

AUTHOR ABRAHAM REGGIO + MORDECAI SAMUEL
GHIRONDI

NO. 4599

TITLE

אשכנזי אברהם
13720 תפילות 730

RR _____

IMPRINT _____

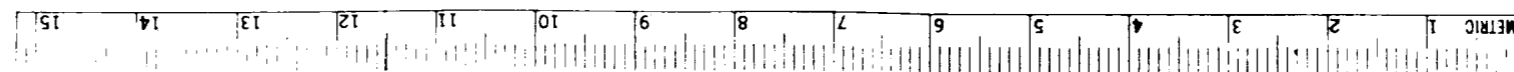
CALL NO. ENA 820

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

C 2399

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

ספר

אכרהם

איטל

בן תשיעים לישוח

ישיתה זו תפלה וסודותיה כפי מנהג קק ספרדים.
עם תחינות ופקיטות על דרך הקבלה האלהית
וביאורים נחמדים על דרך פרדס האמיתי
והערה גדולה לתפלה
תפלה לישלשה ראשים הראש האחד יפנה לעורר
זכות אבותינו הקדושים והראש השני יפנה לעורר
יראה ואהבה ורעות ופרישות המביאה לידי קדושה
והראש השלישי יפנה לעורר הכונה המצטרפת
לישפוך שיח נרמנה לפני שימצע תפלה ותבדק ישמו
והעלה זכרו ליעד ולנצח נצחים אמן
הגל הבתב מיד ה' השכיל לנאמן כיתו טר החסידים
והישמים סוג ועוקר הדום רדב המופנה המקובל
האלהי מורו זכני יערת ראשי כמורו **אכרהם**
ריציון זעקל זיעא איה פרח פרח כלבטן
למורה צדק בקק **גורי ציאה יצא**
נאם תלמיד וידר רדב המהכר ועל מרדכי יש גירונרי

דפוחת הרב הקדוש המקובל האלוקי מורי ורבי
ידי נפשי מובהר מצדיהם ריגיו וצוקל
צפירו קספ החזיר וזכרת האמונה בתצבת יז

55

כל ימי צנתי איתל ליום עמדי על דעתי ומקו ואלה
רבו עשמועתי לבקש ולדע על מה ועל מה כל כך
גדלו דלל חומר קדושת התפילין עד להפלא עד
שחמכו קירפסתן דלא חנה תפיל את ליה חולקא
לעמתי דאית .

קספ שכבר ידעתי קדושתן זהם הכאת הקיות גדולות
תצבעתן היוצאות תועיר אנפין במוחמו ואם נעשין
תפילין אל ראש וינת מחמו דרך חומר בנוקצא ונעשה
תפילה אל יד . קאנע אין טעם ו מספקת ל לחיוב
הנחתם בכל יום . ולא מצאתי בכל ספרי המקובלים
אל די לדוות צמחתי יתת ולדע טעם הגון לגדול
קדושתן ; והלא אין בהם אלא יק אזה פראיות
קטנות אמת הנה ואמת הנה במדק דלא אייב
קהדדי אלא שגבר בהם ציוו הנחת . וכי
יהיה קדושתן יומי מעשרת הדברות הכוללות
כל תרי"ג מצות שבתורה . וידענו שהתורה
היא סלה שחוטנו אל הקצה וכוללת כל
השאלמות דאחר גליין ודלא התגליין . ופראיות
אל התפילין אינן כוללת כל כך יק יחוד ק'
ויבלתו ושחירת המצות . קבל אינה נראיה צום

בניית העולם כמו ספר צדקות. אם כן מה זה כל
כך החיות. ובמשך זל לנגיל קדושתן עד למעלה
רקש יומה חזכרון אלם קדושתן. שתיקא קדשא
ומשעה פרוצופין שלמין. ועל חפני מה נקראין
אות? וכי קן יומה אורח העשרת הדברות
הכוללת כל מערכת הקדש? ועל חפני מה
יהיו חכוסין צעור שחור? ועל חפני מה יא
רקש כל צדק ואל יד צדק אחד? ועל
היה לעשות זכרון מן היא יחודא זעיר חפני
יגדול חכל הפרצופים שלומם בחמור קליהו
(ביוקדחת תיקוה הערה) קרקפתא חפניא. חלגאי
למיו פס מה: ועל חפני מה חננים אל יד
תמנה קדש לכל רקש. ולא להפך והלא הפרשו
קן הנה לנה ולנה? ועל חפני מה חמונתם
אל יד ואל רקש קדש שוין? ועל חפני מה צדק
להדביק היוד לקנינה אל יד? ועל חפני
מה תבא אל יד חמון אל נאש? ומה טעם
חחוקת רבי ורת צדק הנחמן צדקיס?
חמון
אחונם חור הזרעה והקירה צדקיס הקחור עה
קעפי אל חמנת צדק טעם הלון לקדושת
יומח חכל הערה קנה ה לדי ס תיקוה
הזרה וחמנת חוקדחה חון קטן צדקיס ואל חפני
הס פני קדש עכ (וכן הוא צדקיס קליהו הכתוב
לעיל) ולדי חמק חמק פני קדש היינו קדש
קדושתן שצדק חמק לעולם חמנהו קדש עולם

התקון. לזה חקור צה ומצוחצה הלוק (אחרי אלת
הורחן ורשותך חלקה שחיק דבשתא) קומרה
אעקה לפי עמות דעתי לא למטהר הלל
קאת כתי לתקן את עשתי ויהי לי לנשון
צבל יום צעת הנחמך דבר אלק אעמוס היראשנים
והוא אחרי רוקי כל מה אכתבו חכמי הקמת
על ס' דבתיקה כמו אכתבת צפ' אלא אצרהם
אל - השיר ה' את רוחי וקחתי ה' את שיע
צמנו דלצאי את הדבר הגדול הנה עם חק
אידענו אעולם המהו קדם לעולם החתמה
והתקון. קבל לא שקדם צוון כ' הבל נעשה
צחור פלש החודש כל חעשה בלעתן וצנינס
נבראו. אלא שעלה בחתצברט ית' להקדים
עולם המהו כמו שקדחו העלים לפני
התקין והם העולמות החכופים חתנו
והיו מה אמתנו רזל. צברייתם דחעשה
צלקשית חכ' אל ה' עקיצת כ' יקנה
חמם את שלמו בתיקה אשר תהיה כ' הנק
עם תהיה מורה על העלם והסתור דבר
כ' כן מלת תהיה דל' תהיה לעתיד אק
עמה קינה מתגלה עדין צסס אהיה תהיה
שכנה לרעלים אור הגנוז לבל יתקתו
צו ונפעם וצני פתרי תדרת עכל.
לזה חמם שלמו וקנו אורו אלק יציטו
לאק יציטו רק למי אפיקתם לון והאחיס

לכן נבקה לפי עמות דעת התפילין כוללן
כל שתי צדיקות הללו יחד. כי צדקות
שעלם הימנו הוא חכוסה חזנו בתכלית
ההעלם ונס אין מצב להובנות צדקנים
כחש המדכש חש לאתך שצנו פלשין וכו'
לזה התפילין של יד ימנית צד כהה
ובשחית זהו חכוסה צדקה חזו לעולם
הימנו שהוא לשענו דוקק בלתי חלוק
ספירותיה כי כולם היו ממוסים בכח ולא
בפועל כמו גלגל צדקים ולא נעלו ולזה
היא חכוסית בעור ~~היא~~ סמור הלכך
למשך חסיני כחמב ישת משך קתרו
וגנו טעם לבח להנח יוד המוצרת
למשך חזו לנקודת קדושה שחונה
שחלשנו כל ~~הש~~ העלמוס סמחים
כחמב צדקה זו הימים ולכן אין לה
למשך עליו כל ק לכבוד ה' כ' וכו' בכל
חך למעלה. וזכו אדם השעם ויהי לך לאות
ולא לאמרים, לאמרים ולא לאות שערך כסו
תחת הצדקים ולא יראו החוצה. וצדק
היכף להנח על יקש קוצס הכדי פותח
על כח צבע כחש לחזו שכולם נצרוקן כאחד
ולזה אין חשיבות צדקים. ונחמ"צנו לכר'
ס"צ מרוע צדושה שמורה הלכך למעלה
מסיני היורה על הקצורת החוצים לך היחוד

יאמנות יחד קדושת קל החקקת העלון ולומר
 צפנה כמו חכמה צנה כי ה' ראשונה
 איתן נפרדות הו' ואחך קצו על הזרוע וחורפך
 ולמטה ו' כריכות ויאמר פסיק אך ה' הגולה
 והגבורה והתפארת והנצח והקודש כי כל
 צדמים וצדקת אך ה' החולקת והחושבת
 לכל אמת אהם ו' ספרות ה' ו' חכמה
 מנחם אל יאז קודם כריכות הקצב כי
 חקמו אשם הטמו קדם אשם החקון
 עתה אשתגלה אם ה' החדש דקיקו אומר
 קצבנות (כלאש) והם ל' צתים לפי
 אהם גלוים יחד חש' יל' להורות עוהך
 יחושך צנצנצו זכרם חושך כבוד
 אלהים הסת' דבר ואחר זה אנו כורכים
 ו' כריכות על קצב אמצעי להודיע כי על
 כן שלם החקון ולא קודם נעשתה כנסת
 ישר חקונסת להקנה ליה אנו חקונים
 ו' וארשתך. (עין בקל קצבנות א: חקן כן
 אלהים לבת כי אם נחת טוב טעם לגל אצבע
 הקצבנות. וזכו לפי דעת חקד'ל' בה צרכות
 חקן אהקנה חנה תפילין רוצה לומר חקן אהקנה
 חר'ע אהיק ברא ל' השלמות אית ע' תפילין
 חמורים צריאת ל' השלמות וזה סוד צ' אגות
 אל תפילין וכן תפילין אלו ותפילין דוחרי עלות
 אכל חקן א' חקס חקד לחצוה בחכמה
 חנה כי כן היות תפילין באלו סוד צריאת ל' אג
 השלמות אצריקו צצבל ישר ליה נקדו אית

אהם אומ' גדול על הצדיק הכללית וקפסר
 אזה ל' פרשות אצום יהו' רחמים על אה
 וקוף צדקאונה קדש ל' כל צבור היינו צבור
 קידושים עלם החורו צדן יצנה ואל
 התקנים תקון יד חמה שלקה איתמר קדש
 ל' כל צבור על אחא תיקדיון עכל ומחא
 ומחא צו חטור הפסה חטור על חידוש הפולס
 ומצות תפלין אפ' הוף צמו צמט ולקברון
 צן עינך צוכיה בעמח אומו על לעלם
 הקצלות אסתר חמנו

וקחך צבות אפ' ויהי כ' יצחק ובעבות כל
 פטר רחם ידך וישגה עלם הצדקה כ' אל
 הורזק בני ריבני דצריט כ' ס' חטום מפילין
 אצו הוף לעטפת חסר: ואלהך פרעם
 אה איהל יא' ה' אחר יחוד י' עלם
 היצירה ויצר ה' אלהים עם חלק: ואלהך
 ונהי קס' אהע אחרת חטום אהציה למ
 לרצק צב אהף עלם אעשה יותר גלוי למ
 חנה צבע אהן אהפילין הם נגד צדיקת כל
 העולמות אכלולין כלן כאהי ולוה הם לקדושה
 חשביתא וקראו פאר אהם פאר הצדיק
 עתה כל אהת טעם אהך תפילן אל רח' אל
 הם יותר עלונים חל ר' ע' וקוף צביות צביות
 אהויות י' אהצע לה רחום אהיות כל
 כל העולמות יחה וחנה הם תכופים זה

כל אדם צריך צניעות ורחמים הם בדת הפסוק
 ימלאו החתול האכל נידוע קורח כהן צדוקי
 מהרצון ולמה כי מצד א' היא קדש ל' לבריאק
 קדושה עלה המהו. ומצד השני פ' אהע יחיד
 ה' לכמון אכל צדק החקציל לכבדו. ול' ור' ר' ר'
 היה לו צדק ו'. קלף מוטב להנחן כסדר הנמוכ
 צמחה ואין אדם חסרון צדק ישן כולם הם
 מכוסים ציחל בתפלה א' כבד דומן אנציראן כלם
 יחד מאתן הכל. לכן על אטוב להנחן ב'
 צו גור ציחל וצבירכה אמת להנחן לגורור
 זהכל עליו במחשבה צדוק א' להציראור
 ולא סו אנקאומרים להנחן אל ר' צמחה
 ער סדר קדושה ואחק אל דת ולברך עליהם
 כי להרבות צבירות אינו טוב.

אחי קסדו ית' איקבל צדוק את מחשבת ואת
 המעט היא אס רב ארף זאינגה כותבונת
 אך כוונת היא טוב וקם אגית הוא כדמס
 יכפר אגית. ו' יצילנ מחציקור ויראני
 חמרת נפלאות. א' כ'

ים יחור קנה ועבדתה יאהדוניה בדחילו ורחימו יאהדוניה ורחימו ודחילו -
חיה יזהר לחרוא אם ית' א"ח בנה ז"ן ע' שפע הא"ס המתפאט בהם ומיחדם
ה בשם פל יאכל הרע קורא בתורה שהוא כנגד ת"ת דז"א והריע קורא הפרעה
ז"ת שנים מקרא סגור הפעם כחפפר ב' שנות יד"ו אכמת יארל ועם של' -
יסגור כמען מקרא ויצחק הרמון קריאת המקרא הזה הדרך ישכון אור ולעולם אין קן
כסא דוד ועל מחלבתו להכין אותה ולמעדה תינס הגש' צדיק חיה עולמים חמלני
בן זלדה זה ובסגולת התרגום טעה כאור תהיה א מקום הקדש ולהנה תלהט
שם סביב לה יהיו כמון לפע רוח ב' הנה איניכר' כיהנה איניכר יאבדו יתפרדו
פועלי און וכבן בהפרד הרשעה מהקדשה כמון הפרד נא מעליתו עד הרע
ודענו בקדושתך ועסק לבנו לעבדך באמת כל הימים ודאריך ימינו וענותיט בענו
נעימים נא תקחנו מה ע"ז קודם תלאת ימי ענותינו ונא תדיחנו מפני שום אדם
בעולם יהיו לרצון ונא יהי טועם וכו' :

וה' יגבורו סגור הפעם יקרא ההפירה של הפרעה עצמה ולא ישנה ואח"כ יאמר תזמור סידי לונג
ז"ת ו' ח"ק ויארמי אחר רב הוטל כדויה דרב יורא אחר בכ אחי לעולם ישלים אדם
ראונו עם הצבור שנים מקרא ונא תרגום ואפילו עמדות וריבן שכל המשלים
איותו עם הצבור מאריבין לו ימינו ושנותינו : עשר ספירות בלי מה חספר
אז אצבעות חמש כנגד חמש ובריית יחד חכונ כאמצע בתלת הלשן ובתלת המשך :

ואח"כ יאמר הווי זכור את יום העברת האמונה למשה עבדך ואתה עמי
ואח"כ יקדוה על אשמו ויאמר בשבון לב

די בנשתי ונכלמתי לעמוד לפטר בראותי כי כפי עצמת גדולתך כן תכלית דלותי
ואפלותי וכפי תנוקה יכלתך כן חולשת יכלתי וכפי שלמותך כן חסרונע גוש ורמה
תן האדמה כלי תלא בלימה אכן דומה על עובר רוח הולך ולא ישוב חמת עכשוב -
הלב ערל לב גדול חיתה חורג און ומרמה גבה שיטם קצר אפים טמא אפתיים
א דריכס ואן ברגלים מה אט מה ח"י ומה גבורתי ומה צדקתי נחשב לאין כל ימי
ואך כי אחרי מותי מאין תוצא ובאין תובא ונהנה באת לפטר אשר לא כדת
תצח וטומאת רעיונים ניצו זונה לגילוליו פונה ותאווה מתגברת ונפש לא -
היה ולב טמא אובד ונדמה וגוף נגוף תלא אספסוף שלי ידעתי כי טונותי -
או חספתי ואשמותי רבנא לפשו מלזכור ועל מה אבקש תחילה וסלחה וכפירה אם
טומאת מקדש מעלה וחמה או על הריסות מזבחנותך או על תגת מוס בקדשים
וישמים וקלקלותי צטונותי וזהפכתי אותם לבורות נשברים אשר לא יכלו התים
ניחש

וימנעו ריבוי הקשטעה ותלך הצפון הרחיב את וכולו ועילח את בעירו וכיער בסדה
תפוחים וכו' אחים יפריח או' ל' כי רעשתי אל' ל' כי פשעתי בעגותי את ידי להמיל
חום בקדשי שמים איה ל' אהה על עפשי כי עונותי עברו ראשי כמאש ככד יכבדו
חמני טכעתי כיון תצולה ואין תעמו כאתי כמעתי תיס ואכולת עמפתני ו
מי אשא עיני ולבי לבא עמי א אבי ומי ילמוני עלי זכות ולא תצאתי מקום שתתישו
דעת היוות ל' עוד תקוה כי אם בראותי כי את תלא פשעים ומגדים ואתה תלא
רחמים והארכת אתך עמי כדי שאשוב מעונותי ופשעתי כי אתה א רחום ורחמן אתך
אפים ורב חסד ורחם על היעה כי לא תחפזין בחות הרשע כי אם כסובו חדרכו
וחיה נכרוב רחמיך וחסדיך חתוב חתירה חרחת כמא כבודך לעוב ארך ולהתורות לעש
ובכן חטאתי אנדיעך ועוט לא כסיתי אתי אתי אודה על פשע ל' ואתה נשאת שן
חטאתי סלה און תבא לפעך חפלתינו וכו' רפוע כל חטאיו כפי ידיעו כמע נאח' א
ל' נאח' לפעך יענה מוס וכו' נאח' נערה ה' אד' אחרי שובי נחמתי נאחרי הנדש
ספקתי על ירך בנשתי עם נכלמתי כי נשאתי חרבת נעורי ועל זאת אשא בשר
כעני ונפשי אמיס בכפי וכמה אקום פעך ה' אד' וכמה תהרצה ותכפי ל' כלחמ
אד' אשר חלפו ועברו ראשי כמאש ככד יכבדו חמני אס כדאעבה ונידו תהרצה הנ
אנ ואתוה לפעך חטאותי ופשעתי ואס כהפלג וכדחמונים תמחול הנע תפלתת
לפעך כעני עבד א יד אדוננו וכעני שפחה א יד גבירתה כן עני נשואות ארך ואס
בשבר רוח תכפי הגוה שר לבי כהלאות חולפות ובאות ואס בכפי וזעקה דתלח
הנ כחמתיים תכפי נפשי על כוב פשעתי ואתה ה' אד' הפותח יד כדאעבה ותלך עו
וסווק לבאס למה פלח ירך וקבלני כדאעבה עלימה לפעך וסייע להרחוק
בידאך ועזרני נגד יצרי הרע הלוחם כי כדחבולות רשע ותבקש נפשי לפפותי
לב לא תשול כי ותרחיקנו מרמח אברי ותשליכה במצולותים ותגער בני לבנות
יעמוד על ימיני לטעמי ועשה את אשר אן בחוקיך והסירונת את לבי האבן תקרב
והקל לבי כשר אנא ה' אד' שמשא תפלת עבדך וא החנונו וקבל תשובתי וליע
אם חטא ועון את תפלת ותשובתי ויעמדו לפע כמא כבודך מעני יגשר להחלין
ולהכנס תפילתי לפעך ואס כחמתי הרב ועצום אין ל' תלך יגשר חתול ל' מקום חמ
כמא כבודך וקבל תשובתי וקדשתי בקדושתך ולב עמו כרא ל' אד' ורוח נכון חרש
בקנכי ואס פותתי כחשנה ודיפור וחשנה וחשמת אור נאבדות אתה כמע
א תשליכני חלפתי ורוח קדשך א תקח חמני השיכה ל' אשון ישעך ורוח נדיבתי
תמחבני ווכע אדחזור ל' כיום שבת קדשך וכמו שהין קדושת עבות על אד' ה'
כיום

יום הזה וצא בדימוס כיון על אצ עבדך הבא לפני הדי פבורך חרד ודואג על פגם
 גפס נרוח ונעמה ותוציא לאור משפתי להאיר עפשי רוחי ונעמתי כעבתזה
 בתוספת מרובה לעבדך באמת ולהיות מוכן ומזומן מאותם הנחלים לעמוד
 אצ ולברך בשמך כן ברחמיך הריבם מתקנני לעבודתך וליראתך ותיחד לכפי ולב
 לב בית ישר לעבדך באמת ותערה שכינתך בינינו כזכות ספר התורה הזה שקרית
 בני ותנחילנו אבת קדשך בלהבה וכרצון ולא תהיה דאגה ולא צרה ולא יגון בינינו
 ומחמינו וינחמו בה כל ישרא מקדשי שמך ותוכה אותנו וכל בית ישרא לנח
 במנוחה שאין לה קץ ותכלית לטהב עולם אכולנו טוב עולם אכולנו ארץ ותברכנו
 מברכתך אמן יהיו לרצון אמרי פי וכו'

תפלה מראה לומר אותה בפונה

אהאל יחונך הוד יקר השכל והחכמה הגדולה תלמד רוממות ועצם ממעלתך
 שרפי קודש ואופנים וכוונות גלאו מלהגיע להנך ולמלכותך כולם מרננים
 חזו יחוד שמך ועוצם תאונך או פועם הנה נאו פועם הנה או מעריצים ואלו
 ימים לכבוד הוד יקר מלכותך אשר משם הם מקבלים מחמתיך מחנות קדושים
 שרצונך פניהם פני אש המשריף וגובה להם ויראה להם וכולם מלמטה למעלה
 הם אים יראו מקום כבודך כול לקבל חכמה וכניה ולהשמיע עידה וקול רנה וכן
 תאזורים לעבודתך בראשונה עזקנים סדירת לעפוע משפט אחת וצדק וראש
 אונתך עליהם נחת למלך ולקצין ולשומר ולמושל חננתו שכל חכמה ודעת
 מות אותנו בראש התערכה הפועם דמותה מקום מצא אותך ולמהות יחודך השלם
 יא לא נמצא לשם ולגבורות הנפלאות המתפשטות ממך לבלא ואלא מן מאונך
 שם עפי וגבורתו ופפי שדר תקום תעמדו והנמשכים ממך אדים בגבורה
 להם שמות מאונות שיקבלו משם ועבודות שכוונתם בגבורה חזקה הם
 דים ואלה הם שמות מאונותיהם מחולקים בחכמה שלשה כשלשה אלהים
 ג גדולתיך ידברו תתיחות צבאותיך קדושים דמים שמים שומרים טובי נבונך
 גאו המעשרות הארכשה הגדולות והחזקות מנית מלך לנהגם להוציאם ולהביאם
 מידם ולהשפיעם אור זוהר מזהיר הוא המאור הגדול המקריב יחונך השלם
 ירון עמוד בראשונה משמיע השירה והרינה והתפילה ותקדישה לפני כבוד
 מלכותך

תלבונוך ומשם שולק למעלה וכך קו המישור כחם ליה למקום עתה מהלבונוך
ולא תאורזת הפעיס למערכ מקום הזכורה נשמת ויכונך לניידותה וכל שיתך לא
המקום תקבלים זמורותים בולם בא להשמיע יחוד להנודך ולכזר המורה הי
שמת שוער טאמן הנקרא כרוכ תפארתך אכתריאל מקום הכתרה הוא שער
השמים ששם התפילה תועת ומלאכך שומרי השער באומעם זכרון אלתות
וכן בשמעם זכרון התפילה מתחדדים או לאו ואומרים בולם בא קדוש קדוש קדוש
זה האור קדו העולם עולה משער לשער עם יופי התפילה ותגיעה לפע הפליטה
ומעמידה שם בכח שם המאורות הגדולים אהנה ידוד והוא שכל המקומות ובאש
התפילה תועת עד מקום השמחה מ: יתלל תפארתה ששמת באיברי כענה
חופפת על צבאותיך שזכורותם אש מקרה וגופם אש שערך וכעפיהם אש שש
ואור של עינים מאיר על השלשה פנות כי אינם מאירים א הקצה הכביע ש
התוריה השלשה יוצא חיוון מקום הגדולה עם אכרהם אביע עה מתוכן
בראות רוחות בעני ומן זו התוריה התפילה עולה למעלה כדרך קו המ
ועתה לדי הנה באתי היום לפעך מתחדר משע זכורותיך לשאל מתך שא
אתם לא ותתחול ותפפר לי כל שונות חמאתי ופצע שחמאתי זעתי וע
תיום היותי עג הינם הזה וכפח מאוריק הגדולים גפתח לי סגירות שערך
לא באתי להזכיר השמות או להכריח חו לאק ליחד יחודך ולמהר לעבור
בכח שנותיך הקדושים ולא בעלי כי באתי כעבד לפעך גורע ומשתחוה לעו
ורגע חנות לפעך אאתה לדי פראתך לכבודך ואט השעה ידך מעפרי הריח
וכל יסודות יסודתי ונשמה חמקום עיך שמת בארני להניז נפלאותיך
ושאל אתה הוא לדי ואט התפילה עבדך באתי היום לפעך להגויע ששם
תעצמותך ונודל פלאות צבאותיך ואט אחר בשכח פלאותיך לבד ולא להכיר
אלהי כרוכ גדולתיך ולתת האם נמעפר הקמותע לאמר פלאותיך באתי ו
תעלמות תפארתו עמנו תמהים מלאכיו השומרים כראותם השעה ידך
והלוכם ומעמדם ויעיבתם הכל בסודי שלם אין זה חוסיק ואין זה גורע
את הלהך מאורות התפשטים תלפנין לכולם נמצאו עיטם נשמת

חובות

כחרים תראים ובכורתיך וחמשלתך וכולם סודרים לפתך כננועם מרכבות
 עליונות היראים כמו מסך נעויה לפעם כבודך כדך כוות עמדו זמאס נחפשו
 תנו ותרונו מתעלבים יראים מן הפעה שעה קצונה יחרים תלמדה לפעה
 עלונוס ולו נאו קשורים שעה בשעה חוצקות לכן שעה אחרונים בקבלם מן
 עליונות יראו להם כנפיים חופפים על התחבובים זלעלונה העויה לפתך
 ערים עמחן להם בחטין התאורות יוצאים להראות זופי תמשלתך ולא
 מות הראשים היוצאים בתחלה בשערים וכל אלה תבנת ספרו לצדו כדי שלא
 נעצר עם תמשלת הדת בתחילה תתפטים ויוצאים שעה מאורו
 נעם בל מאור ומאמר תתפשמ אורו ויוון לעברו נעם מתגבר הראשון -
 תבנה לחפנה התקריב כל התאורות איש אלו זנקרא כריח הדי כן תכריח
 יהעלונה לתחונה ותעמיד העשים בתעמדם וזכאותיך הוחלים בתקומם
 וך האור הראשון תראה שלמות יחונך ותראה שאין תמונה לפעם כפא כבודך
 אלה שאתה הוא הירואה כל עינם והנעלם תמשלתך ובזכותו וכבודו תוא
 תו לפתך מתחורר חפץ רוב ובכרתו בזכרי אעניות קדושתו בער הפסהו
 על מאחיב תלעשות צורך שאתי שאת קטן שפקענוס קאנע עכדיך שוא תמך
 ירת שעות והנע זוכר עליהם שרפי קונע ובניס מלאים מן תמשלתו
 תמדת עמדות על תלאת מחונס על העשים של צדקה צעקה חן ורחמים
 תכלה אותיות העם הגזבא אט מזכיר כני שימתו לפעול אבל לא להכריח חן
 תם הערים הדולנס שחונעאל תמערן יהואל עליכס האשאהאת לעשות
 אעתי ותשם הזה ידוך ותהיו חונקרים לעשות בעג כחונקו ותביאותתלת
 תישע לעער בעג עעי הרחמים הפונים עבדידוס עד שתביאנה ותעמיחה
 כל קדשי הקדשים כתומחה תקונלת ועם התאור העט תתפסט כגבורה
 חמים לתהר לעשות ולרת צורך הקוראים בשתך והמתחנים והצועקים
 יך מקדחה ותגמת פע האמר מורחף פונה ותלכד לצדו תשחיע ובכרתו
 חוט עומד כפרץ להין ולהושיע לקוראים בשמו והוא נכבד נחמין ותרתן
 אשך תכסה כל התאורות ונותן עליהם תסוד לכל יראו תמשלתם

אֵלֶּיךָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִתְחַנֵּן אֵת לִפְתָּךְ אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁקָבְךָ שֶׁתְּחַדְדֵנוּ
בְּקִשְׁתְּךָ וְעַל כֵּס הַשָּׁמַיִם הַמְקִיפִים אֶת הַמְרֻכְבֵּה הַעֲוֹנוֹתֵינוּ לְתוֹת הַשָּׁמַיִם
וְיִפְאֵל רַחֲמֶיךָ שֶׁתִּגְאֹל אֵת זִכְרֵנוּ אֲתוֹנוֹתֵנוּ אֲחִיּוֹתֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֲתֵנוּ
מִתְחַנֵּן לְהִבָּח אֶת צַדִּיקְךָ וְלִהְיוֹתֵנוּ בְּמִכְנָס עֲבֹתֵךְ וְהַמְאֹר הַשְּׁלֵטֵנוּ חֲדָנוּ
הַיּוֹנָה מִלִּפְנֵי אֲדֹנָיךְ בְּרִאשׁוֹת צְבוֹתֶיךָ גְבוּרֹתֶיךָ מִתְפַּחְדִּים וּמִתְחַדְדִּים מִלִּפְנֵי
פְּנֵי יָאֵל בְּגִבּוֹרֹת אֵשׁ מִתְשַׁלְּטוּ וְשִׂאוּ אֶת הַזֶּה הַאֲמִיץ שֶׁנָּה לְבַל קוֹרְאֵינוּ בְּצִדָּה
שׂוֹמֵר שֶׁעַל שֵׁשֶׁת לְבַל כִּנְסוּ בְּהַ מְלֹאכֵי תַשְׁחִית לְהַשְׁחִית וּמְלֹאכֵי תַכְלֵה לְהַ
וּכְרוֹךְ גְבוּרֶיךָ הַגְּדוּלָה הַגְּעֵגֵג בִּס וּמְבִרְצֵם הָרִיעַ תּוֹכֵר עֲלֵהֶם אֲוֹתוֹת הַשָּׁ
אֶת הַזֶּה לְתַעַן אֲחֵצֵא חֵן הַיּוֹם לִפְנֵי כְבוֹדֶיךָ שֶׁתְּחַדְדֵנוּ לְהַפְנִיחַ תְּפִלָּתֵנוּ לְתוֹ
(עַל כֵּס הַשָּׁמַיִם יִשְׂרָאֵל יִגְאֹל אֶת צְדִיקוֹתֵינוּ אֵת זִכְרֵנוּ אֲתֵנוּ אֱלֹהֵינוּ הַגְּבוּ
אֶת הַזֶּה נִכְפָּח הַשָּׁם הַגְּבוּרֵי הַזֶּה תְּבִיאוּ וְתִבְטְמוּ תְּפִלָּתֵנוּ לִפְנֵי מַגֵּן אֱלֹהֵינוּ מְלֹאכֵי
וּמְאֹאכֵם וְהוֹצִיאוּ אֶת שְׂאֵלְנוּ לְבַעֲוֵלָה טוֹבָה שֶׁלֹּא יִחַסֵּב לִי עוֹם שֶׁן אֲשֶׁר
כִּי אֵת שֵׁם מְלֹאכֵיךָ אֵת זִכְרֵנוּ עַל כֵּס הַשָּׁמַיִם וְהַמְאֹר הַזֶּה הַגְּבוּרֵי מִי יִחַלְלֵנוּ
וּמְפַאֲרֵנוּ וּמְעַגֵּן וְהוֹדוּ הוּא הַמְקִיף הַגְּלָגֵלִים וּמְרַעֲשֵׁם גַּמְעַדִּים וּמְגִבּוֹרֹת
מְקִיף מִרְכֵבָה הַעֲלוֹהַ וְהַתְּחַמְדָּה וְתַתְּנוּ עִמָּךְ וְיִצֵּא נֶהַר דִּמְעוֹת הוּא הַשְּׁמוֹרֵה
מִרְכֵבֹתֶיךָ תַּפְעַת תַּשְׁרִיחַ עוֹשֵׂי רִצּוֹן וְשִׁמְרוּ מִוִּיבָה אֶת גְּבוּרֹתֶיךָ הוּא אֲבִי תְּפִלָּתֵנוּ
יְהוָה יִתְּלֵנוּ שְׂמוֹת תְּשׁוּלָּשִׁים גְבוּרִים מְקִיפִים וְרִכְבָּה הַעֲלוֹהַ וּמְקַבְּלֵם הַשָּׁם
בְּכַח זֶה הַשָּׁם בְּגִבּוֹרֹתֶיךָ וּבְתַפְאֲרֹתֶיךָ אֵת מִתְחַנֵּן וְאֶבְקֵשׁ מִיָּד הַרְחֵם עֲתֵנוּ
בְּעַד הַשְּׂמוֹת הַקְּדוּשִׁים הַגְּבוּרֵי קְדוּשָׁתְךָ וְלֹא לְמַעַן כִּי אֵת עַפְרֵי נִמְלָה וְאֵ
שְׂמוֹתֵנוּ וּמְקַבְּלֵם תְּפִלָּתֵנוּ כִּלְפָה וְלִבֵּם אֵת אֲשֶׁר שְׂרִי קוֹדֵשׁ הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר זֶה הַשָּׁם
הַקְּדוּשׁ וּמִתְשַׁלְּטֵם כִּכְלָה אֲבִירֵי סַח וְגְבוּרָה וְדִמְיוֹנָם כְּדִמְיוֹן הַדְּרֵק בְּאִים
וְשָׂבִים הֵם תַּחְנֵה הַתְּרַעֲשִׁים חֲמָתִים מְחֹכְתִים וְקְדוּשִׁים עוֹלָם בְּחַעֲלוֹת הַשָּׁ
וּמְעִשֵׂי הֵם תַּעֲשֵׂי נִוְרָא וְחִזְיוֹן זֹהֵר כְּעֵהֶם תַּתְּפַעַע וְיִצֵּא הַאֲוִרָה מִמְּלִכֻּם עַל
חֵץ כְּעַעֲרֵה גְדוּלָה בְּרִאשׁוֹן כְּוִרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי תַעֲבִירֵם וּמְקַדְּשִׁים גְּבוּ
וּכְרִאשׁוֹת גְבוּרִים וְקְדוּשִׁים עַל מְלֹאכֵי כִי כֹאשֵׁר הַתְּפִלָּה עוֹלָה וּמְעַשֵׂי עַד קֵץ
גְבוּלֵם הֵם מִתְּאֵמְצִים וּשְׂמוֹתֵם אֵת קוֹל מְקַבְּלֵם תְּרַעֲשִׁים קְדוּשִׁים אֲשֶׁר
לִבֵּם אֵת אֲוִרָה שֶׁתְּכַנְסוּ אֶת תְּפִלָּתֵנוּ זֹאת לִפְנֵי מַגֵּן שׂוֹכֵן מְעוֹנָה בְּתוֹרָה בְּשִׁי

17
 ע כד שיהיה ל' לכובע לתן ולצנה תן חלצה המשחית החתוכים להשחית
 גם והנה זוכה עליכם אהיות שחור התקפים חרבה העלעלה הם הם
 ומהם חתפשים גבורת למאות ולאלפים ולרבבות. או העמנות הקדומים
 בורים תלמים גבורה וכן אע זוכה על כס ובקדושתם ובגבורתם שהתהרו
 בוק את שאלתי ותתן אלי העולם הנעלם מתפשט על הארץ הה' החופק על
 התפורשים והנזכרים ותגמת זו פטנו לעלות למעלה למעלה א קצה החמישי
 על הזדונו לתקומו תהרותו תקום הרת' והדרר בו מוצא תנוחה ושמחה ושקון
 זה ומחנה תתפשטים לפטרך למיחדים שמתן אלי ככל נחמס האודם ושכלם
 והר פטתם לך ישיגו חוקך ותהם נענו נגדו כראותם גדול ונודתך תהם פחדו
 קדימ לראות שלמות דרכך וכלם כאחד הם חזקקים בשלמות דרכך אלי
 אות שאין למעלתך ראש ורחיצה ושנה בקצה שעבר ומתן אמתו כשכל לבם
 אל אלים האדיר והקדוש והגבור חושל מעלה ומטה אונן חושל בכל אחד
 ודיון וכל שטע שמו אחד ולא באברים ושכל אין להשיגו אחרי כל ראות ראשו
 היואה והשטע ולתאורות החתפשים המהירים לעשות רצונך א כולם
 ת גבורה ותעלה אל על צבאותך זאו על ברואך זאו סערים משחכותך
 אוי החמישי החתפשמ וינצא מלפנך איזה שכל יוכל לדבר מהללו ואיזה רוח
 להשיג זיוו כי כולם שטע לפי גדול מתעלבו והוא סוחר תשמרת הדיכל ומשמיה
 תלו והנא סערי תבואות הדיכל הפעמי אשר בו ראה כבודך ונשא ובושלמות
 סלקך ראה כשכל וכחמתה ועשרה שעים נתצאו בהיכל הפעמי הנורא ולכל
 תמשלה גדולה וידועה ולכל אל השערים תשמרת א גדולה וכאשר תפלת עמך
 ויהי כחשקה ברעה תנעת לאל השערים מתחרדים הם ומאיהם כולם נפתחו כא
 כבוד לתפלה והשותרים תשמרת התאור התקין לשערה השערים ותעמידם על
 חיותם הם תחנות החשתלם הראשים הם השערים רצונך והם עבדך ותשרתך
 ולכן אע אותו לבם א הראשים הגדולים העומדים על החשתלם ככת שם
 וע והאתן שם החזק הזה יאה לרבה חום הוא שם חזק ונצא להראות תמשלתו בו
 החתמים והגבורה כזה הכח הגדול אע וזר עליכם חשתל גרדזיאלי הושפע יאל
 חדרו להביא הפילתי לפע חלק תלגי התלבים סבת הסיכות תושל על כל אונן
 אהיה אשר אהיה אונן אהי כל האין ותתן אלי החאור השי' תתפשט וינצא
 יין

ויצא דרך גבול ופונה למטה כחוק ומשפטו להספיע לבחואי מטה ולכל צד
הארץ והוא העמד בין שני הדרכים וכל הדברים אינן מביעים בתולה הוא העמד
בנסות ישראל הוא הנקרא ארץ שלי מחקויות התפלה וכבד שט שמות ארץ
אט תזכיר עלכם מחנות הארץ הנמשכים ברחמים שתמהו לעשות שא
ובקשתי זאת וכבד שט שמות הללו ארץ שלי אתה הער האדול והנורא
תביא תפילתי משער לעער ומתקום לתקום במקומות הרחמים והיכולת
שתביא אותה ותעלה למעלה לפי צרכי מעונה ותקעירנה בקטנות הם
נעלך תיבאל ער ישראל המשא הזה לעשות כי שמות נוראים זכרתי לך
להפריחך זכרתיים חז' לא שתעשה הדבר חטט קדושתם וגבורתם והעט ל
ידוד ידוד אל רחום נחמן ארך אפים ורב חסד ואלהת פורע ומשתחו
נשוא מתך כלב שלם נשבר ונזכה ונזכר שפלה וכליות מחסדיים חטט
גבורתיך שתעשה שאתי ותעלים בקשתי כי אתה שומע תפלות ומקבל
אלי כל הארץ לעבדיך הקוראים בשמך וכמו שאתה שומע תפלות ע
ישראל ברחמים בן שמת ביום ידחויך תפילתי ועשה בקשתי אלהי
אדון ומלך על כל הארץ באי שומע תפלה:

תפילת ר' נחמיה בן הקנה

צדוך אתה ה' עדי טהור בטוהר המצאות באחדות השנה המתעלה והח
באני הקדמון המתמצע לו לנו בקודש הדר טועם טובך אלהי
אליה אשאלך למען נצחך בתמידותך בתהלת י' ספיריותך שהם הש
הכל כמנה העבונה ופשיעורי המתנוקן וגם הם מתכונת מהותך:

אהדרך כספידה הראשונה שהיא כתר עליון הודך והדרי ככבודך אחד
ומיוחד בנראה וכעמתי בסוד פעלים אקראך בשש מאות וש
עמודי אור שהם ראש תולעך שהם תיקון לרום כתר עליון מעלתך
יתמשך שפע החיות בכל הספירות ועומדים זה ככר זה כעשמה כח
הדק והם מלאים תכלנים ומבחוץ והם טהקקים זכר ונקיבה ומתה
לתפארת וממלכה בצדוק רום קומתם ואין לדקתם תכלית והם
שאים מתחלקים כלל ומתשאים במאמר ומכלל נחשבון יצא מע
השלהבת שהוא ער אין חקר ואין מספר מאורה המתעלמת בתום

פ' אלהי העולם
מחילת
התפלות אלה
חיים התפלה
דרכי
אין שתייה
קא ויתקן חיי
זכרתי לך
השם

השם והוא ער אין חקר ואין מספר מאורה המתעלמת בתום
זה יורה כנסת השם והוא ער אין חקר ואין מספר מאורה המתעלמת בתום
אין לחיים תכלית אלא ששמים בהם חלק אינם חלקים מתחלקים חז' לא בדרך שלם ועלול כל זה עין בעצמך רחמים אשר חסד ומנוח

ענינו למען מלכותך מעולם יהיה שמך לך לבדך הגדולה אין כח
אלוים כל היום מה לתך הא זכרנו יכרך אטא למדני דתך לרעת
אמתך ואמונתך הנה היום עומד ירא זע למעפטך מרוב כנס
הפנים האזינה דועה ישראל הקע יפה קול מתעמקים לך אה נהגשי
כי לבדך יחלת לגדל ולחזק להגשיע פעך האר לעבדך נפש ל
כלתה ידעת יוצרי ידעת מפשע לא התנחמת חטאתי הגדול
וזאתי נגדך תאותי הנה השנלח אמרת ארץ יודע דחתי תפארו
שבבתי אלך הסלחות רחמך קדמוני יום ארזי ניה יומשעט לאלו
כמה צברי ועשה שמע דנת ידוד חנני ועגני לי הנה חסד כדכרי
ואמתך קיימת מתוגה נפשי דלפה אלך נשאתי ירי חמול על אהלי
ראה הצור עני יכנסו יבהלו יזדים הליצונת החמונת הדימונת מתג
יך כלים נאנימו נצורים לבנות למשפטך הקיפה סתור אהלי
עודה דיפה יריבי עליון שברתי לשונעך מששה לך הושיעה נא
השיבני ואשיבה דרכי נועם ישראל הפלא חסדך שמת עליון משכנא
נבספה נפשי אלך נוראות ימיך תענג מרום באמת הוריכני
זה צלח יחידתי נחנ מתעמק מים יהיה לך לעזרתי הורני רחום
מעורר צרונת רכות ושיחתי מחסי בלדים נושב הכחכים הופיע עזרתי
נורא נאדיר מלמט חסין יד דבק מצותך בלב מלך נאלמן קדוש
אלוי ישעי עזרתי חייט כרחמך ואחיה רצה אלתי הצלני ישמחו בך
מבקשך האומריים יגדל משגבי ומגוסי מושיעי אתה צדיק נאמן
כחסוך באי בעל חסד :

אתה הוא נאמן בגבורה שהיא הספירה הה בתוקף בן חב אותיות
אטא בכח גדולת ימיך מתיר צרורה קכל רנת עמך שגבט
ט הדרט

7
פרו נראה נא זכור דורש יחורך כנכת שחרם ברכם טהרים רחמי
קקקך תמיד גמלים חסין קדוש ברוב מעבר נהל עדתך יחיד גאה לעמך
גנה זוכר קדושתך שועתינו קבל נשמע שקוית צעקתינו יודע תעלויות בתי
חור כוכרה :

קלמך בספירה הז' שהיא תפארת בשם בן כב אותיות אלא נראה קדוש
תלגטנו אמינו פדנו סמכנו מטהרנו מעוננו פרחי סליחה
מתח סעג ישע חתך דרוש יודע ייערך נא סלה ייסדו מעבדיו
האזיר ואביר בספירה הז' שהיא נצח בשם בן יד אותיות טוב ומעב
טהרנו רחמנו ואמונתך סכינותך יד הנחילנו צדקה לבוש יוצרנו
צדיק המרחם :

קלמך בספירה הח' שהיא הוד בשם של לה אותיות אל דעות עליון
תהלתך כבודך פארך להקשיב ולשמע שועת הנביאים עניים
המתאסים יחור כבודך ויכלתך כל היום מורים תהלתך וגדולתך שונים
בנו מלאכותך בונים אלך תמיד קוראים אלא דאה בעיני יחור
המלות והקס הנופלים אמין :

אדרך בספירה הט' שהיא יסוד בט' צינפי הנה יחיש הישע וימהר הטוב
ושיעש ויאלטנה האל המושיע יחיד התקבל התפללות ומאזן הכקשות
יעלילנו וילמדנו החכמה המיוחד והקדוש יחננו הקדושה היודע העמקות
והמרום יתברך ויתעלה התורה התתיתה למדנו וממרום יושב
הכרובים הופיעה הנאמחים והנאנקים המיחלים ישועתך :

אנשך בספירה הי' שהיא מלכות ונקר מיטטרון מלך יחיד טהור טהרנו
רחמנו ועדיך נהלנו מלך שליט ועליון דומה לנחמה וסוכב לנצב
הוא אדון יחיד מלך טהור באי מלך ככבודו ובקילוסו היה לי לעזרה ולשועה ולמשגב
למלט ולתן נצנה ולחייב פילות ופלטנו והנשיענו וחזקנו ורחקנו מכל מה
ששאת והכנע והשפל כל מחקשי רעתו ורחמנו בכל מה שאני צריך רחמים כן
יהיה דברי אשר יצא תפ לא ישוב לי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצלח
את אשר שלחתינו אתן ולא פוללנו :

ה שפתי תפתח ופי ידך תהלך: שומע תפילה עדיך כל בער יבואו:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אשר אברהם אבינו יצחק ואלי יעקב אלהי האבות והחסידים אשר אלהי הים והיבשה אשר הרוחות לכל בער בורא קצות הארץ לא

ולא ייגע ואין חקר לתבונתו עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין חשבון

תן יחלל ובורות ישימיע כל תהלתו אשר מלא בשמים ובארץ אשר יעשה כח

וכבודו ותקן אלהי השמים ואלהי הארץ הא הגבור העוז והנורא א עליון קונה את

הכל וזוכר חסדי אבות ומכיר גואל לבני כניהם למען שמו באהבה חלק עמו

וסמך א צדיק ומושיע ואמן אין זולתו באי חן אברהם:

אתה דבנו לעולם אלהי מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חו

מתים אסורים ומשען לאבינוים ומקיים אמונתנו לשען עפר להחיותם

מחיה המתים:

אתה קדוש ושחק קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה וצבא השמים מיקרי

ותעלצים ומטבטים שמך המופלא ומעולה הקדוש בצדקה בכל יום

כיראה ופחד בזעה בדתת כעקיות בקדושה וכבודיה ואומרים לקדוש קדוש

קדוש ה צבאות מלא כל הארץ כבודו השם העהור והקדוש ההדור והמופלאל

והמשוכח והמשאר שם אלהי ירון אכתיראל מצפן מצפן איה ביה גיה דה

היה ניה זיה חיה טיה ייה כיה ליה מיה עיה פיה ציה קיה ריה עיה תיה ה אלהי הצבאות אלהי ישראל מתעטפים התלאכים הקדושים בכסות טהור כמו

ובישר וחברכים שמו בכל יום ויום ובגודם צבאות חמה לכי יום בינתו מברכ

לבנורא הכל בלב טהור ובנפש חפצה ונשמה טהורה ואומרים ברוך כבוד ה

ממקומו לקדוש מעלצים שם יוצר מטבטים כי קדושתו לעד עומדת וקיי

לנצח נצחים באי הא הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה כחכמה יסוד ארץ פונן שמים בנה

ושלמים ושמים טעבות פלאות חכמה עתך וגנני בינה נדעת ותבונה ו

וגבורה וכל רז לא אעסלך הן אתה ה ידעת כולה ולא נועצת אתה ולא שאת לוי

כי אתה הוא יסוד החכמה ותשיי הבינה תקדם שברא העולם וערם נברא הכל

לאין תכלית השם העהור והקדוש הנזכר כעדה אלהי אשר אלהי ה צבאות י

יהוה יהוה יהוה ויהי שתשמע ותוציא מצרה נפשי ותצילי מכל צרה וצוקה ומכ

אוב ומכל חולי ומיום דע ומעשה רעה ומבט אדם הרעים ומבט אדם תלמידי
תחבר דע ומאשה רעה ומזעק חלק ומלא משאות לבי לטובה ופתח לי שערי
גילה שערי תחינה שערי שלום שערי רחמים שערי חן וחסד שערי חמלה
שערי חכמה שערי בינה שערי ברכת טוב שערי לימוד שערי לקח טוב ושערי
זרה של הנורה ותועיה ותקרא ומשנה ותלמוד ותלפול חכמים ודקדוק התלמידים
דברי קטן ודבר גדול ועצה נכונה ושפת חן ונקי לקבל ולקנות חכמה מהרה
יהיה לבי כבוד סוד שאינו מאבד טיפה וכמעין המתדבר להבין ולהשפיל באי
חונן הדעת: כשם אהיה אשר אהיה כשם ידוד בשם יד עז אל אלהים
ה' אלהי ישראל כשכחלו חפיל את תחינת לפתך ה' אלהי אבותי אלהי ישראל אלהי
הרחות לכל בשר אלהי השמים ואלה הארץ מתחנן את לפתך ומתפלל לפני דלת
החיים שתבא תפילתי לפתך ויגיעו אמרי ותחנוני לנגדך מעתה ועד עולם
בא תן לי חן וחסד בעיניך ותיקרא נפשי לפתך ושחרט מכל צרה וצוקה ומכל
דבר רע שבעולם ומכל מיני פורענות המתבוננות לבא בעולם: אלהי אלהי
ישראל עשה שליח ומלא בקשתך ה' אלהי השמים והארץ תנוני לחן ולחסד ולרחמים
כעני כל יואל וכל השומעים לי ואמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם ותגבירני
על יצהר והתר מאסר והושיעני ופלט פרות של חיים ודאט גמולה עליה וכן יק
וצן תלפתך ה' אלהים שתהיה עמי בכל עת וככל רגע וככל עונה ותראני ותנה לני
ויחייך תושיעני ותסעדני ועגותך תרנני והפק רצוני ומלא בקשתך כיום וכל ימי
וכפרתי קבל כרצון כל התפילות והתחונות שאיתפלל כיום הקדוש הזה עם כל
תפילות כנגד הגהורים חוס ורחם עלי את עבדך כן אמתך המצטער על חטאתי
לפתך ויגיעו אמרי ותחטט לפתך מעתה ועד עולם אמא ה' כי את עבדך את
עבדך כן אמתך פתחת לתושרי אמא ה' תלמדי נפשי הושיעני לתען חסדך חטן
ה' וצדיק זכתי כדון וכתשפט וחדום לטובה ולברכה את זכרתי ולא אכזב חסדך
ולא אכלם תהקנותי: ה' ה' אלהי אלהים ורב חסד ורחם עלי הושיעני אמא
ה' הושיעני אמא ה' הצלחני אמא חוס ורחם וחמול עלי והשמר עלי מליצי יושר
חליצי טובה חליצי זכות וחליצי שלום שישתדלו לזכותי ולטובתי וכן יק רצון
תלפתך ה' אלהי השמים שבזכות השמות המפורשים שבשבעה היכלות ושבעה

שחקים ובעם שבעים ושתיים שמות. ובעם המפורש אל עב אלותיות של רש
ובעם המפורש אל שלש אלותיות. ובעם המפורש אשר הכה חשה את הים
ובעם המפורש החקוק על ציף הזהב. ובעם המפורש שנשתמש בו ליהו
ובעם המפורש שנשתמש בו לישע בן שפט הנביא. ובעם המפורש על הים
והוא חי. ובעם המפורש הנזכר על הנחש והוא חת. ובעם המפורש על האר
זה היא תפוצצות. ובעם המפורש רז"ל שבו נגלה לאדם הראשון כל רזי עו
ובעם המפורש של אדיר דון קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבוד
ונכלה שמות הלו הקדושים והטהורים את מתפלל לפעך ומתחט לפעך
רחמך ה' לדי ולדי אבותי אברהם יצחק ויעקב יי' דוד לדי ישראל שית
רחמך עלי כעת וכעונה הזאת ותשמע תפלת והושיעני ותקנני בעצ
מונה וקורת רוח ופתח את לבי כתרתיך ובחכמתך נתן בלבי יראתך שו
אקרא לפעך תתנץ ה' לדי ישראל שתמחול ומסלח לכל עונותי ופסע
כזם הפגורים הזה יושמע כל תפילות עם תפילות עמך ישראל את
לך ה' לדי ישראל יברעו עליונים ותחתונים ולך את כורע ומשתחוה
ומתפלל לך יהללו ויביעו כהלל וזמר ושכח שרפים ואופנים וחיות הקדש
באיתם וביאה ולך יפארו משרתיך ומהללים שם כבודך והאופנים והכרוב
מקדישים לשמך ולך יתנושעיה חיות הקדש האנשאים בסאכבודך ולך
יכתבו כתרים וימליכך לנצח נצחים וכמו כן צבאות של מטה ישראל
קדושיך מפארים את שם כבודך ומיחדים שמך מעולם ועד עולם ואת
תשמע השמים וקבל תפלתם באי שומע תפלה: ה' צבאות שמו
משנה לנו לדי יעקב סלה ה' צבאות אשרי אדם כונן כף ה' הושיעה המלך
ישגור כיום קראינו אנקותם פסותם פספסים דיננסים ופ
אנא ה' לדי ישראל שלטע בעליונים ובתחתונים קרוב לכל קוראך באמת
עט מחזק חמנו ועני ואכין חגזולו שמע תפלת כי עט ואכין את
לכן קבל נא תחינו והשלך איתנו ופחדו ותרדמה ושגשגן וערון לכל אית
נאסה נזיק ונזיק ללן וערין ושטן וכל ניה שיקום עלי לרעה וליצרא
שיקום

יקום עלי להחמיאני אנה בגדול זרועך ידגו באכן ואם יראוני א יזיקוני ואם
 יחזוני לא ייעונו וחתום פיהם וקצץ כנניהם של גרמו רעה לי ולא לכל אותם
 אעתי ויהיה שחק הגדול עתי יבועני הנה ולא אכנעה את יחתי הנה ולא אחתה
 וני יסב הנה באימה ופחד ואני אשב לבטח כי כך את בוטח קומה ה' ויפוזו
 אויביך וינסו ומשנאיך חפץ : בבקשה חתך חטטגרון אריה פנים ועלוי
 ורץ וגבריל ומיכל שתעמדו בבקשה לפני ה' ארי הארים ואדני האדונים
 שישמע את תפלותי ואת תחינותי ויעשה את בקשתי ויסלח ויחחול על כל
 עונותי ופגעי וחטאתי ואשמותי אחטאתי ושעתי ושפסעתי בין באונם
 בין ברצון בין בשונא בין במזיד בין כהרשוד בין כחחשבה משבע אלה
 אתכם בשם אבתי יאל יושב תהלות ישראל ובשבעים ושתיים שחיותי
 הקדושים האפורשים בנקיות ובטהרה שתקחון מפתחות החן והחסד
 ברשות מלך מלכי המלכים הקדוש ומפתחות הנינה נהדיעה ומפתחות
 פונסה ובלבלה מח והצלחה והכתיבוע בהם כל ימי היותי על האדמה
 ותהיו לי לעזר ולהועיל כל ימי יאיר מזלי כשמש בתקופת תמוז ובלבנה
 כאצי החדש במגלוואה ויצלחונא עש' ויהיו דברי מתוקים כדבש ונופת צופים
 בעיני כל שעתע' והמזכירים אותי יזכרונ לגובה כלהימים ותהיה
 השעה האת והיום הזה שאני עומד להתפלל עברצן ועת רחמים ועת
 ישועה וסליחה ומחילה וכפירה וריפואה שלמה וחיים טובים עלי : ותהיה
 תורת שחורה וערוכה בלבי שלא אשכח זכר מפלמה שלמה ושלחמוד
 ויהי חלומותי תיושבים עלי לגובה ותצליח מאדס רע ומחפגע רע ומשטן
 רע ותסגור כל פיות הדוברים עלי עתק והחושבים ברעתי כי את השומע
 תפלת כל פה באי שומע תפלה בריך ה' לעולם אמן ואמן סלה ועד :
 בראשית ברא אדום את השמים ואת הארץ : ולכל היר החזקה ולכל החומה
 וגדול אשד עשה חשה לעיני כל ישראל : ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי

אליהם : ויאמר יעקב באתם כראש אחנה אליהם זה ויקרא שם החקום ההוא
תחיים : האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמר פי : יעקב פתחו
לקחי תזל כטל אחרתי כשערים עלי דשא וכרכיבים עלי עשב : ויהי
בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' ויפוצו אויביך ועסו חשאתך מפני
וכנחה יאמר טובה ה' רבנות אפי' ישראל : וצבאו ופקודיהם חמשה
ושלשים אף וארבע מאות : כל הפקודים לחמשה אפיים מאת אף
ושמונת אפיים ומאה לצבאותם ושלשים יסע : אתה סתר לי ח
תצט' כ' פלג תסע בכטלה : בטחו בה עבי ער כי ביה ה' צור
עולמים : ה' עז לנעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום לאפול לצו :

כרז מלגת על הנאמן המופלא הידוע תוקל

אתה יסוד ה' יסודת' וסוד ה' סודות שילה על כל השלות וסוד פל הסי
הנה הנה קימת ומצ' מציאות נעלמת לכל נמצאת קודמת ולכל
ספה נצמית : אתה יחיד כל דרכי היחוד יחוד שלם אמתי ולא באחד הש
ולא באחד היחס ולא באחד המיט' לא אחדות פשוטה מוחלטת אין
עדיך אף ואין דתיך כאשר בא עליה המופת והנסיון וכל חכמי לב עלי
יתתו כי לא ידענה הוא : אתה נמצא אבל לעצמך ולא לאחר עמך
משנת לכל רעיון נעלם מכל חוזה וחזיון נסתר כיום חכיון עליון על
עליון נעם כל זה משניח על כל דל נאכיון : אתה הוא קדמון לכל קדמון
לכל אחריו נשנתך אין להם תכלה ולא תחילה ולא בלין וכל לעון ח
יסוד שכיח ילאה לבן אחרתי אשמרה דרכי מחטאת כלשונ' ואס
יכלה כל ספר ונלין ולך דעיה תהלה אליהם כציון כי לך נאה שללת התו
נהשכח כי לא יתמו לנצח נצחים כי אין לך מקום קדוש ולא שם ידוע
אתה תמלא כל התקוות ותשלם כל השמות ומאיר כל העולמות
לך עז ותעצמות : אתה מצלת אנרות פנתיות דקת תחשכור

קדמות

19. ומוטות נעלמות אשר לא נקנו בשמות רק כסם אגרות צחות
 נחשצחות כחות להיות נשמות לנשמות ותי יש צחות העלמות
 והסם המעיד עליהם הוא שם הניה האמת לא כעבר אגרות שבו
 מלין יוד ה' ואו ה' דקות באור השכל נשמות ובמחשבת הלב נחקקות
 וכו' יודין תעדין ומדיין כי אין זולתו ותכלענו אין אלים ועל שם זה
 אחר קודם שברא העולם היה הוא נשמו לבד כי הוא קדמון בקדמותו
 ועלם כהעלמתו אין קדוש כה' כי אין בלתי: אתה הוא מסתתר בסתר
 אתה עמוד האובה לא תשורנו עין כל נוצר ונברא ידע מה בחשוכא
 ועמיה שבי נהרא לבנשיה כתלגא חוכא ועתיק יומין נקרא היה הוה
 ויהיה גזה שמו כהרבה אהיה אשר אהיה יתברך ויתעלה: אתה חכם
 ותחך חכמה הרשמה גודעת ולהש' תעלומה גכעב כל אדם מדעת
 בענין כל חי עלמה והוא ידע את מקומה כי הוא יש תאין שנאמר והחכמה
 און תמצא להחיות את בעליה ודינך אשר כראש הניה מעיד עליה שהינך
 לכל האגרות יסוד פן החכמה לכל ההנייה יסוד ועסמך ליה אגרה כי
 כיה ה' צד עלמים והדברים סתומים וחרומים: אתה תבין כלתעלמות
 וסתר החכמה רזי התכונה ממך לא נסתרה וכל עלונים ותחתונים
 מודעת בענין כי מתקור החכמה נאצלה התכונה כדכריב ואיזה תקום
 צינה כיהיא אגרה ראשונה של שם הניה כי אחר נהיה העולם והזוכה לה
 נאכל לעולם ושם חתיוחד לה ככל האקרא שם הניה כנקוד אלים
 ובאשר היו לאחדים תי יתכלל ובכונה אין לג עסק כנשתרות ולק
 הגולה אשר אין לה חקר ותכלה לא ראש ולא תחילה פותח תמיד בהצלה
 מרומם על כל סדרה גרהלה אחרת עולם חסד יבנה כי ללמד זכות
 לעולם פונה והוא אשר גבר עליכונאך והמוכ הכפין לניאך ולשמו
 ב' אגרות אדיות והוא אל לחושעת: לך הנכונה הגמורה אשר אין לה

אנו ותמונה, ערוכה בכל נשמורה, להקם מכל עושה רשעה, פן יצאו
חריה א כשה כי זה לעומת זה עשית כפי שיצאו מלפניך וישכנו תודיך
ליך עריך לעובדיך, וידעו כי אין כל עריך, ותי יעשה כמשעריך וכבודותיך
לשמך הנרשם בכל המקרא לזים חמש אותיות להיות, הליכות עולם צ
לדת לחיש כדרכי וכפרי מעלליו, ותי יחלל ובזרות תוקף מפעלותיו: ל
התפארת השלמה והדעת התמימה ולא חתנו יודע עד מה, כי נבע
כל אדם מדעת, אך ממך תקוד הדעת נוכעת, נכדעת חדרים נחלל
והתהונות עבקו, וראשו לרום יגיע, ובין זרועות עולם מכדיע, ו
קצוות תגיע, ויעש לזים את היקיע לדת תפארת והדר לכל הגויות
ושמו התיחד של ארבע אותיות שהוא נוכח הלות, ולו נתכנו עליו
לך נצחיות מתקוות, על שרי הימין מתנומתת ולוחמת לכל יכנס
זרים כהיכל עונן זועמת ומתקוממת, וגם נצח ישר לא ישקד ולא יח
כי הוא ענק הגולה אשר לגדולתו חקר, עמו היח אשד הכית גבו
עליו ~~לנצח~~ לנצח נצחים ועממות כפי מין נצח לקבץ נחמים והאוכל
בעמק התמונת, תקוד הנכונות, א ההנאות חנון הנפלאות, וזה שמו
הצבאית: לך הגה וההדר והכבוד, הוד והדר לבשת וכזרוע עזו ים סוף
הנכשת, וכל שרי סמאל ככשת, עקף הנכונה הדמורה, לנכח תחת רגלי
סאל וחילותו הצרים על שרי ישראל נצבאותנו שומרי בריתו עגופו
והדר הוא לכל חסידיו, וזה שמו אשר יקראו לו בכל הנכונות לזים סמאל
ביתנו נוכחות נכשתו נפלאות בדרך א ההודאות: לך סוף היסוד
הנעלם, צדק יסוד עולם, סוף הסולם, אשר יעקב אבינו חלם ראשית
השמים העלעלם גמולו מוצב איצה חפץ בו כי כל בשמים נכארך
עקף התפארת, אונסין פיטו נבין עמדת מפארת, ומככ עבין הנצ
ולא יפיד בין אחרים, על כן קרא שמו שלום ואמיתם כה לתי אתה
וכל

וכל אשר לך שלום. לך התלוכה הנמוכה שמורה בכל וערכה ובה
היוכלם לאחדים. עשש עאדן לכל הנפרדים, והוא הכסא המתנשא
הנושא את עשאינו, ועומם את עומסיו בלי יגיעה וכל עייפה, והוא
אפריין והנה הנקרא ציון, ועם חכין האור הצפון ועם יקווהתים הקדושים
ומשם יצא ויהיה לארככה ראשים הם מעדותו אשר ליו נגשים, ומדרב
אששים נפרשים וקדושה יחד משלשים, לא נענך בסוד קדושים, ובורי
טח לשמוע בקול דברו ולהקים מאמרו, עיני כל מליך ישבירו לך חקנים,
ומאור אפטיך חיים והוים, לא נעתקים ולא דוים, כי מדשן כיתך דוים
ולך נכספים ומתאונים, ולעובדך נאספים ונלנים, ואיש את רעהו
תלנים ונלנים שנים, ולהעביץ מוהינים ומצנים באימה וביראה דברי
אהותך זה לא זה מספרים ומחנים, באין קטאה ומדן שקטים ושלנים, וכל
צבא השמים משתחנים ואומרים ברך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
חיות הקדש יקדישך ואעפס יהללך ואכלים יזכירך וחסותלם יאמירך
וערבים יעריצך, ומלאכים יהדירך, ואים ירוממוך ובעלגדים יסבחוך,
וכנובים יכבדוך, ואישים יברכך, ושנאמם ידלנך, ועירין וקדישין ילאיך
כי תבארת עוזמו אתה: שבעה היכלות בוננת להם לכל מדריגה
ומדריגה, כפי מעלתה וקורבתה, ואלה שמותם לעלות ולראות את פני ה'
צבאות: היכל הראשון נקרא לבנת הספיר ועליו נאמר כמעשה לבנת
הספיר, היכל השני נקרא עצם השמים ועליו נאמר וכעצם השמים לטור
היכל השלישי נקרא נונה ועליו נאמר ונעה לנוסכיב, היכל הרביעי נקרא
היכל הזכות ועליו נאמר זכות ומישני לפני כסאו, ומי עיש לנוזכות נגם
לשלום ניצא לשלום כי שם ב' של מעלה, היכל החמשי נקרא היכל האהבה
שם אברהם אבינו אהבו נשם עונה נשמתו נשם כבודו נשמתו, היכל
הששי הוא היכל רצון כי שם רצון שוכב מעה, ועליו הכבוד העליון חונה,
ודרך שם קולו של מיעה ונבואתו, נשם ידבר אתו, היכל השביעי קודש
קדשים וכו' אלה ראשים, הם הם הנגשים, ואתה תשטע ומשביע לכל

חי רצון וכבודם הבינות והזמנה שבעה היכלות כלולות בכל מיני זעם
ועברה נתאלמת מלמכ צרה ינחם וילנה לאתכבה אשם זעם ה' יפל אש
הכל עשית יפה בעתו לתת לאיש כדי רשעתו וייראו מלפניך לעשות רצון
אשר האל כל שנת מצו כל מתצא קיים כל שינוי קדמון כל עת נזמן אחרי
כל וכל נקץ יראת יחזק להופיע חמקוס החפץ ולהשפיע על כל
מדונתך החמודות אשר בהכלת סודות וכל שמונתך הקרים וכל מחטות
הקדושים והטהורים רוח חן ועשיחות ויתולגלו רחמך העלמות על המו
קעמרת והכלות לנולמות האוצרות אשר שם לתת לכל נוצר די סיפון
להשלים את חוקו ולכל גויה די תחסודה ולכל כריה די צרכה ולכל איש נא
אמלתו ונדקשתו אש חיים הוא שאל כי עמך מקור חיים אש חזון הוא צריך
כך חזון לכל א' ואש כגם הוא חפץ אתה תבטל גזירתו ופיקד עקריות ו
למלאך התענה על ההריון כי שלשה זה תלעס במול העליון ואש חכמה
תבקש לא לחכמה יקרא ולא לתבונה יתן קולו לא לא שהחכמה של על זאת
יתפלל כל חסיד א'ך וישלך יהנוגלך להשפיע עליו מחכמתך ונחה עליו
רוח חכמה ובינה כי תפוך דעת ותכונה ויגון לחשיך לאוצר הדורם שפע
חכמה כי יאש עינו במרום לבקש תשם שאתו כי לא תשעב כיקם בקשתו
נסוג הדברים היוצא להחכים יורים ואש בעל תשובה הוא תשובתו
הרחמה כי שם בידו ושם אוצר בקשתו ויזמן תחשבתו ועוונתך דעתו לא
א כמוהו נמשא עין ועובר על פשע לשארית נחלתו ויאיר פני הרצון אמו
התשובה כשוכה ונחת כי יגו פשעה לקבל שבים ויה סגור יום הפטור
בלשון רבים ואש עושב הוא מתאנה כי קדמוהו ית' עוב ותקרב לשחת
כי יעב ולחם לא ישבע וילדינ' לא ישעו לתת אכלם בעתו ורוח מבשרו
ובולמום אחזתו לא למדת הצפון יצפה לא בכתב ולא בעל פה כי לא
מצפון זהב יאתה ונחלים על דאשן יחתה לא ישים חגמתו ותשן קרתו
א אה נורא אשר הוא חלפטו העושר והכבוד לפתוח את הטוב אשר
תשם שאתו ותנתן לו בקשתו כי עיני כל אינ תצפים וצופים ועל זה

מרו המוצה להעשיר יצין: ואם תן המצר יקרא בעת צרה לא על שאתל
פנה ולא על ימין לא לא למה הרחמים יעתיק את תחשבתו בשעת תפלתו
החסיך משלש עשרה מדות של רחמים פשוטות עלונות רוחניות א יי
מדות התחתונות בנוטת כי אם פנה הרצון תמיד חביבים ונוטים ואז
ישנו הכל בשמחה ועם יגון ואמחה כי היתה הרוחה והתפלה נשמעת
ונודעת כי התען העליון טובע והחדרים יתלמו בדעת אשר לא יכזבו חמו
ועל אורנת ירעפו שחיו: ואם יצר עליו מתדבר ורוצה להוכיח הצדקנו
ולהבריחו מעליו ולהכריחו שישתע און יעתר נכחו א א אשר ביה נשמתו
ורוחו לחזק את העמודים אשר הבית נכון עליהם ובהם יתחזק וישען כנגד
הצר הגדול איבנו אשר בקרבנו וימשיכנו אצל בית המדש אצל למודיה אם
אכן הוא שמוח אם כדן הוא תתפוצץ ואם חזק כשמיר מתווצץ ויצא
תמנו כולו חוצץ: ואם לחן הוא צריך כי לפע חלפים ירעב יכוון לעלת
החמצ בבעלות סולם מוצב מדרגה על פני הרצון למשך תשם רוח חן
ותחנונים על מדת יוסף הצדיק וחפזה כידו יצלה כי יתן אתחמו כעטכל
שר ותושל ולעולם לא יכשל: ואם הוא עזיר ומצוה לאותים ועמים תחתיו
יפלו ולפי רצונו יעלג נרכים צדיקים אינו ועל כלם עליו והוא צריך להתחזק
עליהם נתי ידאג על פניהם דרך ששי צדק יעלה ויבא בזאת הקדש
פעמה לבקש משם מאת מושל המלכה והמתנשא לכל לבאש ומארתו
ידוש להשפיע בה טרפה והיתה לה התלכה ובוה ישור על מחשלתו
ויאריך ימים על מחלכתו: ואז עבדך כן אמתך לא ידעת חלה כלשונ
ודעת קצה והשגתי יש לה גבול ומסילה ותשם לא תעלה למעלה
ולא שחק אין קץ ותכלה ואתה טוראת הלה ואיך יקיפנו תהלות בעלת בלות
ותקלה וכל שכן כסיה קלה ושפלה בים הגלות והדלות צלולה ולכן לך
דומיה תהלה אבל האמנת כי ממך טאה כל טאה וללמוד את צריך ותורה
את תבקש וחכמה את דעם להכין סגורותיה את מחפש ולשיתוח לבי בעעתי

מצותך

תצותך את שגל כי אין זולתך וגו' ולא אשכח דבר מכלמה שאני לומר את
אתמולה וחומר ועל משארת את עומד תנתן לי נפש בשאת ורוח בבקש
ואם התושב יקר ועמוק מי יתצאם והתשיב נפש מדעת אתה חונן לאדם ודי
יודעת שאני כדאי והקשת לשאלו ועמוק משאלו קרוב הדבר אל הנשאל כי
הטוב לא ימעט טוב ואין טוב לא תורה ואם יחתום תורה וינווד תעודה
יהיה מהסערה העתידה תתר התר חכם הדיוס כי אין בתוכנו עבאים וחו
והראנו עלאות תתורהך ולא יכלמו כי מבקשך : אנא ה' אל עיני ואכיפת
לדעת נתיבותיה ולפרש תעלומיה ולהבין אנוחותיה ולהשיב טעמי מצותיה
וחוקיה כי כס חפצתי חננתך תורה חנני ליתגוד חננתך נשתה חנני דעת
ומזימתך חננתך שכל חנני ביה נהשכל חננתך אברים רבים חנני להרגילם
למעשים טובים חננתך נבמים חנני בהם לחון עמי אבינום ראויים :
אנא ה' ידעתי כי כפי גודל שלמותך כן גודל חסדונך ולפי כוחמותך קציה לך
וכפי חכמתך כפי רעיונך וכפי צחותך בלאתה הדין וכפי שבחך קצר
מעיי ורגשיה נדחה מחנני ולבן עשה למען ולא למעט כי יחיד ועשאת
ומשפיר אל תבישת : אנא ה' כן כח צרי עונכי שאר אכזרי להשתעבד לפען
ולאנו כדשונה שלמה אלול אמצא חן בעיניך ויהיה לבי נכון לשמור מצותך
ועשי לעשות רצונך ורוחי לשיח באמתך ולשונך תהנה צדקתך העכר עיני
חראות שונא ואזנ תשמע שקר וכפי מתמוך בשוחד וכדול נדול לטובה
וכל שאר אברי לעכוד א אחד יתכרך נירעלה : אנא ה' אל כאתך תוכיחני
וכקצתך אל תדיע ובזעמך אל תמסרני כי מי יעמוד לפען מאז אפר וכפי
כפעך תסתירני ואם חנני ככן סוד ומורה הורטה דוכיך דרך לשכון אור או
באור החיים ואם חנני איש און ורוע דרכים חסדך גדול עלי והצלת נפשי ת
תחיה עלי כן אמרתי אראה יה בארץ החיים ואם כזאת וכזאת עשיתי ח
לא כפסיתי דק אך חילתי כי שחק הסלמה למען תודא ותיהאיש הירא כח
היום אכרח מוערך אך לא רחמיך ולא תוכחות מוסרך לא שחותרך ותתימת דיע
אנמה אל חמלקך ותפחדך אמסה אל חסדך אשר אין להם קץ ותכלית ואחז

גם עד אשר תאמר סלחת כדכרך: אמנה אם זקנתי ועכתי ועבבתי
 עתה שבת ונחמת וכלי ללעך שמחת לשחר את פטך להפיק רצונך ואם
 לא עכשיו אחת כיתי חלפו ואינם והנשארים לא יתקו בשונם ואם היום
 ללעך מחר עיניך כיתי ואינני לכן קבלני ורצני נמהר עעני ואחר כבוד
 תקחני עם הצדיקים תאספת ובחננות בעל תשוכה תנחני ועם החמייס
 נחלו חלקם בחיים תחנני וזכני לראות בטובת בחירך נזכני בטוב עמך
 ובבני אונתך וכאם פראיתנו כחירבנו כך אזכה לראות אותנו בבנינו ובאנשי
 ארמון לשבת על כנו הניעה וראה את קריתנו כי לזרים הפכה נחלתנו
 אמאז את הילקוץ וכל זכ ומצורע בא לא תקום הכרובים אשר בזאת יבא
 אהרון הקדש ביום הנטרים כדס פנים נשענים וקטנות סתים ארכעה
 פעמים לבד ולא בשאר ימים ועשיתנו רואות נעלמות ואין לאל ידע כי
 עשיתנו ענו כנו ועשה קטל לשחך הגדול המחולל כגויס ויחד שמך בכל
 החיים ואת בית תפארתך תבנות תחת אשר יהי חרב ושחם ומחכור
 יונשלים תבנה ונתחדש בתהרה ביתנו ואין וכל לציין געל לקבץ נדחי ישראל
 ולא פרולו צו בשכחלו:

בקשה לשנה בתשובה

רב שני אדון הסליחות והרחמים יוצי מושיע מגיב נקדן ישעי משנכי לעד
 פשטת וחקרת ודכשת ודקדקת ולא מצאתי דבר לבא לפטך -
 בתפלה ותחינה שתמחול ותסלח ותכפר לעבדך בן אמתך כי אם בהגיד
 לטעך שהכרתי שפלותי דלותי דקותי אפלותי נחמדותי והכרתי אשעמוזערי
 תרוממותך ורחמתך וחסדך הרבים ידעתי שאתה הוא גלי הלזים ואחונת
 האזונים אלך מלב המלכים מוכתרי בכתי כתיים חיי יחיד ומיוחד על כל
 המיוחדים כנרא יוצרי ועשה אין אנה תכלעניך אין מלך זולתך אתה בעובר
 ובהווה ובעתיד ואין מי שיאמר לך מה תעשה ומה תפעל כי מלכותך בכל
 משלה כלוריכך ינשר צדק ותשפט א אמונה ואין שול צדיק ינשר אמתה
 חפץ חסד תמיד מצדיק בריעך מורה חממים הדרך ילכו בה למצוא חיים

מרחם חנם על כל מעשה ידך, אתה תשייט אל עולם אשג'יח בעליונים
ובתחתונים, האגחתיך על הכלל ועל הפרט, זן ומפרנס מקורי דאמיס
ועד ביצי בינים אבי יתומים ודיין למנות הא גדול הגבור והגורא שומר
הכרית והחסד לאוהבך ולעמתי תצותיך, א רחום וחנן ארך אפים ורב
חסד ואמת, איך תקפח שכר שום בריה אפילו להמכעיסים לפתך מקבל
שבים ומשלים שכר לכל צדיק יש עלמות, נשם עלמות מתנה שנאמר שם
עולם אתן לו בתורת תוספת על העיקר אשר מיל בשמים ובאין אשר
יעשה כמעטך וכבוביך, ואת כשר ולם אפרי דם מיה בנשה סרנחה
דמה נושעפי, נוד מלא צנאה כל מלא בנשה וכלמה, גוף גוף תלא -
אספסוף קצב ימים נשבע רוגו, כוח קימעא מפילע, צל פחד ואימה מחיה
ימיה עפר, אחריית ימה, דרכי ליסורין, טריכת לפעעים, מעגל למיתה
לשעב למין פאג לא הייה, אתה אלך מוכתר בכתיבי כתיבים, ואת כל נרוח
אביין ונכזה, בזוי ופסני שפל אפל ונפול נעדר נחסר, אתה מקור החכמה
ואת טפס אויל סכל כסיל ומשעע, אתה מקור הביטות, ואת מקור ההבל
והחסרות והשכנעים והטעיות והתכשולות, אתה מקור החסדים ואת
מקור העבלות והכליות והקמאגת וההקפדות, אתה מקור הגבורות ואת
מקור החולשה והתשנות והחולאים, אתה מקור התפלות ואת מקור
הביעור והשחרות והדועף והתומים והשינוים, אתה מקור הנצח לנצח נצח
אין לך לא ראשית ולא תבליט ואת מקור ההבל קיר עגני צל עוכר, שנונית
וחיי אפס ומהו, אתה מקור ההוד הזין ההוד וההדר, ואת מקור האופל והח
והצלמות, אתה מקור היסודות ואת מקור העקינות והחתיסות והנפיל
והתכשולות, אתה מקור החלכות ואת מקור העבדות והשעבוד והסבל
והמשאות הכבדות, וכיון שכן כל חק שאתה תוצא מאוצרות להשפיע
האדם אינו לא כי אם על היוקר מקור החסד והרחמים, כי מה אדם מקור
החסרונות שיעביח עליו מקור השלמות והמעלות, לכן א פריא בתש
את עבדך כי לא יצדק לפתך כל חי, וכשם שנתגדלת ותרוממת על הכל

כך יתרומתג חסדך ורחמיך על יתוש עתון כמונ לחול ל על כל מה שחטאת
ועיני נפשתי לפנך תיש שהוצאתני מבחסי אמי ער היום הזה ה שמעת
שמעך יראתי ואימות מות עלי על וכל עשיותי עברתי ועדפקו כלחלונ
אבשריה נהיית כלת היה וכדבר שלמ כא לעולם ואין אבוא לפנך לדין כי ל
נשאת חמני מאותה ואם בסוף הגדול תחזור לבוא איתי ודעמידת בעלפי
למשפט לפנך מה אוכל להגיב כי אם להגיד האמת שאני כשע ואתה צדיק
ועל כל החסר שגתלתע בצדקתך רעה ומלתך הנה מה שאני עתיד לומר
לפנך ביום הדין משנה בחיים חייתי את מודה בזה ואף למה לך להביא -
ולנהנמס ולהעמיד לפני ביתדין הצדק רב הטומאה גדול השיקון והחלמה
מעונתך מבית ורחוק בחלאת צונת עונתיני נא יתגללו רחמיך וחסדך
התרובים עלי לקבלני בתשעה ולנהי טומאת עונותי ואעפ שהקשת
לשאול כיון שכל הדעות מסכימים שהחונמא לפני חלק כמין אין לנכפיה
עלמית עבן כך בטחתי ועל זאת סמכתי שכל גודל אפלתה כך גודל
רחמיך שאין מחשבותיך ווערך כמחשבות ורעות בני אדם שכל כך שהם
אחיבים אתה מוכה שהם חקור אכזריות ואתה תקור הרחמים ואין ישו
ויסכיתו שתי קצוות לו יחד וכהכטחה זאת העלבות חסונה הבוסת מעל
פני נשאתי פני בחלמיש לאחוז בכנפי רחמיך ביום הכפורים הזה אתיחמט
ותקבלני בתשעה לפניך ולא תשיבני כיקס כי אתה הבטחת בתנודתך כי
ביום הזה יכפר עלגם לכל חטאתיכם לפני ה תעצרו לך החסו והרחמים
ולי בנשת הפעם החסך האכזיל שעשית עם חטאתי נא מחהו כעט כרור
צדקותך וחומת כחול שכנית עם עונותי הרוב ברוב עגות נותך וחכב
נחשת שהחזקתי עם פשע כל ברוב חסידותך ותטבלני בתקוה רחמי
ונגהרני כים חסדך וכנסננ במימי צדקתך ורחמני בטל ענות מתוך להח
איתי ולהחזירני בדיה חדשה ואם יכני עלי קטרוניס לעבב על דוע מעללי
קבלני בחתייה שתחת כמא כבודך והסתר אותי בכל כנפיך חתנתך ולא תחב
יניע כפץ ביר החסחית עלם ודמות תכנית צורת כעורב וכשול קדירה

עשה

געה לכבוד שפיתך שנתה עשה לביות אותי שגא' ויאמר לזים נעשה אדם
בצלמנו כדמותנו, חמול ורחם על עבד דופק בולתי רחמך וחסדך בנזמעה
כחשינות ואלמות בשביון חתנים נבטריהת תאמח עשאי. שאין כח בתי
שעפרי יסודו לבנות מה שהגם בחטאיו ומה שקלל בעונותיו, ומה שהחזי
כלשעיו לא ברוב החרטנות והיוזים ועוית דרכי סיעליו, ואתה החתך
והבוטח תחטב הרצון למעשה והמחשבה לפועל והדברים לבטן, ויאמב
לפני כמא כבודך בלא כתי בידי מאש מה שהרסתי זה חכמות שהחרכת.
כי נהך הבח והלבניה והמלכות והחמשלה לעשות רצונ ומוחשבת וזכור
מעשה תמש, ואם ח' עס כל זה לא תקבלני בתשובה כפי חיוב הדן עליונו
פגעו ותעזוב, את אינ עוזבך ואינ מתיאש מרחמך כי ידעת כי לא חפך
חסד אתה ועמך הסליחה, ובראת התשובה רפיה מועלת לכל תין מצה וחול
רביעאין עוד מעשה כפי לדבר לפתך ומה תומר מה תזכר ומה תצטדק
ואף לזאת יחרד לבי. ויהי מחקומו שאין לי עלתי להתרעם עליו
אזים בחטאי כדי להשליך עלנחובתי, ולהקל חמת התשאל, שאם את מתרעם
על החולות שסייער לי צירתי וברי. מוציאים הם במעשיהם ומצווים שלא לשנות
את תפקידם, ואם מתרעם את עלמלאך התענה על ההריון אינ יכול ששמת
אותו על זה ומקיים ציווק, ואם על היום ששלדתי בו אינ יכול שהוצאתי מרחם
אמי בעל כרחי, ואם על התולדת למה לא מותדת מרחם אינ יכול שדעתה
היתה להחיות עפע לעבך, וגם אין לי מקום להתרעם על שום אדם כי לא
נתיעצתי עם אום בריה לחטוא לפתך, כלל העולה אין לי להתרעם כי אם על
עצמי בעצמי, בי פתאום ראיתי חית היצר כמו איוב ומיד במעונותיו שכנת
רעם על בקול גאונו ולנכרו לבי נעיתי, ראיתי הו צוררי ואויבי חבקש יעתי
נעם כל זה לא עזבתהו עד שהמלכתהו עלי, והכרחי בכל דרכי והרעם
והמקולקלים, עד שנעבדתי כטיט היין עד צוארי, ועפסיו נתעוררה לבק
האלה לפעמי כי ראיתי בציה אשר מצאלי ואמרת אולי אוכל טקה בה,
ובקשתי אופן הצלתי כיצד, ונעה לבי לכל אוטע הצלה שיש תחת האפשר
ולא

אחצאתי זולת לקרוא אך תמיד שאין מי יוכל לסלוח ולרחם לא אתה יוצא יונק
אתה אדון כל השמות ומה לאדן לגבר לעבד המתחמק לפני מעפי שהדכה
עבד לחטוא לפני שהעבד עשה כעבד בזוי והאדן צריך לעשות כאדן רב הפעולות
פרט לעבד אשר בשם ישראל יבנה ואברים של כלל וא' תיבאל הם כל קודם
השראת השכינה בזכותך האנוכי אתם בתוך טוואותם ואעפי שיצאו לחולין
טוואות החטאים ע' מבילת התשובה חוזרים לטהרתם לכן נחמרת בדרך
בזון העולמים שמתעורר בכל מה שדין הצדק מחייב ועשה עמי חסד לקבלת
בתשובה ויגדל חסדך עלי שלא יהיה טהרתו במים החיים היסורין והחולאים
הקשים החבטלני ח' חלמוד התורה ותן התפילה כצ' כור כי אם חירוק מעט
מעט באיך שאת פרע חובתי כל הרגש אאם ח' יבטמו החיים החיים של היסורים
קשים בירונע ויחנקו אותי נחצת שעלה חרם בידי ואעפי שהדין טוואן וחייב
חירוק עונתי ע' יסורין קשים חלתי היא שיכופר רחמיך על מדותיך ודתהג
עמי במדת החסד והרחמים שעל מדת החסד ע' יסורה עולמך שאל אחרי עולם
חסד יבנה וכח' יונק רבון העולם עשה חסד עם חוטא כמוט ומחט יבאנו כ' יי
כל החוטאים לשבך איך כלב שלם בכאותם אתה תקבלת בכחמים ועל
תשיב ריקס מלפניך כי חלק טמאן ורחמן אתה ויחייך פשוטה לקבל שבים
לא צוללי צר:

עיר החוד שתקן המדינה והוא חסעל מאד

חיד הוא כחלכותיה יחיד הוא בגאותיה יחיד הוא בסתמותא דהא עליה יחיד הוא
בארקיעים וכל ריקיע ישכח יתה בתרעתא ברמת יחיד הוא בשעתא דנהיר זיוא
הא עליה בוא' ותתאה יחיד הוא כפיטן למרכבא דטהיר זיווהון למילתא בשעתא
חחברא עם בעלה יחיד הוא במדינה ששירית דלככבה יחיד הוא בגאותא דאכאולא
שעתא דיחבוקן דין עם דין יחיד הוא בדלת נא' יוד לתתא יוד לשילא בין כרוביא
יחיד הוא בנהרא דנפיק מעון ואחשיך לולת יוד כשכ' עתא תתאה ויוד עליה
יחיד הוא בכח פין דזא דאינון טמין לתרין פרוודין דאינון לעילא יחיד הוא
באחדותיה דהא כתיבא בעולמתא שפירתא דג' לא ג' לא יחיד הוא כתרין ותרין
יקיעם דאינון חתבטין חבולהון יחיד הוא בתלת מרכבות דילה דנהורא עתה שרי
חיד הוא בעשרין וארכע דינון דלג' ואלג' כהא עליה יחיד הוא כתרין -
נחאשין

וחמשין צנופים והוא דמינון שכלין דלבת ואג דלת ידיען יחיד הוא כשעתא דנא
 מלת מבין מיוותת דמיטן דמיטן נלא דמיזאן דמיזאן דמיזאן דמיזאן דמיזאן דמיזאן
 נלן ונלא גלן נמשן ולא גלן חתכעפן בכנפרא דלהון אצין וככבן דתנ
 קדישין תקעין ולא מיכבין כה דאתחזר לבכתיב אחותי כלה דמיטן כלהון
 חתכסין בצלל דללת ואג ולא גלן ולא דמיזאן כילד דא חקק שמי
 בכרסית יק ירא דהא עלמה כמכאלו דבילתזא :

תפילה זו תצא אורה הקדושים סקטי יעט חסדן ערקן כהמאר לשורק שרן זיגא

ה' לדי ישראל ירה ולפני כסא כבודך שיהגללו רחמיך על שמך ישראל והודיא לאור משפט
 ודיגם א כאתך הוביחמג ול נחמך במסרנו וקום עקמת דם עבדיך והושיעה
 חושיך למשן שבמי נחמך מהו ואלתביט למשן שמך : ה' לדי ישראל עשה למשן יב
 שעי ירגלים התכוונם מגידי שבמי ישראל ולמשן שעי ציון הנאמרים חכל משכנת
 יעקב נקום נקמת דם עבדיך והנשיעה צמך מרשיך ורחם על אחרית שמך
 ועל ועל נפשות ביה למשן רחמיך : ה' לדי ישראל עיל שמך ולמשן צמרך
 ולמשן שמור השמן אשר היה הולך לפני חנה ישראל לשדים ולחלום מגי רוזף
 נחמך רחם עלי ועל נפשות ביה למשן שפירך : ה' לדי ישראל עיל שירותא
 הלגים משוכרים כדונן כזמן כהות רחם עלי למשן עבדך : ה' לדי ישראל עיל
 השיר אשר שר איתן האונות חמדי עולם אשיכה לדור ודור אלויע בפי אמונתך
 רחם עלי למשן חסדיך : ה' לדי ישראל עיל גירות האשור ושירות השדים אשר
 שירו הקדושים לתעלה ולמטה רחם עלי למשן רחמיך : אלדי ישראל עיל השיר
 אשר שר אדם הקדומו ולמשן השיר אשר שר בשבת טוב להודות לה ולחזר
 למשן ענין רחם עלי למשן שמך : ה' לדי ישראל עיל השיר אשר שר חלק שמו
 חשיח צדקך על חנוכה הכית תחזור שיר חמסרת הכית ולמשן כון שירים
 אשר שר כמון חשלות רחם עלי למשן רחמיך : ה' לדי ישראל עיל השיר אשר
 עתה לנשור בארץ יהודה שיר שגלגל יעושה ישיר חוחות וחיל עטמו למשן
 חסדך : ה' לדי ישראל עיל השיר אשר עתה עזרך לשורר כליל התקדש חו
 ולמשן שיר השירים אשר הוא על כל השירים וקודש קדשים חכל כתיב הקדש

25
רחם עלינו למען קדושתך: ה' אלו ישראל עיר חדש שעתידין לעורר גלויות
בעובם תגלוהם שנת עירו לה עיר חדש כי נבטאות עשה ושמנו למשן רחמך:
ה' אלו ישראל עיר אשר אשר יעידו בני ישראל בוזן שישגורו נק יצא חשנתם וכידו
ויוע כי ארה חמית ותחיה מודי שאול ויעל נקום נקמתה עשה למש
עכנתך: ה' אלו ישראל עיר אשר הדורות ולמשן קדושת סני נקדש ראש
הנקדש כוער באש עד לב השמים תהיך על אנים ליום אורי השמים וראוכל
אמסי ארץ שנו ונכרתך וחתך תורחך יודוך ה' כל ארפי ארץ כי שמשו אחרי
עמך נקום נקמתה עשה למשן שחך: ה' אלו ישראל עיר קדושת ורעה ההר
ועתה נקום וכל הנכשות וכל עשויש לבנות רינה לבנתך שוכן מעונה רחם על
למשן רחמך: ה' אלו ישראל עיר הליכה עונך עם ישראל בתוכך הגדול זה הנוא
ח' אנה בארץ לא להם נקום נקמתה למשן חסדך: ה' אלו ישראל עיר אכזר
העלם אשר כחרת כהם אכזרים צחק יעקב חשה ואהרן אשר הודיע לנו
מצבתך וקדושתך שחך החינה נקום נקמתה למשן שחך: ה' אלו ישראל
עיר אמהות וכעורת עלם הכונות בית ישראל נקום נקמתה למשן רחמך:
ה' אלו ישראל עיר העיר שאלאכי העיר אחרונה ואשר ככית עולמים בהכלה
סדויה נקום נקמתה למשן חסדך: ה' אלו ישראל עיר קדושת שחך ישראל בחיך
ולמשן קדושת שכת ויט אשר הם חרנוע לנפשות החיים והחיים לעם נצור
ולקדושת חכונך חכל הדמים לאות כיך וכיעט רחם על למשן קדושתך: ה'
אלו ישראל עיר שונחות היכל ולמשן גולה האנשים החשונים והמדוכים ביםורים
קמים כגלות המר והערה הזה הכט ליהם ופנה לתפלתם ול השקן שעת
עב ונקום נקמתה למשן עכנתך: ה' אלו ישראל עיר עצמותך העלם חכל ח
נקום נקמתה למשן קדושתך: ה' אלו ישראל עיר חלאכך אשריך הקדושים
והאקוים הזה קושרי כהרים אכריל חסדיון סגלעין נקום נקמתה למשן
חסדך: ה' אלו ישראל עיר חיל אשר הגדול השחו על חזכך הפנה ואקריב שחות
על צדיק עלם נקום נקמתה למשן רחמך: ה' אלו ישראל עיר חלאכך
הנוראים אסוים ארמון אוריל רפיל לבדיל חיל טריל הסוככים כמ הלאהרן
נקום נקמתה דם עבדך והושיעה עמך חרעיתך ורחם על ארית שחך ועל ועל
נפשות בית למשן שפנתך ולמשן הלהתך אכירי לחפולליו:

תפילה מעולה

אל אמת התקדש לעצמך נצחיים פי שמים נראה כהבונה וארץ יסוד
 כחכמה, בהיכל זממה כסאך פועת, והגוס יגלך בהכל ארצך
 אמת, כוכבים ומזלות לך משהחיים, שמש וירח קבעת בשמים, שמים
 כועבת כמעתיק מים, בטבעות ילך כועבת שמים וארץ וכל צבא
 מרום וכה שנים, התקדש אלינו, התבדך מלבנו הברואים יוצרינו
 ככל שירות והשפחות על רוב הגדולה שנתת בלב כלבנו כשר, ברוך
 המבורך בפי כל שמה, אלה הוא האל הגדול הגבור והנורא מלך
 מלבי המלכים ברוך הוא, כהרף נדול נחכיב יותר מכל הכתרים
 ודבורתך מכל הגבורות מי כאלינו מי כמלכנו מי יוצרינו מלך
 העולמים, התקדש במעלה, הגדול במטה, התבדך במעלה התפאור
 כמטה, תהדור בהדרים תהקלם בשרפים, עשה גדולת עד אין חקר
 ונפלאות עד אין מספר, ברוך בגוונים וברוך בנאמנים, האדיר
 והאמונה לחי עולמים הכינה והכרכה לחי, הגאון והגדולה לחי
 השה והדבור לחי, ההוד וההוד לחי, הועד והותיקות לחי, הזו
 והזוהר לחי, החיל והחוסן לחי, הטוב והטובה לחי, היחוד והיחוד
 לחי, הכתר והכבוד לחי, הלקח והלבוב לחי, המלכות והממשלה לחי
 הנוי והנצח לחי, המינוח והסגוב לחי, העז והעטרה לחי, הפאר והפאר
 לחי, הצבי והצדק לחי, הקריאה והקדושה לחי, הרחמים והרחמנות
 לחי, השיר והשבח לחי, הרהלה והתפארת לחי, תהדור תברואים
 תתשא מלך תפוארי כי על כסא יסוד ושאל נורא ומרום על כל אלה
 יושב, אלה שוכן בחדרי היכל גאון, אשרתי כסאך מכוהלים ומזישין

כפליים בקול רנה נכש זמרה והתן שירה הומים לפניך ככתוב וקרא
זה לא זה ואחר קדוש קדוש קדוש ה' זכאות תלא כל הארץ כבודו ובתקלות
רכבות עמך בית ישראל יתפאר שמך וזכרך תלבט בכל דוג שכן חובת
כל היצורים לפניך ה' שלינו נלכי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר
לרוחם להדר ולקדש על כל דברי שיכות ותשבחות לזכות ישי שבין חשיך
כוכבי האמור כל המקרא בשמי ולכבודו בראיתו יצרתו אף עשיתו
ועלמר עם זו יצרת לי תהלתי יספרו ונאמר באקהלות כרפול שלם
ה' מחקור ישראל ונאמר ונאמנו שמך נאמן מעשיתך טוה לך לעולם לתור
נזור שמע תהלתך ונאמר ביישקב בחכ לנ יה ישלל לסגולתו נעשה
ה' לי ישראל הא הגדול הגבור והנורא שומר הכרית והחסד לי ימשע לפניך
את כל הרעוא אשר מצאתנו למלכנו לשרינו לבדענו לעבאינו ולאבותינו
ולכל עמך תיתי מלכ אשר עד היום הזה ואתה צדיק על כל הבא עלינו
כי אתה עשית ונאמנו הרשענו ה' שלינו בעלנו אנועם זולתך לכד
כך נזכיר שמך אף אורח משפטך ה' קויתך לשמך ולזכרך האות נפש
נפש אניתיך בלילה אף רוח בקרב אשחרך כי כאשר משפטך לאיך צדק
למדו יושבי תבל הבט משמים וראה מזכול קדשך ותכארתך איהקטאתך
ונבדרכיך התון מעין ויחתיך לי יתאפקו ל תקצוף ה' עד מאד על לעדתוכו
שן הן הבט נא עתך כולנו ערי קדשך היו מזכר ציון מזכר היתה יושלם
שאתה בית קדשית ותבארתינו אשר הללך בנ אבותינו היה לשדית אש
וכלתחתינו היה לחיבה ונאמנו שמך בטך ועבדיך בעבחותך זרע
אכיהם יצחק וישקב בחיכה נתפזרם בכל הקצוות ובענותינו
נעבדו

נותנו ביד מלבי הארצות למשול בנו וברכושנו כרכוננו וכצרה גדולה
אנחנו כי ידעם הארץ נתנו לנו וחסילים ואנשי מעשה ועושי הקו
נתנו לנו נא יבא העת אשר יאמר לך להושיע וכה יוודע רחמיך עלנו
וכן ידע יאמר שתקיים עלינו אחרי נחמותיך אשר יטות לנו על ידי
נביאיך ונבנה בחזון לחסידיך ואשר גלית לעבדיך בתורתך ויאמנו עלינו
ועל כל ישראל עמך הבטחוב תורהך טובותיך וישועתיך ויראה ל עבדיך
פעלך והדריך על בניהם ויהי נועם ה' אלינו עלינו ותעשה ידנו כוננה
עלינו ותעשה ידנו כוננה. אמר ה' אלי ישראל אלי האלים מלך מלבי
התלבים הא הנאמן שער הכבית והחסד לאוהביך ולשומרי מצוותיך תיקר
נא בעיניך עמך בית ישראל ועמך כנף ועבדיך העומדים הינם לפניך
החפצים לראות את שמך והעבספים לדעת סוד תורתך בלבב שלם ובע
חפצה אשר שמו פניהם בארץ שבים לבקש את פניך ולמנו עבדיך
ולתדבק בעבודתך ולהתאחד בתחובתך. אלה ל שדי טוב וחסיד
ל עלינו קוה שמים וארץ דושנך המצא לנו והשפיע עלנו שפע ברכות
והבריתנו בכתר חכמה נכונה והגדול חסדך עלינו להגבירנו בגבורת
תורתך ויקרא שמך הגדול עלינו כדבר שנא ויאמר לי עבדי אלה ישראל
בך אלהי אלהי וישכענו נח מהור רב מנוח וצדק חשפניך ועלותיך בתוה
שכנענו ויולה שמך ומלכותך עלינו למען שמך הגדול שתקרא עלינו. וכך
יהי רצון מלפני ה' אלי ישראל שיהא תורתך אומנותינו והעמידה בידנו
בעוז ותהיה עמנו בעהב. ל דעות טובות חכמה לחכמים ומדע ליודע
בינה פתח שער לבנו בשער תורה בשער חכמה בשער שכל בשער
לישה בשער בינה לחי חזק וגבור חזקינו ואחצנו והגבירנו בתבונה

הגוריה והדריכנו כדרכיה ובעת כותיה ותסייענו ללמוד בטרהרה

להשלים פעולתנו לפי רצונך ותעבד בפנינו ובפיתות עמך בית ישראל
 אמרי תורתך וטהיה אנוחנו וצאצאנו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו
 יודעי שמך ולעמדי תורתך לשמה והעמד בידינו מה שקרינו נקרא
 מה ששענו ונשנה ונתקיים כלבבינו ובכליותינו כל מה ששמשנו וזענו
 ושישמשנו יחזיק לבבנו בתיבות הלמוד התורה שנתת לעמך ישראל
 פקדושה וטרהרה מעדנו ועשעה שלא נהיה לומדים תורה ושוכחים
 תעדיף טובך עלינו והן כלבנו להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד
 לשמוע ולעשות ולקיים ויחד לבבינו להכיר יחוד שמך העבד והנורא
 להזהר כן בטקיות וטרהרה כפחד ואימה ולקבל עלינו עולמלכות
 שמים כיראה ולקיים עול מצותיך באהבה ובכך יצא אלי ישראל
 שנתלבש בצוקתך ונתכסה ברחמיך ונתעטף בחסדוקך ונתאזר
 בחינותיך והבא לפניך חזת טובך ועדוהנותיך והבט בכשתנו
 ותראה בעינינו ותצין בחסרון דעתנו אשר הוא חפץ שאנו שכעיסה
 האעבד בידינו נחפץ אורך הוללות ושעבודת החלבוות וחפץ תיעוט
 החכמים יודעי סודותיך עד אשר קצרה יד בינתנו מהשיג דעה ברורה
 בחי תורתך אשר נתת לענדיך להשתמש בו והננו היום באים בכל
 לב ובכל נפש כחוב השוקה וככוסף גדול לחסות בצל כנפך
 ולהשכיל באמיתך מהפללים ומהנפלים ומהחננים לפני הדור
 זויתפלתך שהתחללנו עלינו רחמים ותשיג חמרומים ותסיר
 חשנינו

מעלינו כל הדברים האעבבים והחונעים אותנו מלהשלים פעולתנו לפי
כונתך ונמצא חן וחמד בעיניך, והצוה למלאכך השרים החמונים על פני
התורה שיהיו נזקקין לנו למלאות רכוננו ולעשות את בקשתנו בתלמוד
תורה ובסגולותיה להרבות תעודה להפלא עצה ולהגדיל תועיה בתקרא
במשנה בתלמוד בהלכות ובאגדות ולהשכיל באמריך בשם אמרונגה חות
גדול וכשם כור'תך שם קדוש וכתר נורא, אמת ה' לי ישראל בכך את
שמך יגיל בשלם וכשלה, ומלא משלות לבנו לעובה והאר פתך לינו
ונושעה, ול עינינו ונביטה פלאות מתורתך, והזכנו לחזות בגושמך
ולבקר בהיכלך ולאור באר החיים כדבר שנת' כי שמך תקדור חיים באור
נראה אור ונאמר ה' אורי נעשי חמי תירא ה' מעון חיימי אפחד ונאמר
כלכל יצר עליך למי צלח וכל לשון תקום אתך למשפט רבישיו את עי
עבדיה וצדקתם מאת גאס ה' ונאמר ה' גלים צבאות השיבנו הארץ פתך
ונשעה טרם תקרא אתה תענה כדבר שנת' נהיה טרם יקראו ואת אעט
עד הם מדברים ואת אשמע כי ל שומע תפילה ותחנן אתה כיון
שומע תפילה ילא פזללנו:

עלה יבין אורות בעל קה כ יח כלול תעפר תפתח
 גגל אפוא קין אורשע וצדקה יחיד אב האבס זלצח יחיד
 חזק דעת כחן חספא חכמות יציה לקבם כל דתאע זכאע
 גלחמד עק הור דאילא געהק נעעם דלגת העק לעעסכי עחם סה
 גל ד' יסוד וזהו חותם היסוד שקדקן חותם התל אשג ועוד אשכ באפעע רכא
 תיר דקנושה יבין למוד הזבדה כקד יתן אל אילא ער אשכ כקד ושל יחיד
 ינה וכדק ד' זכאות וקפא עם עב חספרו זכור עתה ס' בא הזכיר
 גוער ה הוא האלים ידוך שהוא זא עליה האלים ער אילא קדום אילא
 האלים אורז זכ' כל אספחות שעלה זא ער למעלה יח חסוד לתקום חכיע
 ועי זר עתהו כל אילא עין אל אלקנא
 ותקן למעלה אשכ וק עתה ענעם ענעם יח אילא קדום אילא

מלכות יהודה הוא האלהים

יהודה הוא האלהים

יהודה הוא האלהים

יהודה הוא האלהים

יהודה הוא האלהים

יהודה הוא האלהים

יהודה הוא האלהים

וכוקשן וקיעה נערה עולה לתקום החירות אין עוד ציה והוא בן חורין

חזקה ה' בכל לבב וגו'
 חבלים נטלו לי בנעמים
 חזק נחלת התפלה היקרה
 הזאת שפרה עלי. לחברך חזק
 ה' אשר נקח כאלה בלב החכם
 התפורסם ר' יצחק שמואל ריגין
 לקבל כתר מורה הסדור הקדוש
 חבור לחזק תהיה שמוחה לנאמן
 מרבני ויני צילה הקדמונים
 ולחני שמוחה להביא לבית
 מרגלית טובה כזו שהיה
 כלויה בצולמו של לחברוס
 לחינו רוענו יקיר נפשו
 חלושינו ועשרת ראשי כבוד מעלה
 מורינו ורבינו לחברוס
 ריגין זצוקל אצל חזק
 דקן גן רי צילה יעלה
 על לאמים בצום השעור
 אשר כתב הגהות רבות
 על פרקם בסילור הנבדל
 הזה. מלבד שגם הערות
 יקרות שכתב בהקדמות.
 ולחזק טוב ש' מלך זיען
 ישי ערען

אֲדִירִירוֹן בִּיהַר־רִוֶן גִּיהַר־רִוֶן יִגְבִּיהֶיהָ תִּלְמִיָּה צִתְנָה
בשכמלו

קָרְמִיָּה דְגִרִיָּה עֲדִירִיָּה שְׁתַּנִּיָּה שְׁהַנִּיָּה נְהַרִיָּה
בשכמלו

נְשַׁמְרִיָּה גְעִדִיָּה דוֹהַרִיָּה יַעֲלִיָּה כְּנַסִּיָּה שְׁגִינִיָּה
בשכמלו

בִּיעֲלִיָּה שְׁנַרְרִיָּה רְמִיָּה צְבִיעִיָּה תְּהַבְּהִיָּה גְלַגְלִיָּה
בשכמלו

חֻזְנִיָּה קְתָקִיָּה בְּהִיָּה שְׁבַטְבִּיָּה נְגַנְגִיָּה עַמִּימִיָּה
בשכמלו

יְהוּיָּה גֹרְרִיָּה לְמִימִרִיָּה פְּקוֹדְקוֹדִיָּה זוֹהַר־זְהַרִיָּה קוֹלִיָּה
בשכמלו

שְׁתְּהוֹרְרִיָּה קְרוּשִׁיָּה וְהַאֲלִיאֲלִיָּה צְעִרִיָּה יְהַרְרִיָּה תְּמַתְּמִלִּיָּה
בשכמלו

הַשְׁמֹת הַלֵּה יוֹצֵאִים תַּעֲסֵם הַקְּדוֹשׁ מִלֵּב דַּחַף כַּח כַּפִּי מַה
עַסְדְּרִים הַרְמֵנוּ זַעֲקָן כַּסְפִּינוֹ כִּי הַנְּקִרָא עַכְשֵׁי הַשְׁמֹרֶת
וְהִיא נֹסַחַת הַתְּמִיחִיָּה

כי רצון האלוקים לך רצון רצון
 שפלא מהלכות האלהים חיים חיים
 חלום האדם עם אשר עושים ופוסקים להם
 כפי כל מי עושים שלא ירעו פיה ולא
 כפי ששברו נשום כפי לעולם ופלא אורח
 חפצם של חיים ויפי נשם ארבעה יחלואו
 חיים חלום לא ירעו פיה עלים ייני לידם
 ויבא פולק לאוני בשלום כיוש קטן
 ופולק נשם כפי עולם קמור כל יופי
 פיו לא לא ולא לולד ויבא שלם אשם
 טובים ובחיל טוב חיים ושלום ולבריאות
 לחן ולחסד ולעושר וכבוד ושלא חלף חסד
 שלא יטורח חלום חסד חסד חסד
 ופלא חסד חסד חסד טוב יטוב ויחיה
 כפי כל ישר כפי חיים חיים חיים
 חלום כפי חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חיים חיים חיים חיים חיים

ספר המלכות

חזנות ופזמונים ספר חדש בחדש אדר
שנת בשבתו כמנהג ק"ק
ספרדים חי"א

נדפסו מחדש המסכת מוצבה על הראשונים חזנים מכל
הטעמים שפעלו בלמוסים הקודמים בניד יפה
וצלחתיות מדעות אשר כל רואיהם
יוקירום שתנו הודות לאלה
האלהים ית"ש

הוציא בעיניו נמרץ בחיפוש אחר חיפוש על ידי הבחור הנמכר
שלמה יהודה ליאון טימפלו
י"צ:

נדפס

באמשטרדם

בבית וכדפוס של הגביר יצחק בן כמחר"ר שלמה רפאל
יהודה ליאון טימפלו י"צ
שנת החדש נשי ויהללך ומשפתי יעזרני לש"נ

דברי המדפים אל הקורא שלום יאמר לו

בראותי ספרי התפלות וּגְדַפְסִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה • כִּי רַבּוּ לָמוֹ
רְבוּ הַטְעוּת שֶׁנִּפְלוּ בָהֶם מֵלֹאנִי לְבִי לַחֲזוֹר וּלְהַרְפִּיֵס
בְּנִייד יָפֵה וּבִאֲוִיּוֹת יִפְיִיּוֹת כֹּאֲשֶׁר עֲזִיב רֹאוֹת • וּבִהַגְ'הָ מְרוֹיִקֶת
עַד מְקוֹם אֲשֶׁר יָדִי כֹה"ה מִגַּעַת • וְגַם כָּל פְּסוּקֵי תנ"ך הַכֹּאִים בְּתוֹךְ
הַתְּפִלוֹת רִאִיתִם בָּל אַהֲרַ בְּמִקְוֵמוּ בְּסִפְרִים מוֹגֵהִים (כַּמְקַרָּא גְדוּלָּה
וּכְלוּמְכֻרוֹ וּבְתִיקוֹן סוּפְרִים) וּבְמֹ שֶׁמִּצְאָתִים שֶׁם חֶסֶד אוֹ פֶּלֶא שְׁמַתִּים
בְּבֵית תְּפִלְתִּי לְמַעַן יִכְשַׁר לְכָל בּוֹ :

גַּם אֵת זֶה מִצְאָתִי בְּסִפְרֵים הַגְּדַפְסִים מִלִּפְנֵי שֶׁקָּצַתִּם בְּפִרְשׁוֹרָה
וּהַפְטָרוֹת וּכְיוּצָא בְּמִקְוֵם שֵׁשׁ מֵלֵה שֶׁהִיא קָרִי וּכְתִיב שְׁמוֹ
הַכְּתִיב לְבָדוֹ וְלֹא זָכְרוּ הַקָּרִי כָּלֵל • זֶה אֵינּוּ נִכּוֹן לְתִינוּקוֹת אֲשֶׁר אֵין
בָּהֶם עֵת לְשִׁאוֹל • וַיֵּשׁ אֲשֶׁר שְׁמוֹ הַכְּתִיב וּכְצִדּוֹ נִרְשַׁם הַקָּרִי • גַּם
זֶה אֵינּוּ מוֹעִיל אֲלֵא לְמַבְהֵל עֵינֵי הַקּוֹרֵא • אֲשֶׁר עַל כֵּן בּוֹהַ הַסֵּפֶר לֹא
יָבֵא פִי אִם הַקָּרִי בְּצִיּוֹן כּוֹכֵב עַל אֹתָהּ הַמֵּלֶה לְחַזְרוֹת שֶׁהִיא קָרִי
וּכְתִיב לְמַעַן יִרְוֶץ הַקּוֹרֵא בּוֹ :

גַּם זֶה בָּאתִי לְהוֹדִיעַךְ קוֹרֵא יְדִידִי כִּי בְּכָל הַסֵּפֶרִי מִצְאָתִי אֲבִי הוֹה
מְסַרר וְכוּ' וְלֹכֵן לֹא שְׁלַחְתִּי בּוֹ יָד אֲבָל כְּפִי גִירְסַת הַגְּמָרָא מֵלֵת
הוֹה מִיּוֹתֶרֶת • עוֹד שֶׁם כָּלֵל הַסֵּפְרִים נִמְצָא מִשְׁמַא דְּגְמָרָא וְכוּ' וְכִפִּי
גִירְסַת הַגְּמָרָא לְ מִשְׁמִיָּה וְלֹא שְׁלַחְתִּי יְדִי בּוֹ מִהַטְעַם הַגַּל אֲבָל רִשְׁמַתִּי
עָלַי כּוֹכֵב כּוֹה לְחַזְרוֹת שֵׁשׁ ג' אֲבַגְמָרָא • וְעַתָּה אֲבַקֵּשׁ מֵאַתָּךְ שֶׁאִם
תִּמְצָא אֵיזֶה טְעוּת הַבֵּא מֵאִלּוּי אֹת בִּאוֹת כְּגוֹן ה' כֹּה זְרִי' ש' בְּד' וְכוּצָא
אֵל תְּדִינֵנִי לְכַף הוֹכֵה כִּי הַמְּלֹאכָה הִיָּתָה עָלַי כְּבִדָּה יַעַן כָּל הַהֲתַחֲלוֹת
קְשׁוֹת • וּבִכֵּן אֲשַׁאֵר בְּתַפְלָה • לִפְנֵי שׁוֹכֵן מַעְלָה • יִקְבַּל שִׁיחַ שְׁפֹתַי וְיִנּוֹ
כְּמִנְחָה בְּלוּלָה • וְנִזְכָּה לְרֹאוֹת יְרוּשָׁלַם עַל תְּלָה • בְּב"א פִי' ר' :

ב

בך חשקי ואהבתי
 לך דרוחי ונשמת
 וממך היא תבונתי
 ועורי עם גותי
 וצורתך ותבניתך
 ומבטחך ותקורתך
 בשורה אקריב ועולתי
 לך תודה יחידתי
 לך תאות תהלתך
 היה עורי בצרתך
 כיולדה באנחתך
 ואת צירי ומכתי
 עדי תאיר אפלתך
 ואתה הוא איילותי
 עדי שובי לאדמתך

לך אלי תשוקתי
 לך לבי וכליותי
 לך ידי לך רגלי
 לך עצמי לך דמי
 לך עיני ורעיוני
 לך רוחי בך כחי
 לך לבי ודם חלפני
 לך יחיד בלי שני
 לך מלכות לך גאות
 לך עזרה בעת צרה
 לך אוחל בעת אחל
 לך שברי חפא שברי
 לך אהמה ולא אדמה
 לך נצח בך אבטח
 לך אעק בך אדבק

א ב ג ד לך

בקשות

ואף כי אחרי מותי
 עלי חטאי ורשעתי
 ואת פשעי ואשמתני
 שמע נא את תחינתי
 ברוב שיחי ותונתי
 חמול על כל תלאותי
 וגדלה יד משובתי
 וקצרתי זרעתי
 אם תדינני כרשעתי
 כמו שטן לעומתי
 במועצות לרעתי
 חמסי עם תלונתי
 עונותי במטתי
 מאד יגדל מהומתי
 לפניך מהומתי
 ומה תהיה תשובתי
 ואכל מפרי דתי
 ותקרב עת פקודתי
 מאד זעתי ויראתי
 ומי יהיה תמורתי
 ואיך אצדק בטענתי
 ובגדתי ובזיזתי
 וגזלתי

לך אני בעודי חי
 לך אודה ואתודה
 לך ישעי סלח רשעי
 לך אכף ואפרוש כף
 לך אבכה בלב נדכה
 לך חסד לך חמלה
 וגדול מנשוא חטאי
 ולכן גדלו צירי
 ואוי עלי ואהה לי
 ויצר צוררי תמיד
 יעצני ופתני
 ועליו לא עלי בלתו
 ועת יעלו עלי לבי
 מאד אפחד וגם ארעד
 וארגז עת אהי זוכר
 ואעמוד נגדך ערום
 ביום בי יענה כחשי
 ויבאו ימי שלום
 ושמעך עת שמעתי הו
 ומי יעמד לפניך
 ואי חשבון לך אתן
 ואשמתני וארבתני

בקשות

ג

הֲרַעוּתִי וְהֲרַשְׁעוּתִי
 וְחַטָּאתִי וְהַחֲטָאתִי
 וְטַעֲוִיתִי וְהִטְעִיתִי
 וּמְרֵדוֹתִי וּמְרִיתִי
 הֲרַעוּתִי וְהִעוּתִי
 וְתַעֲבֹבֹתִי וְתַעֲוִיתִי
 וְכַסְתָּנִי כְּלִימָתִי
 וְהַחֲזֹקֹתִי בְּרַשְׁעוּתִי
 וְעִשְׂקוֹתִי וְרִצּוֹתִי
 וְרַשְׁעוּתִי בְּאַחֲרֵיתִי
 וּבְגֵדֹתִי בְּזֻקְנֹתִי
 וּבְחַרְתִּי בְּתוֹרֹתִי
 וְהִלַכְתִּי בְּתַאוּתִי
 וְלֹא בִנְתִי לְאַחֲרֵיתִי
 עָלַי רַשְׁעֵי וְחֻבּוֹתַי
 כְּלִימָתִי וְגַם בּוֹשֵׁתִי
 וּמִמָּךְ הִיא סְלִיחָתִי
 וּמֵאֵתְךָ מַחִילָתִי
 עֲבָדָה מֵהָיָא גְבוּרָתִי
 וּמֵהָ כַחַי וְעִצְמָתִי
 וְאִיךָ תִּזְכּוֹר שְׂגִיאתִי
 וְכַסְתָּנִי כְּלִימָתִי

א 1 3 1 רצונך

וְגִלְתִּי תִנְבְּיָתִי
 תָּגַם זִדְתִּי וְחַמְסוֹתִי
 וְכֹזְבֹתִי וּכְפָרֹתִי
 וְלוֹצְצוֹתַי וְגַם לִצְוֹתַי
 וְנֹאצָּתִי וְהַכְעַסְתִּי
 וְרַשְׁעוּתִי וְשַׁחַתְתִּי
 וּסְרֵתִי מִדְּהַכִּיָּה
 וְהִגְדַלְתִּי עֲשׂוֹת רַשָׁע
 וְכַחֲשֵׁתִי וּמַעַלְתִּי
 וְחַטָּאתִי בְּרֵאשִׁיתִי
 וְאֲשַׁמְתִּי בִּילְדוּתִי
 וּבְחַלְתִּי בְּתוֹרֹתֶיךָ
 וְעֹזֹבֹתִי רִצּוֹנֶיךָ
 וְהִשְׁלַמְתִּי רִצּוֹן יְצוּרִי
 וְהִרְבֵּיתִי לְהוֹסִיף חַטָּא
 וְלִכֵּן כִּסְתָהּ פָּנַי
 וְאִין לִי בְּלַתְךָ מְנוּס
 וּמוֹחַל בְּלַתְךָ אִין
 וְאִם תְּבִיא כְּמִשְׁפָּט
 וּמֵהָ אֲנִי וּמֵהָ חַיִּי
 כְּקֵשׁ נִדְרָךְ מֵאֵד נִהְדַּרְךָ
 וְנִאֲלַמְתִּי וְנִכְלַמְתִּי

בקשות

למלא את את שאלתי
 מעונותי וחטאתי
 ורלוחי בגלותי
 לרחחתי לשונתי
 אמור נא ידי לצרתי
 בטרם יוסתמותי
 סטור נא את נפלי
 עדי קצתי בחייתי
 וקומה נא לעזרתי
 זרנתי וטובתי
 וכל גילי משמחתי
 במעווי וחמדותי
 מנוחתי ושלותי
 ולך תהיה עבודתי
 ותדעה את תשובתי
 וישר את נתיבותי
 וותענה את עתרתי
 ענני יהודר שתי
 מחה חטאי בדמעותי
 אל ונחלתי
 בחסדך יום אסיפת
 רצה נא את הלכתי
 ועם

רצונך אשאלה תמיד
 והרב בפסני
 והבטרב תלאותי
 ואל נא תעלם אנך
 ערוב עבדך לטובה גם
 והראני תשועתך
 ויום נפלי בפח מוקשי
 ולענה שבעה נפשי
 עשה עמי לטובה אות
 הכי אתה מנת חלקי
 וגודלי ומתללי
 ששון לבי ואור עיני
 ומרגועי ושעשועי
 הביני עבודתך
 השיבני ואשובה
 והורני דרכך
 ותשמע את תפילתי
 בכל לבי דרשתך
 אנסך את דמעי לך
 ונפשי אמרה חלקי
 אסוף נא את עונותי
 ויום לכתילפניך

בקשות

תְּנֵה שֹׁכֵר פְּעוּלְתִי	וְעַם עוֹשֵׂי רִצּוֹנְךָ
וַיֵּצְאוּ נָא לְעוֹמְתִי	וְהַשְׁלַח מִלֵּאבֵי הַחֵן
בְּקוֹל אֶחָד בְּבִיאָתִי	וְשִׁלּוּם בּוֹאֵךָ יֹאמְרוּ
לְשֵׁם תְּהִיָּה יְשִׁיבְתִי	יְבִיאֹנִי לְגַן עֵדֶנְךָ
וְשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתִי	וְאֶתְעַדֵּן בְּאֹרֶךָ
יְהִי סִתְרִי וּמִכְתִּי	וְאֹזֵר גְּנוּז לְפָנֶיךָ
תְּנֵה לִי אֶת מַחְצֵתִי	וְתַחַת צֶל כַּנְּפֶיךָ

לתענית ערב ראש השנה אומרים זה במקום שמע קבלי

אֱלֹהֵי אֵל תְּדַיְנֵנִי כַּמַּעֲלִי וְאֵל תְּמוֹד אֱלִי חֲקִי כַּפַּעֲלִי
 בַּחֲמִלְתֶּךָ גְּמוּל עָלַי וְאַחִיחַ וְאֵל נָא אֵל תִּשְׁלַם
 לִי גְמוּלִי: גֵּאוֹן נִפְשִׁי לֶךָ אִשְׁפִּיל וְאֶקְרַע בְּמִכְאוּבֵי
 לִבִּי לֹא מַעֲלִי: דִּוְהָ לִבִּי אֲנִי גִצְב וְנִעְצֵב עָלַי פִּשְׁעֵי
 וְדוֹב רִשְׁעֵי וּסְכֻלִי: הַלּוֹם יְגוֹן בְּלִי יִין כְּאִין אִשׁוּרֵי
 מִנְתִּיכָךָ מִטּוֹר גְּלִי: וּמַה אֶעֱנֶה וְאֵן אֶפְנֶה לְעִזְרָה בְּיוֹם
 מִשְׁפָּט לְמִי אֲנוּס וּמִי לִי: זְרוֹנוֹתֵי לְמוֹל פְּנֵי וְעֵינַי
 כְּלִימְתִי לְעוֹמְתִי וְאַצְלִי: חֲטָאֵי לֹו רִיחֹזֵן בְּסִי שְׁכְנֵי אֲנִי
 בְּרַחוּ וּרְחֻקֵי מִגְּבוּלִי: טִמְאֵל לִבִּי אֲשֶׁר סוֹכְבֵי וְשׁוֹכְבֵי
 לִבִּי בִי עָלַי מִל חֲטָא פְּלִילִי: יְדַעְתִּים בְּעִלּוֹתֶם עָלַי
 לִבִּי רֵאִיתִים עַל יְמִינֵי גַם שְׁמֵאֵלִי: בְּקִשׁ נִדְרֶךָ אֲנִי
 נִדְרֶךָ וְנִדְרֶךָ וְלֹא נִכְנַע וְלֹא נִמְנַע עִמָּלִי: לֶךָ עֵינִי
 בְּתַחֲנוּנַי בְּהֶאֱנַחֵי שְׁמַע שִׁיחֵי וְקוֹלִי: מִנְתַּחֲלָקִי וְצוּר
 חֲזָקִי וְחֲשָׁקִי וּמִכְטָחִי וְגַם כְּחֵי וְחֵלִי: נַחֲנִי נָא בְּאֹרֶחַ

א ד 4 1 תַּחֲנוּנָה

בקשות

הנכונה • לפניך והכן את שבילי : סלח חובי וישר את
לבבי • אשר תועה כמו רועה אוילי : ענה נאקי דלתיך
בדפקי • ראה צורי רפא צירי וחילי : פדני מעוני צור
גאוני • איילותי בגלותי וחשלי : צרי עצבי משוש לבי
בקרבי • ושמחתי באנחתי ואכלי : קדורנית לך אלך
שחוח • בלי כח סליחתך בשאלי : ראה כי זכרה יה
תוך לבבי • ובזממי במו יומי ולילי : שעני נארצני אל
אמונה • ותיטב לך תשורת מהללי : תנהלני ימי מדת
צבאי • ותרעני ימי חלדי וחדלי : חמול עלי וכפר
מעללי • ושור שירי כשיר מושי ומחלי : ועת תביא
יצוריך במשפט • אלהי אל תדינני כמעלי : ע"כ

בקשה

י נגדך כל תאותי • ואם לא אעלנה על שפתי :
רצונה אשאלה רגע ואנוע • ומיתן ותבא שאלתי :
ואפקיד את שאר רוחי בידך • וישנתי וערבה לי שנתי :
ברחקי ממך מותי כחי • ואם אדבק בה חיי במותי :
אכל לא ארעה במה אקדם • ומה תהיה עבודתי ודתי :
דרכיך • למדני • ושוב ממאסר סכלות שבותי :
והורני בעוד יש בי יכולת • להתענות ואל תבוז
ענותי : בטרם יום אהי עלי למשא • ויום יכבד קצתי
על קצתי : ואכנע בעל כרחי ויאכל • עצמי עשונלאו
משאתי : ואסע אל מקום נסעו אבותי • ובמקום

תחנוהם

בקשות

ה

תַּחֲנוּתֶם תַּחֲנוּתִי : כִּגְר תּוֹשֵׁב אֲנִי עַל גַּב אֲדָמָה
 וְאוֹלָם כִּי בִבְטָנָה נִחַלְתִּי : נְעוּרֵי עַד הַלּוּם עָשׂוּ לְנַפְשִׁי
 וּמָתִי גַם אֲנִי אֶעֱשֶׂה לְבֵיתִי : וְהָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן בְּלִבִּי
 מִנְעֵנִי לְבִקֵּשׁ אַחֲרֵיתִי : וְאֵיכָה אֶעֱבֹד יוֹצְרֵי בְעוֹדֵי
 אֲסִיר יְצָרִי וְעַבְד תְּאוּתִי : וְאֵיכָה מַעַלְה רַמָּה אֲבַקֵּשׁ
 וּמִחַר תִּהְיֶה רַמָּה אַחֲוֹתִי : וְאֵיךְ יִשָּׁב בְּיוֹם טוֹבָה לְבָבִי
 וְלֹא אֲדַע הֵיטֵב מִחֲרָתִי : וְהַיְמִים וְהַלֵּלוֹת עַרְבִים
 לְכַלּוֹת אֶת שְׂאֵרֵי עַד כְּלוֹתִי : וְלָרוּחַ יִזְרוֹן מִחֲצִיתִי
 וְלַעֲפָר יִשְׁיֹבֵן מִחֲצִיתִי : וּמָה אוֹמֵר וַיְצָרֵי יִדְפְּנֵי
 כְּאוֹיֵב מִנְעוּרֵי עַד כְּלוֹתִי : וּמָה לִּי מִזְמָן אִם לֹא רְצוֹנָה
 וְאִם אֵינָה מְנַתִּי מִה מְנַתִּי : אֲנִי מִמַּעֲשִׂים שׁוֹלֵל וְעֵרוֹם
 וְצִדְקָתְךָ לְבָרָה הִיא כְּסוּתִי : וְעוֹד מָה אֲאַרְיֵךְ לְשׁוֹן
 וְאֲשֶׁאֵל " נִגְדֵךְ כָּל תְּאוּתִי :

בקשה לרבי יהודה הלוי

יוד

:"	יֹס לָךְ אֶעֱרֹךְ תַּחֲנָה	:"	שְׁעָה קוֹלִי וְשׁוֹעֲתִי
:"	יִרְדֶּה הַרְאָה וּגְלָה	:"	גְּבוּרָתְךָ וְחַנּוּנִי
:"	יִהְיֶה לִבִּי בְּקִרְבִּי	:"	וְאַתְעַטֵּף בְּצַדִּיתִי
:"	יַעֲלֶה זִכְרִי לְטוֹבָה	:"	וְזָכַרְנִי וּפְקַדְנִי
:"	יִשְׁעָה תְּמִיד אֵיחָל	:"	יְהִי חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנִי
:"	יִוְצָרֵי אֶתָּה וְצוּרֵי	:"	וּמִי זֶה בִלְתָּךְ עוֹזְרֵי
:"	יִהְיוּ לִי רַחֲמֶיךָ	:"	וְאֵל תִּפְּן לְחַטָּאתִי

”

בקשות

ג	וגמשי אמרה חלקי	י יחזק רעיני
:	ואשפוך נדודי נפשי	ע עמוף לבי בחילי
ג	שמע חזים תפילתי	ה שמך בגלל שמך

ה"א

ג	אסור לבי לך נגלה	הן בידך מרשבותי
:	ועציה פקח וראה	ה עלה מרפא לצירי
:	במקהלים שמך אודה	ה עמד רגלי במישור
:	עדי חביטונם תפנה	הנני אחיל לישעך
:	חמול עלי והקשיבה	הט לשועי אונק

ואז

ג	ולפי ישעך יחאב	ה אלהי לך אקוה
:	ואל תפן לחטאתי	ה רעווכ עבדך לטובה
:	יחנאסר בכבוד פשעו	ה רעדי מתי אסירך
:	לידך לך בצרותיו	ה רעדו לבי סעיפי
:	פרה דל ממגורותיו	ה ראני בך אעלוזה
:	למען טוב לכל קווי	ה ראדון עולם אקו לך

ה"א

ג	אשר אל חסדך פונה	ה הארך אפך לטובה
:	וטרם אקרא את ענה	ה הנני מפיל תחנה
:	ומרפא צו ללב דוח	ה החלימני בחסדך
:	ונפשי יום וליל תהמה	ה החלתי מינוני
:	ושבת עבדך שובה	ה העלני מתהומות

שמע

בקשה לתענית ערב ראש חדש ו
 שמע קולי אשר ישמע בקולות והאל המקבל
 התפללות: והעושה בלי חקר גדולות
 ונמלאות והנורא עלילות: והחכם והקיים לעולם
 והגבור עלי כל היכולות: והרחום והחנון והטוב
 והחסיד והמרבה מחילות: אשר ענה לאברהם
 ויצחק ולישראל למלאות כל שאלות: והעונה בבית
 בלא ליוסף ומבור העלהו לגדולות: והעונה
 במצרים לעמו והוציאם לחירות מסבלות: והעונה
 לישראל בים סוף וטבע אויביהם במצילות: והעונה
 בהר סיני למשה ובישרתו בטובך בנאולות: והעונה
 לאהרן בקטורת וגם פתחם עניתו בפלילות: והעונה
 יהושע ועלי וגם חנה בהתחננה במילות: והעונה
 שמואל בת שועות והעונה עלי משבר לחלות: והעונה
 שלמה רב שלומות וגם דוד אשר שר לך במעלות:
 והעונה לאליה בכרמל ואש ירדה ואכלה מאכלות:
 והעונה בישע לאלישע וחזקיה עניתו בתעלות:
 והעונה בלב הים ליונה והוצאתו לאורות מאפלות:
 והעונה חנניה ועזריה ומישאל בהצלות להפללות:
 והעונה לדניאל ברחמיו ומלאך חרצו משחלות:
 והעונה למרדכי ואסתר והפכת יגונותם לגילות:
 והעונה כמו עזר לעזרא וחשמונים עניתם בחילות:
 והעונה בתוך מעגל לחוני בערת נשבע בשמך רב
 פעולות

בקשות

פעולות: והעונה לכל צדיק וחמיד אשר היו בכל
 דור בקהלורת: והעונה אניות ים בסערות
 והעונה למתענה במחלות: והעונה לתועי מדברות
 והעונה אסירים בכבלות: והעונה לכל צועק
 וקורא וכל באים לפניך לחלות: ענה עני שפל
 כל השפלים ושא חטאו מקבל התפלות: והארך
 נא ברחמך שנותיו וצוה כל שאלותיו למלאות:
 ותחשוב כל תפלותיו קטורת לפניך בקרבנות
 ועולות: והאל המקבל התפלות שמע קולי אשר
 ישמע בקולות: ע"כ

בקשה

אלהי אלקי אקרא משגב לעתות בצרה: בקרוב עלי
 מרעים זלעפה אחזתני מרשעים: גברו ועלו
 על ראשי שובה יי חלצה גפשי: דוברי שקר
 בלשונם תנה עון על עונם: הכוני פצעוני בעלי זדון
 איש חמה יגרה מדון: ואף גם זאת בהיותי בצרה
 אלהים היית לי לעזרה: זכור עני ועמלי כי אשב
 בחושך אור לי: חמול על גולת אריאל שח פוורה
 ישראל: טרם יכלוני אנשים עובדי אילים אלמים:
 ישימו יד על פה ואני ביי אצפה: כי עליך הורגנו כל
 היום אל נזרא ואיום: לקינו בעול טילטול ושביה
 על אלה אני בוכיה: מכרתנו חנם ביד זרים אהלי
 אדום

בקשות

ז

אֲדָרָם וַיִּשְׁמְעוּלֵיהֶם׃ נַחֲשִׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה׃ תִּשְׁמִיעֵנוּ
 שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה׃ סוּרוּ טִמְאָה קִרְאוּ לָנוּ׃ וְנַהֲי כְּטִמְאָה
 כְּלָנוּ׃ עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה׃ אֵל תִּרְחַק מִמָּנוּ כִּי
 צָרָה קְרוּבָה׃ פִּשְׁעֵינוּ תִּכְסֶה שׂוֹכֵן מְעוֹנִים׃ רַחֵם
 עָלֵינוּ כְּרַחֵם אָב על בָּנִים׃ צָרְנוּ בּוֹסְסוּ אֶת מִקְדָּשֵׁינוּ׃
 הֲלֹא לְמִשְׁמַע אוֹזְן דְּאִבָּה נִפְשָׁנוּ׃ קִנְאָה לְשֵׁם קִדְשֶׁךָ
 וְתִנְקוּם נִקְסֵי יְבוּשׁוֹ הַבּוֹגְדִים רִיקִם׃ רוֹכֵב עֲנֹן וְעַרְפֵּל׃
 הַשְּׁפֵלָה הַגְּבִיָּה וְהַגְּבוּהַ הַשְּׁפֵלָה׃ שִׁמְחָנוּ בְּבִנְיָן
 אֶפְרַיִם׃ אֵתָהּ תִּקְוֶה תִּרְחֹם צִיּוֹן׃ תִּשְׁמַע שְׁוֹעֵתֵינוּ
 וְתִקְבַּל נִיבְנוּ׃ יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לִבָּנוּ׃ שֶׁבֶט יְהוּדָה
 בְּדוֹחַק וּבְצַעַר׃ הִישָׂא אֲרִיָּה בֵּיעַר׃ מְקוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ
 אֲבוֹת וּבָנִים׃ הַעֲנִיִּים וְהָאֲבִיוֹנִים׃ עִמּוֹד בְּפֶרֶץ בַּל
 נִהְיָה לְשַׁחֲזֹק׃ לָמָּה יִי תַעֲמוֹד בְּרַחוּק׃ יוֹנֵתְךָ עַד
 שְׁעָרֵי מוֹת הַגִּיעָה׃ יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה׃ הִבֵּה
 לָנוּ עֲזָרַת מִצְרַיִם׃ הִיד יִי תִקְצַר׃ חֲדָשׁ יִמֵּינוּ בְּגִלוֹת יִשָּׁן׃
 עוֹרָה לָמָּה תִישָׁן׃ זְכוֹר בְּנִיָּה בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם׃ וְזֶר לֹא
 יִקְרַב אֲלֵיהֶם׃ קִץ הַנְּחֻתִים גָּלָה לְגַלְמוּדָה׃ יִשְׁמַח הַר
 צִיּוֹן תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה׃ שְׁוֹעֵתֵנוּ תַעֲלֶה לְשָׁמַיִם
 מְרוֹמִים׃ אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים׃ אֵל מֶלֶךְ
 אֲשֶׁתִּחַוָּה אֲפִים אֲרָצָה׃ כִּי אֵין לְמִטָּה מִמְּנָה׃
 אַחַנְפֵּל לְפָנֵי עֲלִיּוֹן׃ גְּבוּהַ עַל כָּל גְּבוּהִים׃
 כַּמָּה אֶקְדֵּם פָּנָיו כִּי אִם בְּרוּחִי׃ כִּי אֵין לְאִישׁ נִכְבֵּד
 מִנְפִּשׁוֹ

בקשות

מנפשו: במבחר גופתי הוא יחיה: הלא היא מאת
זבירה: ראשוסוף אין לגדולתו: לשוני איך תגדלנו:
רחוק רחוק משמי השמים: וקרוז מאר משארי:
הנני עבד לך יי כלהטיב לי בראתני: הלאכל צבא
השמים והארץ כלם נכראים כמזני: מה אחשבה
לדעת וידעתי: כי כל ידעתי אתה הודיעתו: מספר
עצמו חסדיך: ומחול הים חטאתי: עין איך אשא
אליך: והיא גם היא חטאה: עוד מה יענו שפתי: גם
המה הרשיעו: זרון לבי עשה לנפשי: אשר אויבי לא
יוכל עשוהו: גלעפה אחותני ממני: אוי לי כי מריתי:
דוע יצרי התעני: כילא היה רצוני להכעיסך: רעותי
לי לבדי הרעו: ואתה לבדך תעשה חסד: הודיעני
דרך יועלני: כי אין מועיל זולתך: השמעתי דברי
לבי אל אוני: ואתה תשמע השמים:

בת אהובת אל קמה בשחר: תתלבן אודם כתמה
כצחר: שיר לך מהללת למנצח על אילת השחר:
גדרה שינת עינה גוברת: ולבקש על עונה שוחרת:
צועקת על חטאתה: שופכת בדמעתה עתרת: שיר
יושבת ברוב פחדה כי חטאה: לובשת סות חרדה
לך קוראה: עורכת תשובתה: אולי ממשובתה
נרפאה: שיר מדי עלוזה בית אל לתפלה:
אביר גואל ישראל מחול לה: תשא את חטאתיה:
וברית

בקשות

ח

וּבְדִית מֵאֲבוֹתַיִךְ תִּזְכֹּר לִּי שׁוּר נֹדֵא אֲתָרָה
 שְׁוַעְתָּהּ הַקְּשִׁיבָה אֶת רִיבָה מִצְדָּתָה אֵל רִיבָה נָחַם
 נָא אֶת עַם אֲבִיךָ גַם בְּרִצּוֹנָה אֶת צִיּוֹן הַטִּיבָה: שׁוּר
 הַזֶּה הָיָה עַל בְּנֵי לֵךְ שָׁבִים וּבִפְתוֹחַ לִפְנֵי נֹצְבִים
 יִרְאִים עֵת יִקְרְאוּ לְדִין כִּי עַל כֵּן בָּאוּ נִכְאָבִים: שׁוּר
 זְכוֹר תִּזְכֹּר רַחֲמִים יִסְתַּדֵּן הַפֶּר כְּעַם יוֹעֲמִים עֵרַר
 תִּדְרִן: לִדְרֹךְ הַלְחוּשִׁי שִׁמְךָ הִמָּה יוֹשְׁבֵי עַל מִדְּרִן
 שׁוּר קָרְבִּי שֶׁחֲגָאֵל וּפְרִנִי עַל מִי מִנְחוֹזֹת הָאֵל
 הַנְּחָנִי וְזָכוֹר לִי זְכוֹת אִשְׁתֶּם עַל לִבְךָ כַּחֲוֹתִם
 שְׁמִנִי: שׁוּר אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר לִי לְמִשְׁאֵל רֵאֵה צְדִיק
 גּוֹאֵל אֵיךְ אִשְׁמָא לֹא אֹאכֵל שְׂאֵת עָלַי אֲבָל רוּע
 מִפְּעֵל אֵל תִּשְׁאֵל: שׁוּר

חֲשִׁיתִי וְלֹא חֲתַמְתֶּם הַיּוֹם בְּתַנּוּמוֹת וּלְבֵית אֵל הִנֵּה
 קָמְתִי בְּזַמְמֹת לִפְנֵי פִי פָצִיתִי לֹא כִּי קוֹה
 קִיִּיתִי: יִרְאֵה רַעַד וְאִמָּה יִבֹּא כִי נִפְלָה עָלַי תִּדְרָמָה
 בְּחֻבִי אֲרַבְּמוּ פִי אֲתַחֲנֵן לֹא אֲוִלִי יַחֲנֵן: יְהִי יוֹדֵעַ
 מִסְתַּעֲיִשְׁתִּי מֵאִזֵּן כֹּל אֲמַרִי עֲנֵנִי מִחֲטָאֵי טְהוֹרִנִי
 לֵךְ אֲנִי רַפְּאֵנִי: מַה בָּצַעְתָּ כִּי אֲתַנְּפֵל נִגְדָה אִם אוֹסִיף
 צַד לְחַלֵּל אֲמַרְךָ הֵעֵלָה מִרְפָּא לְצִרִי זְכוֹרִנִי וּפְקִדְנִי:
 עַל מִשְׁכְּבֵי בִלְלוֹת אוֹיְבֵי בְּמִטְבַּח רַחֲשֵׁי לְהוֹדוֹת
 בְּנוֹעַם קוֹלוֹת אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשֵׁי: עַל מִשְׁכְּבֵי
 יוֹשֵׁב שִׁחַק וּמוֹרָא כָּל הָאֵל הָעוֹנֶה בְּצֹר יִדְעֵתִי כִי
 תוּכֵל

בקשות

היכל כל וכי ידך לא תקצר • ולהושיע אין מעצר •
האל העושה גדולות • ושומע תפלות אריך צמאה
נפשי: על משכבי עיני תמיד אל יי • כי הוא מרשת רגלי
יוציא ואשא את פני • ירפא שכרי ומחצוי • אמר לי
מחסי ממתעולל עלילות • אתה מאיר אפלות הוציאה
ממסנר נפשי: על משכבי קשת נחת בענן • לאות
ולזכור ברית • כן תשים פרי רענן • עמך שם ושארית •
מניד מראשית אחרית • תתברך במקהלות • ושומע
תפלות הצילה מחרב נפשי: על משכבי בנים בשמך
קראו במעמד הבקר • אל נוה ביתך קמו באו • יוצר
אור בלי חקר • חנון ורחום כל חוקר • יום ליום ובלילות •
יחידתי במקלות • אל אל קוּתה נפשי: על משכבי

אחר לתפלת השחר

י בוקר אערך לך • גם בוקר תשמע קולי בחסדך •
שמע קולי וישב שמים • ערב ובוקר וצהרים • לך
נשאתי לב גם עינים וברוב חסדך אבא ביתך: י בוקר
לבי סחרחר עזבני כחי • כי אזכרה חטאתי ברוחי • לכן
ידאתי איך אבא בארחי • אשתחווה אל היכל קדשך •
י בקר מי יתן לי אבר כיונה • מפחדך אעופה
ואשכונה • אם אפק שמים שם אתה מעונה • י נחני
בצדקתך: י בקר הללי נפשי אלהים תמיד •
לכל שון קשור בפתיל צמיד • הוא יוצר הכל והכל

מעמיד

בקשות

ט

מעמיד • הוא עשה ויכוננה : " בקר
בקשה

אלהי עוז תהלתי •	רפאני וארפא
ותן מרפא למחלתי • לבל אמות ואספה : אהי	
לה אודה בעודי חי •	בתוך רעי וגם אחי •
וארבה מהלל שיחי •	בקול ערב וניבי יפה : אהי
ישועתך תבואני •	ועל רגלי תקימני •
בשובי עוד אלי בני •	לטובתך אני צופה : אהי
קשוב כי רב כאב לבי •	כאשבוער בתוך קרבי •
ולא נותרה נשמה בי •	וכחי הוא מאד רפה : אהי
יהי נא חסדך עלי •	לסמכני במעגלי •
וכל ימי וגם יילי •	אהללך בנועם פה : אהי
מחה פשעי כמו ענן •	ישב בסתר יתלונן •
ואראה ואתבונן •	מקור ספיר וגם ישפה : אהי

בקשה

ארץ הקדושה •	יקרה חמודה
לתודה ותעודה •	תקרא דרושה : ארץ
באמצע העולם •	הוסד יסודתך
משמים סולם •	נצב לעומתך
מורה בשלמותך •	כי את הנבחרת
פנה מיוקרת •	ואבן הראשה : ארץ
דמה על גבולי •	תכל רב יקרך

ב א 1 2 כפן

בקשות

	ובספיר עפרך	בפז לא יסולה
	ומאירת עינים	גם מחכים אוירך
ארץ	בלבבות חרושה:	בת ירושלם
	המקדש הנורא	הר המזריה מעונה
	וארון התורה	לכסא שכינה
	ושולחן הפנים	ועבודה טהורה
ארץ	מובח נחושה:	לכפר עונים
	ואורים ותומים	מקום הנבואה
	באה ממחמים	והאש הנזרא
	אין עורך הדרך	בארצות העמים
ארץ	לעמו ירושה:	ברוך שבחרך
	רבני ישראל	סנהדרי גדולה
	אצל ההר אל	בחצי העגולה
	תוכך אשרי חלקה	עין ראתה אל
ארץ	מאבות שלשה:	ארץ החשוקה
	עינים תכבנת	לבבות יכאבו
	ידים תרפנת	דמעית ישאבו
	חמדתה לחרם	יען כי נתונה
ארץ	כמלונה במקשה:	כסכה בכרם
	בתוך עס סגולה	את רבה ברכות
	תפארת ותהלה	בך יופי ומלכות
	את רבת המהומה	מאז הם בגולה

כאשה

בקשות

מְכוּרָה נְטוּשָׁה:	אֶרֶץ	כְּאִשָּׁה שׁוֹמְמָה
שְׂרִידֵי עֲדָתְךָ		מֵאַרְבַּע הַפְּאוֹת
אֶל אֲהַכְתֶּךָ		עֵינֵיהֶם תִּלְוִיֹת
אֶדְוֶן הַמִּתְנַשֵּׂא		עַד יִקִּים חֲרֻבוֹתֶיךָ
בְּרִיאָה חֲדָשָׁה:	אֶרֶץ	וְאוֹתְךָ יַעֲשֶׂה
עֵנִיָּה סוֹעֶרָה		הוֹמִיָּה בְּאֵמֶל
לְעוֹלָם גְּבֵרָה		עוֹד תִּהְיֶה בְּתֵבֶל
לְאוֹרֶךְ יִלְכוּ		לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת
יַחַד אִישׁוּאָשָׁה:	אֶרֶץ	וּבְכֹן יִתְבָּרְכוּ
לִפְנֵי אֲשַׁפּוֹךְ אֶת שִׁיחִי:	כִּי	בְצַר לִי אֶקְרָא
בִּיד אוֹיְבֵי וּמְדוּחֵי:	שְׁמִנִי	הַסְגִּירֵנִי בְּזִדּוֹנִי
מִבֶּל טוֹבָה אֲנִי		מֵאוֹס וְשִׁחִי
אִם רַבּוּ מְאֹד זִדּוֹנֵי:		לֹא יִחְמוֹל עֲלֵי יוֹם נִקְּם:
אִמְרָתִי כִּי לֹא		רִיקָם: מוֹדֵבֶק לְלִשׁוֹנֵי מְלַקּוֹחִי:
עָתָה עֲזַבְתָּנִי:		וְהַעֲזִיבֵנִי גִדְדֵךְ מִצַּח:
אֵיכָה עָתָה עֲזַבְתָּנִי:		רַחוּם נִקְרָאתָ
סְבוּנֵי כַּמִּים		לְנִצַּח יִשְׁכַּח אֲבִיוֹן בְּפִה צַח:
לְעֹזֹב חֲקִים וְתוֹרוֹת:		אֵיכָה עָתָה עֲזַבְתָּנִי:
עַל כִּי אָמְרוּ אַנְדֵּן צַחַם:		קִרְאתִי לֹא עֲנִיתָנִי:
עַל חֲמַתָּם גַּם עַל אִפְסָם:		אֶךְ נִטְשֵׁתָנִי לְרִצַּח:
עַל רֹחוּם:		סְבוּנֵי כַּמִּים
עֵינַיִם לְכֹל הָאוֹמָה:		צָרוֹת: עַד בְּנִיךָ כְּשֶׁל כַּחֵם:
לְמַרְמֵס כִּיד:		כָּל הַיּוֹם הַצָּר בְּסִגְלָתָם:
		עַד כִּי אָמְרוּ אַנְדֵּן צַחַם:
		עַל חֲמַתָּם גַּם עַל אִפְסָם:
		הַכְּבוֹ אֵלֶיךָ עֲרַפְסָם:
		אֲשֶׁר לֹא עָלָה
		עַל רֹחוּם:
		הֵי עֲמוּד לֵב אוֹ תַחְזֹקְנָה:
		יְדֵים בְּיוֹם מֵהוֹמָה
		גַּם בְּחוֹרֵיהֶם תִּמְקְנָה:
		עֵינַיִם לְכֹל הָאוֹמָה:
		בְּרֹאוֹתֶם
		כִּידֵת תִּמְיָמָה:
		לֹא יוֹתֵן תַּחְתֶּיהָ כּוֹפֵר:
		לְמַרְמֵס כִּיד

ב ב ב 2 2 כל

בקשות

כָּל כּוֹפֵר : אֵין דּוֹכֵר לְהֵם מְהוּמָה : אֵיכָה אֵל נֶאֱוָר
בְּגִבּוֹרוֹת : יַחֲשׂוּ אֹתֵי יִנְשָׁה : כִּי גִזְרוּ עָלַי גִּזְרוֹת :
אֵת כָּל הַדְּבָר הַקָּשָׁה : גַּם אֲשֶׁר לֹא כִתְבָה מִשָּׁה :
קִרְאוּנִי צְרוֹת רַבּוֹת : אֵף כִּי אֲשַׁפְּבֵה דַמְעוֹת : עָלַי
תִּתְאַפֵּק וְתַחֲשָׂה : וּמִיִּתֵן רֵאשִׁי מִים : וְעֵינַי מִקּוֹר
לְדַמְעָה : בִּי יִרְדּוּ רַעֲמֵי שָׁמַיִם : וּגְבַרְהֵי עוֹשֵׂי רִשְׁעָה :
דַּבְּרוּ בְּיִתְוֹעָה : לֵאמֹר כִּי יִדְּוִנוּ רַמָּה : רֵאֵה יֵעַד
כַּמָּה : קָרַן עֵמֶךָ נִגְדַעָה : אֵלֵלֵי כִּי שָׂרִי : הִמָּל
נַפְשִׁי הָאֲנוּשָׁה : הוּא נִלְחַס בִּי מִכָּל צָרִי : מֵאֵד בַּעֲבֹדָה
קָשָׁה : כְּמוֹ אִשָּׁה הַגְּרוּשָׁה : לֹא יִחַמּוֹל עָלֶיהָ אִישָׁה :
נִשְׂאֵתִי חֹרְפָה וּבוֹשָׁה : עַל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה : אִם
תָּמָה זִכּוֹת אֲבוֹת : חֲסִדֶיךָ אֵל לֹא תִמְנוּ : בְּתַנְחוּמֶיךָ
הַטּוֹבוֹת : בָּם נִתְעוֹדְדְנוּ וְקִמְנוּ : שִׁבְרְנוּ עֲדֶיךָ
שִׁמְנוּ : רַחֵם עָלֵינוּ פִּדְרֶכְךָ : לֹא נִמּוֹת בֵּין כָּךְ וּבֵין כָּךְ :
וּמְחוֹל עַל כָּל אֲשֶׁר אֲשַׁמְנוּ :

מֵה לֵךְ יִצְדִי תְּמִיד תִּרְדֶּפְנִי : וְלֹא יִבֹּלְךָ כָּל יוֹם
תַּחֲשִׁיבֵנִי : מֵה לֵךְ יִצְרִי יוֹם לְיוֹם תִּטְמֹן חֲנֻמַּת
יְקִישִׁים : עַד אֲשֶׁר תּוֹךְ פֶּח מוֹקֶשֶׁךָ תִּלְכְּדֵנִי : מֵה לֵךְ
צַר וְאוֹיֵב לִי אֶתָּה מִנְעוּרִי : תַּחֲרוֹק עָלַי שָׁנוֹת שִׁטְמֵנִי :
מֵה לֵךְ חִשְׁבֵה נַפְשִׁי לְנִשְׁוֹת אַחֲרֶיךָ : כִּי בִצֵּל יָדְךָ מִצַּר
תִּצְרֵנִי : מֵה לֵךְ קִדְמוּ עֵינַי לְבָבוֹת בְּאֲשִׁמוֹרוֹת : כִּי בַעֲב
סְבוֹת וְתִרְדֶּפְנִי : מֵה לֵךְ יִצְרִי אִם אֲדַמָּה כִּי תִהְיֶה לִי
לְעוֹרָה

יא

בקשות

לְעוֹרָה: וּבָיִים צִרְחָ אֶקְרָא וְתַעֲנֵנִי: מַה לְךָ צוּף דְּבַשׁ
אֲמִרִי נֹעַם חֲכֵמָה לִי: הֵן בְּחִכְרֵה עַד דְּבַשׁ תִּמְשַׁכְּנִי:
מַה לְךָ

חֹמֶל טוֹב גּוֹמֵל צוּרֵי אֶדְ תִּסְתֵּר מִמֶּנִּי: וּבְמִצּוֹק
עוֹרְתָה אֲשֶׁאֵל יְהוָה עֲנֵנִי: מִתִּי אֵלֵי לְעַם דֵּל:
תִּפְדֶּה וְשִׁמְךָ יִתְגַּדֵּל: וְאֲרוּחָה מִיְּגוֹנֵי שִׁמְחֵנִי: מִתִּי
אֵלֵי לְעַם דֵּל יָד עוֹנִים כִּי גִבְרָה הִלְמוּנִי: גִּבְרֹב
חִרְפָתְךָ שִׁבְרָה לְבוֹת הַמוּנִי: וְאֲשַׁכַּח קוֹל נְגִינֹת
וְקִינֹת חֲלָף רִנְנוֹת: הֵן שׁוֹדְדֵי הִבִּיאֹנִי בְּכוֹר עוֹנֵי: מִתִּי
יֹשֵׁב שְׁחָקִים יְהוָה אֶל תִּרְף יָדֶךָ: מַה שְׁמִיד אוֹיְבֶיךָ
מוֹרְטֵי יָדֶיךָ: גּוֹלָה בְּצַר כְּלוֹ בְּכוֹר: עוֹל מִצִּוְאוֹרֵי
שְׁבוֹר: מִרְשָׁעִים פְּצִנֵי חֲלִצֵנִי: מִתִּי אֵלֵי לְעַם מֵאֲרַבַּע
כְּנָפוֹת הָאָרֶץ קִבֵּץ אֶת פְּזוּרֵי: עִמָּךָ וְאַל נֹדֵה הַהָרוּם
יְהִי נְזוּרֵי: חוֹנֵן וְגִנֵּן פְּלִיטֵי: וְגַל שְׁאֲרֵית מַעוֹטֵי: יְהוָה
אֵל מְעוֹנֵי שׁוֹבְנֵי שֵׁם תִּנְחֵנִי: מִתִּי אֵלֵי לְעַם דֵּל

אָבוֹא בְּרוֹב חֶסֶדְךָ פְּנִיָה לְבַקֵּר: וְאוֹדֶה נִפְלְאוֹתֶיךָ
בְּאֲשֵׁמֹרֶת הַבּוֹקֵר: לְךָ אֵל נְאֻזֵר בְּגִבּוֹרוֹת:
לְשִׁמְךָ אֶהְלֵל: אֲמִרוֹתֶיךָ טְהוֹרוֹת בְּקָהֵל עִם אֶמְלֵל:
בְּרִיתְךָ לֹא אֶחְלָל: אֵל מִזֵּאֵם בְּשִׁקֵּר: וְאוֹדֶה לְעַם
בֵּין סִירִים נוֹרֵד חוֹשֶׁה כְּחֶסֶדְךָ הַצִּילָה מִיַּד שׁוֹדֵד: וְתֵן
לוֹ מְהוֹרָה: הִרְאֵנוּנָא חֶסֶדְךָ: אֵלֵי עַד אֵין חֶקֶר: וְאוֹדֶה

ג 2 3 אל

בקשות

אל עוזו נקראת כפי כל יודעיה על רמים נעליות :
הבט לדורשיה ומששון ישעה הואל לי לגומר ואודה
הרימה נס גבורות משמיע ישועות ופדה בנים
פזרות ובנות מזועזעות כי אתה אל דעות לשמך
אומר : ואודה

אעירה שחר לבקשה אף רוחי בקרבי אשחרך :
בכל יום אברכה נפשי אהיה והן לבי
ובשרי יודוה בכל עור בי נשמתיה אהלך : ישאופי
ולשוני לך שירה בבואי לביתך בית הבחירה בכל
כחי איחדך : חמלהך וטובה יסך עלי וכפר על רוע
מעללי ועל עם אשר יעבדך : ירך נא תמנר כס קמי
לארץ ואודה בכל ימי מטר חקים אזכרה : יהי נא
חסדה לנחמני ולחם חקי הטריפני ובזמיר אריע
אזמרה : מלא משאלותי בעודי חי ונפשי בשוכי
למנוחי תעלה בסתר ננפיה :

שובי נפשי למנוחי כי נגמל עלי כי שובי יקרה
מיקרי וצרך לקוחה קומי כי לא זאת המנוחה
האודח רב קחי ארוכה עת לעשות חפץ עושיכי :
שובי אני תושב בכל אבותי כצל עובר ימי ושנותי
אם לא עכשיו אמרי מתי תפדה משחת חייכי שובי
ואסתהיה וצרך דורשת ומטומאתך מתקדשת :
קרב

בקשות

י

קָרְבֵי אֵל תִּירָאֵי מִנְשֵׁת וּקְרָבוּ מַעֲשֵׂיכֵי שׁוֹבֵי
 דוֹרְכַת עוֹז עוֹלָמְךָ וְאֵל יִבְטַחוּךְ שְׁקָרֵי עֲלוֹמְךָ
 קָצֵר יוֹמְךָ וְדָחֹק מְקוֹמְךָ דַּעֲי מַה תֹּאמְרֵי לְאֲדוֹנֵיכֵי
 שׁוֹבֵי הַלְחָזוֹת בְּנוֹעַם יִצְמִית וּלְבַקֵּשׁ פָּנָיו עוֹלָמִית
 שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי הַשּׁוֹלְמִית אֵל בֵּית אֲבִיךָ בְּנַעֲוֵרֵיכֵי :

שובי

לְאֵל עֲלִיּוֹן אֹמֵר שִׁיר תְּהִלָּה
 לְיוֹצֵר כֹּל בְּטוֹב מַעֲנָה וּמְלָה :
 מְקוֹר שֶׁכֵּל וְהוּא מַעֲיִן שְׁכָלִים
 וְהַשְׁפָּעָה וְהוּא סִבָּה וְעִילָה :
 וְהוּא מַצּוֹי וְלֹא נִמְצָא בְּמִקְרָה
 וְהוּא מִמְצִיא לְכֹל נִמְצָא תְּהִלָּה :
 וְהוּא עֶצֶם וְכוֹלָל כֹּל עֶצְמִים
 וּבִלְתִּי גוֹף וְהוּא רַב הַפְּעוּלָה :
 וְהוּא אֶחָד בְּלִי שִׁיתוּף אֲחֵדִים
 בְּמַהוּתוֹ וְלוֹ תְּאוֹת גְּדוּלָה :
 וְהוּא קִדְמוֹן בְּלִי קִדְמוֹת זְמַנִּי
 וְהוּא נִצְחִי וְאֵין לוֹ קֵץ וְתִכְלָה :
 וְהוּא נַעֲלָם וּמְכַל חֵי מְכוּסָה
 וְלִנְבִיאָיו אֱלֹהוּתוֹ מְגוּלָה :
 וְהוּא מוֹצִיא צָבָא מְרוֹם בְּחִכְמָה

ב ד 2 4 וגם

בקשות

- וְגַם עֲשֹׂר סְפִידוֹת בְּהַמּוֹלָה :
וְשִׁבְעָה כִּכְבֵּי לֶכֶת לְשֵׁמֶשׁ
וְאִישׁ יִזְמוּ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ בְּנִילָה :
וְהֵם חֲמָה וְיִרְחַ וּמְאָדִים
וְגַם צָדֵק וְכִכְבּ בְּמַסִּילָה :
וְגַם נוֹגָה וְשִׁבְתֵי שְׁבִיעֵי
שִׁבְעֵתִים בְּמַעֲרֶבֶת מַעוֹלָה :
וּמְזוֹלוֹת שְׁנַיִם עֲשָׂר בְּמַסְפָּר
בְּשִׁימוֹשׁ וְהֵם חוֹזְרִים חֲלִילָה :
וְהֵם טָלָה וְשׁוֹר סֶרְטָן הַאֲוִמִים
וְגַם אַרְיָה וְעַמָּהֶם בְּתוֹלָה :
וּמְאֲזָנִים וְגַם עֶקְרָב וְקִשָׁת
גְּדִי וְדִלִי וְרִגִים בְּעַנּוֹלָה :
וְגַלְגָּלִים לְהַשְׁפִּיעַ עַל בְּרוֹאֵי
בְּעוֹלָם זֶה אֲשֶׁר בָּרָא בְּחַמְלָה :
אֲנֹשׁ בָּרָא בְּצִלְמוֹ גַם דְּמוּתוֹ
בְּשִׁכָּל רֵב וְדַבּוּר לוֹ סְנִילָה :
וְהַשְׁלִיטוּ עָלַי בְּלִתֵי מַדְבָּר
לְהַבִּירוֹ בְּרוֹב בִּינָה מַעוֹלָה :
וְעַתָּה יַעֲלֶה הַרְזוֹן אִפּוֹ אֲנִי
יֵאבְדוּ כוֹלֵם וְנִתְפָּרְדָה חֲכִלָה :
וְעַתָּה רוּחוֹ יִשְׁלַח בָּם יַעֲרוֹן

וְחַתָּן

בקשות
 ינ ותתן האדמה את יבולה :
 ארון עולם לך אודה פשעי
 בלב נשבר וגם רוח שפלה :
 הלא נפשי נגועה היא רפאה
 והעלה לך ארוכה גם תעלה :
 שלח אורך לעיני רם ונשא
 ותזריח מאורי באפלה :
 תהי ירך לעורני ותעלה
 תפלתי לרום שחר זבולה :
 ענני אל ואל תבוז ענותי
 שעה שועי ואל תזכור מעילה :
 פנה אלי וחנני כחסדך
 אלהי קרבה נפשי גאלה :
 שמע קול תחנוני לך בקראי
 שלח אל כל עונותי מחילה :
 ראה עונני ושא חטאי ופשעי
 תפלתי תקבל צור בעולה :
 וצו מלאך להליץ כל זכותי
 בעת תשפוט ותדין כל פלילה :
 ולא תעזוב לעת זקנה מצעק
 אשר כחו מאד ידל ונחלה :
 רצה עליון ותכנה עיר ומקדש
 ואוהי

בקשות

ואותי תעלה מבור מצולה:
והשב כל כלי שרת לביתך
ועמדים וכותרות וגולה:
גאל עם זה אשר שוכן בציון
והוא עם יא ולא משפט גאולה:
מאד יגדל עלי אויביו ויגבר
בממשלתו וידום כבתחלה:
שמו יצא בכל מעבר ואיים
וגם ירש ארצות בשפלה:
היה לי צור לבית מעון מצודות
וצו חסדך אשר אחסה בצלה:
הלא אתן סליחה זאת בעודי
בראש שירי בתוך לבי שתולה:
נעימות בה לצור נורא ואיום
הלא היא ממקור שכל אצולה:
בצור נצחק מהולל הוא בשירים
בארבעים במספר הם בצלה:
כמו מספר ימי רצון אשר שח
ארון כל הנביאים בתפלה:
בטוב מילי בכל ימי ושני
לאל עליון אומר שיר תהלה:

בקשות

יד

שיר שבח תודה

ל אל מרום באור תורה	יספר פי גבורות אל
ישושון כל בקול זמרה	צורור חיים אשר הרבין
אשר גמל חסדים רב	חתולתו ביום השבין
וגם טובה לחיך יערב	קדושתו בישדאל:
נטועה מעגלי אורה :	
טמונים בתהומות ים	ישבח לו לבבן רוב
יגלו אל תהלותיו	הדרו גם גדולתו
מדורי עוף עלי עפים	וגם נפשי לעומתו
פאר הודו וצדקותיו	דמות יוצרה בעת קרוב
ל הודות לו בכל גוים	ה לא תגיד לאומתו:
וכל בו נשמת חיים :	לאל

שעריך בדפקייה פתחה וילדל שוא לפניך יה סלחה:
שעריך לה תבא תפלתיו ושועי מקום כבש
ועשרון ומנחה: שעריך מאור עיני רצה ושמור
לשוני ואם אשנה לפניך סלחה: שעריך הרמותי
לה לבי ועיני נטה אוזן וגם עין פקחה: שעריך שמע
קולי ושיחי הקשיבה תפלתי מקום קרבן לקחה:
שעריך ענה קולי ושועתי וגיבי ועיניך על עם נבאה
פקחה: שעריך ראה כי נכנעה רוחי בקרבי ונשמת
מאד דלה ושחה: שעריך

בקשה

בקשות
בקשה לקדיש

	אלֵי בְּתוֹךְ קָרִיבֵי	יְהִמָּה לָךְ לְבִי
יְהִמָּה	עַל רוֹב גְּבוּרָתְךָ:	יִכְסוּף גּוֹתְךָ בִּי
	הַכֹּל בְּךָ מוּכָל	צוּרֵי אֲשֶׁר תּוּכַל
יְהִמָּה	סֵפֶר תְּהִלָּתְךָ:	אֵיכָה בְּפִי אֹכֵל
	רוּם אֶל מְנַת חֲלֻקֵי	חֲזָקֵי בְּךָ חֲשָׁקֵי
יְהִמָּה	לֹא כָל גְּדוּלָתְךָ:	אוֹדֶךָ כְּפִי חֲקֵי
	נִמְקֹ וְתָם כְּסֵלֵי	קְטוֹרֶנְתִּי אֵלֶי
יְהִמָּה	לְבֹא תִכְוֶנֶתְךָ:	חֲשֶׁךְ מֵאוֹר שְׂבָלֵי

בראות המגיד את מלאכתו נעימה נברכה פתח את פיהו וימלל את השירה:

וּבְקוֹל זְמִירָה	שׁ בַּח וְשִׁיר
וּבִתְפִאֲרָה	לֵאלֹהֵי הַגּוֹי
נִתְּן עֲזֶרָה	מִלֶּךְ אֲשֶׁר
רָךְ וּבִשְׂרֵיָה:	הַיּוֹם יְבוֹרֵךְ

ויסוף עוד שאת משלו

וּכְמוֹ אֲרִיָּה	יְקוּם אֲנוֹשׁ
וּבְגִיל אֵיָּה	הוּא יִשְׁאַל
וּלְמִקְדָּשׁ אֵל	דָּוִד וְרֵשׁ לְבֵית
לוֹת יִשְׂרָאֵל:	הַיְהוֹב תִּפְדֶּה

בקשות

טו

שחר להורות לה קמתי ומרוב עוני נכלמתי
הנה שכרי בך שמתי כי אחרי שובי נחמתי
הנה שכרי מדה בצע כי תריגני ועל רוב עוני
תעונני תגניי חנני וסלח לכל אשר אשמתי הנה
שכרי שדי גלוי נגדך ארץ אשר העוה עבדך
זכרתי רוב חסדיך על בן לשמך קדמתי הנה שכרי
הן בך שמתי תקותי זכרתי ברוב חרותי צעקתי
על מעוותי וכנהמת ים נהמתי הנה שכרי שמך
יניס דאבוני ויאיר אפלת אשוני ויערב זכרך על
לשוני כמו נפת צופים טעמתי הנה

כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך
בושתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי הן
יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכר
אזכרנו עוד על כן המו מעי לורחם ארחמנו נאם :

שחר אבקשך	צורי ומשגבי
אערך לפניך	שחרי וגם ערבי שחר
לפני גדולתך	אעמד ואתכהל
כי עינך תראה	כל מחשבות לבי שחר
מה זה אשר יוכל	הלב והלשון
לעשות ומה כחי	רוחי בתוך קרבי שחר
הנה לה תיטב	זמרת אנוש על בן
אודה פעורת היתה	גשמת אלוהי בי שחר

הללויה

בקשות

הללו יה אודה" בכל לבב בסוד ישרים ועדה :

גדלים מעשי" דרושים לכל חפציהם :

הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד :

כל ברואי מעלה ומטה יעידון יגידון כלם כאחד

"אחד ושמו אחד : יעידון שלשים ושתים

נתיבות שבילך וכל מבין סודם יספרו את גדלך :

והם יכירו כי הכל שלך ואתה האל המלך המיוחד :

יעידון לבבות בחשבם עולם בנוי ימצאו כל יש

בלתך שנוי במספר במשקל הכל מנוי כלם נתנו

מרועה אחד : יעידון מראש ועד סוף ישלך סימן

צפון ויסוקדסו ימין שחק ותבל לך עד נאמן

מורה אחד ומורה אחד : יעידון הכל מפה

נובר זכור אתה תעמד והם יאכרו אכור לכן

כל יצור יתן לך כבוד מי הוא מראש ועד סוף הלא

אב אחד : יעידון יגידון

ובתורתך יי אלהינו כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו

"אחד : וידעת היום והשבות אל לבבך כי

יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין

עוד : שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא

עזרי : עזרי מעם יי עשה שמים וארץ : אל יתן למוט

רגלך אל ינום שמרך : הנה לא ינום ולא יישן שמר

ישראל : יי שמרך יי צלך על יד ימינה : יומם השמש

בקשות

י

לא יכבה וירח בלילה: " ישמרך מכל רע ישמר את
 נפשך: " ישמר צאתך וכואך מעתה ועד עולם:
 אשר בידו נפש כל חירות כל בשר איש: בידך
 אפקד רוחי פדיתה אותי " אל אמת: " לי
 לא אירא מה יעשה לי אדם: " לי בעזרי ואני אראה
 בשנאי: טוב לחסות ב"י מבטח באדם: טוב לחסות
 ב"י מבטח בנגדיבים: כל גוים סבכוני בשם " כי אמילם:
 סכוני גם סכוני בשם " כי אמילם: סכוני כדברים
 דעכו כאש קוצים בשם " כי אמילם: דחה רחיתיני
 לנפל ו"י עזרני: עזי חמרת יה ויחי לי לישועה: קול
 רנה וישועה באה לי צדיקים ימין " עשה חיל: ימין "
 רוממה ימין " עשה חיל: לא אמות כי אחיה ואספר
 מעשי יה:

אברך את שם "י הנעלם מכל נמצא: ואקודה
 חסדו כל ימי " על כל טוב אשר עשה:
 נתן לנו את התורה *
 ומרוב כל חטאתינו *
 משלו בנו כל איבינו *
 שברו כל עצמותינו *
 והאל ברוב חסדיו *
 ובטובו שלח לנו *
 עמו אליהו הנביא *

אברך

בקשות

אֲבָרְךָ אֵת שֵׁם יי * הַנְּעֵלֶם מִכָּל נִמְצָא:
אֲבָרְךָ אֵת יי אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶף לִילוֹת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתִי :
שׁוֹיִתִּי יי לַנְּגֵדִי תִמְיֵד בִּי מִיַּמִּינִי בֶל אֲמוּט: לִכֵּן
שִׂמַּח לְבִי יִגַּל כְּבוֹדִי אֶף בְּשָׂרִי יִשְׂכּוֹן לְבַטָּח: כִּי לֹא
תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא תִתֵּן חֲסִידֶךָ לְרֵאוֹת שְׁחָרַת :
תּוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שִׁבְעַת שְׂמֵחוֹת אֵת פְּנֵיךָ נְעִימוֹת
בְּיַמֵּיךָ נֹצֵחַ: מִיִּתֵּן מִצִּיּוֹן יִשְׁוַעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יי
שְׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל:
זֶה הַשְּׁעַר לִי צְדִיקִים יִבְאוּ בוֹ: אֲוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי
וְתִהְיֶה לִי לִישׁוּעָה: אֲכֵן מֵאִסּוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה
לְרֹאשׁ פְּנֵה: מֵאֵת יי הִיתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ:
זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יי נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה בוֹ:
בְּרוּךְ יי כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי: יי עֲזֵי וּמַגְנֵי בוֹ בְּטַח
לְבִי וְנַעֲזַרְתִּי וַיַּעֲלֵז לְבִי וּמִשִּׁרֵי אֲהוֹדְנּוּ: יי עֲזֵ
לְמוֹ וּמַעֲזֵ יִשְׁוַעוֹת מִשִּׁחוֹ הוּא: הוֹשִׁיעָה אֵת עַמְּךָ
וּבְרַךְ אֵת נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וּנְשֵׂאִם עַד הָעוֹלָם:

ברכת נטילת ידים

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

כָּל הַיּוֹם כְּשִׁיעֶשְׂרָה אָדָם צֹרֵחַ בֵּין קַטְנִים בֵּין גְּדוֹלִים יִבְרַךְ בְּרַכְוָה זוֹ

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֵת
הָאָדָם

בקשות

חַאדִם בְּחַכְמָה וּבְרָא בּוֹ נְקִיִּים נְקִיִּים חַלּוּלִים חַלּוּלִים
גְּלוּי וַיִּדְוַע לִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ שְׂאֵם יִסְתֵּם אַחַד מֵהֶם אִו
אִם יִפְתַּח אַחַד מֵהֶם אִי אִפְשֵׁר לְהַתְקִיִּים אִפְלוּ שְׁעָה
אַחַת (כִּי אִם עַל יְדֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ וּרְפוּאֹתֶיךָ) בְּרוּךְ אַתָּה
” רּוּפֵא כָּל בֶּשֶׂר וּמִפְּלִיא לַעֲשׂוֹת :

ברכת ציצית

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית :

א רֵיד גִּפְשׁ אֵב הַרְחֵמֵן • פִּשׁוּךְ עֲבֹדְךָ אֵל רְצוּנְךָ •
י רֵיד עֲבֹדְךָ כְּמוֹ אֵיל • יִשְׁתַּחֲוֶה מִוֶּל הַדְּרָךְ •
כִּי יַעֲרְבֵלוּ יְדֵי דוֹתֶיךָ • מְנוּפֶת צוּף וְכֹל טַעַם :

ה דוֹר נֶאֱהָוֶה הָעוֹלָם גִּפְשֵׁי חוֹלַת אֲהַבְתֶּךָ • אֲנֵא
אֵל נֶאֱרַפֵּא נֶאֱלֵה בְּהִרְאוֹת לֵה נוּעַם זֵיוֹךְ •
אֲזַתְחַזֵּק וְתִרְפֵּא וְהִיתָ לֵה שְׂפַחַת עוֹלָם :

ו תִּיק יְהַמּוֹרְחֵמֶיךָ • וְחוּסָה עַל עַם אֲהוּבְךָ • כִּי זֶה
כְּמֵה נְכִסוּף נְכִסָּף לְרֵאת בְּתַפְאֶרֶת עוֹןךָ •
אֲנֵא אֵלֵי חֲמַדַּת לְבִי • חוּשָׁה נֶאֱוֹלֵא תַתְעַלֵּם :

ה גֵּלֵה נֶאֱוִפְרוּשׁ חֲבִיבִי • עֲלֵי אֵת סִכַּת שְׁלוֹמְךָ •
תֵּאִיר אֶרֶץ מְכַבּוֹדְךָ • נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בְּךָ •
מֵהָר אֲהוּב כִּי בֵּא מוֹעֵד • וְחַנּוּנוֹ כִּימֵי עוֹלָם :

ג א 3 למענד

בקשות

למענך ולא לנו ולשכבי מערה: למענך בנה נא
צבי תפארה ירושלם היקרה בזכות תורה הישרה
דברות עשרה: למענך סודך גרה לגלמודה
תגלנה בנות יהודה בזכות תורה חמודה עינים
מאירה: למענך שלח לי גואל מנחם אבילי ציון
תנחם אתה תקום תרחם ותכוונן עפרה: למענך
באובי עשה נקמה כי גברו עלי ביד רמה כילא יירש
בן האמה עם בן הנבירה: למענך שלח לנו את
משיחנו עם אליהו נביאנו כי הוא יאיר עינינו ויבשר
בשורה: למענך אזי יראו עינינו וגם ישמח
לבנו תבואנו אל בית מקדשי ושם נדליק ארת
המנורה: למענך

פיוט נאה

אודה לאל לבב חוקר ברוך יחד כוכבי בקר:
שימו לב על הנשמה לשם שבו ואחלמה:
ואודה כאור החמה שבעתים כאור בקר: אודה
מכסא כבוד חוצבה לגור בארץ ערבה להצילה
מלהבה ולהאירה לפנות בקר: אודה עורה
נא כי בכל לילה נשמתכם עולה למעלה לתת דין
חשבון מפעלה ליוצר ערב ובקר: אודה ימצאוה
מטונפת מעונות ובתוספת כמו שפחה נחרפת
תמיד בבקר בבקר: אודה הנאמן בפקדונו:
יחזירנה

יח בקשות
 יחזירנה לו כרצונו • איש לא גוע בעונו • ויהי ערב
 ויהי בקר • אודה והחיו העניה • יחידה תמה
 ונקיה • ואשר נפשו לא חיה • איך יזכה לאור הבקר
 אודה נועם יי לחזות • נזכה ובגוים הזאת •
 בשמחות תחת רגזות • בקר תשמע קולי בקר •
 אודה

שמעתי ממנה חסידים שזמרין זה הזמר תדיר וסימנו ישראל :

יה רבון עלם ועלמיה • אנת הוה מלכא מלך
 מלכיה • עובד גבורתך ותמהיה • שפיר

קדמך להחויא : יה רבון

שבחין אסדר צפרא ורמשא • לך אלהא קדישא •

ברא כל נפשא • עירי קדישין ובני אנשא •

חיות ברא ועופי שמיא : יה רבון

רבבין עובדך ותקיפין • מכי רמיא זקוף כפיפין •

לויחיה גבר שנין אלפין • לא ייעול גבורתך •

בחושבניא : יה רבון

אלהא דיליה יקר ורבותא • פרוק ית ענך מפום •

אריותא • ואפיק ית עמך מנו גלותא • עמך •

די בחרת מכל אומיא : יה רבון

למקדשך תובולקדש קודשין • אתר די ביה יחרון •

רוחין ונפשי • וזמרון שירין ורחשין • בירושלם קרתא •

דשופריא : יה רבון

בקשות

פסקי דומרה האלו נוהגים לאומרים אחרי גמר הבקשות קודם הברכות והיא תפלה מסוגלת ומשובחת עד מאד :

ותתפלל חנה ותאמר עלין לבי ביי דמה קרני ביי
רחב פי על אויבי ביי שמחתי בישועתך :
אין קדוש כיי פי אין בלתך ואין צור באלהינו : אל תדבנו
תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיקם פי אל דעורת יי
ולו נתכנו עלילות : קשת גברים דתים ונכשלים אורו
חיל : שבעים פלחם נשפרו ורעבים חדלו עד עקרה
ילדה שבעה ורבת בנים אמללה : " ממית ומחיה
מוריד שאול ויעל : " מוריש ומעשיר משפיל אף
מרוכס : מקים מעפר דל מאשפת ידים אכיון להושיב
עם נדיבים וכסא כבוד ינחילם פי ליי מצקי ארץ וישת
עליהם תבל : רגלי חסידיו ישמר ורשעים פחשך ידמו
פי לא בכח יגבר איש : " יחתו מריביו עליו בשמים
ירעם יי ידן אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירסקן משיחו :
אתוהי כמה רב רבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה
מלכות עלם ושלמנה עם דרודד : ואנחנו עמך וצאן
מרעיתך נורה לך לעולם לדוד ורוד נספר תהלתך :
ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי : ברוך
יחד כוכבי בקר וירעו כל בני אלהים : לא אידא
מרבבות עם אישר סביב שתו עלי : ואני ביי אצפוד
אוחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי : אל תשמת
איבתי

בקשות

יט

אֵיכָתִי לִי כִּי נִמְלַתִּי קִמְתִּי כִּי אֲשֻׁב בְּחֶשֶׁךְ יי אֹדֵר לִי :
 בְּיָלֶךְ יי הוֹחֵלְתִּי אִתָּה תַעֲנֶנָּה אֹדֵנִי אֱלֹהֵי רִגְלֵי עֲמֹדֶת
 בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבָרְךָ יי :

ויש חסידים אנשי ומעשה שגוהגים לומר קודם הנבחות אלו בתהוהונים :

שָׁבַט יְהוּדָה בְּדוֹחַתְךָ וּבִצְעֵךְ הַיֵּשָׁאֵן אֲרִיָּה בֵיעֹד :
 מִקְרָאִים יִשְׁוֹעַתְךָ אֲבוֹת וּבָנִים חֲעֵנִים
 וְהָאֲבוֹנִים : עֲמֹד בְּפָרִץ בְּרִי נְהִיָּה לְשֶׁחֻק לְמָה יי
 תַעֲמֹד בְּרִתּוֹק : יוֹנְתָךְ עַד שְׁעָרֵי מוֹת חֲגִיעָה יוֹשֵׁב
 הַפְּרוּבִים הוֹפִיעָה : הִבֵּה לָנוּ עוֹרֹת מִצֵּר הַיָּד יי תִקְצֵר :
 חֲדָשׁ יִמִּינוּ בְּגִלּוֹת יִשָּׁן עוֹרֹת לְמַתֵּי יִשָּׁן : זָכַר בְּנִיךְ
 בְּאֶרֶץ לֹא לָחֶם וְזָר לֹא יִקְרַב אֵלֵיהֶם : קֶץ הַנְּחָתָם
 גִּלְיָה לְגִלְמוֹדֶה יִשְׁמַח הַר צִיּוֹן תִּגְלַנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה :
 שְׁוֹעַתְנוּ תַעֲלֶה לְשָׁמַי מְרוֹמִים אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל
 כְּסֵא רַחֲמִים :

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים מִתְּנַהֵג בְּחַסִּידוֹת
 מוֹחֵל עוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן :
 מְרַבֵּחַ מַחֲלָה לַחֲטָאִים וּמְלִיחָה לְפּוֹשְׁעִים עֲשֵׂה
 צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׁר זְרוּחַ לֹא כָרַעְתָּם לָהֶם גּוֹפֵל :
 אֵל הוֹרֵתָנוּ לֹמַר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשֵׂה זָכַר לְנוּ הַיּוֹם
 בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשֵׂה כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעֵינֵי מִקְדָּם וּכְן
 כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיִּרְדּוּ יי בְּעֵנָן וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא
 בְּשֵׁם יי וַיִּשֶׁם נֹאמַר :

ויעבור

בקשות

ויעבר " על פניו ויקרא: " אל רחום וחנן ארך

אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים

נשא עון ופשע וחטאה ונקה:

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

" צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: "

צבאות אשרי אדם בטח בך: " הושיעה המלך

יעננו ביום קראנו • כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים

תחנונינו לפניך • כי על רחמיה הרבים: אדני שמערה •

אדני סלחה • אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה

אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: השיבנו "

אליך ונשובה חדשימינו פקדם:

ויעבר " על פניו ויקרא: " אל רחום וחנן ארך

אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים

נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו

ולחטאתנו ונחלתנו:

אלהינו ואלהי אבותינו • תבא לפניך תפלתנו ואל

תתעלם מתחנונתנו • שאין אנו עזי פנים וקשי

עורף • לומר לפניך " אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים

אנחנו ולא חטאנו • אבל חטאנו אנחנו ואבותינו:

אשמנו בגדנו • גזלנו • דברנו דופי • הערנו •

והרשענו • זדנו • חמסנו • טפלנו שקר:

יעצנו עצות רעות • בזבנו • לצנו • מרדנו • נאצנו:

סררע

בקשות

כ

סָרַרְנוּ • עֵינֵינוּ • פָּשַׁעְנוּ • צָרַרְנוּ • קָשִׁינוּ עֹרְףָּ •
 רָשַׁעְנוּ שַׁחַתְנוּ • תַּעֲבַבְנוּ • תָּעִינוּ • וְתַעֲתַעְנוּ • וּסְרַנּוּ
 מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים • וְלֹא שׁוּרָה לָנוּ •
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ
 וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

אֵל אֲרֹךְ אַפִּים אַתָּה • וּבַעַל הַרְחִמִים גְּדוּלַת
 רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הוֹדַעַת לְעֵינֵינוּ מִקֶּדֶם וְכֵן כְּתוּב
 בְּתוֹרַתְךָ וַיֵּד " בָּעֵנָּן וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם
 " וַיִּשְׁמַע נְאֻמָּה :

וַיַּעֲבֵר " עַל פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא " " אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֹךְ
 אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאָמַת : בְּצַר חֶסֶד לְאַלְפִים
 נִשְׂא עֵז וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְרָה : וּסְלַחַת לְעוֹנֵינוּ
 וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלָתֵנוּ :

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל • שְׁמוֹר שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל • וְאֵל יֵאבֵד
 יִשְׂרָאֵל • הַאֹמְרִים בְּכָל יוֹם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל :
 שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד • שְׁמוֹר שְׂאֵרֵי גּוֹי אֶחָד • וְאֵל
 יֵאבֵד גּוֹי אֶחָד • הַאֹמְרִים בְּכָל יוֹם שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל " אֱלֹהֵינוּ " אֶחָד :

שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ • שְׁמוֹר שְׂאֵרֵי גּוֹי קְדוֹשׁ • וְאֵל
 יֵאבֵד גּוֹי קְדוֹשׁ • הַאֹמְרִים בְּכָל יוֹם קְדוֹשׁ
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ :

שומר

בקשות

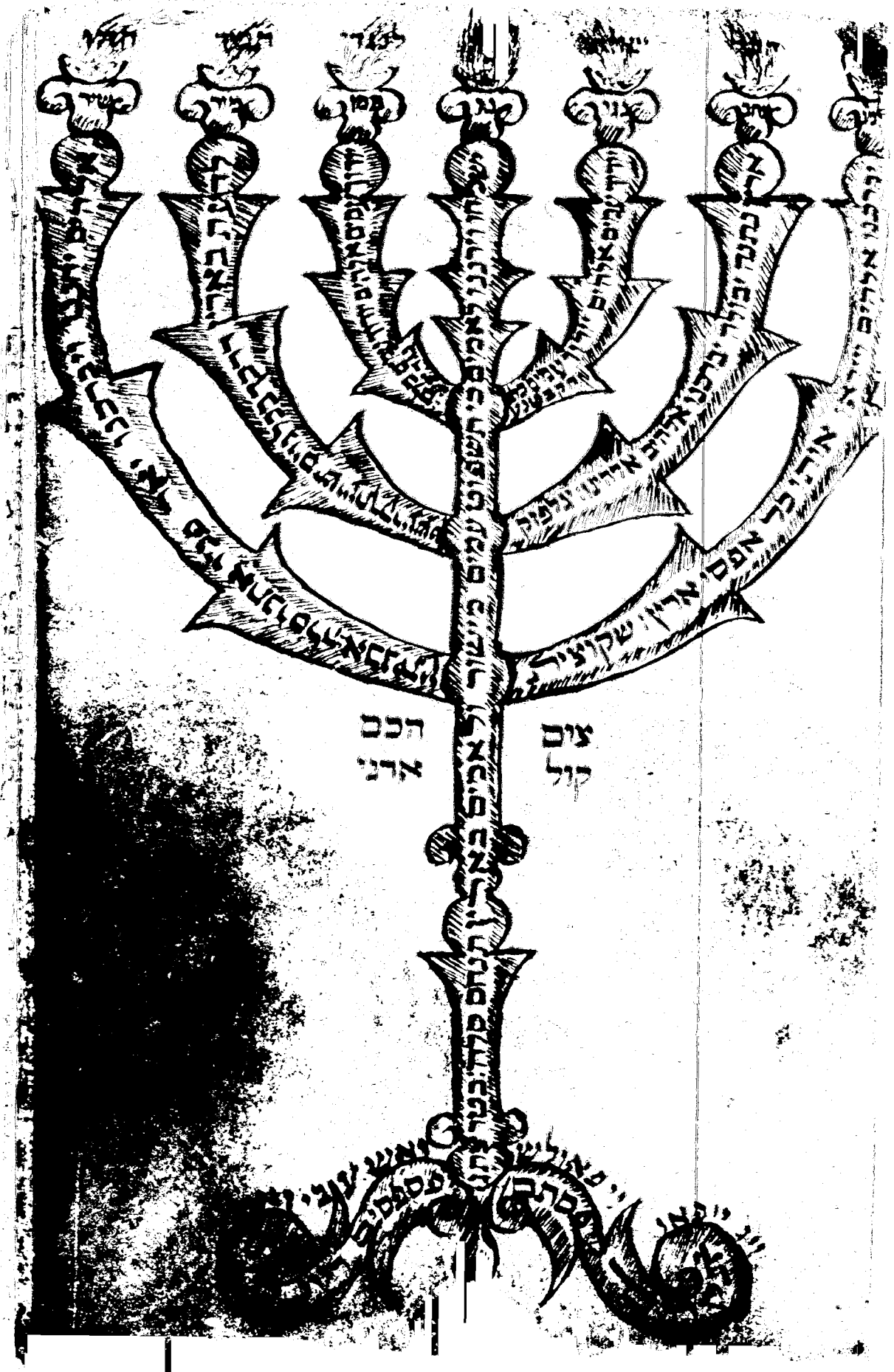
שומר נפשו רבא שמור שאריתו נפשו ואילו
יאבד נפשו רבא האומרים בכל זמאן יהא
שמייה רבא :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא
ברעותיה וימליך מלכותיה ויצמח
פורהיה ויקרב משיחה בדיכון וכיומיכון ובתי
דכל בית ישראל בעגלה ובזמן קריב ואמרו אמן :
יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא יתברך :
וישתבח ויתפאר ויתרום ויתעשר ויתעלה
ויתהלל שמייה דקודשא בריך הוא לעילאמן כל
ברכתא שירתא תשבחתא ונחמתא דאמין
בעלמא ואמרו אמן :

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם
אבוהון דבשמיא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה
ונחמה ושימחה ורפואה ונאולה וסליחה
וכפרה זריחה ורחילה לנו ולכל ישראל
ואמרו אמן :

עשה שלום כמרומי הוא ברחמי עשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

ובראם לשועלים אשר לך פלטה
 תצעק כקולך גזתולת גזלה
 כינה לם חות אמת לך יבלה
 מתנבחה ולבוש פאר התנבחה
 אהבה נשאי אהי היא אהלה
 ערה נהיכלה שניב אש אכלה
 אף תחסידים שעליה שכלה
 מה זה האם שמך פסון ועלה
 שוב העלה תרסה לבל האחלה
 קיום יחיד כי עונה כשלה
 זכרה ידלות אהליכה אהלה
 בכדי דאה יקרתך כי חוללה
 ולמשך רחום עשה סם לך ולה
 חשלה בסדר תשלוח כם אפלה
 חלכת צבא תרום ורוע חושלה
 כח ארע האריות נעלה
 חלך צבאות כך תהי תחוללה
 כן יד אלקים גם יחן אל פועלה
 כינה נחם חכמה בראשה צוללת
 אפיה אשר אהיה היה חוש גואלה
 יה שרם חסדך חפמתך היא חוללה
 אורחיה חבלות קדושה כוללה
 אל התנוחה צור נא אל הנחלה

מלה אזה ליל חקום לך אערה
 מלה נסודה כל עומק לשערה
 מלה נכחמש קט כאום הסערה
 מלה נח אזה נשפחה שעררה
 מלה נכח ועלת נשמה פוערה
 מלה נאדמתה לעותף נשפחה
 מלה נעום אפעה אמתה אערה
 מלה נאיכה ידך צור קצרה
 מלה נרפא נא לה נקום התעורה
 מלה נחוד אל נחלתך אפיה
 מלה נאסוף נחוי עולתך נעורה
 מלה נאזנה אום נלמה אחרה
 מלה נאפיה חפני ארומה אחרה
 מלה נאכשר חרבה נכשערה
 מלה נאנעה על שם המהרה
 מלה נאכשף אונת ועט התאזרה
 מלה נאשוכתה כוין שדי פרא
 מלה נאמה לב לה י עערה
 מלה נאכעתך למדה חיים מהרה
 מלה נאקדשתה ככתר מערה
 מלה נאסי תחולתים התאמרה
 מלה נאכשפחה אמת רצון קרא
 מלה נאכשפחה צור נכחלה

וצור ואתנו כע יעקב כלבם . קדש לכבכם נא אל כגורכם . כי כפאעכם שולחה
 אהכם יתנו כבוד לך אלקים . בראש הקפן חיים וחיד קובל ישעם לך .
 חיים לחיות עוב ולבקר בהיכלו . והאלקים יראה לך לשכנן כחלה חבלי לך . אשר
 יתחיל וכן לא יגלה . וצור חלך דורך תרקיב עתו לשחקים . אנט חמאתי והוא אמת
 ועל זאת חסדו ונהייל כוואו עליה בשקים . בראשות נבשוקים : שוכנה מה
 חלף קלע קלע . חזרה והתעוררה והתעוררה עבודתה . והנחה עמוד אין זרעם
 פס . ונתת תשלום נשמי . ועל זאת אספדה ואלילה אספדה פחילה . קול בחולה
 עתה אוחילה . למענכם שלחת ככלה . ואע סתוך הגולה : עונותכם המואלה
 מואצבם . חולותי איתכחל סרה אהבם . ויתעבר יי כי למענכם . נשלחט אלקים
 נכבם . בברוך וברוך דאיתו בערוניה . אין אים אס על לב סלמה איה כשועה
 חסד וכבוד הדת . ואלו היות לי שראל אס ארץ חאסלה : ידענך יושע
 ואלו היות . הננן חתולך יאל קונו . אוב למען רחוקך ולשחת לעמע . תשוב
 וזה תכבוש ענותי . ויאמר אהבתי אהבם . כל ישי וכל חפזי אשוב
 ואלהם . אפואלי ואשנה אלקים . אנכי אטי תחמכם : אמרו לפת ציון כה
 חסדך . תת חיותך עושה יבעלך צרך . וכחאש חתן על בלה ישי עלך אלקין .
 יל עגרת התעוררת כד י נענך מלכה ככך אלקין :

וזהו שרעם סללה קול נהי מצין החוללה . קול כרמה ונ
 חיים חיות נברת . כד י עשרת חולות . ועתה אטי אחרות . עבנות כבוד כין חוללה : קול
 חסדך חיות . וכבוד עולתך אטי חולות . ועתה לחחמת ידלת . ונזר ורע ליום עלה : קול
 ואלו היות ענת . כד עולת כדלת חולות . אין עגז עולתך חיים יעשה כידול תע מעו עלה : קול
 חוללה חחחמתה . אלקים כשענת נירנה . ונאית פועלה כדו באלתה . הגלת חודה הגולה
 אמתם בלה קול
 וברוך אפרין . וען יתם על חתן הרצין . האלבת לחן כעש ואכין . כד לקח צר נאקת אנהלך
 סנה

אומן נאמסו החפסות על מה"ת חרש ולא תחרז לחרוז ארזי און ואל אפך תשיס כבוז
 וירע ספר יהוס בל אשר יותו לענות כעס גר כונתך . הלל איוז העות שמו אסף לסר
 גר ונבאיה את הנביה . קום בל א כפא דין סקנאת יקרך נחוודך ואף לא מתך
 פאח בן . למה תהיה תכלה ועקרה התמצלה ועקרה של בית . והמסכילה העוקרת
 יקרך ועוברת יקרדת פרוקת עעלך וחורפתך עלן ככל אעה חשתעשת ונכלו גוערונעת
 מקר תבגרת וחכוקרת טרפה ובערב הערפת כסחחות ועריסה ככל זמן חוונות למונה
 על פרק וחנה כירעה היא ובכעה ילדה שבעה . למה יתן עמך כח לחוח ולא לחמה ניה
 ותן את הדמם שונה תחת כיוס שיטה ותחלפת השמה . הקדשף היא פעעס והקדשה
 ותם דולם שנהאף כי תבעל ונעשה בתהדל . מה הוא זה זיונה לשיקד פזרו כסף
 השתגר אל צרע נקוט . למה פנך יפג חפטה שכל פנייה בחור פניה לאחברך
 ובחיות חפד חכרך חתמה לעשות חעובה בעולם . ותעולם נאחמה תאז בתקופה
 בל סקופות שבתפסה צרונה לשחק . אמה דעה תב תלוש של תלחות טלמול
 תאנות ותנענת גוללות לך גלות בכל הזמנות . וראית כשכיס צבית וופיד סעודה
 והיה כחוליות וסודין כך . כך תחול אל יתת יעוד אשר עמיה . אמה השכלת אפונה
 יאונת יעוד וסודין וחמונים עלו עליה על שמרס יגרדתך ותרו כן הלל חכמה היא
 לכתה ולקדש מתך כרכים . לא יחמנה חיות מסונות וכל ישמחה חיותה החותמת
 על באחיות במה כך אלה תערגו להרוג עלין ותאקחה לתוקמה אס תחלט טעלון
 בלאשר עליה יעבור כעבור הכל תשא נתפסול צבילך לבלת סור חסכין . ולא
 ולא אעס שו נאמ אנת להפסית ועעשים אעשים לך אפיה כי רבו מהיכה רבא
 ופרקתה יחד אשר און להס כסון ואון עמדיס למען . איה סוכר איה חנה שמת
 חספתך שאל און החגשים על יתד כבונך . ומדוע לא יפרז מפרש החשבים
 די החשבים למען . והיך יוכל להכיל חונכך העלין רוב העולות התעולות וכל
 ו המאן אפר הדי חפס החפס תאפוס . היה תקום למגול עקד פורדיך כדס
 פפריס אפר כפר זיהס את כשריהם ועברו עפחותהס בעצמה והחחיותיהס
 חתופדס . הלל אנה דיקוס הכישות תלך תביש ואתה העפפת את ידו אשר שלח
 לחנו רעה אל אפך . מה ווסמיכה אפר עתה תסמוך ידס שופכות דמים טיים .
 חפקנות לעשות עשקי תערת וללאכיד עבריך . מה ווסמקיך אלס אפרתעלם
 חפפתתך חפפתך על תהלים חלקים ובעלמים המתחללים באלילים ומאלי
 חקם ושלמים החחחחם על אמרך ונכחיס לשכרך . ומדוע לא יבא את דמס אל
 אפ פנה שלמה פאע ולחגס חמאת . הייטב לצדק תאפמוך כדס פריס וכבאסי ית
 חפך ישך לאמה . ומדוע לא תכשר רוחס לחכיש ענו חכמישך וחששך נלחדי
 יה ואלת ונול גוים המונאים בעבודתם הערביה . היס איון הול עונתך כחליו
 ו חחוי עיון וחולקים על עס חלךך . ואס אפריס ועצגים עשרת האפריס להעבר
 עבריס להעבר פטך וחקונו ככל קריס בקריס להציץ אצילך העולס כתחומות
 אפס ומה העולס כחקנתם אשר נתכנן להחמר כיד חזידיס לכפר פטך ולכפר על
 ולהתמש כשוקך בליון אויביס . ועל הכל מדוע לא עלתה למעלה ראש עשות
 אפונתם בעל כדיוך להקנות להס כח יפה כחשוד שלאתן לעשות חיל ולחלות

<p>תפתח פתח ארבע כנפים קל הוא אף והיה עשירי רבנים כבוד ענין פנין רבנים נקיים ושמאלתך בזה פנין עולם יחל לתקן עולם בלתי אשמים כור דק אין בו תים כי אם נחמים תן למן לתת בוס כוס יין עגמים תענו יד החמר על החלשים ולדור כלה תשער חקתים זוי קדנה אז יהיו לראשים להיות עתך תשכיל ועבון חרשים וזכור זכר יה מוכאל הנפשים תן בלכבה זוי אקוטנו חרשים לא עור יעלה לזכור אידחאראשים כפש אין הסחר החדשים קדם יכראל עם ראשי חרשים</p>	<p>הענין רב פתח חקתים תפתח פתח ארבע כנפים קל הוא אף והיה עשירי רבנים כבוד ענין פנין רבנים נקיים ושמאלתך בזה פנין עולם יחל לתקן עולם בלתי אשמים כור דק אין בו תים כי אם נחמים תן למן לתת בוס כוס יין עגמים תענו יד החמר על החלשים ולדור כלה תשער חקתים זוי קדנה אז יהיו לראשים להיות עתך תשכיל ועבון חרשים וזכור זכר יה מוכאל הנפשים תן בלכבה זוי אקוטנו חרשים לא עור יעלה לזכור אידחאראשים כפש אין הסחר החדשים קדם יכראל עם ראשי חרשים</p>
--	--

הענין רב פתח חקתים
תפתח פתח ארבע כנפים
קל הוא אף והיה עשירי רבנים
כבוד ענין פנין רבנים נקיים
ושמאלתך בזה פנין עולם
יחל לתקן עולם בלתי אשמים
כור דק אין בו תים כי אם נחמים
תן למן לתת בוס כוס יין עגמים
תענו יד החמר על החלשים
ולדור כלה תשער חקתים
זוי קדנה אז יהיו לראשים
להיות עתך תשכיל ועבון חרשים
וזכור זכר יה מוכאל הנפשים
תן בלכבה זוי אקוטנו חרשים
לא עור יעלה לזכור אידחאראשים
כפש אין הסחר החדשים
קדם יכראל עם ראשי חרשים

תיקון הנפיש

הענין רב פתח חקתים
תפתח פתח ארבע כנפים
קל הוא אף והיה עשירי רבנים
כבוד ענין פנין רבנים נקיים
ושמאלתך בזה פנין עולם
יחל לתקן עולם בלתי אשמים
כור דק אין בו תים כי אם נחמים
תן למן לתת בוס כוס יין עגמים
תענו יד החמר על החלשים
ולדור כלה תשער חקתים
זוי קדנה אז יהיו לראשים
להיות עתך תשכיל ועבון חרשים
וזכור זכר יה מוכאל הנפשים
תן בלכבה זוי אקוטנו חרשים
לא עור יעלה לזכור אידחאראשים
כפש אין הסחר החדשים
קדם יכראל עם ראשי חרשים

קדמת יום א'

למנוחה פנימית תזמורה גוי

יחס יחסית יום וכו'...

אבניתקיש
קרעשטון
גריכיש
בטור צתנע
חקבסנע
גולפוק
סקרוצית

יהודה אישכרן
יהודה קנר
יהודה בני צנוור
יהודה ברב
יהודה דיין
יהודה פייזר
יהודה יושע

אמר נא...
גן עדנים...
ועמנו...
איתנו...
אנחנו...
אנחנו...

בכבודו... (א) יצאנו... (ב) פאל...
בכבודו... (א) יצאנו... (ב) פאל...
בכבודו... (א) יצאנו... (ב) פאל...

ברשות...
יהודה...
המלכה...
יהודה...
יהודה...

יהודה...
יהודה...
יהודה...
יהודה...

יהודה...
יהודה...
יהודה...
יהודה...

יהודה...
יהודה...
יהודה...
יהודה...

הפילה השחי לרבינו בעריא גאון

אכה הוא ה' לבדך חתשג לכל ותרום על כל הכרטה ונעלה על כל ההלה
אכל ההשכחה ללא קצה ולאין סוף ועד אין חסר אין עריך לך אכל דמות ואין ש
לך בכל התונה ואין פתח בכל העצמים ובלעגך אין אלים יסף הוא ואין ש לך
ומעולם אהה ואין אחרי אהך תענה לדי קדם ואין זכ ערך לדים חיים אהה ומסר
מים אין לך תקור החכמה אהה ולא מועט את חפס ויניך אפך העט והת
ואין תונה אהך העשיר והכבוד תלפוך ולא לקחתם באתה אהה תשל בכל ולכון
אחרי לא קבלה בידך כח ונכורה ולא קערה מערה פי גבורתך ודאונך לא דלל
ומחכתך והבעך לא הוסף ולא החסר ותלפוך לא תחלוך פי היא תלפוך
עולמים עוזך וכבודך לא ישנה עד שלתי עד ושנוהך לא יתנה פ' אהה הוא לדי
עולם ואהה היוען ולי יפר ובעונך ידך תי ישיבה ואם תשקו ותי ישיעו
ואם תמתי פעם ותי יסוננו ואם ברכה עם מכונך לעלם ה' דברך נכבד פתים
ולעולם חסדך ועד דור ודור א תונה ו אל תסרה העט כל ה' ונענה
ועל אראית כל היצורים שוכן מרום והשמים לא יכללך ה' תשכח חונן הא
נס היא לא הפילך השם עבים רכבו ואיזה חקום מנחהך הפל אהך דהכל
והכל עדיך כלבוהם ישפילך כל חבקשיך ובחשבותם יסאוך כלדונשיך וליה
קחב אהה לתאוד כחדי לבס כי עפאויכו לך עלנו לעדים נא תנס ונודע יעו
בט עדות אהת יעונו פי אהמו החוה נאה יוצנו וכי אהה הכוה ותענה יך
כלנו ובכל זאת תודים אהמו לך ה' לדיע אהה הוא אדוענו ואהמו עבדיך
ולפך אנו פועים ותעדים והשתחנים ותתפללם ותתחננס ותהללם לשם תלפוך
והשכחים לך כהלהך ושאים תלפוך חיינו ולחם חוקינו ונפלות נשרים ודע
לכבנו וסלחה עמע וכפרה פשענו ולפדוה את נשמתנו מכל צרה יענו פל
הוכל ולא יבזי אתך גזיתה אהה עשית את השמים ושמי השמים וכל
צבאם פדוק נמיה אהם וכי יענה פוהם וכאהל אהתם ויתניך טלחהו
על תה ועתוהים יוצנו ויהתחלב עבתך בעדס וכעשן תלחם באחריה
ונגול

גמל כספר השמים וכל צבאם יבולו כעבול עליה תנפן וכטובלת היהאנה ואתה
ינקיים לעד עד ולנצח נצחים . אלה הוא ה' האלים הנתקן שמש לאור יומם
חוקה ירח ויבבבים לאור לילה האומר לחרם ולא יזרח בלילה ובעד כוכבים יתרום
כיום שגזה שש פמיל וכמה וחרי הירקן ואתצא תזרות בערו ועש על כנה תנחם
ובלש ימאנו לאור חיצק וילכו לנגדה כרק חטקן . ותפחדק יקדנו ויאספו נדהם
ואתה חי וקיים לעד ולנצח נצחים . אלה הוא ה' האלים הזוקע הארץ על
המים התטביע אלמה העם תמדיה הנטטה עליה קן . תגלה ארץ על כלמה . תפין
היום כפחו ונדבעה בנבורהו . יוסר עמקם ואפיקים ונאיות . ובשלחק דברך ארץ
עו תהרה יונן . ועב אשר תביט יעד . ופי כדע כהרים וישענו וימסו כדונג ניזלו
כמים המגרים כמורד . ואתה חי וקיים לעד ולנצח נצחים . אלה הוא
ה' האלים הבוטם כנו מן הים נוכח בארצות ההוות . אשר שמת חול וכול לים
חק עולם לא ישברטו . התשלח מעינים כנחלים . ותבקע כצורות יאורים התשניח
שאון ימים ותן קול רעמך יחפזון . רוגע הים ויהוולנו ויראו אפיקי תים ניגל תוסקות
הכל תערהך . ואתה חי וקיים לעד ולנצח נצחים . אלה הוא ה' האלים
המספה שמים כעבים התכין לארץ חמר . התצתיח הרים חזיר . ותשקה הרים
תעלונתיו . הנטטע בארץ כל עץ פבי . התצתיח תוצא דשא ועשב לעבודה האדם
לנה ומע לאורע ולחם לאוכל . ואם נשפר כהם ויבשו ומערה כקט השא
ותפחדק החפיר לכתן קתל ונושר כפן וכחל . ואתה חי וקיים לעד ולנצח נצחים .
אלה הוא ה' האלים הכורא כל עפש חיה הארץ וכל אשר בהם . היתים וכל אשר בהם
שם דגם טין מספר חיות קטנות עם גדולות . היודע כל עמך הרים . עם אברה חסידה
ונזה . ותביעך אבר נן ועל פיק יגביה עשר . ולך כל חיה יש בהאות בהירי אף
צונה נאפים פולם . כהמה ונמש וחיהו אגן (מינה . כולם אליך ישברון לנה אכלם
כעבו תתן להם ילקונו הפרח יקר ישבעון . המהיר פטי יכהלון תמסך רוחם
דוען ול עפרם ינבטן . ואתה חי וקיים לעד ולנצח נצחים . אלה הוא
ה' האלים אשר יצרה את האדם עפר מן האדמה . עפר וכשר הלכשתו ובעצמות

וגדים סוככה. חיים וחסד עשית עמו. ורוחך הטובה נחלת להשפיל. ארחו וכענו וריגלו
דרפיו הסכנה. והגד עמו חקי רצונך. ותלתדוהו לעשות הטוב והישר בעיניך כל ימי חייו וכל
עד בא יולג עת פקודתו התקפהו לעצמו ניהלך חסדה פטו ורשע לחור. ובעל כל בשר יחד
ואדם על עמב ישוב. ואהיה ח' וקיים לעד ולעמ עמים. אהיה הוא ה' האלים
התחיה אהפלטם כי עמך תקור חיים. התגשלת בנבונה עולם. בכל תקום עיניך חשומטו
לא יסרה אש פתמבריים כי אהיה הראהו ולא ילך אמש ארוחק ואנא תפטך יברח.
אלך בחשטע יעמיד ארץ אנה צדק כונן חיים ושלום. ואשר לא ישא פעם
ולא יקח שחד. כאשר דמיה פן יהיה ופאשועת הא תקום. קולך חרוב להבות אש.
ורוחך חפכך הרים והשבר סלעם. ודברך לא יסופר יקום כי אם שעה אכאסי חפכה
וככלה אה אשר אלחמו. חוקד לבבנה. וכוון כלניה וחפא כל חרדי בטן. תלה עתקות
תע חשך ויוציא לאור צלמות. תעביר יום ומביא לילה. תזריח חמה ותעביב לבנה.
אנציא קין ותביא חורף. אשע עתים ותחלןן זמטם. תנלך דור ומביא אחר. חמיו
חלמים ותקיים חלמים. תשפיל גבניהם ותגביה שפלים. חמיו חיים ותחיה חתים.
חוריש עשירים ותעשיר רשים. חקים תעפרך דלים. ותאשפוט ירים אבינוטם.
אשכחיים ~~במים~~ ותרוה צחאים. חלבים ערותים ומאריך עופלים. חכרי חסונים
וזוקף עפלים. פוקח עורים ופונה חרשים. חנהל פמחים ומרען אלים. חתול
חפרים ופוקד עקריות. ופוטרי החמים. חנלך ואחר עמך. וארפא אחר חתן.
וחוכש אחר עבר. קרוב לנשכרים וחושיע אה הנפלים. אורב עמים. ושונא
גאים. אקרוב אה החוקים. ואקבל אה הסבים. סולה שומת ומכפר חמאים.
ועובר על פשעים. רב חסד למוכים ולרעים. ארץ חפס לצדיקים ולרשעים.
עוהל מנובנה לחיכים. עונה בכל עה צרה ליוצרי הים באנות. להועים בחלבה
בישחון דרך. לאמרי עה ונחל. לשוכים על שש דני להולבים בלא כח לפע יודק
לעבועם לפע פרוץ חיות. לאשך נחמו בחן ההפכה. לגדים ולגשמים בחמן לא
להם. לושכי ארץ כי הבא עליהם חרב. לפוראים ולפוגבים. כהעמך עפסמל
ואמרי. אל פ' השונן על חפיק חים. לעל מלע עה הכרעה יגוהן השלחנה.
לעורב

לעורב כי לניול א יועו. ושוה קפל השמע בפעם אחר. וכחך עין הושיע את
 פולם. פי אהר א רחום נחמן ארץ אפיו ורנחסר ונחם על הדעה. וצבא השמים
 לך משרחום. ושופים תמעל. לפען עותדים. והלאפיו נחור עשיה לך נצבים.
 ומשרתיך אט לוקח מראיהם כלפידים. והחיוה רצוא ושוכ כמראה הכזק השלח
 בריקים גילפו ויאתו לך הגט. ופולם מפארים את שם קדשך ומשפחים לפע כמא
 כבודך. ותיראהך יזועו אלם. ומאתהך ירעשו אופעים. ומקול דבירך תרפיעה
 פעיהם. וישאו קדושה לך האל אשר כבודך תלם הארץ. ויהגו ברכה לך הא
 ברך כבודך מתקומו. לא יפיו לך תקום ולא ידע לך תטחה. פי עט נעבלם סיבך
 וסופה נסעה בדרכך. ואש תתלקחה כמראה החשתל. לפעך טוגה פאור הדיה.
 קרעם תירך נהד ונהד וזוהר תטנה נדך. ותשחשף עבי שחקים סכרך.
 וגאווה וגבורה סתה לבושך. ודמות כל גאה ורם הראיה כתר כבודך. להודיע
 כי כל הרמים והגאים שפלים תחך. ונתולך תי יעו ותי יוכל לעמוד נדך.
 ותי זה לפעך יתצב. ותי הקשה אף וישלם. ובעבור כי אהר הוא בעלה חכמה
 א יהלל חכם בחכמהו. ולפי שאהר הוא בעל העושר א יהלל עשיר בעשירו.
 כי כולם פחדים יטל ופירך דשא יבולן. כלבוט החלפים נחלוט ופצל.
 העבירים ניעשנו. ואף המשפיל ויודע אנהך לא כמעשיו יהלל. כי אם כשחקך
 ורחמך נחמך אשר הכינות אב לבו לדעה אנהך כי בך יצדקו ויהללו כל
 זרע ששל לותג באלים הללם כל היום ושחק לעלם עדה סלה.
 אהר הוא ה' הלדים אשר נחרה באברים והוצאבו מאור פסדים ושמשות אחרים
 ופרה בריהך עם יחק ונשבעה ל כהר החנוניה. והקאתה עזת כיעקב. ונורה
 סתה כישול. התמר הנזולת אשר ראו עיניו. והאמת והתעבים נהי החוקה
 והזנוע הנמניה אשר לא עבדו כל הארץ וכפל הגים. העוה והמרה והתטה
 הפגבים הדומים המשיבי נפש התפתח. לב באגביא קונה דמאירי עינים. אשר
 יעשה אותם האדם וחי בהם. מן השמים מאתה לאבאוימ את קולך. ועל הארץ
 הראיה

הראים את אשך הודלה. וכמה תפעה צריהם. וחך לא חשה תפיהם. והרן ארבע
תשכך כהכוס ושחך עליהם נקרא ה' צבאות אלהי ישראל יוסב הכוכבים. כל זמא ששית
בעבור ישמרו חקין ויכדורו חקין ותשפיעין. על ק' זולתה לזים כי אין כותף ואין אלים
זולתך. ככל אשך שמשנו באושנו. ועל כן נאמר בנך ה' אלים אלהי ישראל עשה עלאות
לכדו וברוך שם כבודו לעולם. כפיך אהיה אלהי האלים. וברוך אהיה אלוה
האלוהים. ברוך אהיה ראשון הקדש עד לא פל באשך. וכל אחרון בסוף והכלה כל
אחרון. כל עושה גדולות עד אין חקר. וכל עושה עלאות עד אין חספי. כל לא
ישך ולא יגע. וכל לא ימס ולא ייפן. כל תמיד תראשית אחרית. וכל תודיע חקדש
אה אשר לא עשה. כל משלם שכר מוכ לריאיו וכל עוזו ואפו על טעויות. כל
חבטת כל קצו חכז נים רחוקים. וכל אשר לא יבוסקוין לשלם. כל בעתו
חמעל וכל על הארץ מרחק. כל ביום כי יאר לנו וכל כלילה כי יחשיך לנו. כל
על סמא כבודך וכל ככל קצנה האלים. כל בבית חקדשך וכל בכל ארץ ארץ.
כל בחלוצי אריום וכל בקהל קדושים. כל בבני ישראל וכל בכל לאומים ואישים.
כל בדוחק העוהדים. וכל בדוחק הבאים. כל ביהי ובלביט וכל ביהי גאולגיט
כל בענין וכל בסוד. כחך אהיה בכל הכרמה אשר נאמר וכל בכל הכרמה
העמידה לבאג. וכל דוחק הדלה ויהיה ברובה ועשים לזרה וימלאהווק
ואם הואלנו כל ימי חיינו. ואם נדמו כל שיהי חששנו. והחששנו באכזים וספוט
פוח ככל התיש אשר ביהים לברוך בדברי ל' פה. ולכללך חרונה של לשון. ולהודור
לך מנחשה כל לב. ולעבדך אהיה של שפה. ויורק חמין שפר הקצן וחול קים
וכוכבי טרקים. ולרוב חששנו ביהים והשעים והשעות וקדושים. ולחטלה חוששנו של
צוח וכל פרי וכל עלה וכל זרע. ולא חל חפל צעדי קהל. ככל אשר עשה ינוח חיינו
באליהם לא הנשנו עד חלק אהל סלפים ויבכע תהילתך. אהיה תי. ואל
בבורהך ה' י' שפוע כל תהילתך. אבל כפי כחמי מוכי חקדשם ואהיה בשמע
השמים והשנית ותצד כנו פי שולע תהילתך אהיה. אהיה תהבך אלי.
האלים ואדוע האלוהים והשתבח בפי עלונים זהחכומים כי אין כאורך חוין
אכיועם כחך אהיה שוחע החכומים. תהב' בורח עולמו בחודת חמק

חיים נהנהגו בפי זקן ועל ימים פי אין כמך חזניה שפלים נפשי ליהים
 חיים מלבש עינאים. תרם גדול העשור ורכ העללות והש' בפי כל הכריות
 חכם כוחן לבור וכלות כאל' החקרה בחים עלות. תרם דר בחינאים והש'
 חלואותים אל' אבי יתחיש כאל' חי העולמים. תרם הא' חלני והש' בפי חלונת
 כאל' שוכן חלונת כאל' שומע קול הקדושה. תרם ואין חזקה לך טרא עלות והש'
 יושב העלם כאל' עושה גדולת כאל' דבור כחלעלטה. תרם ווכר הנשכחות
 והש' לדי פרומות כאל' עושה חלכו כוחות כאל' החולל ככל הרשכות
 תרם חפץ יג' אלים והש' יוצר נגהים כאל' כורא על כל אלים כאל' לדי האלים.
 תרם טקור וקדוש בדי שחקים והש' בפי שללם ויוקיס כאל' גזור וחקיס כאל' שש
 חסמא לעוקים. תרם יושב הכרובים והש' חונה חסר לבוכבים כאל' חסמא
 שחיש צעבים כאל' טקן לחם לבעים. תרם כונת טג חי ימים והש' חושל כגאות
 ימים כאל' לויך על כחורים כאל' א' ח' וקיס. תרם לונש צדקות והש' חולל
 שחקות כאל' שומע צעקות כאל' חלזין וחקות. תרם חרפה מלחה וחחילה
 והש' כי אין לפני כבל ורגילה סלם וצמח על כל כנסת ורגילה כאל' לך עמה
 קבלה. תרם ופסק צדקות והש' לונש שומע צדקה כאל' עסק מרא כאל' עומה
 כאלה אלה. תרם שומע צדקה והש' עינן לישקמא צדקה יוצר חיים ובוראות
 כאל' עושה חסד לזרות. תרם עוזר נכשלים והש' חשו לללם כאל' שומך
 נופלים כאל' חזיר אמונים ורופא חולים. תרם פורה תשחר חחית וחחיה והש'
 צור אלהי אשר צדקה כאל' יודע מה יכיה כאל' בדכרו כל צדקה חחיה. תרם/
 צדיק וחמיד בכל פשלה. והש' צור החולל עולות בעוליה כאל' צדיק כל צדקה
 למלה כאל' בעל הדגונה והגולה. תרם קדוש אלהי הצדקה והש' חסמא פלונכ
 פלם מרא כחוקר כאל' לדי פנומאט. תרם רים ושחא שוכן עד וקדוש והש'
 צועים קדוש כאל' חרם וקדוש. כאל' הא קדוש. תרם שדי צמח חסרנות יסמ
 נש' חושש עולר חיואל כאל' פורה סמל ופואל כאל' שומך חסמא לכל שול
 תרם

תרם

קוואה: סכל לכ עגה' חקך אצורה: עע כל לישעך ולא חורה צדקך: עגיה
 לבי לעמך חקך לעולם עקב: אורך כיוסר לכב בלמי משפט צדקך: לזע ודור
 אמועך כוננה חן ותעלם: יהי לבי רמים בחקך לתמן לא אבנא: הקס לעבך
 אחרך אשה ליראך: ואשמה תוכך המיך לעולם ועד: זכור דבר לעבך על
 אשר יחלע: קרוב אלה' בלחצותך אלה: טוב אלה וחסידים לזע חקך: ודך עשות
 יבועות פביע: ואלהם אשחק: הורע' כרך חוקך ואצרה עקב לאפוללזו:
 כעמיתו לפיכ יפס העט בחקוהו ויחזר אצרי ועפי: כיון עדי יתלך פלג אצרי העם שנתה לו אצרי העם
 עדי אצרי העם יתלך אצרי העם ואללה שחק לעולם ועד: ואחז ישמע נאמר

ככל יום אכדך ואללה שחק לעולם ועד מלפי ואלו אכרע ואקוד לפע כסא
 כבודך באימה וכיראה, ולכבוד שחק יקר אהן, ואעפי שאמרו חז"ל כל
 ראים לבנה ואין הכל ראים להלה כי תי יהלל ניסכה שחושל מלה חנה
 ותיספי כל ההלות ככבוד תי יהלל ובורות ימי עפולתה לה כש וקו
 אע שכל אנשים עזיה מאד וחמר דעת אסיה: כמי ליהלל ולשבח את
 שחק בגדל כבודו ומהפא העם אצל עיניו שחק אסרף חוקך
 לזי ואודה לשתך על כל החסדים והעובות שגולתה ומאשר
 זנתה פונסתה וכלכלתה בחסדך, והחולתים רעים לנתה ועד
 הנה עזרוע חסדך ורחמיך ולא עזובת, ואודה שחק הגדול ככל
 לפי כבוד שרים ועדה כי גס כע אדם גס סע אים יחד עשיר
 ואבין חייבים להודות להלל ולשבח את שחק הגדול הדבר והטרא
 על כל העמים והעלמות שעשית עמנו ועם אבותינו, ועל אכרים
 פולת טו ויח ונשאת נפחה באבינו, ולשון אשר שמה בפינו
 ומה דברים עלתים ונפתרים שיש בנפשותינו כולם בחפזת כבייה
 ונדעה בראתם יצרתם אף עשיתם, ועל כל שימה אשר שאת

עושים אמת חייבים לבכר ולהודות לשתף הגדול ככתוב כל הנשמה
תללוהו הללויה :

יום ראשון

אדוק צולם כאשר בחפצותך התצאה האורה ביום ראשון לעשר ימי המעשה
והכדלת בין אור לחשך ובין יום ללילה, כן בחפצותך האר את הפע כאור תורה וזכר
להכדיל בין טמא לטהור, ובין האסור לתותר, ואורה כדלכה סגולה תורהך ולא אטעה :

יום שני

אל אחד ואין עט בדכריוך נהיה בשע דקיש להכדיל בין התיים אשר תעל לקיש
ובין התיים אשר תחת לקיש, נא בדכריוך וישפע על שכל ודעת להכדיל בין טמא לטהור
להתכוון בעולם המעלהך ובעבורהך עזי תורהך אכע שש טהור ולא אטעה :

יום שלישי

אל חי כאשר הקוית בעלני התיים א תקום אחד ונראה היכשה כן בשאתה
הראה לי שפעך רחמים, וכאשר הוצאתה מן הארץ ען טעה כפי לתינו, כן
תפלתה תעשה פנינו ונשיתתה מאד ונשיתתה מאד ונשיתתה מאד :

יום רביעי
אל החיים כאשר בראת תאורות בדכיש להאיר על הארץ כן בראת לך
טוב וזאת ייטב לפניך ואל תדון פני האור התאורות אשר שגשג ויפלא
תחשך רפיוך ותתכונת גיהא עבדתיך הארץ ויפלא עיני על צדיק ולא

חפצה
יום חמישי

אל חי טוב וטעם כאשר תפלתך וק הארץ בחותמי עופות לאין חקר וככסבולם
ישנחו לשתף כן השמע קול החטע ושחתך וכרפנ חסד פורת צדק ואשה לך בכעו
נשים עם נבל, ולא תעלה לא לעשות צדק ולא חסד

אזון השלום כאשר ברצונך בראת ויפלא עיני הארץ ככסבולם ועתה
לוכל חית השדה לעבורי וכל טעם השדה לאכלו למטה, כן קצבת לנפש לשלום וצדק
ארהיך, וכן לך לחם לאכלו וכוונת ללבב, וכל חסדונו עליון ולא חסד
אדוק עליה כאשר ביום שבתך פליה תלפתה אשר בראת לעשות, ואותה בראת הארץ
וכן נשיתתה צדיק חיים ושמים, כן תקים אתי ואב צדק אחר, ונאשתור לטוב תורה וטעם
חקים מעשיתם צדיקים, ואחיה כהם חיי עולם, ונורש יהיה לכוונת הטהור, ונאשתור אתי
ברכה ושם ולא יפנה :

קודם תפלת שחרית

ה' לדי תה אדיר שחר ככל בארץ העד העד עלי נואי שחר תבקשי פתך לתשן תורא וישנו
 ויבקשו פתך ושתן סלה הם יבואו כצוקתך ועם צדיקים יכבדו וחס אלה רחום וחמון
 על כל עמך כיה ישראל הצדיקים רחמים. עם ה' ישועתך הגדלים והתלמס תכל רע.
 תפחד אויב הצור נבסם ועבשות אבינום השיע. כל יום הברכה החסם והארי פתך
 ליהם כפתוק בדברי קדשך לדים יחטטו ניכפפנו יאר פנו ארתם סלה. ה' בראשית העולד
 להררי עמו הוד והודי תלביש עמך בית שאל והפלתם יהע לריח נחח לפעכסא פטורף
 פעלה וכמתה. ויהיו החנוטם קרובים לך יתם וללה לתען דעת כל עמי הארץ כי
 אלה ה' ולא התעלם תתקשרי. ומלחה לכל עמתי העמתי נפשע ומחולל זדוטה
 כמו שפרטו שגיאותי יבין חטאתי טקט וגם מזדים חסוך עבדך ל יתשלנוכי אפי
 חיים נקתי מפעע רב. רחם עלי תדרי כדרי רחום וחמון וכה טא וקכל תפלת.

ברחמים אלה
 ככל לבי דרשתך ובכל לבא קדשך יתקדש שישמח בלבו ויחייך אליו
 בהתפלל לנפשו אמתו בן העתה לך וקדוה תפלה לך. נשכח דלתך נחשת עבדך
 החנוטם אלה יתעלה ויפסח יתן הפרוה פרה ל' שערי רחמים נחמל מחמו חפצי
 נחמל מחמוט מחמוט ופתיח עמך יתן ללבו סלה כדמתה. לתען ל השכ
 פטאוקפ לא רשעו חטאתו אלעזר פתח יתן ללבו סלה ככל עתה חטפנות יהיו
 לתטה עדי עד. ואבינוך אשכיע לחם. קדוש נורא יתנה ל' חסדך יתם וללה אשיה
 ואותה לך נשך כפי אונת סלה פי לך נאמר תהלה:

להפלה עיניך
 זכרה כללה שחר ה' תתעקף לבי קדוה לך בידך עבדתי גימי הילע טא ורגיע
 חדרה לוי רחוק ביום וכלל לך יתם אף לך ללה יזבלה ל' חסדך ונפש תגיל
 גשם כישועתך שונע חפשי וחסדך עמך יתן ללבו סלה כדמתה. לתען ל השכ
 וחתנה. ומרם ועיר אלה הכנה הארץ פתך ל' חסדך כדמתה חסדך ואשכיע לך פי
 ותלה חן וחסד. ה' כוקר השמש קולו אל עמך חסדך יתם וללה אשיה
 וקודם תפלת כדמתה שונע חפשי וחסדך עמך יתן ללבו סלה כדמתה. לתען ל השכ

ה' משפט גאולתי. בשם קדשך חסית. ובעתה פ' המלכני ותחוקת ותאחזני
וכן ליכח ונפורה. וקיים כי את שכבת זאי שנה הקיצות פיה יפחכני. בחירת
טובך תגיד עלי ינוב עשה עם שבדך ה' כחסדך. אור פתך על השכון ובעוף
חייט. שעם א הפילת שבדך וחני כחסדך ;
גפני לא נתייה בכל יום

רצון השלמים אבה הוא אחד קודם שבאר השולם ואבה הוא אחד לאחר
שבאר השולם. ואבה הוא התמיד והשולמ בכל וכל הכוואים מתך
הם אבה השולמך. ואבה בחירת עתך ישול חלל האוהוב. וקדשתם
חכל השונות. בהת להם חצנה וחוקים הישרים הכתובים בעבורך
להנחילם חיים הנצחיים בשתייתם ובעשייתם. אהם ה' אל אים אין

דעת כאלום להכין ולהגיד הסודות הקדושים אשר בעשיית חצונתך הנ
הוא כסום פניו אין הכין. וואם אשר פותח לו עשיייה תי יכונה לכן
הנע חלל החנה. לפע כחא פכודך פ' להעך ולע חצונך כל לב וכל
וידע לפרך שחיותי וחשך לרבן ולהצט סכני נמשך תוכך פדי לענות
חצונתך כבוט רצוני לערך. על א רחום ורחמן חום נע על יצר פניך
ובהת לחפמה נבי פדי שאוכל להכין מה שלמדו ולהעתיק בסודותיך
כדי שאוכה לידאל היות חותך ונעבדך עבודת הנה ישר נבי לעבודתך
ואי שיר את הרבים לעבדך כי יאה וכא הנה. כי אהה שותע תבלת כל
פיה כלך שרתע תפלה

עוב (ח) פלגה שאל אהה חסדך חסדך
אהה ה' הופיעה על אהה ה' ה' אהה שעה קדמת ה' אהה
שול שליט בעלונם עבדתיים תל עני חחוק חתנו ועש ואכיון
חמוצלו. שחע על א הפילת שבדך ול תחמנו ודאר פתך על תקדשך השמש
והושעו בחסדך והסר חתני איה נפחד. כהלה והיומה. שפמן ועורן

חזיק או של רוח רע או כשוף וכל דבר רע שאונה עלי ונעור כיצד דעבירה
 שלא להעביר על דעתך ויהיה שחק הגדול עמי בעזרת וזרחק אלה כל חוט
 חסעין וכל חוט חסית נלדיה יבועו האלה ול אכנס אע יחזקוהמה ולא אע ויטמו
 חגדי חמד כדכתיב קתהה נפרו אויביך ניטמו חגאך מלעך בבקשה חתך
 לדי צורי יקדמוע אלא כיך להיזהר אה בעזרה ונהנעם תבלתי לפעך ולפע
 כסא בעעך והחחול והאלח והכפר כל מטאת עוטה נפשי שחטאתי
 ושעיתי נשפשעתי לפעך בין בכונה בין שלא בכונה ופתיח נא לי שעי
 ופתחי החכמה הכינה התורה והתורה שעי סמן נחמד וברחמים והשלום
 והבריות והעשר וההשכלה והאלמה והמורה פרי עור נקיות ריח ושלמה
 ויהיו עמך חכמים נרובי חכמים נרובי משלים ואתה חן ושלם עוב
 בעש לפים נאדם ויהי רצון לאלהינו יי אלהינו ויבטל צרות וסחחיתם כל
 החשקים החשבים אותי העבולתיך נכפר חתך עובד ותו פחד ראה
 נסנה וכל נעם וכל חסנה ונה אע חסנה ומהך לפעך כחוננה
 וקסנה שתתן לנאמען חסנה ונעם עמך כבוד וחיים טובים פלי
 שאקים נעמן חסנים טובים אמן נא מייע למורדלתו ולכפך
 וטע כלחולה הורה וכוונת אה אשר אעשה לעם אהא לך החיים
 תעלע העזיאות חכמות ודברי שקר וקביל עלי יען אהת ונסונה
 והאריך ימי בטוב התורה נעמה במעטות ברעלותו כל זרע ילכו
 לאור החיים ואשר הענין ודברי קין ונאמתי לעולם כדבר שחק הגדול כגבור

והענין אמן כח מלה ועב
 ומה שכתבתי לך ומה שכתבתי לך
 ומה שכתבתי לך ומה שכתבתי לך

ראה ה' רבולה. ראה ה' החיטה. ראה והיטתה את חופתה. ראה עשי את

עמלך ואת יגיע צפן. נא תחדש פגשך. נעורו כחודשה של למה

והחדש הזה יהיה לי ראש חדשים למונה ולכרפה. לששק ולסחוק. לשונע

ולנחמה. לפרעה ולכלבלב. לאלהת חמץ לחמילך עון ולפירה פשע.

ואהיה עקי וטהור ופירוש שלי ימי. ויהי חלקי לערב עם הצדקים שבוע אמת

חלק יושב על כסא דין היום. צדקת כלקולת ישועה ורחמים. ויבא נא

זכרתי למונח לעתך. וכתבתי בספר חיים מתכיים עם כל עמך בית

של חמץ. חנה הרחומה. לפעך ה' לך. ואלו חבותי כהי' אהרן קרוב ל

אשר יהיה הימים ואלו אשר קדם ויבא. ויהי עתה ויהי עתה היום ויהי עתה

אשר יהיה הימים ואלו אשר קדם ויבא. ויהי עתה ויהי עתה היום ויהי עתה

אשר יהיה הימים ואלו אשר קדם ויבא. ויהי עתה ויהי עתה היום ויהי עתה

אשר יהיה הימים ואלו אשר קדם ויבא. ויהי עתה ויהי עתה היום ויהי עתה

אשר יהיה הימים ואלו אשר קדם ויבא. ויהי עתה ויהי עתה היום ויהי עתה

אשר יהיה הימים ואלו אשר קדם ויבא. ויהי עתה ויהי עתה היום ויהי עתה

אשר יהיה הימים ואלו אשר קדם ויבא. ויהי עתה ויהי עתה היום ויהי עתה

אשר יהיה הימים ואלו אשר קדם ויבא. ויהי עתה ויהי עתה היום ויהי עתה

אשר יהיה הימים ואלו אשר קדם ויבא. ויהי עתה ויהי עתה היום ויהי עתה

אשר יהיה הימים ואלו אשר קדם ויבא. ויהי עתה ויהי עתה היום ויהי עתה

אשר יהיה הימים ואלו אשר קדם ויבא. ויהי עתה ויהי עתה היום ויהי עתה

אשר יהיה הימים ואלו אשר קדם ויבא. ויהי עתה ויהי עתה היום ויהי עתה

אשר יהיה הימים ואלו אשר קדם ויבא. ויהי עתה ויהי עתה היום ויהי עתה

אשר יהיה הימים ואלו אשר קדם ויבא. ויהי עתה ויהי עתה היום ויהי עתה

אשר יהיה הימים ואלו אשר קדם ויבא. ויהי עתה ויהי עתה היום ויהי עתה

אשר יהיה הימים ואלו אשר קדם ויבא. ויהי עתה ויהי עתה היום ויהי עתה

להתודות לפטך על שנותי ופשעי. מלח אזהם כרוב רחמיך, אבל לא שני
 יסורין התעבבתי מעבוד אזהך בלבב שלם. מלך יושב על כסא רחמים
 תתן לחסד אשר באתי בתחנונים היום הזה לפטך וכרכע נהחיית ואחז
 לי בסוף הדין. ה' למען שלש עשרה תדוהיך של רחמים האומרים לפטך
 היום עמך בית ישראל כעביות ענת ועשה אתי חסד ורחמים וחסד
 ואמונה חייית ולא תרחק מאני. א האמונה עם חטאים נפשי ועם אנשי
 דמים חיי במקדשים אחרך את שתיך ה' ילא צולל צו:

הבלה לחוקים שיהבל

יהי יאזח שבשעה שאת עמוד לפטך להרפול עלי ועל עמך בית ישראל הסר
 מעלי כל צעור תחשבה וכן נפלי מעי חלמי שלח זלבלו דשית יחלל צונו
 וכן ל אחיך נכח צרכי לבב להפלת על עבודתו ושלח חרצו ויש ידעו נחם שלח
 הקדש חלוקה שתיק שלח כח הסכל ולחיה לידכין וישלח כח יסעצע
 שלח כח יצרה וקדש לבו אהסרך ויחזק אשתו לפטך. לשדך ולחזה כח ארך
 יהיה עבודתו וטקת: למס גתום בלבב שלם אפסר גלא פוללתי

כח אפסר יחזיק יחייב יחייב יחייב

הכח של בשלמים לדי האלים וארוע הארועים אלי ישראל בערן כבוד קדושים
 יכה ונורא על כל מביכז. החתולל בקדושת שבב אדש. החסאור כח חזרת
 כעמי החיות שגב וערב על כל גלגלים ואלו שטעם יחלוק ואיתך על כל
 חשיך. אנה לקחו לקדושה לפטך אהל קדושים ויחזק חזנה לישלך ויחזק
 לוח חמדך עמך ואין לי פה לאלל ולרעה פני גדול עלי הירחות לפג כשר
 כי לבי יחזק בקדושה יראה וסעד יחזק כי זכר שצדקת ארבעים אלתי יחזק
 תעשה לקח אלתי כחתי חתעשי ושלח חזנה חזנה חזנה חזנה

כי חסר כל פשרת אט. ואף אפנה פה נארים ראש. לכן יהיה א לויס א
 הכבאות. שהחזקת והאמצע באותן קדושתך לתען עתך ולא לחש. ולא
 יבוסו חתע שחך פיה יטול. ולא יכלתו כי שולח. ורשכנ לתזוחן וסכלטוב בעשך
 ולנהי תק סיב ולתפלה האוזן וכעבודתי הרצה. ואה קולת הקבל בארצה. והשתע
 ריטט כרנת שרפ קדש חיות ואולטטס האקד ישים שחך בקול החוש ולא ברטס
 כבודך מתקומו. ול יהי לתפלה מעכב וחושע. והבקע לקולטו כל חסך. והלכה
 כל שעב לתפלותו. והחדש עלטו טנה טובה ותקוקה. שנה ראחיס נאולה ישועב
 והברכנו כברכת טובתך וכישועתך השתחט והתהו לנלט והקרב צדקתך :

אדיר אדיר אדיר צבוא חזקת ואמצע לטוח לפתך ול יאוע לטוח טך וקבל ואוכה לטוח בעטות
 חוץ לטח כי אהרכליבול האוזן הכלה ואף יתח לך יאעלעטו
 יתח לך קולת כח קולת כהנר עכשן אדיר צדקת יתח נארה יתח נארה יתח נארה יתח נארה

[Large block of heavily obscured and illegible text, likely due to ink bleed-through or damage.]

[Another large block of obscured text, continuing the illegible content.]

[Small column of text on the right side of the middle section.]

[Text block on the left side of the bottom section, containing some legible words.]

[Text block on the right side of the bottom section, containing some legible words.]

[Large block of text at the bottom of the page, mostly obscured.]

ה' לדרך אשר הוצאתך מארץ מצרים ועד
לאת עשה לך ככל וכל הענה אשר עשיתם

אמן: לא השהחזה להם ולא העבדום כי אנכי

ים ועל רכעיים לשמאי: ועשה חסד לאלפים

ייך לשוא כי לא יתקה ה' את אשר ישא את שמו

בעבור ועשית כל תלאותך: ויום השביעי

עך וברך ועבדך ואת תרך ודרך אשר בשערך:

ורך את הים ואת כל אשר בהם ויטח ביום השביעי

את אפיק ואת אמתך לתשן אויבין יתך על

יבאך לא תגנוב. לא הענה ברעך עד שקר: לא

נח אבן ושורו מחורו וכל אשר לרעך:

לה: באר חפרנה ארץ בונה עיני העם

והנה שחלא ומתחיל כמות: ובב פורד

על פני הישועון:

דורות עלותים: הלא אתה היא האמת בר

כתים תי ההום רכה השתה תעתיק ים

וציון ברנה ושאת שלם על ראסם ששון

לא איכא מה יעשה לי אדם: ה' לי בעוז ורואני

אדם: טוב לחמת בה תבעות בעדיבים:

היטו ביום שידוכרבה אם חזקה היא כנגד עליה

חאמן: את חזקה ושהי כחוד לורה חזקה יתבעתו

ת עשו חיל ואת שליג על פלטה: שקד החן וקבל

יידיה ויהללו בשערים תעשיה:

ין הקין השיב את חמת: תעל כע שדאל

בש ישא בקנאתי בלן אמודת ענותן לו את

אחר הנחה הפלין יאמר
נדבר אדום את כל הדברים האלה לחתום: אש
עבדים: לא יהיה לך פדים אחרים על כ
את על ואמר ארון תהיה ואשר בתים מתחת
לך לך לקנא פקד עין אבות על פנים על ש
לדי. ולשתי תנותי: לא תשא את שם ה' א
לשוא: וזכור את יום השבת לקדשו: ששה ימים
שבת לה לך לך לא תעשה כל מלאכה אתה ו
ביתך ימים עשה לך לך את השמים ואת
על שך בך ה' את יום השבת ויקדשו: בכד
שבתה אשר ה' לך לך: לא תרצת לה
תחזור ביתך לא תחזור אשר רעך ועבד
אז ישיב ישראל את השירה הזאת עלי כאר ע
בתחוקק בתשטתש ותדכך תתנה: ו
באשר אשר בשדה תואב ראש הפסוק ושקפה
עמי עמי לבשי עז זרועה עמי פית קר
רהב מחוללת השן לא את היא התח
דרך לעבדו גמלים: ופרויה' ישובון וב
ושחה שיגונעו יגן ואמה:
תן התר קפאה י' ענה במצח י': ה' ל
אראה בשוא: טוב לחסות כה מבעו
אחת למקטע נדדים אין לה תה עשה לא
עירת ספק וחס דלת היא נצור עליה לו
תושאת שלום:
קמו כנה ניאשיוה בעלה ניהלה: רבות כ
הינפי אשר יארה היא תהלה: תעלה תכ
ידבר ה' אשה לחתום: פתח בן אשר בן אי
פקטאו את קנאת בהונם ולא כלית א
ברית שלום:

רצון להשתמש לא כבודך וכבודי לבי. אבל משן להפיל החיבה לפניך כי על וחוקך הרבים וחוקך
עובדיך גדולים והעמלים המעדין תלפניך. ואז שהתן להלך חלק זרע וזרע זרע כהשעה
ראש ועבדך וקדושת שחרך הודול וכבודך יחד וכמעט שתי זהבול שרלה לכי לשב לך ולהשעבר
לך ואם שיאנ לב הירל לפי השעורך קדוה צינו בברי עהו והפנעהו. ול תפתי אולי לרבי דע
להפיל בו כח לא לרביהו וחדש בקרבי כוח נכון לראה אותך כל הימים וכשר אדחונה. ודפן
צדי לכל יתווא פעמי תיראהך. והעתה יגל כתיסור ואין כשען כוכי כפרע לפניך.

והפסר קרבי נוכח פדעט וחדש כליותי ודפן לבני דרתי ליראה את שחרך וכשפני לפניך
דתי ובפרי השפוך עלי רוחון ורחמנעם. ורחמון מעיך ורחמון לך יראפכו כי לך יתווא
וקיחה לבי אוחילה להראפך בעבודתך. ורחון כתיקן כפי ואתך ריפון זיומת. כנשא יולי ל
דברי קדשך ורפוח שפתי ורבי לישוני ורחיב פי להגות דרךך. ותפיק אונ זהרזי עני
בתורך. כי אהיה תוך בעדי כפודי ותמיס ראשי. ורלאתי צדק ורחמני דעה והשכל

להפיל לפניך על נכסך ולהחפץ על נשתי. ולשאול את תחסיך לפניך כי אהלך
וקדוה מחשבת ואין תלך בלשונך קנה אתה ידעתי ?
יהי רצון תלפניך. ואז שהרבה סליחה לך על העלתי. והגדל כבודך על שנתתי
תחלקך על כל פשע. ורביד השאם מעלי. ורביד סכלם מעל ספתי. והשיס עני

כופר אשמותי. ועני כופר עונותי. ודאגתי כנפרש צננותי. ודאבותי כופר זרעתי
וחרתי כופר חרתי. וחרתי כופר חרתי. והסכיס פיני. לשוב ולהשחש חרתי
לעובם ולהפיר חסם לתמן לא אחמא לך עדי. ואשר חמאבתי סכלם דהחמל דהחמל
בתורה רחמיך וענתותיך עני

הבקמן תלפניך. ואז שהתן סלקי. וחלק זרע בתורףך רבתיהו. וכשחוקי רבתיהו
וכפוקך הישדים. ובתצותך הכפודים. ובפיראך הטוהות. ובתשפתי רבתיהו
והגשע והגדלתי. ותרנע כדעם וכני כעם. ואתך לווחי וירגלשך וקחשך על פני
פי דצון תלפניך. ואז שהבן לי כל חסורי. ורחמין לי כל צרכי. לכל יום ויום אהי
חמסני. ולכל שעה ושעה השעתי די סיפוקה. ולגל עצם מעתה דיתחיתו דרך

הטבויה ורחיבתי. ולא כתישום חפעלי. וקצתי חפדי. ותאשר גחולתי. יהי דאזונתי. ותאשר
זרעי וזרע זרעי תמניים כידך ולא פיר כשד ודסי:
יהי רצון תלפניך. ואז שהשאתי חרן קסה ותבעלדין קסה. ותיגלי תעזי פניס ותשונת
פניס ותהרורי חמא עבדיה ושאן חשתי ועז עולם:

יהי רצון חלפניך יהוה שהפכה לפני שערי צדק אשר כל חלפניך בהם ורחמי
חיים ארוכים חיים של יראת חמא חיים שאין בהם בנעה ובלחיה חיים שאין
בהם נמיון וכוונין חיים שאקנה בהם חיה עולם חיים שדעתך נחה בהם :
יהי רצון חלפניך יהוה שהפקוד על כחתיך הימים והגדול עלי כחפדך הגדולים
ותעשה עמי כחזרה סוכותך העשותים ואם קצו שלפי הגדל עלי חסדך
והשחית קול רחמיך לבל השיבתי ריקם חלפניך :

יהי רצון חלפניך יהוה שהתירו שעה גאולה ורחמיך כדוהיך ובעבור עול
נאם חלפניך בוארתי וברוכי לראות בארתי בחיך לשמוחי בעתה חזק
לפניהם עש חלפניך בשוכך אהי שבורה עבדיך ודיבוק גליתך פבנתיך ביה
הולתך ובה קיחך הריסות חזכחורך וכתיך לנו אהכל חזיונה הנחואך
לשעשע נפשינו כס ולגהשאלשם ולהלה בכל עמי הארץ כעבואב צעפה
חונף בעה היה אביא אהכס וכעה קבצי אהכס אהן אהכס לשם ולהלה
בכל עמי אהרץ בשבזי אהשבורה כס לעיניכם אחי :

אל עליון כחפדך חנה ונתלתי חסדך דרך כיקודך הכישי לחנה ואשהשעה
בחוקך זכור לאברהם חסד נעוים טוב לבבי יושי אבנתי כלו עיני
לישועתי עמי אהי אשפוך נפשי לפניך סוחר נופלים עונה חמתיקים
כודתי ומתי צדקתך לשלם קיוב לקוראך מחיך חרובים שחתי אלפי
רחמיך עבדך כי את עבדך :

ה' אלים תה אדני שחק בכל הארץ הנה הודך על ידאי שחק מבקשי פניך
למען הגדל וישוכו ויבקשו פניך ושחק מלה הם יעלה צדקתך ועם
צדקתך יבנו רחמי אהי רחום נחמן על כל עמי כיה ישראל ירחמיס לרחמיס
עמי כישעתי יתעבבם והתלמס חנלתי חפחד אויב הצע נלשם נעשתי
אבינעם הושע כל היום הברכס ורחמי והאזי פניך ליהם ככרובי צדקתי
קוצף לריס יחננו ויכרפנו יאזי פני אהנמלה ה' כרונך העמד לנו עון
הוד ומדור חלבש עמי ביה ישרא ותפלגם יהיו לריח טחוח לפני כסא כבודך
פעולת וכחנחה עיני החמסם קרובים אף יתם ולילה למען דעה כל עוני
הארץ כי אהי ה' ולא תגשם חקשתי וסלם לפני עויתי חמאכי וכשעתי
נחתי

ויחול על כל זדונותי כחושכות שיאור מי יבין חפצות נקנתם חזים
חשן עבך א ינעלוכי אז ארם ונקת אפע רכ רחס עלי אהו בחדר
יחוס וחמון רצה נא וקבל תפילתי ברחמים אמן :

שמונה עשרה לשבת

כפרך אהה ה' אלי חברהם יסחק ניעקב אחיה חתים ברחמים רבים סוגר טעלים
ויעפא חולם העל לבדו חרום וקדש חונן לאדם דעה וחלק לאנוש בינה .
תקבל תשונה הסבים כחשונה שליפה לבני סולח לעונות עלת ואעביד פשעים .
וגואל אהר עמו ישראל חיד צדיקים שלח רפואה אלמתי לכל חולי עמי וזאת בדרך אה
שנה גיהם ותקבץ גלגליתים חזרה תארבע כנפוח הארץ הוא ברחמי ישיב שופטנו
כבראשונה יועצינו כהחלה ויכעש וישבר אויבים ואלשיעים ויהן שכר מוכ לכל
הבטחים בשמו באתה ניבנה ארצי ופלים בתורה בתינו ויציח לנו ישועה וקדשנו
ירום וישמע קול תפילתנו כי הוא א שואע תפילה ורחימה תפילתן של ישראל תהיה
בהמה יקבל צדקן וא יכליחם וא ישחםם וא יסתר פניו חמנו ויצרכנו כ' ברכה
התשולש בתורה ויהן לנו צדקה וברכה חיים ושלום וכשם שקדשנו
בתורתנו כן יחננו לגדולה ולגבורה לקדושה ולטהרה וז' יום השביעי אשר
בחר בו ישיבנו אמדכו ויטור לבנו לעבדכ פאחה וימענו בגדולתנו ונקרב
לפני הקדושת ונדע כי אמתהיא חמחמנו יכאן עשטנו וישאח לבנו והכל
נפשינו נישבעהו אמן :

תפילה לשבת יום טוב

יהי רצונך ממנו יי' א' אה סתמיר תחש כל היהודים רעים ותאור לב או חשק
אינך לאתה דכר כלת טהור ושארנו הגון בעשך יהנה כעש שכרם א
יד לדושהם וכעש שפחה א יד גבורה כן עיט א' י' א' תחלת לעשותך
ולא אהר צדקך שתביא נא לפעך עהייתי ותקבל חרה ברחמים וצדקן אה
תפילתי ורחימתי ודברי פי שאחר לפע כפא ככודך ותענה אותי בעה צרה
ותשדבט ותפילת חמלה שליבי ורא וחוד חמנו וכפוט חבושה פעס
חלענ וכליחה קלן ואצבה כמול זרועך המכ חמח כל איה רוח רע ושמן
האשחית עקן חמון וליץ וליץ קין ובעהייה בריא נעלם כני לעשור דכוכ ולעמוק
בביתך

בביתך הסודרה ודתתיה. והבטל חטת כל החטאות רעות וברוריים
 החוטאים חתפתי תלתיך באור הנורה. ולא אצטער בשעשועי חטאי. ולעמך
 יהיו בדבר חטאי ונורה ובעטת העצב. ושחת השחת לבי ושחתי בשבתות
 ויגד נרתי ויגדתי חטאי החול. וזכתי לכלים גאים וחלבונים גאים לכבוד כהם
 שבתות ויגדתי. וחתי וזרתי אהיה לעשורה האצורה. וגם אפתח לפתך בשבתך.
 ואכבד אתך כראוי. ואנילה ואשאחה בחסדך. וכל הדוכרים על עתך בנאלי
 וכו' ובשך רמבר פיהם. ואני תמיד איתל אקוה נאמה לישועתך כי איתלי
 במחוקך עלתך אלו השבחות חושי חושים. וענין שבת השם. וחושי חטאי
 צרה וצוקה. הודיעת דרך זולתך כי אלך שאתי עמי. הישר לבע דרך וחת
 באווח חישור לחטאי עלי. ואשב בביתך כל ימי חיי ואכרך אורג כחי נאודי
 שחך פלה :

החינה חושלה חאל

יהי רצון חלפתך יאזח הראשנים אברהם יצחק יעקב לתען קדושת שחך
 הגדול הנבדור והנורא. ולמשן שלש עשרה מדותך של רחמים שרתך לי
 זיו זהר והדך כחינת אזנים. מתק שפתים. רפאות לשון. יפני דרון. טועם פה
 חכמה לב. עצה פלוגה. אוחך זרושה זרוז חרעם. אוחך ידעם. חוזק כרכים
 כח קרמולס. יציב דגלים. טהרה עונה. יראה קדושה. קלסתר פעם
 שכל טוב. חסד וכבוד. חן מנוח. אדר וכאר. זיו והדר. נדתיך טוב לדעה להבין
 ולהפכיל. נבלאות חתורקך. נשככות לביה. אלו ישרא לדעה להבין ולהפכיל
 לעמוד לפתך. ולבקש רחמים לפני כפא כבודך. ולקיים אברותי צדוק
 ורקיים ביי חקרא שכתוב ואשים דברי כפך וכל יד. כפיתך לטובת שמים
 ולטובת ארץ. ולאמר לפיון עמי אתה. ותיחד לנבי ליראה ולאחבה את שחך.
 והכון כפי לתי קטורה לפתך. ורחמיטי העלה. וכונתי רצה. וגזרתי הקום.
 ושיחי יערכ. ודברי ישתוד. ותאמתי יהיה. והכל לקדושת שחך הגדול הנבדור
 והטוא. ומני חאתך חתוק דיעה. ביעה והשכל. וכל תידור טובות ומיבות
 הצריבות לי כדי שאשלים רצונך. ואסעך להפך חסדתיך בשעתך וכענין כל
 כל בניותך איתן. אנה חיי העולמים שחך טעלים וזוקף כפופים יהי
 וטן

כצון חלפני כמא כבודך שהסיר והרחיק והבטל אתני כל חונני וכל תעבב
וא יעבב שום המא ושון את הכלית ותחית ותעוה ותעוה ותעוה ותעוה
לדבר ולשאל את תחילתי. דעתי לי עשי בשלתי וברא לי לב מקור ויוח נכון חדש
כקרבני. והיה עם פי והגינות. ועקרתי חכל המא עון ופסע ואשתה נרעע וכל
פצע חמה. ואם גדול חשוא שנת אהה ח' השלמים נקרא מוחל וסולח. סלח
לא לעונ פגול חסדך. ותחה והעבד אותם תגד עיניך. והשלמים בתצלוח
יש יחידות אשיר לא יפירי וכל יפקדו ולא ישלו על לב לעולם. ויחזירתי
בתשובה עליהם לפעם. והגיון לבי זאיתי. פי יניע יתה נרעע ושתע לפעם
וראה ח' וקיים לעד כי יוביש אמת. וגדלה צעקתי. וכבדה אמת. ורבה
חיותי. ועשה נאקתי. והגדל כפיתי. והרד דאעתי. והרד שעי. ואתה ח'
וקיים לעד יודע כל נשמות. ויודע כי יצרי הרע חנה וחרע. הדיח אותי חזון
צדקתי. ואתה רוצה בהשוכר השוכר. השיבתי ואשובה כי אלה לך. איך פשו
לקבל שמים. אודה עלי פשעי. ואענוב דרך רעה. ואתה תרחם עלי וכפר אתי
הרע להשתעבד לשאת רצון כי זהו עקר רצוני. ופתי החזירי. ללכת ולהתקרב
אודע הרצון הפשתי. התחיל להחשיך החזירי הנפש וחפציה. ושלח לי רוח קדשך.
והשיבה לי שאון ישן ויח טיבה המוכח. וקדשתי ומתנה בתים המקורים הטולים
תלבטן קעלין כדתיכי וזרתי. עליכם חיים מקורים ומתרים. ורכהיני ככתי
בורה. וחכמת כרוח חפלה. והכינת כרוח ביתה. ולתדע דעת ניראה ק' ואלת
חמדים מוכים. וכן לי חתה חשך תאוצ אשר אהה טקן חתנו לחי שאין לו. וכבד זרתי
הדיעתי ולא בארן פן דמעיני. ועמרת הפלרת התבנה. נהוד והוד העמית. ובשוק חלפתי
המרת. ובשוקי פגולות הרשעה. והשיבתי על כוונתי. ועל חכונתי. בהסותי. בהבונתי. בדעתי.
בנשי. בנחתי. בכריאתי. ביציתי. בעשייתי. בקרבי. ביציתי. בגלתי. ובאכרתי. וכן לי
צפיה שנים בחיית אונס. ולא יהיה בי ולא בשם אחי חאכרי. לא חכפתי ולא חבתי שום טק
ושם חסרון. לא פגע ולא נגע. לא מקרה ולא חדוה. לא כאב ולא סוגרה. לא ריפין ולא חולני.
ואשוד כבריאותי כל ימיחי. כני שאכל לעבוד חזק כלב שלם לפני חלה. והבא אחתי
מתלכת על קברות לעבד זרתי. ויחבובי גולם אהבה שליחה. וקנייסי בתקרא שטוב וקבוצי אחר
וקם לך חק. אמר רחמי וטקן ענוני וגולשתי חרכילת ותאכק לשון הרע. ודעתי חכמה
עבדיה הושיעתי. עש עתק ישראל חכל חמטקן ואשה. יהא לך יד לעשוב מוכ. ולא אמרת
נענית בחשבות רעות. ולא יחז תפי. ומה טהיל. ולא פוללתינו.

לכל צועל בית ישראל תכירך ואל יאורנו חלך לעל לותיה לך תהלה האל רחמינותך
 נאכל אהל ועשך זה תקנה חיים יורק תתיר נאב י תבצר אמת ולבנו זור שני
 כל בלאונו כל לעל למענה חורה דעה חרבה מחילה חודל חיסום נדיב ינען נרבות
 ורחמינות האמת יסלה חלך כבוד עצת נעתיך בלית אונתו בלה אלרים צדי דורש יי
 זלם יפוע קדוש נטרא פארן רועה יראה שמו אולו יניו נכשו אפדתו צאל נקומו:
 נאקות אשר אדם כונח בן גדול גבור דורש דולטן ההר המוש ובית ישעון זוכר זכנו חפץ חסד
 טוב טעם יחיד יסד כסא כבוד לעל לעולם מקום מקדשין גאור נורא פוער סגולה עוון
 בור פורה בקרוי צוד בדיק קדוש קיים דם נחום אמתו שפתיו תומך תמימינו :

נחל ישראל חלק חנת ויעזר זוכר לחינו יאחז הבטחותנו עצות מחוקק נשירה
 ויחדה אלרים לעולם בור ישראל חן העולם ועד העולם ואחר כל העם חתן הללויה :

קדוש יראה על לית שונתיו פהר נחלקך :
 בשחן טאכס דוחיטו ציחח תכיח גאולתך :
 ויחיה גונל לבבנו פודה זכור קדושתך :
 אהיה יאגרי אהיה היורה אחרתך :
 פאשענו סלחה תגולל מדותך :

דרכם פועש ייעשך נא סתך יחר מחטותך :
 ושאחו הגתים יתול הארץ בהגלות מלכותך :
 מחשבן עתה צוני אין באלהויותך :
 גאל סגולתך פקוד נשאר אורחותיך :
 תגלה דממת פשרתך על שחק ועל נחלתך :
 סתך חסידך קדושים בסודותיך :
 טהורים פיה החחטום גאולתך :

כמה יתקוון כפי ותקוות בשלם וקדושתך :
 זרע פשע טונכ בתשחיתך :
 פדה סתך נהל תמחס צמאים ליראתך :
 כל איש מהם יקרא בזמן לולת ישועתך :
 עתך מונל עון יזכרתי ודריהך :

אמתה דגולל נשכן פולטלה כהדרתך :
 יחד וקדושים כפי כוונותיך :
 יתה דוא ית ונתונתך לא יתמו וילול דדריך :
 יתה דמלכ פוער פוער בלית פוער פוער :
 יתה דמלכ פוער פוער בלית פוער פוער :

יאהב יחזיק בך פוער
 יתפוק עמי יב צדיק
 יתפוק העשיר והענין
 יתנו ינוע האל היתומן
 יתנו ה כטור וחסדה חסד
 יתה כסד ונשאר
 יתנו התקול היתולת פוער
 יתה התקול ונתנה
 יתה חורט היתולת פוער
 יתה ויתחור היתולת פוער
 יתנו הורע ונשאר פוער
 יתה יתפוק פוער
 יתה יתפוק פוער
 יתנו היתו ונתנו פוער
 יתה יתפוק פוער
 יתה יתפוק פוער
 יתנו יתפוק פוער
 יתה יתפוק פוער
 יתה יתפוק פוער

נדרים
 חקב עוב
 נדרים
 חקב עוב

דונ
 חקב
 חקב

דונ
 חקב
 חקב

דונ
 חקב
 חקב

דונ
 חקב
 חקב

השלם והפסח את התחנה ובכרך היתה שפנה העל סביב לחתמו והעל שפנה התל ואה על פני הכדור
 דק תחלם דק ככפור על הארץ: וידאו בני שול ויאתרו איש לאחיו מן הוא כי לא ידעו תה הוא ויאתרו
 תשכ ליהם הוא הלחם אשר נתקף לכה לאכלה: זה הדבר אשר צוה ה' לקטו תחתו איש לפי אכלו עתה
 על גלגל תספר נפשותיכם איש לאשר באהלו תקחו: וישפוך בני ישראל וילקטו התרבה והתאשיע:
 ויתרוב עמך ולא העדיף התרבה והתאשיע לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: ויאתרו תש ליהם איש
 א עטר תתנו עד כקר: ולא שמועל תש נותירו אנשים תתנו עד כקר וידם הנולעים ויבאש ויקדוק
 על יהם תש: וילקטו אורובכקר בכקר איש כפי אכלו נחם השתם נחם: ויהי ביום הששי לקטו לחם
 תשע שעה עתה לאחר ויבואו כל עמי העדה עיניו לתש: ויאתרו תש אדם הוא אשר דברה שבתון
 שבה קדש לה תהו אב אשר האפו אפו ואת אשר הכשלו כשלו ואת פל הענוף העחו לכס לתש אתה
 עד הכקר: ויעחו אנבן עד הכקר ולא הבאיש נחם לא היה כנו: ויאתרו תש אכלנו היום כי שבה
 היום לה היום לא התשנה כשדה: ששה ימים בלקטנו וכיום השביעי שבה לא יהיה כנו: והיכיום השביעי
 יטאוק העם ללקט ולא תשאו: ויאתרו א תש עד אה חתום לשמע חטובותי: וראו כי ען
 לכס את השבת על כי הוא טרן לכס פיש חמי לחם ימים שבואיש החנו א יצח איש מתקוותו
 כיום בשביעי: וישבהו העם ביום השביעי: ויקראו בני ישראל את שמוקן והוא כזרע גד לבן ומטתו
 פלפוחיה כדבש: ויאתרו תש זה הדבר אשר צוה ה' מלא העוטר תתנו לתש אתה לרבותיכם לתען יאו
 את קלחם אשר האכלו: אהכס בתדבר כהוציא אהכס תארץ תצרים: ויאתרו תש אהכס אהכס קח
 בעתה אחת וקח שתה חלם בעוטרן וקח אתו לפע ה' לתש אתה לרבותיכם: כאשר צוה ה' א תש
 וישפוך את הכקר לפע העדות (תש חנה): ובני ישראל אה אתו אה חכש שנה עד בואש אהן טעבת
 אה חן אכלו עד בואש א קצה ארץ כעון: והעוטר ששירה האיפה הוא:
 ויהי כעון חלפניך יאו יהיו חזונות ולחונות ורעי חמרים ותחונתם לנו על ידך ובהיה כרע פרי
 ופירוש כרוע בריח ובכבוד ולא נשארך לדי תהנה כפר ודש ולא לדי תהנה ושבעתו מעונן פנו
 ששעה לתאו חמרים וחנן לא תשנה תפיהם ואיש נהנה לה אהיה ידא סבותיו לנו הפקדונו וכל
 צרפנו בריח ובכבוד בלעורנו וכלי עתל ריגיה וקצליח אהנו בכל עעטנו ובכל תשענו ואתא ללענו
 לפרה ולא לחסרן לעור ולא לענה לחים ולא לחור ורדי ינחל ערה וזקה וקלון וחזקה ואכל תה
 תלכנו יאו וחור ורובכש שלא יתחללם שמים על ימנו לעלם ועד וחסאנו חלל לעונן לתען
 דחורך הכיס וחסרין הגולים אפון: רבשע השקיפה חמען קדשך נראה עתך הגי הזה חחיות
 גדרו שמשמים קלן לקום באשחור הכקר להתפלל לפע פסא בכורך ובקיעם והנה ודי וסאו
 תנהרות קולם ישאו כנהרות דכים על חרובן עירך ועל שחחור היערך והעולם ועל פולניה על
 תלול שחך הגדול הגבוה והטורא אה חלק עליך הנה חנן וששע אה טאקדש וקחן בעילתם וחמון
 צדוק קדשך ויראו כל בעמים כי יש אלים כישאל וכי אהה הוא האלים וירושלם הכענה הנודת השחך
 חחורה אה יהיה לה ודרה פמן יהיה בראש ההרים ושם צדקים ינודו לשחך ישבו ישראל אה פלץ כי
 תקחן בעצרת קנין תארבע כעבור הארץ והיה לה החלפה אכיר: כימים אהן בנסתמים יחיר
 רבשע השקיפה חמען קדשך חן השמים וחשוק צדוק תל ארץך ויראו כל בעמים כי יש אלים בעולם
 וירושלם הכענה הוד השחך וחורה אהיה לה ודרה פמן יהיה בראש ההרים ושם הקבץ
 לפצות קנין תארבע בשלש אהן והיה לה החלפה אכיר: לאחוללתי:
 אה חון ותחון לקבל עלי חחנה לדי עולם אשר הוא ממיר נעלם תכל ח חורב קנז פדון
 קנז יאו חן באתונה שלמה שדבטא ברך הוא אחד יחד ויחורד ואין פחוח בשום פעם בכרך
 חנה ואין בלבו הוא ברך הוא טרא השמים ושתי השמים וכל צבאם הוא טרא הארץ וכל אשר
 עליה וכל צבאם הוא טרא אהיים הגדול ועל התשע הגדולים וכל אשר בנו העדה כעוד עולם
 הגלגלים כמו גרירי חירול וכל הגלגלים הנה כעוד עולם התלואכים פלנו גרירי חירול נתלך
 גבוה שבכוכבים כנגד כסא כבודו כה הוא כמו גרירי חירול והוא בכרך כנא אינו גוף ולא
 חחורה הגוף לא טעור לתקדושהו ראשון לכל ראשיה ואחרון בלי הכלות! שלה כל העולות
 מי בכל המינות שלע בעליושם ובתחונתם היה בנה ויהיה תקף בעל היכולת בעלמא

דין ובעלמא דאחי. אין קדוש כה כי אין בלתיך ואין צור כלדינו כי אי ליה תכלעדי ה' ותי
צור זולתי אדמו:

תי חגי שאוכה להתפלל לפע הכה שהנא א גדול גבור ועורא, נאנכי איש חומא
סהכעמתי שמו הקדוש בחעזי הרעם, הוא חיוקיים לער, ואנכי כשר ונכס עפר ואלי
איש כחאי וראוי להזכיר שמו הגדול הגבור והעורא וחבל שכן להתפלל לפע נ ולזכור שמו
הקדוש כחגי פעמים. אי לי אין אשא פעם לעמוד לפע חלך גדול ומרא חלך הכה עילג על
כל קעילתו ופי בהכל המיבנה, לא חסני דחתינ וחמדיו הגדולים שהנא אחסם על בדיקת
ורצה כהפילם ותחנק שמו ישרא בחושא קרוב ה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באהיה רוצה
ה' את ירידיו ואת מועצתו יאעד דושיעם, שואמ הפילה עניך כל בער יבואו:

ה' הוא האלדים (וצ) בדעה כהבונה ובחכמה כראת עלתך, אבה הנא ל האלים לבקר הוא לך
האלים ואנוע האדומים, הוא אשר שרין ולתן רוחו וחזיקין וכל כה דילקון ומציל כה אדם
חכם שלא יזיקום כדכריב יפול חסרך אף ודכריב איתוך אף לא יא, ואלתו לא האה אף
רעה ונגע לא יקרב כהלקך כי תלחכנו ימך לך לשחרך לכל דורך הוא אשר בורא חילי ווסיום
אף לפי ורכבות חלאתי השורה ואעביר אותם כנני דומר כאלו חרשים לכקרים רבה חלונת
הוא שערך להחיות חתים כרוב חסדו כרוך עדי ערשם תהלנו, כו אש תאחך ועליו השלכתי
יהי: ואין שאתי נפשי רוחי ונשאתי, נכע תקבל עלי עול חלכותי ועול תצותי לעבדו
ככל לבבי וככל נפשי ובכל תאלי, ידעתי כי צדק חספתיך ואחונה עשתי: אריך כמותי
אל חבושה א יעלצו חייבי לי: א הט לבי לכבר רע להקעולל עלי לך כרשע אה אישים
פועלי אין וכל חלום כחשתיים: הט לבי א עדותך ו א כצע: העבר עט חראת שוח
כדוכיך חייט: דרך שקרי המד חחע והורהך חנע: ואשחכה הורהך חיוו לשלום וענ: יי
לבי חתים כחוקך לחטן לא אבנע: נכבות פי רעה ה' ותשטתך לחונע: הושיעני אלדים
כחמך כרוב דחתיך חמד טעע: הרב ככמת חטוט וחחמאגרי טודע: ה' אהי כך
חמיבי א חבושה לעולם:

רבון העולמים ארון כל הנאצלים והנכבאים והיצורים נהעשים איה הוא חיה דהא
יחידה ותיחד יושב ה' תרוחם וחשניח ה' רחומים אל לכל טעא אלהים חיים

יחיד המרחם זאוכה השכים לפעו כהשונה עליט ככבאות העליונים והרחומים
שדע דלכו חיינו ארון כל האעשים הכוחר בהפילת עבדינו:

ידיצוק חלפתך יחזא שרשאוטיך חתחה כנפי הכרובים לקבל את תפילתי כרחמי
כי בוטי כתפילת הזאה ליחרא קבה ושפתיך כדחילנו וחיוו לחדשם די כוד
כיחורא שלים כגם כל יעול ולאקחא שביעה אעפרא לנרום שפע ככל העולמות לרין
הטיצורה שטלנו כקלפיה, נלתקן כל הדיטורות שטלנו על ידי בקליפך, לנרום זיוון
כארכע אונותאם החיוד לעזור חייך תהאין עי תצנה זאה: אה ה' א יעבב שום חטא
ועץ והרהור רע את תפילתי, והעלה לרצן לחשלה עני עתק יתקן, ה' אינו נפשו יתקן ותתח
כנפי הפרוכים לקבל אותה כרחמיך הרבים ובכל כנפון המתיירה חכל הקליפה, ותצוה
לתלאתיך החחוועם על ההפלה כגודל חסדך להכנסם העליתנו לפען, ולא הינעוטיא חבדלתי
ביעט לפיטקן, נכן לענוכה עי גפילטט להכרית הקליטה ולבחרם חכלמי: אה ה' זכע
להייה חקשכש לעתך ככל לב הרב ככמת חטוט ותחמאגרי טודע, ולא תמריך עלי ח
השעה, והעמע לעבדך ולתקן את אשר עויתי, למטן חוכה לחיות פתך כככתיב אף צדיק
ינוו לשחק יעבו יאדים את פתך ולא אעול ככיסופא קמך חכני

נְשֻׁמָה

אֵלֹהֵי דַעְוָה נְשֻׁמָה לְשִׁמְשֵׁי וְלַעֲוֹנוֹת

אֱלֹהֵי

נְשֻׁמָה שְׁנַתְתָּ בִּי מְהֻרָה אֵתָה בְּרַחֲמֶיךָ

כִּסּוּ לִפְנֵי אֱלֹהֵי עַם הַיִּשְׂרָאֵל לְחַדְשֵׁי יְהוֹדוּתָהּ בְּרוּךְ אַתָּה

אֵתָה יְהוֹדוּתָהּ אֵתָה נְפַחְתָּהּ בִּי וְאֵתָה

מִשְׁמַרְתָּ בְּקִרְבִּי וְאֵתָה עֵתִיד לִפְלֹא מִמֶּנִּי וְלֹדֵהּ וְהִרְדֵּהּ

בִּי לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל וְכָל שֶׁהַנְּשֻׁמָה בְּקִרְבִּי מִזֶּה אֲנִי

לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂאֵתָה הוּא רַבְּבוֹן בְּלִי

הַמַּעֲשִׂים מוֹשֵׁל בְּכָל הַבְּרִיּוֹת אֲרוֹן כָּל הַנְּשֻׁמָה

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּחַדֵּד נְשֻׁמָה לַפְּגָרִים מַתִּים

אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹהַר לְשִׁמְשֵׁי

בְּנֵה לְהַבְחִין בְּךָ יוֹם וְלַיָּלֵךְ

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹכֵה עֵרִים

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אִפְסִים

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם וּזְקָה כְּפֹסִים

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְכֵי שְׁעָרֵינוּ

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַיֵן מַעַד וְנֹר

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא לֵבָל עֲלֵינוּ

אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹרֵךְ יְמֵי הַצַּדִּיקִים

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹמֵר יְמֵי הַצַּדִּיקִים

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מִלֵּא נִשְׁמַח בְּךָ

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מִלֵּא עוֹבֵד

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מִלֵּא עוֹמֵר

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּעִיד שְׁנָה

מְעִינֵנו

אֵתָה הַנְּחַדֵּד לִפְנֵי כְרוּךְ

בעיניו והנומה מעפעפוני :

כפני ליהוה כאלו
הטובות

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעילנו
שחיינו בתורתך ותדביקנו במצותיך ואל
תביאנו לידוי חסא ולא לידוי עבירה ולא לידוי נסיון
ולא לידוי בדין ותחייקנו מיצר הרע ותדביקנו ביצר
הטוב ותענו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל
רואינו וגמלנו חסדים טובים ברוך אתה יי גומל
חסדים טובים לעמו ישראל :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעילנו
היום ובכל יום ויום מעי פנים ומעוה פנים
מאדם רע מיצר רע מחבר רע משכן רע מפוע רע
מעין הרע ומלשון הרע מפלשעות מעדות שקר
משנאת הבריות מעלילה ממתה משונה :
מחלאים רעים ממקרים רעים מדין קשה ומבעל
דין קשה בין שחוא מן ברית ובין שאנו מן ברית
ומדינת של גהנם ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על דברי תורה :
ולתקן לנו את דברי תורתך במענו ובכפופות
עמך בית ישראל ונהיה אנתנו ונצאנו ונאצאנו
צאצאנו כדענו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה
ברוך אתה יי מלמד תורה לעמו ישראל ברוך
אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
העמים

שעיקר הדין

ד ב 2 4 העמים

זמירות

העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יינותן התורה
וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו
לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם: יברכה
יי וישמרך: יאר יי פניו אליה ויחנך: ישא יי פניו
אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי על בני ישראל
עולם ואני אברכם: העשיה

קודם שהיה יי
הדין יקבל על משה
על אהרן ואל בניו
ואמר להם כה תברכו
את בני ישראל אמור להם
יברכה יי וישמרך
יי וישם לך שלום
ושמו את שמי על בני ישראל
עולם ואני אברכם
העשיה

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו זכרון טוב מלפניך
זכרנו בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי
קדם: וזכר לנו יי אלהינו אהבת הקדמונים אברהם
יצחק וישראל עבדיך את הברית ואת החסד ואת
השבויה שנישבעת לאברהם אבינו בהר המוריה
ואת העקידה שעקד את יצחק בנו על גבי המזבח
ככתוב בתורתך:

זהו אחר הדברים האלה והאלהים נסה את
אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הני
ואמר קחנא ארית בנה את יחידך אשר אהבת את
יצחק לך אל ארץ המריה העלהו שם לעולה
על אחד ההרים אשר אמר אליך: ושכם אברהם
בבקר ויחבש את חמרו ויקח את יצחק בן
ואת יצחק בנו ויבקע עזי עלה ויקם יצחק
אשר לו האלהים: ביום השל ישא
אברהם את עינו וירא את המקום כרתך: ויאמר

אברהם ויאמר אליו
אברהם ויאמר הני
ואמר קחנא ארית
בנה את יחידך אשר
אהבת את יצחק לך
אל ארץ המריה העלהו
שם לעולה על אחד
ההרים אשר אמר
אליך: ושכם אברהם
בבקר ויחבש את
חמרו ויקח את יצחק
בנו ויבקע עזי עלה
ויקם יצחק אשר לו
האלהים: ביום השל
ישא אברהם את עינו
וירא את המקום כרתך
ויאמר

אברהם ויאמר אליו ויאמר הני
ואמר קחנא ארית בנה את יחידך אשר אהבת את
יצחק לך אל ארץ המריה העלהו שם לעולה
על אחד ההרים אשר אמר אליך: ושכם אברהם
בבקר ויחבש את חמרו ויקח את יצחק בן
ואת יצחק בנו ויבקע עזי עלה ויקם יצחק
אשר לו האלהים: ביום השל ישא אברהם את עינו
וירא את המקום כרתך: ויאמר

אברהם ויאמר אליו
אברהם ויאמר הני
ואמר קחנא ארית
בנה את יחידך אשר
אהבת את יצחק לך
אל ארץ המריה העלהו
שם לעולה על אחד
ההרים אשר אמר
אליך: ושכם אברהם
בבקר ויחבש את
חמרו ויקח את יצחק
בנו ויבקע עזי עלה
ויקם יצחק אשר לו
האלהים: ביום השל
ישא אברהם את עינו
וירא את המקום כרתך
ויאמר

אמרתם אל נערו שבו לכם פוז עם חמור ואני
חונן לכם עד פה וישמחתה תשבעו אליכם :
יפקו אמרתם את עני העלה וישם על ידוק בני
יחזקו את האש ואת המאכלה ולכו שניהם
לדנו ואמר פוזק אל אמרתם אביו ואמר אני
ואמר בני כי ואמר הנה האש והעצים ואיה
השח ללכה : ואמר אמרתם אל הם יראה לו השח
לעלה בני לכו שניהם יחדו תבוא אל הפקם
אשר אמר לו האלהים יבן סמבדו את המזבח
ויעך את העצים ויעקד את ידוק בני השם אתו
על המזבח ממעל לעצים : ושלח את האש אתו
יקח את המאכלה לשם את בני : וקרא אל
פלאך " בן השמים ואמר אמרתם אמרתם ואמר
הנה ואמר אל תשלח דבר ואל תעש לו
מאסו כי עתה דעתי כי ירא אלהים אתה ולא
דשכך את פק את חידך ממני : וישא אברהם את
לבו ויאמר היל איל אחד נאחו בפק בקרניו וילך
בשדה ויקח את האיל בעלז ללכה וקרא בני :
ואמר אמרתם אל הפקם דעוה " וראה אשר
יקרא מלאך " וקרא מלאך " אל
אמר בני כי השמים ואמר בני ישבעתי נאם

4. 3. 2. 1.

ומדות

כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא השבת ארץ
בנה את יחודך: כי בך אנרכה ותרבה ארצה
את זרעה ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים
ירש זרעה את שער איביו: וחברנו בזרעה
כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב
אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע

וישב אברהם בבאר שבע: כנגד יצחק ויעקב
רבונו של עולם כמו שבבשרחמיו לעשות רצונך
בלבב שלום כן יבשו החמדה את כלם
ועלו רחמיה על מדותיה ותתנהג עמנו יי אלהינו
במדת התמיד ובמדת הרחמים: ותבנס לנו לפנים
שארית הדיון ובטובך הגדול ישוב חרון אפך
מעמך ומעורך ומארצך וממחלתך וקיים לעיני
אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי
משה עבדך כאמור וכתתי את בריתי יעקוב ואף
את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר
ונאמר ואף גם זאת בהיותם בארץ
איביהם לא מאסתים ולא נעלמתם לכלתם ורחמי
בריתי אתם כי אני יי אלהים: ונאמר וכתתי להם
ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
לעיני הגוים להיות להם לא אלהים אני: ונאמר
וישב יי אל יד את עבדך ורחמך ושב וקבצך מכל
העמים

הכוין בנס
נאמע חזתי על יין
המזנה שפונה
לפני יהוה
וזרקו בני
ההלך אה ליעו
על המזבח פביב
ירח יאנה אכזבו
לנו עקילתו על
אלהינו עה
בן אלהים בלי
אשרו כבוד ויענה
על המזבח ובעודה
יאפרו לבטל
עליו גזירות
קמו ורענו ורענו
לכל מעל מעל ען
המזבח כמזנה
על המזבח
המזבח ויענינו
על המזבח
המזבח ויענינו
על המזבח

העמים אשר הפיץ יי אלהיך שמה: אם היה נרחק
 בקצה השמים משם קבצך יי אלהיך ומשם יקחך:
 והביאך יי אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך
 וירשתה והיטבך והרבה מאבתך: ונאמר יי חננו לך
 קנינו היה זרעם לבקרים אך ישועתנו בעת צרה:
 ונאמר ועת צרה היא ליעקב וממנה ישע: ונאמר
 בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו
 ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם:
 ונאמר מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית
 מלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב
 ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצלות ים כל
 חטאתם: (וכל חטאתינו וכל חטאת עמך בית
 ישראל במקום שלא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב
 לעולם) תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר
 נשמעת לאבותינו מימי קדם: ונאמר והביאותים אל
 דור קדש ושמתים בבית תפילתי עולתי הם ויבחדם
 לרצון על מנבחי בביתי בית תפילה יקרא לכל
 העמים: אלו דברים שאין להם שיעור הפאה
 והכבוד והדרה וזמילות חסדים והתלמוד
 אלהי: אלה ברים שאדם עושה אותם אוכל
 פירותם עולם הזה והמקד כימת לו לעולם הבא
 וזהו כבוד אע ואסוגמילות חסדים וביקור חולים

ד 3 4 4 והכנסת

זמרת

והכנסת אורחים והשכמת בירת הכנסת והבאת
שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו ותלמוד
תורה פגוד כלם :

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר כבגלוי ומודה
על האמת ודובר אמרת בלבבו וישנים
ויאמר : רבון העולמים ואדוני האדונים לא על
צדקתינו אנחנו מפילים תחננינו לפניך כי על רחמך
הרבים " שמעה " סלחה " הקשיבה ועשה אל
האחר למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל
עמך : מה אנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקתנו מה
ישועתנו מה כחנו מה גבורתנו מה נאמר
לפניך " אלהינו ואלהי אבותינו הלא הגבורים
כאין לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי מדע
גבונים כבלי השכל כי רוב מעשינו תודה וימינו
הכל לפניך ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל
סבל לבר הנשמה הפהורה שמה עתידה ליתן
דין וחשבון לפני כסא כבודך הנהיגים חיינו ואתה
שנאמר הן גוים כמר מדל צדק מאגים נחשם
הוא אים כדק יסול : אבל אנחנו עמך בני צדקתך בני
אמתהם אהבה שנשבעת לו ברוך ה' ויהי
יצחק עקדה שנעקד על גבי המזבח עיית יצחק עקד
בכור

וּמִדָּוָה

בְּיָמֵינוּ

בְּנֶגְדָא וְאֵת חֲבֵשׁ הַשָּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים :
 וְעִשְׂרֵית הָאֵיפָה סֹלֶת לַמִּנְחָה מִלֶּחֶם בְּשֶׁמֶן כַּחֲרֵת
 רְבִיעֵת זֵהוּן : עֵלֶת הַסֶּדֶק תַּעֲשֶׂה בְּחֹר סִינֵי לְרֵיחַ
 מִדָּח אִשָּׁה לִי : תִּסְכּוּ רְבִיעֵת זֵהוּן לְכֶבֶשׂ הָאֲחֵר
 בְּקִדְשׁ הַסֶּדֶק נֶסֶךְ שֶׁכֶר לִי : וְאֵת חֲבֵשׁ הַשָּׁנִי תַעֲשֶׂה
 בֵּין הָעֲרָבִים כַּמִּנְחַת הַסֶּדֶק וּמִסְכּוֹ הַעֲשֶׂה אִשָּׁה
 לִי מִדָּח לִי :

כִּי יִבְרָךְ

יְכַלֵּי יֵאוֹא אֶכְכַּח מְנוּחַת לִימֵינוּ
 הַקְּמוּת יֵאֵל יֵהֵר מְנוּחַת
 וְיִבְרָכֵנו וְיִתְּנֵנוּ לְבָנוּ יֵיזֵר עֲצוּמוֹת
 וְקִדְוָה וְהַבְּנוֹת יֵהֵר יֵמֵינוּ
 דְּלִיבֵי עַם הָאֵל הַחֹסֵף
 עֲלֵהֶם כַּחֲסֵף יֵאֵל עֲלֵהֶם
 וְעֲלֵה יֵם פְּעוּתִים דְּקִדְוָה עֵשׂ
 הָאֵל עֲלֵהֶם מִלִּי וְלִיבֵי חֵינֵנוּ
 לְחַצְוֵנוֹת תִּלְכַּח עֲמֵינֵנוּ וְכֵל
 הַחֹסֵף (עֲלֵה) וְיִבְרָךְ נֵשְׂאֵרֵינוּ
 הַקְּמוּת כְּלָנוּס מֵתֵינוּ
 וְהַלְלוּ כְּלָנוּס יֵחֲלֵק נֵהֵר
 גַּעֲסֵנוּ וְכֵל

אֵתָהּ הָאֵל אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִידוּ אֲבוֹתֵינוּ לַפֶּתַח אֵת
 קְטֹרֶת הַסָּמִים בְּזֶמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם
 כְּאִשֶּׁר צִוִּית אֲתָם עַל יַד נְבִיאֵךְ כְּכַתוּב בְּחֻרְתָּךְ :
 וַיֹּאמֶר " אֵל מִשַּׁח קָח לָךְ סָמִים נִסְחָה וְשֹׁלֵלֹת זֶה צִוִּית
 סָמִים וְלַמִּנְחָה זֶה בְּכֹר יֵהוּהוּ : וְעִשְׂתִּי אֵתָהּ קְטֹרֶת
 רִקְחָ מַעֲשֶׂה רִיקְחָ מִמֶּלֶח טַהוֹר קִדְשׁ : וְעִזְקָתָ
 מִמֶּנָּה תִרְקַח וְתַחַת מִמֶּנָּה לְפָנֵי הָעוֹדֵת בְּאֵהוּל מוֹעֵד
 אֲשֶׁר אֵיעַד לָךְ שְׂמֹחַ קִדְשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם :
 וְנֹאמַר דְּהִקְטִיד עֲלֵינוּ אֵתָהּ קְטֹרֶת סָמִים בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב
 בְּהִיטְבוֹתָ אֵת הַנִּרְתָּ יִקְטִירְנָהּ : וְכִהְעֵלֶת אֵתָהּ
 אֵת הַנֶּחֱם בֵּין הָעֲרָבִים יִקְטִירְנָהּ קְטֹרֶת מִמֶּד לְפָנֵינוּ
 לְהִרְתֵּנוּם :

לְבָנֵינוּ פְּעוּתֵינוּ דְּקִדְוָה בְּיַד שְׁלֹשׁ מְאוֹת
 וְשִׁמְנֵי מֵימֵינוּ זֶה : שְׁלֹשׁ מְאוֹת
 תְּשִׁים

זמירות

לששים חמשה כמנין ימורת החמה : ושלשה
 מנים יתרים שמהם מכנים כהן גדול מלא חמין
 כיום הכפורים ומחזיק למכתשה בערב יום
 הכפורים כדי לקיים מצות דקדוק מן הדקדוק :
 ואחד עשר סמנים היו בה ואלו הן ^{הענין}
 והצפורן והחלבנה והלבנה משקל ^{המקום} שבעים
 שבעים מנה : מור וקציעה ושבלת נרד
 וכרפוס משקל ששה עשר ששה עשר מנה :
 קשף שנים עשר קלופה שלשה לנמון תשעה
 בורית כרשנא תשעה קבין : יין קפריסין סאן
 תלתא וקבין תלתא ואם לא מצא יין קפריסין
 מבייא חמר חיור עתיק : מלח סדומית רובע
 הקב : מעלה עשן כל שהוא : רבי נתן הנבל
 אומר אף מביית הירדן כל שהוא : אם נתן פחדיש
 פסלה : ואם חסר אדות מכל סמניה חייב מיתה :

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אתו אלא
 שרף הנוסף מעצי הקטף : בורית כרשנא
 למדה היא באה כדי ליפות בת את הצפורן כדי
 שתהא נאה : יין קפריסין למה הוא בא כדי לשוות
 בו ארת הצפורן כדי שתהא עזה : והלא
 תליסין פין לה אלא שאין מכניסין פי רבן במקדש

תנא ר' עקיבא אומר כהן אומר הריני מביא לך חמין
 שהקול יפה להשלים כמותה לחצין כשרה לשלש ולרביע לא
 שמשג אר יעלה זה הכלל אם כחלתה כשרה לחצין אם חסר
 אחד תכל מתעלה חייב חטאת והוא כן קפריסין לשלש
 שבע היתה כמות של ששים לחצין ועל תנן כי קפריסין אלו
 ידוק בה קורטוב של רבב אין אדם יכול לעמוד תפס דחיה ולתה אין
 תשריפה דבש חפץ שחברתה ארדה כי כליה עובד עובד לא קפריסין
 תנא ר' עקיבא אומר כהן אומר הריני מביא לך חמין

צפני הכבוד : וערבה לי מנחת יחודה וידו שלם כפי
עולם וכשנים קדמניות :

בשבת אומרים זה

וביום השבת שני כבשים
בני שנה תמימים
ושני עשרתים סלת מנחה
בלולה בשמן ונספו :
עלת שבת בשפתו על
עלת התמיד ותסבה :

אבי היה מסוד סדר
המערכה
משמא הנמרא ואלכא
דאבא שאיל : מערכה
גדולה קודמת למערכה
שניה של קטרת :
ומערכה שניה של
קטרת קודמת לסדור

שני גזירי עצים : וסדור שני גזירי עצים קודם
לדושן מובח הפנימי :
קודם להטבת המשורות : והטבת חמש נרות
קודמת לדם התמיד : ודם התמיד קודם להטבת
שתי נרות : והטבת שתי נרות קודמת לקטרת :
וקטרת קודמת לאברים : ואברים קודמים למנחה :
ומנחה קודמת לחביתין : וחביתין קודמים
לנסכין : ונסכין קודמים למיספין : ומיספין קודמים
לביכין : וביכין קודמים לתמיד שבין הערבנים :
שכאסר : וערך עליה העלה והקטיר עליה חלב
השלמים : על השלם כל הקרבנות כלם :

אנא

על אלה מנחת שבת עם יום יום שבת ושבת ושבת ושבת
לחכות ליתרם חמשה ימים בארץ : והקטרת גזירי יחודה
למנוחה ולשבת ובעת שבת ושבת ושבת ושבת ושבת
וימים לבין גולגולת כהן ומסך וקטרת ושבת ושבת ושבת
שבת ושבת ושבת ושבת ושבת ושבת ושבת ושבת ושבת
שבת ושבת ושבת ושבת ושבת ושבת ושבת ושבת ושבת
שבת ושבת ושבת ושבת ושבת ושבת ושבת ושבת ושבת
שבת ושבת ושבת ושבת ושבת ושבת ושבת ושבת ושבת

אמ

ש אבניתין
ק קדעשטן א
ו נעריכש נ
צ במרצתו נ
י תלכטנע י
ת יגלפוק ת
שקוצית ין

מבן גדולת יסנה תתה צדוקה
קבל תת עסק שבענו סרעש נורא
נא נכור דורשי חודק כבבת שמרם
ברכס סהרם רחמי צדקה תמיד גמלים
חסין קדוש כרוכ טיבך נהל עדתך
חיד נאה לעמך סנה זוכר קדושתך
שועתינו קבל ושמע צעקתנו יודע
תעלומות :

הגור

רצון העולמים אתה צויתנו לחקר כקרבן החמיה
במועדו ולהיות כתנים צעפדתם ולרשים
בדומנם וישראל במעמדם ועתה פתוחתנו חרב
בית דתך וכל התמיד וכן לנו לשכוח
מעבודתו ולאלו בדוכנו ולא ישראל בשערה
ואתה אמרת ונשלח פרים ששמינו לכן החתום
בלסניך אחינו ואלהי אבותינו הוא שיהושפטונו
השוב ומקובל ומרועה לפנינו באלו הקה קרבן
חתמיה בסעודו ועמדנו על מעמדו ונאמר השנים
אתו על ירך המזבח צפנדו ותיקו פני ארון
הכתנים אתו על המזבח סמיב ונאמר ואת
התורה לעלה למנחה ולזאת לאשם ולמלכות
ולזבח ושלמו

כפרת איוון תקנות עולם
פתיחה ג' דעיה לחתום
לחנות ג' ופתיחה חלופת
לפית חלופת א חלופת ג'
והיא אהיה כהלכות להיות
חלופת לחלופת עשה וכוה
עליון תיקון עשה כהה ע'
יאמנה שלם עולל ביציה כ'
ככלי תורה לביץ חתום י'
תורה וד' שמשל שם כעל י'
תיקון דיקט לריך עכסיה :

אחד

דאמ

יהי אמת שכתב פתחת פתחת לן פתחת פתחת ג' דעיה
וילכיתו חלופת יד ד' יסנה ופתיחה חלופת עשה
לכיתו חלופת ג' דעיה וחזק הקלסם עליו עליו חלופת
הקמית חלופת חלופת חלופת ופתיחה חלופת חלופת כ'
גולתים ויהי נוסח ד' ליתו עליו חלופת חלופת חלופת חלופת

מורה

כח

לעט פריק זק נפיק חזק
אמר הפירוש כוונתו
הקדמות ואין כוונתו
תפיל עשרה אנשי יב
ולא לחסדוק

איהו : מומן של זמנים פריש קדשים
שחיתון בעמון פרי חסד של זמ
הבחינים שחיתון בעמון וקבול דמן בבלי שרת
בעמון : דמן שחיתון הויה על בין חסדים ועל הפרזות
ועל מוכח הויה פתנה אחת מהן מעכבת שירי
הדם היה שופך על יסוד מערבי של מוכח החיצון
ואם לא נתן לא עכב :

הנהגות לזכור

פרים הנשרפים ושעירי חסד שחיתון בעמון
וקבול דמן בבלי שרת בעמון : ודמן שחיתון הויה
על הפרזות ועל מוכח הויה : סתנה אחת מהן
מעכבת : שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של
מוכח החיצון : ואם לא נתן לא עכב : אלז נאלז
נשרפין בבית הדשן :

הנהגות לזכור

חטאות : חסד והיחוד : אלו סודות חטאות חטאות
שעיר ראשי חלשין ושל מוהר
שחיתון בעמון וקבול דמן בבלי שרת בעמון : ודמן
סען ארבע סתנות על : חטאות חטאות כיצד עלח
פכש : חטאות לסובב : חטאות חטאות חטאות
מוהר : מוהר חטאות חטאות חטאות חטאות חטאות
מערה : חטאות חטאות חטאות חטאות חטאות חטאות
חטאות חטאות חטאות חטאות חטאות חטאות חטאות

בפל

מצות

בכל מאכל ליום ולילה עד תצות:

העולה קדש קדשים שנת מתח בצפון וקבל
דמה בכלי שרת בצפון ודמה מסן שתי
מתנות שהן ארבע וטענה המשם ותחת
וכלל לאשים:

בתי שלם צפור ואשמות אלוהן אשמות ז
אשם גולות אשם מעילות אשם
מחוח חרפה אשם נזיר אשם סזורע אשם
חלוי שחטון בצפון וקבל דמן בכלי שרת
צפון דמן טען שתי מתנות שהן ארבע
תאכלין להם מן הקלעים לזכר ברהונה
מאכל ליום ולילה עד תצות: והעד הוא ליום
קדש קדשים שחטון בכל מקום בעזרת
טען שתי מתנות שהן ארבע תאכלין בכלי שרת
לכל יום בכל מאכל ליום ולילה עד תצות: והעד
בהם כיוצא בהם אשם שהמזים נאכל ליום ולילה
לנשיהם ולבניהם אשם אשם אשם אשם
יום שחטון בכל מקום בעזרת
מתנות שהן ארבע תאכלין בכל יום ולילה עד תצות
בכל מאכל לשני ימים ולילה עד תצות: והעד
כיוצא בהם אשם אשם אשם אשם

וּלְמִיָּהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם: הַפְּסוֹךְ הַמַּעֲשֵׂה וְהַפְּסוֹךְ
 קָרָשִׁים קָלִים שְׂחִימֹתָן בְּכֹל מְקוֹם בַּעֲוֶרָה וְדָמָן
 טַעֲמָן מִלֵּנָה אַחַת וּבְלֶפֶד שִׁתָּן כְּנֶגֶד הַיָּסוּד: שְׁנֵיהֶן
 בְּאִכְלֵתָן הַבְּכוֹר נֹאכַל לְכַהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂה לְכֹל
 אָדָם וְנֹאכְלִין בְּכֹל הָעִיר בְּכֹל מֵאֵכֵל לְשְׁנֵי יָמִים
 וְלֵילָה אֶחָד: הַפְּסוֹךְ אֵינוֹ נֹאכַל אֶלָּא בַּלַּיְלָה וְאֵינוֹ
 נֹאכַל אֶלָּא עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֹאכַל אֶלָּא לְמַנְוִיָּו
 וְאֵינוֹ נֹאכַל אֶלָּא צֵלִי:

דְּבִי וְשִׁמְעָאֵל אֹמֵר כִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִזֹּת הַתּוֹרָה
 נִרְרַשְׁתָּ: מִקַּל וְחֹמֶר מִגֹּזֵרָה שְׂוֵה: מִבְּנֵי
 אֲבוֹתֶיךָ אֶחָד — מִבְּנֵי אָב וְשְׁנֵי כְּתוּבִים: מִכָּלֵל
 וּפְרִט מִפְּרִט וּכְלָל: כָּלֵל וּפְרִט וּכְלָל — אִי אַתָּה הָרָן
 אֶל אֲנֵיךְ הַפְּרִט: מִכָּלֵל שְׁהוּא צִרְיָן לְפְרִט — וּמִפְּרִט
 שְׁהוּא צִרְיָן לְכָלֵל: וְכֹל דְּבַר שְׁהוּיָה בְּכָלֵל — וְיֵצֵא
 מִן הַכָּלֵל לְמַד — לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יֵצֵא — אֶלָּא
 לְלַמֵּד עַל הַכָּלֵל כָּלוֹ יֵצֵא: וְכֹל דְּבַר שְׁהוּיָה בְּכָלֵל
 וְיֵצֵא לְמַעַן שִׁעוֹן אֶחָד שְׁהוּא כְּעֵינֵי — יֵצֵא לְהַקְלָה
 לְמַד: וְכֹל דְּבַר שְׁהוּיָה בְּכָלֵל — וְיֵצֵא לְטַעֲוֵן
 לְמַד — כִּי כְּעֵינֵי — יֵצֵא לְהַקְלָה וְלְהַחְמִיד: וְכֹל
 שְׁהוּיָה בְּכָלֵל — יֵצֵא לְרִיחַ מִדְּבַר חֹדֶשׁ — אִי אַתָּה
 עַל שְׁחֹרְטָה הַכְּתוּב לְכָלֵל
 לְמַד כְּעֵינֵי מִדְּבַר מִסּוּפּוֹ
 וְכֹן

על סמך זה ידוע כי המעשה והפסוק קרשים קלים שחומותן בכל מקום בעוורה ודממן טעמן מלנה אחת ובלפד שתן כנגד היסוד: שניהן באכילתן הבכור נאכל לכהנים והמעשה לכל אדם ונאכלין בכל העיר בכל מאכל לשני ימים ויללה אחד: הפסוק אינו נאכל אלא בלילה ואינו נאכל אלא עד חצות ואינו נאכל אלא למנוייו ואינו נאכל אלא צלי:

על שם המעשה והפסוק קרשים קלים שחומותן בכל מקום בעוורה ודממן טעמן מלנה אחת ובלפד שתן כנגד היסוד: שניהן באכילתן הבכור נאכל לכהנים והמעשה לכל אדם ונאכלין בכל העיר בכל מאכל לשני ימים ויללה אחד: הפסוק אינו נאכל אלא בלילה ואינו נאכל אלא עד חצות ואינו נאכל אלא למנוייו ואינו נאכל אלא צלי:

על סמך זה ידוע כי המעשה והפסוק קרשים קלים שחומותן בכל מקום בעוורה ודממן טעמן מלנה אחת ובלפד שתן כנגד היסוד: שניהן באכילתן הבכור נאכל לכהנים והמעשה לכל אדם ונאכלין בכל העיר בכל מאכל לשני ימים ויללה אחד: הפסוק אינו נאכל אלא בלילה ואינו נאכל אלא עד חצות ואינו נאכל אלא למנוייו ואינו נאכל אלא צלי:

זמירות

וכאשר כתובים המכודים ויהי ארץ ויהי ער שיבא
הכתוב השלישי ויכריע בפניהם: יהי רצון מלפניו
אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש כמנהג
בימינו ותן חלקנו במעוררתך לעשותו ויצחק בלעם

עולם ואשרים קידש דבנ

הודו ג"י קראו בשמו הודיעו בעמים על אלהיך
שירו לו זמרו לו שירו בכל נפלאות

התהללו בשם קדשו ישמחו וישתבחו: דה"ש

ועו בקשו פניו תמיד: ויבן נפלאותיו אשר עשה

מפתיו ומשפטיו פיהו: ויעש אלהי עמו כפי

בחיריו: הלא אלהינו בכל הארץ משפחה

לעולם פריהו דבר צה לאלהיך: אשר שירת

אברהם ושכנעתו ליצחק: ויעמידהו לעקב

לישראל ברית עולם: לאמר לך אתן את ארץ

ענף חלתיכם: בחיותכם מתי מספר כמעט פרי

הארץ כי סגו ונו וממלכת אל עם ארץ

לאיש לעשקם ויבן יצחק מלכות

במשיח הנביא אל דוד: ויהי

סיוס אל יוסף וישעתו: מנצח

העמים ונפל אתו: כי יבן בית

על כל אלהים: כי יבן בית

על כל אלהים: כי יבן בית

על כל אלהים: כי יבן בית

על כל אלהים: כי יבן בית

על כל אלהים: כי יבן בית

על כל אלהים: כי יבן בית

על כל אלהים: כי יבן בית

זמירות

הבול... משפחות עמים תמי... כבוד ועו: הבו לי
כבוד... שש כבוד זכא... לזיו השתחו לי
בחוד... חילו כלפי כל הארץ אף תבון תכל
... חסד חסד סודג הארץ ואמרו בננים
... רעים ומלואו עלק השדה וכל אשר בו:
או יוש על וזיע פלמי... לכה לשמוט את
הארץ... חודד לי כי טוב כי לעולם חסדו: ואמרו
דו ישיעו... ישיעו וקבצו מזעלנו מן העים
לחודות... קר שך השמחה בתהלתך: ברוך
... אלהי ישראל מן העולם ועד העולם
העים אמן והלל ל... חסדו אלהים השמחה
להדום רגלי קהל... רוסם אלהים השמחה
לזר קר טובי קדוש אלהים: הוא רחום וחסד
... להשיב את גלו יעד מלך
... רחמיה ממנו חסדך
זכר רחמיה "חסדך"
... לאלהים על ישראל נאמת
... חסדך וחסדך אלהים
... חסדך וחסדך אלהים
... חסדך וחסדך אלהים
... חסדך וחסדך אלהים

מסכת

נכד

אלהי יעקב מלה: "צמחה אשור ארם פסח כד:
 הושיעה הפלך יענו כיום קראנו: הושיעה ארת
 עפה וברה אלה נחלה ורעם ונשום עד ונלכס:
 נכשו חלחה ל" עזרו ופנינו הוא: כי כיו ש
 לבנו כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך יעלינו פאשה
 יחלנו לך: הראנו חסדך וישעה תתן לנו: קומת
 עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: אנכי אלהיה
 המעלה מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאתו: אשר
 העם שככה לו אשר העם שיי אחו: חסדך
 בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה לך כי נפל עלי
 ל ארומסק "כי דליתני ולא שפחת אביגיל:
 אלהי שועתי אלהי ותרפאני: חללה
 פן שאגל נכשי חיתני מירד בוד: זמרו ל" חסדך
 יהודו לזכר קדשו: כידע באפו חיים בתאוונתו
 יליו כבו ולבקר רצדו: ואני אמרתי בשכר פני
 אמוט בעולם: ברצונה הומצתו לך
 הסתרת פניה שיתי נבדו: אלהי אשור
 א אחחני: מהבצע בדם נרדת: אלהי אשור
 עפר היגיד אמת: שבע ורובו וכל
 הופכת מספדו למחול: כל נשמת
 שמחה: למען ימרוך כלפיך ואל
 לעולם אלהי

כחנכה תוסין למק חזק
 וחסות קבא נכד

בני ישראל
אנשים ונשים

קנ להוד ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם
 קדשו ברכי נפשי את יי ואל תשכחי
 כל גמולתי חסלח לכל עונתי הרפא לכל תחלואיכי
 חננאל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים
 המשביע בטוב עדיך תתחדש בנשר נעורכי
 עשה צדקות ומשפטים לכל עשוקים יודיע
 דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו רחום
 וחנן אך אפים ורב חסד לא לנצח יריב ולא
 לעולם ישור לא כחטאינו עשה לנו ולא בעונותינו
 גמל עלינו כי כנבה שמים על הארץ גבר חסדו
 על יראיו כרחק מזרח ממערב הרחוק ממנו
 את פשעינו כרחם אב על בנים רחם יי על
 יראיו כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנו
 אנוש כחצר ימיו כציץ השדה כן יציץ בתת
 עבודתו ונראינו ולא יכירנו עוד מקומו חסד יי
 מעולם תעד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים
 לשמור בריתו ולזכר פקדיו לעשותם בשמים
 כמי שיש אלוהים בכל משלה ברכו יי מלאכי
 ואלהי שמים רבים לשכונתם ואלהי כבוד יי כל
 מעשיו בכל מעשיו ואלהי כבוד יי כל מעשיו בכל מעשיו

בני ישראל אנשים ונשים

זמירות

יְהוָה הוּא אֱלֹהִים יְהוָה הוּא אֱלֹהִים:

הפסוקים הללו כולם ערוך
 להלכות הנזכרות בו בספר
 ה' פירוש לשם הנזכרת
 הוא אלו ואלו יוכלו לומר
 ואלו כאלו ואלו כאלו
 ואלו כאלו ואלו כאלו

מְלֶכְךָ מְלֶכְךָ מְלֶכְךָ מְלֶכְךָ מְלֶכְךָ
 יְהוָה הוּא אֱלֹהִים יְהוָה הוּא אֱלֹהִים:

האומרים שני פעמים יי מלך

וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה
 אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד: הוֹשִׁיעֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּקְבִצְנוּ
 מִן הַגּוֹיִם לַיהוּדוֹת לְשֵׁם קְדֻשָּׁתְךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻתְךָ:
 בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל
 הַיָּעַם אָמֵן הַלְלוּ יְהוָה: כָּל הַיְּשׁוּמָה תִּהְלַל יְהוָה הַלְלוּ יְהוָה:

לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְרֹדֹד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד
 אֱלֹהֵינוּ וְעוֹלָם וָעֶד יִבְרַח יְהוָה וְלִילָה לְלִילָה יְחַוֵּד דַּעַת: אֵין אֱמֶר

וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי גִשְׁמַע קוֹלָם: בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם
 וּבְקֻצַּח הַבַּיִל מְלִיחָם לְשֵׁם שְׁם אֱהֹל בְּהֵם: וְהָיָה

כַּחֲתָן יֵצֵא מִחַפְתּוֹ יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּחַ אֲרָח: מְלֶכְךָ
 הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וְהַקּוֹפְתוֹ עַל קִצּוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר

מִחַפְתּוֹ: תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מִשִּׁבְרַת נַפְשׁ עַד
 נְאֻמָּה מִחֲבִיטַת פֶּתִי: סְקוֹר יְהוָה מִשְׁמַיִם

כִּצוֹת יְהוָה בְּרַחַמֵּי אֲדָרַת עֵינָיו: רֵאשִׁית מִתְּהִלָּתְךָ
 מִשְׁפָּטֵי יְהוָה אֲמַת עַד קוֹן יְהוָה: תְּהִלָּתְךָ

וְנִפְרֹד בְּמִחְרָקִים שִׁבְטֵי תְּהִלָּתְךָ וְנִפְרֹד
 בְּכָל עַמְּךָ כְּכֹל עַמְּךָ לְכֹל עַמְּךָ וְנִפְרֹד

לְכָל עַמְּךָ וְנִפְרֹד לְכָל עַמְּךָ וְנִפְרֹד לְכָל עַמְּךָ
 וְנִפְרֹד לְכָל עַמְּךָ וְנִפְרֹד לְכָל עַמְּךָ וְנִפְרֹד

תרגום ספר מנחות שכל עובד תהא לי בתורה להכין ולהשקל כמנהג התורה

זמירות

108 לב אחוה אלהי הוי

וזהר בהם בשמרים עקב רב: שניאורת מי יבין יגיע וז' הרביב
מנסתרות נקני: גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו מעט לראש ברכו
כי או ציתם ונקיתי מפשע רב: יהוירדצון אמרי פי שיתק הנגל נעשו
והניזון לבי לפניך יצורי וגאלי: הכצע נחשה סתרוך תורת אלה
ומשפטם ישרים לב האמן תרטי רפני ולב טהור חדש בקדש: שועתי

ברוך שאמר והיה העולם ברוך אומר ועושה ברוך אומר ויש השלך
ברוך גזור ומקיים ברוך עושה בראשית ימים עני נגזח

ברוך מרחם על הארץ ברוך מרחם על הבריות יבנה אהבתו בנסת
ברוך משלם שכר טוב לרואיו ברוך מעזר אפילה זמיר זרע לפני

ומביא אורה ברוך אל חי לעד וקיים לצח ברוך יבין בכל חכמה וחי
שאין לפניו עולה ולא שכחה ולא משוא פנים ולא מענה יועתק ה

מקח שחד צדיק הוא בכל דרכיו וחסיד בכל מושבו: השונע ומתשוקה
ברוך פודה ומציל ברוך הוא וברוך שמו וברוך שמו נחמד לע

זכרו לעולמי עד ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם רצו להתפלל לך
המלך הגדול והקדוש אבה רחמן מתלל בבי וקדו באמר ב

משבח ומפואר בלשון כל חסידיו ועבדיו: שבת כלו נשמו
עני מלה בלשון

עד כאן פיו תיבות וסרה חסיד ובעתה כי בצר חסידו
דת עבדך גהלך יי אלהינו בשבחוח נפש נבא שיה

ובציירות נהודך נגדלך נשבחך נפארך טאכ טאכ זמיר
ומליכך וקדושך זעור צד ומוכיר שוך שחר חסיד אומי

הידיעה וידעו כל מינים משבח ומפואר זמיר זמיר זמיר
עליון עולמי עד ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

מוכיר

לח עולמי עד שמו נחמד לע עולמי עד שמו נחמד לע עולמי עד שמו נחמד לע

עולמי עד שמו נחמד לע עולמי עד שמו נחמד לע עולמי עד שמו נחמד לע

עולמי עד שמו נחמד לע עולמי עד שמו נחמד לע עולמי עד שמו נחמד לע

עולמי עד שמו נחמד לע עולמי עד שמו נחמד לע עולמי עד שמו נחמד לע

עולם ומזרח היצירה

העולם הזה
הוא עולם
הוא עולם
הוא עולם

קודם שהתחיל ב"ס תלמוד ע"ז ע"ד העלית שבעד ע"ז ותלמוד כחוק ותנחם ב"ן
ולפי שיש חסידים ואנשי מעשה סכנותיים ילמי ברוך שומר מצוה
חיבות על כן סדרנו שתי נספחות הללו כדי שיהיו

הבחר בדבנו:

הנה עומק בעולם היצירה לתקן חסם של כל יעדל עם ר"ת ת"י
ישל אהיר כחדרי גדולה ידית שתלשלת פילת חת שאטת חתחטן ופער כ"ס
והגיס חלקי כחלק חקוסה שחיות החת ע"ז חת בע"ז לע"ז אה"ה
כפוקר והכלול הפילתי עם ברוך שאמר ס"ס ושיחם כמנהג
תפילת הצדיקים והתלמידים האנדלוזים שהלכו בס"י גיליא
והישרים כי אלה שומע ר"ת
כלפי כרען שומע ר"ת לה:

שואמר יהודה

ברוך

העולם: ברוך

אומר ועושה: ברוך נחמה

ומקיים: ברוך אל חי

לעד וקיים לעש:

ברוך עושה בראשית:

ברוך מרחם על הארץ:

ברוך מרחם על הבריות:

ברוך משלם שטר טוב

ברוך פודה

ברוך הוא

וברוך שמו: ברוך אתה

אלהינו מלך העולם

הא מלך המודל

המשיב הפוכה

ובלשון כל חסיד

עבריו ובשריהם

נהלל

שואמר יהודה

העולם: ברוך

הוא:

בראשית: ברוך אומר

ועושה: ברוך טוב

ומקיים: ברוך מרחם

על הארץ:

מרחם על הבריות:

ברוך משלם שטר טוב

ליראני

וקיים לעש:

פודה ומשיב

שמו:

אלהינו מלך העולם

הא מלך המודל

המשיב הפוכה

ובלשון כל חסיד

עבריו ובשריהם

נהלל

זמירות

גוים מארצו: " הפיר עצת גוים הניא מחשבות

עמם: רבות מחשבות בלב איש ועצת " חזק

תקום: " עצת " לעולם תעמד מחשבות לבן לדור

ודר: כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: " כי ביד

" בציון איה למושב לו: " כי יעקב בחר לו יה ישראל

לסגלמו: " כי לא ישש " עמו ותחלתו לא יעזב:

זהו יחיום יכפר עון ולא ישחית והרבה לחדש

אפו ולא יעיר כל חמתו: " חרשי עה המלך יענגו

ביום קראנו:

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוק סלה: אשרי העם

שכבה לו אשרי העם שיי אלהיו:

קמה תהלה ליהוד ארומקה איהי המלך ואברה

שמה לעולם ועד: בכל יום אנדכך

ואתללה שמה לעולם ועד: גדול " ומהכל סאד

ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתך

יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותך אשוח

ועוז נוראותך יאמרו וגדלתך אספרנה: אסד ו

טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחמי יאמר אפי

וגדל חסד: טוב " לכל ורחמי על כל סגסא

" כל מעשיך וחסידיך יברכוכה: טוב ורחמי

יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע חסדך ורחמי

וגבורתך ונבואתך מלכותו: מלכותך בראשית כל יום

המלך יען

וממשלהך בכל דור ודור : סומך ללכל הנפלים
 חוקך לכל הכפופים : עיני כל ישרו ואתה נותן
 להם את אכלם בעתו : פותח את ירך ומשביע לכל
 חי רצון : צדיק בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו :
 קרוב לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת : רצון
 ראוי עשה זאת שועתם שמעו ורשיעים : שומר את
 כל אהבו ואת כל הרשעים ישמיד : תהלה לך
 פיו בך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואמנו
 נברך יה מעתה ועד עולם הללו יה :

כמו הללו יה הללי נפשי את : אהללה בך
 אומרה לאהי בעודי : אל תבטחו

בנרבים בן אדם שאין לו תשועה : הצארתו ישב
 לארמונו ביום הוא אכרו עשה נתיו : אשרי שאל
 יעקב בעורו שכרו על אלהי : עשה שמים וארץ את
 היסואת כל אשר בם השמר אמת לעולם : עשה
 משפט לצדקים נתן לחם לרעבים ימתד אמורים :
 פקח עורים יקח כפופים אתב צדיקים : ישמר
 את נדים יתום ואלמנה ידד ודרך רשעים יעור :
 של לעולם אלהי ציון לדד הד הללו יה :

קמו ואלהי ישראל : כי טוב וישר אלהינו כי נעים נשוא
 תהלה לך אלהי ישראל : תהלה לך אלהי ישראל :
 יבנים :

ונה

יתפארי נ' יאהד נתי
 סב חתך חוקך מן הדת
 יין לחובת
 כחלה רצון רכנו להתעך
 מרצון העלין אפע לשלם

זמירות

מצות מספרה לכוונתם לכלים שמורת קדש : זרח
 אדוני עתה בך לחבתו ואין מספר : מעודד עולם
 משפיל רשעים עדי ארץ : ענול כמות המצות
 לאלהים בכבוד : המכסה שמים בעבים המנין לארץ
 מסד המסס חתרים חזיר : נתן למהמה להמא לשב
 טיב אשר יקרא : לא מסכודת הסוס יחפץ לא
 במאק דהאיש ירצה : ודעה זאת יראו את המיחלים
 לחסדו : שכחו ירושלים את יצאלי אלהיך ציון : פי
 חוק ברידו שעריך בוד בן בן בקרבן : השם נבולך
 שלום חלב חטים ישיבעך : השלח אמרתו ארץ עש
 מהרה ירדן דברו : הנתן שלג כצמר כפור כנמר
 יפוד : משליך קרחו כפיתים לפני קרונותי עמד :
 שלח דברו ומסס ישברחו ירוסם : סמא ירד
 ליעקב חקור משפטו לישראל : לא עשה כן לכל
 בני ומשפטים בל יעום הללו יח :

סגנון אפיו תלמידי אבות
 דברי דאיה ובהמיו גאלין
 צוקים נפארים עגור
 יעקב הארץ יסוד אבא :

קמח הללויה הללו ארץ מן השמים הללויה
 במרוסם : הללויה כל מלאכה
 הללויה כל צבאו : הללויה שמש וירח ודליונו כל
 כוכבי אור : הללויה שמי השמים והמים אשר על
 השמים : הללו ארץ שם יי פי הארץ והמים
 ויעמידם לעד לעולם חק נתן לא עבר : הללויה
 מן הארץ ותגניסו כל תהמות : אשכנז

לה

ציהת

מגל כתיב

ויבא ויפגשם וישתחבדו: ^{למס} החריטובל וכשרת
 שם ^{למס} ויהי ויבא בהמדרם ועפור
 כן: ^{למס} ויהי ויבא לאדם שריסובל שמי ארץ:
 בחורים וגם בתולות ויגיש עם נערים: יהללו את
 שמי כי יעצב שמו לבדו הודו על ארץ ויטמס: זדם
 כח לצפון תהיה לכל חפדיו לבני ישראל עם קדו

הגלוייה

קטן הגלוייה ^{המלך} שרדו הושתתו בקהל
 חסידים וימתו ישראל בעשיו בני
 ציון יגלו במלכם יהללו שמו כמחול סוף ויבנו ויפנה
 לו: ^{למס} כי יוצא בעשיו פשוט עינים בישועה: יעלה
 חסידים כבבוד ידנו על משכבתם: חממותא
 בגוונם הריכ פתיחת בים: לעשות וקמה במים
 נוכחות בלאים: לאור מלכהם בויקיסת כבודם
 כעבלי ברל: לעשות בחוס משפט כתוב הודו הוא
 למלך חסידו יגלו יה:

קג הגלוייה ^{למס} הגלוייה קדשו הגלוייה ברוקיע ענו:
 הגלוייה ^{למס} הגלוייה כח הגלוייה סל כבודו:
 הגלוייה ^{למס} הגלוייה שופר חלקו ענבל וכבוד: הגלוייה
 ביה ויחול הגלוייה כסודם תעם: הגלוייה ענבל צלי
 שמו הגלוייה ענבל צלי תרצה: כל הגלוייה תהיל

יה הגלוייה

הגלוייה

החיות קודם גלוייה
ועוב לארץ טלוייה

זמרות

כתב לזכרון

ברוך " לעולם אמן ואמן : ברוך " מעין שכן דוד שלם
הללויה : ברוך " אלהים אלהי ישראל עשה
נפלאות לבדו : וברוך שם כבודו לעולם ועד כבוד
את כל הארץ אמן ואמן :

ברוך אתה " לעיני כל הקהל ויאמר דוד ברוך
אתה " אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם
לה " הנדלה והנבחרה והתפארת והנצח וההודו כי
כל בשמים וברוך אתה " וימלא כל הארץ כבוד
לראש : והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל

ירב בוכו אהיה וברוך כח
כחילוק קונו
וקולו שש :

והיה וברוך כח ונבודה ובידך לגדל ולחזק לכל : ועתה
אלהינו מודים אנחנו לך וסהללים לשם תפארתך :
ויברכו שם כבוד ומרומם על כל ברכה ותהלה :
אתה הוא " לברוך אתה עשית את השמים שמי
השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עלה השמים
וכל אשר בהם ואשר מתחת את כלם תבא השמים
לה משתחוים : אלהי ישראל " האלהים אשר
בחרת באברהם והוצאתו סגור בשורים ושפת סגור
אברהם : ומצאת את אבינו לנביא ונחת עמו
הבירה לתת את ארץ חמשה וחדש ואת
הפרו' והיבסי והגדושי לתת לדוד ודודים אלה
ברוך כי צדיק אמת : והרא אתנו וכתבו מלכותם
ואת זעקתם שמיים על ים סוף : והתן אתה ויבחרתם

במלכות

נבחה

לו

וְעַל כָּל עַבְדֵי וּבְכָל עַם אֲרֶצוֹ כִּי יִדְעַת פִּי הַיָּדוּד
 עֲלֵיהֶם וְהָעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּתוּסֵי הַחַוּוּד : וְהִים בְּקַעַת
 לְעֵינֵיהֶם וְעֵבְרֵי בְּתוֹךְ הֵימָּן בִּיבִשָׁח זֹאת וְדַפְיָהֶם
 הַשְׁלֵכָם בְּמַצוֹלֹת כְּמוֹ אֲבָן כְּמִים עֵינִים : וְיִשְׁעֵי
 בְּיוֹם הַחַוּוּד אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מְצָרִים וְרָא יִשְׂרָאֵל אֶת
 מְצָרֵי מִתְּ עַל שַׁפַּת הֵימָּן : וְרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד
 הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּמְצָרִים וְיִרְאָה דָּתָם אֶת
 וְיֵאמְרוּ בְּיָבִישָׁח עַבְדֵי

עֵינֵי לֹוֹדֵי עֵינֵי הַיָּס
 כְּמִלֵּךְ גְּדוֹלָה כְּמִלֵּךְ הַיָּס
 אֵל הֵימָּן וְכֹוֹתָם הַיָּס
 וְכֹוֹתָם הַיָּס וְכֹוֹתָם
 לְעֵינֵיהֶם וְעֵבְרֵי לְעֵינֵיהֶם
 וְעֵבְרֵי לְעֵינֵיהֶם וְעֵבְרֵי
 וְעֵבְרֵי לְעֵינֵיהֶם וְעֵבְרֵי

אִזּוּ יִשְׂרָאֵל מִשְׁחָ וּבְכֵי
 הַזֹּאת לִי וְיֵאמְרוּ לְאִמָּה
 אֲשֶׁר דָּהָ לִי כִּי נָאָה
 בֵּימָּן : עֵינֵי הַיָּס
 וְיֵאמְרוּ לִי לִשְׁעָה זֹה
 וְאִמְסַנְהוּ : אִישׁ
 מִלְּחָמָה יֵשׁוּ : מְרַכֵּב מִפְּרֵעוֹת הַיָּס
 יֵרָא בִּישׁוּמְבָחָר יֵלְשׁוּ
 טַבְעוֹ בֵּימָּן סוּף : תְּהַמֵּת יִכְפִּימְעוֹדוֹ
 בְּמַצוֹלֹת כְּמוֹ אֲבָן
 וְכֹוֹתָם הַיָּס : וְכֹוֹתָם הַיָּס
 וְכֹוֹתָם הַיָּס : וְכֹוֹתָם הַיָּס
 וְכֹוֹתָם הַיָּס : וְכֹוֹתָם הַיָּס

מא

שחרית

צריך לומר יו' אכחיס לו
בנשיאת א' כי ענה היצירה
נעשית יו' ספירות כבוד נג'
אכה עשנו כבודי אה ויבטן
יחנא ויגלו חיה סוד יו'
יבוקש דלא דיצירה:

ויחבר רבך ונלכות

שמן לעד מלכו האל המלך הגדול

והקדוש בשמים וכו' כי לך נאה

אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד

הלל חסדך עוה ומשלך

נעתי ונעתי ונעתי ונעתי ונעתי

ברכות ודראורתי לשמן הגדול

ומעלם ועד עולם אתה אל ברוך אתה

מלך גדול ומהלל בתשבתות אל יהודאות ארון

הנפלאות בורא כל הנשמות רבון כל המעשים

הבוחר בשר ומהו מלך היעולקים אמנו

הגדול והקדוש שמיחר לא בעלמא די ברא פרוצות

ומלך מלכותיה וימח פורקניה

משניהו בתיכון ובעמיכון ובחייך כל בית ישראל

בעול אבזמן קרוב ואמר אמנו יהא שמיך גדול

מלך ואלים אלים עלים יתברך וישתבח

ותתן ויהי ויחם ויתגבר ויתעלה ויהדגל

ועד ויבקר שמיך יהא לעולם וכל ברכות

העולמות ונחמתא דאמיון בעלמא

העולמות ונחמתא דאמיון בעלמא

העולמות ונחמתא דאמיון בעלמא

העולמות ונחמתא דאמיון בעלמא

העולמות ונחמתא דאמיון בעלמא

העולמות ונחמתא דאמיון בעלמא

העולמות ונחמתא דאמיון בעלמא

העולמות ונחמתא דאמיון בעלמא

העולמות ונחמתא דאמיון בעלמא

העולמות ונחמתא דאמיון בעלמא

העולמות ונחמתא דאמיון בעלמא

העולמות ונחמתא דאמיון בעלמא

העולמות ונחמתא דאמיון בעלמא

העולמות ונחמתא דאמיון בעלמא

העולמות ונחמתא דאמיון בעלמא

שחרית

ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבשרו
אין אלהים: יהי שם מבורך מעתה ועד עולם
ומרום על כל ברכה ושתילה

עולם ושתיהם רם הבריא

היכל לבנת הספר ברוך המבורך לעולם ועד
ברוך אתה ואלהינו סלק העולם יצא את
יסוד נעמיה ד'א' ד'ב' י'א' י'ב'

וכורא ד'ע' עשה שלום ובורא את הכל
המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ושם פחדו
בכל יום תמיד מעשה בראשית: מרשית מעשה
כלם ברחמם עשית פלאות ומוצאות: המלך
המרום לפי מאן המעשה והמשיא והמחנן
מימות עולם: אלהי עולם ברחמיה ורחום רחם
עלינו ארון עוני צור מעוננו מן ימינו

היכל עצם השמים
ס'ג' א' ד'ב' י'א' י'ב'

משנב בעדנו: אל ברוך ונעל ד'ע' ח'מ' ח'ס' ח'ס'
הרי חמה: טוב יצב כבוד לשמו: מן ימינו
סביבות עז: פנות אבות קדושים חכמים
תמיד מספרים כבוד אל וקדושתו: ח'מ' ח'ס'
אלהינו בשמים ממעל ועל הארץ סביבות
שבח מעשי ידך ועל מאן אור שיעור
יפארוך סלה: חפדך לנפשי על כל בני ימינו
בורא סבויים: ישבח שנה לעד כלם יצו
משודים ואשר משודים כלם סביבות ח'מ' ח'ס'

ומחממים

שחרות

מכ

ומשמי'ים בראת יחד קול ב'ים אלהים חיים ומלך
 ולם כלם אחזים כלם פחדים כלם נפחדים כלם
 קראוים כלם עושים נאמה וכיראה רצון קונם:
 וכלם פחדו מאת פיהם בקדשה ובפחדה ובשררה
 ומסדה בסדין ^{מפחדן} ^{מפחדן} ^{מפחדן} ^{מפחדן} ^{מפחדן}
 ומעריצין ומפליבין את שם האל המלך והנחמד
 והנור והנורא קדוש הוא: וכלם מקבלים עליהם
 עול מלפני שמים והמודה אנותנים דשות והלצה
 להקדיש ליוצרים בשרת רוח מסקרת בהודיה
 ובנעיסות קדושה וכלם כאחד ענים באיסרה
 ואומר ביראתו קדוש קדוש קדוש צבאות סגל
 כל הארץ כבודו והאופנים וחיות הקדש פועש
 על פני הארץ למתים משפוחים ואמרים ברוך
 ה' כל ימיו ^{בכבוד} ^{ממקומו}

כחן יעמוד

במלכותו יתקין המעלות

במלכותו יתקין המעלות

לא יפחדו כלם יחדו למלך אל היוקיים צמדות היכל נונה
 ואמר ותשבחות שמי' כי הוא לבח
 כדשן קדוש פועל צמדות עשה חרשות בעל
 מלכותו ותעשיקות כפיה שועות פדא
 השארת מלכותו ארון הנפל אות: ^{השמים} היכל זכות
 סוכו בכל יום תמיד מעלת כבודו כאמר

במלכותו יתקין המעלות

לעשר ארזים נהלים סגלם חסות (מחוקן)
 בשרתו יתקין המעלות

1 2 3 4 5 6 7

אור ה' על
 רגלי
 וכל
 כבודו

היא ההודו חמדי הדעת להאמינם נאמן

יהו לעם נב כדבריו

ובל בנה ובכל צבא ודבר וכל צבא
 והיה הודו חמדי הדעת להאמינם נאמן
 והיה הודו חמדי הדעת להאמינם נאמן
 והיה הודו חמדי הדעת להאמינם נאמן
 והיה הודו חמדי הדעת להאמינם נאמן

כפי זה והתכונן לעם
 נכון כפי זה והתכונן לעם
 נכון כפי זה והתכונן לעם

ואם שמעו מעתה את דברי
 אלה ושמעו את דברי אלה
 ושמעו את דברי אלה ושמעו את דברי אלה
 ושמעו את דברי אלה ושמעו את דברי אלה
 ושמעו את דברי אלה ושמעו את דברי אלה
 ושמעו את דברי אלה ושמעו את דברי אלה
 ושמעו את דברי אלה ושמעו את דברי אלה
 ושמעו את דברי אלה ושמעו את דברי אלה
 ושמעו את דברי אלה ושמעו את דברי אלה
 ושמעו את דברי אלה ושמעו את דברי אלה
 ושמעו את דברי אלה ושמעו את דברי אלה
 ושמעו את דברי אלה ושמעו את דברי אלה
 ושמעו את דברי אלה ושמעו את דברי אלה

כפי זה והתכונן לעם
 נכון כפי זה והתכונן לעם
 נכון כפי זה והתכונן לעם

כפי זה והתכונן לעם
 נכון כפי זה והתכונן לעם
 נכון כפי זה והתכונן לעם
 נכון כפי זה והתכונן לעם
 נכון כפי זה והתכונן לעם
 נכון כפי זה והתכונן לעם

יהו לעם נב כדבריו

נִשְׁבַּח אֱמוּנָתוֹ • צַדִּיק צַדִּיק שְׁמוֹנֵה עָרָב • פֹּדֵנוּ וְמַצִּילֵנוּ
 מִיַּד יְהוָה מִכַּף • וְאֵינָנו עוֹד אֱלֹהִים אֲלֵיךָ מִלָּה :
 אֲמִתּוֹת אֲתָה הוּא מַעֲלֵם • מִן וּמוֹשִׁיעַ •
 לָהֶם • וּלְבָנֵיהֶם אֲחֵרִים בְּכָל דְּרוֹר : בְּרוּם
 מִשְׁבַּח • וּמִשְׁפָּחָה וְצִדְקָתָה עַד אַפְסֵי אָרֶץ :
 אֲתָה אֱלֹהֵי אִישׁ שִׁשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ • וְתוֹרַתְךָ וּדְבָרְךָ
 שִׁים עַל לִבּוֹ : אֲמִתּוֹת אֲתָה הוּא אֲדוֹן לַעֲמָךְ •
 וּמִן וּמוֹשִׁיעַ לְדָבָר רַבִּים לְאִכּוֹת וּבְנִים : אֲתָה אֲתָה הוּא
 וְאֵשֶׁת • וְאֲתָה הוּא אֲחֵרִים וּמִבְּלַעַד לְאֵלֵינוּ
 מִלֵּךְ וְאֵל וּמוֹשִׁיעַ • אֲמִתּוֹת מַעֲלֵם נִשְׁבַּח אֱלֹהֵינוּ
 מִבְּרַח עֲבָדִים פְּרִיעֵנוּ כָּל בְּנֵיהֶם הוּא וּבְנֵיהֶם
 יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּח • וְיִסְטוֹף לְהַסְבִּיקֵת תְּהִיֵם סִפְסִי
 יוֹדִים עֲבָדִים • וְכִסּוּ מִים צִוִּיהֶם • אֲחֵרִים כִּסּוּ
 צוֹתָר עַל זֹאת שְׂבָחוּ אֱהוּבִים וְהוֹמַמְלוֹ וְהוֹמַמְלוֹ
 זְמִדוֹת שְׂחֹרֹת וְהַשְׂבָּחוּרֵי פְרִכּוֹת וְהוֹמַמְלוֹ
 לְמַלְאֵךְ חִוּקִים : וְסִתְשֵׁא נְדוּל נְבִדוֹת וְהוּא
 מִשְׁפַּל נִשְׁבַּח עַד אָרֶץ מִנְפִי שְׁפָלִים עַד פְּרוּם
 מוֹעֵד אֲסוּדִים : פּוֹדֵה עֵנִים • עוֹרֵד לִים • הַעוֹנָה
 לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּעַת שְׁעָם אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ
 נִשְׁבַּח • בְּרַחֲמֵינוּ וּמִכּוּן מִשְׁחֵנוּ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָה עֵנֵנו
 שִׁיחֵנוּ • מִשְׁחֵנוּ וְהוּא אֲמֵר כָּלִם : מִכְּמֵה כָּלִם
 מִכְּמֵה נִשְׁבַּח בְּקִדְשׁ נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה מִלָּה :

שְׁדָה 6 4 ו ד

שירה חדשה שכתב נאמן ככל שכתב

הים יחד כלם חורו חמלים ואמרו

ועד: ונאמר גואלנו יצאנו שמו קדוש

היכל קדש הקדשים

כאן נכתב

ברוך אתה

יוד הי יוד
יוד הי יוד
יוד הי יוד
יוד הי יוד

אשר

בין כולם בלשון נשגה
בא כבודו כד שכתב
חסד נחם לתרוקן
זים כרובם סגור החיים
שגן לים חיים לחי:

הגדול

בנהם למען

אשר

עליו תהיה נאמן

להושיע

היה ומוח

במקור

שועה

מחוק

במקור

במקור

במקור

במקור

במקור

במקור

במקור

ברוך אתה ייגאל ישראל: אלהים

אלהינו שפתי תפתוח לנו ופיהנו

אפתח ופה יגאל ישראל: אלהים

אלהינו שפתי תפתוח לנו ופיהנו

אפתח ופה יגאל ישראל: אלהים

אלהינו שפתי תפתוח לנו ופיהנו

אפתח ופה יגאל ישראל: אלהים

אלהינו שפתי תפתוח לנו ופיהנו

אפתח ופה יגאל ישראל: אלהים

אלהינו שפתי תפתוח לנו ופיהנו

אפתח ופה יגאל ישראל: אלהים

אלהינו שפתי תפתוח לנו ופיהנו

אפתח ופה יגאל ישראל: אלהים

אלהינו שפתי תפתוח לנו ופיהנו

אפתח ופה יגאל ישראל: אלהים

אלהינו שפתי תפתוח לנו ופיהנו

אפתח ופה יגאל ישראל: אלהים

מח

לעיתים משבחים
ומדבירי קדשה
ימלוקו עליכם אלהים

השקו קדושים
האל הקדוש
המלך הקדוש

לעיתים משבחים
ומדבירי קדשה
ימלוקו עליכם אלהים

השקו קדושים
האל הקדוש
המלך הקדוש

לעיתים משבחים
ומדבירי קדשה
ימלוקו עליכם אלהים

השקו קדושים
האל הקדוש
המלך הקדוש

לעיתים משבחים
ומדבירי קדשה
ימלוקו עליכם אלהים

השקו קדושים
האל הקדוש
המלך הקדוש

לעיתים משבחים
ומדבירי קדשה
ימלוקו עליכם אלהים

השקו קדושים
האל הקדוש
המלך הקדוש

לעיתים משבחים
ומדבירי קדשה
ימלוקו עליכם אלהים

השקו קדושים
האל הקדוש
המלך הקדוש

לעיתים משבחים
ומדבירי קדשה
ימלוקו עליכם אלהים

השקו קדושים
האל הקדוש
המלך הקדוש

לעיתים משבחים
ומדבירי קדשה
ימלוקו עליכם אלהים

השקו קדושים
האל הקדוש
המלך הקדוש

שד"ת

רומא רחמן נאמן אתה ברוך אתה רומא חלי

עמו ישראל בקיץ אמרים

ברכנו אלהינו בכל מעשה ידינו וברוך שמו

בטללי רצון ברכה ונדבה ותהי אחריתה

חיים ושבע ושלוש כשנים לברכה ביאל

טוב ומטיב אתה וממך השנים ברוך אתה

מברך השנים בחורף אמרים

ברך עלינו אלהינו ארץ השנה הזאת וארץ כל

מיני תבואתה לשונה והן טל ומטר לברכה

על כל פני האדמה ורחמי פני תבל ושבע את העולם

כל מטונק ומלא ידנו מברכותיה ומעשר פתורות

ידיה שמרה והצילה שנה זו מכל רע ומכל מיני

מטחית ומכל מיני פורענות ועשה לה תקוה טובה

ואחרית שלום חוס ורחם עליה ועל כל תבואתה

ובירתיה וברכה בשמי רצון ברכה ונדבה ותהי

אחריתה חיים ושבע ושלוש כשנים הטובות

לברכה ביאל טוב ומטיב אתה וממך השנים

ברוך אתה ממברך השנים

בשופר גדול לחירותינו תשא גם לקבץ

גלותינו וקבצנו יחד מדרה מארבע

בנפורת הארץ לארצנו ברוך אתה מקבץ נדחי

עמו ישראל חייבה מה שיהיה כחון

השנה

כגלגל
היה
עתיק
נשל
וכל מי
שדפין
ופיו

ולו ידנה הנהגה הנבון והטוב
שעל לחשב ולחשב עם הגדול והקדוש
היוצא הפסוק והקדוש לשם ברכה טובה
עשה שלום ושלום ששאלו לנו ונתן לנו חיים ושלום
כרנסה רינתו והמנוחות בלילי תריא
כסבור ולא ככזון כהריו לא כלאסור
א. בעתל וטורה ופני עתה רכב רק
עצור בשלום והשקט כלי שטוב
בגד עבדיך הקדושה וטאה ויהי ככל
גורל פרמיה של יהיה כהפוש כשה
נפלה ועל לא תטיב לדי חתנות
ז. כי אם חייך רחם רחם רחמי
קדושה וקבצנו והנחתנו וכינסנו
גל מעשה ייטו ועסקינו וכן לנו
העושר חתנות יתן נעשית סיבית
ל. ברכת רוחה פזורים שחק
גדול ויקדבוסא כילמולו

הוא ירח ונדו הוא שכלטניה
יפה שלקי געת לבטלה חת
קבלעם כן כרצון כן כשונגכן
י. כן כחיתו כן כמעשה
ז. ס. הנפחות העשוקות בתך קליפת טוגה שכלעה
קליפה ככונה את קיאט מכאנה אל הקליפה יניעט
אדוא קדושה בזכות העם הגדול רבו יוצא הפסוק
כלע לקיאט חכמת יראנו א והטוב כשיקטענה

כעללי דצון ככפה ננדבה. ויהי דצון מלעטך יאנא
אהיה אסר אהיה שהופיע נא בהמון רחמיך עלי ועל
עמך בית ישראל. והתנע מכל אחוזת קרקע של בני
ועל עמך ישראל כל מינ ברד. כל מינ דנחמה יענה
וכל מינ צמחון וכל מינ נשמים המזיקין. וכל מינ
שדפין. והנציא הארץ צמחה וטרבה הבנארה
ופירוניה. ורהי אחריה וכו

טו

שנית

ות שמינו בבראשית ויגזינו כבתחלה

והסדר ממנו עתה ואתה ואלוהיך עלינו מהרה

בזה לבדך פרוסים בצדק ובמשפט ברוך אתה ייחלך המשפט
אתה סלך אתה צדקה ומשפט:

שמים אתה תקדו וכל המנים וכל הזרים פרוע

אבוד וכל איבך וכל שואך מהרה יעדה

לשון שעה מורה התעקרות שבר ותכלסות חניעם

אדונינו ברוך אתה שבר איבים ומכניע זרים:

התקיים ועל החסידים ועל שארית עמך בית

ישאל ועל פליטת בית סופרים ועל גיור הצדק

לפי יחסי נארחמך אלומים ותן שכר טוב לכל

אשר יעשה בך באמת ושם חלקנו עמכם ולעולם

אמין כי בך נשתנה ועל חסדך הגדול באמת

ברוך אתה ששען ומכסח לצדיקים:

עין ייחך ושלם עירך כאשר דברת וכפא דוד

מה היתוכה חבך וזכה אותה פנין עלים

בזה חסדך ברוך אתה בונה ירושלים:

צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרני תרחם

באשעתך כי לישעתך קיינו כל היום צפנו

ברוך אתה מצמוח קרן ישועה:

קלנו אלהינו אנשי רחמן חסידים עלינו

וקבל טחמים וברצונך אתה תפילתנו: כי יאל

חל ופילתנו יוסיף ירד יאול אתחיר עני

בתחור תוחך והיכלנו תכל תכסול

וטעות הן בדיני חיסור והתן הן בדיני

תעונות הן בהבנת ההלכה והתורה

ותה אשגיתי כבר השתילוני על האמת

ולא תרצ תפי דבר אמת כל עיני ולב

תהוהך כי היתן חטתי מעיני לעת תכיר

כל אמתך חסדך

והן כנ"כ לפי יצירה
לעבודתך ופנינו להודיע בזה
על קדושתך ולהכניע ולפלה
בזה על פה ותלכות יצירה

ועבר אשר יעשה כשעית הדת
ואכלנו חוקים כשענת יראתו
כעקרו כולם כיהם טובי עו
להחילם לנו כשענינו כקדושת
לכרך ולשנים לא נשכח

וכינת לאות תפילה כשענת
ושקדושתה שלמה ולא יחיה
כה דאגה וקנה תחלית אשתי
לאות ירושלים נוק יאול יענה
כא יאולנו וכל
דוד תהרה בל
כתב רבי יצירה

של יצירה
חזרים
יהיה עני
מלאכה
זה יעשה

יהוה אלהי (תשעך) (למען) שחוקיך
והקדושה שפרח עש. (כי) יאירנו עיניך כשם פתחיה אל עיני
הדפאלנו ואל כחשך חרדה וקול ללב מקור נק' להכן כחוריה
הקיים כי זה שקראתי וישפתי ולחור' כי אלהי אמת ונאמן

יבוא הדין ונאמי הדין

שמע תפלות ותחנונים אתה יהוה אלם מלכנו זקם

אל השיבנו חנונו ותנו ושמע בנוסלהתנו כי אתה

שמע תפלות כל פה: כבוד אתה: שמע תפלות:

אלהינו בעמך ישראל לתת לנו שעה והשב

העבודה לדביר בידך ואשי ישאנו ותפלתם

מחודי באהבה חקבל בהצו ותתנו לצון תמיד

עבודת ישראל עמך: ראשית כבוד וחסד וחסון

בנו והרצונו מסחורה ענינו בשבך אצין פתחם

בדוך אתה סמךוד שכנת לציון:

אנחנו לך שאמת ויאמי אלהינו ואלהי

אבותינו לעולם ועד צורנו צדק וחסון

ישענו אתה הוא להכניס מרתך ונסתחלתך

על תינו המסורים בידך ועל נשמותי חסדך וחסדך

ועל נפיק שבכל יום עמנו ועל בגל אונך ושבחך

שבכל עת ערב ותקנך ועתהם הטוב כי לא כלו

דתיק המרחם כי לא חסד חסדך כי מעולם קוינו

לך ועל פלם תבין ויתנום ויתנום חסדך שמך

מלכנו לעולם ועד וחסד חסדך וחסדך וחסדך

ויברכו את שמך הנה כי באמת לעולם כי טוב האל

ישועתנו ועזרתנו סלח האל חסדך חסדך וחסדך

הטוב שמך לך נאמת לחודות:

ובחורת שליה צמד אמו

אלהנו

אלהינו ואנחנו אבותינו ופסוקי כהן המשלש
 ופסוקי הכהנים על ידי משה עבדך
 האמורה מפי אהרן ובניו הכהנים עם קדשך באמור:
 יאר יי פניו אלף ויחנך: ישא
 פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי על
 בני ישראל ואני אברכם:

שאלוהי העצמית כהנים ואחר
 אל נא לך יסוד עונות מצפיק
 פתח סתות גאס באהבה
 פריהם פתח סתות יצחק משה
 דלה זקנים יקדו כל ימי עמך
 ידיו כפלקת: כפלקת:

שם שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים
 עלינו ועל כל ישראל עמך: וברכנו אבינו כלנו
 יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו אלהים
 תורה חיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה
 ושלום: ומכ בנינו לברך את עמך ישראל
 ברוכנו ושלום: פתח אתה הפתח את עמו
 ישראל בשלום אמן: יהיו לרצון אמרי פי והגיון
 לבי לפניך צורי וגואלי:

ונברך חיים פרכה ועולם
 ופריה עונה וישעיה
 ותמה עוונות טובות
 נאם ונברך לפניך אהבה
 על עמך על לחיים טוב
 ושלום ברוך וכו'
 לחיים חיים חיים חיים חיים
 חיים חיים חיים חיים חיים חיים

אלהי אבנך לשוני פתח ושבחותי מהבר מרמה
 ולמקללי נפשי תחום: ונפשי כעפר לכל
 תמיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותך תרדוף
 וכל הקמים עלי לרעה מתרה הפר עצתם
 ותקק מדשכותם: יהיו כמוץ לפני הוה ומלאך
 דתה: למען יחלצון ידיך הושיעה מינק וענני:
 עשה למען שמך עשה למען ימך עשה למען
 תורתך עשה למען קדשך יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון

יהי יתה שלמה קדוש
 אדם על ולא רמיה על
 אלה חכמים חיים ולא אב
 והעלע חיה וכן כלב
 הכנעה וענה על אמת
 תלכנו ולמען יחל פתח
 שאלך טה כדך שכל
 הילן וקנן קיטון נלמו
 פרה אלק נשח ונשח
 כהרה כחיה וכו'
 כהרה ית וכו'
 ואלה חיים
 אלה אלי וכו'
 ורגו לעתה וכו'
 עת חשבה וכו'
 שחך חלול וכו'
 עולם לי וכו'

לך אדם לך עתה חפץ לך נשכ על פסוקים נאמן עם כד יענין
 כעב פתי לך וכה נשכ יקנה טעם לך נא פתח כח חכמים
 נא חיים ונא חיים נא חיים נא חיים נא חיים נא חיים

שְׁלֵמוֹת עוֹשֵׂה שְׁלֹמֹם יְיָ מִלְּפָנֶיךָ

הַגִּזְיוֹן לְבִי לִפְנֵיךָ יְיָ וְנֹא אֱלֹהֵי עַמִּי שְׁלֹמֹם בְּמִחוּסָי
הוּא בְּחֻמֵּי יַעֲשֶׂה שְׁלֹמֹם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן
כֹּהֵן וְעַמִּיתוֹת לְחַזְקֵי יוֹסֵף בְּיַד הַיְיָ וְהַיְיָ יִשְׁמַר לָנוּ וְיִשְׁמַר לָנוּ וְיִשְׁמַר לָנוּ

תפילה שאמר המון אחר
התפלה

יְיָ אֱלֹהֵי הַלָּלוּם וְאֲרַעֲהָ אֲרוּמִם
אֵלֶיךָ יִשְׁבַח הַלֹּהֵת יִשְׂרָאֵל הַקָּדוֹשׁ
כִּפְלֵתֶם בְּרַחֲמֵיכֶם מִתְקַוֵּי
יְיָ וְתַפְּלֵתֵי הַיָּם אֵינִי קָטָן
חַסְדֹתֶיךָ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ וְרַבֵּי
צְדִיקוֹתֶיךָ לִפְנֵי כֹהֵן כְּבוֹדֶךָ
בְּקִמּוֹת וְנֹלֵא חַיִּים בְּרִיךְ
תְּקַוֵּלֵת וְהַחַיִּים וְהַיְיָ מִלְּפָנֶיךָ
וְנִמְחָחִים אֲמַר צְדִיק לִכְבוֹדֶךָ
הַיָּדִים לִפְנֵיךָ וְלִמְנוּחֵיךָ
יִקָּם חַלְעֶךָ לְחַיִּים וְחַיִּים
חַיִּים וְחַיִּים אֲמַר

מִדִּים דְּרַבֵּן

מִדִּים אֲנִי וְנִלְךָ שֶׁאֵינִי רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצֵר וְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת הַהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עַל שֶׁהַחַיִּים וְקִיָּם יְיָ בֵּן עֲדֵינֵינוּ וְהַחַיִּים
וְהַחַיִּים בְּלִי וְהַחַיִּים לְחַיִּים קָדוֹשׁ לְשִׁמּוֹר הַקָּדוֹשׁ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ וְלַעֲבֹדָה כְּלִבֵּב שְׁלֵמוֹת עַל שְׁמֵנוּ
מִדִּים לְךָ בְּחֵן אֵל הַהוֹדָאוֹת:

הוֹדָאוֹת הַלֹּס וְנִפְשָׁא עֲנוּמָה יִמְנוּר בַּעַת נְשִׂיאוֹת כְּשֵׁם

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שְׁלֵךְ חַלּוּמֹתַי שְׁלֵךְ חַלּוּס
חַלְמֵתִי וְאֵנִי יוֹדֵעַ מִדְּהוּיָהּ בֵּין שְׁחַלְמֵתִי
אֲנִי לְעַצְמִי וּבֵין שְׁחַלְמֵתִי לִי אֲחֵרִים אִם מִגִּבֵּי הַיָּם
חֹקֵם וְאִמְצָם כְּחַלּוּמֹתַי שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק וְאִם
צָרִיכִים הַפּוֹאֵה וְנִפְאָם כְּמִי מִדְּעַל דִּי מִשְׁהַרְבֵּינִי
עָלִיו הַשְּׁלֹמֹם וְכִמִּי יִרְחוּ עַל דִּי אֵלֵי שֶׁ וְנִפְאָם
מִצָּרְעָתוֹ וּבְחֻזְקָהּוּ מִחַיִּים וְכִשֵּׁם שְׁחַפְכָתָהּ קָלִיל
בְּלַעַם בֵּן בְּעוֹר מִרְעָה לְטוֹבָה בֵּן הַתְּהוֹמָךְ לִי כָל
חַלּוּמֹתֵי לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה וְהַרְצֵנִי מִדְּחֻמֵּי הַרְבִּים
יְהִי לְרִצּוֹן אֲמַר מִי הַגִּזְיוֹן לְבִי לִפְנֵיךָ יְיָ צוּר וְנֹא אֱלֹהֵי
שְׁבָעִים

שְׁבָעִים

והוא ואתה הוא ושנותיך
 חיד לא יתנו
 סיט סגולת לידך טהור
 עלם ענו למען חלכותך
 מהשם מעולם הוא שמך
 ללה לך לבוך הגולה
 אכאז אין כחוך אלדים
 כהת כל היום תהלך
 הזי האל זכנו יכרך
 אלה אלא למדע דרך
 לאו לעשר אחותך ויחודך
 החע הנני היום עומד
 יולד יראע למשפטך
 מבה ארוב טושה הפעם
 הרי האזינה רועה יסבל
 הקם הקשיבה קול אחשחקים
 לא לך אע והושיע
 כלי לך לזכרך חלתי
 לון לגדל ולחזק ולהשיע
 פהל פטך האר לעבדך
 נלך נפש לעושבך בלתי

ואתה יימנו בעדי כבודי וכרם ראשי
 ואתה אל תרחק אליהי לעזרתי וירשתי לך
 שובה ייחלצה נפשי הושיעני למען חסדך
 דרשתי את יי וענני ומכל מגורותי הצילני
 זמן יי רוממה ימין ייעשות חיל
 כי יי יהיה בכסלך ושמו תלקה מלבד
 חי וברוך צדו וידום אלהי ישיע
 האל הנותן נקמות לי וירב עמי ורחמי
 וימנת חלקי וכפי אתה תוסף נודלי
 יהי חסדך עלינו כאשר זאלנו לך
 וכרחמך וחסדך כי משולם המה
 ויהי לי למשגב ואלהי לצור פדום
 ויהי משגב לדרך משגב לעתות בצרה
 אל תעזבני יי אלהי אל תרחק ממני
 אודה יי כצדקו וחומרה שם יי עליון
 אודה יי בכל לבו אספרה כל נפלאותך
 יי ארנינו מה ארזי שמה בכל הארץ
 קוה קייתי יי ויש אלי וישמע שועתי
 ועתה מת קייתי ארני תחלתי לקודש
 אתה הוא מלכי אלהים צה ישועות יעקב
 חנני אלהים בחסדך ברכ רחמך טחה פשעי

הנה

עזריאל

ידי הנה אלהים עזר לי ארני בסמכי נפשי	ידעתי יונתני ידעתי
מלאך אל אלהים דופיה נפשי סמכני ישועתי	אפסע לא הרהרתי
חזו אך לאלהים דומי נפשי כי סמכני תקותי	חטאתי והגדתי ולא
נתהוואני עליך בטחתי אפוזתי אלהי אתה	בדך גארת ידעתי
האאז שמךך על ידי שמךך	הנה אחרי בואיך
ירת ישמךך מכל רע ישמר את נפשיך	ולע רחמי רבליך
שאה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם	סנכני אל הפלח
אלהים יחננו ויברכנו יצר פנינו אתנו סלה	אחיך יקחני יום
אום יברכנו אלהים וידאנו אותנו כל אפסו ארץ	יהיו תשע
לכב צדיק ככל דרכו חסיד ככל מעשיו	האלים כמה כשרי
ושר יקום אלהים יפוצו אויביו וינוסו משנאי מפניו	ועה שנת רגלי
יחו ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו ארני סלה	הו חנני וענני
לחזראו הליכותך אלהים הליכות אל מלכי בקדש	כי הטה חסד
כוק דל צניי מאדם רע מאיש חמסים תנצוני	בכרך ואחריך קיימי
מט אלהי פלטני מיד רשע מקב מעול וחומץ	עשה נפשי ילפה
אעפי אתה תקותי ארני יחזה מבפתי מנעתי	כי נשאתי יד
חנני אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חושני	וחולני תחלתי
רהעצבני בגברות ארני יחזה אכיר צדקתך לכרך	הו הטה עמי
אלהים למדתני מנעוהי מעד חנני אנד נפל אותך	הו יחלני יום
החנני אלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ	שע האמת פלחני
מין כי אלהים שפטוה ישפיל וחרים	צדיק פלח
וול אלהים בקדש דרכך בישל גדול כאלהם	ועה יחלני יום

אתה

שחרית

אתה האל עשה פלא אחודעת בעמים עזך
 "אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונרשעה
 חנני ארני כי אליך אקרא כל היום
 "אלהי ישועתי יום צעקותי בלילה נגדך
 ואני אלקך "ישועתי ובבקר תפילתי תקדמך
 כי אתה "מחסי עלין שמת מעונך
 אמר לי מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו
 כי שמחתני "בפעלה במעשי ידך ארנן
 מה גדלו מעשיך "מאד עמקו מחשבתך
 אם אמרת מטה רגלי חסדך "יסעדני
 הודיע "ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו
 חסן ורחם "ארך אפים וגדול חסד
 טוב "לכל ורחמיו על כל מעשיו
 גדול "ומחיל מאד ולגדלתו אין חקר
 סומך "לפל הנפלים חזקה לכל הכפופים
 אנתו לעולם תושב כסאך לדוד ודוד
 די כבוד "לעולם ישמח "במעשיו
 אודה "בכל לבב בסוד ישרים ועדה
 בי שמי "אקרא הבר גדל לאלהינו
 שם "מסך מעתה ועד עולם
 "בשמים חכין כסאו ומלכותו בכל משלה
 ומזרח שמיט עד מבואו מהלל שם "

מצ

ילד: ידו למשפטך הקימה
 סאל: סתר אהר ל
 ערי: עורה רבה יריבי
 עשול: עלון שכרתי לעשועך
 מיה: אשעי ידך הושיעה
 והו: יאך השיבט ואשיטה
 דני: לרכי נועם ישר
 החס: הפלא חסדך שאת
 עמם: עלון משכן אשור
 ננא: נכספה נבשי אלך
 בית: נודחות יתיך תעטט
 בנה: ארם באמתך הדריכט
 פוי: פרה והצלה יחודתי
 נמם: נחנ אמעק יתם
 ייל: ייה ידך לעזרת
 הרח: הונע רחום חוקך
 מצר: חננה צרונת רבות
 ומב: נשתי אחסי צלדתי
 יחה: יושב הכרובים הושיעה
 ענו: שורט נורא גאזתי
 מחי: אלעט חסן
 דמב: לכך יתהרן לבב

רם

7 1 א

שחרית

ג

והעזתו והאמיץ הארץ והחזק היוצא מן המזמור
 הזה ששם ששמעת לתבלת מי שהתפלל
 לפניה בודת המזמור כן תשמע לתפלתו ותקשיב
 לתחנתו ביום הזה: יום אחד שמולו ארדה ומלאכו
 רפאל ומשרתו חמה: יום שני שמולו סרמן ומלאכו
 גבריאל ומשרתו לבנה: יום שלישי שמולו מלה
 ועקרב ומלאכו סמאל ומשרתו מאדים: יום רביעי
 שמולו תאומים ובתולה ומלאכו מיכאל ומשרתו כוכב
 יום חמישי שמולו קשת ודגים ומלאכו צדקיה ומשרתו
 צדק: יום ששי שמולו שור ומאזנים ומלאכו ענאל
 ומשרתו נונה: יום שביעי שמולו גדי ודלי ומלאכו
 קפציאל ומשרתו שבתאי:

זה רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתהא
 שעה זו שאני עומד להתפלל לפניך על נפשי
 ועל נפשות ביתי שעת רצון שעת רחמים שעת
 הקשבה ושעת האונה אקראך ותענני אעתר לך
 ותעתר לי וצוה למלאכך והממונים על עניני בני
 אדם שיהיו עמי לעזור להועיל להושיע
 ולהציל והטה כל לבות בני אדם שיש לי עסק
 עמהם לבל אשר אחפוץ והשב רצונם לבל אשר
 ארצה ושמל כל מחשבות שונאי והפר כל עצת
 אויבי ומלאכל משאלותי לטובה ככתוב יתן לך

ג ב 2 7 בלבך

שחרית

כלבבך וכל עצתך ימלא: ותהיה עם לבבי בעת
מחשבותי ועם ידי בעת מעבדי ותשכילני ותודני
בכל דרכי ותצליחני בכל מהלכי ותשלח בדרך
בכל מעשה ידי ואל תצדיקני ליד מתנת בשר ודם
אלא לידך הרחבה והמלאה ומעפר עניי תקימני
ומאשפות דלותי תרימני ותסמכני בידי נריבתך:
ותסעדני בימין ברכתך ותגמלני חסדים טובים:
ברוך הגומל חסדים טובים:

לשני וחמישי

אל מלך ישוב על כסא רחמים מתנהג בחסידות
מוחר עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרפה
מחילה לחטאים וסליחה לפשעים עשה צדקות עם
כל בשר ורוח לא כרעתם להם גומל אל הורתנו לומר
מדות שלש עשרה זכר לנו היום ברית שלש עשרה
כמו שהודעת לעניו מקדם וכן כתוב בתורתך: וירד
"בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם" השם נאמר:
ויעבר "על פניו ויקרא: "אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ואמת: "צד חסד לא לפים נשא

עון ופשע וחטאה ונקמה

בזר ששליח צבור אוכר ויעבור נוהגים לומר
אל רחום שמך אל חנון שמך אל ארך אפים שמך
בנוקרא שמך בעבור שמך בקראי ענפי הדי צדק בן הרחבת לי
חגיו ושמעי תפילתי ואני תפילתי לך "על דצון אלהים ברוך חסוד עני
כאמת ישעך ענני בעת וליענה הזות:

ליום

פליחה זו היא אולי ישרות
כגד החפל

אנשי אמונת אבדו באים בכח מעשיהם :
 גבורים לעמוד בפרץ דוחים את הגזרות :
 חיילנו לחומה ולמחסה ביום זעם : זועקים
 אף בלחשם חמה עצרו בשאעם : טרם קראוה
 עניתם יודעים לעתור ולרצות : כאב רחמת
 למענפ לא השיבות פניהם ריקם : מרוב עונינו
 אברנים נאספנו בחטאינו : סעו המה למנוחות :
 עזבו אותנו לאנחות : פסו גודרי גדר צומתו משיבי
 חמה : קמים בפרץ אין ראויים לרצותה אפסו :
 שוטטנו בארבע פנות הרופה לא מצינו : שבנו
 אליה בבואשת פנינו לשחרך בעת צרותינו :

ליום חמישי

אל מלך

פליחה זו היא באולי ישרות
פי היא כנגד גבורה

חמהנו מרעות תשש כחנו מצרות : שחנו
 עד למאד שפלנו עד עפר : רחום
 כן הוא מרתנו : קשי עורף וממרים אנחנו :
 צעקנו בפנינו חטאנו פתלתל ועקש לבנו : עליז
 רחמיה מעולם סליחה עמה היא : נחם על הרעה
 מטח כלפי חסד : לא תתעלם בעתות כאל פי
 בצרה גדולה אנחנו : יודע לעיני הכל טובך
 חסדך עמנו : חתום פי שטן ואל ישטן עלינו
 ועם בו יהום : ועמוד מליץ טוב לצדקנו הוא

יגד 7 3 2 1

שרידי

יגידו ישראלנו: דרכיך רחום וחנן. גלית לנאמן בית:
בבקשו אז מלפניך. אמנתך חודשת לנו:

אל סוף

פגתה זורח במרי אלהים
שדה סגרתה ישר נהפך

אלהינו ואלהי אבותינו. אל תעש עמנו פלל:
תאחו ירך במשפט: בבא תוכחה נגדך:
שמנו מספרך אל תפח. גשתה לחקור טוסר:
רחמיך יקדמו רוגזה: וילת מעשים בשורה. קרב
צדק מאליך: הורנו בזעקנו לך. צו ישועתנו במפניע:
החשיב שכורת אהלי תם. פתחו ראה כי שמנו:
זכור נמת. עדות לא תשכח מפני ארעו: חוזם
העוודה תתיר. סודך שים בלמודך: ספור אמן
הסתר. נא אל יחסר המוג. יהדע את אשר ידעה:
מיראת אשר לא ידעוה: כי תשיב לכבודן. לטורים
אמירי התקחה:

אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניך ותפלתנו.
ואל התעלים מהחנתנו. שאין אנו עני
פנים וקשי עורף לומר לפניך. ייאלהינו ואלהי אבותינו
צדיקים אנתנו ולא הסאנו: אכל הסאנו אנתנו
ואבותינו: אשכנו בגרנו. גולנו יבדנו וחסנו.
הענינו והרשענו. זרנו חמכנו. סמנו שכו
יעצנו עצות רעות. מזבנו לצנו. מרדנו נאנו.
סדרנו עוינו. פשענו צדנו. קשינו חסנו.
רשעו

פִּשְׁעֵנוּ שְׁחַתְנוּ דַעֲבֵנוּ יַעֲצֵנוּ וְתַעֲתֵנוּ
 וּמִרְנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּהָ לָנוּ
 וְאִתְּךָ יִצְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַרְתָּ עֲשֵׂיתָ
 וְאַנְחֵנוּ חֲרָשְׁעֵנוּ :

מִתְּנָה נֹאמֵר לַפְּנֵיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמִרְנוּ נִסְפָּר לַפְּנֵיךָ
 שֹׁכֵן שְׁחָקִים : הֲלֹא הִנֵּמְתָרְתָּ וְהִנְגַּלְתָּ
 אֶתְּךָ יוֹדֵעַ : אֶתְּךָ יוֹדֵעַ חַי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת
 סִתְּךָ כָּל חַי : אֶתְּךָ חִפְּשׂ כָּל חֲדָרֵי בֵּטֶן רֹוֹאֵחַ
 כְּלִיּוֹת וְלֹב : אֵין כָּל דְּבַר נֶעְלַם מִפֶּיךָ וְאֵין נִסְתָּר
 מִנְּךָ עֵינֶיךָ :

יְהוָה רֵצוֹן מִלְּפָנֶיךָ " אֱהִינּוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּרְחַם
 עֲלֵינוּ וְתִמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִכְפֹּר
 לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵנוּ וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל פִּשְׁעֵנוּ
 וְתִסְלַח לְעוֹנֵנוּ וְלִחַטֹּאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ : סִלַּח לָנוּ
 אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחֹל לָנוּ מִלִּכְנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ :
 כִּי אָמַרְתָּ " טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ : לְמַעַן
 שְׁמֶךָ וְסִלַּח לְעוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא : לְמַעַן שְׁמֶךָ "
 תַּחֲיֵנוּ בְּצַדִּיקְתְּךָ תוֹצֵא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ : " צְבָאוֹת עֲמָנוּ
 מִשֵּׁנִי לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב מְלֹה : " צְבָאוֹת אֱשֵׁר אָדָם
 בְּטַח צָדִיק : " הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאנוּ :
 הַשִּׁבְנוּ אֱלֹהֵי וְנִשְׁכַּח חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקִדְּם :

וְיִשְׁבֵר " עַל פִּי רִקְבָא " וְרַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם
 ז ד 4 7 ורב

ודב חסד ואמת: נשר חסד לא לפי מנשא עין ופי מע

וחטא חונקה:

בשר ששליח צבור אומר ויעבור נוחים לומר אל רחם שמך

רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב

אפו ולא יעיר כל חמתו: אמת ילא תכלה

רחמך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני: הושיעני

אלהינו וקבצנו מן הנזים להודות לישם קדשך

להשתבח בתהלתך: אסענות חשמך יה אדני מי

יעמד: כי עמך הסליח למען תודא: לא כחטאנו

עשה לנו ולא כעונותינו נמל עלינו: אם עונינו ענו

בנו עשה למען שמך: זכר רחמך וחסדך כי

מעולם המה: יענה ביום צרה ישגבך שם אלהי

יעקב: הושיעה חמלך עננו ביום קראנו: אבינו

מלכנו חנו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה

ברוב רחמך והושיענו למען שמך: ועתה ארץ

אחינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה

ותעשלה שם ביום הזה חטאנו רשענו: אדני סגל

צדקתך ישב נא אפק וחמתך מעריך דוד שלבסך

קדשך כי בחטאינו ובעונות אבותינו יצאנו מערב

לחרפה לכל סביבותינו: ועתה שמע יהוה אלהינו חסדך

עבדך ואל תחוננו ותאר פניך על פנינו ואל תאמץ

למען אדני: חטה אדני אפק ושמע יהוה ענין וחסדך

שממתנו

חכאן על פי ל טוב וסלהאט
יש ש' ה' כבוד כנגד י' הנות
חאטתך רחום ע' ת' ל
כחן ק' ל' כבוד כנגד
חמל' ה' חאטת ה' ה' ה' ה'
ל ע' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
פ' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
א' ש' ע' ע' ה' ה' ה'
כ' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
ל' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

מחזור

שירית

נג

שִׁמְשֹׁמֵנוּ וְהִעִיר אִשׁוֹ וּבָרָא שְׁמֵנוּ עֲלֵינוּ כִּי לֹא עָלָה
צְדִיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים וְהִתְנַחֵנוּ לַפִּנְקֵי כִי עַל רַחֲמֵיךָ
הַרְבִּים אֲדֹנָי שְׁמַעְדָּה אֲדֹנָי סִלַּח אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֵל תִּתְּנוּ לַסַּעֲבָה יְהִי כִי שְׁמַךְ נִקְרָא עַל עֵרֶךְ
וְעַל עֵמֶךָ אֲבִינוּ אֲבֵי הַרְחֹמִן הִרְאֵנוּ אוֹתְךָ לְטוֹבָה
וּקְבִץ נִסְיוֹתֵינוּ מֵאֲרָבַע כְּנָפוֹת כָּל הָאָרֶץ יִכְרֹז
וַיִּדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יי אֲבִינוּ אַתָּה אֲנַחְנוּ הַחֲמֵר
וְאַתָּה יִצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִיךָ כָּלֵנוּ אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ
צוּרֵנוּ וְנוֹאֲלֵנוּ חוֹסְדֵנוּ עַל עֵמֶךָ וְאֵל תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ
לְחַרְפָּה לְמִשׁוֹל בְּסַגּוּיִם לִמָּה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אֵיזָה
אֱלֹהֵיהֶם יִדְעוּ כִּי חֲטָאוּ וְאֵין מִי עֹמֵד בְּעַדְנוּ
אֵלֹא שְׁמַךְ הַגְּדוֹל עֹמֵד לָנוּ בְּעַת צָרָה וּבְרַחֲמֵי אֲבִי
עַל בְּנֵי חַסֵּד עֲלֵינוּ חֲמוּל עַל עֵמֶךָ וּרְחַם עַל
נַחֲלָתְךָ חוֹסֵה נָא כְּרֹב רַחֲמֵיךָ חֲנֹנוּ מַלְכֵנוּ וְעֲנֵנוּ
לָךְ הַצָּדִיקָה עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת וְעַתָּה חַבֵּט
נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ נָא צֹאן מְרֵעִיתְךָ אֵל יִמְשׁוֹל בְּנוֹ קֶצֶף
כִּי לָךְ הַיְשׁוּעָה בְּהַחֲלֵתֵנוּ אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת
אֲנֵנוּ סֵלֵחֵנוּ כִּי אֵל טוֹב וְסֵלַח אַתָּה
אֲנֵנוּ מִלֵּךְ רַחוּם וְחַנּוּן זָכַר וְחַבֵּט לְבוֹרֵית בֵּין
הַיְיָרִים וְתִרְאֵה לַפְּנִי עֲקִידַת יְחִיד
אֶל־מֶעַן יִשְׁאֵל אֲבִינוּ אֵל תִּתְּנוּ וְאֲבִינוּ יֵאָל תִּשְׁשֵׁנוּ
מַלְכֵנוּ וְאֵל תִּשְׁשֵׁנוּ יְיָ וְאֵל תִּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָדָה

בגלותנו

שחרית

בנלתינו כי אל סלך חנוך ורחום אתה:

אין כמוך חנוך ורחום אלינו אין כמוך אל ארץ

אפ"ס ורב חסד נאמרת הושיענו ורחמנו

מרעש וסרנו חצילנו: זכר לעכרף לאבתום

ליצחק לקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו

ואל חטאתו: שוב מחרון אפך והנחם על הרעה

לעמך: וחסר ממנו מברת המות כי רחום אתה

כי כן דרכך לעשות חסד חנם בכל דור ודור:

אנא הושיענו אנא הצלחה נא: אנא עננו

ביום קראנו לך קוינו לך חכינו לך ניהלנו

החשה ותעננו כי נמוגים אבדה תקותם כל ברוך

לך תכרע וכל קומה לפניך תשתחוהו

הפוח יד בלשונה לקבל פושעים וחטאים

נבדלה נפשנו מרחב עבותנו אל תשובתנו

נצח קומה והושיענו אל תשפוך חרוק עלינו כי

עמך אנחנו בני בריתך: אל תביט מדל כבודנו

ושקצונו כטומאת הנדה: עוררה פנתך והושיענו

למען שמך: אל ימנעו לפניך אל אבותי מהר

יקדמו רחמך בעת צרותינו: לא תשעם אלא

למען פעל: ואל תשחח את זכר שאר עמך כי לך

מידלות עיני: כי אל סלך חנוך ורחום אתה: זכר

עוונותינו בכל יום תמיד אנחנו לפניך

שמע

אמר

שחרית

נ

שמע ישראל אלהינו יהוה יהוה אחד: יהוה אחד בראשית ונחפז תומר לך נפש על

בכל זמן נופלין על פניהם אחר העמידה שחרית ומנחה געולם על העצמות בחולותי ולא חבונג חלו וק' דמים שאין נופלין על פניהם לא שחרית ולא מנחה ואין אכזרים תחנה ולא יענך "

שבת ראש חודש ראש השנה מערב כבוד עד סוף תשרי חנוכה ראש השנה ואלול פורים פורים קטן ארבעה עשר והמשיח עשר אדר חמשה פורים כל חודש ניסן ארבעה עשר אייד שהוא פסח שני לב ליטמג מראש חודש סיון עד חמישה ימים אחר עצרת תשעה באב וחמשה עשר באב

חלוקת הימים שאין נופלים במנחה לבד ערב שבת ערב ראש חודש ערב ראש השנה ערב חנוכה ופורים ערב תשעה באב וכשהל סילה אין נופלין בשחרית לבד וכן כל זמן שיש חתן בבית הכנסת:

ואמר יהוה אל גד צור לי מאד נפלה נא ביד יי רבים רחמי וביד אדם אל אפלה: נפילת אפים

רחום ורחם חטאנו לפניך רחם עלינו והושיענו: כה לה' אלהי נפשי אשוא: אלהי בך במחתי אל אבושה אל יעלצו איבי לי: גם כל קויה לא שזו יבשו רבוגרים ריקם: דרכיך יהודיעני

דרכיך יודיעני: דרכיך באמתך ולמדתי כי ישרה אלהי ישעי אותך קוית כל היום: זכר דרכיך וחסדיך כי מעולם תמח: חטאת נעורי ומשעי אל תזכר בחסדיך זכר לי אלהי לטען חסדיך: טוב חסדיך עלי חסדיך חסדיך בדרך: דרכיך באמתך חסדיך עלי חסדיך: כל ארחות

יהוה אחד בראשית ונחפז תומר לך נפש על יחוד קדושה אחת ובעצותי בחסדך אשר געולם על העצמות בחולותי ולא חבונג לשלם כי כוונתי לשנות כוונתך ואין כוונתי לבדוקך יבושנו קבוגי סריקס כי אלהי אמת

חמס יחוס נחננו וכו' נחפז יחוס נחננו וכו' כתב הנאון החסי רבינו חילת זלצ אבדור יתום כלת חזן נומר סדר הכל כי הוזה סכנה גדול ודי גיכניז אמתו ומזומת לטמלם בסוד תורה לבי חור ונצחית תורה באמת כען לעולמי אצות עג סוף הטיה לרע הנעלמת בקול בישותיך ליתך נפשו וי עם ותעלה תעס עי נפשו נוחו אורח הכיבוד נכח עם אהדו

תורה כל מצב סומן א' חזו פה

שחרית

"חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתו: למען שמך"
 וסלחת לעוני כי רב הוא: מיזה האיש דא יזרנו
 בדרך יבחר: נפשו בטוב תלין וזרעו ירש ארץ:
 סוד לראיו ובריתו להודיעם: עיני תמיד אל כי
 הוא יוציא מרשת רגלי: פנה אלי ותנני כי יחיד ועני
 אני: צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ראה
 עני ועמלי ושא לכל חטאתי: ראה איבי כי רבו
 ושנאת חמס שנאוני: שמרה נפשי והצילני לא אבוש
 כי חסיתי בך: תמוישר יצרוני כי קויתך: פרה אהים
 את ישראל מכל צרותיו: והוא יפרה את ישראל
 מכל עונותיו:

"אלהי ישראל שוב מחרון אפך ותנחם על
 הרעה לעמך:

תחנות ליום שני האחת היא קדומה והשניה היא מחורשת
 והבוחר יבחר איזו שירצה

<p>" מושיע חוסים הפלא חסדיך כי שמך עלינו נקרא אל תרף דים אם חטאנו ועברנו על שמך כבודך זכר לאמרתם לצדקת לישראל יסוד תישר לעוונות אלה</p>	<p>" איה חסדיך הראשונים אשר ספרו לנו אבותינו מלפנים אשר עשית עמנו: בזמן כבודך שכן צאהל לשבתו מוכן ושם ידבר עמנו: רחמת כמנו א השביעה ועתה אנו</p>
---	--

ישעיה

פנה

שחרית

נח

ישענו	הושיענו	זכפר	פגרה	אשר	איננו	פגה
על	חטאתינו	למען	שמך	עמנו	השיבה	לקדמותו
מהר	לעשות	עמנו	חסד	ונברו	בניך	ואז
וגאלנו	אם	עונינו	ענו	הגדיל	לעשות	עמנו
בנו	עשה	למען	שמך	מהר	לדפאנענו	שובנו
שוב	מחרון	אפך	והנחם	אלה	ישענו	והפד
על	הרעה	לעמך		בעסק	עמנו	שוב

תורת ליום המישי האחת היא קדומה והשניה היא מתוהשת
והבוחר יבחר אינו שירצה

יבואנו	רחמך	ומרום	שארית	פלטת	אריאל
הקשיבה	העתר		השכת	חנורת	אל
והדרש	לנו	ועשה	עמנו	אם	קפץ
אות	לטובה	והזן	אחלה	מאס	דבירו
ואהליבה	ולציון	ברצונך		לעד	אפן
הטיבה	דחה	עון	ואשמה	ואידה	נפל
האמת	והשלום	הקרובה		אשר	ספרו
השיבנו	אליך	ונשובה		אשר	נמלם
שוב	מחרון	אפך	והנחם	אומר	ברכות
על	הרעה	לעמך		נפלה	נאבד
				כי	רבים
				רחמי	לדברו
				והתנחמו	חסדי
				כי	לא
				שוב	מחרון
				אפך	והנחם
				על	הרעה
				לעמך	

אל

שחרית

אל תקצף "עד מאד ואל לעד תזכר עון" הן חסם
נא עמך בלנו: אם עוניתנו ענו כנו "עשה למען
שמה בירבי משובתנו: לך חטאנו
אדון סלח לנו:

" פרוב פרעמי זדוני: בו שתי להרים פני: נפלה
נח בד": כי רבים רחמי: חנון נחיש לכל
שואל: ומצא בעתות כאל: השכח חנות אל: אם
קפץ באף רחמי: יחשב ביאת הגואל: וישוב בנין
אריאל: ודב טוב לבית ישראל אשר נמלס פרחמו:
יום צרים רשת טמנו: המה בשלוא אנתנו קמנו: אסדי
" כילא תמנו: כילא כלו רחמי: שוב מתרוק אפך
והנחם על הרעה לעמך:

אבינו מלכנו אבינו אלה אבינו מלכנו אין לנו אלה
אלה אבינו מלכנו רחם עלינו אבינו
מלכנו חננו וענו כי אין בנו מעשים: עשה עמנו
צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו: ואנחנו
לא נרעמה נעשה כי עליך עינינו: ובר רחמך
וחסדך כי מעולם המרה: יד חסדך " עלנו באשר
יחלט לך: אל תזכר לנו עונות ראשונות שנת
יקדמונו רחמך כי דלוננו מאד: ערונו בשם ייחוד
שמים וארץ: חנו " חננו כירב שבשנו בזה: שרנו
רחם תזכר: ברוח עקדה תזכר: ברוח עקדה

שחרות

ט

נזכר: יחזיקה המלך עמו ביום קראנו: כיהוא
דע תמוזכר כי עפר אמתנו: עורנו אלהי ישענו על
רש צבור שמך והצילנו וכפר על חטאתנו
למען שמך:

ואמר אליה צבור קיים לעילא

אל ארך אפים ורב חסד ואמת אל באפק
אזכותנו: חסדה" על ישראל עמך
הישיענו מכל דע: חטאתנו לך אהון סלחנא
כחוב רחמך אל: אל ארך אפים וכל
רחמים אל תסתר את פניך ממנו: חסדה" על
שארית ישראל עמך והצילנו מכל דע: חטאתנו לך אהון
סלחנא כחוב רחמך אל:

וקודם שיתבאר ספר תורה ואמר

שם המקום שנתן תורה לעמו ישראל ביום ההוא:
העם שבברוהו אשר העם שיי אלהיו:

וכשנתיאמר ספר תורה השליח עמו ואמר
ברוהו אתי ונרוממה שמו יחדו:

למה רש עמנו ביום ההוא כי תבצורה לשקר ביה מחפחה ודעי
שם תורה וספרותך את האנוח לעילא ואבני להלבר נש
למיך ושי

העם ישיענו והשתחוה בך
על מצותיך
נחמד

קדוש הוא: רוסמו
 אלהינו והשתחו ליה
 קדשו כי קדוש אלהינו:
 אין קדוש כפי אין בלתה
 ואין צור כאלהינו: כי מי
 אלוה מבלעדו מי צור
 זולתו אלהינו: תורה
 צורה לנו משה מורה
 קהלת יעקב: עץ חיים
 היה למחוקים בה
 נתמכיה מאשר: דרכיה
 דרכי נעם וכל נתיבותיה
 שלום: שלום רב לאוהבי
 תורה ואין למו מבשול:
 עולעמו יתן יברך את
 עמו בשלום:

בתוך ואתוך יהא
 רעהק עם עמך ישראל
 לעלם: ופודקן ימיק
 אחי לעמך בבית מקדשך
 ולאמטוי לנה מטוב
 נהודק: ולקבל
 צלותנה ברחמי יהא
 רעוא קדמך דתוריק לן
 חיון כמינו: הלי אנה
 עבדך פקידא בנו צדיקיא
 למרחם על אלמסרתי
 וית בל דלי: ודי לעמך
 ישראל: אנת הוא זון לכלא
 ומפרנס לכלא: אנת
 שליש על כלא אנת
 דשליש על מלכיא:

ומלכותא דילך היא: אנת עבדא דקדשא בריך הוא
 דסגדנא קמיהמן קמי דיקר אורייתיה בכל צידן ועידן
 לא על איניש דדענא: ולא על מי אלהי סמכיה
 אלא באלהא דשמיא דהוא אלהי קשום ואורייתיה
 קשום: תביאוי קשום: ומי למעבד סכין וקשום
 כיהאנא דדוויאל שמייה יתיר: אנת אימר
 תישבחן

תושבחו יהא רעוא קדמך דתפתח לבי באורייתך
 ותשלים משאלין דליבאי וליבא דכל עמך ישראל
 לטב ולחייין ולשלם אמן:

ישמחו השמים ותגל הארץ ואמרו בגוים יי מלך:
 ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטך:
 על הכל יתגדל ויתקדש יתברך ויתרומם ויהנשא
 שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
 הוא: בעולמות שברא העולם הזה והעולם הבא
 כרצונו וכרצון יראיו וכרצון כל עמו בית ישראל:
 תגלה ותראה מלכותו עלינו במהרה ויחון ויחוס
 וירחם על פליטתנו ועל פליטת עמו בית ישראל:
 בחן בחסד ברחמים וכרצון ואמרו כל העם אמן:
 הרחמן הוא יחזיר שביתנו ושכית עמו בית ישראל
 במהרה בימינו ויציאנו מכל צרותינו לרוחה ומאפלה
 לאורה בקרוב ואמרו אמן: כי שם אקרא הנוגדל
 לאלהינו: הכל תנו עז לאלהים ותנו כבוד לתורה

ומנחה ספר תורה ומראה הכתב לעם ואומרים:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל:
 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב:
 בהן קדמוכהן תורת יי תמימה משיבת נפש ערות
 נאמנה מחכימת פתי: פקודי יי ישרים משמחיל לב
 מצות יי ברה מאירת עינים: יי עז לעמו יתן יי ברכך

ח א ו 8 את

שחרית

את עמו בשלום: האל תמים דרכו אמרת " ירום
מגן הוא לכל החוסים בו:

וקורא כהן ולוי ואחר מישראל עשרה פסוקים בפרשת השבת והעולה מברך:

" עמכם: והחזן עונה יברכה "

וחזר ואמר העולה ברכו את " המבורך:

ועונה החזן ברוך " המבורך לעולם ועד:

ורעולה חוזר ואומר ברוך " המבורך לעולם ועד:

ברוך אתה " אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו

מכל העמים ונתן לנו את תורתו

ברוך אתה " נתן התורה:

ואחר הקריאה מברך:

ברוך אתה " אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו

תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו ברוך

אתה " נתן התורה:

ואומר שלח צבור קריש לעולא

אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלה: אשרי העם

שכבה לו אשרי העם ש" אלהיו:

קמה תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה

שמה לעולם ועד: בכל יום

אברכה ואהללה שמה לעולם ועד: גדול "

ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד לשבח

מעשך

מעשיך וגבורתיך יצדו: הדר כבוד רהוקך ודברי
 נפלאותיך ואשיחה: ועזו נוראותיך יאמרו:
 וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך זביעו וצדקתך
 ירננו: חנון ורחום" ארך אפים וגדול חסד:
 טוב" לכל ורחמי על כל מעשיו: יודוך" כל מעשיך
 וחסידיך וברוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך
 ידמו: לחודי על בני האדם גבורתי וקבוד הדר
 מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך
 בכל דור ודר: סופך" לכל הצפלים וזקף לכל
 הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את
 אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חירצון:
 צדק" בכל דרכיו וחמיד בכל מעשיו: קרוב"
 לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו
 יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר" את כל
 אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת" ידבר פי
 יברך כל פשוט שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך
 יה מעתה ועד עולם הללו יה:

ביום שאין אומרים תחנון אין אומרים זה:

ב למנצח מזמור לדוד: יענה" ביום צרה ישגבה
 שם אלהי יעקב: ישלח עזרה מקדש
 ומציון יסעדה: יזכר כל מנחתיה ועולתה ידשנה
 מלה: יתן לה כלבבה וכל עצתה ימלא: נרננה

ח ב 2 8 בישועתך

שחרית

בִּישׁוּעַתְךָ וּבִשְׁמֵ אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא " כָּל מִשְׁאֲוֹתֶיךָ :
עֵתָה יִדְעֵתִי כִי הוֹשִׁיעֵי מִשִּׁיחוּ יַעֲנֶהוּ מִשְׁמֵי קִדְשׁוֹ
בְּגִבּוֹרוֹת יִשְׁעֵי מִינוּ : אֵלֶּה בְּרַכְבּ וְאֵלֶּה בְּסוּסִים
וְאִנְחָנוּ בִּשְׁמֵ " אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר : הֵמָּה כָּרְעוּ וּנְפְלוּ
וְאִנְחָנוּ קָמְנוּ וּנְתַעֲוֹרְדוּ : " הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם

קְרָאנוּ : ע"כ

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבֵי פֶשַׁע בִּיעַקֵּב נֶאֱמַר " : וְאִנִּי
זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר " רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבַרִי
אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי
זֶרַע זֶרַעַךָ אָמַר " מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל : וְקִרְאָה אֵל
זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא

כך נוספה הזאת זה תמיד
למען לנחמכם אכלה עמכם
מינה שנה לזה לזה אין אנו
אומרים יתנוק יתנוק יתנוק

כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאִמְרִים קְדוֹשׁ
בְּשִׁמֵי מְרוֹמָא עֲלֵאָה בֵּית שְׁכֵנִתִּיהָ קְדוֹשׁ עַל אֲרֵעָא
עוֹבֵד גְּבוּרִתִּיהָ קְדוֹשׁ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלַמִּיָּא " :
צְבָאוֹת מְלֵא כָּל אֲרֵעָא זִו יְקָרִיָּה : וְתִשְׁאַנֵּי רוּחֵךָ וְאִשְׁמַע
אֲחֵרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּרוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד " מִמְּקוֹמוֹ : וּנְטִלְתָּנִי
רוּחָא וּשְׁמַעִית בְּתַרִּי קְלוּעֵי סְנִיָּא דְמִשְׁבַּחִין וְאִמְרִין
בְּרִיךְ יְקָרָא דִּי מֵאֲתַר בֵּית שְׁכֵנִתִּיהָ : " יִמְלֹךְ לְעֵלְמָא
וְעַד : " מְלְכוּתִיהָ קָאִים לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלַמִּיָּא : " :
אֱלֹהֵי אֲבִרְהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֵרְהָ וְאַתָּה
לְעוֹלָם לִיגְדֵי מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמְּךָ וְהִכֵּן לְבַבְכֶם אֱלֹהֵי :

והוא

שחרית

נט

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן
 ולא יעיר כל חמתו: כי אתה טוב וסלח ורב חסד
 לכל קראיך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת:
 התן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
 לאבתנו מימי קדם: ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל
 ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב
 סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח בך: יי הושיעה
 המלך יעגנו ביום קראנו: ברוך אלהינו ^{עליו} ^{שבראנו}
 לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת
 וחיי עולם נטע בתוכנו: הוא יפתח לפנינו בתורתו
 וישים בלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבדו
 בלבב שלם למען לא נגע לריק ולא נלד לבהלה:
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שנישמור חקיה ומצותיה בעולם הזה ונזכה ונחיה
 ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא: למען יזמרך
 כבוד ולא ידום יי אלהי לעולם אורך: יי חפץ
 למען צדקו ^{עליו} ^{שבראנו} תורה ויאדיר: ויבטחו בך יודעי שמך
 כי לא עזבת דרשיך: יי אדנינו מה אדיר שמך בכל
 הארץ: חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליי:

ואומר קדוש החקבל

ומחזיר ס"ח למקומו ומחזיר

יהלל את שם יי כי נשגב שמו לבדו הודו על

ת. ג. ז. ח. ט. י. יא. יב. יג. יד. טו. טז. יז. יח. יט. כ. כא. כב. כג. כד. כה. כו. כז. כח. כט. ל. לא. לב. לד. לו. לז. לח. לט. מ. מא. מב. מג. מד. מה. מו. מז. מח. מט. נ. נא. נב. נג. נד. נו. נז. נח. נט. ס. סא. סב. סג. סד. סה. סו. סז. סח. סט. ע. עא. עב. עג. עד. עה. עו. עז. עח. עט. פ. פא. פב. פג. פד. פה. פו. פז. פח.פט. צ. צא. צב. צג. צד. צה. צו. צז. צח. צט. ק. קא. קב. קג. קד. קה. קו. קז. קח. קט. קכ. קכא. קכב. קכג. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קל. קלא. קלב. קלג. קלד. קלה. קלו. קלז. קלח. קלט. קמ. קמא. קמב. קמג. קמד. קמה. קמו. קמז. קמח. קמט. קנ. קנא. קנב. קנג. קנד. קנה. קנו. קנז. קנח. קנט. קס. קסא. קסב. קסג. קסד. קסה. קסו. קסז. קסח. קסט. קפ. קפא. קפב. קפג. קפד. קפה. קפו. קפז. קפח. קפט. קצ. קצא. קצב. קצג. קצד. קצה. קצו. קצז. קצח. קצט. קכ. קכא. קכב. קכג. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קל. קלא. קלב. קלג. קלד. קלה. קלו. קלז. קלח. קלט. קמ. קמא. קמב. קמג. קמד. קמה. קמו. קמז. קמח. קמט. קנ. קנא. קנב. קנג. קנד. קנה. קנו. קנז. קנח. קנט. קס. קסא. קסב. קסג. קסד. קסה. קסו. קסז. קסח. קסט. קפ. קפא. קפב. קפג. קפד. קפה. קפו. קפז. קפח. קפט. קצ. קצא. קצב. קצג. קצד. קצה. קצו. קצז. קצח. קצט.

שחרית

אֲרִיז וּשְׁמַיִם • וַיִּזְרַם קֶחֶךְ לְעַמּוֹ תְּהַלְלֵהּ לְכָל חֹסְדֶיךָ
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קִרְוָנוּ הַלְלוּ יְיָ: " הוֹדָא
הָאֱלֹהִים " הוּא הָאֱלֹהִים בְּשֵׁמִים מַפְעֵל וְעַל
הָאָרֶץ מִתְחַדֵּשׁ אֵין עוֹד: אֵין כְּמוֹךָ בְּאֵלֹהִים אֲדֹנָי
וְאֵין כַּמְעֻשֶׁיךָ:

וכשמכניס ס"ה בחיכל אומר זה

שׁוֹבָה לְמַעֲוֹנְךָ • וּשְׂפֹן בְּבֵרֵת מֵאֲדָרְךָ • כִּי כָדָר
פָּה וְכָל לִשׁוֹן יִתְנֶנּוּ הוֹד וְהִדָּה לְמַלְכוּתְךָ:
וּבִנְחָה יֹאמֵר שׁוֹבָה " רַבְּבוֹת אֵלַי יִשְׂרָאֵל: חֲשִׁיבֵנו
" אֵלֶיךָ וּנְשׁוּבָה חֲדָשׁ יַמִּינוּ בְּקִדְמֶךָ:

ואומר קריש לעילא

כיום שאין אומרים חחחח אין אומרים זה

פִּי תִפְלֵה • לְדוֹד הִטָּה " אֲנִי עֲנִי כִי עֲנִי וְאֲמִיז אֲנִי:
שְׁמֵרָה נַפְשִׁי כִי חֲסִיד אֲנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ
אֲתָה אֱלֹהֵי הַבּוֹטָח אֵלֶיךָ: חֲנִנֵי אֲדֹנָי כִי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל
הַיּוֹם: שְׂמַח נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֵשָׂא כִי
אֲתָה אֲדֹנָי טוֹב וּסְלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֶיךָ: הַאֲזַנְהָ "
תִּפְלְתֵי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תְּחִנּוֹתַי: כִּי־וַיִּצְרַתִּי
אֶקְרָאךָ כִי תַעֲנֵנִי: אֵין כְּמוֹךָ בְּאֵלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כַּמְעֻשֶׁיךָ:
כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיִכְבְּדוּ
לְשִׁמְךָ: כִּי גִדּוֹל אֲתָה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת אֲתָה אֱלֹהִים
לְכַדְךָ: הוֹרֵנִי " דְרָכְךָ אֶהְלֵךְ בְּאִמּוֹךָ יִצְחָק לִבִּי

לִירְאוֹה שְׁמֶךָ: אֹדֶךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵי כָּכֵל לִבִּי וְאֶכְבְּדֶהָ
 שְׁמֶךָ לְעוֹלָם: כִּי חִסְדְּךָ גָּדוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי
 מִשְׂאוֹל תַּחְתֵּיהָ אֱלֹהִים זָרִים קָמוּ עָלַי וְעַד־תִּי
 עֲרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׁמוּךְ לִנְגֹדִים: וְאַתָּה אֲדֹנָי
 אֶל רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת: פָּנֵה אֵלַי
 וְחַנּוּנֵי תִנְּה עֲזָךְ לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעֵה לִבְּנֵי אִמְתְּךָ: עֲשֵׂה
 עִמִּי אוֹרֹת לְטוֹבָה וִירְאוּ שְׁנֵאֵי וַיִּבְשׂוּ כִּי אֵתָהּ יי
 עֲזַרְתָּנִי וְנַחַמְתָּנִי: ע"כ

בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנִלְכֶה בְּאוֹר יי: כִּי כָּל הָעַמִּים
 יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיוֹ וְאֲנַחְנוּ נִלְךְ בְּשֵׁם יי
 אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד:

יְהוָה יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ:
 אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִשְׁשָׁנוּ: לְהַפְּזוֹת לִבְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ
 לְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכָיו וְלִשְׁמֵר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו
 וּמִשְׁפָּטָיו: אֲשֶׁר צִוָּה אֲבוֹתֵינוּ: וַיְהִי דְבַר־י
 אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יי קָרְבִים אֵל יי אֱלֹהֵינוּ
 יִזְמַם וְלִילֵה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל הַבְּרִיָּים בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
 יי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

קַבֵּד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לְלוֹי יי שֶׁהֵיָה לָנוּ יֹאמֵר
 נֹא יִשְׂרָאֵל: לְלוֹי יי שֶׁהֵיָה לָנוּ בְּקוֹם
 עֲלֵינוּ אֲדָם: אֲדָתִים מִלְּעוֹנֵנוּ בַּחֲדוֹת אִפְסֵי בָנוּ: אֲזִי
 ח. ד. 4 8 ח. מ. ס.

שחרית

הַמַּיִם שֶׁטַפּוּנוּ • נַחֲלָה עֵבֶר עַל נַפְשֵׁנוּ: אִוֵּי עֵבֶר
עַל נַפְשֵׁנוּ • הַמַּיִם הַיְּהוּדוֹנִים: בְּרוּךְ יי' שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ
טָרֶף לְשִׁנְיָהֶם: נַפְשֵׁנוּ בְּצַפּוֹר נִמְלֵטָה מִפֶּחַ יוֹקָשִׁים
הַפֶּחַ נִשְׁבַּר וְאַנְחָנוּ נִמְלֵטָנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יי' עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

השירים שהיו הלויים אומרים בכל יום על הדוכן:

ביום ראשון היו אומרים

כִּד לְדוֹר לְדוֹר מִזְמוֹר לַיי' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ: תִּבְלֵ וְיִשְׁבִּי
בָּהּ: כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדְּדָהּ וְעַל
נְהַרְוֹת יִכּוֹנְנָהּ: מִיַּעֲלָה בְּרוּךְ יי' • וּמִי יִקּוּם
בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וְכֵר לִבִּי אֲשֶׁר לֹא
נִשְׂאָ לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָהּ: יִשְׂאָ
בְּרַכָּה מֵאַתָּה יי' וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר דִּרְשׁוֹ •
מִבְּקִשֵׁי פְּנֵיךָ יַעֲקֹב סִלָּהּ: שְׂאוּ שְׁעָרֵי רֵאשִׁיכֶם
וְהַנִּשְׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם וַיִּבּוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי' עֲזוּחַ וְגִבּוֹר יי' גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ
שְׁעָרֵי רֵאשִׁיכֶם וְשְׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם וַיִּבּוֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי' צְבָאוֹת • הוּא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סִלָּהּ:

ואחר מוסר של כל יום אומרים:

הוֹשִׁיעֵנו יי' אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלֹתֶךָ: בְּרוּךְ יי'

אלה

סא

שחרית

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעַם
 אָמֵן הַלְלוּ יְהוָה: בְּרוּךְ יי מְצִיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּ יְהוָה:
 בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ:
 וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיְמַלֵּא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ
 אָמֵן וְאָמֵן:

ואומר קדיש והוא שלמא רבא

ליום שני

מח שיר מזמור לבני קרח: גדול יי ומדולל מאד.
 בעיר אלהינו הר קדשו: יפה נוף משוש
 כל הארץ. הר ציון ירבותי צפון קרית מלך רב:
 אלהים בארמנותיה. נודע למשגב: כי הגדה
 המלכים נועדו. עברו יחדו: המה ראו בן תמהו.
 נבהלו נתפזו: רעה אחתם שם חיל כילודה:
 ברוח קדים. תשבר אניות תרשיש: כאשר שמענו
 בן דאינו בעיר יי צבאות בעיר אלהינו. אלהים יכאנה
 עד עולם סלה: הפינו אלהים חסדך בקרב היכלך:
 כשמה אלהים בן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה
 ימנה: ישמח הר ציון תגלנה. בנות יהודה למען
 משפחה: סבו ציון והקיפיה. ספרו מגדליה:
 שיתו לבכם לחילה פסנו ארמנותיה. למען תספרו
 לדור אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם ועד. הוא
 ינהגנו

שחרית

זדהגנו על מות: הושיענו

חאמר קריש יהא שלמא רבא

ליום שלישי

פב מזמור לאספא אלהים נעבב עדות אל פקרב
 אלהים ישפטו: עד מתי תשפטו עול
 ופני רשעים תשא מלה: שפטו דלויתום עניורש
 הצדיקו: פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו:
 לא ידעו ולא בינו בחשכיה יתהלכו ימוטו כל
 מוסרי ארץ: אני אמרה אלהים אתם ובני עליון
 כלכם: אכנכאדם תמותון וכאמור השרים תפלו:
 קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תסתכל בכל

הגוים: הושיענו

חאמר קריש יהא שלמא רבא

ליום רביעי

צד אל נקמות י אל נקמות הופיע: הנשא שפט
 הארץ השב נמול על גאים: עד מתי רשעים י
 עד מתי רשעים יעלו: יביעו ידברו עתק יתאמרו
 כל פעלי און: עמף יידבאו ונחלתה יענו: אלמנה
 וגר יחרגו ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה יה
 ולא יבין אלהי יעקב: בינו בערים כעם וכסילים
 מתי תשכילו: הנטע און הלא ישמע אם יצר עין
 הלא יביט: היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם

דעת

שחרית

סב

דעתי יי ידע מחשבות אדם כי חמה הבל: אשור
 הגבר אשר תסרנו יה ומתורתך תלמדנו: להשקוט
 לזמימרת עד יכרה לרשע שחרת: כי לא יטש
 יעמו תחלתו לא יעז: כי עד צדק ישוב משפט
 ואחריו כל ישרי לב: מיקום לי עם מרעים מי
 יתצב לי עם פעלי און: לולי עזרתה לי כמעט
 שכנה חמה נפשי: אם אמרת כמה רגלי חסדך יי
 יסודי: ברב שרעפי בקרבי תנחומך ישעשעו
 נפשי: היחמד כפא הוות יצר עמל עלי חק: יגורו
 על נפש צדיק ודם נקיר שיעו: ויהי לי למשגב
 ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את אונם וברעתם
 יצמיתם יצמיתם אלהינו: הושיענו

ואומר קריש יחא שלמא ובא

ליום חמישי

פא למצח על הנתית לאסף: הרננו לאהים עוזנו
 הריעו לאלהי יעקב: שאוזמרה ותנורתך
 כגור נעים עם גבל: תקעו בחודש שופר בפסה
 ליום חגיגו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי
 יעקב: עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ
 מצרים שפת לא ידעת אשמע: הסירותו מסבל
 שכמו בפיו מדוד תעברנה: בצרה קראת ואחלצך
 אענה בסתר רעם אבחה על מי מריבה סלה: שמע
 עמי

שחרית

עמי ואעידה בך • ישראל אם תשמע לי: לא יהיה
בך אל זר • ולא תשתחוה לאל נכר: אנכי "אלהיך •
המעלה מארץ מצרים • הרחב פיה ואמלאהו: ולא
שמע עמי לקולי • ישראל לא אבה לי: ואשלחתי
בשרירות לבם • ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע
לי: ישראל בדרכי יהלכו: כמעט אויביהם אכניע
ועל צריהם אשיב ידי: משנאי " יבחשו לו • ויהי
עתם לעולם: ויאכילתו מחלב חטה ומצור דבש
אשביעך: הושיענו

ואומר קריש יהא שלמא רבא

ליום ששי

צג " מלך גאות לבש לבש " עז התאזר • אף תכון
תבל כל תמוט: נכון בסאך מאו מעולם
אתה: נשאו נהרות " נשאו נהרות קולם: ישאו
נהרות דכים: מקלות מיס רבים: אדירים משברי
ים אדיר בפרום " : עדתיה נאמנו מאד לביתך נאורה
קדש " לארץ ימים: הושיענו

וקריש יהא שלמא

קוה אל " חוקי אמין לבך וקוה אל " : אין קדושי
כי אין בלתך ואין צור באלהינו: כי מאלה
מבלעדי " ומי צור זולתי אלהינו

אין

תפלה לאותה קודם לומר
תעשה

סג

שחרית

אין כאלהינו אין כאדוננו אין כמלכנו אין
 כמושיענו: מי כאלהינו מי כאדוננו מי
 כמלכנו מי כמושיענו: נודה לאלהינו נודה לאדוננו
 נודה למלכנו נודה למושיענו: ברוך אלהינו ברוך
 אדוננו ברוך מלכנו ברוך מושיענו: אתה הוא
 אלהינו אתה הוא אדוננו אתה הוא מלכנו אתה
 הוא מושיענו: אתה תושיענו אתה תקום תרחם
 ציון כיעת לחננה כי בא מועד: יי יי יי יי יי יי יי יי יי יי

לשם יחודק צה נעש עתה
 כדחילנו רחמינו רחמינו נרחילנו
 לחזק שם יי כזה כיתחננו של
 כשם כל ישראל ולא קרא שבע
 אעבד הרע קורא תעשה עתה
 שור חטאין שביצרה עתה
 אהרזה תעשה ותעשה עתה אל שר
 י רצון עתה בקד קרא כזה
 יי יי יי יי יי יי יי יי יי יי

תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום
 מוטטח לו שהוא בן העולם הבא: שנאמר
 הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות:
 אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים
 מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך
 למודי ורב שלום בניך אל תקרי בניך אלא בוניך:
 יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי
 אדברה נא שלום בך: למען בית אלהינו אבקשה
 טוב לך: וראה בנים לבניך שלום על ישראל: שלום
 רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יי עז לעמו יתן
 יי ברוך את עמו בשלום:

יפול אבא נוסח איתא להערי
 שפע אבא נוסח איתא להערי
 לצורה תכלול יצירה כבריאה
 והיא כרוב מבריאה לשריה
 עלפה שמוח אלהי כזה אלף
 הי יורה אלף הכ חרדה אלף
 הא יורה אלף שם הי יורן שם
 פול חמיש שער טיה כנן
 תעשה שם יי אלע חטאין
 והי עכס זרעם שם חטאין
 דעק כאלעו שכו ככ אל
 כאלעו אלף לנו אלף לנו
 כאלעו שם חטאין
 כס שם שם חטאין
 חטאין שם חטאין
 כס חטאין שם חטאין
 חטאין שם חטאין

יתגדל ותקדש שמייה רבא בעלמא די ברא
 כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח יזרע
 פורקניה ויקרב שמיחה בחייכון וביומיכון ובתי
 דכל

חטאין שם חטאין
 חטאין שם חטאין
 חטאין שם חטאין
 חטאין שם חטאין
 חטאין שם חטאין
 חטאין שם חטאין
 חטאין שם חטאין
 חטאין שם חטאין
 חטאין שם חטאין
 חטאין שם חטאין

להעשות לה חרבה ויהי רצון חלפתך יאזא שבוך נפשינו ונשתתפי שידיו ראוים לגדולת
 תהאין עי קריאת התענה הזאת ויהי רצון חלפתך יאזא שאזכה לבחינת נשתתפי דבריך
 אבותי חשנה לא יעכב שום חטא ושון וחרהו דע את קריאת התענה הזאת ויהי
 ה לזינו עלינו ותעשה יינו כוננה עלינו ותעשה יינו כוננה ופי לאזא:

תפילה נחמדין קדום ינחור הלכה

לשם יחוד קדשה ושבעה כוחו נרחמו רחמו שחרית

והחילו נחמדין קדום ינחור הלכה
כחורא שלם פשט כל ישראל
ולאקחא שכיעה לעברא
הכיט לחמו הלכה שהוא
אודותה כלה תקטטט
אלע שהיא הלכה העלונה
בשערים נארבע קישוט
בלה כלי לחכרה כפעלה והריע קדמא
בס זרעם שקוט כחמד
נוקחא לזא שבעס אל כתינאו
די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר : יהא לנא
להון ולכון חנא וחסדא ורחמי מן קדם מאריה
שמיא וארעא ואמרו אמן :
שלמא רבנא מן שמיא חיים ושבע השועה
ונחמה ושיכחא ורפואת ונאולה וסליחה
וכפרה וריגח והצלה לנו ולכל ישראל ואמרו אמן :
עשה שלום במרומוי הוא כרחמי עשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :
ברכו את המבורך :

יהא
נזיקין שהא בסח זעק
שמיא חיים ושבע השועה
ונחמה ושיכחא ורפואת ונאולה וסליחה
וכפרה וריגח והצלה לנו ולכל ישראל ואמרו אמן :
עשה שלום במרומוי הוא כרחמי עשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :
ברכו את המבורך :

יהא
נזיקין שהא בסח זעק
שמיא חיים ושבע השועה
ונחמה ושיכחא ורפואת ונאולה וסליחה
וכפרה וריגח והצלה לנו ולכל ישראל ואמרו אמן :
עשה שלום במרומוי הוא כרחמי עשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :
ברכו את המבורך :

יהא
נזיקין שהא בסח זעק
שמיא חיים ושבע השועה
ונחמה ושיכחא ורפואת ונאולה וסליחה
וכפרה וריגח והצלה לנו ולכל ישראל ואמרו אמן :
עשה שלום במרומוי הוא כרחמי עשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :
ברכו את המבורך :

יהא
נזיקין שהא בסח זעק
שמיא חיים ושבע השועה
ונחמה ושיכחא ורפואת ונאולה וסליחה
וכפרה וריגח והצלה לנו ולכל ישראל ואמרו אמן :
עשה שלום במרומוי הוא כרחמי עשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :
ברכו את המבורך :

ליש ועת כקו יתי יהוה
לשם יחוד קדשה ושבעה כוחו נרחמו רחמו שחרית

וגרוסם על כל ברכה והתלה:

תענו בקול דם

ערוך יי המבורך לעולם ועד:

בנוה נבלה לעתיד משלה
ככלוים שחיות תנחה וערכית
יארר ל"ע עלינו לשבח על און
עוד אחר ישר נהפוך נכסל
פגש יארר עם מאב כזה
לא אכתיק קדש אפון
כב מג ל"כ בער צדק
כ"ז כפוד צדק חקק עטע
פר יולפין אק נ"ד
ואח"כ ימים אחת הלכנו נ"כ

עלינו לשבח לארון הצדק לתת גרולה ליוצר
בראשית שלא עשנו כגוי הארצות

ולא עשנו כמשתתות הארמה שלא שם חלקנו
בהם וגורלנו ככל המונם:

ואנחנו כרעים ומשתתחים לפני מלך מלכי המלכים
המקדוש ברוך הוא שהוא נוטף שמים

ויוסף ארון ומשכ יקרו בשמים במעל ושכנות
עזו בגבהי מרומים:

הוא אלהינו ואין עוד אחר אמת מלפני ואפס
זאתו ככתוב בתורה ודעת היום והשבות

אל לבנה כי הוא האלהים בשמים במעל ועל
הארץ כתחת אין עוד:

על כן נקרא לך אלינו לראות חקיה ב"ב
עונך להעביר גנולם תן הארץ ונהל לשם ג"ו
ישלחו לך תן עולם
ש"י ופ"ט כ"ב
להפנות לך כל רשע ארץ פירו וידע כל ישר
תבוע כל בך ראובן כל און לפיך ה' אלינו
ובבכור שתי יד
כל אר על חלום
על קס חזקה
התלוכות על
התלך ככ"ב
התלך לשם
היה האהל
מפחד פ"א

בזמן שמדת הדין מסתחה בעיר חם ושלום נוהגין לומר פטום הקטורה כולו בשלמות
אחר שין קדוש כ"ו:

אתה הוא יי אלהינו שהקטירו אבתינו לפניך את
קמרת הפסים בזמן שבית המקדש קיים

באשר צוית אתם על יד נביאך בכתוב בתורתך:
ויאמר יי אל משרה קח לך פסים נטף ושחלת

וחל בנה פסים ולבנה זכה בר בכד זהיה ועשית
אתה

כ ככ"א: עונך שחיתותך דבר נטף על יקום כי עשנו לא ועוד דנה אע הוא ועד שיכה און
והט א"ע א"ע אשכול ואל לנו: פנים איה החצוני וכלות גיזת עתי תלנה לחיי און תתלה
לזכר חסדך עטף פתח יעקב: ד"ד יקרא את ה' ויענה ויבכר ויגורר: ה"ג ע"י ד"ד ס"ה ל' און חסדך
אשון כ"כ בהשדוד לחשיעני: ק"ל ויס ג"ד ילנה ה' עשירי חסדך: ד"א את א"ה עשה א"ה לתקן ש"י
מ"ד ה"ל עושה פ"א הודע בטהים ערך י"ד ע"י ע"י תענו ש"ו ג"ד יע"י א"ה אפודתו: ה' ג"י
אפחד כי עני וזחרת יהי ד"ה ל' אע"ה: ק"ל ויס ל' ש"ו חסדך ל' ל' ע"י חסדך: ד"ה י"ד חסדך
אנא כס"ח וכו' ע"י חסדך ה' עשירי חסדך: ק"ל ויס ל' ש"ו חסדך ל' ל' ע"י חסדך: ד"ה י"ד חסדך
אחרי ל' חסדך: ב"ה חסדך: ע"י חסדך: ק"ל ויס ל' ש"ו חסדך ל' ל' ע"י חסדך: ד"ה י"ד חסדך
י"ד חסדך: ק"ל ויס ל' ש"ו חסדך ל' ל' ע"י חסדך: ד"ה י"ד חסדך: ק"ל ויס ל' ש"ו חסדך ל' ל' ע"י חסדך: ד"ה י"ד חסדך

שחרית

אתה קטרת רִקח מעֵשה רִקח מִמֶלַח טְהוֹר קֹדֶשׁ :
וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הֶרֶק וְנָתַת מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֶדֶת בְּאֵהָל
מוֹעֵד אֲשֶׁר אוֹעֵד לְךָ שְׁמָה קֹדֶשׁ קִדְשִׁים תְּהִיָּה לָכֶם :
וְנֹאמַר וְהִקְטִיד עָלָיו אֶהָרֵן קְטֹרֶת סַמִּים בִּבְקָר
בִּבְקָר בְּהִיטִיבוּ אֶת הַנִּירֹת יְקַטִּירְנָה : וּבַהֲעֵלֹת
אֶהָרֵן אֶת הַנִּירֹת בֵּין הָעֶרְבִים יְקַטִּירְנָה קְטֹרֶת תָּמִיד
לִפְנֵי יי לְדֹרֹתֵיכֶם :

תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵד • שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשִׁשִּׁים וְשִׁמוֹנֶה מָנִים הֵיוּ בָהּ : שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנֵּי יְמוֹת הַחֹמֶה • וְשְׁלֹשָׁה מָנִים
יִתְרִים שְׁמָהּם מְכַנִּים כִּהְיוּ גְדוֹל מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם
הַכַּפּוּרִים : וּמְחֻזְרֵן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרְבֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים כִּדִּי
לְקִיִּים מִצּוֹת דָּקָה מִן הַדָּקָה : וְאַחַר עֶשֶׂר סַמִּים
הַיּוֹבָה • וְאֵלוֹהֵן • הַצֵּרִי • וְהַצְפוּרָן • וְהַחֲלֻבָּנָה •
וְהַלְבָּנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה : מוֹר •
וְקִצְעָה • וְשִׁבּוֹלֶת נֶרְדִּי • וְכַרְכּוֹס מִשְׁקַל שְׁשֵׁה
עֶשֶׂר מָנֶה : קֶשֶׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר • קְלִיפָה שְׁלֹשָׁה •
קִנְמוֹן תְּשַׁעָה • בּוֹרִית כְּרִשִׁינָא תְּשַׁעָה קִבְּבִין : יֵין
קְפָרִיסִין • סֵאִין תְּלָתָא וְקִבְּבִין תְּלָתָא • וְאִם לֹא מִצָּא יֵין
קְפָרִיסִין • מִבִּיא חֲמֵר חִיּוֹר עֵתִיק : מֶלַח סְדוּמִית רוֹבַע
הַקֵּב • מַעֲלָה עֵשֶׂן כֹּל שֶׁהוּא רַבִּי נִתֵן הַבְּבִלִי אוֹמֵר אֵף
מִכִּיפַת הַיַּרְדֵּן כֹּל שֶׁהוּא אִסְנָתָן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסֻלָּה וְאִם

חֲמֵר

חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:

רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצְּרִי אֵינוֹ אֵלָא שְׂרָף הַנוֹטָף מֵעֵצֵי הַקֶּטֶף: בּוֹרִית כְּרִשְׁנָא לְמָהּ הִיא בָּאָה • כְּדֵי לִיפּוֹת בְּהָ אֶת הַצְּפוּרָן כְּדֵי שְׂתֵּהָא נָאָה: יִין קַפְרִיסִין לְמָהּ הוּא בָּא: כְּדֵי לְשָׂרוּת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן כְּדֵי שְׂתֵּהָא עוּזָה: וְהִלָּא מִי רְגָלִים יִפִּין לָהּ • אֵלָא שְׂאִין מְכַנְּסִין מִי רְגָלִים בְּמַקְדֵּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תְּנִיא רַבֵּי נִתָּן אוֹמֵר כִּשְׂהוּא שׁוֹחֵק • אוֹמֵר הַדֶּק הַיֹּשֵׁב הַיֵּטֵב הַדֶּק • מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יִפְהַ לְבִשְׂמִים • פְּטָמָה לְחֻצָּאִין כְּשֶׂרָה • לְשֹׁלֵשׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שִׁמְעֵנוּ: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֹּלֵל • אִם כְּמִידָתָהּ • כְּשֶׂרָה: לְחֻצָּאִין • וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל סַמְנִיָּה • חַיִּיב מִיתָה: תְּנִיא בַר קַפְרָא אוֹמֵר אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה: הִיתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין: וְעוֹד תְּנִי בַר קַפְרָא • אֵלּוּ הֵיָה נוֹתֵן בְּהַ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ • אֵין אָדָם יִכּוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רַחָה: וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בְּהַ דְּבִשׁ • מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה • כִּי כָּל שְׂאוֹר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לֵי:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים • גְּלוּי לִפְנֵי כִפְסָה כְּבוֹדְךָ • אֲשֶׁר מִדַּת הַדִּין מְתוּחָה עָלֵינוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ: וּכְאֵנוּ לְחִלוֹת פְּנִיךָ • שֶׁתַּעֲצוֹר הַמַּגִּפָּה וְהַמְּשַׁחֵת מֵעָלֵינוּ: וְלֹא תִתֵּן הַמְּשַׁחֵת לְכַּא אֶל בְּתֵינוּ • וְרַחֵם עָלֵינוּ • וְעַל טַפְּנוּ •

ט א ז 9 ועל

עַל־לֶבֶת הַתְּנִיחַ הוּא זִיוֹן אֱלֹהִים וְכִי־יִזְכָּר שֶׁהַיְיָ הוּא אֶחָד זִיוֹן עַל־שְׁחֵרִית כְּכַף שֶׁהוּא יִחוּד תְּעוּלָה הוּא תַּסְפִּיק
עַל־זִיוֹן הַתְּנִיחַ אֱלֹהִים וְלִמְקוֹ אֵלֶּיךָ אֱלֹהִים לְהַיְיבֵךְ כִּי זִיוֹן זֶה הוּא תְּעוּלָה תֵּלֵךְ שֶׁהוּא לְבוֹשׁ עוֹלָה כִּלְקוֹמָתוֹ עַל־אֵלֶּיךָ לְכַן צִיָּוֶה

מנחה תפלת מנחה

מִדָּ לְמַנְצֵחַ עַל הַגִּתִּית לְבִנֵי קִרְחַ מוֹמֹר: מִדָּ
 יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִצְבְּאוֹת: נְכַסְפָּה
 וְגַם בְּלִתְהָ נִפְשֵׁי לַחֲצֵרוֹת יִלְבִּי וּבִשְׂרֵי יִרְנְנוּ אֶל־אֵרֶץ
 חַי: גַּם צְפוּרָה מִצְּאֵחַ בֵּית וְדָרוֹר קָן לָהּ אֲשֶׁר שָׂתָה
 אֶפְרָחֶיהָ אֵת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יִצְבְּאוֹת מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי:
 אֲשֶׁר יִישְׁבִי בֵּיתְךָ עוֹד יִחַלְלוּךָ סְלָה: אֲשֶׁר יֵאָדָם
 עוֹלֹו כֶּךָ מִסְּלוֹת בְּלִבְכֶם: עֲבָרִי בְּעֵמֶק הַבְּכֵיָה
 מֵעֵין יִשִּׁיתוּהוּ גַם בְּרֻכּוֹת יַעֲטֶה מוֹרָה: יִלְכוּ מַחִיל אֶל־
 חֵיל יִרְאֶה אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יִאֱלֹהִים צְבְּאוֹת שְׁמִיעָה
 תִּפְלִתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה: מִגִּנְנוּ רִאֵה
 אֱלֹהִים וְהִבַּט פָּנָי מִשִּׁיחָךְ: כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצִרְךָ
 מֵאֲלֶף בַּחֲרָתִי הִסְתוּפַף בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּר בְּאֵהֲלֵי
 רִשְׁעִי: כִּי שִׁמְשׁוּמָנִן אֱלֹהִים חָן וְכְבוֹד יִתֵּן יִי לֹא
 יִמְנַע טוֹב לְהַלְכִים בְּתַמִּים: יִצְבְּאוֹת אֲשֶׁר יֵאָדָם
 כְּטַח כֶּךָ:

וְדַבֵּר יִי אֶל־מִשְׁרָה לֵאמֹר: צוּ אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֵת קִרְפְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רִיחַ
 נִיחֹתֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם
 זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִי כְּבָשִׂים בְּנֵי שְׁנֵה תַמִּים
 שְׁשָׁלִים עֲלֶיהָ תַמִּיד: אֵת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲטֶה

וְבֵה דִבְק יוֹנֵי צֶשׁ דִּינ אֹוה בֵּאִי
 יִצְא יְמֹד הִיא דְסַנ מְדַח מְבֹו בִלְשׁ
 הַסַּר אֲשִׁמוּפִי וְוֹא פֹוה רֵהָ וְמַר
 יַעַן מַהֵה הַצֶּב יְמִי נְבִי שִׁיר תִּזְאֵל

מנחה

בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית
האיפה סלת למנחה בלולה בשמן בתיר רביעית
זהו: עלת תמיד העשירה בהר סיני לריח ניחח
אשה ליי: ונסכו רביעית ההין לכבש האחר בקדש
הסך נסך שכר ליי: ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח
ניחח ליי: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלם כימי
עולם וכשנים קדמוניות:

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוקה סלה: אשרי העם
שכבה לו: אשרי העם שיי אלהיו:

קמה תהרה לרוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה
שמה לעולם ועד: בכל יום

אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: גדול

ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח

מעשיך וגבורתיך יגידו: בדר כבוד הודך ודברי

גדל אתיך אשיחה: ועזו נוראוריך יאמרו:

וגדלתך אספרנה: זכר רב טובה יביעו וצדקתך

ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדול חסד:

טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך:

וחסדיך יברוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך

ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר

מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשיכתך

בכל

מנחה

סו

בְּכֹל הַזֶּה וְדָר: סוּמְךָ יי לְכֹל הַנּוֹפְלִים וְזוֹקֵף לְכֹל
 הַכּוֹפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה נּוֹתֵן לָהֶם אֶת
 אֲכָלֶם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֶת יַדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רִצּוֹן:
 צְדִיק יי בְּכֹל דְרָכָיו וְחָסִיד בְּכֹל מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יי
 לְכֹל קְרָאִיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶרֶת: רִצּוֹן יי אִיו
 יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתֵם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל
 אֲחֻבָּיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהִלַּת יי יִדְבַר פִּי
 וּבִרְךָ כָּל בִּשְׂרָשָׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נְבָרְךָ
 יְהִי מַעֲתָה וְעֵד עוֹלָם הֲלֹלוּ יְהוָה:

ואומר שליח צבור קדיש לעילא

עדי מהי
 הדין
 יזכה לאן קח
 יודה ויהי
 יא

כעשרת ימי תשובה אומרים העמידה כמו שכתוב בסוף הספר :

אני על תפילתי
 תפילתי

אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל
 הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָאִי אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
 קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמַכִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם
 לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן בָּרוּךְ הוּא
 אֶתְּךָ יי מִגֵּן אַבְרָהָם: יְהִי מִגֵּן אֲנֵנוּ
 אֶתְּךָ גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחִיהַ מַתִּים אֶתְּךָ רַב
 לְחַיִּים בְּקִיץ (מִזְרֵד הַטֵּל) וּבְחֹרֶף (מִשֵּׁב
 הַרוּחַ וּמִזְרֵד הַגֶּשֶׁם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיהַ
 מַתִּים בְּרַחֲמֵי רַבִּים סוּמְךָ נּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים:

מנחה

וַיִּמְתָּר אֲסוּרִים וּמְקַיִם אֲמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עַפְרָיִם מִן כְּבוֹד
בְּעַל נְבוֹרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מִמִּית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ
יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמַן אֲתָה לְחַחֲזוֹת מֵתִים בְּרוּךְ אַתָּה
מַחֲיֵה הַמֵּתִים:

כשחזור שלוח צבור החמלה ואמר:

נְקַדֵּשׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוּד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ:
הַמְּשַׁלְּשִׁים לָךְ קְדוּשָׁה וְכֵן בְּתוֹב עַל־יָד
נְבִיאֶךָ וְקִרְאוּהָ אֵל זֶה וְאָמַר: קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ
”צְבֹאוֹת מְלֹאכֵל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים
וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד” מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁךָ
כְּתוּב לֵאמֹר: יְמֶלֶךְ ”לְעֵלָם אֱלֹהֵיךָ צִוּן לְדֹר וָדֹר
הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קְדוּשׁ וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם
יְהַלְלוּךָ סֵלָה: כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:
בְּרוּךְ אַתָּה ”הָאֵל הַקְּדוֹשׁ: הַמְּלֶכֶת הַקְּדוֹשׁ”

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּנְיַן וְחַנּוּן
מֵאַתָּה דַּעַת וּבִנְיָה וְהַשְׁכֵּל: בְּרוּךְ אַתָּה
חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁבְנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וּקְרַבְנוּ מִלְּכָנוּ לְעַבְדְּתֶךָ
וְהַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בְּרוּךְ
אַתָּה ”הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה:

סֵלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחוּל לָנוּ מִלְּכָנוּ כִּי
פָשַׁענוּ

אשר יאמר הקורא תורה וקדושה
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך
אתה הרוצה בתשובה
סלח לנו אבינו כי חטאנו
מחול לנו מלכנו כי
פשענו

סח

מנחה

פִּשְׁעֵנוּ • כִּי אֵל טוֹב וּסְלֵחַ אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ חֲנוּן הַמְרַבֵּה לְסְלוּחַ :

רֵאחַ נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיִבָה רִיבֵנוּ וּמַהֲרָה לְגַאֲלֵנוּ גְּאֻלָּה
שְׁלֵמָה לְמַעַן שִׂמְךָ • כִּי אֵל גְּאֻלַּת חֹזֵק אַתָּה •
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גְּאֻלַּת יִשְׂרָאֵל :

בתענית ערב ראש חדש אומר כאן שליה צבור עננו

דְּפָאנוּ יְיָ וְנִרְפָּא • הוֹשִׁיעֵנו וְנִשְׁעָה • כִּי תִהְיֶה לָּנוּ
אַתָּה וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ
וּלְכָל מַכְאוּבֵינוּ • וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ • כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן
וְנִאֱמַן אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בקיץ אומרים זה

בְּדַכְנוּ אֲבֵינוּ בְּבַל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ • וּבִרְךָ שְׁנֵיתָנוּ
בְּמַלְלֵי רִצּוֹן • בְּרַכָּה וּגְרַבָּה וְתִהְיֶה אַחֲרֵיתָהּ
חַיִּים וְשִׁבְעֵי שְׁלוֹם • פְּשִׁנִּים הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה • כִּי אֵל
טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ

השנים: ובחורף אומרים זה

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת • וְאֵת כָּל
מִינֵי תְבוּאֹתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן טַל וּמֵטֶר לְבְרָכָה עַל
כָּל פְּנֵי הָאָרֶמָה • וְרוּחַ פְּנֵי תֵבֵל וְשִׁבְעֵי אֶת הָעוֹלָם כְּלוּ
מִטּוֹבֶךָ • וּמֵלֹא יְדֵינוּ מִבְּרָכוֹתֶיךָ וּמֵעוֹשֵׁר מִתְּנוּת יְדֶיךָ •
שְׁמֵרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל דְּבַר רָע • וּמִכָּל מִינֵי
מַשָּׁחִית • וּמִכָּל מִינֵי פִירְעָנוּת • וְעֲשֵׂה לָּהּ תְּקוּהָ • טוֹבָה

ט ד 4 9 ואחרית

מנחה

ואחרית שלום חוס ורחם עליה ועל כל תבואתה
ופרותיה וברכה בגשמי רצון ברכה ונדרכה ותהי
אחריתה חיים ושבע ושלוה בשנים הטובות
לברכה כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים
ברוך אתה מברך השנים :

תקע בשופר גדול לחירותינו ושא גם לקבץ
גליותינו וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות
הארץ לארצנו ברוך אתה מברך נדחי עמו
ישראל :

השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו ככתחילה
והסר מפנינו יגון ואנחה זמלוך עלינו
מהרה אתה לברך ברחמים בצדק ובמשפט
ברוך אתה מלך אוהב צדקה ומשפט המלך היי

למלשינים אל תהי תקוה וכל המינים וכל הזדים
כרגע יאבדו וכל איביה וכל שונאיך מהרה
יפרתו וכל עושי רשעה מהרה תעקר ותשבר ותכלם
ותכניעם במהרה בימינו ברוך אתה שבר אויבים
ומכניע זדים :

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך
בית ישראל ועל פליטת בית סופריהם ועל
גירי הצדק ועלינו יהמו גא רחמיה אלהינו ותן
ישכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים חלקנו
עמדם

סט

מנחה

עמדם • ולעולם לא נבוש • כי בך בטחנו • ועל חסדך
הגדול באמת נשעננו • ברוך אתה יי מִשְׁעַן ומִכְמַת
לְצַדִּיקִים :

תִּשְׁכּוּן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וְכַפֵּא
דֹד מְהֵרָה בְּתוֹבָה תִּכְיַן וּבִנְה אוֹתָהּ בְּנֵינ
עוֹלָם בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם :
אֵת צֶמַח דָּוִד עֲבָדְךָ מְהֵרָה תִצְמַיֵחַ וְקִרְנוֹ תִרוּם
בְּיִשׁוּעָתְךָ • כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם צִיּוֹנוֹ
לִישׁוּעָה בְּרוּךְ אַתָּה יי מְצַמֵּיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה :

שִׁמְעַ קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֲבִי הַרְחֵמֵן חוּס וְרַחֵם
עָלֵינוּ וְקַבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵינוּ :
כִּי אֵל שִׁמְעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה • וּמִלִּפְנֵיךָ מִלְּבַנו
רִיקִים אֵלֶּת שִׁיבָנו : חַנּוּנוֹ וְעֲנָנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ •
אַתָּה שִׁמְעַ תְּפִלָּת כָּל פֶּה :

תענית לערב ראש חדש

אֵלֵינוּ אֲבִינוּ וְעֲנָנוּ • בְּיוֹם צוּם הַתְּעֵנִית הַזֶּה כִּי בְצִדָּה גְדוּלָּה אֲנִיחֲנוּ וְלֵב וְרַגְלֵינוּ יִדְּעוּ
אֵל תִּפְתָּן לְרַשְׁעֵנוּ וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִלְּכָנּוּ מִבְּקַשְׁתֵּינוּ • הַיּוֹם נָא כִּי אֵלֶּה עֲנֵה עֲבָדֶיךָ
קָרֹב לְשׁוֹנְנוּ מִרֵּם גְּדוּרָה אֵלֶיךָ אַתָּה תִּעֲנֵה מִרֵּם נִדְבֵר אַתָּה תִשְׁמַע • בְּרַחֲמִים נָא כִּי
בְּדַבַּר שְׂנְאֵי מִרְיָה מִרֵּם יִקְרְאוּ וְאֵנִי אֶעֱנֶה • עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֵנִי פֹעֵם לְבַבְךָ יי
אֲשִׁמַע • כִּי אַתָּה יי פוֹדֶה וּמַצִּיר וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה • הַיּוֹם נָא כִּי אֵלֶּה עֲנֵה עֲבָדֶיךָ
בְּרוּךְ אַתָּה יי שִׁמְעַ תְּפִלָּה : יִשְׁרָאֵל כָּל הַיּוֹם וְלַיְלָה וְלַיְלָה כָּל הַיּוֹם
רִצָּה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתְּפִלָּתֵם שְׁעָה נָא וְאֵלֶּה עֲנֵה עֲבָדֶיךָ
וְהַיּוֹם הַזֶּה עֲבוֹדָה לְדַבֵּר בֵּיתְךָ • וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל אֲדַבֵּר בְּיָמֵינוּ
וְתְּפִלָּתֵם כִּי שׂוֹכֵל וּכְחוֹלֵל עֲבָדֶיךָ
שׂוֹמֵר וְכַפֵּא

כתבתי באב יאמר כא

נחם ה' אֵלֵינוּ אֶת אֲבֵלֵי צִיּוֹן וְאֶת אֲבֵלֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת הַעַמִּיד הַחַיִּי כִּהֵן וְהַכּוֹנִיָה וְהַשְׂמִינִי
חַבְלֵי כִנְיָה הֵם יִשְׁכַּרְוּ וְרַאשֵׁי חַבְלֵי כִנְיָה שָׁלָא יִלְבָּשׁוּ וְיִבְלַעוּ לֶחֶם
וּדְשׁוּ וְיִמְלִי אֶת שַׁבָּת יִשְׂרָאֵל לְחֹב וְיִהְיוּ בְּזוּקֵי חַסִּיל עֲלֵינוּ עַל כֵּן צִיּוֹן בַּחֲדָרֵי בְּכָל
וּירוּשָׁלַם תִּהְיֶה קוֹלָה לֵבִי לֵבִי עַל חַלְלֵיהֶם חַשׁ חַשׁ עַל הַדּוֹנִיָהִם כִּי אַתָּה ה' כֹּהֵל הַיּוֹם
וְכַאֲשֶׁר אַתָּה עֲבָדֶיךָ לְבַטְרָה כְּפָרֹג וְאֵת אַתָּה לֵה נַאֲסֵה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וְלִכְבוֹד אֲדַבֵּר
בְּכּוֹכַב בְּרוּךְ אַתָּה ה' מְנַחֵם צִיּוֹן וְכוֹנֵה יְרוּשָׁלַם :

מנחה

וּתְפַלְתֶּם מֵהֵרָה בְּאֵהָבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן
תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

בראש חדש אומרים זה

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויניע יראה וירצה ישמע ופקד
וזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלים עירך וזכרון
משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפניך
למנוחה לחן לחסד ולרחמים ביום ראש החדש הזה לרחם בו עלינו
ויהושיענו וזכרנו יי אלהינו בו למנוחה ופקדנו בו לברכה והושיענו
בו לרחמים טובים בדבר ישועה ורחמים חסד ורחמים ורחמים
עלינו והושיענו פי אליך עלינו פי אל מלך תנו ורחום אתה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ וְתַחֲוִינָה
עֵינֵינוּ בְּשׂוֹכֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה הַמַּחֲזִיר
שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מורים רבנן	מורים אנחנו לך שאתה
מורים אנחנו לך שאתה	הוא יי אלהינו
הוא יי אלהינו	ואלהי אבותינו לעולם
ואלהי אבותינו	ועד צורנו צור חיינו ומגן
כל בשר יוצרנו יוצר	ישענו אתה הוא לדר
בראשית ברכות	ודר נודה לך ונספר
והודאות לשמך הגדול	תהלתך על חיינו
והקדוש על שהחייטנו	המסורים בידך ועל
וקימתנו: כן תחיינו	בשמותינו הפקודות לך
ותחננו ותאסוף גלותינו	ועל נסיך שבכל יום
לחצרות	עמנו

מנחה

ע

עמנו	ועל נפלאותיה	לחצרות קדשה	לשמו
וטובותיה	שבכל עת	חקיה	ולעשות רצונה
ערב ונקר	וצהרים	ולעבדך בלבב שלם	על
תשוב כי לא כלו רחמך	שאנו מודים לך	ברוך	
המרחם כי לא תמו	אל ההודאות:		
חסדך	כי מעולם קיינו לך:		

בחנוכה ופורים אמרים זה

על הנסים על הפורקן על הגבורות ועל התשובות ועל הנפלאות ועל החסות שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה

לפורים

לחנוכה

בימי מרהיבי	בין יוחנן כהן גדול
חשמונאי ומניו	כשעמדה עליהם
מלכותו	עון הרשעה על עמך
ישראל	לשפתם מתורתך
וליהעבדים	מתקי רצונה: ואתה
ברחמך הרבים	עמדת להם בעת
צרתם	רכת את ריבם דנת את
דינם	נקמת את נקמתם מסדת
גבורים ביד	חלשים ורפים ביד
מעטים ורשעים	ביד צדיקים
וטמאים	בדטהורים וזרים ביד
עסקית	תורתך עשית שם גדול
וקדוש	בעומך ולעמך ישראל
עשית	תשועה גדולה ופורקן

בהיום הזה ואתה כה באובייה לדביר ביתה ופינו את היכלה וטהרת את מקדשה והדליקו נרות בחצרות קדשה וקבעו שמונה ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סגדה:

ועל

מנחה

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
מלכנו לעולם ועד וכל החיים יזרוך סלה ^{ועל}
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך אתה
הי' הטוב שמך ולך נאה להודות :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמה : וברכנו אבינו
כלנו יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו
תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה
ושלום ^{במלך חיים} וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל ברב
עוז ושלום :

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן :
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי :
אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה :
ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל
תהיה פתח לבי בתורה ואחרי מצותיך תרדוף
נפשי וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם
וקלקל מחשבותם : יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך יי
דחיה : למען יחלצון ידיך הושיעה ימין וענני :
עשה למען שמך עשה למען ימין עשה למען
תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי : עשה שלום במרומי

הוא

מנחה

עא

הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

נפילת אפים

ויאמר דוד אל גִּדְצֵר לִי מֵאֵד נִפְלָה נֹא בִיד יי כִּי
רַבִּים רַחֲמֵי וּבִיד אָדָם אֵל אִפְלָה:

רַחוּם וְחַנוּן חֲטָאנוּ לִפְנֵיךָ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
כֹּה לְדוֹד אֵלֶיךָ יִנְפְּשֵׁי אִשָּׁא: אֱלֹהֵי כֶּךָ בְּטַחַתִּי אֵל
אִבוּשָׁה אֵל יַעֲלִצוּ אוֹיְבֵי לִי: גַּם כָּל קוֹיָךְ לֹא

יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹגְרִים רִיקִם: דְּרַכֶּיךָ יי הוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲוֶתֶךָ
לְמַדְנִי: הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי
אֲוֹתֶךָ קוֹיִתִּי כָּל הַיּוֹם: זְכַר רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶּיךָ כִּי

מֵעוֹלָם הֵמָּה: חֲטָאתָ נַעוּרֵי וּפִשְׁעֵי אֶלְתֹּזְכַר כַּחֲסִדֶּךָ
זְכַר לִי אֶתָּה לְמַעַן טוֹבֶךָ יי: טוֹב וְיִשְׂרָאֵל יי עַל כֵּן יוֹרָה
חֲטָאִים בְּדַרְךְךָ: יִדְרֶךְ עֲנוּיִם בְּמִשְׁפָּט וְלִמַּד עֲנוּיִם

דְּרָכֶיךָ: כָּל אֲרַחֲוֹת יי חֶסֶד וְאַמֶּת לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַדֲתָיו:
לְמַעַן שִׁמְךָ יי וְסִלַּחַת לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא: מִי זֶה הָאִישׁ
יִרְאֵי יוֹרְנוֹ בְּדַרְךְ יִבְחָר: נִפְשׁוּ בְטוֹב תְּלִין וּזְרַעוּ

יִרְשׁ אֲרֶץ: סוֹד יי לִירְאֵיוֹ וּבְרִיתוֹ לַהֲדוּדֵי עֵינֵי
תְּמִיד אֵל יי כִּי הוּא יוֹצֵיא מִרְשַׁת רַגְלֵי: פָּנָה אֵלֵי
חַנּוּנִי כִּי יִחַד וְעֵנִי אָנִי: צְרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְצוּקוֹתַי

הוֹצִיאֵנִי: רֵאָה עֲנִי וְעַמְלֵי וְשֵׂא לְכָל חֲטָאתִי: רֵאָה
אִיְבֵי כִּי רַבּוּ וְשִׁנְאֵת חֲמַס שְׁנֵאוֹנֵי: שְׁמֵרָה נִפְשֵׁי וְהוֹצִילֵנִי
אֵל

מנחה

אל אבוש כי חסיתי בך : הם וישר יצראני כי קניתך :
פרה אלהים את ישראל מכל צרותיו : והוא יפרה את
ישראל מכל עונותיו :

” אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הדעה
לעמך :

אבינו מלכנו אבינו אתה . אבינו מלכנו אין לנו
אלה אתה . אבינו מלכנו רחם עלינו : אבינו
מלכנו חננו ועננו . כי אין בנו מעשים : עשה עמנו
צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו : ואנחנו לא
נדע מה נעשה . פי עליך עינינו : זכר רחמך”
והסדך כי מעולם המה : יהי חסדך” עלינו כאשר
יחלנו לך : אל תזכר לנו עונות ראשנים מהר יקדמונו
רחמך כי דלוננו מאד : עזרנו בשם” עשה שמים
וארץ : חננו” חננו כי רב שבענו כח : ברגו רחם
תזכר . ברגו עקרה תזכר : ברגו תמימות תזכור :”
הושיעה המלך יעננו בזם קראנו : כי הוא ידע יצדנו
זכור כי עפר אנחנו : עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד
שמך ורחצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך :

חומר שליח צבור קריש תתקבל :

סו למנצח בנגינת מזמור שיר : אלהים יחננו ויברכנו
יאר פניו אתנו סלה : לדעת בארץ דרכך
בכל גוים ישועתך : יודוך עמים אלהים יודוך עמים
כלם

מנחה

עב

כָּלֵם: יִשְׁמְחוּ וְיִרְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל
 וְלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ תְּנַחֵם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים
 יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָה יִבְרְכֵנוּ אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵינוּ: יִבְרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כֹּל אֶפְסֵי אֶרֶץ:

קדיש יהא שלמא רבא

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָהּ לְאֶדוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדוּלָהּ לְיוֹצֵר
 בְּרֵאשִׁית שְׁלֵא עֲשָׂנוּ בְּגוֹי הָאָרְצוֹת
 וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה שְׁלֵא שָׁם חִלְקֵנוּ
 בָּהֶם וְגוֹרְלֵנוּ כְּכֹל הַמוֹנִם: א

וְאַנְתָּנוּ כְּרַעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם
 וְיוֹסֵד אֶרֶץ וְמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְשֹׁכֵנֵת
 עִזּוֹ בְּגַבְהֵי מְרוֹמִים:

הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר אִמֵּת מַלְכֵנוּ וְאַפְסֵנוּ
 זוֹלָתוֹ כִּכְתוּב בַּתּוֹרָה וַיִּרְעַת הַיּוֹם וְחִשְׁבוֹת
 אֵל לִבְכָּךְ כִּי יִהְיֶה הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
 הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

יש נדהנים לומר מזמור זה לאחר המנחה

קמא מזמור לְדָוִד יִקְרָאתִיךָ חוֹשֶׁה לִי הָאוֹזֵנָה
 קוֹלִי בִקְרָאִי לָךְ: תִּכּוֹן תִּפְלֵתִי קִטְרֵת
 לִפְנֵיךָ מִשְׁאֵת כְּפִי מִנְחַת עֵרֶב: שִׁיתָה יִשְׁמְרָה
 לִפְנֵינִצְרָה עַל דַּל שִׁפְתֵי: אֵל תִּטְלֵבִי לְדַבְרֵרֵעַ
 לַהֲתַעוֹלֵל

מנחה

לְהַתְּעוֹלֵל עֲלֵינוּ בְּרִשְׁעֵי אֵלִים פְּעֵלֵי אֱוֶן וּבִלְ
אֲלֹחִים בְּמַעֲמֵיהֶם: יְהִלְמֵנו צְדִיק חֶסֶד וְיִכְיֵנוּ שְׁמֵן
רֵאשׁ אֵל יִנִּיר אֲשֵׁי כִּי עוֹד וּתְפִלַּתִּי בְּרַעוּתֵיהֶם נִשְׁמָטוּ
בְּיַד סֵלַע שִׁפְטֵיהֶם וְשָׁמְעוּ אִמְרֵי כִּי נַעֲמֹ: כִּמוּ פִלַח
וּבִקְעָה בְּאַרְץ נִפְזוּרֵי עֲצֵמֵינוּ לְפִי שְׁאוֹל: כִּי אֵלֶיךָ אֱלֹהִים
אֲדַנִּי עֵינֵי בְּכָה חֲסִיתִי אֶל תֵּעַר נַפְשִׁי: שְׁמַרְנֵנוּ מִיַּד פֶּחַח
יִקְשׁוּ לִי וּמִקְשׁוֹת פְּעֵלֵי אֱוֶן: יִפְלוּ בְּמִכְמָרוֹ רִשְׁעִים
יַחַד אֲנֹכִי עַד אֶעֱבֹר:

קָמַב מִשְׁכִּיל לְדוֹד בְּהִיוֹתוֹ בְּפַעֲרָה תְּפִלָּה: קוֹלִי
אֶל "אֲזַעֵק קוֹלִי אֶל" אֶתְחַנֵּן: אֲשַׁפֵּךְ
לְפָנָיו שִׁחִי צַדִּיק לְפָנָיו אֲנִיד: בְּהַתְּעַטֵּף עָלַי רוּחִי
וְאֵתָה יִדְעַת נְתִיבַתִּי בְּאַרְחֵי זֶה אֶהְלֵךְ טַמְנֵנְפַח לִי: הַבֵּט
יָמִין וּרְאֵה וְאִין לִי מִכִּיר אֲבֹד מְנוֹס מִמֶּנִּי אִין דּוֹרֵשׁ
לְנַפְשִׁי: זַעֲקֵתִי אֵלֶיךָ "אִמְרַתִּי אֵתָה מַחֲסֵי חֶלְקִי בְּאַרְץ
הַחַיִּים: הִקְשִׁיבָה אֶל רִנְתִּי כִּי דִלּוֹתִי מְאֹד הִצִּילֵנִי
מִרְדְּפֵי כִּי אֲמָצוּ מִמֶּנִּי: הוֹצִיאָה מִמֶּסְגֵּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת
אֶת שִׁמְךָ בִּי יִכְתִּירוּ צְדִיקִים כִּי תִגְמַל עָלַי:

ואמר אתה הוא ה' עד ספני הכבוד כמו במנחה

תפלת ערבית

קִלְד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בְּרַכּוּ אֶת "כָּל עַבְדֵי"
הַעֲמִידִים בְּבֵית "בְּלֵילוֹת: שְׁאוּ יְדִיכֶם
קִדְשׁ

ערבית

עג

קדש וברכו את יי: יברכה יי מציון עשה שמים וארץ:
 צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: צבאות
 אשרי אדם בטח בך: הושיעה המלך יעננו
 ביום קראנו: בשלום יחדיו אשבבה ואישן כי אתה
 לברך לכתח תושבני: תודיעני ארח חיים שבע
 שמחות את פניך נעימות בימנה נצח: מיתן מציון
 ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
 ישראל: יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי תפלה
 לאל חיי: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה:
 ויעזרם ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

ואומר שלוח צבור קריש לעילא
 רחום יחטן ברך אלה ויב חסדו ואמת נאמר חסד
 והוא יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
 אפן ולא יעיר כל חמתו:

הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:
 ברכו את יי המבורך:

ואומרים הקהל בלחש

ישתבח ותפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו
 אין אלהים: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:
 ומרום על כל ברכה ותהלה:

ועונין בקול רם

ברוך יי המבורך לעולם ועד:

א 1 10 ברוך

בערבית שיר ליהודים פגונית כי היא כהיל עולגרא שפירא דלת לה שייקן

ערבית

כשכבית הוא זיווג אבא ואימ
מגולג כמחזין דק עב עה לאות
(כפן אין נא)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו
מעריב ערבים בחכמה פותח שערים בתבונה
משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את
הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו: בורא יומם
ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור: המעביר
יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה: "צבאות
שמו: ברוך אתה יי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמה אהבת תורה ומצות
חקים ומשפטים אותנו למדת על כן יי
אלהינו בשכנו ובקומנו נשיח בחקיה ונשמח ונעלה
בדברי תלמוד תורתך ומצותך וחקותך לעולם
ועד כיהם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה
ואהבתך לא תסור ממנו לעולמים ברוך אתה יי
אוהב את עמו ישראל:

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד: ואהבת את יי אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים
האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם
לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאזת עלידך והיו
לטטפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזת ביתך
ובשעריך:

אין ימין לחת חלום זוג אבא

והיה

והיה

אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה אתי ואלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטרי ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה ותירשן ויצהרן: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרז לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועברתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: וזרה אף בכם ועזר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן אתי יכולה ואברתם מהרה מעל הארץ הטברה אשר נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאור על ידכם והיו למזטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם אר בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע י לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר י אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהים ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אהו וזכרתם את כל מצות י ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי

י ב 2 10 עיניכם

ערבית

עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם : לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם :
אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

אֵמֶת וְאִמוּנָה כָּל זֹאת קִיִּים עָלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֵין זֹולָתוֹ וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ . הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד

מַלְכִים הַגְּאֹלְנוּ מִלְכֵנוּ מִכָּף כָּל עֲרִיצִים . הָאֵל הַנִּפְרָע
לָנוּ מִצְרֵינוּ הַמִּשְׁלֵם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ . הַשֵּׁם

נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא נִתֵּן לְמוֹט רַגְלֵנוּ . הַמְדַרְיֵכְנוּ עַל־
כַּמּוֹת אוֹיְבֵנוּ וַיִּרַם קֶרְנֵנוּ עַל כָּל שְׂנְאֵינוּ . הָאֵל הַעֲשֵׂה

לָנוּ נִקְמָה בַּכֶּרֶחַ . בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי
חַם . הַמַּכָּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וְיוֹצֵא אֶת עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכֶם לְחִירוֹת עוֹלָם . הַמַּעֲבִיר בְּנֵינוּ בֵּין גְּזֵרֵי
יַם סוּף . וְאֵת רוֹדְפֵיהֶם וְאֵת שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתֵהוּמוֹת

טַבַּע : רְאוּ בָנִים אֶרֶץ גְּבוּרָתוֹ . שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ
וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קִבְלוּ עֲלֵיהֶם : מִשֵּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ

עָנוּ שִׁירָה . בִּשְׂמֵחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלֶם . מִי כַמַּכָּה
בְּאֵלֶם יי מִי כַמַּכָּה נְאֻדָּר בְּקֶדֶשׁ גּוֹרָא תִהְלֵת עֲשֵׂה

פְּלֹא : מַלְכוּתְךָ יי אֱלֹהֵינוּ רְאוּ בְנִיךָ עַל הַיָּם יַחַד כָּלֶם
הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ : יי יִמְלֵךְ לְעֹלָם וָעֶד : וְנֹאמֵר

כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב וַיִּגְאֹל מִיַּד חֹזֵק מִמֶּנּוּ : בְּרוּךְ אַתָּה
יי גְּאֹל יִשְׂרָאֵל :

הַשְּׂבִיבֵנוּ

עה

ערבית

השְׂכִיבֵנו אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ לַחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ
וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ: וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן
שְׁמֶךָ: וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ: וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב: דְּבַר
חָרֵב: צָרָה: רָעָה: רָעָב: וְיִגוֹן: וּמִשְׁחִית: וּמִגְּפָה:
שְׁבוּר וְהִסֵּר שְׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ
תִּסְתֵּירֵנוּ: וְשָׁמֹר צִאתֵנוּ וּבֹאֵינוּ לַחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ אַתָּה מְכַל
דְּבַר רָע וּמִפְּחַד לַיְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן:

ויש נוהגים לאסר

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יי מְצִיּוֹן שְׁכֵן יְרוּשָׁלַם
הַלְלוּ יְהוָה: בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וּפְלֵא כְבוֹדוֹ
אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יי
בְּמַעֲשָׂיו: כִּי לֹא יִשֵּׁשׁ יי אֶת עַמּוֹ בְּעִבּוּר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל כִּי
הוֹאִיל יי לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם: וַיִּרְא כָּל הָעַם וַיִּפְּלוּ
עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יי הוּא אֱלֹהִים יי הוּא אֱלֹהִים:
וְהִירָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיהָ יי אֶחָד
וְשֵׁמוֹ אֶחָד: יְהִי חֲסִדְךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לְךָ:
הוֹשִׁיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּקְבֹצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לַחֲדוּת לְשֵׁם
קְדֻשָּׁתְךָ לְהִשְׁתַּכַּח בְּתַהֲלֻתְךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

יבא

י 3 10

עֲרֵבִית

יבאו וישתחוו לפניך יי ויכבדו לשמך: פ גדול אתה
ועישה נפלאות אתה אלהים לבדך: ואנחנו עמך ועאן
מרעיתך נודה לך לעולם לדה ודה נספרת הלהתך:
ברוך יי ביום ברוך יי בלילה ברוך יי בשכבנו ברוך
יי בקומנו בידך נפשות החיים והמתים: אשר פידו
נפש כל חי ורוח כל בשר איש: בידך אפקיד רוחי
פדית אותי יי אל אמת: אלהינו שבשמים יחיד תי
וקיים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד:

יראו עינינו וישמח לבנו והגל נפשנו בישועתך
מלכנו באמת באמור לציון מלך אלהיך:
יי מלך יי מלך יי מלך לעלם ועד: כי
המלכות שרף היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד
כי אין לנו מלך אלא אתה ברוך אתה יי המולך
בכבודו אר חיוקיים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד
ועל כל מעשיו

ואומר שלית צבור קדיש לעילא

בעשרת ימי תשובה אומרים העמידה כמו שכתוב בסוף הספר:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: האל
הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים
קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם
למען

עזרבת

עו

למען שמו באהבה: מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך הר
אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב
להושיע בקיץ (מוריד הטל) ובחורף (משיב
הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה
מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לשיני עפר מי כמוך
בעל גבורות ומידומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח
ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יי
מחיה המתים:

אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל יום
יהלוק סלה כי אל מלך גדול וקדוש אתה:
ברוך אתה יי האל הקדוש: המלך הקדוש
אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וחננו
מאתך דעה ובינה והשכל ברוך אתה יי
חונן הדעת:

השיבנו ר' תורתך וקרבתך וקרבתך לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך ברוך אתה יי
אתה יי הרוצה בתשובה:
סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי
פשענו כי אל טוב וסלח אתה ברוך אתה יי
יחננו המרבה לסלות:

ראה 10 4 ד י

לחזור
כל פושע
ברשע
לפניך
ברוך אתה
י יי

ערבית

ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לגאלנו גאלה
שלמה למען שמך כי אל גאל חזק אתה
ברוך אתה יי גאל ישראל:

רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה פי תהלתנו
אתה והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלו אינו
ולכל מכאובינו ולכל מכותינו כי אל רופא רחמן
ונאמן אתה ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

בקיץ אומרים זה

ברכנו אבינו בכל מעשה ידינו וברך שנתנו
בטלירצון ברכה ונדבה ותהי אחריתה
חיים ושבע ושלוש בשנים הטובות לברכה כי אל
טוב ומטיב אתה ומברך השנים ברוך אתה יי מברך
השנים:
ובחורף אומרים זה

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל
מיני תבואתה לטובה ויתן טל ומטר לברכה על
כל פני האדמה ורוה פני תבל ושבע את העולם כלו
מטובך ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנות ידך
שמרה והצילה שנה זו מכל דבר רע ומכל מיני
משחית ומכל מיני פורענות ועשה לה תקוה טובה
ואחרית שלום חוס ורחם עליה ועל כל תבואתה
ופרותיה וברכה בגשמירצון ברכה ונדבה ותהי
אחריתה חיים ושבע ושלוש בשנים הטובות
לברכה

ערבית

עז

לְבָרְכָהּ כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְּהָ וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחִירוֹתֵינוּ וְשֵׁא נִסְ לְקַבֵּץ
גְּלוּיֹתֵינוּ וּקְבָצֵנוּ יַחַד מִהַרֵּה מֵאַרְבַּע בְּנִפְוֹת
הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ גְּדָחֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל: כַּדִּי הָיָה בֵּין כַּתֵּשֶׁה וְנֶס כַּל הַשְּׂמֵרֹת הַעֲשׂוֹתָהּ בְּהַר

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְחִילָה
וְהַסֵּר מִפָּנֵינוּ יְגוֹן וְאַנְחָרָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ
מִתְּרָה אַתָּה יי לְבָרֵךְ בְּרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט
בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדִיקָה וּמִשְׁפָּט:

לְמַלְשֵׁינִים אֵל תְּהִי תְקוּהָ וְכָל הַמִּינִים וְכָל הַזֹּדִים
כָּרְגַע יֵאבְדוּ וְכָל אֵיבִיךָ וְכָל שׁוֹנְאֵיךָ מִהַרֵּה
יִכְרְתוּ וְכָל עוֹשֵׂי רָשָׁעָה מִהַרֵּה תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתַכְלֵם
וְתַכְנִיעַם מִהַרֵּה בְיָמֵינוּ בְּרוּךְ אַתָּה יי שֶׁבֵר אוֹיְבִים
וּמְכַנִּיעַ זָדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחַסִּידִים וְעַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת בַּיִת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל
גִּירֵי הַצַּדִּיק וְעָלֵינוּ יֵהְמוּ נֹא רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן
שִׁכְר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְיִשִּׁים חֲלָקְנוּ
עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי בָךְ בִּטְחָנוּ וְעַל חֲסִדֶךָ
הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעֲנָנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁעַן וּמִבְטָח
לְצַדִּיקִים:

תשכון

יגאל יוהיווהו אוזא שכל
מפה ומיפה קרי שיצא
לכמה חמט בין באומס בין
כדצן בין כדעצן בין פחוק
כדריהו בין כדעשה וגם כל השמרות העשויות בהר
קלפתענה שכלנה הקלפה
כדגכה עקרי אתה חכמה
קלפה יורשנה לשהוא
כזכות שם הגדול חבנו
חכמה חיל כלע ויקיאת חכמה
יגיר עגאל וה מוכ כעין עשק
ברוך וכו'

עריבות

תִּשְׁכַּח בְּחוּךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ כְּאִשׁר דִּבַּרְתָּ וְכִסֵּא

דָּוִד פְּהִירָה גְּתוּמָה תִּלְכֵּן וּפְנָה אוֹתָהּ בְּנֵן

עוֹלָם בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֵת צִמְזוּ הַיָּד עֲבָדְךָ מִהֲרָה תַעֲמִיחַ וְקָרְנוּ תָרוּם

בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינֵנו כְּלִי הַיּוֹם צִיפִיט
יֵאֵימַר הַדִּיה וְנֵאֵי הַיִּיד שֶׁנֶּה
אֵשׁ כְּהַנֵּל הַלְכָה וְכִי כְּמִהְרָה לֵאמֹר

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנִי הַרְחֵמֵנוּ חוּס יוֹרְחָם

עֲלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמֶיךָ וּבְרִצּוֹן אֵת תְּפִלַּתֵנוּ:

כִּי אֵל שִׁמְעַתְּ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנֵים אֲתָהּ וּמִלִּכְנֶדֶךָ מִלְכָנוּ

חַנּוּנוֹ וְעֲנָנוּ וְשִׁמְעַתְּ תְּפִלַּתֵנוּ כִּי

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שִׁמְעַתְּ תְּפִלַּת כָּל פֶּה:

תְּפִלָּה:

יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלַתֶם שְׁעָה

וְהִשְׁבַּח הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל

וּתְפִלַּתֶם מִהֲרָה בְּאַחֲכָה תִקְבַּל פְּרִצוֹן וְתֵהִי לְרִצּוֹן

תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

בְּרֵאשִׁי חֲדָשׁ אוֹמְרִים זֶה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲרָה וְיִבֵּא יַמֵּעַ יְרֵאָה וְיִרְצָה יִשְׁמַע יִבְקַד
וְיִזְכֵּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוּ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְזָכְרוּ
מְשִׁיחֵנוּ דָוִד עֲבָדְךָ וְזָכְרוּ כָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפָרִיטָה
לְטוֹבָה לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּיוֹם רֵאשִׁי הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְרַחֵם בּוּ עֲלֵינוּ
וּדְהוֹשִׁיעֵנוּ וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוּ לְטוֹבָה וּפְקֻדָנוּ בּוּ בְרַבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוּ לְחַיִּים טוֹבִים בְּדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם
עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֲיָנֵנוּ כִּי אֵל מִדָּךְ חַנּוּן וְרַחֵם אַתָּה:

ואתה

עח

ערבית

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ וְתַחֲוִינָה
 עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה הַמַּחְזִיר
 שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא " אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן
 מִשְׁעָנוּ אַתָּה הוּא לְדֶר וּדְרֵנוּדָה לָךְ וּנְסַפֵּר תְּהַלְתֶּךָ
 עַל חַיֵּינוּ חֲמֻסוֹרִים בִּידְךָ וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
 לָךְ וְעַל נְסִיף שְׂבָכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נְפְלֵאוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת עָרֵב וּבִקְרֹ וְצַהֲרִים
 הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְרַחֵם כִּי לֹא רָפוּ
 חֲסְדֶיךָ כִּי מְעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:

בחנוכה ופורים אומרים זה

עַל הַנְּסִים עַל הַפְּרִקָן עַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת
 וְעַל הַחֲמֻסוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵינוּ וּבְיָמֵינוּ הַזֶּה

לפורים

דחנוכה

בְּיָמֵי מִדְּבָרֶיךָ וְאַסְתָּר בְּשִׁשָּׁן
 הַפִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן
 הַרְשָׁע בְּקֶשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֵנִי
 וְלֵאמֹר אֵת כָּל הַיְהוּדִים סָנַעַר
 וְעַד זָקֵן טָף וְנָשִׁים בָּיוֹם אֶחָד
 כְּשֶׁרָשָׁה עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עֶשֶׂר
 הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וְשָׂרְלָם לְבוֹן
 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַתְּ אֶת
 עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחְשְׁבוֹתָיו
 וְהִשְׁבֹּת לֹו גְמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ וְתִלְו
 אוֹתוֹ וְאַתָּה בָּנוּ עַל הָעֵץ
 ועשית

בְּיָמֵי מַתְתִּיךָ בֶן יוֹחָנָן כִּהֵן גְּדוֹל
 חֲשֵׁמוֹנָאִי וּבְנָיו כְּשֶׁעָמְדָה עֲלֵיהֶם
 מְלָכוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ
 יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחֵם מִתּוֹרַתְךָ
 וְלִהְעַבְרֵם מִחֻקֵי רְצוֹנְךָ וְאַתָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעַת
 צָרָתָם רַבַּת אֶת רִיבָם דִּנְתָּ אֶת
 דִּינָם נִקְמַתְּ אֶת נַקְמָתָם מִסֵּרְתָּ
 גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד
 מְעֻטִים וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים
 וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְזָרִים בְּיַד
 עוֹסְקֵי

ערכית

עוֹסְקֵי תוֹרַת הַיְהוּדָה עֲשִׂיתָ שֶׁסְגֻדוֹל וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵת וְתוֹרַת
וְקֹדֶשׁ בְּעוֹדְמָה וְלַעֲמָה יִשְׂרָאֵל לְשִׁמְךָ מְגֻדוֹל סְלָה:
עֲשִׂיתָ תְשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְיוֹקָן

בְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּךְ בְּאוֹר בְּנִיָּה לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ וּפִינֵנו אֶת הַיְכָלְךָ וּמְהֵרֵנו
אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהִרְדִּיקוּ גְרוֹת בְּחִצְרוֹת קִרְשֶׁךָ וְקִבְעוּ שְׂמֹנֶה יָמִים אֵלֶיךָ
בְּהַלְלֵךְ וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וּנְפִלֹת וְנִנְדָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִחַנְשָׂא תָמִיד שִׁמְךָ
מִלְּבַנּוֹ לְעוֹלָם וָעֶד וְכָל הַחַיִּים יִזְרְוֶךָ סְלָה וְכִי
וְיִהְיֶה לָנוּ וְיִבְרַכּוּ אֶת שִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב
הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזַרְתָּנוּ סְלָה הָאֵל הַטוֹב בְּרוּךְ אַתָּה ה'
יְיָ הַטוֹב שִׁמְךָ וְלֶךָ נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ
כְּלָנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נָתַתְנוּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
תוֹרָה וְחַיִּים אֶתְּכָה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרָכָה
וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַב
יְהוָה הוֹאֵהוּ יוֹדֵה יוֹדֵה יְיָ
יֵאֱלֹהֵי אֵילֵהוּ יֵהֵם
עוֹן וְשְׁלוֹם: כִּי יֵהֵם בְּכַף חַיִּים

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן:
יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיֵן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְנֶאֱלִי:
אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְרוֹם וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָ לְכָל
תְּהִי רַחֲמֵיךָ בְּתוֹרַתְךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ
נַפְשֵׁי וְכָל הַקְּמִים עָלַי לְרַעָה מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתְךָ
וְקַלְקַל

ערבית

עט

וְקָלַקְלַ מִחֲשׁוֹתֵם: יְהִי כְמוֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמֵלֶאךָ יי
 דָּחָה: לִמְעַן יִחַלְצוּן יְרִידָה הוֹשִׁיעָה יְמִינָה וְעֵינָי:
 עֲשֵׂה לִמְעַן שְׂמֶךָ עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינָה עֲשֵׂה לִמְעַן
 תּוֹרַתְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן קְדוֹשְׁתְּךָ יְהִי לְרִצּוֹן אֲמַרְי פִּי
 וְהִגִּיזוּן לִבִּי לִפְנֵיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
 הִנָּה בְּרַחֲמוֹי יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

רכן העולתם כבר
 הקדשתי בתענית היום
 לפטר ולנו נדוע לפע
 כמא כבודך שבוזת שבת
 התקדש ק"ס אדם חוטא
 ואביא לפטר קרן ואין
 חקרין חמוריק חלבן
 וזול ומכפר ועכשין
 בעוונתינו הקדש אין לנו
 לא תקדש ולא חובת ולא

שֵׁם יי מְבָרַךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם מִמְּזוֹרַח שְׁמֵשׁ
 עַד מְבוֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יי יי אֲדַנְנוּ מַה אֲדִיר
 שְׂמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

כהן שיפטר בעלינו
 ירא יאזא שיהא חישע
 חלבי וזתי שנתעט
 היום לפטר בעוונתי
 חוב וחק וכל לפע כמא
 כבודך באינו הקדשתינו
 על חזקתך ודרכי
 ברחמיך היבסי
 שגה לאען וט

ואומר קדיש תחקבל

קְבֵא שִׁיר לְמַעְלוֹת אִשָּׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵץ יְבוֹא
 עֲזָרִי: עֲזָרִי מַעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
 אֵל יִתֵּן לְמוֹטְרֵגְלֶךָ אֵל יִנּוּם שְׂמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם
 וְלֹא יִישָׁן שְׂמֵר יִשְׂרָאֵל: יי שְׂמֶרְךָ יי צִלְךָ עַל יַד
 יְמִינָה: יוֹמֵם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה וַיְרַח בְּלִילָה: יי
 יִשְׂמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ: יי יִשְׁמַר צִאתְךָ
 וּבֹאֶךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

ואומר קדיש והא שלמא רבא

ברכו את יי המבורך:

ואוסרים הקהל בלחש

יִשְׁחַבֵּחַ וַיִּתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מְלִכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ

ערכית

ברוך הוא • שהוא ראשון • והוא אחרון • ומבלעדיו
אין אלהים: יהי שם יי מברך • מעתה ועד עולם:
ומרום על כל ברכה ותהלה:

ועונן בקל רם

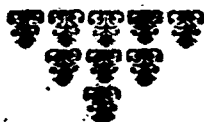
ברוך יי המבורך לעולם ועד:

עלינו לשבח לארון • הכל לתת גדולה ליוצרו
בראשית • שלא עשנו כגויי הארצות •
ולא שמנו כמשפחות האדמה • שלא שם חלקנו
בהם • וגורלנו ככל המונם: ❧

ואנחנו כרעים ומשתחיים לפני מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא • שהוא נוטה שמים •
ויסוד ארץ • ומושב יקרו • בשמים ממעל • ושכינת
עזו בגבהי מרומים:

הוא אלהינו • ואין עוד אחר • אמת מלפניו • ואפס
זולתו • כפתוב בתורה וידעת היום • והשבות
אל לבבך • כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד:

קריאת

קריאת הלילה

סדר קריאת שמע של לילה על דרך חקבלת

הנה לך הקורא לקרא סדר קריאת האלפ"א בית"א בכל לילי השבוע קודם לנתך לשכב וקודם קריאת השמע כל לילה ולילה כפי הסדר הנה הנפלא ומסוגל עד מאד נאמרו על פי חסידים הראשונים קרישי עליך איש מפני איש עד משה אנבננו עלט השלום:

ליל עם ראשון

בְּכֹל הַדְרָכֶיךָ דַעְהוּ וְהוּא יִישַׁר אֲרַחְתֶּיךָ : בְּכֹל הַדְרָכֶיךָ דַעְהוּ וְהוּא יִישַׁר אֲרַחְתֶּיךָ : בְּכֹל הַדְרָכֶיךָ דַעְהוּ וְהוּא יִישַׁר אֲרַחְתֶּיךָ :

קִיט אֲשֶׁרִי תַמְמִי דְרַךְ הַהֲלָכִים בַּתּוֹרָה יי : אֲשֶׁרִי נִצְרִי עֲדֹתַי : בְּכֹל לַב יַדְדֵשׁהוּ : אִף לֹא פִעֲלוּ עוֹלָה : בְּדַרְדְּרֵי הַלְכוּ : אַתָּה צִוִּיתָה פְקֻדֶיךָ לְשֹׁמֵר מְאֹד : אַחֲרָי יִכְנוּ דְרָכֵי לְשֹׁמֵר חֻקֶיךָ : אִן לֹא אִבּוֹשׁ בְּהִבְשִׁי אֵל כָּל מְצוֹתֶיךָ : אֹדֶה בִישַׁר לִבִּי בְלִמְדֵי מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה : אֵת חֻקֶיךָ אֲשֶׁמֶר אֶל תַּעֲזֹבֵנִי עַד מְאֹד :

בַּמָּה יִזְכֶּה נֶעֱר אֶת אֲרָחוּ לְשֹׁמֵר כְּדַבְרֶיךָ : בְּכֹל לִבִּי דַרְשֶׁתֶיךָ אֵל תִּשְׁגֵּנִי מִמְצוֹתֶיךָ : בְּלִבִּי צִפְנֹתִי אִמְרֹתֶיךָ לְמַעַן לֹא אֲחַטָּא לָךְ : בְּרוּךְ אַתָּה יי לְמִדְרֵי חֻקֶיךָ : בְּשִׁפְתֵי סִפְרֹתַי כָּל מִשְׁפָּטֵי פִיךָ : בְּדַרְךָ עֲדוֹתֶיךָ שִׁשְׁתִּי בְעַל כָּל הוֹן : בְּפִקּוּדֶיךָ אֲשִׁיחָה

ערבית

אֲשִׁיחָהּ וְאִבִּיטָהּ אֲרַחֲתֶיהָ : בַּחֲקֵתֶיהָ אֲשַׁתְּעֶשְׂעֶה :
לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרָה :

גַּמַּל עַל עַבְדְּךָ אַחִיהָ וְאֲשַׁמְרָהּ דְּבָרָה : גַּל עֵינַי
וְאִבִּיטָהּ נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתָהּ : גַּר אֲנֹכִי בְּאֶרֶץ
אֶל תִּסְתַּר מִמֶּנִּי מִצּוֹתֶיהָ : גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה : אֶל
מִשְׁפָּטֶיךָ כְּכֹל עֵת : גְּעֵרַת זָרִים אֲרוּרִים הַשְּׂגִימ
מִמִּצּוֹתֶיךָ : גַּל מֵעַל חֲרָפָה וּכְבוֹד כִּי עֲדַתְךָ נִצְרַתִּי :
גַּם יֹשְׁבוֹ שָׂרִים בִּי נִדְּבָרוּ עִבְדְּךָ יִשְׁיַח בַּחֲקִיקָה : גַּם
עֲדַתְךָ שֶׁעֲשִׂי אֲנִשִׁי עֲצָתִי : דְּבָקָה לְעַפְרֵי נִפְשִׁי :
חִינֵי כְּדְבָרָה : הוֹרֵנִי דֶרֶךְ חֲקִיקָה וְאַצְרְנָה עִקְבִּי :
וּכְאִנִּי חֶסֶדְךָ " תִּשׁוּעַתְךָ כְּאִמְרַתְךָ : זָכַר דְּבַר
לְעַבְדְּךָ עַל אֲשֶׁר יַחֲלֵתֵנִי : חֲלָקִי " אִמְרַתִּי לְשֹׁמֵר
דְּבָרֶיךָ : טוֹב עֲשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ " כְּדְבָרָה : יִדְּךָ
עֲשׂוֹנִי וּכְוֹנֵנִי הִבִּינֵנִי וְאַלְמֵדָה מִצּוֹתֶיךָ : כָּלִתְהָ
לְתִשׁוּעַתְךָ נִפְשִׁי לְדְבָרְךָ יַחֲלֵתִי : לְעוֹלָם " דְּבָרְךָ
נִצַּב בְּשָׁמַיִם : מַה אֶהְבֵּתִי תוֹרָתְךָ כֹּל הַיּוֹם הַזֶּה
שִׁיחֵתִי : גַּר לְרַגְלֵי דְבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיַבְתִּי : סַעֲפִים
שִׁנְאֵתִי וְתוֹרָתְךָ אֶהְבֵּתִי : עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצֶדֶק כֹּל
תִּנְיַחֲנִי לְעִשְׂקִי : פְּלֹאוֹת עֲדוֹתֶיךָ עַל כֵּן נִצְרַתִּים
נִפְשִׁי : צִדִּיק אַתָּה " וְיִשְׂרָם מִשְׁפָּטֶיךָ : קָרַאתִי
בְּכֹל לֵב עֲנִי " חֲקִיקָה אֶצְרֶה : רֵאה עֲנִי וְחַלְצֵנִי כִּי
תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי : שָׂרִים רִדְפוּנִי חָנָם וּמִדְּבָרְךָ

פחד

קריאת הלילה פא

פַּחַד לְבַי : תִּקְרַב רַגְלֵי לְפָנַי : פְּדֹבְרָה הַבִּינֵנִי :
 קַב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵל " בְּצַרְתִּי לִי קִרְאתִי וַיַּעֲנֵנִי :
 " הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשִּׁפְּת שִׁקְר מִלְּשׁוֹן רַמְיָה :
 מַה יִּתֵּן לָךְ וְמַה יִּסְיָף לָךְ לְשׁוֹן רַמְיָה : חֲצִי גְבוּר
 שְׁנוּנִים עִם גַּחְלֵי רִתְמִים : אוֹיֵה לִי בִּיגְרַתִּי מִשֶּׁךְ •
 שִׁכְנַתִּי עִם אֹהֲלֵי קֶדֶד : רַבַּת שִׁכְנָה לָהּ נַפְשִׁי עִם
 שׁוֹנֵא שְׁלוֹם : אֲנִי שְׁלוֹם וְכִי אֲרַבֵּר הַמָּה לַמַּלְחָמָה :
 קַבֵּא שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֲשֶׁא עֵינַי אֶל הַהַרִים מֵאֵין יְבוּא
 עֲזָרִי : עֲזָרִי מֵעַם " עֲשֵׂה שְׁמִי וְאָרֶץ :
 אֶל יִתֵּן לְמוֹט רַגְלֶךָ אֶל יָנוּם שִׁמְרֶךָ : הִנֵּה לֹא יָנוּם
 וְלֹא יִישָׁן שִׁמְרֵי יִשְׂרָאֵל : " שִׁמְרֶךָ " צִלְּךָ עַל יַד
 יְמִינֶךָ : זֶמֶם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה וְרוּחַ בַּלַּיְלָה : " יִשְׁמַר
 מִבְּלָרַע יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ : " יִשְׁמַר צִאתְךָ
 וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

קַבֵּד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדוֹד לְוִלִי " שֶׁהִיָּה לָנוּ יֹאמַר נָא
 יִשְׂרָאֵל : לְוִלִי " שֶׁהִיָּה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ
 אָדָם : אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲנוּ : בַּחֲרוּת אֶפְסֵי כְּנוּ : אֲזִי
 הַמִּים שִׁטְפוּנוּ : נַחֲלָה עֵבֶר עַל נַפְשֵׁנוּ : אֲזִי עֵבֶר עַל
 נַפְשֵׁנוּ הַמִּים הַזֵּידוֹנִים : בְּרוּךְ " שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרָף
 לְשִׁנְיָהֵם : נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלִטָה מִפֶּחַ יוֹקֵשִׁים
 הַפֶּחַ נִשְׁבֵּר וְאִנְחָנוּ נִמְלִטָנוּ : עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם " עֲשֵׂה
 שְׁמִי וְאָרֶץ :

יא א י י זאה

קריאת הלילה

זאת היא התחלת קריאת שמע :

רבנו של עולם הריני מוחל לכל מי שהכעיס
והקניט אותי או שתטא כנגדי בין בגופי •

בין בממוני בין בכבודי בין בכל אשר לי בין באונסי
בין ברצון בין בשוגג בין כמזיד בין כדבוד בין
במעשה בין בגלגול זה בין בגלגול אחר לכל בר
ישראל ולא יענש שום אדם בסבתי יהי רצון מלפניך
י אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא ומדה שחטאתי
לפניך מדוק ברחמיך הרבים ולא על ידי ייסוריך יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך י צורי וגאלי :

ויאמר דוד אל גר צר לי מאד נפלה נא ביד כי
רבים רחמו וביד אדם אל אפלה : בידך
אפקיד רוחי פדית אותי י אל אמת : אלהינו שב שמים
יחיד ח' וקיים תמיד הוא ימלוך עלינו לעולם ועד
ועל כל מעשיו : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : י הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו :

ברוך אתה י אלהינו מלך העולם המפיל חבלי
שנה על עיני ותגומה על עפעפי ומאיר
לאישון בת עין : יהי רצון מלפניך י אלהי שתשביבני
לשלום ותעמידני לחיים ולשלום ותן חלקי בתורתך
ותרגילני לדבר מצוה ואל תרגילני לדבר עברה
ואל

קריאת הלילה

פב

וְאֵל תִּבְיָאֲנִי לִידֵי חַטָּא וְלֹא לִידֵי נִסְיוֹן וְלֹא לִידֵי בִּזְיוֹן
 וְיִשְׁלוּט בִּי יֵצֶר הַטּוֹב • וְאֵל יִשְׁלוּט בִּי יֵצֶר הָרָע •
 וְתִצִּילֵנִי מִיֵּצֶר רָע וּמַחֲזֵלָאִים רָעִים • וְאֵל יִבְהִילוּנִי
 חֲלוּמוֹת רָעִים וְהִרְהוּרִים רָעִים וְתִהְיֶה מִטְהַר שְׁלֵמָה
 לְפָנֶיךָ • וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אֵישָׁן הַמּוֹת בְּרוּךְ אַתָּה ייִ הַמֵּאִיר
 לְעוֹלָם כָּל כְּבוֹדוֹ :

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל ייִ אֱלֹהֵינוּ ייִ אֶחָד : בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַהֲבַת אֶת ייִ
 אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ : וְהָיוּ
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם עַל לִבְךָ :
 וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָה וְדִבְרַת בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ
 בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְנְךָ וּבְקוֹמְךָ : וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹרַת עַל יְדֶךָ
 וְהָיוּ לְטַטְפַת בֵּין עֵינֶיךָ : וְכִתְבַתָּם עַל מַחוֹזַת בֵּיתְךָ
 וּבִשְׁעָרֶיךָ :

צֵא יוֹשֵׁב בְּסֹתֵר עַל יוֹן • בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן : אֲמַר לִי
 מַחְסֵי וּמְצוּדֹתַי • אֱלֹהֵי אֲבֹטְחָ בּוֹ : כִּי הוּא יִצִּילְךָ
 מִפַּח יְקוֹשׁ • מִדְּבַר הַוּוֹת : בְּאַבְרָתוֹ יִסֵּךְ לְךָ וְתַחֲרַת
 כְּנַפְיֹת תַּחֲסֶה • צְנֵה וּסְחָרָה אֲמַתּוֹ : לֹא תִירָא מִפַּחַד
 לֵילָה • מִחוּץ יַעֲוֶף יוֹמָם : מִדְּבַר בְּאֶפְלֵי הַלֶּךְ • מִקְטָב
 יִשׁוּד צְהָרִים : יִפֹּל מִצִּדְךָ אֶלְךָ וּרְבֵבָה מִיַּמֶּנְךָ • אֵלֶיךָ
 לֹא יֵנֵשׁ : רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיָא • וְשִׁלְמַת רָשָׁעִים תִּרְאָה
 כִּי אַתָּה ייִ מַחְסֵי :

י' ב' 2 II "

קריאת הלילה

” מה רבו צרי רבים קמים עלי: רבים אמרים
לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה:
ואתה ” מגן בעדי כבודי ומרי ראשי: קולי אל ”
אקרא ויענני מהר קדשו סלה: אני שבבתי ואישנה
הקיצותי כי ייסמכני: לא אירא מרבבות עם אשר
סביב שתועלי: קומה ” הושיעני אלהי כי הכית את
כל אויבי לחי שני רשעים שברת: ל” הישועה
על עמך ברכתך סלה:

יְבָרֵךְ יְיָ וְיִשְׁמְרֵךְ: יְבָרֵךְ יְיָ וְיִשְׁמְרֵךְ: יְבָרֵךְ יְיָ
וְיִשְׁמְרֵךְ: יְאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנֶּךָ: יְאָר יְיָ פָּנָיו
אֵלֶיךָ וַיְחַנֶּךָ: יְאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנֶּךָ: יֵשָׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ
וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: יֵשָׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם:
יְאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנֶּךָ: יֵשָׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ
שְׁלוֹם: יְבָרֵךְ יְיָ וְיִשְׁמְרֵךְ: יְאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ
וַיְחַנֶּךָ: יֵשָׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: יְבָרֵךְ
יְיָ וְיִשְׁמְרֵךְ: יְאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנֶּךָ: יֵשָׂא יְיָ פָּנָיו
אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם:

הנה מטרתו של שלמה ששים גבורים סביב לה
מגבורי ישראל: כלם אחוזי חרב מלמדי
מלחמה איש חרב על ירכו מפחד בלילות: גר גרוד
יגרדנו והוא יגר עקב: גבד קניעדו גדיא ג' וזה דונו

קריאת הלילה

פג

ויסע מלאך האלהים ההולך לפני מחנה
 ישראל וילך מאחריהם * ויסע עמוד הענן מפניהם
 ויעמד מאחריהם : ויסע מלאך האלהים ההולך
 לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם * ויסע עמוד הענן
 מפניהם ויעמד מאחריהם : ויסע מלאך האלהים
 ההולך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם * ויסע
 עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם : ויבא בין
 מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך
 ויאר את הלילה * ולא קרב זה אל זה כל הלילה : ויבא
 בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן
 והחשך ויאר את הלילה * ולא קרב זה אל זה כל
 הלילה : ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל
 ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה * ולא קרב זה
 אל זה כל הלילה : ויט משה את ידו ויולך
 * את היס ברוח קדים עזה כל הלילה * וישם
 את היס לחרבה * ויבקעו המים : ויט משה את ידו
 על היס ויולך * את היס ברוח קדים עזה כל הלילה *
 וישם את היס לחרבה * ויבקעו המים : ויט משה
 את ידו על היס ויולך * את היס ברוח קדים עזה
 כל הלילה * וישם את היס לחרבה * ויבקעו המים :
 ויסע מלאך האלהים ההולך לפני מחנה ישראל
 וילך מאחריהם * ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד

יא ג ג 11 מאחריהם

קריאת הלילה

מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיָּבֹא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה
יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֵנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיֵּאָר אֶת הַלַּיְלָה: וְלֹא
קָרַב זֶה אֶלִּזֶה כָּל הַלַּיְלָה: וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל
הַיָּם וַיֹּלֶךְ יְיָ אֶת הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֲזָה כָּל הַלַּיְלָה:
וַיִּשֶׁם אֶת הַיָּם לְחֶרֶבָה: וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם: וַיִּסַּע מִלֶּאךָ
הָאֱלֹהִים הַהֹלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֹּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם:
וַיִּסַּע עֲמֹד הָעֵנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיָּבֹא
בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֵנָן
וְהַחֹשֶׁךְ וַיֵּאָר אֶת הַלַּיְלָה: וְלֹא קָרַב זֶה אֶלִּזֶה
כָּל הַלַּיְלָה: וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל הַיָּם וַיֹּלֶךְ
יְיָ אֶת הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֲזָה כָּל הַלַּיְלָה: וַיִּשֶׁם אֶת
הַיָּם לְחֶרֶבָה: וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם: וַיִּסַּע מִלֶּאךָ הָאֱלֹהִים
הַהֹלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֹּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיִּסַּע
עֲמֹד הָעֵנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיָּבֹא בֵּין
מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֵנָן וְהַחֹשֶׁךְ
וַיֵּאָר אֶת הַלַּיְלָה: וְלֹא קָרַב זֶה אֶלִּזֶה כָּל הַלַּיְלָה:
וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל הַיָּם וַיֹּלֶךְ יְיָ אֶת הַיָּם בְּרוּחַ
קָדִים עֲזָה כָּל הַלַּיְלָה: וַיִּשֶׁם אֶת הַיָּם לְחֶרֶבָה:
וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם:

הִשְׁכִּיבֵנו אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנו לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ:
וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצֵה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ: וְהוֹשִׁיעֵנו מִהֲרָה
לְמַעַן

קריאת הלילה פר

למען שמך • והגן בעדנו • והסר מעלינו מכת
 אויב דבר • הרב צרה • רעה רעב ויגון ומשחית •
 ומגפה • שבור ודחסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל
 כנפיה תסתירנו • ושמור צאתנו ובואנו • לחיים טובים
 ולשלום מעתה ועד עולם • כי אל שומרנו ומצילנו
 אתה מכל דבר רע ומפחד לילה :

ויאמר "אל השטן יגער" בך השטן יגער" בך
 הבוחר בירושלם הלא זה אוד מצל
 מאש : ויאמר "אל השטן יגער" בך השטן
 יגער" בך הבוחר בירושלם הלא זה אוד מצל
 מאש : ויאמר "אל השטן יגער" בך השטן
 יגער" בך הבוחר בירושלם הלא זה אוד מצל
 מאש :

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסוכבני סלה :
 סלה תסוכבני פלט רני תצרני מצר לי סתר
 אתה : אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסוכבני
 סלה : סלה תסוכבני פלט רני תצרני מצר לי
 סתר אתה : אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט
 תסוכבני סלה : סלה תסוכבני פלט רני תצרני מצר
 לי סתר אתה :

" צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :
 " צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :

קריאת הלילה

יִצְבְּאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגַּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה :
יִצְבְּאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בִּטַּח בָּךְ : יִצְבְּאוֹת אֲשֶׁר־
אָדָם בִּטַּח בָּךְ : יִצְבְּאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בִּטַּח בָּךְ :
יִהְיֶה הַשִּׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאֵנוּ : יִהְיֶה הַשִּׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאֵנוּ : יִהְיֶה הַשִּׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם
קִרְאֵנוּ : יִצְבְּאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגַּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה :
יִצְבְּאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בִּטַּח בָּךְ : יִהְיֶה הַשִּׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאֵנוּ : יִצְבְּאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגַּב לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יִצְבְּאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בִּטַּח בָּךְ :
יִהְיֶה הַשִּׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאֵנוּ : יִצְבְּאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׁגַּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יִצְבְּאוֹת
אֲשֶׁר־אָדָם בִּטַּח בָּךְ : יִהְיֶה הַשִּׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בַּיּוֹם קִרְאֵנוּ : שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בֵּת עֵיץ בְּצֶל כְּנָפֶיךָ
הַסְתִּירְנִי : אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחַד וְשִׁכְבֹת וְעַרְבָה
שְׁנָתְךָ : בָּרוּךְ יִהְיֶה בַּיּוֹם בָּרוּךְ יִהְיֶה בַּלַּיְלָה בָּרוּךְ יִהְיֶה בְּשִׁכְבֵנוּ
בָּרוּךְ יִהְיֶה בְּקוֹמֵנוּ בִּידֶךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר
בִּידֹנְפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ : בִּידֶךָ אֶפְקִיד
רוּחֵי פְרִיֹת אוֹתֵי יִי אֵל אֲמֵת :

ד בְּקִרְאֵי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צְדָקִי בְּצַר הִרְחַכְתָּ לִּי חֲנֻנִי
וְשִׁמְעַת פִּלְתֵי : בְּנֵי אִישׁ עַד מָה כְבוֹדִי
לְכֻלֵּימָה תֵּאֱהָבוּן רִיקִי תִבְקֶשׁוּ כִּזְב סֵלָה : וְרַעוּ כִּי
הַפֶּלֵא יִחְסִיד לוֹ יִשְׁמַע בְּקִרְאֵי אֱלֹוֵי : רַגְזוּ וְאֵל

תחטאו

קריאת הלילה פה

תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה :
 זכחו זכחי צדק ובטחו אל יי : רבים אמרים מי
 יראנו טוב נסרה עלינו אור פניך יי : נתתה שמחה
 בלבי מעתה דגנס ותירושם רבו : בשלום יחדו
 אשכבה ואישן כי אתה יי לברד לבטח תושיבני :
 תודיעני אורח חיים שבע שמחות את פניך נעימות
 בימיך נצח : תודיעני אורח חיים שבע שמחות
 את פניך נעימות בימיך נצח : תודיעני אורח חיים
 שבע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח :

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא
 עזרי : עזרי מעם יי עשה שמים וארץ :
 שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי :
 עזרי מעם יי עשה שמים וארץ :

קבא שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא
 עזרי : עזרי מעם יי עשה שמים וארץ :
 אל יתן לפוט רגלך אל ינום שמך : הנה לא ינום
 ולא יישן שמר ישראל : יי שמך יי צלך על יד
 ימיך : יוסם השמש לא יכבה וירח בדלילה : יי
 ישמך מכל רע ישמר את נפשך : יי ישמר צאתך
 ובואך מעתה ועד עולם :

אלהינו ואלהי אבותינו תבאל פניך תפלתנו ואל
 תתעלב מתחנתנו שאין אנו עזי פנים
 וקשי

קריאת הלילה

וְקָשִׁי עוֹרָף לֹמֵד לִפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל חָטָאנוּ אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ: אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ גִזְלָנוּ דִּבְרָנוּ דוֹפִי:
הֶעֵינֵנוּ וְהִרְשַׁעְנוּ וְדָנוּ חָמְסָנוּ מָפְלָנוּ שָׁקַד יַעֲצֵנוּ
עֲצוֹת רָעוֹת כּוֹבְנוּ לְצָנוּ מִרְדְּנוּ נִאֲצָנוּ סִרְרָנוּ עוֹיְנוּ
פִּשְׁעֵנוּ צָרְנוּ קִשְׁינוּ עוֹרָף רִשְׁעֵנוּ שְׁחַתְנוּ
תַּעֲבָנוּ תַּעֲיָנוּ וְתַעֲתַעְנוּ וְסָרְנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא
עֲלֵינוּ כִּי אֵמֶת עָשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

אָנָּה בְּכַח גְּדוּלַת יְמִינֶךָ תִּתִּיר צָרוֹרָה:
קִבַּל רַנַּת עַמֶּךָ שִׁגְבָנוּ טַהֲרָנוּ נוֹרָא:
נֶאֱגִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יְחִוּדְךָ כִּכְבַּת שְׁמַרְם:
בְּרַכְּם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תָּמִיד גְּמִלֵם:
חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּךְ טוֹבָה נִהַל עֲרַתְךָ:
יְחִיד גָּאֹה לְעַמֶּךָ פָּנָה זֹכְרֵי קְדוּשַׁתְךָ:
שׁוֹעֲתָנוּ קִבַּל וְשִׁמְעַע צַעֲקָתָנוּ יוֹדַע
תַּעֲלוּמוֹת:

עוֹרָה כְּבוֹדֵי עוֹרָה הַנָּבֵל וְכִנּוֹר אַעִירָה שְׁחַר:
שְׁחַר אַעִירָה וְכִנּוֹר הַנָּבֵל עוֹרָה כְּבוֹדֵי
עוֹרָה: עוֹרָה כְּבוֹדֵי עוֹרָה הַנָּבֵל וְכִנּוֹר אַעִירָה שְׁחַר:
שְׁחַר אַעִירָה וְכִנּוֹר הַנָּבֵל עוֹרָה כְּבוֹדֵי עוֹרָה: עוֹרָה
כְּבוֹדֵי עוֹרָה הַנָּבֵל וְכִנּוֹר אַעִירָה שְׁחַר: שְׁחַר אַעִירָה
וְכִנּוֹר.

קריאת הלילה פו

וכנור הנבל עורה כבודי עורה:

שרי ליה מאריה למאן דמצערן לי: תורה
 צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב:
 שרי ליה מאריה למאן דמצערן לי: תורה צוה לנו
 משה מורשה קהלת יעקב: שרי ליה מאריה למאן
 דמצערן לי: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת
 יעקב:

ויאמר פסוק תורה צוה לנו הרבה פעמים עד שיישן סתוך הפסוק הזה:

סדר קריאת האלפא ביתא לליל יום שני

בכל דרכיה דעהו והוא ישר ארחתיך: בכל דרכיה
 דעהו והוא ישר ארחתיך: בכל דרכיה דעהו
 והוא ישר ארחתיך: אשרי תמימי דרך. ההלכים
 בתורת: במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך:
 גמל על עבדך אחיה ואשמרה דבריך:

דבקה לעפר נפשי חייני כדברך: דרכי ספרתי
 ותענני למדני חקיה: דרך פקודיה הבינני
 ואשיחה בנפלאותיה: דלפה נפשי מתוגה קימני
 כדברך: דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני: דרך
 אמונה בחרתי משפטי שויתי: דבקותי בעדותך:
 אל תבישני: דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי:
 הורני דרך חקיה ואצרנה יעקב: הבינני ואצרה
 תורתך ואשמרנה בכל לב: הדריכני בנתיב
 מצותיך

קריאת הלילה

מצותיך • כי בוחפצתי : הטלפי אל עדותיך : ואל אל
בצע : העבר עיני מראות שוא • בדרכי חייני : הקם
לעבדך אמרתך • אשר ליראתך : העבר חרפתי
אשר יגרתני : כי משפטך טובים : הנה תאבתי
לפקודיך • בצדקתך חייני :

ויבאני חסדך • תשועתך כאמרתך : ואענה חרפי
דבר • כי בטחתי בדברך : ואל תצל מפני
דבר אמת עד מאד • כי למשפטך יחלתי : ואשמרה
תורתך תמיד לעולם ועד : ואתהלכה ברחבה • כי
פקדיך דרשתי : ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא
אבוש : ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי : ואשא
כפי אל מצותיך אשר אהבתי • ואשיחה בחקך : זכר
דבר לעבדך • על אשר יחלתיני : חלקי • אמרתני
לשמר דבריך : טוב עשית עם עבדך • כדברך :
ידיך עשונני ויכוננוני • הבינני ואלמדה מצותיך :
כלתה לתשועתך נפשי • לדברך יחלתי : לעולם •
דברך נצב בשמים : מה אהבתי תורתך כל היום
היא שיחתי : נר לרגלי דברך • ואור לנתיבותי :
סעפים שנאתי • ותורתך אהבתי : עשיתי משפט
וצדק • בל תניחני לעשקי : פלאות עדותיך • על כן
נצרתם נפשי : צדיק אתה • וישר משפטך :
קראתי בכל לב ענני • חקך אצרה : ראה עני
וחלצני

קריאת הלילה

פו

וְחַלְצֵנִי כִּי תוֹרַתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: שְׁרִים רַדְפוּנִי חַנּוּם
וּמִדְבַרְךָ פָּחַד לִבִּי: תִּקְרַב רַגְלֵי לִפְנֵיךָ יְיָ כְּדַבְרְךָ
הַבִּינֵנִי:

קַכַּב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שִׁמְחֹתִי בְּאִמְרִים לִי בֵּית
יְיָ גִלְגָּל: עֲמֹדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֵיךָ
יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה בְּעִיר שִׁחְבָּרָה לְהַיְחָדוּ:
שֵׁשׁ עָלוּ שְׁבֹטִים שְׁבֹטֵי הָעֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת
לְשֵׁם יְיָ: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כְּסָאוֹת לְמִשְׁפָּט כְּסָאוֹת
לְבֵית דָּוִד: שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִי אֶהְבִּיךָ:
יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילְךָ שְׁלוֹהָ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי
וְרַעֲיִ אֲדַבְּרָה נְאֻם שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ:

קַכַּב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶרֶץ עֵינַי הִישִׁבִי
בַּשָּׁמַיִם: הִנֵּה כְּעֵינַי עֹבְדִים אֶל יָד
אֲרוֹנֵיהֶם כְּעֵינַי שִׁפְחָה אֶל יָד גְּבֻרָתָהּ בֵּן עֵינֵינוּ אֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנְנוּ: חַנְנוּ יְיָ חַנְנוּ כִּי רַב שִׁבְעֵנוּ
בוֹז: רַבַּת שִׁבְעָה לָּהּ נִפְשָׁנוּ הִרְעַג הַשְּׂאֲנָנִים הַבוֹז
לְגַאֵי יוֹנִים:

קַכַּד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלִי יְיָ שֶׁהִיָּה לָנוּ יֹאמֵר
נְאֻם יִשְׂרָאֵל: לוּלִי יְיָ שֶׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם
עָלִינוּ אֲדָם: אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲוֹנוּ בַּחֲרוֹת אַפְּסֵנוּ: אֲזִי
הַמִּים שִׁטְפוּנוּ נַחֲלָה עֹבֵר עַל נַפְשָׁנוּ: אֲזִי עֹבֵר עַל
נַפְשָׁנוּ

קריאת הלילה

נִפְשָׁנוּ הַמִּים הַיְדוּנִים : בְּרוּךְ יי' שֶׁלֹּא נִתְּנוּ טָרֶף
לְשִׁנֵּיהֶם : נִפְשָׁנוּ כַּצִּפּוֹר נִמְלֵטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הַפֶּחַ
נִשְׁבֵּר וְאִנְחָנוּ נִמְלֵטָנוּ : עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יי' עֲשֵׂה שָׁמַיִם
וְאָרֶץ :

ואחר כך אומר קריאת שמע שהוא מתחיל רכובו של עולם עד חוסם :

סדר קריאת האלפא ביתא של ליל יום שלישי

בְּכָל דְּרִכְיָה דְעָהוּ וְהוּא יי' שֶׁר אֲרַחֲתִיךָ : בְּכָל דְּרִכְיָה
דְעָהוּ וְהוּא יי' שֶׁר אֲרַחֲתִיךָ : בְּכָל דְּרִכְיָה דְעָהוּ
וְהוּא יי' שֶׁר אֲרַחֲתִיךָ : אֲשֶׁרִי תְּמִימֵי דְרַךְִי הַהֲלָכִים
בְּתוֹרַת יי' : בְּמָה יִזְכֶּה נַעַר אֶת אֲרַחוּ לְשֹׁמֵר כְּדַבְּרִיךָ :
גָּמַל עַל עֲבֹדְךָ אַחִיָּה וְאֲשִׁמְרָה דְּבָרְךָ : דְּבִקְהָ לְעַפְר
נִפְשִׁי חַיִּינִי כְּדַבְּרִיךָ : הוֹרֵנִי דְרַךְ חֻקֶיךָ וְאַצְרֵנָה
עֵקֶב : וּבֵאֲנִי חֶסֶדְךָ יי' תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתְךָ :

זְכַר דְּבַר לְעֲבֹדְךָ עַל אֲשֶׁר יַחֲלֵתְנִי : זֹאת נִחְמַדְתִּי
בְּעֵנִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיתְנִי : זֵדִים הִלִּיצְנִי עַד מְאֹד
מִתּוֹרַתְךָ לֹא נִטְוֵיתִי : זְכַרְתִּי מִשְׁפָּטְךָ מֵעוֹלָם יי'
וְאַתְּנַחֵם : זַלְעָפָה אַחֲזַתְנִי מִרְשָׁעִים עֲזִיבֵי תּוֹרַתְךָ :
זְמִירוֹת הַיּוֹלֵי חֻקֶיךָ בְּבֵית מְגוּרֵי : זְכַרְתִּי בַלִּילָה שְׁמֶךָ
יי' וְאֲשִׁמְרָה תּוֹרַתְךָ : זֹאת הִיְתְּרָה לִי כִּי פִקְדֶיךָ
נִצַּרְתִּי :

חֻלְקִי יי' אִמְרָתִי לְשֹׁמֵר דְּבָרְךָ : חֲלִיתִי פְּנִיָה בְּכָל לֵבִי
חֲנִנִי כְּאִמְרָתְךָ : חֲשַׁבְתִּי דְרִכְיָי וְאֲשִׁיבֵר
רַגְלִי

קריאת הגלגה

פח

רַגְלֵי אֱלֹהֵי עֲדוּתֶיךָ : חֲשֵׁתִי וְלֹא הִתְמַהְמַהְתִּי לִשְׁמֵר
 מִצְוֹתֶיךָ : חֲבִלֵי רִשְׁעִים עֹדְמִי תִצְרַחְךָ לֹא שִׁכַחְתִּי :
 חֲצוֹת לִילֵי אֲקוּם לְהוֹדוֹת לְךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה :
 חֲבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ וְלִשְׁמֵרֵי פְקוּדֶיךָ : חֲסִדְךָ
 " מִלֵּאָה הָאֲדִין חֲקִיךָ לְמִדְתִּי :

טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ " כְּדַבְּרְךָ : טוֹב טַעַם
 וְדַעַת לְמִדְתִּי כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הֵאֱמַנְתִּי : טָרַם
 אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁנֵן וְעַתָּה אֲמַרְתָּה שִׁמְרָתִי : טוֹב אַתָּה
 וּמִטִּיב לְמִדְתִּי חֲקִיךָ : טָפְלוּ עָלַי שִׁקְרֵי זָדִים אֲנִי בְּכָל
 לֵב אֲעֹד פְּקוּדֶיךָ : טָפַשׁ בַּחֲלֵב לִבִּי אֲנִי תוֹרַתְךָ
 שֶׁעָשִׂיתָ : טוֹב לִי כִּי עֲנִיתִי לְמַעַן אֶלְמַד חֲקִיךָ : טוֹב
 לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאֲלֵפֵי זָהָב וְכֹסֶף :

יְדִיךָ עָשׂוּנִי וְיִכְוֹנֵנִי הִכִּינֵנוּ וְאַל מִדָּה מִצְוֹתֶיךָ :
 בָּלַתַּח לְתַשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לְדַבְּרְךָ יְחִלְתִּי :
 לְעוֹלָם " הִבְרַךְ נִצְבֵי שָׁמַיִם : מַה אֶהְבֵּתִי תוֹרַתְךָ
 כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחִתִּי : נֵר לְרַגְלֵי דְבָרְךָ וְאוֹר לְנֶתִיבֹתֶיךָ :
 סַעֲפִים שִׁנְאָתִי וְתוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי : עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצְדָקָה
 בְּלִי תַגִּיחֵנִי לְעִשְׂקִי : פְּלֹאוֹת עֲדוּתֶיךָ עַל כֵּן נִצְדַרְתָּם
 נַפְשִׁי : צְדִיק אַתָּה " וְיִשְׂרָאֵל מִשְׁפָּטֶיךָ : קְרֵאתִי
 בְּכָל לֵב עֲנֵנִי חֲקִיךָ אֶצְרֶה : רֵאָה עֲנִי וְחַלְצֵנִי כִּי
 תוֹרַתְךָ לֹא שִׁכַחְתִּי : שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנָם וּמִדְבַרְךָ פָּחַד
 לִבִּי : תִּקְרַב רַגְלֵי לְפָנֶיךָ " כְּדַבְּרְךָ הִכִּינֵנִי :

שיר

קריאת הלילה

קבר שיר המעלות לדוד לולי"י שהיה לנו • יאמר
נא ישראל: לולי"י שהיה לנו • בקום
עלינו אדם: אזי חיים כלעוננו • בחרות אפם בנו: אזי
המים שטפנונו • נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על
נפשנו • המים הזידונים: ברוך"י שלא נתנו טרף
לשניהם: נפשנו בצפור נמלטה מפח יוקשים
הפחנשברו ונחנו נמלטנו: עזרנו בשם"י עשה
שמים וארץ:

קכה שיר המעלות הבטחים ב"י כהר ציון לא ימוט
לעולם ישב: ירושלם הרים סביב לה ו"י
סביב לעמו מעתה ועד עולם: כי לא ינוח שבט
הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים
בעולתה ידיהם: הטיבה"י לטובים ולישרים בלבותם:
והמטים עקרקלותם יוליכם"י את פעלי האון • שלום
על ישראל:

קכו שיר המעלות בשוב"י את שיבת ציון • היינו
בחלמים: אזי ימלא שחוק פינו ולשוננו
רנה אז יאמרו בגוים • הגדיל"י לעשות עם אלה:
הגדיל"י לעשות עמנו היינו שמחים: שובה"י את
שביתנו כאפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה
יקצרו: הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע באיבא
ברנה נשא אלמתיו:

שיר

קריאת הלילה פט

קבר שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו יאמר
 נא ישראל: לולי יי שהיה לנו: בקום
 עלינו אדם: אזי חיים בלעוננו בחרות אפס בנו: אזי
 המים שטפנו: נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על
 נפשנו המים הזדונים: ברוך יי שלא נתנו טרף
 לשניהם: נפשנו בצפור נמלטה מפח יוקשים הפח
 נשבר ואנחנו נמלטנו: עזרנו בשם יי עשה שמים
 וארץ:

ואחר כך אומר קריאת שמע שהוא פתחיל רבנו של עולם עד תומם:

סדר קריאת האלפא ביתא של ליל יום רביעי:

בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחתך: בכל
 דרכיך דעהו והוא יישר ארחתך: בכל
 דרכיך דעהו והוא יישר ארחתך: אשרי תמימי
 דרך ההלכים בתורת יי: במה יזכה נער את ארחו
 לשמר בדברך: גמל על עבדך אחיה ואשמרה
 דברך: דבקה לעפר נפשי חייני בדברך: הורני יי
 דרך חקיקה ואצרנה עקב: ויבאני חסדיך יי תשועתך
 כאמרתך: זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני:
 חלקי יי אמרתי לשמר דברך: טוב עשית עם עבדך
 יי בדברך:

ידך עשונני ויכוננני הבינני ואלמדה מצורתך:
 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי:
 יב א י 12 ידעה:

קריאת הלילה

יִדְעֵתִי כִּי צָדֵק מִשְׁפָּטֶיךָ וְאִמוּנָה עֲנִיתָנִי : יְהִי נָא
חֲסִדְךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרַתְךָ לְעַבְדְּךָ : יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ
וְאַחִירָה כִּי תוֹרַתְךָ שְׁעֵשְׂעִי : יֵבֶשׁוּ זְרִים כִּי שִׁקְרָה
עֹתוֹנִי אֲנִי אִשִּׁיחַ בַּפִּקְדֹתֶיךָ : יִשׁוּבוּ לִי יְרֵאִיךָ וַיִּדְעִי
עֲדַתְךָ : יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ :
כָּלֵתָה לְתִשׁוּעַתְךָ נַפְשִׁי לְדַבְרֶךָ יַחֲלֵתִי : כָּלוּ עֵינָי
לְאִמְרַתְךָ : לֵאמֹר מִתִּי תִנְחַמֵּנִי : כִּי הֵייתִי
כְּנֶאֱדָר בְּקִיטוֹר חֻקֶיךָ לֹא שִׁכַּחְתִּי : כִּמְהֵרָה יִמֵּי עַבְדְּךָ
מִתִּי תַעֲשֶׂה בְרַדְפֵי מִשְׁפָּט : כְּרוּ לִי זְרִים שִׁיחוּת אֲשֶׁר
לֹא כַתּוּרַתְךָ : כֹּל מִצְוֹתֶיךָ אִמוּנָה שִׁקְרָה רַדְפוּנִי עֹרְנִי :
בְּמַעַט כְּלוּנִי בְּאַרְצְךָ וְאֲנִי לֹא עֹזְבֵתִי פִקְדֹתֶיךָ כִּיחֲסִדְךָ תִּינֵי
וְאֲשִׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ :

לְעוֹלָם יִי דַבְרֶךָ נִצְבֵּב בַּשָּׁמַיִם : לְדֹר וָדֹר אִמוּנָתְךָ
כּוֹנֵנֶת אֶרֶץ וְתַעֲמֹד : לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמִדוּ הַיּוֹם
כִּי הִכֵּל עַבְדֶיךָ : לוֹלֵי תוֹרַתְךָ שְׁעֵשְׂעִי אִזּוֹ אֲבִדְתִּי
בְּעֵנָי : לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁכַּח פִּקְדוֹתֶיךָ כִּי בִסְחִיתָנִי : לָךְ
אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקְדוֹתֶיךָ דִרְשֵׁתִי : לִי קוֹו רִשְׁעִים לְאֲבִדְנִי
עֲדַתְךָ אֲתַבּוֹנֵן : לְכֹל תִּכְלָה רְאִיתִי קֶזֶז רַחֲבָה
מִצְוֹתֶיךָ מְאֹד :

מִה הָאֲבִתִּי תוֹרַתְךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחֵתִי : נֹר
לְרַגְלֵי דַבְרֶךָ וְאוֹר לְנִתְיַבְתִּי : סַעֲפִים שִׁנְאוּתִי
וְתוֹרַתְךָ אֲהַבְתִּי : עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצָדֵק כְּבֹל תִּנְחַמֵּנִי
לְעֵשְׂקִי

קריאת הלילה

ז

לעשקי: פלאות ערוהיך על כן נצרת מנפשי: צדיק
 אתה יי וישר משפטך: קראתי בכל לב ענגי חקיקה
 אצדתי: ראת עני וחלצני כי הורתני לא שכחתי:
 שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי: תקרב רגתי
 לפניה " בדברך חביבני:

קכו שיר המעלות לשלמה אב"ל לא יבנה בית
 שוא עמלו בונני בו אם " לא ישמר עיר
 שוא שקד שומר: שוא לכם מי שכימי קום מאחרי שבת
 אכלי לחם העצבים בן יתן לידיו שוא: הנה נהדרת
 " בנים שבר פרי חמטן: כחצים ביד נבור בן בני
 חנעורים: אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם
 לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער:

קכח שיר המעלות אשרי כל ירא " תחלק בדרבני:
 יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך:
 אשתך כגמן פריה ברכתי ביתך: בניך כשתל זיתים
 סביב לשלחנה: הנה כי בן יברך גבר ירא " : יברכה "
 מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חייה: וראה בנים
 לבניה שלום על ישראל:

קכד שיר המעלות לדוד לולי " שהיה לנו יאמר
 נא ישראל: לולי " שהיה לנו בקום
 עלינו אדם: אזי חיים בלעוננו בחרות אפס בנו: אזי
 המים שטפוננו נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על

קריאת הלילה

נִפְשָׁנוּ • הַיָּמִים הַזֵּידוֹנִים : בְּרוּךְ יי שֶׁלֹּא נִרְחַנְנוּ מִרָף
לְשָׁנָהּ : נִפְשָׁנוּ כְּצַפּוֹר נִמְלֵטָה מִפֶּח יוֹקְשִׁים הַפֶּח
נִשְׁבַּר וְאִנְחָנוּ נִמְלֵטָנוּ : עֲזַרְנוּ בְּשֵׁם יי עֲשֵׂה שְׁמִים
וְאַרְצֵי:

ואחר כך אומר קריאת שמע שהוא מתחיל רבוננו של עולם עד תומם :

סדר קריאת האלפא ביתא של ליל יום חמישי •

בְּכֹל דְרִכֵּיךָ דַּעְרוּ וְהוּא יי שֶׁר אֲרַחֲתִיךָ : בְּכֹל
דְרִכֵּיךָ דַּעְרוּ וְהוּא יי שֶׁר אֲרַחֲתִיךָ : בְּכֹל
דְרִכֵּיךָ דַּעְרוּ וְהוּא יי שֶׁר אֲרַחֲתִיךָ : אֲשֶׁר־תִּמְצֵי
דְרַךְ הַהֲלָכִים בְּתוֹרַת יי : בְּמָה יִזְכֶּה נַעַר אֶת אֲרָחוֹ
לְשֹׁמֵר כְּדַבְרֵיךָ : גִּמְלָה עַל עֲבֹדָה אֲחִיה וְאֲשֶׁמְרָה
דְּבָרֶךָ : דְּבָקָה לַעֲפֹר נִפְשֵׁי חַיִּי כְּדַבְרֶךָ : הוֹרֵנִי יי
דְרַךְ חֻקֶּיךָ וְאֲצַרְנָה עֵקֶב : וַיִּבְאֵנִי חֶסְדֶּךָ יי תְּשׁוּעָתֶךָ
בְּאִמְרָתֶךָ : זְכַר דְּבַר לַעֲבֹדָה עַל אֲשֶׁר יַחֲלַתִּי :
חֻלְקֵי יי אִמְרָתִי לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיךָ : טוֹב עֲשִׂיתָ עִם עֲבֹדָה
יי כְּדַבְרֶךָ : יָדֶיךָ עֲשׂוּנִי וַיְכַוְנֵנוּנִי הַכִּינֵנִי וְאֶלְמַדְרָה
מִצּוֹתֶיךָ : כִּלְתָרָה לַתְּשׁוּעָתֶךָ נִפְשֵׁי לְדַבְרֶךָ יַחֲלַתִּי :
לְעוֹלָם יי דְּבָרֶךָ נִצְבֵּי בְּשֵׁמִים :

מֵה אֶהְבֵּתִי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחָתִי : מֵאִיבִי
תַּחֲכַמְנֵי מִצּוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי : מִכָּל
מַלְמְדֵי הַשְּׂבָלָתִי כִּי עֲדוֹתֶיךָ שִׁיחָה לִי : מִזְּקָנִים
אֲתַבּוֹנֵן כִּי פִקְרֶיךָ נִצְרַתִּי : מִכָּל אֲרָח רַע כִּלְאֵתִי
רַגְלִי

קריאת הלילה

צא

רַגְלִי לִמְעַן אֲשַׁמֵּר דְּבַרְךָ : מִשְׁשַׁפְּטֶיךָ לֹא סָרְתִי כִּי
אֶתְהוֹדוּתְנִי : מֵהַנְּמַלְצוֹ לַחֲכִי אִמְרַתְךָ מִדְּבַשׁ לִפִּי
מִמְּקוֹדֶיךָ אֶתְבוֹנֵן עַל כֵּן שֵׁנֹאתִי כָּל אֶרֶח שֶׁקֶר :

נִר לְרַגְלֵי דְבַרְךָ וְאוֹר לְנִתְיַבְתִּי : נִשְׁבַּעְתִּי וְאִקְיָמָה
לְשֹׁמֵר מִשְׁשַׁפְּטֵי צְדָקָה : נַעֲנִיתִי עַד מְאֹד " חַיִּינִי

כְּדְבַרְךָ : נִדְבוֹת פִּי רִצְהָנָא " וּמִשְׁשַׁפְּטֶיךָ לִמְדִנִּי :

נַפְשִׁי בְּכַפִּי תָמִיד וְתוֹרַתְךָ לֹא שִׁכַּחְתִּי : נִתְנוּ

רְשָׁעִים פֶּחַלִּי וּמִמְּקוֹדֶיךָ לֹא תַעִיתִי : נִחַלְתִּי עֲדוּתֶיךָ

לְעוֹלָם כִּי שֵׁשׁוֹן לְבִי הֵמָּה : נָטִיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֲקִיךָ

לְעוֹלָם עֵקֶב :

סַעֲפִים שֵׁנֹאתִי וְתוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי : סִתְרִי וּמַגִּנִּי אֶתְה

לְדְבַרְךָ יִחַלְתִּי : סוּרוּ מִפְּנֵי מַרְעִים וְאַצְרָה

מִצוֹת אֱלֹהִים : סַמְכֵנִי כְּאִמְרַתְךָ וְאַחֲדֵהוּ וְאַל תְּבִישְׁנִי

מִשְׁכָּרִי : סַעֲדֵנִי וְאוֹשַׁעֲרָה וְאַשְׁעֵה בְּחֻקֶיךָ תָּמִיד :

סִלִּית כָּל שׁוֹגִים מִחֻקֶיךָ כִּי שֶׁקֶר תִּרְמִיתָם : סִיגִים

הַשֶּׁבֶת כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ לִכֵּן אֶהְבֵּתִי עֲדוּתֶיךָ : סִמֵּר

מִפְּחָדְךָ בִּישְׂרֵי וּמִמִּשְׁשַׁפְּטֶיךָ יִרְאֵתִי :

עֲשִׂיתִי מִשְׁשַׁפְּטֵי וְצְדָק בָּל תִּנְיַחֲנִי לַעֲשֹׁקִי : פְּלֹאוֹרָה

עֲדוּתֶיךָ עַל כֵּן נִצַּרְתָּם נַפְשִׁי : צְדִיק אֶתְה "

וַיִּשֶׁר מִשְׁשַׁפְּטֶיךָ : קִרְאתִי בְּכָל לֵב עֲנֵנִי " חֻקֶיךָ אֶצְרָה :

רֵאה עֲנִי וְחַלְצֵנִי כִּי תוֹרַתְךָ לֹא שִׁכַּחְתִּי : שְׂרִים רַדְפוּנִי

חֲנֹם וּמִדְּבַרְךָ פָּחַד לְבִי : תִּקְרַב רִגְלִי לִפְנֵיךָ " כְּדְבַרְךָ

יב ג 3 12 הבינני

קריאת הלילה

הבינני:

קכט שיר המעלות רבת צרחוני מנעורי יאמר נא
ישראל: הבת צרחוני מנעורי נס לא
יכלולי: על גבי חרשו חרשים האריכו למעניתם:
צדיק קצץ עבות רשעים: יבשו ויסגו אחור כל
שנאי ציון: יהיו פחציר גנות שקדמת שלף יבש:
שלא מלא כפו קוצר וחצמו מעמד: ולא אמרו העברים
ברבת "אליכם ברסנו אתכם בשם":

קל שיר המעלות ממעמקים קראתיה: אדני
שמעה בקולי הוה ינה אזניה קשבות לקול
צרחוני: אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד: כי עמך
הסליחה למען תודא: קויתי יקותה נפשי ולדברו
הוחלתי: נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר:
יחל ישראל אל כי עם החסד והרבה עמו פרות:
והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

קכד שיר המעלות לדרור לולי שהיה לנו יאמר
נא ישראל: לולי שהיה לנו בקום עלינו
אדם: אזי חיים בלעוננו בחרות אפם בנו: אזי
המים שטפוננו נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על
נפשו המים הזידונים: ברוך שלא נהגנו טרף
לשניהם: נפשנו בצפור נמלטה מפה יוקשים הפח
נישבר ואנחנו נמלטנו: עזרנו בשם עשה
שמים

קריאת הלילה
שמים וארץ:

צב

ואחר כך אומר קריאת שמע שהוא מתחיל רבונו של עולם עד תומם:

סדר קריאת האלפא ביתא לליל יום ששי

בְּכֹל דְרָכֶיךָ דַּעְהוּ וְהוּא יִישַׁר אֲרַחְתֶּיךָ : בְּכֹל
דְרָכֶיךָ דַּעְהוּ וְהוּא יִישַׁר אֲרַחְתֶּיךָ : בְּכֹל
דְרָכֶיךָ דַּעְהוּ וְהוּא יִישַׁר אֲרַחְתֶּיךָ : אֲשֶׁר־י תְּמִימֵי
דְרָךְ הַהֲלָכִים בְּתוֹרַת־י : בְּמַה יִזְכֶּה נַעַר אֶת אֲרָחוֹ
לְשֹׁמֵר בְּדַבְרֶיךָ : גָּמַל עַל עֲבֹדְךָ אַחִירָה וְאֲשֶׁמְרָה
דְּבָרְךָ : דְּבָקָה לַעֲפֹר נַפְשֵׁי חַיִּינֵי בְּדַבְרְךָ : הוֹרֵנִי
דְרָךְ חֻקֶּיךָ וְאַצְרְנָה עֵקֶב : וַיִּבְאַנֵּי חֶסֶדְךָ יִתְּשׁוּעַתְךָ
כְּאִמְרַתְךָ : זָכַר דְּבַר לַעֲבֹדְךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתִּי :
חֲלָקִי יִתְּשׁוּעַתְךָ לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיךָ : טוֹב עֲשִׂיתָ עִם עֲבֹדְךָ
יִכְרַבְּךָ : יִדְּךָ עֲשׂוֹנֵי וַיְכַוְּנוּנֵי הַבֵּינֵי וַיִּלְמְדוּ
מִצְוֹתֶיךָ : כִּלְתָה לְתִשׁוּעַתְךָ נַפְשֵׁי לְדַבְרְךָ יִחַלְתִּי :
לְעוֹלָם יִדְּבָרְךָ נִצְבֵּב בְּשָׁמַיִם : מַה אֶהְבֵּתִי תוֹרַתְךָ כֹּל
הַיּוֹם הִיא שִׁיחַתִּי : נִר לְרַגְלֵי דְבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיַבְתִּי :
סַעֲפִים שִׁנְאַתִּי וְתוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי :

עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצֶדֶק בְּלִתְנִיחָנִי לַעֲשִׂקִי : עֲרַב עֲבֹדְךָ
לְטוֹב אֵל יַעֲשִׂקֵנִי יָדַיִם : עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעַתְךָ
וְלֹא אִמְרַת צֶדֶקְךָ : עֲשֵׂה עִם עֲבֹדְךָ כְּחֶסֶדְךָ וְחֻקֶּיךָ
לְמַדְנִי : עֲבֹדְךָ אֲנִי הַבֵּינֵי וְאִדְעָה עֲדֹתֶיךָ : עֲרַת
לַעֲשׂוֹת לִי הַפְּרוּ תוֹרַתְךָ : עַל כֵּן אֶהְבֵּתִי מִצְוֹתֶיךָ

יב ד 4 12 מוהב

קריאת הלילה

מִזֶּהב וּמִפֶּן : עַל פֶּן כָּל פְּקוּדֵי כָל יִשְׂרָאֵל כָּל אֶרֶץ
שָׁקֵר שֵׁנֵאתִי :

פְּלֹאוֹת עֲדוּתֶיךָ עַל כֵּן נִצַּרְתָּם נַפְשֵׁי : פֶּתַח דְּבָרֶיךָ
יֵאִיר מִבֵּין פְּתִיִם : פִּי פִּעַרְתִּי וְאִשְׁאֵפָה כִּי
לְמִצּוֹתֶיךָ יֵאָבֵתִי : פִּנְהָ אֵלַי וְחַנּוּנִי כַּמִּשְׁפָּט לְאַהֲבֵי
שְׁמֶךָ : פְּעָמַי הֵכֵן בְּאִמְרָתְךָ וְאֵל תִּשְׁלַט בִּי כָּל אֹן :
פְּדֵנִי מֵעֵשֶׂק אָדָם וְאִשְׁמְרֵה פְּקוּדֶיךָ : פִּנְיֶךָ הָאֵר
בְּעִבְדֶּךָ וּלְפָדֵנִי אֶת חֲקִיךָ : פְּלִגֵּי מַיִם יִרְדּוּ עֵינַי עַל לֹא
שְׁמֵרוֹת תּוֹרָתְךָ :

צְדִיק אַתָּה וְיִשְׂרָאֵל מִשְׁפָּטֶיךָ : צוּרֵת צְדָק עֲדוּתֶיךָ
וְאִמוּנָה מְאֹד : צִמְתַּתְנִי קִנְאוֹתִי כִּי שָׁכַחוּ
דְּבָרֶיךָ צָרִי : צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעִבְדֶּךָ אֵהֵבָה :
צַעִיר אֲנִי וְנִבְזָה פְּקוּדֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי : צִדְקָתְךָ צְדָק
לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אִמְרָת : צֵרוּ וּמִצּוֹק מִצְאוֹנֵי מִצּוֹתֶיךָ
שַׁעֲשַׁעֵי : צְדָק עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם הִבִּינִי וְאַחִיָּה : קִרְאוֹתִי
בְּכָל לֵב עֲנֵנִי חֲקִיךָ אֶצְרֶה : רְאֵה עֲנִי וְחַלְצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ
לֹא שָׁכַחְתִּי : שְׂרִים רַדְפוּנִי חֲנָם וּמִדְּבָרֶךָ פָּחַד לִבִּי :
תִּקְרַב רַגְלֵי לִפְנֵיךָ כִּדְבָרֶךָ הִבִּינִי :

קֵלָא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לֹא נָבַח לִבִּי וְלֹא רָמוּ
עֵינַי וְלֹא הִלַּכְתִּי בְּגִדְלוֹת וּבִנְפִלְאוֹת
מִפְּנֵי : אִם לֹא שׁוֹיִתִּי וְדוּמַמְתִּי נַפְשֵׁי בְּגִמְלָעַלִּי
יִבּוּ כְּגִמְלָעַלִּי נַפְשֵׁי : יַחַד יִשְׂרָאֵל אֵל יִמְעַתַּח

קריאת הלילה

צג

ועד עולם:

קלב שיר המעלות זכור יי לרוד את כל ענותו אשר
 נשבע ליי נדר לאביר יעקב: אם אבא
 באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי: אם אתן שנת
 לעיני לעפעפי תנומה: עד אמצא מקום ליי משכנות
 לאביר יעקב: הנה שמענורה באפרתה מצאנורה
 בשדי יער: נבואה למשכנותיו נשתחורה להלם
 רגליו: קומה יי למנוחתך אתה וארון עזך: כהניך
 ילבו צדק וחסידיך ירננו: בעבור דוד עבדך אל
 תשב פני משיחך: נשבע יי לרוד אמרת לא ישוב
 ממנה מפרי בטןך אשירת לכסא לך: אם ישמרו
 בניה בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו
 לכסא לך: כי בחר יי בציון אוה למושב לו: זאת
 מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה: צידה ברך
 אברך אביוניה אשביע לחם: וכהנייה אלביש ישע
 וחסידיה רנן ירננו: שם אצמיח קרן לרוד ערכתי נר
 למשחי: אויביו אלביש בשת ועליו יציין נזרו:

קבר שיר המעלות לרוד לולי יי שהיה לנו יאמר נא
 ישראל: לולי יי שהיה לנו בקום עלינו
 אדם: אזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו: אזי המים
 שטפנו נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על נפשנו
 המים הזיוונים: ברוך יי שלא נתנו טרף לשניהם:

נפשנו

קריאת הלילה

נִפְשָׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלֵטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הַפֶּחַ נִשְׁפָּר
וְאִנְחָנוּ נִמְלֵטָנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם "עֵשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ":

ואחר כך אומר קריאת שמע שהוא מתחיל רבותו של עולם עיר תומם:

סדר קריאת האלפא ביתא לליל יום שבת

בְּכָל דְרִכְיָה דְעָהוּ וְהוּא יִישַׁר אַרְחֻתֵיהּ: בְּכָל
דְרִכְיָה דְעָהוּ וְהוּא יִישַׁר אַרְחֻתֵיהּ: בְּכָל
דְרִכְיָה דְעָהוּ וְהוּא יִישַׁר אַרְחֻתֵיהּ: אֲשֵׁרִיתְמִמִּי
דְרַךְ הַהֲלָבִים בְּתוֹרַתִּי: בְּמַה יִּזְבַּח נַעַר אֶת אֲרֻחוֹ
לְשֹׁמֵר כְּדִבְרֵךְ: גָּמַל עַל עֲבֹרְךָ אַחִיהַּ וְאֲשִׁמְרֶהָ
וְדִבְרֵךְ: דְּבִקָּה לְעַפְרַן נִפְשֵׁי חַיֵּי כְּדִבְרֵךְ: הוֹרֵנִי יי
דְרַךְ חֻקֶיךָ וְאֶצְרְנָה עֵקֶב: וּבֵאתִי חֲסֵדֶךָ "תִּשְׁוַעְתֶּךָ
כְּאִמְרַתֶּךָ: זְכֹר דְּבַר לְעֲבֹרְךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתִּנִּי:
חֻלְקִי " אִמְרַתִּי לְשֹׁמֵר דְּבִרְיָךְ: טוֹב עֲשִׂיתָ עִם
עֲבֹרְךָ " כְּדִבְרֵךְ: יִיךָ עֲשׂוֹנִי וּכְבוֹנֹנִי רַחֲמֵינִי
וְאַלְמֶדָה מִצוֹתֶיךָ: בְּלַתָּה לְתִשְׁוַעְתֶּךָ נִפְשֵׁי לְדִבְרֵךְ
יִחַלְתִּי: לְעוֹלָם " דְּבִרְךָ נִצְבֵּן בְּשָׁמַיִם: מַה אֶהְבֵּתִי
תוֹרַתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחַתִּי: נֵר לְרַגְלֵי דְבִרְךָ וְאוֹר
לְנִתִּיבְתִי: סַעֲפִים שִׁנְאֵתִי וְתוֹרַתֶךָ אֶהְבֵּתִי: עֲשִׂיתִי
מִשְׁפָּט וְצַדִּיק בַּל תִּנְיַחֲנִי לְעִשְׁקִי: פְּלֹאוֹת עֲדוּתֶיךָ
עַל כֵּן נִצְרַתְּם נִפְשֵׁי: צְדִיק אַתָּה " וַיִּשַׁר מִשְׁפָּטֶיךָ:
קָרָאתִי בְּכָל לֵב עֲנֵנִי " חֻקֶיךָ אֶצְרְוֶה: קְרֵאתֶיךָ
הוֹשִׁיעֵנִי

קריאת הלילה

צד

הושיעני ואשמרה עֲדֹתֶיךָ : קִדְמָתִי בְּנִשְׁף וְאִשׁוּעָה
 לְדַבְרֶךָ יִחַלֶּתִי : קִדְמוֹ עֵינַי אֲשֶׁמְרוֹת לְשִׁיחַ
 בְּאִמְרָתֶךָ : קוֹלִי שָׁמְעָה כְּחִסְדֶּךָ כִּי כִּמְשַׁפְּטֶךָ חַיִּינִי :
 קִרְבוֹ רַדְפֵי זָמָה מִתּוֹרָתֶךָ רַחֲמוּנֵי : קִרְוֹב אֶתְהָ " וְכֹל
 מִצְוֹתֶיךָ אִמְרָת : קִדְמֵי יַדְעֵתִי מִעֲדוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם
 יִסְדָּתָם :

רֵאָה עֵינַי וְחַלְצֵנִי כִּי תוֹרָתֶךָ לֹא שָׁכַחְתִּי : רֵיבֵר
 רַבִּי וּגְאֹלֵנִי לְאִמְרָתֶךָ חַיִּינִי : רַחוּק מִרְשָׁעִים
 יִשׁוּעָה בִּי חֲקִיךָ לֹא דָרְשׁוּ : רַחֲמֶיךָ רַבִּים כִּי כִּמְשַׁפְּטֶיךָ
 חַיִּינִי : רַבִּים רַדְפֵי וְצָרִי מִעֲדוֹתֶיךָ לֹא אֲנִטִּיתִי : רֵאִיתִי
 בְּגָדִים וְאֶתְקוֹטְטָה אֲשֶׁר אִמְרָתֶךָ לֹא שָׁמְרוּ : רֵאָה
 כִּי פִקּוּדֶיךָ אֶהְבֵּתִי כִּי כְּחִסְדֶּךָ חַיִּינִי : רֵאֵשׁ דְּבָרֶךָ אִמְרָת
 וְלְעוֹלָם כֹּל מִשְׁפַּט צְדָקָה :

רַדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶךָ פָּחַד לְבִי : שֵׁשׁ אֲנֹכִי
 עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שֶׁלֶל רַב : שִׁקָּר שֵׁנֵאתִי
 וְאֶתְעַבְּהָ תוֹרָתֶךָ אֶהְבֵּתִי : שִׁבְעַת בְּיוֹם הַלֵּל לְתֶיךָ עַל
 מִשְׁפַּטֵי צְדָקָה : שְׁלוֹם רַב לְאֶהְבֵי תוֹרָתֶךָ וְאִין לְמוֹ
 מִכְשׁוֹל : שִׁבְרָתִי לִישׁוּעָתֶךָ " וּמִצְוֹתֶיךָ עִשִּׂיתִי :
 שְׁמֵרָה נִפְשִׁי עֲדוֹתֶיךָ וְאֶהְבֵם מְאֹד : שְׁמֵרָתִי פִקּוּדֶיךָ
 וְעֲדוֹתֶיךָ כִּי כֹל דְּרָכֵי נִגְדָה :

תִּקְרַב רַנְתִּי לְפָנֶיךָ " בְּדַבְרֶךָ הִבִּינֵנִי : תִּבּוֹא תַחְנֹנֵתִי
 לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתֶךָ הִצִּילֵנִי : תִּבְעֵנָה שְׁפָתַי
 תְּהַלֵּה

קריאת הלילה

תהלה כי תלמדני חקיה: תען לשוני אמרתך כי כל
מצותיה צדק: תהי ידה לעזרני כי פקודיה בחרתי:
תאכתי לישועתך " ותורתך שעשעני: תחי נפשי
ותהללך ומשפטיה יעזרני: תעיתי כשה אבר בקש
עבדך כי מצותיה לא שכחתי: |

קלג שיר המעלות לדרד הנה מה טוב ומה נעים
שבת אחים גם יחד: כשמן הטוב על
הראש ירד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מדותיו:
כטל חרמון שירד על הררי ציון כי שם ציה " את
הברכה חיים עד העולם:

קלד שיר המעלות הנה ברכו את " כל עבדיי
העמדים בבית " בלילות: שאו ידיכם
קדשו וברכו את " : יברכה " מציון עשה שמים וארץ:
קכד שיר המעלות לדרד לולי " שהיה לנו יאמר נא
ישראל: לולי " שהיה לנו בקום עלינו
אדם: אזי חיים בלעוננו בחרורת אפם בנו: אזי
המים שטפנו נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על
נפשנו המים הזירונים: ברוך " שלא נתננו טרף
לשניהם: נפשנו כצפור נמלטה מפח יקשים הפח
גשבר ואנחנו נמלטנו: עזרנו בישם " עשה שמים
וארץ:

ואחר כך אומר קריאת שבע שהיא כחהיל רבונו של עולם עד תוסס:

הטבת

סדר קדיאת שמע על המטה

רבונו של עולם הריני מוחל וסולח לכל מי שהקעים והקניט אותי
או שתטא כנגדי בין בנפשי בין בממוני בין בכבודי בין בכל אשר
לי בין באנסי בין ברצון בין בשונאי בין במזיד בין בדבור בין במעשה בין
במנוול זה בין בגלגול אחר לכל בר ישראל ואל יענש שום אדם בספתי
ידמי או אשלא אחטא עוד ומה שתטאתי לפניה מחוק ברחמי הרבים
ולא על ידי יסורי וחלאים רעים יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי וגו'
יאמר העיכנו עד ותפחו לנה כמו בערבית

ואח"כ תאמר שחמישה עשר כמות סכמות בעשרית וקודם תאמר

לקבצו כדחילו וכחיתורחיתו וחילו הרע תקיים מעל קט על המטה ונסולת
קצה חרב לה נוקמת נקם ברית ואתרו ואכזו כל הגופים העמאיים
והמשחיתים שנבראו על ידינו או על ידי אחרים כהעמדת זרענו כן כרצון כין
נענו כין כמוד כין כגלגול זה בין כגלגול אחרים יקו כחוק לפנינו וכאריה
תשאנו לשומתם להצמיתם ולהכריתם ונכן יעלג כל הנשמות הגבורות עם נין
ולמקום קדוש יהלכו ונסגולת יב תיבות ופנייה יאענה יהיה ראשי מרכבה לתב
ואת רצו ונסגולת עב תיכרת שכל נהיה אס אמוש עג נשמתם יהיה גופ ונרשמו
מרכבה לשם עב ונסחתיים תיבות וק נשמתם עג סוף הפרשה יהיה כעט וכעמי
מרכבה איהם ועב עב תיבות של פ ציית יהיו שנקים זאות ברית של מרכבה לעב
נסגולת רוח תיבות הרע תבין עקן אברי לא וק התאורות האפורים תשפיע על
ען עשע ישועה ורחמים לעבוק כלבב שלם ניה געש ה וכו' אל תלך נאמן
שחמישה עשר וגו'

שחמישה עשר וגו'

יאמר הללני שיכולה שירחוק וכו' וקרי בביבוע

ואי יאזוז שפכה עמך עלון אמידים כפסג געשה נעמי לבאר העלין וסמכת
נפשות מרכב אים לנשמת פנות כוונות יתאסף כל הגופים העמאיים אשר נעמד
בנו לנשמות של העמיות זרע לבטלה והגופים ההם תודם ורוח שאלם וסעיה
תען אותם והיו בלא היו ואותם נצוצי גהרה עלו יעלו לתקומם הראשון ולא ידח
אחרי גח גילה ונסמחה כך ונזכה להיות חסד צדיק ואלהי שחק העמית עליהם
על חסידים ככלור אמן הללני שירי לה וגו' ענין אמרתי עמי האלוהים הנה
נה על עמתי ^{יהי חסד} שאלמה שמים גבדים מביד לה חגבורי ישראל כלם אחון יחד בתלמו
מחמתה אש חסדו על יוכח חפחו כלילות : גפ
עמתי אש חסדו אהיה עמך

בכך ידון וישתדל : יאר ידון פניו אן וחנן : יאר ידון פניו אן וישם לך שלום : גפ
אחריהם פתחם פתחים דאנשים

ישב בסתר עליון בצל עמיתו יתלונן: אנוח לה אחסי ותצורתי אזוי אבטחכו: כי הוא -
 יצילך תפח יקוש חרובי הנות: באכברתי יסך לך ותחת כנפיו תחפה צנה וסוחרו
 אחתו: לא תירא תפחד לנה חזן יענה יתום ואלו כי ידעך חקטב יעור צהרים
 יפול תצרך חלק ולככה תימייך חלק לא ידע: יק בעיניך תביט ושלמת רשעים
 תראה: כי אתה ה אחסי עליון שמת העונק: לא תאונק שיך רעה ונגע לא יקרב
 כאלהך: כי תלאפיו יצוה לך לעמך בכל דרכך: על כפיס ישאך טן מן הנה באך
 רגלך: על שחל ופתך תדווק תרחום כפיר ותטן: כי כי חשך ואחלטהו אשגבהו כי
 ידע שתי: יקראת ואפנהו עמו אנה בכרה אחלטהו ואיכבדהו אנוך יתים אשביעהו
 ואראהו כי שונעתי:

ובבתי יכין כלו נפחדין העולם ועבשו עונותיה בעולם העשיה לפע כל אשו שם ויתורה תעוהו על
 כל העבירות ופריט על אורס אהוא וזכו שעכ עלם ארתו היום והניתי הוא בלפני רבים לפלול עמו נשאת
 אחרות שהוא עוב עלהם וינה ברוהיה טע על לבר לבלות שם בכח וזר העלונה החסדים השלמים הקדושים
 מעלו ונתבסמו לחמת מוטתו ושי חזיתו תפדין החזנים חן העשיה:

אלהינו ואלו אבותינו תבא לפניך וכו' מה נאמר לפניך יאב חרום וכו'
 על חמא שחמאתי לפעך באונם וכרצון: ועל חמא שחמאתי לפעך בכל רעה:
 עתה על בגלוי עריות: ועתה על ברשת וכמרה: עתה על בהרור הלב: ועתה על
 כזווי פה: עתה על כזון ובאונה: ועתה על בחוזק יד: עתה על בעומא שפתים:
 ועתה על ביצר הרע: עתה על בכחם ובכזב: ועתה על בלען הרע: עתה על בהוא
 העין: ועתה על בנשך וכמרבית: עתה על בשיח שפתותינו: ועתה על בעינים רמות:
 עתה על בפתחן פה: ועתה על בצרות עין: עתה על בקפיצות יד: ועתה על בכזון:
 עתה על באונה: ועתה על כדשנות יד: ועל כלם אוד פנחותם לנחל לנחל לנו כפר לנו:
 עתה על בהתקן לבב: ועתה על באמא חסם: עתה על ברנלים מתהרות לרין לרעה:
 ועתה על בקשיות עורה: עתה על בזואר עקב: ועתה על בפריקת עגל: עתה על בור
 תצח: ועתה על בסקוד עין: עתה על בנגות דרון: ועתה על בתשא ותהן: עתה
 כלצון: ועתה על בכנסיות שלא לשם שמים: עתה על ביוהרא: ועתה על בעומא שפת
 רשע: עתה על בחילולה וכסילולאבת: ועתה על בזלזול הורים ותורים: עתה על בנש
 עבירה: ועתה על בהוצאת דיבה: עתה על בדברים בטלים: ועתה על בהאזה וכח: עתה
 בבטוי שפתים: ועתה על באכילות איסור: ועל כלם אוד פנחותם לנחל לנחל לנו כפר לנו:
 ועתה על בהחא אכרי: ועתה על באפס דייג: ועתה על כדמח אברי ועסק דייג טפסי:
 ועתה על ברוח אברי ועסק דייג רוח: ועתה על כרוח אברי ועסק דייג טפסי:
 על כל בטמא לנשמת: ועתה על בגרות פגם ומום כרוח אברים על אחרים וכנע
 ורוחם נשמתם: ועל כלם אוד פנחותם לנחל לנחל לנו כפר לנו:

על חטאים שאני חייב עליהם על ביטול מצות עשה: ועם שחט על לאו הנהיה
 לעשה: ועם שאני חט על לאו שאין בו תעשה: ועם שחט אשם תלמי: ועם -
 שחט אשם גזל: ועם שחט קרבן עולה גזיר: ועם שחט חמאת קבוש: ועם
 שחט עולה: ועם שחט מכת חרדות: ועם שחט חלקות ארבעים: ועם שחט
 מיתה בידי שמים: ועם שחט מיתה בידי אדם: ועם שחט תיות משונות: ועם
 שחט כרת ערירי: ועם שחט כל מיט יסורין: ועם שחט כל מיט עונשין: ועם
 שחט ארבע מיתות בד סקילה שריפה הידוחנק על עשה ועל לא תעשה בין
 ג' כה קום עשה בין שאין כה קום עשה את הגלגלי ואת שאינו גלגלי: את הגלגלי
 לי כבר אחר: לפעם והורתי לך עליהם ואת שאינו גלגלי לי לפעם הם גלגלים וידועים
 כדבר שאל הנסמרות לה לאינו והנבלות לנו ולכטנו עד עולם לעשות את כל דברי
 התורה הזאת הכל תעביד תסלח ותתחול את אשר גאלתי ואת אשר חטאתי:

עצמי כיון לקבלו חסודכו לעפר עונותי

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואר: אבותי שאם חטאתי עויתי ופשעתי לפעם ופגמתי
 באותי של שמך הגדול ידוד התלוי בפגם ביטול קצ' ובאותי א' דאהיה
 ובאותי א' של אלהי ונתחייבתי בכית דיך הצדק סקילה או דינה ותולדותיה
 כונת בה הרע מקבל עלי סקילה זו ניהי רצון מלפניך יאזא שיהא שונה לפעם
 טו נסקלתי ע' אותי א' של אלהי ככד הגדול שבינו שלם על דבר כבוד שמך
 ותשובה תתאה להתעורר ולהתחבר עם ה' תפארת ישראל ושניהם יחדותם
 כקדש סוד מן לאזא סוד יהי ויצדק הרמז בסתרי ידוד זה כזה ה' ה' יהי העולה
 אל כמספר שורש סג' יי' ואתה כרחיק הרבים תשוב ותחבר שלשה אותיות
 של שלשה שמותיך היקרים ידוד אהיה אדע יאזא ושם קדשך הגדול כמילני ד'
 יודין שהוא שם של עב' ידוד ה' זינהי ויחיר כרצונך בעולם האצילות וליה חונע:
 ואם חטאתי עויתי ופשעתי לפעם ופגמתי באותי ה' ראשונה של שמך הגדול
 ידוד התלוי בפגם ביטול תפילין ובאותי ה' ראשונה דאהיה ובאותי של
 אדע ונתחייבתי בכית דיך הצדק שריפה אודינה ותולדותיה כונת בה הביט
 מקבל עלי שריפה זו ניהי יאזא שיהא נחשב לפעם כאלו נשרפתי ע' אותי של
 אדע ככד הגדול שבינו שלם על כבוד שמך ובכן אזא סוד יהי שבעים יחדוהיו -
 תמים לתת מוחין לזון ותעל אותי ה' תתאה לעביר להעלות מן ובקה שילא

מתחבר

מתחברת עם ה' לתמונה לון סוד הכנסתה' לאיחא תוך זא כזר
יה' הו' הו' שמשפול' חיל' סג' ואלה כרחמיך הרבים תעב ותיחד שלשה
אותיות שלשה שבע של שלשה שמונת הקדושים ידוד אהיה אדע
ההד נאיר כרצונך אם קושך כמילי ג' יודין ואלק שהוא שם של סג' כזה
יוד הי ואלו הי בעולם הבריאה נא יהי תועע:

ואם חמאת ענית ופשת לפטך ופגמתי באותו שלשתך הגדול
ידוד התלניה כפגם כופול מצות ציצית וכאות' דאהיה ובאות
ג' של אדע ונתחייבתי כויך הצדק הרג' או ג'ינו ותולדותיו כינא בן
הרע מקבל עליו הרג' וירת יאזא איהא חסוב ומקובל לפטך כאו -
נהרות ע' אות ג' של אדע בכד הגדול שכיושלם על דבר כבוד שמך
ובכך יתחברו אזא סג' יה' שכנס עם ג' תת ישרא ואותו עסה טקבא
קדישא כזה יהו זה העולה לב' לעומת לב' חושן דציצית ואתה כרחמיך
הרבים תשוב ותיחד שלשה אותיות שלשיות של שלשה שמונת הקדושים
ידוד אהיה אדע ויב' ותאיר כרצונך ע' שם תה' כזה יוד הא ואלו הא
בעולם היצירה נא יהי תועע:

ואם חמאת ענית ופשת לפטך ופגמתי באותו ה' אחרונה שכנס
הגדול ידוד התלניה כפגם כופול תעלה ובאותו ה' אחרונה דאהיה ובאח
ג' של אדע ונתחייבתי כויך הצדק חטק אנדנו ותולדותיו כינא בן הרע
מקבל עליו חטק וירת יאזא איהא נחשב כאו נחטתי ע' אות ג' של
אדע בכד הגדול שכיושלם ע' כבוד שמך וכבן עליה יעלה הכן הככורסא
ו' א' בית אמתו העולה ושע' הם יחזקו כשע' זה יסג' לאות' יה' תתאה
תשוב ותעלה לאותיות וה' כזה זה וה' הוהי העולה חן ואתה כרחמיך
הרבים תשוב ותיחד שלשה אותיות אחרונות של שלשה שמונת הקדושים
ידוד אהיה אדע וה' ותאיר כרצונך ע' שם כן כזה יוד הה וזה העולם
העשיר נא יהי תועע: וה' עתה קבלתי עלי ל' איתות כל האמורים
ל' פ' על החמאים והשמות והפסעים ולהאיר לכל העולמות שפגמתי
בהם וליחד השמות הקדושים שפגמתי בהם:

יִאֲהָרֵךְ יְיָ הַי

וכב' סגולת העדני יתעוררו העולמות העליונות למקומם הראשון ונפשי

תגול כה נחמס יתפדנו כל פועל אמן להשתדל שדי עד ניה נועם ה' ארנו
עלנו נחמעה ידנו כונתה שלנו נחמעה ידנו פונתנו :

עכשיו אחרי שם ב' ח' דאנא בכח מן סתם בין פלעת תיבות עד כלותו ואח' יאחי כשכחנו
ואחי כלותו ש' ח' הנזכר יחזור לוחי פס הנזכר בללה הנזכר כח ש' אחרי לבטן :

אנא	בכח	גדולת	חמיק	תתי	צירייה
קכל	רע	עמן	נשכנו	ב' ח' דאנא	ג' ורא
נא	נכר	ד' ונח	לחמיק	פ' כבת	ש' מרים
ברכס	ס' מרים	רחמי	צ' חמיק	ת' מיר	נ' מלם
חסין	ק' דוש	בתב	ט' ונכר	נהל	ע' עמך
פחיר	ג' ח' דאנא	ל' עמן	פ' ח' דאנא	ז' ונכר	ק' דושמך
ש' ונח	קבל	ש' ונח	ש' ונח	ש' ונח	ש' ונח

פושכב לו

אנא בכח גדולת יתתי תתי צירייה

יהוה

יהוה

ונקודותיה בראשית ב' רא' אל'ים את
תעלה נפשי במתיים יפתי וכמתיים יעופך

אנא בכח גדולת יתתי תתי צירייה

איהיה יהו עליה תב

אלאיה שכו יהוה דתיגלא תעלה רוחי במתיים

יפתי וכמתיים יעופך

אנא בכח גדולת יתתי תתי צירייה

יד ונח דלת הא אלף. ואו אלף

ואו דא אלף יד הא ואו הא יהוה

תב' אודיות

נפעלה נשמת במתיים יפתי וכמתיים יעופך

כלל'א יאחי קודם חזרת כל
אנא בכח סגולת שם מבג'יתן אשר
כסוד החסד הוצן יסגור תעלה נפשי
תעשה ל' צירייה נ' ונ' ית' א' ונ' ח' דאנא
ש' ונ' ח' דאנא תעלה נפשי תב' ח' דאנא
נ' ונ' ח' דאנא תעלה נפשי תב' ח' דאנא
ק' דוש' ש' ח' דאנא יד' ח' דאנא
הכף נ' ח' דאנא יד' ח' דאנא כ' ח' דאנא
כ' ח' דאנא

קודם חזרת כל יאחי
אנא בכח סגולת שם מבג'יתן תעלה
יחי נפשי ת' צירייה ל' כ' ח' דאנא ונ' ח' דאנא
יפתי נפשי ונ' ח' דאנא ונ' ח' דאנא
ת' יעופך ונ' ח' דאנא בכח ש' ח' דאנא
ד' כ' ח' דאנא

קודם חזרת כל יאחי
אנא בכח סגולת שם מבג'יתן כ' ח' דאנא
יפתי נפשי ונ' ח' דאנא ונ' ח' דאנא
יפתי נפשי ונ' ח' דאנא ונ' ח' דאנא
יפתי נפשי ונ' ח' דאנא ונ' ח' דאנא
יפתי נפשי ונ' ח' דאנא ונ' ח' דאנא

טל כ' קודם חזרת פלא אחר
 אלא ככח סגולת פס קריע שטן פלא
 כגבורת תעלה נפשי חששים לניצח
 ועי קו' תכסה פנה ועי עש תכסה
 רגליה ועי טן תעופך ותעלה בכח
 שחיתוך הקדשים הן גבורותיו
 ידוך ועם ידוך כג' נחמתי יי
 דקיעו

קודם חזרת פלא אחר

אלא ככח סגולת פס קריע שטן פלא
 עלה נפשי נוחי חזיתי לבריאה ועי
 יי כפס פניה ועי יי כפס רגליה
 עי טן יעופו ויעלו בכח כ' חכמיא
 עם ילוד כע' אלהי גבורה:

קודם חזרת פלא אחר

אלא ככח סגולת פס קריע שטן פלא
 עלה נפשי נוחי ונשחתי לבריאה
 סוד דנוקבא קדישא לזא דאצילת
 קו' יכסו פניה ועי עש יכסו
 איהם ועי טן יעופו ויעלו בכח
 ד' חכמי

טל כ' קודם חזרת פלא אחר
 אלא ככח סגולת נגד יכס פלא פלא
 פארית תעלה נפשי חששים לניצח
 נה תכסה פנה ועי ל' תכסה
 ליה ועי כע' תעופך ותעלה בכח
 חיתוך הקדשים כלילת ידוך
 ידוך כע' נחמתי יי קדוה יי:

קודם חזרת פלא אחר

אלא ככח סגולת פס קריע שטן פלא
 עלה נפשי נוחי חזיתי לבריאה ועי
 יי כפס פניה ועי ל' יכסו רגליהם
 עי טן יעופו ויעלו בכח חכמיא
 נעם חזק דחונא:

קודם חזרת פלא אחר

אלא ככח סגולת נגד יכס פלא פלא
 יפשי נוחי ונשחתי לבריאה לנסוד
 טקבא קדישא לזא דאצילת ועי עש
 סו פניה ועי ל' יכסו רגליהם
 עי טן יעופו ויעלו בכח חכמי
 דחמי:

טל כ' קודם חזרת פלא אחר
 אלא ככח סגולת פס קריע שטן פלא
 כגבורת תעלה נפשי חששים לניצח

כגבורת תעלה נפשי חששים לניצח

יהוה

וטקודותי נחמתי יי חששים לניצח
 תעלה נפשי כע' חששים יכסה ונשחתי יעופך

טל כ' קודם חזרת פלא אחר
 אלא ככח סגולת פס קריע שטן פלא
 עלה נפשי נוחי חזיתי לבריאה ועי

יהוה

ה לאהיה שכו יהוה דחונא תעלה נוחי
 כע' חששים יכסה ונשחתי יעופך

טל כ' קודם חזרת פלא אחר
 אלא ככח סגולת פס קריע שטן פלא
 עלה נפשי נוחי חזיתי לבריאה ועי

יהוה דחונא תעלה נוחי
 הא אלהי יוד דחונא יהוה

חכמי אבות

ותעלה נשחתי כע' חששים יכסה ונשחתי יעופך

טל כ' קודם חזרת פלא אחר
 אלא ככח סגולת פס קריע שטן פלא
 עלה נפשי נוחי חזיתי לבריאה ועי

יהוה

וטקודותי נחמתי יי חששים לניצח
 תעלה נפשי כע' חששים יכסה ונשחתי יעופך

טל כ' קודם חזרת פלא אחר
 אלא ככח סגולת פס קריע שטן פלא
 עלה נפשי נוחי חזיתי לבריאה ועי

יהוה

ה לאהיה שכו יהוה דחונא תעלה נוחי
 כע' חששים יכסה ונשחתי יעופך:

טל כ' קודם חזרת פלא אחר
 אלא ככח סגולת פס קריע שטן פלא
 עלה נפשי נוחי חזיתי לבריאה ועי

יהוה דחונא תעלה נוחי
 הא אלהי יוד דחונא יהוה

חכמי אבות

ותעלה נשחתי כע' חששים יכסה ונשחתי יעופך

ברכס טהוס רחמי צדקתך תמיד נמלם

170

כנענ ידוה
ידוה

ועקדו חרד יואמי אללים ירי מאורת
תעלה נפש כשתים יכפה וכשתים יעופק

לנל קווס סודות פלא יאמר
אנא בכח סגולת שם בנענ צדק כסוד
נענ ישראל הוצק יסודו תעלה נפש
מעשיה לציורה ועי כנענ כפסה פעה
ועי רצ תכסה רגלה ועי רצ תשפס
ותעלה כסוד שנתך הקדשים כסוד
הנענ ידוה ושם ידוה בעקוד
יואמר אללים ירי מאורת

ברכס טהוס רחמי צדקתך תמיד נמלם

אדהיה יהו עליה מכ
ל דיחן שבושם אל ומנומל

תעלה רוחי כשתים יכפה וכשתים יעופק

קודס שירת פנ אלמ
אנא בכח סגולת שם בנענ צדק פנ
ועל נפשי רוחי תיצייה לבריאה ועי
כנענ כפסה פעה ועי רצ קכסודו ליהס
ועי רצ יעופק ועל נפשי מכ
לבריאה ואל למנומל
קווס סודות פנ יאמר

ברכס טהוס רחמי צדקתך תמיד נמלם
ידו ואודלת האאלף ואו אלף ואו
הא אלף יוד האואוהא יהוה

תעלה נפש כשתים יכפה וכשתים יעופק

אנא בכח סגולת שם בנענ צדק פנ
ועלה נפשי רוחי ונשחתי חכויאה
עסוד דעקבא קוישא לזא לאצלות
ועי כנענ כפסה פעה ועי רצ יכפס
אללים ועי רצ יעופק ועל נפשי נמל חכ דלמה
ועל נפשי נשחתי כשתים יכפה וכשתים יעופק

חפין קדוש בריכ טוכן נהל עידתך

יהוה
יהוה

ועקדו חרד יואמי אללים ישרצו המים
תעלה נפש כשתים יכפה וכשתים יעופק

לנל קווס סודות פלא יאמר
אנא בכח סגולת שם חק כנענ אשר
וא כסוד יהו תעלה נפשי מעשיה
ציורה ועי חק כפסה פעה ועי כנענ
כפסה רגלה ועי נשחתי עופק ותעלה
נפשי שנתך הקדשים אשר כסוד
החכ הוצק יסודו ידוה ושם ידוה
עקוד יואמר אללים ישרצו המים
קווס סודות פנ יאמר

חפין קדוש בריכ טוכן נהל עידתך
אדהיה יהו עליה מכ

ה דיחן שבושם אלהים ומנומל
תעלה רוחי כשתים יכפה וכשתים יעופק

אנא בכח סגולת שם חק כנענ פנ
ועל נפשי רוחי תיצייה לבריאה ועי
כנענ כפסה פעה ועי כנענ כפסה פעה
ועי יעופק ועל נפשי מכ חכ דלמה
שם אללים ומנומל
קווס סודות פנ יאמר

חפין קדוש בריכ טוכן נהל עידתך

ידו ואודלת האאלף ואו אלף ואו
האאלף יוד האואוהא יהוה חכ

תעלה נפש כשתים יכפה וכשתים יעופק

אנא בכח סגולת שם חק כנענ פנ
ועלה נפשי רוחי ונשחתי חכויאה
יסוד דעקבא קוישא לזא לאצלות
ועי חק כנענ כפסה פעה ועי כנענ כפסה פעה
ועי יעופק ועל נפשי נמל חכ דלמה
ועל נפשי נשחתי כשתים יכפה וכשתים יעופק

ליל ד' הפנה לשבת

אמר אנה בכח כצורה זה

יהוה	ה	י	ג	ה	א
יהוה	ת	ש	ע	ר	ק
יהוה	ב	י	ד	ג	ב
יהוה	ת	צ	ר	מ	ב
יהוה	נ	מ	ב	ק	ה
יהוה	ז	פ	ל	ג	י
יהוה	ת	ל	ל	ק	ע

אנה בכח סגולת עם יגל פתח בסוד צדיק חי העולמים תעלה נפש מעשיה
 לצורה וע"י עם יג' תכסה פנה זפ"ס לע תכסה דגליה וע"י עם יג' תעופה
 ותעלה בכח עט שמונת הקדושים בסוד צדיק חי העולמים יד הוה וו הוה ואל
 על יד העט ידוץ בעתו ויחזיר אלרים תוצא הארץ:

כח הכח יחזיר אלרים תוצא הארץ
 כח הכח יחזיר אלרים תוצא הארץ
 כח הכח יחזיר אלרים תוצא הארץ

יהוה

תעלה נפש בשמים יכסה וכשתים יעופף

אנה בכח סגולת עם יגל פתח תעלה נפש ורוח תיצר לצורה וע"י יג' יכנס פניהם
 וע"י יג' יכנס פניהם וע"י יג' יעופפו ויעלו בכח חב כבריאה נשם תצטרף להגדלה

יחזיר צאה לעמך פנה זוכרי קדושתך
איהיה יהוה עולה חב מצפון דמיונה ו' ליהו

תעלה רוחי בשמים יכסה וכשתים יעופף

אנה בכח סגולת עם יגל פתח תעלה נפש ורוח תיצר לצורה וע"י יג' יכנס פניהם
 וע"י יג' יכנס פניהם וע"י יג' יעופפו ויעלו בכח חב כבריאה נשם תצטרף להגדלה

ו' ואודלתה אלה ואו אלה ואו הא אלה יורה אואו
 יהוה חב אונות ותעלה נשאת בשמים יכסה וכשתים יעופף

ליל שבת קודש

קודם חזרת לבית אחר

אנא בכח סגולת שם שקוצית אשר בסוד הדור חלבות תעלה נפעי מעשיה
ועלה ועל שםך תכסה פניה ועי' שם וצ' תכסה יגלה ועי' שם ית' תעופף ותעלה
בכח ידוך בעקוד צבאות בסוד החלבות ואם ידוך בע' ואחר אלפים הנה נחתי

ששועתינו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלמות

באלות יהוה

אנא בכח סגולת שם שקוצית אשר בסוד החלבות

שמע נפש כהנים יבסה וספר יעופף

קודם חזרת לבית אחר

אנא בכח סגולת שם שקוצית תעלה נפעי רוחי מצופה לכריאה ועי' שק' יכסו
שם ועי' וצ' יכסו כגלים ועי' ית' יעלצו יעלה צכח חצ' וכריאה ושם ית' אדע זמין

ששועתינו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלמות

איהיה יהו עליה חצ' ה' ליהו יה אדני דמרגלא

תעלה רוחי בשמים יבסה ונשמים יעופף

קודם חזרת לבית אחר

אנא בכח סגולת שם שקוצית יעל נפעי רוחי ונשמת חכמה לסוד דעוקבת -
הזשא לזא דאחלות להיות לה למן בעת זונה חזות ועי' שק' יכסו פניה ועי'
וצ' יכסו כגלים ועי' ית' יעופפו יעלה בכח חצ' למה:

ששועתינו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלמות

הואו דלת הא אלה ואו אלה ואוהא אלה יורחא ואוהא

הוא חצ' חזות ותעלה נשמת בשמים יבסה ונשמת יעופף

אם תשכח לא תפחל ושכחת ועכבה שטיך בסוכ אלן ואקיך כרחמים:

ליש ועת דקו יתני יהוה

צ"ל

קוית ידו לישועתך ידוך לישועתך קוית -
פנה סגור לך בצור ית' סאל לכעש סמאל יתשע חצ' פלג המונכני סנה
פלג המונכני פלג דכ תצרי ית' ל' סתר אתה: וצ' תודע אורח חיים שבעת

במחורת אלתע נעיונות ביחך נצח:

מנחח חזות לנר: ככא ל' נתן הנביא באשר כאל' כח שסג' חננ' לך -
חמלק פרוח רחוק תאל' פשע ידך בכס' תעל' ותאל' את' פה ית' פשע

ליל שבת קדש

האל המאורני חיל זיתן תמים דרכי

ירא יאזא שומעך ת עלמין הרמזים כל יולין דעם עב דתמחא דאזא עם כח
 אומיות דמילת מיליו העולה חתך כמספר רת הא התאחדת חיל זיתן תמים
 דרכ להאיר לבינה עם קפא עם אומיות העולם קע כמספר סת האלהא אור
 חיל זיתן תמים דרכ ונהאיר ללאה חלבות דבינה הרמוזה כהכת האל ויומער
 סך הארת עם שר העולה עכרין ידוע כמספר המאורג א לאה קער עלתפיץ
 דדגרי ויומער לרחל ב שנים עב מחסר המחפצט כהת זא שפס כל כז -
 כמספר חיל ויומער לזא הארת יפ חז מילוי עשר שאות עב דעשר חסמות העולם
 ים עם פיר ארבעות סל המילוי יעלו למספר זיתן ועור ימער לו שלש עליון דחסר
 עכרת שכונג כל ועש חפני יעלה כמספר תמים ויהיו למאורות כלאה ורחל הנק
 לתם הם לאה ים רחל וימער הארה יתירה לזון תאזא עם עב דחפמה ועם קפא
 דאזא העולם דרכי ובן תמך גין להעלת מעלה מעלה ולהערתק עם בשמות

הצדיקם אכניז ניהי נועם וכד

ליל ב וילג

נבוב לחת עשה אתו

ירא יאזא ששם נבוב בעקוד נוחות נחילופו בשפש העלב תירכו כמספר
 עב סג מה בן קפא קאג קנא עם כ כוללים ועם נבוב העלב סא שהוא כמספר
 בן אומיות יהי למאורות א פנ המ' ומשם תאיר עליון לבטלקם למשה עם
 נשמות שאר הצדיקם יודעי שחק חמן ניהי נועם וכד

ליל ב וילג

יחזיק בכתוב עינים אח זולד עם סלח

ירא יאזא שחכך נפשי נוח להחזיר עם יאחזיבה פנ זון חספי רת
 דב יספור סכתוב גמים נישחק האכך על גפשי נוח יתחלפט גחלבשתאזא לא
 חפאל נהורין מסר רת זה יולד עם סלה לבטל כח הק לפות נעשכט אדם לכל ראחון
 בנפשי נוח ונשך להחזיר כהת נח ונהמשך מוחין לזון שמות עב סג מה בן נח אומיות
 ז לניות פשוטם העולם רת כמס סת ידך יספור בכרוב עמיס מוחין דמה סוד הקת ולע
 אומיות עם בן סודת העולם דן כמס סת זה יולד עם סלה ניהאיר עב נהורין שבא לא לזא
 סודקא בחטן יחז יפיר זא ינו גס נפשי דז שריא חלבות כמספר בכתוב העולה נפש
 ובכח עם כהת העולה כמספר כהת דתמיתות כהת כל הק לפות לכל תאחון כהת
 אומיות עילאה קפא כמספר עמיס לחלבות אחר סה עם בן נח אומיות כמס זה יולד ויתכיר
 זלטר תמאה עם חל עילאה וכהמשכת המוחין דזאח עקם מוחין לזללות ויתקו מוחין דקט
 עם ס שמות אלים עם ס כוללים כמספר עם סלח ניהאיר עם ידו שהוא מספר יב אומיות

צה

הטבת חלום

החולם הולך לפני ג' הדיוטות ואומר :

חֲלֵמָא טָבָא חֲזָאִי חֲלֵמָא טָבָא חֲזָאִי חֲלֵמָא טָבָא
 חֲזָאִי וְהֵם עֹנִין חֲלֵמָא טָבָא חֲזָאִי
 חֲלֵמָא טָבָא חֲזָאִי חֲלֵמָא טָבָא חֲזָאִי חֲלֵמָא
 דִּידָךְ טָבָא הוּא וְטָבָא לְהוּי רַחֲמֵנָא לְשׁוּיָה לְטָב
 שְׁבַע זְמַנִּין יִגְזָרוּן עֲלֵיהּ מִן שְׁמַיָא דִּי יְהוּי טָבָא טָבָא
 הוּא וְטָבָא לְהוּי :

ואומר כך שבע פעמים :

שלש הפוכות פעם אחת :

הַפְּכַת מַסְפְּרֵי לְמַחֲוֹל לִי פִתְחֹתֵי שְׁקִי וְתֵי אֲזַרְנִי
 שְׂמֵחָה : וְעֵינִין אֹזְתֵי שְׂמֵחָה בְּתוֹלַה בְּמַחֲוֹל
 וּבְחֹרִים וּזְקָנִים יַחְדָּו וְהַפְּכַתִּי אֲבָלָם לְשִׁשׁוֹן וְנַחֲמַתִּים
 וְשִׂמְחַתִּים מִיְּגוֹנָם : וְלֹא אֲבָרָה " אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעֵ אֵל
 בְּלַעַם וַיַּהֲפֹךְ " אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶרֶץ הַקְּלָלָה לְבִרְכָה כִּי
 אֲהַבֶּךָ " אֱלֹהֶיךָ :

שלוש פדויות פעם אחת :

פְּדָה בְּשִׁלּוּם נַפְשִׁי מִקְרֵב לִי כִּי בְרַבִּים הָיוּ עַמְדֵי :
 וְעֵינִין וּפְדוּיֵי " יִשְׁבֹּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת
 עוֹלָם עַל רֵאשִׁים שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁגוּ וְנִסְוּ יְגוֹן וְאַנְחָה :
 וַיֹּאמֶר הָעַם אֵל שְׂאוּל הַיּוֹנָתָן יְמוּתָ אֲשֶׁר עָשָׂה
 הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חֲלִילָה חַיִּי אִם יִפֹּל
 מִשְׁעֶרֶת

הטבת חלום

מִשְׁעֶרֶת רֹאשׁוֹ אֶרְצָה כִּי עִם אֱלֹהִים עֲשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה
וַיִּפְרוּ הָעַם אֶת יוֹנָתָן וְלֹא מֵת:

תשעה שלומות פעם אחת:

בֹּרָא נִבְשָׁפְתִים שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקְרוֹב אָמַר
"וּרְפֹאתֵינוּ? יַעֲנֵן וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת עַמִּישִׁי
רֹאשׁ הַשְּׁלִישִׁים לָךְ דָּוִד וְעַמְּךָ בֶן יִשִׁי שְׁלוֹם שְׁלוֹם
לָךְ וּשְׁלוֹם לְעֹזְרֶךָ כִּי עֹזְרֶךָ אֱלֹהֶיךָ וַיִּקְבְּלֵם דָּוִד וַיִּתְּנֵם
בְּרֹאשֵׁי הַגְּדוּד: וְאִמְרַתֶּם כֹּה לָחִי וְאַתָּה שְׁלוֹם
וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לָךְ שְׁלוֹם: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר
יִבְטַח בֵּי וְהָיָה " מִבְּטָחוֹ: " עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן " יִבְרַךְ
אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

וְאֹמֵר הַחֹלֶם ג' פַּעֲמִים " שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְתָּ יִרְאֵתִי:
וַיַּעֲנֵנוּ הֵם " פַּעֲלָהּ בְּקֶרֶב שָׁנִים חֲיִיהֶוּ
בְּקֶרֶב שָׁנִים תֹּדִיעַ בְּרַגְזֵי רַחֵם תִּזְכּוֹר:

וַיֹּאמֶר עוֹד הַחֹלֶם ג' פַּעֲמִים:

קָבֵא שִׁיר לְמַעַלּוֹת אִשָּׁא עֵינַי אֶל הַהַרִים מֵאֵין יְבוּא
עֹזֵרִי: עֹזֵרִי מֵעַם יַעֲשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
וַיַּעֲנֵנוּ הֵם אֶל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֶל יְנוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא
יְנוּם וְלֹא יִישָׁן שְׁמֵר יִשְׂרָאֵל: " שְׁמֶרְךָ " צִלְּךָ עַל יָד
יְמִינֶךָ: יוֹמֵם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְפֹּר וַיִּרַח בְּלִילָה: " יִשְׁמֵר צִאֲתֶךָ
וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

מה דרוו וכל מעלה ביום הששי תבן אחי תפלת שחרית היה הולך לבית מדרשו והיה קורא ספר
משעך פטלת ותבלין וכל האבנים והיה קורא ששם תקרא נהיה תבניתו קורא התרגום של אומר ואמר
היה אמת עבד כמו שכתוב בסוף התפילה האחר ואחר גמרו הפרשה והתפללו לה' יהיה זה בהכנת מתוך
תודתו כי יותר משלחו וקודם עליך יאמר בכונה

עליון לחוד עליון וזך יחוד יהיו תמים לחוד את האהל להיות אחד ביום החמדת ומתעין וזכור
שליש עשר אענה ורחמים תוך המלאה והרחבה ואל יחסר לך מנוח תמיד ותמפיק ביער
עזר ולחוד הדודת קדושת אמת ולהתעורר בני יקוניים בנתיקרא שכתוב אז ותעשג וכו' ויהי טעם:

דין כל אדם לכבוד השבת ולעשו ולהיות עושה פקודות על עשי ישראל לשמחם חגגו ויהיה זכ ויהי להאמר
אמת על חמדת הפרשת החלה וקודם חצות יהיה וזר לנחם העבדות ואם יש ששי הוא זכ וזר לנחם יום חמשי כי
עם קולו יישן כי העבדות קו בחיית הדינים על כן יזהרו בשבת התעלות לנחם יכול השעבוד ואע"פ עליון אלא
עבד לעלו וישן באת חסדן קו הנה פיגורות השפע יזהר אלא לחתך אע"פ חוקן כלל בשם מקום וכאם זכר אלא
אע"פ שפסקה קטלונה החשבנים האכלה קודם בחסדיו ויהי אלא ישים ידו בוקר לשמחה אלא חלום אלא אע
וישן תמיד לחל עלי וכאם לנחם אע"פ הראש יזהר אע"פ ישראל ובין קדוש יהיה ובקושי אלא שבת ספר
ישראל כינו בשבת התעלות בשם אללים בניבוע בוחא אל אלהי אלהי ואלהים ואלהי הפסוק נצא אלדים ארת
אדם בעלמו בשם אללים כאלומו וקודם התעלות יאמר

הנה אנו בא לנחם אע"פ ראשי לבנו שבת קדושה ולהעליך בחיית הדין ארצה וזכר יאמר ז'א
שעבודת שחרות בחיית הדין חמ"ס שבת שבת על ראש ראשי הוא מספר אלע
חלף אלקי דלת מן יוד תרע"א זה השע"ל אלע"י מצד מצות השולה בחשבון תע"י הוא מספר
קדוש יהיה נידה קדמו יהיה באת בש מצדן וקדוש חסדו רת' כח מספר ל' ויון דע"ז
שבת כונה עם אהבת כלליתם תעשו עם ישראל ונחם ויהי תקיים מצות הפרשה
השלה אללים אשר באה לעמית המלכות שבעשר ספרות אצד אלא ז'א להאמר בחי'
וישן שמה אשר הם ז'ויך וכוה אללים אופנים באין ויהי תקיים מצות פאנות
ויון וזכר לא תאנה אליתו רעה ולא יאמר כח ומקום לחי' עמים ליתן תשעורת
ראשינו ויהי טעם וכו' :

ואם יקן שפיתו או על ידו אע"פ יתלך אכל לא יתנו וכו' א קמה לשכוח ואם חל לא יום ימלם קודם החלה
ויהי אלא יכל שבת על בודת או לאין ועול ידו אחי קיימת וקודם קיימת יאמר
הנה תעלה שבת י' לבנו שבת קדושה הבא לקראתנו לשלום ובין רחוק ונהקראת נבשענו מ
חללות ונהמת הנחם והרעה כולה כעשן תבלה אלא יהיה לה כח ומקום ליתן תהאורות
חמשים באצבעותי תורם ורחם תשאם וסערה תבין אותם ולא יאמר אלה לראות וכלע
הלוח לשמח ויהי טעם וכו' : מה יקו המבחר לחן כלל אלא לנחם וקודם החי' יאמר
הנה אנו בא לחן כל ע"י לבנו הדודת קדושת השבת לחקב לטע הכלה כפעם חאירות ולהסיר
הבגדים היצאים מעל גופי וכל שמחה שמתעבה כגופי כטוה מתעבול הרשעה בחי'
חמל ויהי טעם וכו' :

אכל חמלה פאיתו תעלות ופריה אם הוא בעל קרי כדי להעביר בני חיל מעל השמה הנמשך תשערא
חול ולקבל תפלת האיה על השמה וכן הוא סדר העבירה : קודם סלדנו יאמר כל העיקר ונהמלם
מך הדם נאכל האמר ויהי טעם כולו ואם תשעך לה שרין עשה צדק ונבחון יך עם הנכונה
אחכ תשענו סגין וכאם שאתה הולך לתקושתו נקרא אללים לביבה ארץ לתקושתו
יחא פתים לשם יחול קט' ופאיתו הנה אנו בא לנחם עשר בתקוה עהוד אלא תפאה לתקן
שערה בתקום עליון כשישורק ויהי בכל כרמיה ומקושה וקדושים לעשות את כוונתו וצד
יהי

...
אזו את עברד וזהמת הנחש מעין על ותמנהר היעוה לעברד ותמנהר
שארית לבעהור
וכאיל אלקים ורנח ובמן חדש צדקכי בזכות ז' מתנותך וח' לפנים באתה
ושחפדך הגדול תאיר על מחו ארז מנספת מאר קדושת אק לנסות את הרשעים שבת פנתי עונד
החקוקים אמה וקיים כ' חקרא שכתבו וראו כל עשר הארץ וכל נפשות כל עשר יהיו כגדך לעשור
אזרי נחמד נשמן כמנה חכם וכסיל אדם יכלענו: המחקר הזה מאחר שנתמך החקיה: לב תהור זכרא לאל
בשמיים הים יגד גרמו יאחר תרני בכונה ואקס יאמר:

המקום מעבר ועל ארבע
שמיים הקוללות אלה:

...
מי אלו כמחך נשאר עין נשעור על פסע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אלו כ' חפץ חסדו הוא אלו
ירחמינו וכבדנו עונותנו ותשנך כחזנותם כל חמאותם מתן אמת לעקב חסדו לא בדיוס אלו
שבעת לחזנותנו מימי קדם יסרה הארץ כמשפט אל בארץ פן מתעשטת מן המתצר הקראת
עמך במרחביה כשם שאה משנה את גופי הקדוק מחומר למטה כך ימנהר תלכזי על ימין תלח
השורת את רבשי רוחי ונשמת למעלה כהור דיגור וכשם שאה מקדש את גופי למטה כך יק
מלאכי עלין מלאכי השרת את רבשי רוחי ונשמת למעלה כהור דיגור וכשם **יהוה**
האלדים וכשם **הקדוש** צור כל העלמים כשכחלו: אלה שמתחם לעד מעברד ומחוק כמנה למחוק
הדט מונול להשיע **יהוה** יס' **יהוה** יס' **יהוה** יס' **יהוה** יס' **יהוה** יס' **יהוה** יס' **יהוה** יס' **יהוה** יס' **יהוה** יס' **יהוה** יס'
ידי רשע תלפטך **יהוה** אלו **יהוה** מביטה שאס לבחמה באות ראשונה של שמיך הגדול הגבורה
או בשאר אורות התלוות בו נמתח יבת לבט כסא ככונך סקיפה אודיע ומעבדותה כמא
כה מעמוד לבך וכות צדקת אברהם אבינו יידך ומטהר אותי במביטה זו אנופ כעולם הזה
נרתי ונשמת למעלה כהור דיגור והנה כאלו השלכת שתי קוחות ומקלמת כמתר ונחלה
כחנות צד הגדול שבדיושלים על כבוד שמיך ואמה כחמיק הרבים משוב ומחזר ו אורות יאמ
אל שלמה שחותך יהנה אהיה אלו **יהוה** ואם קדשך כתיבנו י ידען שהוא אם של עבד ידוע
ואיר כדמך כעולם אלו ית כד החלק ואל יהי חונע: אלה חונק עמא למעברד ומחוק כמנה למחוק
הרע מונול לקבל האורות שבת זכור ושחר כחבוע חדא והיו למאורות שם עבד ידוע ידוע
קסא אלך **יהוה** ידוע העולם כמפבר זכור ושם אלהים כמלאמת אלך למד **יהוה** ידוע
העל **יהוה** לשחר ואחוריים דאלהים א אל אלה אלהים העלה **יהוה** לשחר והעולם
עבד ידוע העלה **יהוה** לשחר ומזו שפע שחותך הקדושים מאיר עין למטה לנחלת עבדך
כאמת ולקדש כדושת אבות קדשך: ועמול ו מלאמת ואהל יאמר

רצון חלפתך על
העולות נפי בתכל
יבות שאסחמאלי
הנדרות ארבעה אלדים
במזים ככפוקוקא
אלדים לכמה ארץ
ארבעה אורות
זה של שחק הגדול
אל אורח רוחות
אם א תשמתך
קדושים והמאור
עב כז

- יהוה ידוע
- אם קסא כז
- יהוה ידוע
- אם תה כז
- יהוה ידוע
- אם פן כז
- יהוה ידוע
- אם כז
- יהוה ידוע
- אם כז
- יהוה ידוע
- אם כז
- יהוה ידוע
- אם כז
- יהוה ידוע
- אם כז

...
ירחי רשע תלפטך יאזו שאס לבחמה באות שניה של שמיך הגדול הגבור והגורא אלו בשאר אורות
התלוות בו נמתח יבת לבט כסא ככונך שכיפה אודיע ומעבדותה כמא כה מעמוד
לבך צדקת **יהוה** שקדומה כעבוד כבוד שמיך ומטהר אותי במביטות אלך גופי כעין רוח
ונשמת למעלה כהור דיגור והנה כאלו נחמתו פט מע כפתי לה דונקת שאיחור ונשמת
כחנה וכחלמ כחנות צד הגדול שבדיושלים על כבוד שמיך ואמה כחמיק הרבים משע
נחמד שלם אורות שעת אל שלמה שחותך הקדושים יהנה אהיה אלו **יהוה** ואם קדשך
כתיבנו י ידען שהוא אם של עבד ידוע ידוע ואל יהי חונע: כעולם השבייה ואל יהי חונע
אלה יעמול ו מביטה מאמר

...
ירחי רשע תלפטך יאזו שאס לבחמה באות שלישית של שמיך הגדול הגבור והגורא אלו בשאר
אורות התלוות בו נמתח יבת לבט כסא ככונך הנו אודיע ומטהר אותי במביטות אלך גופי כעין רוח
לבך צדקת יעקב ענגך כעבוד כבוד שמיך ומטהר אותי במביטות אלך גופי כעין רוח
ונשמת למעלה כהור דיגור והנה כאלו הותר ראשון כסא ככונך ומטהר אותי בכחלמה כחנות
צד הגדול שבדיושלים על כבוד שמיך ואמה כחמיק הרבים משע נחמד שלם אורות שעת אל שלמה שחותך
הקדושים יהנה אהיה אלו **יהוה** ואם קדשך כתיבנו י ידען שהוא אם של עבד ידוע ידוע ואל יהי חונע

וידעו כי המלך נאלץ יהי מושג: ומבטל מכלות נאמתי
 וידעו כי המלך יאזר שאם פגמת באור רביעית של שמך הגדול הובור והטרא ארבעה
 ארבעות התבנות בו ונשתייבת לפניו כסא כבודך חנק או דיג ומלכותו פיזאל בו עשה
 ונתקדש אורו במבילנות אלו וכל בעולם הזה נאחז ונשמת לתעלה כנהר דיגור והרע כאלו
 קמת סובל ומחוקת בסוד קשה לתוך רכה כמרה וכהלכה במצות כל הגדול שבירושלים
 כבוד שמך נאמה ברחמיך הרבים משגב ונחיר ל אונות אחרונות של שלשה שמונת
 הם יהיה אהיה אילן קדש נאם קדשך במילני הדין שהוא שם כן ידע היה וזהו יאיר ברחמיך
 שלם העשיר כי המלך נאלץ יהי מושג: ואחז שמונו למשגב ויהפוך כטו לחורו ויאחז

ואת שבת אכזר: ומבטל מכלות נאמתי
 וידעו כי המלך יאזר שאם פגמת באור רביעית של שמך הגדול הובור והטרא ארבעה
 ארבעות התבנות בו ונשתייבת לפניו כסא כבודך חנק או דיג ומלכותו פיזאל בו עשה
 ונתקדש אורו במבילנות אלו וכל בעולם הזה נאחז ונשמת לתעלה כנהר דיגור והרע כאלו
 קמת סובל ומחוקת בסוד קשה לתוך רכה כמרה וכהלכה במצות כל הגדול שבירושלים
 כבוד שמך נאמה ברחמיך הרבים משגב ונחיר ל אונות אחרונות של שלשה שמונת
 הם יהיה אהיה אילן קדש נאם קדשך במילני הדין שהוא שם כן ידע היה וזהו יאיר ברחמיך
 שלם העשיר כי המלך נאלץ יהי מושג: ואחז שמונו למשגב ויהפוך כטו לחורו ויאחז

וידעו כי המלך יאזר שאם פגמת באור רביעית של שמך הגדול הובור והטרא ארבעה
 ארבעות התבנות בו ונשתייבת לפניו כסא כבודך חנק או דיג ומלכותו פיזאל בו עשה
 ונתקדש אורו במבילנות אלו וכל בעולם הזה נאחז ונשמת לתעלה כנהר דיגור והרע כאלו
 קמת סובל ומחוקת בסוד קשה לתוך רכה כמרה וכהלכה במצות כל הגדול שבירושלים
 כבוד שמך נאמה ברחמיך הרבים משגב ונחיר ל אונות אחרונות של שלשה שמונת
 הם יהיה אהיה אילן קדש נאם קדשך במילני הדין שהוא שם כן ידע היה וזהו יאיר ברחמיך
 שלם העשיר כי המלך נאלץ יהי מושג: ואחז שמונו למשגב ויהפוך כטו לחורו ויאחז

וזכור ג עב קפא כז
 ידעו כי המלך יאזר
 שאלו ש ה יאיר אלג
 אלק למדתי יוד תם
 לז נשלים דשב בזה
 זק ו יד
 ל אחרים ואלים טו
 א אל אלה אלה
 אלה

אמר מלכות בוגר אמת ואשרתי איהם לנ כיולת של יחיו כסם אפי כנזק הכזר חסל אפי חסרה או חסרת ו
אף לנ לפתח הינו לנזר שנת לבטע קודם לשם אמו

היה אבי נא ללבוש ארבעה בוגר לכן אשר נאנ לעשות שם פן ארבע יהוק לבגוד הכזר
קדושת שבת לקבל פט הכלה הנעיתה ויצדק הרחו בהחלוק אשר את לבוש לשב
והריאקל וחלבוש לעשות **אבתריאל** והחנעל לשם **סנדלפון** וקצוות לשב
ירפתירון וכאם שאני מאמר את גופי בחילופות שמלות כחלג חיוור לך טובה לחל

דובן כשהב טובה לקבל אורות עליונות של אותם שמרות שנאכדו מחנך בחמא חנע
עמה יאנע עמיה ליוסעה ושחת עולם על ראשיו עורלא יקדכאלנו ועעלן יקרב
באחלנו ניה טעם וכו' ואחי עלבשתי מאחי ככונה גדולה

ידי יאף אתהא תפילותאלו ורחינותאלו שמהרות את גופי עם שיה אפרות והינין
לפטך תקופלות נחש אבת כאלו נחמת במעשרת בית התמ חיים אבת תקד

וצרבות ייהם של כהנים בעט סמנים שצדקתי לפיכך אחרונה של אם העשם ונאלו עמיה
פאכלת התי יחיה לשא ימנה ענינות נעקבלותי בכלי שרת בצפון וערה לפטך לבסוף
שם העשם ונאלו נעפרת אכזר וכלל לאישים ריח נחוח לפטך לפיכך ראשונה של
העשם ונאלו נעשרת אפר על מזבחך המהור אחוא שיכי יקדכן ועכר על קן כמציאות מנח

הקצין אהוא גמר הכפרה לפיכך של אם העשם ואמה כרחמך הרבים ידי יאף אבות
אברהם חנעה מיאכל ועודיה אהשלבו לבצון האש ועשלו כן תצילת אם נחמיבות ארבת
לפט כסא כבונך ואם נחמיבות לפטך הרג ידי יאף אבות אבונות יחוק אכינו אענק לפטך
כאה למכח ליהוד ועשול כן תצילת והריגה כי אל חטן וכחוס ארבע ואם נחמיבות לפטך

ידי יאף אמת לט בזכות יעקב אכינו ענה שהצלת אומנו מיד אלפנו כן נעשה אכזר
לחפך ולהתייתו ועשול כן תצילת חחוק ואם נחמיבות לפטך פקלה יהי דען חלפטך
אלו ארצילת כמו שהצלת את משה רבינו ענה ככתוב עגד תעט ופקלנו נעשול וכו'
שהצלת את משה וישראל מאין אפקש עע חלך הנאן להפיל עליוס ועשולנו כן תצילת

כרוב רחמך הרבים נחסדך הודוליס אם נחמיבות לפטך פקלה ואל טא תצילת כיקם
חלפטך כי נשענת כרוב רחמינתך ואין אמת חסן כתייתן אלקשים כי אכזר
מראעו נחיה שטא יעווב ראע דוכו ואם און מחשבוננו וישנאל לה נדחמנו ואל חלקנו

כי ירבה לבטח מי אהב את האבות יאהב את הנפש מי אבנך את האבות יבנך את
מי אבנך את האל יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב
מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב

מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב
מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב
מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב

מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב
מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב
מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב
מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב

מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב
מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב
מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב
מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב מי אבנך את הרב יבנך את הרב

ויחיד נשי יעבי שחיותך היקרים הראויים לכל מבלה ומבלה וספק כלל העולמות העליונים
 משלה מעת עלות המלכה בעש וכל היחודים גוונני חיות הקדושות אשר יקין לתאורות ספר
 עולם קבלת אבות קדשך לבן ירחי אונח שמה יינה חשונות וחירות מבל לגמית הן מבל
 עמה הן מבל לית סדר קבלת אבות קדשך כשידי קדשך וקן מבלת עכרית וצרכות קבלת
 קין ככל צירופי שחיות הקדושים העולם חתכם וכל היחודים עמוגי לזכות קדושות הקדושות
 על ידיו ומצדק מחשבתנו העוסה דרך כלל למעשה פדמי לכל סודי וסודי לבד ויעל
 לפתח עם שאר תבלות של בנך היודעים והמכוונים כל כוונות הראויות לבנין ככל
 סודי וסודי שמתבלות אליו ומזכירי לקבל תנספת כין עתהם בספולת מבל לתנואשר
 מתבל עמה לפתח במו חלד ודאן משכע נפשי ושפת דממת יהלל פי לבמהור
 האלי אלהים ורוח נכון חרש בקרבי אודה א ככל לבד בסוד ישרים ועדה כי כל עור
 נשמת כי ורוח אלקה פאפי יהוה נועם וכו' :
 קודם תבלות יאחי שאלו אערים ראשיים והנשאל פתח עולם ויבא חלק הכבוד עכסוף עמוני :

כוונת ל זקופת של תנחת עש

נוקיפה כאשנה יבנין בשם עץ יזו ה' יזו ה' והוא בחכמה לתת הארץ לעולם האצילת
 אשני כיטת מקום לקבל הכרואה :

נוקיפה שמת יבנין בשם סף יזו ה' ואז ה' להאיר לעולם הנדיקה אשנה לעולם
 האצילת כי כל כוונת שיעל העולמות והאשכיה תקבל הארץ ומרו
 בשבת אחרי התנחה בהשפעה רבה :

נוקיפה של אשית יבנין בשם מה יזו קא ואז הוא להאיר לעולם היצירה אשר יעלה
 כבריאה :

נוקיפה כי עיית יבנין לשם צן יזו ה' וזו ה' להאיר לעולם העשיה כפי איכול ל
 לעולות בשלם היצירה :

חכמות אים שלום וכלל כל העולמות וה כוונתה לתעלה הוא עם הווא והוא
 שם האף וההוא עם היזו אשר הם ל שחיות פן מה סף עב ואנר משלים וז
 חלק אשר יש לנו חכמת רוח ונשמה כל עולמות להביא הארת נשמה יתרה :
 ואם הוא חתמה יאחי בשומע תבלה

עמ אמתו עמנו כיום צום התעשר הזה אשר עמית צום עשירי שבעה ברעות
 יבשאי עלכי כאלת בעונות ופגמות בשבת יתי החעשה במחשבה ודיבור
 חשפה אלה אונכה ואשפכה על עבש ועמה ה אלקי אחרי גנבי נחמת ואחר
 זכרית ספרתי על ירך כמות עם עולמות כי נאמת חרפת מעדי תעיתי כשהאובד בקש
 יבנין כי לא מחפון ופח וארמה עולה לא מרצה זכור אלקים רוח משכרה לב שוכר
 חנה אלקים לא חבזה ואל נא תבזה עמתי היס לפתח אשר ברכ בשלח חתום ופאני
 משחמתן שמה תבלתי א נשועתי האויני תבני תבלתי קמורת לפתח משאמת
 יתת ערפי אנה הכמ בעמלי ואל סבמ במעלי ופני מודה ועוב ככלי לילי אשר
 יעית בשבת יתי החעשה ונמת אל לבי לעשות לי לבמהור ורוח נכון להיות
 יזו וזרין שלא לעבור מאחריך מדעת והדיע בעת הזאת כקטן שטלג והימים
 האשמים

הראשונים יבנו ואתה בעונך מענידי רחמיך אל תשליכנו חלפתך ונחת קדשך אל מחוץ
תעש יאשינו לך שאנן יאעך ונחת גדינה מסאכנו וכאם שיצרתנו בינים הזה על גבול
כבוד שמך כן פרחמיך הרבים תתקנה לעבודתך ולפיראתך ידאת הרוחחות ואהיה כל
מוכן לקבל נפש רוח וכשמה תשבת קדשך ולהיות מוכן למנוח חיותם הטובים וליסוד
יעקב אבינו כבוד האחרון תענה עליה והרבותך על כלותיך ויהא כלתך חלם
יעקב אביך שלח אורן ואחיתך המה יחונת יביאנו אל הר קדשך ואל תשכחתיך ומשלים
תחשבתך למנוחה בינים זה אשר צו יצות אדם בצלם דמות רבנותך לעמוד לשרת
לפניך ולצורך בשמך וחד לבדי ולבצבב עמך ישראל לעבודך באמת ולא נבלם ולא
נכשל לעולם ועד כי קללת אלגים מבארת אדם לשבת עשוק בגבול הדשעה ונחת
שהגן קדשך ושתשבת קדשך על אלהי בינים זה כן ימן עלי יכרום כפי יקח כעשר
יעי קנה על גווליו ירחף לעהרה מוהמת שגמת בתעשת זה ופראו על חיונות
חיה העלמים באצרת יסך ל ותחת כנפיו תאספה ואתלגון לכפר אשמות ולענה
זוהמת גיה החול אשר עלי ולהלביש אותה תחלצות ולחפר כל טעויות קדשך
אשר עלי די תפזרו בין הקלפה חיל כלע ייקאמו וכו ומשליך בדת עלותים כל
חמאתי ואל תבן אל ראשעו ואל תסתרבך תחמו היה נא קרוב לשועתנו
עדים אלך תקרא אמה תענה נדבר ואתה תשמע כדבר אלא יהיה עדים יקראו ואת
אענה שגהם מדברים ואת אשמע ונחננו וענגו ושמע תפילתנו כי אתה שומע
תפילת כל פה באי אנתע תפלה:

ויהי מוכ למעשים חבל הכשיל אשר יכשלו לצורך שבת בשוכו עתה חיים וכו ואף היה מעש
מינים למעשים אף שנקבלת תעמדם יתע לעשים קודם קבלת שבת אבל לא יבנה סאכלה
ואח"כ ימן בקולו קולעו ותעזמות לעורו איר השירים וקודם יאמר
לחדא שתי קדשה ושכינתה נדחילו ורחימו ורחימו ודחילו לחדא אם יח צרה ביחודא שלם
בשם כל ישראל יהיה את כל לשורר בקול נעים איר השירים קודש קדשים לעור
חפצלת הארון לשיר בקול נעים ויהי ורין כבודו הלכנו ולחבר אמת נעורים עסודו
באכה ואחוא ורעותא וחדוונא דכלא שאנן נאמתה וצמא זה תגה וקול זמרה ויעלה
לפניך קריאת שירי אירים כאלו אתר נשלמה המלך ענה וכאלו האנן הסוגות החתומות
בן ונזכה למקום שהרוחות נשמנות נחצנות משם וכאלו עשינו בלמה שמועל עלינו
להגיד בין בגלגול זה בין בגלגול אחר ולהיות תן העולים והזוכים לעולם הבא עם שאר
צדיקים וחסידיים ותחלא כל משאלות לבי למנוחה ותהיה עם לבבנו ואחרי פיט נשמת
תחשבותנו ועם יליט בעמ תעבדנו ומשליך ברכה והצלחה והרוחה בכל תעשה
ייתג ותעפר עמנו ותקיימו ואת שפלת דלותנו תרוחמנו ותשיב שכינתך לעור

קדשך בתורה פיתנו אחו

ואח"כ בק אס יא שהות יקרא בתי קודשם פוחי יתקין דין קולו ויהו סדרו
קרי אמשן ואחר אמת שן קיטין וכל עד דאיתו יהיה קרא דתלכא ואח"כ ימן עמנו לשבת קדשה
לקראת השבת כי נשא לקראת בלה ויאמר נשה תלכא צוקין ונשא לקראת שבת מלכותא
לחקל תפוחין קרי אמן: והכונה דמו לשכיה אשר היא שדה ונקראת חקל תפוחין וחקל הוא
קנין

עלמתי עליונים למעלה, וידועו אונן שנתן בקרמים אלקרייות מזמורים אלה לומר
 עלמתי עליונים למעלה, וידועו אונן שנתן בקרמים אלקרייות מזמורים אלה לומר

מלך אומם ואל יהספא לך למלות ולחלל בעליות חעלמעט וכל החוחים וסדור
 הסוכים את האשעה השלונה העקר ומשכר ורכלה לחבר את האונק לה יתא אשת
 בעים עם לודה נהיה המשכן אחד וזכן פראו עליו מזון שלעמם לה איר פדן מעספת
 נון כחוחלכ ודאן משכע עליו ועלית רענת יהלל לך לך מחור פרא ל אלגיס עונחבון
 חלע בקרבי אונקיה בכל לבי כל עור גשלות בי ונוח אלהי פאלי ניהי גועם וכר
 ואור חותור פד לרוד מזמור לה הארץ וכר חומה קמה הללניה הללנא תה מן השמים וכר
 חומי לה למטח על אנשם לבל קרח משכל איר יקרות רחש לבי דנר מוכ וכר
 חומי מלא איר מזמור לבע קרן גדולה ומחלל מאלך וכר חומי קלג איר חעלמות לרודקה
 תה מוכ ומח בעים וכר חומי קכב איר חעלמות לרוד גמחתי באחריס לי וכר

מלך אומם ואל יהספא לך למלות ולחלל בעליות חעלמעט וכל החוחים וסדור
 הסוכים את האשעה השלונה העקר ומשכר ורכלה לחבר את האונק לה יתא אשת
 בעים עם לודה נהיה המשכן אחד וזכן פראו עליו מזון שלעמם לה איר פדן מעספת
 נון כחוחלכ ודאן משכע עליו ועלית רענת יהלל לך לך מחור פרא ל אלגיס עונחבון
 חלע בקרבי אונקיה בכל לבי כל עור גשלות בי ונוח אלהי פאלי ניהי גועם וכר
 ואור חותור פד לרוד מזמור לה הארץ וכר חומה קמה הללניה הללנא תה מן השמים וכר
 חומי לה למטח על אנשם לבל קרח משכל איר יקרות רחש לבי דנר מוכ וכר
 חומי מלא איר מזמור לבע קרן גדולה ומחלל מאלך וכר חומי קלג איר חעלמות לרודקה
 תה מוכ ומח בעים וכר חומי קכב איר חעלמות לרוד גמחתי באחריס לי וכר

מלך אומם ואל יהספא לך למלות ולחלל בעליות חעלמעט וכל החוחים וסדור
 הסוכים את האשעה השלונה העקר ומשכר ורכלה לחבר את האונק לה יתא אשת
 בעים עם לודה נהיה המשכן אחד וזכן פראו עליו מזון שלעמם לה איר פדן מעספת
 נון כחוחלכ ודאן משכע עליו ועלית רענת יהלל לך לך מחור פרא ל אלגיס עונחבון
 חלע בקרבי אונקיה בכל לבי כל עור גשלות בי ונוח אלהי פאלי ניהי גועם וכר

מלך אומם ואל יהספא לך למלות ולחלל בעליות חעלמעט וכל החוחים וסדור
 הסוכים את האשעה השלונה העקר ומשכר ורכלה לחבר את האונק לה יתא אשת
 בעים עם לודה נהיה המשכן אחד וזכן פראו עליו מזון שלעמם לה איר פדן מעספת
 נון כחוחלכ ודאן משכע עליו ועלית רענת יהלל לך לך מחור פרא ל אלגיס עונחבון
 חלע בקרבי אונקיה בכל לבי כל עור גשלות בי ונוח אלהי פאלי ניהי גועם וכר

כחוחי חוץ י
 פני רך ואלת
 הדר

ידוע את ארזי הלבנון: וידקירם כמו ענף לבנון ושריון כמו מוק ראמה
 קול ידוע חוצב להבות אש: קול ידוע יחיל מדבר יחיל ידוע מדרגת
 קדש: קול ידוע יחולל אילות ויחשוף יערות ובהיכלו כלו אומר
 כבוד: ידוע למבול ישב וישב ידוע מלך לעולם: ידוע עזו לעמו
 ידוע יברך את עמו בשלום: אלא ככה ופד

אלא אל אלהי הרחוק שליט בעלונתם ונתחמוטם ברחמיך הרבים יהא עמה עמדתן לפניך נאחיה
 כל חסן להתקדש בקדושתך ובעולות עמך וזר די ידוע תעלה דחוי אשר אם עמיהם וצנן וצנן
 להיומם כל חסן לקבלתו פת העשב אנוי עבשי למנוחיי כי ה' יתן עלינו עבשי ונבשי ונבשי כל מה נבשי
 ישבב וכו' כהן חלבו ודאן תשבע עבשי ושלמת דעגת יחלל פי הללגה הלל עבשי את ה' אלהי את
 ה' בחיי אדמיה לאלהי בעגלי: ואחז יאחי ה' בחיון לכה דודי ככלקתן ואם אין אבות יאחו ג' כאלו וכו' נלמ
 ואחז תאחי ג' חמוי ג' ליום השבת יחלן כולקתן ומתקין בשם יעקב יעקב: ואחז תבא לביתך ומתקין בשם יעקב
 ולהעלות חישונות העולות ופיתת המקדש שלום ומתקין השולחן ופתיקו יחזיר להודו כל דבר כבוד בעדה וקולא
 יתאזר שבכח סגולת הקדש השולחן בקרב בית בית חושב ארץ שלם הפירות יעלה אורח המקדש לדמעות
 העולות שהעלה אור לפני שלום שלום השדה וכן נסה עלינו אור ענף ה' כי עתה תקנה
 חיים באורך נראה אור ניה ג' עש וכ': ואחז מאיר ל' פיקוס חמשת עשר נאש יאשמות תאחי כל כבוד יקיס ואלו
 ל' קבצו וכו' הרע אונה איך בעלוקים חמשת שבת אשר באו לעולות לאותות שאתך הקדוש שהם מבישי
 חבלה נל בוקים ל' כן אשר עלין הנה סוד המקדש שלום וכו' הסתבלות נכד של שבת
 כצדק הדליקו את הער נולטא כח אור ע' עליה עקבא קדישא יתמלא שם איל שנה ארץ לתר עם אורי
 יעלה נר לעומת חלבות קדישא נר שם אשר הוא לעולות בית קדישא יצאק כהן יתקדים פ' מקדמות
 היגעש מ'יה אהיה בכמה יאההיה נחמד יאההיה יאההיה נחמד יאההיה נחמד יאההיה נחמד יאההיה נחמד
 הנר הזה נר דעשים יעקב יתמו חמשים כן הארץ ודעשים עג ארם ובלע הדות לבנות וכו' ויהי טעם
 ואחז מלך לביתו כעשרת וקנס הכריב סין כעשרת שבת יתו חשלה:

למעשר כספך
 תאמר בעמיה

תלבוש שבת אחות. אפעהת שלמות. מן בן בן אמר עיני. הא לומכי איתת:
 הדין אפוא לקבלן. ואנא מאיב לק' לך. מן בן סג' זמן לך. לא סלקית עול לבטלך:
 חנניה ד' חמשת. היבואן סח' חמשת. בהלא ארז ל' מית. חמשת חסן שבת:
 מקשערת כל ספירה. בין כליל חמשה. אמת ל' יטא עידיא. אמת לבדוק עשור:
 עש' ל' ק' א' עשוא. כלס' בירא בין עיניא הארז יתותן ספירה. מן בן לבדא תביעא:
 ארזיק חומא קעבשא. אמת הא כתר א' ס' שא. בין דשא' יעלה בקודשא בין מקוב לבדוק קדש:
 אמת לישראל כעשתא. נעבי די' בתולתא. לחזא אולת קשא. מן קש' כולין אפרותא:
 דעיק די' ד' חמשת. נחסי כרת כרת. היכל ע' בית חמשת. אמת ח' בית שבת:
 פלדעתיא סתרא. אעבי אבא נאחא. אוק' ל' בית סעיד ד' חמשתא. הא חמשת ל' סוד דעשתא:
 אמת ד' חמשת. ד' חמשת מ' חומא. להני עי' ביתא. להני חמשת שבת:
 חמשת כ' עש' ל'. אמת ל' ישא' כעמלא. אמת' פתחא ל' כליל. ד' חמשת סת' סת' סת':
 חלבוש חמשת. לקבל מ' קב' כ' און א' חמשת מאיבא. ד' חמשת חמשת סת' סת':
 מה כמים נה' וז' חמשת. אמת חמשת בתרא. הא חמשת חושב כעמלא. הא סת' ל' סת':
 חמשת שלם יקיא. אמת חמשת כל אמתא. עול חמשת עול לחמשת. עול נאח' ל' חמשת:
 חמשת חמשת. חמשת חמשת חמשת. חמשת חמשת חמשת. חמשת חמשת חמשת:

לֶךְ אֲכַל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךָ וּשְׂתַה בְּלֶב טוֹב יִינֶה כִּי כָבֵד
רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֶׂיךָ :

ושוב לו שידור לחם לעניים כפי נדבת לבו :

סדר קבלת שבת

יש מקום שנהגים לאמר מזמור זה קודם כמה מדליקין :

צט " מֶלֶךְ יִרְגֹזוּ עַמִּים • יֹשֵׁב כְּרוּבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ :
" בְּצִיּוֹן גָּדוֹל • וְרַם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים : יוֹדוּ
שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא : וְעוֹ מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֱהַב
אֶתָּה כּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל • מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בִּיעֲקֹב אֶתָּה
עָשִׂית : רֹמְמוּ " אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲרוֹם רִגְלֵינוּ
קְדוֹשׁ הוּא : מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנֵינוּ וְשִׁמְוֵאל בְּקִרְאֵי
שְׁמוֹ • קִרְאִים אֵל " וְהוּא יַעֲנֵם : בְּעַמּוֹד עֵינַי יִדְבֵר
אֱלֹהִים • שִׁמְרוּ עֲדוֹתַי וְחַקְנֵתֵן לָמוֹ : " אֱלֹהֵינוּ אֶתָּה
עֲנִיתֵם אֶל נִשְׂאֵהֵי יִתְּ לָהֶם • וְנִקֵּם עַל עֲלִילוֹתֵם :
רֹמְמוּ " אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲרֵ קְדוֹשׁ • כִּי קְדוֹשׁ "
אֱלֹהֵינוּ :

ק מזמור לתודה הריעו לי כל הארץ: עבדו את
" בשמחה באו לפניו ברננה: דעו כי
הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו: עמו וצאן מרעיתו:
באו שערי בתודה חצרתיו בתהלה: הודו לו ברכו
שמו: כי טוב " לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו:

ערב

קבלת שבת

ערב שבת מחפליין מנחת כמו בחול ואין נופלים על פניהם ואחר המנחה הורוים שבישראל חסידים ואנשי מעשה נוהגים ללבוש בגדים נאים ככל אחד כפי יכלתו והולכים לקראת שבת בשמחה ובטוב לבב יש בהם שהולכים לבתי כנסיות ויש מהם שהולכין סחוץ לעיר כל אחד כפי הכנת מקומו כאנשים ההולכים לקראת כלה מלכתא ונוהגים לומר זה הסדר :

כט מזמור לדוד הכולל בני אלים הכולל כבוד ועו : הכולל כבוד שמו השתחוה ל

בהדרת קדש : קול על המים אל הכבוד הרעים
"על מים רבים : קול בכח קול בהדר : קול
"שבר ארזים וישבר את ארזי הלכנון : וירקידם
כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים : קול חוצב
להבות אש : קול יחיל מדבר יחיל י מדבר קדש :
קול ייחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר
כבוד : למפול ישב וישב מלך לעולם : עו
לעמו יתן ייברך את עמו בשלום :

במה מדליקין ובמה אין מדליקין : אין מדליקין
לא בלכש ולא בחוסן ולא בכרך ולא
בפתילת האידן ולא בפתילת המדבר ולא בירוקה
שעל פני המים : לא בזפת ולא בשעורה ולא בשמן
קיק ולא בשמן שריפה ולא באליה ולא בחלב :
נחום המדי אומר מדליקין בחלב מבושל וחכמים
אומרים אחד מבושל ואחד שאינו מבושל אין
מדליקין בו : אין מדליקין בשמן שריפה ביום טוב :
רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרין מפני כבוד

השבת

קבלת שבת

צז

השבת : וחכמים מתירין בכל השמנים • בשמן
 שומשמן • בשמן אגוזים • בשמן צנונות • בשמן דגים •
 בשמן פקועות • בעטרן • ובנפט : רבי טרפון אומר
 אין מדליקין אלא בשמן זית בלבד : כל היוצא מן
 העץ אין מדליקין בו אלא פשתן • וכל היוצא מן
 העץ אינו מטמא טומאת אהלים אלא פשתן • פתילת
 הנגר שקפלה ולא הבהבה • רבי אליעזר אומר טמאה
 היא ואין מדליקין בה • רבי עקיבא אומר טהורה היא
 ומדליקין בה : לא יקוב אדם שפופרת של ביצה •
 ומלאנה שמן • ויתננה על פי הנר • בשביל שתהיה
 מנשפת • ואפילו היא של חרס ורבי יהודה מתיר •
 אבל אם חברה היוצר מתחלה מותר • מפני שהוא
 כלי אחד • לא ימלא אדם קערה שמן • ויתננה בצד
 הנר ויתן ראש הפתילה בתוכה • בשביל שתהיה
 שואבת • ורבי יהודה מתיר : המכבה את הנר •
 מפני שהוא מתירא מפני גויים • מפני לסטים • מפני
 דחרעה • מפני החולה שישן פטור • כחם על הנר •
 כחם על השמן כחם על הפתילה • חייב • רבי יוסי
 פוטר בכלן חוץ מן הפתילה • מפני שהוא עושה
 פחם על שלש עבירות נשים מתות בשעת לדתן על
 שאינן זהירות בנדה ובחלה • ובהדלקת הנר :
 שלשה דברים צריך אדם לומר פתוך ביתו ערב שבת •

קבלת שבת

עם חשיכה • עשרתן • ערביתן • הדליקו את הנר •
ספק חשיכה • ספק אינה חשיכה • אין מעשרין ארז
הודאי • ואין מטבילין את הפלים • ואין מדליקין את
הנרות • אבל מעשרין את הדמאי • ומעריבין וטומנין
את החמין :

לכה דודי לקראת כלה • פני שבת נקבלה •
שמור וזכור בדבור אחד • השמיענו אל המיוחד •
" אחד ושמו אחד • לשם ולתפארת ולתהלה •
לכה

לקראת שבת לכו ונלכה • פי היא מקור הברכה •
מראש מקדם נסוכה • סוף מעשה במחשבה תחלה •
לכה

מקדש מלך עיר מלוכה • קומי צאי מתוך ההפכה •
רב לך שבת בעמק הכבא • והוא יחמול עליך חמלה •
לכה

התנערי מעפר קומי • לבשי בגדי תפארתך עמי •
על יד בן ישי בית הלחמי • קרבה אל נפשי גאלה •
לכה

התעוררי התעוררי • כי בא אורך קומי אורי •
עורי עורי שיר דברי • כבוד " עליך נגלה •
לכה

לא תבושי ולא תכלמי • מה תשתוחחי ומה תהמי •
בך

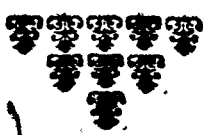
קבלת שבת

פְּלִילוֹת: עָלַי עֲשׂוּ וְעָלַי נָבֵל. עָלַי הַגִּיזוֹן בְּכַנּוֹר: כִּי
שִׂמְחַתְנִי בַּפְעֵלְךָ. בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מִה גָּדְדוּ
מִעֲשֵׂיךָ מְאֹד עִמָּקוּ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יָדַע
וְכִסִּיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרַח רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב
וַיִּצְצוּ כָּל פְּעָלַי אֹן לְהַשְׁמֵדֵם עֲדֵי עֵד: וְאַתָּה מְרוֹם
לְעוֹלָם: כִּי הִנְהָ אֵיבִיךָ כִּי הִנְהָ אֵיבִיךָ יֵאבְדוּ
יִתְפָּרְדוּ כָּל פְּעָלַי אֹן וְחֲרָם כְּרֵאִים קָרְנֵי בְּלַתִּי בְּשִׁמְן
רַעֲנָן: וְחִבֵּט עֵינַי בְּשׂוֹרֵי בְקָמִים עָלַי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה
אֹזְנִי: צְדִיק כְּתָמַר יִפְרַח כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁנָה: שְׂתוּלִים
בְּבֵית יי בַּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּכּוֹן כְּשִׁיבָה
דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יי צוּרֵי וְלֹא
עוֹלְתָהּ בּוֹ:

צַג יי מֶלֶךְ נִאֲוֹת לְבִישׁ לְבִישׁ יי עוֹהַתְאֹר אֶף תִּכּוֹן
תִּבֵּל בַּל תִּמּוֹט: נִכּוֹן כְּסֹאף מֵאֵן מְעוֹלָם
אַתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יי נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יי שִׂאוּ
נְהָרוֹת דְּכִים: מְקִלוֹת מִים רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי
יָם אֲדִיר בְּמְרוֹם יי עֲדַתְךָ נִאֲמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נִאֲוֹה
קִדְשׁ יי לְאַרְךָ יָמִים: כל טעמות ומה קל טעם

ואומר שלוח צבור קדיש לעילא

ברכו

לְעַם יְהוּדָה קְדוֹשׁ כְּרִיךְ יְיָ: וְשִׁבְעָה בְּרַחֲמֵי וְרַחֲמֵי יְיָ לְחַלּוֹת שֵׁם יְיָ כְּוָה בִּיחּוּל
שֵׁם כְּסֹפֶל יִשְׂרָאֵל מִתְחַלְלֵת בְּכֹהֵן יְשׁוּבָה אֲכִיב סִכָּא קְדִישָׁא בְּרַקְוֹן אֲנִי
אֲרַח בְּרַקְוֹן עֲלֵיךְ וְלִהְיוֹת יְיָ מְעוֹלָתֵי הַשָּׁמַיִם וְלִהְיוֹת עֲבָרָה אֲדִירָה לְעַמְּךָ הַיְיָ
בְּעֵת בְּרַקְוֹן וְעַתְמַלְכֵי הַשָּׁמַיִם בְּאֵרֵי וְפִרְסֵם עֲלֵיכֶם בְּנֹכַח רַחֲמֵיךָ נִשְׁלַח אֶף כְּעַלְמֵי יִתְהַלֵּךְ אִישׁ
לְעַמְּךָ בְּרַקְוֹן תִּשְׁכַּח רַחֲמֵיךָ לְעַמְּךָ הַיְיָ קְדוֹשׁ הַרְבֵּה זֶן לְהִוִּית עֲבָרָה לְרַחֲמֵיךָ
לְעַמְּךָ יְיָ עֲלֵיכֶם וְעַתְמַלְכֵי הַשָּׁמַיִם יִדְּעוּ כְּוָה עֲלֵיכֶם וְעַתְמַלְכֵי הַשָּׁמַיִם יִדְּעוּ כְּוָה עֲלֵיכֶם

ובעול עהחון חטון ברע יאחי
לְעַם יְהוּדָה קְדוֹשׁ כְּרִיךְ יְיָ: וְשִׁבְעָה בְּרַחֲמֵי וְרַחֲמֵי יְיָ לְחַלּוֹת שֵׁם יְיָ כְּוָה בִּיחּוּל
שֵׁם כְּסֹפֶל יִשְׂרָאֵל מִתְחַלְלֵת בְּכֹהֵן יְשׁוּבָה אֲכִיב סִכָּא קְדִישָׁא בְּרַקְוֹן אֲנִי
אֲרַח בְּרַקְוֹן עֲלֵיךְ וְלִהְיוֹת יְיָ מְעוֹלָתֵי הַשָּׁמַיִם וְלִהְיוֹת עֲבָרָה אֲדִירָה לְעַמְּךָ הַיְיָ
בְּעֵת בְּרַקְוֹן וְעַתְמַלְכֵי הַשָּׁמַיִם בְּאֵרֵי וְפִרְסֵם עֲלֵיכֶם בְּנֹכַח רַחֲמֵיךָ נִשְׁלַח אֶף כְּעַלְמֵי יִתְהַלֵּךְ אִישׁ
לְעַמְּךָ בְּרַקְוֹן תִּשְׁכַּח רַחֲמֵיךָ לְעַמְּךָ הַיְיָ קְדוֹשׁ הַרְבֵּה זֶן לְהִוִּית עֲבָרָה לְרַחֲמֵיךָ
לְעַמְּךָ יְיָ עֲלֵיכֶם וְעַתְמַלְכֵי הַשָּׁמַיִם יִדְּעוּ כְּוָה עֲלֵיכֶם וְעַתְמַלְכֵי הַשָּׁמַיִם יִדְּעוּ כְּוָה עֲלֵיכֶם

עֲרֵבִית שֶׁל שַׁבָּת

בְּרַכּוּ אֶת יי המְבוֹרָךְ :

מֵאוֹרֵי הַקֹּהֵל בְּלַחֵשׁ

יִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדָיו
אֵין אֱלֹהִים : יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :
וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה :

וְיִתְפָּאֵר חֲתָן הַמַּעֲרִיבֵים
שֶׁעַל עַלְוֵת וְעַל עֲוֹנוֹתֵינוּ
חַסְדֵּי יי :

וְעוֹנֵינוּ בְּקוֹל רֹם
נִשְׁמָע רִיחַ נִשְׁמָע
וְחַיֵּינוּ יְחִידָה
בְּרוּךְ יי הַמְּבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

הַיְכָל לְבַנְת הַסְּפִיר
מִזֶּרֶח הַלְּבָנוֹת דְּנוֹקְבָא דְבִרְיָאָה

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרֵךְ
מַעֲרִיב עֲרֵבִים בְּחַפְזָה פּוֹתַח שְׁעָרִים בְּתַבּוּנָה
מְשַׁנֵּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַיּוֹמִים וּמְסַדֵּר אֶת
הַכּוֹכָבִים כְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרַצּוֹנוֹ : בּוֹרֵא יוֹמָם
לַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר : הַמַּעֲבִיר
יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה וּמְבַדֵּל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבָאוֹת
שְׁמוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּעֲרִיב עֲרֵבִים :

הַיְכָל אֱהִיבָה
מִזֶּרֶח הַלְּבָנוֹת דְּנוֹקְבָא דְבִרְיָאָה

אֱהִיבָה עוֹלָם פִּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֱהִיבָה תּוֹרָה וּמִצְוֹת
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדָּת עַל כֵּן יי
אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוֹמָנוּ נִשְׁיַח בְּחֻקֶּיךָ וּנְשַׁמַּח וְנַעֲלֹחַ
בְּדַבְּרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקֹּתֶיךָ לְעוֹלָם
וְעַד כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ וּבְהֵם נִהְגֶה יוֹמָם וּלְיָלָה

ערבית של שבת

797
וְאֶהְבֶּתְךָ לְאֵתְמוֹר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים : בְּרוּךְ אַתָּה יי

שיר אל אזהב את עמו ישראל :

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד : ברוך שם כבוד

מלכותו לעולם ועד : ואהבת את יי אלהיך

כָּל־לִבְךָ וְכָל־נַפְשְׁךָ וְכָל־מְאֹדְךָ : וְהִיָּתְדְּבָרִים

הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־אֲנִי מְצוּקָה הַיּוֹם עַל־לִבְךָ : וּשְׁנַתָּם

לְבִנְיָה וּדְבָרֵת פֶּסַם בְּשַׁבְּתָה לְבִיתָה וּבִלְכַתָּה בְּדֹרְךָ

וּבִשְׁלֹבָה וּבְקוּמָה : וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ

לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ : וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזֹת בֵּיתָה

וּבִשְׁעָרֶיךָ :

אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוֹתָי אֲשֶׁר־אֲנִי

מְצוּרָה אֲתָכֶם הַיּוֹם לְאֶהְבָה אֶת־יְהוָה

אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲמֹדוֹ כָּל־לִבְכֶם וְכָל־נַפְשְׁכֶם : וּנְתַתִּי

מִטְהַר אֲרֵצְכֶם בְּעַתּוֹ יוֹדֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ

וּתִירֶשֶׁה וּצְהַרְרָה : וּנְתַתִּי עֵשֶׂב בִּשְׂדֶךָ לְבַהֲמֹתָה

וְאִכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ : הַשְּׂמַד לְכֶסֶף פֶּקִידָתָה לְבַכְכֶם

וּסְרַתְּם וְעַבְדְּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם :

וְחָרְדוּ אַף־כִּנְכֶם וְעַזְרָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִחַד מִטְהַר

וְהָאֲדָמָה לֹא־תִתֵּן אֶת־יְכוּלָהּ וְאִבְרַתְּם מִהָרָה מֵעַל

הָאָרֶץ הַטְּבֵרָה אֲשֶׁר־יִנְתֵן לָכֶם : וּשְׂמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי

אֱלֹהִים עַל־לִבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת

עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם : וּלְמִדְּתֵם אֹתָם

את

עב יוד הי ינו הי
פס יוד הי ואו הי
חיה יוד הא ואו הא
כן יוד הה נו הה

היה
כפשה זורכין (אם עב לכתוב)
הא חתבאית של מיכאל
חסד
נכרמין (עב עיטן כב הנוכר)
לקחיה עני להחידנות
זכרה
המנוכה
חזיה לעמא
חיככה לעני

חתיכת ארבע שוק הפושק
יש מן הינות כעין עשי בעי

ערבית של שבת

ק

אֵת-בְּנֵיכֶם לִדְבַר בָּרַם בְּשַׁבְּתְךָ בְּבִיחָךָ וּבְלִכְתֹּךָ
בְּדָרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וּכְתַבְתָּם עַל-מוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ : לְמַעַן יִרְבוּ יַמֵּיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל-
הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַתְיֶיכֶם לְתַחַת לַיהוָה כִּי־מִי
הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ :

כל פסוק זה יבין עב יער

וַיֹּאמֶר יי אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל

ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפיהם

בגדיהם לדתסונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת :

וזהו לכם לציצת זכרון אתם וזכרונם את כל מצות

ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי

עליכם אשר אתם זנים אחריהם : למען תזכרו

ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם :

אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים

לחיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם : יי עליכם אמת

ואמונה כל זאת קיים עלינו ביהוה יי אלהינו

ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפורנו מיד

מלכים הגאלנו מלכנו מכף כל עריצים האל הנפרע

לנו מצרנו המשלם גמול לכל אויבי נפשנו השם

נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו המדרריכנו על

במות אויבנו וירם קרננו על כל שנאינו האל העושה

לנו נקמה בפרעה באותות ובמופתים בארמת בני

חם המכה בעבדתו כל בכורי מצרים ויוציא את עמו

ישראל ין ד 4 3

כנפיהם בגדיהם לדתסונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת

וזהו לכם לציצת זכרון אתם וזכרונם את כל מצות ועשיתם אתם

ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עליכם אשר אתם זנים אחריהם

למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם

אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לחיות לכם

לאלהים אני יהוה אלהיכם יי עליכם אמת ואמונה כל זאת קיים

עלינו ביהוה יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפורנו מיד

מלכים הגאלנו מלכנו מכף כל עריצים האל הנפרע לנו מצרנו

המשלם גמול לכל אויבי נפשנו השם נפשנו בחיים ולא נתן

למוט רגלינו המדרריכנו על במות אויבנו וירם קרננו על כל

שנאינו האל העושה לנו נקמה בפרעה באותות ובמופתים

בארמת בני חם המכה בעבדתו כל בכורי מצרים ויוציא את עמו

ישראל ין ד 4 3

ערבית של שבת

ישראל מתוכם לחירות עולם המעביר בנו בין גזרי ים סוף ואת רודפיהם ואת שונאיהם בנהומות טבע: ראו בני ארץ גבורתו שבתו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם: משה ובני ישראל רק ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם: מי כמכה באלים? מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: מלכותה? אלהינו ראו בניך על הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו: יימלך לעלם ועד: ונאמר כי פדה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: ברוך אתה ייגאל ישראל:

השכיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלבנו לחיים טובים ולשלום: ופרוש עלינו סבת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו מהרה למען שמך והגן בעדנו ופרוש עלינו סבת רחמים ושלום ברוך אתה יי הפרוש סבת שלום עלינו ועל עמו ישראל ועל ירושלם אמן:

הכל קדש קדשים
 סוף כהב דנוקבא דבריאה
 והימנו לזא יוד כה כל זה
 ותזונ עם נוקבא מס קודם
 חזרת לצורך שמחותנו
 כעמידה זו רמז כי עשה חזק
 חזונית עם יעקב עולם כלם:

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות היא לעלם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:

ואומר שליח צבור קדיש לעילא

אדני

קא ערבית של שבת

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

יא

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

ברכה זו חסרה לזאת עשה
משבח לזאת

(בעשרת ימי תשובה אומרים זכרנו לחיים אל מלך חפץ בחיים כתבנו בספר למענך אלהים חיים אל חי) מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם הוד אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע בקיץ (מוריד הטל) ובחורף (משיב הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך טמית ומחיה ומצמיח ישועה :

ידוה אלהינו ה' דאיה
ידוה ימנו

(בעשרת ימי תשובה אומרים מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים) ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יי מחיה המתים : אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה כי אל מלך גדול וקדוש אתה : ברוך אתה יי האל הקדוש :

ידוה אלהינו ה' דאיה
ידוה ימנו

ידוה אלהינו ה' דאיה
מעפץ ימנו

בעשרת

עובדיה של שבת

(בעשרת ימי השבוע אתה המלך הקדוש)

אתה קדשת את יום השביעי לשמך תכלית מעשה
שמים וארץ ויבדתו מפל הימים וקדשתו
מכל הזמנים וכן בתוכ פתורתך:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכלו אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויבדך אלהים את
יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות: ישמחו במלכותך שומרי שבת
וקורא יעזוב עם מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו
מטובך וישיבי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו
קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו
קדשנו במצותך שים חלקנו בתורתך
שבענו מטובך שמחנפשונו בישועתך וטהר לבנו
לעבודך באמת והנחילנו אלהינו באהבה וברצון
שבת קדשך וינחלו כה כל ישראל מקדשי שמך
ברוך אתה מקדש השבת: יה אדני יימנו
רצה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
וחשב העבודה לדביר פיתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש

ערבית של שבת

קב

בראש חדש אומרים זה

אלהינו ואלהי אבותינו יערה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע ופקד
 וזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלים עירך וזכרון
 משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה
 לטובה לחן לחסד ולרחמים ביום ראש החדש הזה לרחם בו עלינו
 ולהושיענו זכרנו ואלהינו בו לטובה ופקדנו בו לדרכה והושיענו
 בזמנים טובים בדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו וחמול ורחם
 עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנוך ורחום אלה:

ואתה ברחמיה הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחוינה
 עינינו בשוכה לציון ברחמים ברוך אתה המחזיר ^{ידוה אידהגיה}
 שכינתו לציון ^{ליהו אל להיגט}

מזדים ^{כינה ויחל חסדו לך} אנחנו לך שאתה הוא ^{עני הקונו} ואלהי
 אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן
 ישענו אתה הוא לדר ודר נודה לך ונספר תהלתך
 על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות
 לך ועל נסיה שבכל יום עמנו ועל נפלאותיה
 וטובותיה שבכל עת ערב ובקר וצהרים
 הטוב כי לא כלו רחמיה המרחם כי לא רזמו
 חסדיה כי מעולם קוינו לך:

בחנוכה אומרים זה

על הנפסים על הפורקן על הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות
 ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה
 בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול תשמונאי ובניו כשעמדה עליהם
 מלכות וזו הרשעה על עמך ישראל לשפחם מתורתך
 ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת
 צרתם

ערבית של שבת

צַרְתֶּם רַבְתֶּם אֶת רִיבֵם הִנֵּה אֵת רִיבֵיכֶם נִקְמָתָא נִקְמָתָא נִקְמָתָא מִסְרַת
 גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים וְרָשָׁעִים בְּיַד צְדִיקִים
 וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְזָרִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ וְלֵךְ עֲשִׂיתָ שִׁם גָּדוֹל
 וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְדוּתָא
 בְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בְּאוֹר פְּנֵיךָ לְדַבֵּר בְּיַתְּךָ וּפִינוּ אֶת הַיְכָלְךָ וְטָהַר
 אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְעוּ שְׁמוֹנָה יָמִים אֵלֶיךָ
 בְּהַלְלֵךְ וּבְהוֹדָא וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְפִישׁ וּנְפִילָא וְנִדְרָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְרָה:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תְּמִיד שְׁמֶךָ
 מְלַבְּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְכָל הַחַיִּים יוֹרוּךְ סְלָה

(כ"י ימי תשובה אומרים) וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך)

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
 האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב פרוך אתה הו

ירוה אידהנויה ה ייהו
אלהים לחתמא

י"ה טוב שמך ולה נאה להודות :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים

עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ : וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ

כָּלנוּ יחד באור פְּנֵיךָ כִּי באור פְּנֵיךָ נִתַּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ

תוֹרָה וְחַיִּים אֱהָבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרָכָה

וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַב

עוֹז וְשָׁלוֹם :

בעשרת ימי תשובה אומרים :

(ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה

ונחמה ונזרות טובות נזכר ונכתב לפניך

אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום) :

ברוך

ערבית של שבת

קג

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן : ירדה אורה נזילה ו יהו
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי : מצופונין למרגל
 אלהי נצור לשאני מרע ושפתותי מדבר מרמה : עש זה הוא בימור
 ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל
 תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תדרוך
 נפשי וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם
 וקלקל מחשבותם : יהו כמוץ לפני רוח ומלאך יי
 דחה : למען יחלצון ידיך הושיעה ימינך וענני :
 עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען
 תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי : עשה שלום במרומי
 הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
 ואמרו אמן :

ואומר שלוח צבור

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים
 ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות
 ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך
 אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל
 מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות : יי רב טוב לאותנו
 ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
 הגבור והנורא אל עליון קונה ברחמי שמים וארץ

מגן

עֲרֵבִית שֶׁל שַׁבָּת

א' דלמדיה ידונה נהרגנא ה' ללמדיה ידונה נהרגנא א' דלמדיה מצפין יהונוא

מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְרוֹ מַחִיה מַתִּים בְּמֵאמְרוֹ הֵאֵל הַקֹּדֶשׁ

(בַּעֲשֶׂרֶת יָמֵי תְשׁוּבָה אוֹמֵר שְׁלִיחַ צְנוּר הַמֶּלֶךְ הַקֹּדֶשׁ)

שְׂאִין כְּמוֹהוּ הַמְנִיחַ לְעַמּוֹ בְּשַׁבַּת קִדְשׁוֹ כִּי בִס רְצָה

לְהַנִּיחַ לָהֶם לְפָנָיו נֶעְבְּרָה בִּירְאָה וּפְחָד וְנֹדְדָה לְשִׁמּוֹ

כְּכֹל יוֹסֵת מִדְּמֵי הַבְּרֻכּוֹת וְרוֹב הַהוֹדָאוֹת לְאֶרֶץ

הַשְּׁלֹמִים מִקֹּדֶשׁ הַשַּׁבָּת וּמִבְּרַךְ הַשְּׁבִיעִי וּמִנִּיחַ

בְּקִדְוֶשָׁה לְעַם מִדְּשֵׁנֵי עֲוֹנָה זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצָה נָא בְּמִנוּחֵינוּ :

קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ :

שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ שִׂמַּח נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבָּנוּ

לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרֻצּוֹן

שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ וַיְנַחֲחוּ בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקֹּדֶשׁ הַשַּׁבָּת :

ואומר שליח צבור קדיש תתקבל :

כִּג מִזְמוֹר לְדָוִד יי רַעִי לֹא אֲחֶסֶד בְּנֵאוֹת דָּשָׂא

יִרְבִּיעֵנִי עַל מֵי מְנוּחוֹת יִנְהַלְנִי נַפְשִׁי

יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ : גַּם כִּי אֵלֶךְ

בְּנֵי אֶצְלֵמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אַתָּה עִמָּדִי שִׁבְטְךָ

וּמִשְׁעֵנְתְּךָ הִפְרָה יִנְחֵמֵנִי : תַּעֲרֶךְ לְפָנָי שְׁלַחן נֹגֵד

צִרְרֵי דִשְׁנָת בְּשִׁמְן רֵאשֵׁי כּוֹסֵי רוּיָה : אֵךְ טוֹב וַחֲסֵד

יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי וּשְׁבַתִּי בְּבֵית יי לְאֶרֶץ יָמִים :

ואומר קדיש יהא שלמא רבא

ברכו

קד

עובדת של שבת

בדשיות חמבורך :

ואמרו הקהל פלוש

ישתבח ויהי פאד שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא שהוא אשון והוא אחרון ומבל עדי
אין אלנים: יחי שם מבורך מעתה ועד עולם
ונרוסם על כל ברכה והתחלת:

מענין בקול רם

ברוך חמבורך לעולם ועד :

עלינו לשבח לארון רחל לתת גרולה ליוצר
בראשית שלא עשנו כנוי הארצות
ולא שמו כששפדות האדמות שלא שם חלקנו
בהם וגורלינו ככל חמום: ו
ואתנו פרעים ומשתחיים לפני מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים
יוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת
עז בגבדי מרומים:

הוא אלהינו ואין עוד אחר אמת מלכנו ואפס
גולתנו כפתוב בתורה וידעת היום והשבות
אל לבבך כי הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד :

יגדל אלהים חי וישתבח נמצא ואין עת אל
מציא אתו: אחד ואין יחיד ביהודו נעלם

וגם

ערבית של שבת

וגם אין סוף לאחדותו : אין לו דמות הגוף ואינו גוף
לא נערוך אליו קדושתו : קדמון לכל דבר אשר
נברא ראשון ואין ראשית לראשיתו : הנו ארון
עולם וכל נוצר יורד גדולתו ומלכותו : שפע
נבואתו נתנו אל אנשי סגולתו ותפארתו : לא קם
בישראל כמשה עוד נביא ומביט אל תמונתו : תורת
אמת נתן לעמו אל על יד נביאו נאמן ביתו : לא
יחליף האל ולא ימיר דתו לעולמים לזולתו : צופה
ויודע סתרינו מביט לסוף דבר בקדמותו : גומל
לאיש חסיד כמפעלו יותן לרשע רע ברשעתו :
ישלח לקץ ימים משיחנו לפרות מחכי קץ ישועתו :
מתים יחיה אל ברוב חסדו ברוך עדי עד שם
תהלתו : אלה שלש עשרה לעיקרים הן הם יסוד
דת אל ותורתו :

בצאתו מבית הכנסת אומר :

י נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך :

והולכים לבתיהם לשלום :

החסידים ואנשי מעשה החפצים לעבוד את ה' בכל נפשם יודעו ולא יונעו
למצא דברי חפץ וחפצים לאור באור החיים ומצאו את לבנם שלם
לקרא כל שבת על שלחנם קודם שמקדשים קדושה רבא פרק שביעי סמסכת שבת
כי בו יודעו לבלתי יכשלו בשום מין אב מלאכה ה' ויעוד קוראים בסדר קדשים
במסכת כלים בפרק ראשון המשנה הששית המתהלת עשר קדושות הן וכו' עד סוף
הפרק והמשנה הראשונה בפרק השני משום אל תעמיד על הפרק כי בזה יקשו
קשר אמין תורה וארץ ישראל וירושלים ובית המקדש ושבת וה' בראשם וכל המנוגה
לעשות הטוב והישר יצפה לטוב הצפון ליראיו :

ההולכים

שבת שלום ושבבנדך יאמי

לום עלים תלאכי הערת תלאכי עליון תתלך תלכי התלבים הקדוש בריך הוא : ג' פעמים
תואם לעלום תלאכי השלום תלאכי עליון תתלך תלכי התלבים הקדוש בכרו הוא : ג' פעמים
דיכונע לעלום תלאכי השלום תלאכי עליון תתלך תלכי התלבים הקדוש בריך הוא : ג' פעמים
כעל תכס לעלום תלאכי השלום תלאכי עליון תתלך תלכי התלבים הקדוש בכרו הוא : ג' פעמים
לא יא מי היו העשם בתקווע שבת שהיא תהיה ית יאמי תכך

אשתחילתי יתצא ויחזק מפניעם מכייה : בטח בה לב כעלה ועלל לא יחסר : גמלתהו עובולא ריע
פל יתיחיה : דרעה צמי ופעמים ודעש כחכך כפיה : היתה באטות פנחי מחיחך תביא
חיה : ותקם כעור לילה ותתן טכך לביתה וחזק לעשרותיה : וזמה ערה ותקחהו חפרי
עיה נענה כרם : חגיה בעגן ותתנה ותתתן זרועותיה : נעמה כי טעכסחיה לא יכבה
ללה עק : ידיה שלחה כביעור וכפיה תמכו פלך : כפה פרישה לעש ידיה שלחה לאכנין :
אחרא לביתה משלם כי כל ביתה לבוש שעם : מיכדים נעמה לה עש וארנת לבשה : נודע
נעשים כעלה כשכרו עם זקני ארץ : סדן עמיה ותחכור וחזני ענה לבטעג : עון ויה דר
נעש ותשחק ליום אחת : פי פתחה כחכמה ותורת חסד על לעונה : נערה הליכות ביתך
חס עזרות לא תאפל : קחוכנה יאשינה כעלה נה ללה : רבית טות עשחיל וארעלות
עלפנה : עקר החן והכל היצי אשה יראתה היא תתלה : תנלה חפרי ידיה נהללה כשערים
לעשיה : יאמי טעמה זגיסהעליתתמה לטלה

דינחא נעשחת אברך : שחן עשן עתה בריך : כר ינחא וכו'

תלכות כר ינחא שחן תשחת קדוש נעשחת תלדות הקדוש שאת צן נוד הקדוש חבוש על אפך
פארכך : כר ינחא וכו'

פגור כר ינחא תושב נוכ ישבת יום נפתה יום אשר בחמת כחשית צורים שעתות סם
קטתה נודך והדרך : כר ינחא וכו'

יא כר ינחא עצי סגים שותדים למודיה הם לומדים ארמית ולא אורי הקודש יקדש תלך
התק יערך תוצרך : כר ינחא וכו'

יאח כר ינחא לשלה תפוחים עלת ללקוע כותרקחיס סוד תרה כעציס ולחיס טענה אדם
תאר כעבנרך : כר ינחא וכו'

יורה כר ינחא נאזרת בגבורה ובתלחתת אש דת העשפה נחרב הנצחת מתערה שלבת
נוד צנרך : כר ינחא וכו'

יורה כר ינחא לתקום אכע עיס הגעט ופע אייה לע גם גולת כותרת על עיש תשורי
נמי ינרך : כר ינחא וכו'

יורה כר ינחא בקדוש הקדשים קן דוק לחוש חזשים שבע שכתות סוד חמשים
קשרת קשרי עק קשרי : כר ינחא וכו'

חתמה בר יוחאי יוד חתמה קדומה. העקפת לכבודו פנתה. שלשים ועשר נתיבות ראשית
 תרומה את כרוב ממשח זיו אורח: בר יוחאי וכו'
 כתר בר יוחאי אור תופלא רוס מעלה. יראת מלכביט כירב לה תעלומה ואין קורא לה מת
 ען לא תענד: בר יוחאי וכו'
 טר יוחאי אשרי יולדתך אשרי העם הם למחך ואשרי העומדים על פנוך. לבנשיחטן מתוך
 ואורח: טר יוחאי תשחת אשריך עמן שען מחכרך:
 ואחכ ירית הכפתים ניכרן ויאמר כרוך מקדש אתינים השבת זכור ושומר כדכור אחד נאמר:
 ואם יהיה ל עני אגדות על הדפ לדוריה העבא עמוס נהג עמו
 נאחכ יעגוד כתקולו על הענף ויאמר לא פעורתא דחקל תפוחין קדישין:
 יאמר עמוס פנקים על חסכת ענת

פרקא

יציאות השבת שתיים שהן ארבע כפטים וצתיים שהן ארבע עשרה כפטים
 העני עומד בחזק וכעל הבית כפטים. פשע השני את יודו לטעם
 ונתן להך ידו של כעיהכ אושטגל מתוכה והוציא העני חייב וכעיהכ
 פטור פשע כעיהכ את ידו לחזק ונתן להך ידו של עני אושטגל מתוכה
 והכנס כעיהכ חייב והעני פטור פשע העני את ידו לטעם ונמלכ כעיהכ
 מתוכה אושטגל לתוכה והוציא שני הם פטורים פשע כעיהכ את ידו לחזק
 ונמלכ העני מתוכה אושטגל לתוכה והכנס שניהם פטורים: כ לא יפס
 אדם לטעם הספר סמוך למחזה עב שיתפלל לא יפנס אדם לא למחזה ולא
 לבורסקי ולא לאכל ולא לנץ. ואם התחילו אין חפשיקים. חפשיקין לקב ענין
 חפשיקין לתפלה: ג לא יצא החייט כחמטו סמוך לתשיבה שאם ישכח
 יצא ולא הלבג בקולמוסו ולא יפלא את כלנו ולא יקרא לאור העיני
 אחרו החזון יראה היכן תנוקת קוראים אבל הוא לא יקרא כינעתכו לא
 יאכל הזכ עם הזכה מפני הדין עבירה: ד זאן מן הה לבות שאחרו
 בעלי תחנעא בן חזקיה בן גוריש כעשלו לבקרו עמו עבר כע על
 כה ועמנה עשיר דברים גזרו כו כיוס: ה בשא אין שורין דיוסא
 וכרשיין לא כרי שיעורו חבשו יום וכה מתדין בשא אין עתה און
 של פשתן לתך התנו לא בני שיהנינו מבעני יום ולא אתה הצמרתו
 לא כרי שיקלע השני כמתדין: ו בשא אין פריסין תענות חיה ע
 ודין לא בני שיעורו מבעני יום וכה מתדין: ז בשא אין חופין
 לנכרי ואין מועטן עמו ואין תבניהן עליו לא כרי שיגיע לתקום קו
 וכה מתדין: ח בשא אין מותן ערות לעבדו ולא כלים לבוכמנו
 לא כרי שיעורו מבעני יום וככולן כה מתדין עם השמש: ט

יציאת השבת הנאות חשית
 ליעני: עתה מן חתום שהן ד'
 חכמיהם: כעט תפס השול
 כפית: בחזק לטע העות ככה:
 חייב עמך הלאה פלגיה
 עקר הן הדין האלה יוסט
 כרמות הרכים: פטורין על
 עה מוסא חלפה פלגיה וקמ
 קוצה כמון עני ועוד לאשטין
 דתנה הבאה כעבדה אפיה
 וחייבן עלי: כ למחזה אפי
 בחול סמא יפס זוג הפס
 ותפסר עטת התפלה: לגחן
 שחא תעק: לבנשיחטן מקום
 שיכור הפזורה גזרה עלה יראה
 הפסד בעורת ויכא לתקין
 יעבור זמן התפלה: לאכל אפי
 כענה קטנה: לך אפי וקין
 אין חפשיקין אפי זמן לחזק
 קודש זמן התפלה: ילקח תפסה
 היתרה שיהיה אפי עני ע
 לא לתפלה אין זמנה קבוע:
 ג לבג שוש: יפלא יפיו וכיש
 הפנס מן החלם עני ע
 פלגיה: הנה שחא ימנה: היכן
 חייבן יתחילו לקרות: עבירה
 לבטול זכה תפלה ככרת וקמ
 זכ עמך אפי: יתענה עמכם
 לפי שיקלע לתך: ז ולא
 אין פשק ולין קין לאחזר כמ
 כמתקין: ח סמטן ששוקין
 ער רשע: ופשיקן לחלפול
 חכמה אפי: לאן אדם חזקה
 חכמה עמך: ז אונן

חתמה בר יוחאי יוד חתמה קדומה. העקפת לכבודו פנתה. שלשים ועשר נתיבות ראשית
 תרומה את כרוב ממשח זיו אורח: בר יוחאי וכו'
 כתר בר יוחאי אור תופלא רוס מעלה. יראת מלכביט כירב לה תעלומה ואין קורא לה מת
 ען לא תענד: בר יוחאי וכו'
 טר יוחאי אשרי יולדתך אשרי העם הם למחך ואשרי העומדים על פנוך. לבנשיחטן מתוך
 ואורח: טר יוחאי תשחת אשריך עמן שען מחכרך:
 ואחכ ירית הכפתים ניכרן ויאמר כרוך מקדש אתינים השבת זכור ושומר כדכור אחד נאמר:
 ואם יהיה ל עני אגדות על הדפ לדוריה העבא עמוס נהג עמו
 נאחכ יעגוד כתקולו על הענף ויאמר לא פעורתא דחקל תפוחין קדישין:
 יאמר עמוס פנקים על חסכת ענת

ז' עשרת' למעולת עבת סבת קובעת
למעולת' ולעולת' עשרת עול' ערבין -
ערכו' חצרות ותחומין' הדלוקו' ל' פי'ך
בה' שאלה דוכר העלה נשין קו' ספ'ך
חשיפה ער'ין ב' כוכבים' לכ' הוול' א'
דתיקין חש'ל' הוא' ואין חשב'ל' להעלות
חמומת' דת'ל' ל'א' דתיקין דת'ו' הוא'
כמח' חש'ער הוא' וז' ערבין עירובי
חצרות' וז' חת'ן כוכב' פ'א'ט' א'וסף
הכל' :
פרק ג' בריה חקים הנחת שתי קדירות :
וככז' עצום קדים שלקטין חן
הערה' נובטן תע'ב' דער פ'ו'ת' הדברים
סו'ז' חן השדה' יריף יפ'נה' החל'ס' ממת'
הקדיה' או'ית' אל' ע'ל' החל'ס' ויכ'ס' כ'י
ש'י'ע'ט' : חת'ן חס'ן נות'ן על הברי'
אחי' שירף' אף' חת'ן כ'עול' כ'י'ו' על'א'
החן ע'ל' דוכר' אח' : ב' ג'וי' לשח'ן א'ע'ל'
דופ' : כופ' ע'ע'נ' סבי'ה' ואין כ'ו'ל' חקים
קדי'ה' אח' : ג' אין נות'ן בשכ' :
החיס' קוח'ס' על' נח'ש'ת' : ת'ד'ל'ג'ל'
א'ע'ל'ה' ק'ער' : י'פ'ק'ע'נה' י'כ'ר'נה' ע'ל'
פ'ור' עק'ס' בח'ה' : וחול' וא'ב'ק' ה'קוח'
נוכח' הש'ע' ג'כ' וז'י'ן כ'ו'ל'ת' ח'נו'
ת'ל'ג'ת' הא' : ד' ס'ל'ן ע'י'נו' וכ'ע'ט'ן
ה'ס' ח'צ'ו'ן כ'ת'ן ח'צ'ו'ת' ח'ת'ת' ח'ל'מ'ן
פ'ק'י' ח'מ'ק' ע' בת'ן ח'ל' ע'ב'י'ה' : א'ס'
ב'ע'ת' ח'יס' ע'ע'ט'ט' כ'א'ור'ו' ע'נו'
כ'ע'ת' : חו'ל'א'ר' כ'ל' ע'י'ש' כ'ו' ב'יה' קי'נ'ו'
ק'ט'ן א'ע'ל' ד'ופ'ע' ח'מ'ן ח'נו'כ'ר' ל'ו' וט'ע'ן
ע'ס' ו'ח'ל'ס' ו'ח'ס' כ'י'ב'ו'ל'ו' ה'ק'דו'ל' : א'ע'נ'י'
כ'ל' נ'ח'ו'ס'ת' ש'י'ע'ל' ע'ט' ס'ו'ל'ס' ו'ח'ע'ט'
ח'יס' ל'ח'ע'ל'ה' י'ח'א'ש' ל'ח'ת'ג' ב'ין ע'ש'
ה'ש'ל'ס' : ה' ע'פ'י'נו' ח'ע'ל' כ'כ'י'ה' נ'ש'
כ'ת'ו'כ'ו'ת' ח'ת'ן : ל'א' ח'יס' ח'ו'ע'ט'ן -
ה'ה' ל'ה' ח'ת'ת' : א'ב'ל' נ'ח'ן ח'יס' ר'כ'ו'
ש'י'ח'ו' ב'ל' ח'ו'ע'ט'ן : ש'ח'ע'ט'ן ח'ן ח'א'ור' :
ח'ח'ו'ת' כ'ת'ן ק'ע'ת' : ג' אין נות'ן כ'ע'ת'
ל'פ'ן ח'וק'ה' ק'ו'ר' א'פ'י'ל' ל'כ'ל' ז'כ' א'ס'ו'
ל'ח'ל'ל' ו'ד'ו' ח'ש'ל' כ'ל' ח'ס'י'נו' : נ'א'ר'ן
אין נ'ח'ן ח'ן ח'ת'ן ק'ע'ט'ק' : ל'א' י'מ'ן ק'ד'ו'
ח'וק'ת' ח'ח'ת' ח'א'ו'ת' : ע'י'צ'ו'ת' ד'ל'ת' ב'ת'
ח'א'ש' ואין ח'פ'ל' ח'ב'נ'ל' ח'י'כ'ט' : ח'ת'ו'כ'ו'ת'
א'פ' ח'ע'ס' י'ח'ו'ס' ח'ת'ן ס'כ'ת' :
פרק ד' א'ח'ת'ן ח'ת'ן ק'ד'ו'ק' ח'ע'ן ח'ו'ה'
ח'ת'ת' ח'ס'ל' ח'ח'ת' ח'ק'ד'ו'ת' : ח'כ'ר' ח'ע'ל' ח'ח'ס'
ח'ת'ת' ח'ת'ת' : ח'ן נ'ח'ש' ע'י'ע'ל'ס' כ'כ'ל' ח'י'ב'כ' ח'ת'ן ח'ן ח'י'כ'ו'ת' :
ח'ת'ן ח'ת'ת' ע'י'ע'ס' ו'ח'ע'ס' ח'ס' ח'ק'ד'ו'ש' : ח'ו'ס'ן כ'ל' כ'כ'ר' ד'ר' ק'ד'ו' ח'ו'ס'ן :

עבת עם חשיפה עשרתן ערכתן הדלוקו את הנר ספק
חשיפה ספק אינו חשיפה אין תעשרין את הנרואי ואין חשבין
את הכלים ואין חלוקין את הנרות אבל תעשרין את הדלות
ונתעבין ונתנתן את החמין :
פרק ג' בריה שהסיקוה כקש וכבבא נותין עליה תבטל
כגפת בעצים לא יתן עג שיגוריה או עג שיתן חן
חאפר כשא חתין אבל לא תכשיל וכהא חתין ותבטיל
מעלן אבל לא תחזירין וכהא חתין חזירין : ב' תנו'
שהסיקוהו כקש וכבבא לא יתן בין מתכווין בין מעל ובין
כופח אהסיקוהו כקש וכבבא הכי הוא ככדים בגלת ונעל
הרי הוא כתרור : ג' אין נותין ביצה ביצה התיחס כשכיל
שתדלגל ולא יפקיענה בסנדין נכ' יסי' חתיר ולא יעליונה
בחול וכאכך דוכים כשכיל שתצלה : ד' פ'עשה שעשו אש
מכריא וכהא'ו' ס'ל'ן על צונן לתוך חמה של חתין אמרו לן
חכמים אם כשפת כחתין שהוחמו בשפת אסורין בריחיה
וכשתי' ואם כ'י'ט' כחתין שהוחמו כ'י'ט' אסורים בריחיה אסורין
בשתי' חול'א'ר' ה'דוק'ה' ע'נו'ת'ן ה'י'ח'נו' כשכ'ת' ח'ע'י'כ' א'ע'ט'
ש'ד'ופ'ת' אין ע'נו'ת'ן ח'ת'נה' : ה' התיחס שפיטה לא יתן לטעם
צונן כשכיל ש'י'ח'ת'ן אבל נותן הוא לעכו' או לתוך הכוס כ'י'
ל'פ'ש'י'ן ח'א'י'ל'פ'ס' ו'ה'ק'ד'ו'ה' ש'ה'ע'ב'י'ן ח'ד'ו'ת'ת'ן לא יתן לטעם
תבלי' אבל טהן הוא לתוך הקערה או לתוך החת'ו' ד' יודא
או'ת'ר' ל'כ'ל' הוא נות'ן ח'ז'ן ח'ד'כ'ר' ש'י'ש' כ'ו' ח'ו'ל'ן ו'צ'ו' : ז' אין
נו'ע'ט'ן כ'ל' ח'ת'ת' ח'נ'ד' ל'ק'כ'ל' כ'ו' א'ת' השתן ואם טת'נו' ח'כ'ע'ל'
י'ס' ח'ת'ר' ואין נ'א'ר'ת'ן ח'ת'נו' ל'פ'י' ש'א'י'נו' ח'ן ח'ו'כ'ן ח'ט'נ'ט'ן
ע' ח'ד'ש' א'כ'ל' לא י'ש'ן ר'ע'א' כ'ל' ה'ע'ו'ת' ח'ט'ל'ע'ט'ן ח'ז'ן ח'ה'ע'ר'
ה'ד'ו'ל'ק' כ'ע'ב'ת' נ'ו'ת'ע'ן כ'ל' ח'ת'ת' הע' ל'ק'כ'ל' ע'י'צ'ו'ת' ו'לא'
י'ת'ן ל'ח'כ'ו'ת' ח'יס' ח'פ'ט' ש'ה'וא' ח'כ'כ'ה' :
פרק ד' כחה עולתן וכמה אין נותנתן אין נותנתן לא
ולא בזבל ולא כחלה ולא כפי' ולא כחול'ט'ן
בין יכסים לא בתבן ולא בזין ולא כחוכין ולא כעשכין כח

א'ח'ת'ן ח'ת'ן ק'ד'ו'ק' ח'ע'ן ח'ו'ה' ח'ת'ת' ח'ס'ל' ח'ח'ת' ח'ק'ד'ו'ת' : ח'כ'ר' ח'ע'ל' ח'ח'ס'
ח'ת'ת' ח'ת'ת' : ח'ן נ'ח'ש' ע'י'ע'ל'ס' כ'כ'ל' ח'י'ב'כ' ח'ת'ן ח'ן ח'י'כ'ו'ת' :
ח'ת'ן ח'ת'ת' ע'י'ע'ס' ו'ח'ע'ס' ח'ס' ח'ק'ד'ו'ש' : ח'ו'ס'ן כ'ל' כ'כ'ר' ד'ר' ק'ד'ו' ח'ו'ס'ן :

שמ כן ואלו עין קשר ופסין חוטם לאמת
טכני טרע הפחם: ד' לענות קלוע לבנות
בואת הקלוע: ד' רבנות דליתין וזבין
ערי עב לא שקנה הטעם על דבך הלין וזב
עליו ועבר בנ' וזפת חלוטין פמך ח' בכל
ומותין על חזות לא וצפיה ועשים קבוקין
ל' זע' הכפך ח' חלטה חרמית ל' זע'
כר' זשהו לעשות פ' פ' ספחטו טעם כו: פ' ל'
טגפונט קל' לאו טב' ה' ט' סוכין ח' זע'
באין פתחין ט' זפ' ה' זקב' באש ט' זבין ע' זע'
ה' כ' פתחין ק' זקב: ד' ק' טע' ט' טכנות ד'
ל' ח' באר' וט' ז' זכ' א' ז' טע' ז' טע'
ה' זע' ל' ח' ז' א' ח' ז' טע' ז' טע'
ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'

ואחז' יאמר האמרי חזק על ספר הויכח השין לטענה על לל' שבת
זכור את יום השבת לקדשו ד' יצחק פתח ואמר כתב ויברך אלים את יום השביעי ששת יום
תל' טעמו ובינים קבועי שבת לא יהיה כו' וכין ולא משתכחי כיה תקוט מה בכח
אשתכח תביה לא קב' תאט' כל ברכין לעילא ודתא ביעא שביעה תלין ותאט' תאט'
לא אשתכח תאט' ביותא שביעה משום דההוא יתא את ברכין מנייהו על שם יתח'
עלין וכל חד וחד יתא כל חד וחד ביותו מההוא ברכה דאת ברכין ביות'
שביעה בג' תאן לאיתו כדרא דמתחנתא בעי לסדרא פתריה כל איטן עיהא יומן
דהא כההוא זמא אודמן ברכה לאת ברכא כל שבתא יומן דשבתא וברכתא לא אשתכח
בלתורא דקניא ועלוא בעי לסדרא פתריה בלי לא דשבתא: ד' יצחק אמר אפי' ביות'
דשבתא תהי: ד' יונא אמר בעי לאתעבא בהא יותא ולתובל תלת סעודתא כשבתא
בין כשבתא שבעה ושמגא מהא יותא בעלתא ד' אבא אמר לאזדונא באטו יומן
דלעילא דאת ברכין מהא יותא: והא יותא מליא דישיה דזא ממלא דנחית משבתא
ד' יתא סתומא דבולא ואעיל לחקלא דתפוחין קדישין תלת וחתן חכד עייל שבתא
ד' יתא בלחון כחרא ועז בעי כז' לאתעבא תלת וחתן אין דהא תל' מהיחטו

גל שערקא קדישא, וזעיר אנפין, נבחקלא דתפוחין, ונעי כז לאתעגא כהו ולחחד.
 ואתא דאריע סעודתא תעיקו אחזי פנימותא לעילא, ושעסיה דהוא כז סני, כז
 למדרא פתוריה, תלת זמני תכל עייל שבתא ולא ישתבח פתוריה ריקטא ותערי
 כתיב עליה כל שאר יומא דשבתא ובהא: תלמי אחזי וכל מהימנותא לעילא, כז
 שני אורי הא, תאו דאשכח תלת סעודות, כשבתא קלא נפין ומכיוזא עליה אמ
 נעג עליה לא סעודתא חדא לקבל שתיקא קדישא דכל קדישין והרכבתך על נמני
 דא סעודתא תעג לקביל חקלא דתפוחין קדישין, והאכלתך נחלב יעקב אביך
 ויהי סעודתא דאשכחלם בזעיר אנפין, לקבליה בע לא שלמא סעודתיה ובע לאתעגא
 יתו סעודות, ולתמי בכל חו וחד משום דאיהו מהימנותא שלמתא וכגין כך שבתא
 יקר תכל שאר זמני ומגין משום דכולא ביה אשתכח ולא אשתכח הכי בכלהו זמני
 אז חייא כז משום דאשתכח כולא ביה אדכר תלת זמני דכתיב ויכל אלים
 יום השביעי, ג' שבת ביום השביעי, ויבך אלים את יום השביעי, ר' אבא בר הנה
 ונ בסעודתא דשבתא הנה חדי בכל חו וחד ונה אתר דא היא סעודתא קדישא
 שתיקא קדישא סתמא דכולא, בסעודתא אחרא הנה אתר דא היא סעודתא קדושה
 יין הוא וכן ככולהו סעודות, כד הנה אשלים סעודת, הוה אתר אשלתו סעודת
 מהימנותא, כזי שבעין הנה אמר הכי אהקיט סעודת, ומהימנותא אתקוט סעודתא
 תלמי, כד הנה יתיב הנו מבזיין עליה אז תעג עליה והאכלתך נחלת יעקב אביך.
 ר' אעור לאבני אין סעודת הין מתתקט אל לילא דשבתא כתיב והרכבתך
 למותי אביך ביה כלילא מתברכא מפרוטתא וכלהו חקל תפוחין ומתברכא
 שריא דבר טע ומתתא אתוספת ויהוא לילא חנוא דמטרוטתא הני ובע כז
 תמי בחנותא ולמיכל תלת סעודתא דמטרוטתא:

זכר את יום השבת לקדשו דא איהו דא דכרית קדישא וכגין דכהא ברית קיימין כל
 תקנין דעיילי גופא ואיהו כלל כולא, כדונא דא שבת איהו כלל דאורייתא וכל
 יין דאורייתא ביה תלין, וקיימתא דשבת כקיימתא דכל אורייתא מאן דעגרי שבת
 מתא דעגרי אורייתא כלל: פקודא לתמי דכיר יום השבת כל אבג אתי יום השבת
 לקדשו דא דשבת הא אוקיימתא בכל אימין דוכתי יומא דוכריתא דעילתא ואית
 פלג

כלל לא אורייתא ומאן דעגרי שבת באו עגרי אורייתא כלל זהא אתמר דוברת
ושבת לקדשא ליה בכל זיני קדושין מאן דאזכר לחלכא אצטריך לברכא ליה מאן
דאזכר שבת צריך לקדשא ליה זהא אתמר זכור לדברא איהו שמו איהו לערבא
זהא וזה בלא פירוש יום שבת כזא רכל מהיתנותא דתלא מרישא שלאה יי
דכל דרין שבת איהו כלל תלת דרין אינון וכלהו אקדיון שבת שבת שלאה שבת
דימתא שבת דלילא וכלהו חד ואיקרי כלל שבת וכל חד כד איהו שלטא בעל ד
לחבריה וזמן לן כהדיה כההוא שלטא עליה וכד האי אתי לעלמא כללהו אתין
וזמין כהדיה כד אתי לילא זמין כהדיה לשבת דימתא וזמן ליה כהיכליה
ואתמר כהדיה כין זהא אתיא שבת שלאה אתמשך עליה וכלהו גנין כהדיה
דלילא וכגו סעודתא דלילא חמוי חבימתא כדאתי ימתא זמין כהדיה לתרין
אין אחרין דרזא שלאה ורזא תתאה דא דאנהיר ליה וזא דאנהיר מעיה וכלל
כחזא אקרי שבת ושלטא כיומתא דשבת ואין תלת דרין אינון כלל וזא רכל
אורייתא תורה שבכתב נביאים וכתובים מאן דעגרי שבת עגרי אורייתא כלל
תרין תרין אינון נחד סיבתא כהדיהו כגוואליי דקאים כין האי וכין האי חזו
עלמא לית כיה גוון ליכתי חזו כאתגליל האי מרגל כד שארי לאתגליל -
נהרין א אתון גלפין כלעין נעצין ונקשין בקישין נקסעדין נהרין כל חד נחד
א אתון אינון תרין שמהן מחקקין כההוא תרגל וביומא דשבת נעצין נהרין וכל
פתחין נעפי נעלמי ואינון אלהיה יהו מתנעצ אתון נעצין דלהון עאלין דאכל
נהרין דא כדא וכד עאלין דא כדא נהרין דא חזו דא כתרין גוונן חד גוון חזו
גוון סומק ומאינון תרין גוונן אתעכידו תרין שמהן אחרטין עד דסלקין אתון
שמהן א נפיק נעצין ועאל כאת נהרין תרעיהו כתרין גוונן ואינון תרין שמהן
חד אקרי ידוד נחד אקרי אל נהרין כחזא ה נפיק נעצין ועאל כאת נהרין
תרעיהו כתרין גוונן ואינון תרין שמהן חד אקרי ידוד כזא דאלגים נחד אקרי
אלגים נהרין כחזא י עילב כ נהרין נעצין כחזא ועאלנו דא כדא נהרין -
תרעיהו גלפין מחקקין כחזא ואינון וקפן רישא נהרין תנעצין ענפין סלקין תהא
סערא ותהא סערא ואינון חד סרי ענפין ואין תרין אתון דנהרין מתחכקן דאכל
אינון

ואתן ידוד ידוד מצפן מצפן בדוא דתליסר תכילן דרחתי, ואין תרין ארתון
 כנעאלין דא ברא נכד מתחברן דא ברא זקפן כישא נהדון ומנצפן על בלא
 באיטן חוסר. עפין דנפין ככל סגור. ה' דאשתאר איה סלקא בשמא חר
 לאתחברא בהדיהו ואיה אד' וכל אלן עתהו בלענן נכצפן ונפין ושלעיהא
 ימא, כיון דאין שלע' עפן ההוא מרגלא עלאה בלגא מנצפא, ומגו נצפא דילה
 לא אתחזי בה גונן, כנעאלין עתהו חר עתהו מנצפין אד' דאיהו שביעאה
 מתעגרא ושא, במרגלא תתאה ואתישב עתהו אחרא תחותיה ואיהו י'ה, ואסתחזר
 סגור מרגלא עילאה כיהמתעגרא ההוא נצפא דנצפן בהאי עתה, לבתר דכנע' בהאי עתהו
 עפין מעיקו שבע' עפין לבג סגור ומתחברן כלגא כחרא ואתעביד דתיבא וכרסיית חרא
 להוא מרגלא עילאה ושלע' בעמיו מלבא בכורסיא כיומא דא נחדי בלא, כיון דחדי בלא
 תיב בלבא על כורסיא וסלקין בשנעין עפין כורסיא כגא אמרין, ואיטן תרין ארתון סלקין
 ונחין נהדון ומתעגרו ארתון כנע' בלא דאורייתא בעמי כדרי ארתון קדמא, וסלקין לחד
 לשיתעביטן ולחד בשיתעביטן אחרטן, ואין איטן יב שבעין דישראל עלאה, תו אין תרין
 ארתון סלקין ונחין בעמי כדרי ארתון דסופת דכנע' ארתון וסלקין חר כחמש דדנין ולחד כחמש
 דדנין, ואין עשר ארתין לא בלא לבנע' ארתון יב שבעין כדרי ארתון בלא דאורייתא ועשר
 ארתין דתריין ארתון דסופת הא כנע' ארתון דסופת דאורייתא, ורוא דא ירית מרגלא עלאה
 כהוא כורסיא לעב' ארתון כנע' ארתון מרגלא תתאה בשעתא דתיב מרגלא עלאה כהוא
 כורסיא לעב' ונהדון כנע' ארתון סין ההוא מרגלא תתאה דהוא בחשוכא תסתכל בההוא עבי
 בחילא ותוקפת לאיטן ארתון דא תרשים בהון דאקדן אד' וכיון ארתהו וספק ההוא
 עווא ועל כל איטן כנע' ארתון עלאין ושאיב לן ההוא מרגלא כנעיה ונהי עהירו דנצפן
 לעב' עיבר, כיון דהאי מרגלא נצפן ושאיב לאיטן ארתון כהוא סין מרגלא עלאה ארתון
 כהדיהו ואתחבר מרגלא כהוא ונהי בלא חר ודא איהו רוא חרא דהושבחתא וקא אוק ימא
 ארתון כנע' מהאי סגרא ומהאי סגרא דא איהו סבתא די כנונייהו סין מרגלא למרגלא כנע'
 ארתון כנע' מהאי סגרא ומהאי סגרא דא איהו סבתא די כנונייהו סין מרגלא למרגלא כנע'
 עלאה ובלא האי וקא ארתון עבתעא איהו רוא דעבת. זכור רוא דכורא איהו
 רוא דכורא דנקט כל שיית דעלמא עלאה, את יום השבת לאסגאה מעלי שבתא
 דאיהו ללא ודא איהו את לקדשו דאצטריך קדושה וצו עמא קדישא ולא תעגרא בהו
 כגא

בזקת חיו. זכור אתר לית ליה שכתה ולא קיימא ביה שכתה דהא לית שכתא באתר דכיו
עלמא ופס לעילא. ולתתא אית שכתא אתר דאצטריך לאדכרא ועל דא כתיב יזכר
עון אבונתו וגו' ואית תמן תמן לאדכרן זכין דבג' וחוכני ולית שכתא קתי כסימא קדשא
תה דאיהו קתי. ומאן איהו קתי? זכור ופס לעילא בגין דכלא רזא דרברא איהו ותמן
אדכרן רזא דשמתא קדישא יתג' ולתתא אצטריך לאתקדשא ובמה אתקדש בזכור דהא
מניה עביל כל קדושן וכל ברכאן. וזא כד אתעגבא מעל שכתא על שמתא קדישא
בזקת יאור בצלמתן וכבעותן וכסודרא דחוקה ואי תימא זכור לא אצטריך לאתקדשא
דהא מניה נפקין כל קדושין דעלמא לאו הכי דהא דא אצטריך לאתקדשא כיומא נזא
אצטריך לאתקדשא בלילא וכל קדושין טעלן לן ישרא לברו ואתקדשן בקדוש דקדו:
ימא דא מענומתא מתעמרא בשבעין עגרין ועמא עלמא קדישא אשתלים בכל
סגרין ואתגדירו כליו דגין וכלא בחדא דברכאן וכקדושא על קדושה ותוספתא דקדושה
קדושא דמעל שכתא דא איהו קדושא דעסבראשית דהא אתקדש אתלתין ותריין שבילין
ותלת דגין דתפוחין קדישין וכעין לאדכרא עלהא קדושא כלל דעובדא דבראשית וטיחאטא
לכ' שבילין ותלת דגין דאתכלילן בהו והייגרא דסגודותא דעובדא דבראשית דהייגרא וכל
השמים וכו' ניכל אדים דאית כסיהודא דא לה תיבין תלתין ותריין שבילין ותלת דגין
דתפוחין קדישין תלת דגין דאינון שביע שביע ואית ביה רזא דעלמא עלמא
ורזא דעלמא שתאה ורזא דכל מהימנותא תלת זמנן אדים חד עלמא תתאה וחד זמנן
ישק וחד עלמא עלמא קדישא קדש קדשין כע' כע' לתסוד סגודותא דא בחורא
ברעותא דלבא לאסגודא קמיה מאריה דמהימנותא וכל מאן דיסהד דא נישני ליה
ורעותיה לזא חכפר עלכל חוכני כח' אלה אקב רעה בנו וכו' האי קדושה איה
בחד מתקלא לקבל סגודותא דמהימנותא ואינון תלתין נה תיבין אוחרטן סגוד
דאית בניכולו כליו סלקן לשבעין תיבין לאתעמרא בהא שכת דמעל שכתא
זכאה חולקיה דכר עס דיבון רעותיה למילן אין לקרא למאריה: וכו' לאזא
אתקינו סגודתא דמהימנותא שלחתא חדוונתא דתלבא קדישא אתקינוטשעול
דחלבא נזא היא סגודתא דחקל תפוחין קדישין נושי אנטין ועתיקא
קדישא איתין לסעגא בהרה:

אהלה

תלך מסלד סצמד ואזלנד כתרק: ה עזימתני כגפמח לבי ועזרת יעלנו
 לבי שמעו אהורנו:

זמר כמסחין	למעל גו פתחין	לכחקל תפוחין	דאיטן קדישין
וזן לך הבתא	כפתורא חדתא	ויפתורא עבתא	דגהרא על דישין
מיטא נשאלא	מסייעהו בלה	בקיטנען חולא	ומאען ולבנען
יחקה לך בעלך	דביסגורא חלה	לעביד טיחא לבי	יחא כתיש כתישין
טוחין אהעקתין	כעילין דעבדן	כרס אעפין סגורן	זכוחין עס כפצין
חוסין יית	ועל חולא תרת	נהורא לה יתני	ופרכאן דנעשיין
קריכונשכישין	עבדו תיקונן	לאפשא זיטן	וענן עס רחשין
למעבד שאתרין	ירוחין חולין	כדרתין וסגרתין	פזת לתא עבשין
ועטורין עבשין	ומלכא דעלמא	יטעטער כלא	בקרית קדישין
דעיתין וסאתירין	כגווה כל עלתין	כרס עתיר יתין	הלא כנעש כנעשין
יחא ועולדקתיה	דתשרי פלעמיה	דיתעג לעמיה	כחתיקין היך דובשין
חסור לדנותא	תנרתא דסתותא	ופתגורא עשעהא	כצפונא ארשין
כחמרא גו כפא	ומדאט אשא	לארוס וארוסא	לאחקפא חלשין
עמנו לתן כתרין	כחילין יקישין	כשבען עיעורין	דעל זבי חמשין
פכרתא תתעור	כשית עתא נפטר	כנוון מתקסור	זיטן דכעשין
עביתן ושכיקין	תסאלכן דרחיקין	כחילין דחשיקין	ופלזיט חרשין
רא סתותא	דאבא ואיתא	אבהן דעלתא	נכולהו נהורין
ין נדירין	לפטרין דעברין	ופשעין נהורין	נחטנו לא תרין
וואחוד	דעווא נחוד	כרובא בכרובא	דביקין חכרין
א דחולא	דאריק למשא	למלכא משוחא	ועיפין זשירין
לשכת	דנהיג פלבס	ואשק לרא בת	נדיכן נחורין
דעלמא	דעילת כיתא	ואפיק נעמה	ואיכין ופדין

לשא

למנוח דאומיה	למפרק גבשתיה	דחיצין זקמיה	סזידין דזרחין
ושון מערתא	לירוס ומנה	במערב לביתא	לכנן וכננין
נשיהן קשיטין	ואינן קשיטין	בדיומן חלמין	אובטשין חנוכין
זהירין למסדי	כשולמן דלסדי	דעגין דזיסרי	דנחור דעזרתין
אחידן לבלה	בלילא בלילא	זסכא דלעילא	זלילא דבעזרתין
נהירו דענפין	דחפין כענפין	זעירא דלעגין	במערתא חקין
וחלאן בבשרא	דענה אנפירא	דירואן כחמדיא	נייטן געירין
ומעמין טעמין	דחריקין טעמין	נפאטן נכוסתין	דריחין יקירין
ענפין לבשין	ענפין לכנשין	דלכין כשיטין	דכרלג מחוונין
שביעית דחויא	לאלין כשיט	לעילא מעמא	ואחמרא בשיתין
אמא היא שביעית	דחלמא נשולא	כעילא נחמא	ואשולא דזירין
כלילא שערא	קב כלילא	ואמא שערא	לכדיק וכדיק
ונחמין דדיטן	ומערין חרין	ככישין געמין	כחובין דענפין
נחלב דחואכ	נסרכ דעמין	בעקבי דהותין	טחישין כחליין
פרידן פרידן	פרידן עקילין	שתיקין דחומין	חשיבין וקדיין
חשיבין כחיתין	שתיקין שכיטין	נעצבין כפיתין	כפיתין חבירין
נחלכו כחית	נשולמן יחזית	לעמא ידדע	כנערין וכוברין
שאלתון אמל	נרו לון אמל	דנזין אמל	נסתרא דסתנין
נישרון כקדשא	דחיתין דעמא	ולכרי זיש	אשער כעמין
נאכז לקדשא	נהיכל נדרתא	ואשרי בדוכתא	לעלמין ודריין

ויהא רעואתן קדס עתיקא קדישא וכל קדישין עמיהא וכל עמירין סתיהא דכלא דיתתקן טולא
 חיהא לנלא רישיה דזעיר אשפן ולהעיל לחקל פמוחין קדישין כעירין דאשפן כדעוא וכחור
 ויתתקן חן קדס עתיקא קדישא דכל קדישין עמיהא דכל טחירין סתיהא דכלא רעואת ורחמי חמא
 כנזירי עמא כדעואת וחדוא עלי ועל כל כע ביתי ועל כל הגלגל א. ועל כל כע ישראל עתה ו
 חל עקתן כישין חיתין לעמא ויתון ויתיה לא חזינא עירי נסתא עכרא כל עיר ועתה חמא חמא
 בית דלא וישבנמא חפשא כשאלת דמא ויתון ויתיה לא חזינא עירי נסתא עכרא כל עיר ועתה חמא חמא
 חמא וחסא וחי ארביי נחזני רוחי ויחמי לון ארביי דמאן יהי דעמא חמא חמא
 לש יחולק דמא פרידן קוא נפישתה בדחיל ורחמי דיתון ורחיל היט חוכן וחזות לקיים חסות
 לקום על לקין כחן עמל וכור אריוס חסות לקדשן להאיר אריוס גדולים כשפיעט עמין ופוחלע

יהי טעם וכו' ותפק יתן שינו בערות ויקום

ליל שבת

קה

ההולכים

בתמים לשמור דרך ה' ישישו וישמחו לעשות רצון קונם ונאמו
 נאם להורות ולומר שם ה' בנעימות קול לו קול אליו כל אחד ואחד
 לכבר את ה' מהינו תקרא מחינו ובפרט בשבתות וימים טובים וראשי חדרים וסימנם
 ש"ר על כן כיום שבת יומרו וישוררו בשירים מעולים כספירים אשר שר החכם
 החסיד האלהי מהר"ר יצחק אשכנזי ז"ל לכבוד השבת בשלוש סעודות שלו. זה הוא
 לליל שבת ומפני השמחה נשמט והרצה לאמרו שכרו הרבה מאד לסעודה ראשונה של
 שבת לנטקה דזעיר אנפין לעטרה כסוד סטרה מוצעת ושלחן ערוך ונר ולוק וקדוש
 על היין והכוס מלא בידו ואמר קודם הקידוש :

שבת פרק ז

כלל גדול אמרו בשבת כל השוכה עיקר שבת ועשה מלאכת
 הרבה בשבתות הרבה אינו חייב אלא חטאת אחת. היודע
 עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל שבת ושבת. היודע
 שהוא שבת יעשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל אב מלאכה ומלאכה.
 העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחד אינו חייב אלא חטאת אחת : אכורת
 מלאכות ארבעים חסר אחרת הוורע והחורש והקוצר והמעמר הדש והזורה הבורר
 המוחר והמרק והלש והאופה הנוזז ארץ הצמר המלכנו והמנפצו והצובעו והטווה
 והמיסך והעושה שתי ברזי נירין והאורג שני חוטין הכוצע שני חוטין הקושר
 והמתיר והתופר שתי תפירות. הקורע על מנת לתפור ב' תפירות הצד צבוי השוחט
 והמפשיטו המלחו והמעכר ארץ עורו והמוחקו והמתכור. הכותב שתי אותיות
 והמחק על מנת לכתוב שתי אותיות. הכונה והסותר המככה והמבעיר המכה בפטיש
 המציא מרשות לרשות הרי אלו אכות מלאכות ארבעים חסר אחרת : ועוד כלל אהר
 אמרו כל הכשר להצניע ומצניעין כשהו והוציאו בשבת חייב חטאת עליו. וכל
 שאינו כשר להצניע ואין מצניעין כשהו והוציאו בשבת אינו חייב אלא הצניעו :
 המציא חבן כמלא פי פרה. עצה כמלא פי נמל עמיר כמלא פי טלה. עשכים
 כמלא פי גדי. עלי שום ועלי בצלים לחיים כנרונרת יבשום כמלא פי גדי. וזין
 מצטרפין זה עם מזה. מפני שלא שוו בשיעוריהן. המוציא אוכלים כנרונרת חייב
 ומצטרפין זה עם זה מפני ששוו בשיעוריהן הוין מקליפיהן ונרעיהן ועוקציהן וסוכן
 ומורסנן ר' יהודה אומר הוין מקליפי עדשים שמתכשלות עמהן :

פרק ח

המוציא יוין כדי מוינת הכוס. חלב כדי גמיעה. דבש כדי ליתן על
 הכתית. שמן כדי לסוך אכר קטן. מים כדי לשוף בהם ארץ הקלור
 ושאר כל המשקין ברביעית. וכל השופכין ברביעית. ר' שמעון אומר כלן ברביעית
 ולא אמרו כל השיעורין הללו אלא למצניעיהן :

סדר קידוש

סְעוּדַתָּא דְמַהֲמֻנְתָּא שְׁלִימְתָא חֲדוּתָא
 דְמַלְכָא קַדִּישָׁא אֲתַקִּינוּ סְעוּדַתָּא דְמַלְכָא

י' א' 14 דא

סדר קידוש

דא היא סעודתא דחקל תפוחין קדישין וזעיר אנפין
ועתיקא קדישא אתין לסערא בהרה :

- אומר בשבחין • למיעלגו פתחין •
 - דבחקל תפוחין • דאינון קדישין •
 - ג זמין לה השתא • בפתורא חדתא •
 - ובמנרתא טבתא • דנהרא על רישין •
 - מינא ושמא לא • וביניהו כלה •
 - בקשוטין אולא • ומאנין ולבושין •
 - חבק לה בעלה • וביסודא דילה •
 - דעביד ניהא לה • יהא כתישבתישין •
 - ז וחין אף עקתי • בטלין ושכירין •
 - ברם אנפין חדתין • ורוחין עם נפשין •
 - ח דו סגי ייתי • ועל חדא תרתין •
 - נהורא לה ימטי • וברכאן הנפישין •
 - ק ריבו שושבינין • עבירו תקונין •
 - לאפשא זינין • וגונין עם רחשין •
 - ל מעבד נשמרין • ורוחין חדרתין •
 - בתרתין ובתלתין • ובתלתא שבשין •
 - ו עטורין שבעין לה • ומלכא דלעילא •
 - דיתעטר כלא • בקדיש קדישין •
 - ד שימין וסתמין • בגו כל עלטין •
 - ברם עתיק יומין • הלא בטיש בטישין •
- יהא

סדר קידוש

קו

- הארעוא קמיה
- דיהענג לשמיה
- א סדר לדומא
- ושלחן עם נחמא
- ב חמרא גו כסא
- לארוס וארוסה
- ג עבד להון כחרין
- בשבעין עטורין
- ש בנתא התעטר
- בוין התקטר
- ש ביתין ושביקין
- חבילין ומעיקין
- דתשרי על עמיה
- במתיקין דובשין
- מנרתא דסתימא
- בצפונא ארשין
- ומדאני אסא
- להתקפא חלשין
- במלך יקירין
- דעל גבי חמשין
- בשית נהמי לסטר
- חנין דכנישין
- מסאבין דרחיקין
- וכל זני חרשין

ויהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין
 טמירא דכל טמירין סתימא דכלא דיתמשך
 טלא עילאה מניה למריא רישיה דזעיד אנפין ולהטיל
 לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברעוא ובחדותא
 דכלא ויתמשך מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין
 טמירא דכל טמירין סתימא דכלא רעותא ורחמי
 חנא וחסדא בנהירו עילאה ברעותא וחדוה עלי
 ועל כל בני ביתי ועל כל הנלוים אלי ועל כל בני
 ישראל עמיה ויפרקינא מכל עתקין בישין דיתון
 לעלמא ויזמין ויתיהב לנא מזונא ופרנסתא טבתא בלי

יד ב 2 14 צרה

סדר קידוש

צַרְהוּ וְעַקְתָּא מִמּוֹלָא דְכָל מְזוּנֵי בֵּיה תְּלִיָּה וּישׁוּבִינָה
מֵעֵינָה בִישָׂא וּמַחְרַבָּא דְמִלְאָךְ הַמּוֹרָה וּמִדִּינָה שֶׁל
גֵּיהֶנָם וַיִּתֵּי לָנָה וּלְכָל נַפְשֵׁתָנָה חֲנָא וְחִסְדָּהּ וְחַיִּי
אַרְיֵי וּמְזוּנֵי רוּחֵי וְרַחֲמֵי מִן קַדְמֵיהּ אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן
אֲמֵן וְאֲמֵן :

יּוֹם הַשְּׁשִׁי וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם : וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה :
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת
מְכָל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

סְבָרֵי מְרִנָּן :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בְּנוֹ וְשָׁבַת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה
וּבְרְצוֹן הִנְחִילָנוּ וּזְכָרוֹן לְמַעֲשָׂהּ בְּרֵאשִׁית • כִּי הוּא
יוֹם הַחֲלָה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ • זִכָּר לִיצֵאת מִצְרַיִם •
כִּי בְנוּ בַחֲרֵת • וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁת • מִכָּל הָעַמִּים וְשָׁבַת
קִדְּשָׁךְ בְּאַהֲבָה וּבְרְצוֹן הִנְחִילָתָנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקְדֵּשׁ
הַשְּׁבֶת :

ואח"כ נושל ודיו ומכרך על כטילת ידים ולא קודם הקידוש דהוי הפסק אע"ג
דהקידוש הוא מצרכי הסעודה אפילו הכי רהוי הפסק כמבואר
בפוסקים • אבל בני ביתו יטלו ידיהם קודם הקידוש דאכל בני ביתו לא חשוב
קידוש הפסק :

וקיים שיבצע ואמר אלו החרוזות המדברים בסוד המוציא • ומה טוב ומה נעים
שיהיה

סדר קידוש

קו

שהיה על לחם משנה שיקחם בידו ויברך :

•	בִּזְתָּא וּבְבִיעָתָא	ל	מְבַצֵּעַ עַל רִפְתָּא
•	סְתִימִין וּפְרִישִׁין	:	תְּרִין יוּדִין נִקְטָא
•	דְּטַחְנִין רִיחִיא	•	מִשְׁחֵזְתָּא דְכִיא
•	בְּגוּה בְּלַחֲשִׁין	:	וְנִגְדִין נַחְלִיא
•	וּמְלִין דְּגִנְזִין	•	הֵלָא נִמְאֵרִין
•	טְמִירִין וּבְבִישִׁין	:	דְּלִיתְהוּן מִתְהוּין
•	בְּרוּזִין דְּלַעִילָא	•	אֵתְעִטְרַת כְּלָה
•	דְּעִירִין קְדִישִׁין	:	בְּגוּהָ הָאֵי הַרְוֵלָא

ויבצע על שתי ככרות • ויברך קודם שיבצע :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַפּוֹצֵיא לַחֶם מִן הָאָרֶץ :

וקודם ברכת המזון יאמר זה :

יְהִי רְבוּזֵן עַלְסֵוּעַלְמִיא • אַנְתָּ הוּא מְלַכָּא מְלַךְ מְלַכֵּיא •
 עוֹבֵד גְּבוּרְתֵךְ וְתִמְהִיא • שְׁפִיר קְדָמְךָ לְהַחֲוִיא :
 שְׁבַחִין אֲסִדֵּר צְפֵרָא וְרַמְשָׁא • לֵךְ אֱלֹהָא קְדִישָׁא •
 בְּרָא כָּל נַפְשָׁא • עִירֵי קְדִישִׁין וּבְנֵי אַנְשָׁא •
 חַיִּוֹת בְּרָא וְעוֹפֵי שְׁמַיָּא : יְהִי רְבוּן וְכוּלֵי
 רְבִרְבִין עוֹבְדֵךְ וְתַקִּיפִין • מְכִיךְ רַמִּיא זְקִיף כְּפִיפִין •
 לִוְיַחֲיָה גְּבוּרֵי שְׁנִין אֶלְפִין • לֹא יִיעוֹל גְּבוּרְתֵךְ
 בְּחוּשְׁבֵּנִיא : יְהִי רְבוּן וְכוּלֵי
 אֱלֹהָא דִּילְיָה יִקְרוּ וְרִבּוּתָא • פְּרוֹקִית עֲנָךְ מִפּוּם
 יד ג 3 14 אריותא

זמירות ליל שבת

אֲרִיֹתָא • וְאַפִּיקֵית עִמָּךְ מַגְוָגְלוֹתָא • עִמָּךְ דִּי בְחֵרְתָּ
מִכָּל אֹמִיָּא: יְהִרְבּוּן וְכוּלִי

לְמַקְדָּשְׁךָ תּוֹב וְלִקְדֵּשׁ קוֹדֵשִׁין • אַתְרֵי דִּי בֵּיהּ יַחְדָּן
רוֹחִין וְנַפְשִׁין • וְיִזְמְרוּן שִׁירֵי וְרַחֲשִׁין:
בִּירוּשָׁלַם קִרְתָּא דְשׁוּפְרֵיא: יְהִרְבּוּן וְכוּלִי

צוּר מִשְׁלוֹ אֶכְלָנוּ בְּרָכוּ אֲמוּנֵי שְׁבַעֲנוּ וְהוֹתַרְנוּ
כְּדַבְרֵי: הֵן אַתְּ עוֹלְמוֹ רֹעֵנוּ אֲבִינוּ אֶכְלָנוּ
אֶת לַחֲמוֹ וַיִּנּוּ שְׁתֵּינוּ עַל בֶּן נוֹדָה לִשְׁמוֹ וְנִהְלָלוּ בְּפִינוּ
אֲמַרְנוּ וְעֵנֵנוּ אֵין קִדְשׁ כֵּי: צוּר בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה •
נִבְרַךְ לֵאלֹהֵינוּ עַל אֶרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה שֶׁהִנְחִיל לְאֲבוֹתֵינוּ
מִזֶּן וְצִדָּה • הַשְּׁבִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ חֲסֵדוֹ גִּבֹר עֲלֵינוּ • וְאַמֵּת
י: צוּר רַחֵם בְּחֶסֶדְךָ עַל עַמְּךָ צוּרְנוּ עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ זָכוֹל בִּירַת תְּפִאֲרֹתֵינוּ בֶּן דָּוִד עֲבַדְךָ יָבֵא
וַיִּגְאַלְנוּ רוּחַ אֲפִינוּ מִשִּׁיחֵי: צוּר יִבְנֵה הַמְּקֻדָּשׁ
עִיר צִיּוֹן תִּמְלֵא וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ וְכִרְנָנָה נְעִלָה •
הִרְחֵם הַנְּקֻדָּשׁ יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה עַל כּוֹס יַיִן מְלֵא
כְּבִרְכַת: צוּר

וקודש ברכת חמיון של כל סעודת שבת יצול יריד במים אחרונים ויאמרו זה:

- דִּי אֶסְחֵי אֲנָא
- לְגַבֵּי חַר מְנָא
- לְסִטְרָא חוֹרֵינָא
- דְּלִית בֵּיהּ מִמְּשָׂא
- אֲ זִמִּין בְּתַלְתָּא
- בְּכַסָּא דְכַרְכַּתָּא
- לְעֵלַת עֵלְתָא
- עֵתִיקָא קְדִישָׂא

בקשות

בקשות לשבת קח

קמתי להלל לשם האל הנכבד • שיצור כל וביום
 השביעי שבת • ואזמר לו • בעוד ביהלו •
 מזמור שיר ליום השבת: ואזמר בראשית כל
 בראאת השמים • אשואויר הארץ והמים • ואמר יהי
 אור ויהי אור בוקר וצהרים: ואזמר וגם בראאת
 שני המאורים • לאור עולם ולהועלתו הם מאורים •
 ואמר להיות • בהמות וחיות • טמאים גם טהורים:
 ואזמר דגים ועופות וכל רמש האדמה • וגם יצר
 אדם בצלם ובחכמה • והמשילו עלי כלו תולה ארץ
 על בלימה: ואזמר ובשביעי שבת מכל מלאכתו •
 אשר עשה להיות הכל משלתו • וברכו והמליכו •
 מכל יום ויברך אותו: ואזמר שבת ודינין נתן לנו
 במרה • ובהר סיני הנחילנו התורה • ושבת לשמור
 זכור ושמור • אמר לאומה טהורה: ואזמר וגם
 אסור לעשות בו מלאכה • והעושה אין ראה ברה
 ברכה • והמלאכות המה ערוכות • כדת וכהלכה:
 ואזמר ארבעים מלאכות חסר אחת מספרם •
 כאשר צוה ואמר נשאורכ • והמקל • הוא יסקל • פי
 מיתתו הוא גרם: ואזמר לקראו עונג אמר הנביא
 ישעיה • בלבוש נאה ובמאכל ושתיה • ועונג נפשות •
 פירוש ודרשות • ללמוד תורה נקיה: ואזמר

יד ד 4 14 ובזכותה

שחרית של שבת

ובזכותה תנצרונו כבבת • ואחר מות תצילנו מלבת •
להתעדין • בגן עדן • עולם שכלו שבת :

אחר לשבת ומועד

יום זה לישראל אורה ושמחה שבת מנוחה •
צוית פקודים במעמד סיני שבת ומועדים
לשמור בכל שני לערוך לפני משאת וארוחה שבת
מנוחה : יום זה חמדת הלבבות לאומה שבורה
לנפשות נכאבות נשמה יתירה לנפש מצירה יסיר
אנחה שבת מנוחה : יום זה קדשת ברכת אותו
מכל ימים ביששת כלית מלאכת עולמים בו מצאו
ענומים הישקט ובטחה שבת מנוחה : יום זה
לאסור מלאכה צויתנו נורא אזכרה הוד מלוכה אם
שבת אשמורה אקריב שי למורא מנחה מרקחה
שבת מנוחה : יום זה חדש מקדשנו זכרה נחרבת
טובה מושיענו תנה לנעצבת בשבת יושבת בזמיר
וישכחה שבת מנוחה : יום זה

אחר נאה לשבת

או תפיל בנעימים חבלה • אסתשי משבת רגלה :
ברוך תברך שם נורא • על כל רם כתודה
ובמורא • או בקע כשחר אורה • בזמירות תרים
קולך : אנתפיל זכור את מצותי לגמור • אשר
צויתך לאמר • חסר ומשפט שמור • וקוה אל אלהיך :

או

שחרית של שבת

קט

אֶתְפִּיל בְּהַרְסֵינִי קִרְבַּתְנוּ • בְּתוֹרַתְךָ לְמַדְתְּנוּ •
 אֶחְבַּת עוֹלָם אֶהְבַּתְנוּ • לִזְרַע אֲבֹהֵיךָ •
 אֶתְפִּיל יוֹם שַׁבָּת וְיוֹם מְנוּחָה • יוֹם תְּגַל שִׁשׁוֹן
 וְשִׂמְחָה • בּוֹ נִסְוִיגוֹן וְאִנְחָה • תְּגַל לְבִי בִישׁוּעָתְךָ •
 אֶתְפִּיל אֶת תּוֹרַתְךָ לְמַדְנוּ • וּמִטּוֹבְךָ שִׁבְעֵנוּ •
 וְאִזְנִשִׁיר אֶת שִׁירֵינוּ • בְּבִנְיָן בֵּית אֱהֱלֶךָ • אֶתְפִּיל
 יוֹם הַשַּׁבָּת אֵין כְּמוֹהוּ • בְּרַכּוֹ אֱלֹהִים וְיִקְדְּשֵׁהוּ
 מִיוֹם רֵאשׁוֹן • עַד יוֹם שֵׁשִׁי • לְקִרְאֵת שַׁבָּת
 וְכִסְפָּה נִפְשֵׁי • כִּי בַשַּׁבָּת אֵיצֵא חִפְשֵׁי • וְכִיּוֹם
 מְנוּחָה אֶקְרָאָהוּ • בְּרַכּוֹ אֱלֹהִים נְגִיל וְנִשְׂמַח • כִּי טוֹב
 לְהוֹדוֹת • וּלְזַמֵּר עֲלֵיוֹן • עַל כָּל אוֹדוֹת • כִּי בַשַּׁבָּת •
 לָנוּ חֲמוּדוֹת • אֵישׁ בְּעַר לֹא יִדְעָהוּ • בְּרַכּוֹ אֱלֹהִים
 צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת • שַׁבָּת כְּהִלְכָה • אֲזַמְסֵינִי • מִצִּוְהַ עֲרוּכָה
 גַּם הֵיאָ לְשׁוֹמְרָה • כֶּתֶר מְלוּכָה • וְכַבּוֹד וְהַדָּר
 תַּעֲטִרָהוּ • בְּרַכּוֹ אֱלֹהִים וּמֵאֲהַבֵּיהָ • חַיִּים יֵאָרִיכוּ •
 וְגַם מוֹעֲמֵיהָ • חַיִּים זְכוּ • וּבִנְתֵיב יוֹשֵׁר • הֵם יִלְכוּ •
 עֲדוֹתָיו בְּכָל לֵב יִדְרִשְׁהוּ • בְּרַכּוֹ אֱלֹהִים רַצְרָה •
 וּבַחַר בָּנוּ • וּמִכָּל לִשׁוֹן הַבְּדִילָנוּ • וְקִדּוּשַׁת שַׁבָּת
 הִנְחִילָנוּ • כָּל זֶרַע יַעֲקֹב כְּכַדּוּדָהוּ •

ברכו אלהים ויקדשהו

שִׁירוֹת וְהוֹשְׁבָחוֹת אֶתְנַה • לִי אֱלֹהִים עֲלִיוֹן •
 הַשׁוֹכֵן בְּרוֹם חֲבִיּוֹן • יִתְגַּלֶּה שְׁמֶךָ בְּאוֹרָה •

ואז

שחרית של שבת

וְאֵז בְּנוֹיִם יֹאמְרוּ • יִשׁוּעָתְךָ יִבְשְׂרוּ • בֵּית עֲשֵׂה לְךָ שֵׁם
נֹרָא • וְתִתִּיר חוֹתֶם הַתּוֹרָה • וְתִכְנֶה בֵּית אֲפִרְיֹן
הַשּׁוֹכֵן בְּרוֹם חֲבִיּוֹן • וּבְנֵיהֶם טָכְעוּ בֵּינָם • וְאֵת אֲוִיבֵיהֶם
עָבְדוּ • וּבִזְרוֹן עָלֵיהֶם זָרוּ • נִקְמְתָה בָּהֶם תִּתֵּן • אֶל
חַטָּאתֵינוּ אֶל תִּפֵּן • " שׁוּב מִחֲרוֹן • הַשּׁוֹכֵן בְּרוֹם
חֲבִיּוֹן • סָבִיב רָשָׁעִים הַגְּבִידוּ • אֲכַלּוּנוּ בְּבִנֵי לֵישׁ •
בְּעֲצֻמוֹתֵינוּ עָשׂוּ דִישׁ • וְאֵת עֲדֵינוּ הִסִּירוּ • שִׁמְךָ " לֹא
הִבִּירוּ • וְהִבֵּל עָשׂוּ בְּזִדּוֹן • הַשּׁוֹכֵן בְּרוֹם חֲבִיּוֹן • פִּי
וְלִשְׁוֹנֵי יִהְלָלוּהוּ סִלָּה • לֹאֵל הַמַּעֲבִיר שְׁנָה • וּגְנָפְשִׁי
הוּא גֹאֲלָה • נִפְלְאוֹתָיו אֲמַלְלָה • וּבְכֹל יוֹם וַיּוֹם
אֶהְלָלָה • וְאֶשְׁבַּחָה לְאֲדוֹן • הַשּׁוֹכֵן בְּרוֹם חֲבִיּוֹן •

שחרית של שבת

מסדרים הומירות כמו בחול עד צורי ונאלי ואומרים :

לֹג רַנְנוּ צְדִיקִים בְּיַי • לְיִשְׂרָאֵל נְאוּהַ תְּהִלָּה : הַזֶּה
לִי בְכִנּוּר • בְּנִבֵּל עָשׂוּר זְמֵרוֹלוֹ : שִׁירוֹלוֹ
שִׁיר חֲדָשׁ הִטִּיבוּ נַגֵּן בְּתִרְוִיעָה : כִּי יִשְׂרָאֵל דָּבַר " וְכֹל
מַעֲשָׂהוּ בְּאֲמוֹנָה : אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט • חֶסֶד " וְ
מִלֵּאָה הָאָרֶץ : בְּדַבַּר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ • וּבְרוּחַ פִּיו כָּל
צָבָאם : כִּנְס בְּיַד מֵי הַיָּם • נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת :
יִרְאוּ מִ" כָּל הָאָרֶץ • מִמְּנוּ יִגּוּרוּ כָּל יִשְׁבֵי תֵבֵל : כִּי הוּא
אָמַר וַיְהִי • הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד : " הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם •

כזה המזמור יש י' פסוקים
במספר י' חזרה הקלילות כו
נאלי הנייה ג' ישקט

הניא

שחרית של שבת

ק

תצא מחשבות עמים: עצת יי לעולם תעמד. מחשבות
 לבו לדרודר: אשרי הנני אשרי אלהיו. העם בחר
 לנחלה לו: משמים הביט יי ראה את כל בני האדם:
 ממכון שבתו השנית אל כל ישבי הארץ: היצר
 יחד לבם. המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע
 ברב חיל. גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס
 לתשועה. וברב חילו לא ימלט: הנה עין יי אל יראיו.
 למיחלים לחסדו: להציל ממות נפשם. ולחיותם
 ברעב: נפשנו חכתה ליי עזרנו ומגננו הוא: כי
 נו ישמח לבנו. כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך יי
 עלינו. כאשר יחלנו לך:

כחולו זה יא כב כמקס כח
 כב ארבעת הבריות

לך לרוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך. ויגרשהו
 וילך: אברכה את יי בכל עת. תמיד
 תהלתו בפי: ביי תהלהל נפשי. ישמעו ענוים וישמחו:
 גדלו ליי אתי. ונרוממה שמו יחדו: דרשתי את יי וענני
 ומכל מגורתי הצילני: הביטו אליו ונהרו. ופניהם אל
 יחפרו: זה עני קראווי שמע. ומכל צרותיו הושיעו:
 חנה מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם: טעמו וראו כי
 טוב יי. אשרי הנבר יחסה בו: יראו את יי קדשו. כי
 אין מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו ודרשו יי לא
 יחסרו כל טוב: לכו בנים שמעו לי. יראת יי אלמדכם:
 מי האיש החפץ חיים. אהבימים לראות טוב: נצד

לשונך

שחרית של שבת

לשונך מרע ושפהיך מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: עיניי אל צדיקים ואוניו אל שונאתם: פניי בעשירע להכרית מארץ זכרם: צעקווי שמע ומכל צרותם הצילם: קרובי לנשברי לבואת דבאי רוח יושיע: רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו: שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו: פדה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו:

זכרון המזמור של ישעיהו
פגס טלמס

צ תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: בטרם תרים ילדנו ותחולל ארץ ותכל ומעולם עד עולם אתה אל: תשב אנוש עד דבאי ותאמר שובו בני אדם: כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: זרמתם שנה יהיו בפקר כחציר יחלף: בפקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: כי כלינו באפה ובחמתך נבהלנו: שתה עונותינו לנגדה עלמנו למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה: מי יודע עז אפה וכירצתך עברתך: למנות ימינו בן הודע ותבא לבב חכמה: שובה יעד מתי והנחם על עבריה: שבוענו בפקר חסדה ונרננה ונשמחה בכל ימינו: שמחנו

כימות

שחרית של שבת קיא

כימות עניתנו שנות ראינו רעה : יראה אל עבדיך
 פעלך והדרך על בניהם :
 יהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
 עלינו ומעשה ידינו כוננהו :
 צא ישב ^{אפתיאל} בסתר עליון בצל ^{שמי} שדי יתלונן : אמר ליי
 מחסי ומצודתי אלהי אכטחבו : כי הוא
 יצילך מפח יקוש מדבר הוות : באברתו יסך לך
 ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו : לא תירא
 מפחד לילה מחץ יעוף יומם : מדבר באפל יהלך
 מקטב ישוד צהרים : יפל מצדך אלה ורכבה מימנה
 אלק לא יגש : רק בעיניך תביט ושרמת רשעים תראה :
 כי אתה יי מחסי עליון שמתה מעונה : לא תאנה אלק
 רעה ונגע לא יקרב באהלך : כי מלאכיו יצוה לך
 לשמרך בכל דרכיך : על כפים ישאונך פן תגוף באבן
 תגלך : על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין :
 כי בי חשק ואפליטהו אשגבהו כי ידע שמי : יקראני
 ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו : ארך
 ימים אשביעהו ואראהו בישועתי :

צח מזמור שירו ליי שיר חדש כי נפל אורת עשה
 הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו : הודיע
 ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו : זכר חסדו ואמונתו
 לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו :
 הריעו

• זמור זה הוא חזק
 חיות הקדוש בעל
 יי שאין כונו כאנוש
 אל הכל חזק בארץ

שחרית של שבת

הֲרִיעוּ לִי כָּל הָאָרֶץ פָּצְחוּ וּרְנְנוּ וּזְמְרוּ: זָמְרוּ לִי
בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמִירָה: בַּחֲצִצְרוֹת וְקוֹל
שׁוֹפָר הֲרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: יָרַעַם הַיָּם וּמִלֵּאוּ
תֵּבֵל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ: נְהָרוֹת יִמְחֹאוּ כַף יַחַד הַרִים יִרְנְנוּ:
לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים

בְּמִישְׁרִים:

קָבַא שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֲשֶׁא עֵינֵי אֵל הַהַרִים מֵאֵין יְבוּא
עֲזָרִי: עֲזָרִי מִעַם יִי עֲשֵׂה שְׂמִים וְאָרֶץ:
אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֵל יָנוּם שִׁמְךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם
וְלֹא יִישָׁן שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל: "שִׁמְךָ יִצְלַךְ עַל יַד
יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה וַיְרִחַ בְּלֵילָהּ: "
יִשְׁמְךָ מִכָּל רַע יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ: " יִשְׁמַר צִאתְךָ
וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

קָבַא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שִׁמְחָתִי בְּאִמְרִים לִי בֵּית
יִיגִלָּה: עֲמֻדוֹת הַיָּם רִגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיךָ
יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחִבְרָה לָהּ יַחַד:
שִׁשָּׁם עָלוּ שְׁבֹטִים שְׁבִמְיֵיהֶם עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל: לְהוֹדוֹת
לְשֵׁם יְיָ: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כְּסָאוֹת לְמִשְׁפַּט כְּסָאוֹת
לְבֵית דָּוִד: שְׂאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִי אֶהְבִּיךָ:
יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילְךָ שְׁלוֹם בְּאֶרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי
וְרַעִי אֲדַבְּרָה נְאֻם שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יִשְׂרָאֵל יִנְוּ:
אֲבַקֶּשׁהּ טוֹב לְךָ:

שִׁיר

כחזקתו זה יעשה פשרה
שחיה לנשות נק

יתר הוא עסק המעשיו
השלה המאחזת על השירה
להכשתה בחמת ליל

אחזתו זה אחר דוד על חלבונו
זנו סוד הירחסאות למשפט
אחזתו לבית דוד יחזו צדק ושלו

שחרית של שבת קיב

קנב שיד המעלות אליך נשאתי ארת עיני הישבי
 בשמים : הגדה בעיני עבדים אל יד
 אדוניהם בעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יי
 אלהינו עד שיחננו : חננו יי חננו כי רב שבענו
 מזו רבת שבעה לח נפשנו הרעג השאננים הבח
 לגאי יונים :

מחנה זה אחר דקמה על
 המורה

קנד שיד המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו יאמר
 נא ישראל : לולי יי שהיה לנו בקום
 עלינו אדם : אזי היים בלענו בחרות אפס בנו : אזי
 המים שטפנו נולה עבר על נפשנו : אזי עבר על
 נפשנו המים הידונים : ברוך יי שלא נתנו טרף
 לשניהם : נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח
 נשבר ואנחנו נמלטנו עזרנו בשם יי עשה שמים וארץ :
 קלה הללויה הללו את שם יי הללו עבדי יי שעמדים
 בבית יי בחצרות בית אלהינו : הללויה
 כי טוב יי זמרו לשמו כי נעים : כי יעקב בחר לו יה
 ישראל לסגלתו : כי אני ידעתי כי גדול יי ואדנינו מכל
 אלהים : כל אשר חפץ יי עשה בשמים ובארץ בימים
 ובלת המות : מעלה נשיאים מקצה הארץ ברקים
 למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו : שהכה בכורי
 מצרים מאדם עד בהמה : שלח אתות ומפתים
 בתוכי מצרים בפרעה ובכל עבדיו : שהכה גוים
 רבים

הללו אלהים יי המבורך

שחרית של שבת

רבים • והרג מלכים עצומים: לסיחון מלך האמרי
ולעוג מלך הבשן • ולכל ממלכות כנען: ונתן ארצם
נחלה • נחלה לישראל עמו: "שמך לעולם • זכרך
לדרודר: כידין" עמו • ועל עבדיו יתנחם: עצבי
הגוים כסף וזהב • מעשה ידי אדם: פה להם ולא
ידברו • עינים להם ולא יראו: אזנים להם ולא יאזינו •
אף אין יש רוח בפיהם: כמוהם יהיו עשיהם • כל אשר
בטח בהם: בית ישראל ברכו את " • בית אהרן
ברכו את " • בית הלוי ברכו את " • יראי " ברכו את
" • ברוך " מציון שכן ירושלם הללויה:

קלו הודו ל" כי טוב כי לעולם חסדו :

הודו לאלהי האלהים

כלח הודו לאדני האדנים
כלח לעשה נפלאות גדלות לברו
כלח לעשה השמים בתבונה
כלח לרוקע הארץ על המים
כלח לעשה אורים גדלים
כלח את השמש לממשלת ביום
כלח את הירח וכוכבים לממשלות בלילה
כלח למכה מצרים בבכוריהם יור לעב
כלח ויוצא ישראל מתוכם
כלח ביד חזקה ובזרוע נטויה

לגזר

שחרית של שבת

קי"ג
כלח
כלח
כלח
כלח
כלח
כלח
כלח
כלח
כלח
כלח
כלח
כלח
כלח
כלח

לגורים סוף לגורים
והעביר ישראל בתוכו
תער פרעה וחילו בים כוף ה' י"ג
למליך עמו במדבר
למכה מלכים גדלים
ויהרג מלכים אדירים
לסיחון מלך האמרי
ולעוג מלך הבשן
ותן ארצם לנחלה
נחלה לישראל עבדו
שבשפלנו וזכר לנו
ויפרקנו מצרינו
נתן לחם לכל בשר
הודו לאלה שמים

וי"ג ל"ג

ה' י"ג כי לעולם חסדו:

יפנין להעלות ה' ארבעה עשר כן יניח ויהי ואל ארבע נאמרה ה' שם יניח ואל הא ואל ידוד

ניארי ברוך אומר הכתוב
ברוך ה' אלהינו

ברוך שאמר והיה העולם * ברוך אומר ועשה *
ברוך גבור ומקיים * ברוך עשה בראשית
ברוך מרחם על הארץ * ברוך מרחם על הפירות *
ברוך משלם שכר טוב ליראיו * ברוך מעביר אפילה
ומביא אורה * ברוך אל חי לעד וקיים לנצח * ברוך
שאין לפניו עולה * ולא שכחה * ולא משוא פנים * ולא
מקח שחד * צדיק הוא בכל דרכיו * וחסיד בכל מעשיו:

טו א י 15 ברוך

שחרית של שבת

ברוך פודה ומציל ברוך המנחיל מנוחה לעמו ישראל
 ביום שבת קדש ברוך הוא וברוך שמו וברוך
 זכרו לעולמי עד ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 המלך הגדול והקדוש אב הרחמן מהלל בפי
 עמו משבח ומפואר בלשון כל חסידיו ועבריו:
 ובשירי דוד עבדך נהללך ונא להינו בשבחחות
 ובזמירות והודך נגדך בשבחך נפאריך:
 נרו ממך ונמליכך ונקדישך ונעריצך ונזכיר שמך
 מלכנו אלהינו יחיד חי העולמים משבח ומפואר
 שמו עדי עד ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות:
 צב מוזמר שיר ליום השבת: ^{שיר ליום השבת} טוב כל הודות ליי
 ולזמר לשמך עליון: להגיד בפקר חסדך
 ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי נבל עלי דהגין
 בכנור: כי שמחתני יי בפעלה במעשי ידיך ארנן:
 מה גדלו מעשיך מאד עמקו מחשבתך: איש בער
 לא ידע וככל לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו
 עשבו וציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה
 מרום לעולם יי: כי הגדו איבך יי כי הגדו איבך
 יאכדו יתפרדו כל פעלי און: ותרים כראים קרני
 בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשערי בקמים עלי
 מרעים תשמענה אזני: צדיק כתמר יפתח בארז
 בלבנון ישגה: שתולים בבית יי בחצרות אלהינו

בביתנו כל היום בנפשו חיוני
 שיר ליום השבת כזה
 יוד ה' וי' ה' אצילות
 יוד ה' וי' ה' כליאה
 יוד האואה שיה
 יוד הה' ז' ה' שיה

יפריחו

שחרית של שבת קיד

פירוחו: עוד ינוכח בשיבה דשנים ורעננים יהיו :

להגיד כי ישראל צורי ולא עולתה בו :

צ"ו מלך אאת לבש לבש י"עו התאזר אף תכון

תבל בל תמוט : נכון כסאך מאז מעולם

אתה: נשאו נחירות י"נשאו נהירות קולם י"שאו

נהרות דכים: ספלות מים רבים אדירים משברי

ים אדיר במזים: עד תיק נאמנו מאד לביתך

נאזה קדש י"לארץ ימים: י"ג י"ג י"ג י"ג

סוף לבין כסא ירושלים

יהי כבוד י"לעולם ישמח י"במעשיו: יהי שם י"

מבך מעתה ועד עולם: כמזרח שמש עד

מבוא מהלל שם י": דם על כל גוים י"על השמים

נבדו: י"שמך לעולם י"זכרך לדר ודר: י"

בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: ישמחו

השמים ותגל הארץ ואמרו בגוים י"מלך: י"מלך

מלך י"מלך לעלם ועד: י"מלך עולם ועד אברו

גוים פארצו: י"הפיר עצת גוים הניא מחשבות

עמים: רבות מחשבות בלב איש ועצת י"היא

תקום: עצת י"לעולם תעמר מחשבות לבו לדר

ודר: כ"הוא אמר והי הוא צוהו ועמד: כ"פי בחר

י"בצוהו אלה למושבו: כ"ביעקב בחר ליה ישראל

לסגלתו: כ"לא יטש י"עמו ונחלתו לא יעזב

והוא יחום כפר עון ולא ישחית והרבה להשיב

שחרית של שבת

אפו ולא יעיר כל חמתו: ^{ה' הושיעה המלך יעננו} ביום קראנו:

אשרי ^{כל אשרי הוא בכבוד} יושבי ביתך עוד יהלוק סלה: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

קמה תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה

ואהללה שמך לעולם ועד: גדול ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך

יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: ועוז נור אותיך יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יאך אפים

וגדל חסד: טוב לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוק כל מעשיך וחסידיך ברכוכה: כבוד מלכותך

יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיך וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים

וממשלתך בכל דור ודור: סומך לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אלק ישבחו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל

חיי רצון: צדקתך בכל דרכיך וחסידיך בכל מעשיו: קרוב לכל קראו לכל אשר קראו באמם: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע וישעים: שומד את כל אהבו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת ייך ברו

ה' הושיעה המלך יעננו

ביום קראנו

פי

שחרית של שנת קמו

פני ברכך כל בשר שם קדש לעולם ועד : ואנתנו
נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

תזמור זה בחינת ענין ליערה
שזהו הנבוא

קמו הללויה הללי נפשי אתי : אחללה בחיי

אזמרה לאלהי בעודי : אל תבטחו

בגדיכם ככן אדם שאין לו תשועה : תצא רוחו ישב

לאדמתו כיום ההוא אבדו עשתנתיו : אשרי שאל

יעקב בעצרו שכרו על אלהיו : עשה שמים וארץ את

היסואת כל אשר בם השמר אמת לעולם : עשה

משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים מתיר אסורים :

פקח עורים זקף כפופים אהב צדיקים : שמר

את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות :

יהי ויהי מלך לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

קמו הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאות

תהלה : בונה ירושלים נדתי ישראל

יבנים : הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם :

מונה מספר לכוכבים לכלם שמורת יקרא : גדול

אדונינו רב כח לתבונתו אין מספר : מעודד עניים

משפיל רשעים עדי ארץ : ענולי בתודה זמרו

לאלהינו בכבוד : המכסה שמים בעבים המבין לארץ

סטר המצמיח הרים חציר : נתן לבהמה לחמה לבני

ערב אשר יקראו : לאבנבורת הסוס יחפץ לא

בשוק האיש ירצה : הוצה את יראיו את המיחלים

קמו 3 3 15 לחסדו

שחרית של שבת

לחסדו: שבת ירושלם את ייחללי אל חיי ציון: כי
חוק בריחי שערך בך בנך בקרבך: השם גבולך
שלום חלב חטים ישיבעך: השלח אמרתו ארץ עך
מהרה ירוץ דברו: הנתן שלג בצמר כפור כאפר
יפור: משליך קרחו בפיתים לפני קריתו מי עמד:
ישלח דברו ומסם ישכר רוחו ילויים: מגיד דבריו
ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל: לא עשה כן לכל
גוי ומשפטים כל ידעום הללויה:

על ג' ג' א' א' א' א' א'
ד' ע' ל' א' ו' כ' ס' ז' ש' ט'
פ' צ' א' ש' א' ז' י' ק' כ'
ה' א' ר' ו' מ' ל' א' א'

קמח הללויה הללו ארת יימן השמים הללויה
במרומים: הללויה כל מלאכיו
הללויה כל צבאיו: הללויה שמש וירח הללויה כל
כוכבי אור: הללויה שמי השמים והמים אשר מעל
השמים: יהללו ארת שם יי כי הוא צוה ונבראו
ויעמידם לעד לעולם חק נחן ולא יעבור: הללו את
יימן הארץ תנינים וכל תהמות: אש וברד שלג
וקיטור ריח סערה עשה דברו: החרים וכל גבעות
עץ פרי וכל ארזים: החרה וכל בהמה רמש וצפור
כנף: מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ:
בחורים וגם בתולת זקנים עם גערים: יהללו את
שם יי כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים: וירם
קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו
הללויה:

הללויה

שירי של שנת קיו

קמס הללויה ^{המלצה וקדוה על כל מה שהיה} שיר חדש תהלתו בקהל
 חסידים: ישמח ישראל בעשיו בני
 ציון יגילו במלכם: יהללו שמו במחול בתף וכנור וזמרו
 לו: כי רוצה ובעמו יפאר עמים בישועה: יעלו
 חסידים בכבוד רנו על משכבותם: רוממות אל
 בנרונם ודרכ פירות צדקם: לעשות נקמה בנוים
 תוכחות בלאמים: לאסר מלכיהם בזיקים ונכבדיהם
 בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא
 לכל חסידיו הללויה:

התחיל זה כולל כל יק
 די שרה ושם נאמר בטהרה

קג הללויה ^{המלצה} הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו:
 הללוהו בגבורתו הללוהו כרכ גדלו:
 הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: הללוהו
 בתף ומחול הללוהו במניס וענג: הללוהו בצלצלי
 שמע הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל
 יה הללויה:

ז ה ת י ה

זמם זה שנה כגמס
 עינה כמון כמל הנקמה

צדק י לעולם אמן ואמן: ברוך י מציון שכן ירושלים
 הללויה: ברוך י אלהים אלהי ישראל עשה
 נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם ועד כבודו
 את כל הארץ אמן ואמן:

ויברך ^{המלצה} דויד אתי לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך
 אתה י אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם:

טו ד 4 15 לך

שחרית של שבת

לך^{הגדלה} הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההודו כי
 כל בשמים ובארץ לך^{המבול} המבול כה והמתנשא לכל
 לראש^{והעשר}: והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל
 ובידך כח^{וגבורה} וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל: ועתה
 אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך:
 ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה:
 אתה הוא יי לבודך אתה עשית את השמים שמי
 השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים
 וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים
 לך משתחוים: אתה הוא יי האלהים אשר
 בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו
 אברהם: ומצאת את לבנו נאמן לפניך וכרות עמו
 חברית לתת את ארץ הכנעני החתי והאמרי
 והפרזי והיבוי והגרנשי לתת לזרעו ותקם את
 דבריך כי צדיק אתה: ותרא את עני אבותינו במצרים
 ואת זעקתם שמעת עליהם סוף: ותתן אתה ומפתים
 בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו
 עליהם ותעש לך שם כתיים חזרה: והים בקעת
 לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם
 השלכת במצולת כמו אבן במים עזים: וישע יי
 ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את
 מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל את הים
 הגדלה

יתברכו הלא אהיה כחילך קדתי ויך עמם

יתברכו שר של רעוש

שחרית של שבת ק"ז

הַגְדִּילָהּ אֲשֶׁר עָשָׂה יי בַּמִּצְרַיִם וַיִּרְאוּ הָעַם אֶת יי

וַיֹּאמְרוּ בְּיַד יי וּבְמִשָּׁה עָבְדוּ:

אָז יִשְׂרָאֵל מִשָּׁה וּבְיַד יי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה

הַזֹּאת לַיי וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר

אֲשִׁירָה לַיי כִּי גָאָה גָאָה סוּס וּרְכֹבֹו רָמָה

בַּיָּם: עֲוֵי חֲמַרְתָּ יְהוָה

וַיְהִי לִי לְיִשׁוּעָה זֹה אֱלֹהֵי וַאֲנִי וְהוּא אֱלֹהֵי אָבִי

וְאֶרְמָנָהּוּ: יי אִישׁ

מִלְחָמָה יי שְׁמוֹ: מִרְכַּבַּת פְּרָעָה וַחֲלוֹ

יָרָה בַּיָּם וּמִבְּחַר שְׁלִשִׁי

סָבְעוּ בַּיָּם סוּף: תִּהְיֶה יָבֵשׁ יְכַסִּימוּ יַרְדֵּן

בְּמִצּוֹלַת כְּמוֹ אֲבִן:

יִמְנָה יי נֶאֱדָרָה בְּכַף יִמְנָה יי תִּרְעַץ אוֹיֵב:

וּבִרְבַּ גְּאוֹנָה תִּהְרַם קִמְיָה

תִּשְׁלַח חֲרֹנָה יֶאֱכְלֵמוּ פִקֵּשׁ: וּבְרֹחַ אַפְיָה

נִעְרְמוּ מֵיָם נִצְבּוּ כְּמוֹ גֵר

נָזִים קָפְאוּ תִחַמַת בְּלֵב יָם: אָמַר אוֹיֵב

אֲרֹדָה אִשִּׁיג אֲחַלֵּק שְׁלָל

תִּמְלֵאמוּ נַפְשֵׁי אַרְיֵק חֲרָבִי תֹרֵשׁמוּ יָדַי:

נִשְׁלַתִּי בְּרוּחַהּ כְּסִמוּיָם

צִלְלוּ כְּעוֹפֵרֶת בְּמֵי אֲרֵיָם: מִי כִמְכָה

בְּאֵלֶם יי מִי בְּמִכָּה

נֶאֱדָרָה

ע"י לומר יצירת הים
בכונה גדולה כאלוהות שחול
על הים וסוף השמים הנפתח
אכפס חמאים וזוכה לאחיהם
לעתיד לבוא וגם הנהחשנו חסל
צרה ולכן יאמרנו בטאן
ובגמלים יושבה יאמרנו
כחמפריה שלגין

שחרית של שבת

בְּאֶרֶץ בְּקֶדֶשׁ נִוְרָא תְהִלַּת עֲשָׂה מְלֵאנָה

נְשִׂיָה יְמִינָה תְבַלְעֵמוּ

אֶרֶץ: נְהַלֵּת בְּחֶסֶדְךָ עִם זֵוּ נְאֻלֵּת תְּהִלַּת בְּעֶדְךָ

אֵל נִוְה קִדְשֶׁךָ: שְׁמֵעוּ

עַמִּים יִרְגֹזוּן חֵיל אֲחֹזוּ יִשְׁבִי פְלִשְׁתִּים: אֲנֻבְהִלֶנּוּ

אֵלֹפֵי אֲדוּם אֵילֵי מִזְאֵב

יֵאֲחֹזְמוּ רַעַד נִמְנוּ כָּל יִשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפְלֵ

עֲלֵיהֶם אֵימַתֵּת וּפְחָד

בְּגִדְלֵ דְרֹעָה יִדְמוּ כָּאֲבָן עַד יַעֲבֹר עִמָּךָ

עַד יַעֲבֹר עִם זֵוּ קִנִּיתִי

תְּבִאֲמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהַר נְהַלְתֶּךָ מִכּוֹן

לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלָּתִי

הַיְתָלוּן לַעֲלֵם וְעַגְלֵם: מִקְדָּשֶׁךָ כֹּזְבוֹ יִדְוֶה: יִמְלֶךְ לַעֲלֵם וְעַד: כִּי לֵאמֹר

הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם: וְעַל מוֹשָׁעִים בְּהַר צִיּוֹן

לְשַׁפֵּט אֶת הָהָר עִשׂוֹ וְהִיתָה לִּי הַמְּלוּכָה: וְהָיָה

לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַחֹמֵשׁ יְהִיָּה: יֵאֲחֹזְמוּ

וְשִׁמוּ אֶחָד:

הַיְתָלוּן לַעֲלֵם וְעַגְלֵם: מִקְדָּשֶׁךָ כֹּזְבוֹ יִדְוֶה: יִמְלֶךְ לַעֲלֵם וְעַד: כִּי לֵאמֹר
הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם: וְעַל מוֹשָׁעִים בְּהַר צִיּוֹן
לְשַׁפֵּט אֶת הָהָר עִשׂוֹ וְהִיתָה לִּי הַמְּלוּכָה: וְהָיָה
לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַחֹמֵשׁ יְהִיָּה: יֵאֲחֹזְמוּ
וְשִׁמוּ אֶחָד:

וְאָמַר שְׁלִיחַ צְבוֹר נִשְׁמַת כָּל דָּוָי וְאִם יֵשׁ אִיזוֹ שְׁמֻחָה יֵאמֹר
רִשׁוֹת אֶחָד מֵאלוֹ הַנְּחַמְדִּים:

הִיוֹשְׁבֵת בְּגוֹיִם צוֹפִיָּה הוֹמִיָּה סוֹנֵה הִיא בְּשׁוֹשְׁנִים

מִזֶּה בְּנִקְיָה חַיֵּה הוֹד עַל פְּנֵיהָ וְצִבְיָהן בֵּין

עֵינֶיהָ עַל מֵהֵלֵלֶת שְׂאֵתֵיהָ מֵה לָךְ כְּלָה מֵהֵלֵלָה:

צוֹפִיָּה הוֹמִיָּה

רִשׁוֹת

ק"ח

שמיית של שבת

דשנת אחר לנשמת כל חי

תודות אל וניחותי תהלות נשמת כל חי: שמך
 "אלהינו תתפרך תמיד מלכנו: ורות
 כל בשרחי תהלות נשמת כל חי: אל תפן
 לחטאתי אל תזכור עונותי ואשיר שיר שבחי
 תהלות נשמת כל חי: תתרום ותתנשא מלך רם
 ישב בסא לך אתן כל שבחי תהלות נשמת כל חי:
 שמחת חתונ כל יד צוג צור נעלה היא כקרפן
 ניהותי תהלות נשמת כל חי:

דשנת אחר לנשמת כל חי

שמך נורא ואין בלתך מרום עלי כסא ומלאכים
 יקרים מאור עולם מאד ששת לשומם
 למעלה ממסונות השרירים:

נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל
 בשר תפאר ותרום זכרך מלכנו תמיד
 מן העולם ועד העולם אתה אל ומבל עריך אין לנו
 מלך נאי ומושיע: פודה ומציל ועונה ומרחם
 בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך עוזר וסומך אלא
 אתה: אלהי הראשונים והאחרונים אלוה כל
 בריות ארון של תולדות המהלל בכל התשבחות
 המנחם עולמו בחסד ובריותיו ברחמים: ויי ער
 לא ינסה אישן: המעורר ישנים והמקיץ נרדמים:
 סתיה מתים ורופא חולים פוקח עורים חוקק
 כפופים

כלמי ב' אהיה יהיה אהיה
 למעלה חיים כ' אהיה חי
 החן תתירך הקב"ה

שארית של שבת

כסופים המשיחאלימים והמפענח בעלמים :
ולך לכרך אנחנו מודים :

ואתכ יאמר זה הפיות נאה ומשבח קודם ואלל פינו אם ירצה
מחלל אל נאור בגבורה מי זרה יכיל ומי מנה
ואילו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה :
ברא הכל מאין מפעל בעשרה מאמרות כפא כבוד
למצוא אתעל תחתיו הרחורת הברות ושרפים
עומדים ממעל נותנים לו שירות ומירות לו העוז
לו התפארה מבל עבר ומכל פנה :

אנלו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה כהמון
גליו ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע
ועינינו מאירות בשמש וכירח וידינו פרושות כנשרי
שמים ורגלינו קלות כאילות : אין אנו מספיקן
להודות לך יי אלהינו ולברך את שמך מלכנו על
אחת מאלה אלפי אלפים ורוכ רבי רבנות פעמים
הטובות נסים תפלאות שעשית עמנו ועם
אבותינו מלפנים ממצדים גאלתנו יי אלהינו מבית
עבדים פריחנו ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו
מחרב הצלתנו מדבר מלשתנו ומחל אים רעים
ורבים דליתנו עד הנה עזרנו רחמך ולא עזבונו
חסדיך על כן אברים שפלגת בנו ודחת ושמרת
שנפחת באפינו ולשון אשר שמת בפינו הן הם יתנו
ויברכו

שחזית של שפת קיט

וישבתי וישבחו ויפארו וישוררו את שמך מלכנו
תמיד כי כל פה לך יודה וכל לשון לך תשבח
תל עין לך תצפת וכל כרך לך תכרע וכל קומה
למנקה תשתחה והלבבות יראוך וכל קרב
וקליות יזמרו לשמך בדבר שנאמר כל עצמותי

שבת קודש פורים אמרים כאן מי כמך
מזיל עני מחזק ממנו ועני ואביון מנחלו
אתה תשמע צעקת הדל תקשיב ותושיע וכהוב את שם קדשך ונג

תאמרנה מי כמך: מי ערמך לך ומי יראה לך ומי יערך
לך הלא הגדל תנבוד והנורא על עליון
קדש שמך וארץ נהלך ונשבח
ונשארך ונבליכך ונג
רננו צדיקים ביי לישרים נאווה תהלה:
בפי ישרים תת ר ומם : קרבי את שם קדשך חל
ובשפתי צדיקים תת ב רק : בתעצמות עון הגדול
ובלשון חסידים תת ק דש : בכבוד שמך הנבוד לנצח
ובקרב קדושים תת ה לל : והנורא בנוראותך מצילנו

במקהלות רבבות עמך בית ישראל שבן חובת כל
חצורים לפניך אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל
לשבח לפאר לרמם להדר ולנצח על כל דברי
שדות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך: וכן
ישבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול
והקדוש בשמים ובארץ: כי לך נאה יי
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד שיר ושבת
הגדל חסדה עונת ומשלה נצח ונצחה

גבורה

עבודת של שבת

בביתך תהלה ותפארת קדושתך ומלכותך
בדכות והודאות לשמך חנוּך והקדוש ומעולם
ועד עולם אתה אל ברוך אתה מלך גדול ומהלל
בתשבחות אל ההודאות ארון הנפלאות בורא
כל הנשמות רבון כל המעשים הבורח בשיר
ומרה מלך חי העולמים אמן: יאהוה

צריך לומר שבתים לו
בטחיתא כי עתה הייתה
שגית יצא פליטה כפול נג
שבת שאלו כבודיה ניכר
יחאא מענייה מור י
שקוין דלא ליצירה

דשות לקדיש מאה ומפואר לחיובם אברהם בן עזרא וציל
אגדלך אלהי כל נשמה ואודה ברכב פחד ואימה:
בעמרי תוף קהלך צהר לחיים לך אכרע
ואכוף ראש וקומה: רקיע רום דלא נמה במבטא
והארץ יסדה על בלי מה: היובל איש חקוד את סוד
אלהיו ומי הוא זה בכל קדמה וימה: מרומם הוא
עלי כל פה ולשון אשר הפליא ועשה כל בחכמה:
ויתגדל בגוי קדוש ועליון ויתקדש שמה ויבא
בעלמא:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא
ברעותיה ומלך מלכותיה ויצמח
פירקניה יקרב משפחה בחיכון וביזמיכון ובחי
דכל בעת ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
יהא שמה רבא מבורך לעלם לעלמי עלמי אבדך:
ויתקבץ ויתפאר ויתרומם ויתגשא ויתחדד ויתעלה
ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא: לעלאמן כל
ברכתא

הייתה הוי

שיריית של עמ

קב

בְּרַכְתָּא שְׁרֵתָא תְּשַׁחֲתָא וְתַחֲתָא דְאַמִּין

בְּעֵלְמָא וְאַמְרוּ אַמִּין :

כִּי יֵהוּ יְהוּ יְהוּ יְהוּ הָא יְהוּ יְהוּ יְהוּ יְהוּ הָא יְהוּ יְהוּ יְהוּ הָא יְהוּ יְהוּ יְהוּ

בְּכִפּוּ אֶת יְהוּ הַמְּבוּרָה :

וְאַמִּים הִקְהִיל בְּלִחַט

יִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים הַקְּדוֹשׁ
בְּיָדָהּ הוּא שְׁתוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמְבַלְעֵדֵי
אֵין אֱלֹהִים : יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוּרָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :
וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרַכְהוּתְהֵלֶת :

וְעַתָּה בְּקוֹל רַם

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבוּרָה לְעוֹלָם וָעֶד :

פִּיךָ אֵתָּה יְיָ אֵל הַיְנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא

חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֵת הַכֹּל : הַכֹּל

יְדוּק וְיִשְׁפָּחֵךְ וְהַכֹּל יֵאמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ כִּי הַכֹּל

וְהַמְּבוּרָה מֶלֶךְ יוֹצֵר הַכֹּל הָאֵל הַפּוֹתַח בְּכָל יוֹם

דְּלִוּוֹת שְׁעָרֵי מוֹחַ וּבּוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רִקִּיעַ מוֹצִיא חַמָּה

וְשֶׁמֶשׁ וּלְבַנָּה מִמְּכוֹן שְׁבֻתָּהּ וּמְאִיר לְעוֹלָם כֹּל

וְיוֹשְׁבֵי שְׁבָרָא בְּמִדְרַת חַמְסִים : הַמְּאִיר לְאַרְץ

הַיָּם וְעַל הַבְּחַמְסִים וְטוֹבוֹ מִחֵד שְׁכָל יוֹם חַמְסִיד

מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית מִהַרְבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ כֹּל בְּחַכְמָה

עֲשִׂית מְלֶאכֶת הָאָרֶץ קִנְיִיךָ הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמָם לְמִדְרַת

מִן הַמְּשׁוּבָח וְהַמְּפֹאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִמוֹת עוֹלָם

אֱלֹהֵי עוֹלָם מִחַמְסֵי הַרְבִּים רַחֵם עֲלֵינוּ אֲדוֹן עוֹנֵי

צוּר

דיבורי יוצר האור וכו' אלה
היכל צנות הספיר
אין יסוד לזה
עולה לבטל מעניי בטעמי
זייתו של אלה
היכל עולם השמים
היכל נונה
היכל זכות
היכל ארצה

שחרית של שבת

צור משנבנו מנן ישענו משנב בעדנו : אין ערוך
לק ואין זולתך אפס בלתך ומי דומה לך : אין ערוך
לק "אחינו בעולם הזה אין זולתך מלבנו לחיי העולם
הבא : אפס בלתך גואלנו לימות המשיח ומי דומה
לק מושיענו לתחיית המתים :

אם בעת כתיבת ע"ס הא"ת

אדון על כל המעשים ברוך ומבורך בפי כל
הנשמה : גדלו וטובו מלא עולם דעת ותבונה
סובבים וזו : המתגארו על חיות הקדש ונהוד
בכבוד על המרכבה : זכות ומישור לפני כסאו חסד
ורחמים מלא כבודו : טובים מאורות שבראם אלהינו
יצרם בדעת בנינה ובהשכל כח וגבורת נתן בחס
להיות מושלים בקרבת כל : מלאים זו ומציקים נוגה
נאה זיום בכל העולם : שמחים ביצאתם ששים בכואם
עושים באימה רצון קונם : פאר וכבוד נותנים לשמו
צהלה ודנה לזכר מלכותו : קרא לשמש וירח אור
ראה והתקין צורת הלבנה : שבת יתגלו כל צבא
מחם תפארת וגדלו שרפים וצופנים חיות הקדש :
לא אשר שבת מכל המעשים וביום השביעי
נהגלה וישב על כסא כבודו : תפארת עטה
ליום המנוחה : עונג קרא ליום השבת : זרה שיר
שבת של יום השביעי : שבו שבת אל מכל מלאכתו
יום השביעי משבת ואומד מזמור שיר ליום השבת :
לפיכך

שחרית של שבת קכא

לענין יפארו לאל כל יצוריו: שבח ויקר וגדלה
וכבוד יהנו למלך יוצר כל המנחיל מנוחה
לעמו ישראל ביום שבת קדש:

שמך יי אלהינו יתקדש חכרה יתפאר מלכנו
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת על כל

שבח מעשי ידך ועל מאורי אור שיצרת המה
יפארו סלה: ותברך לנצח צורנו מלכנו וגואלנו

ישראל קדושים ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר
משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם

ומשמיעים בידאיה יחד קול בדברי אלהים חיים ומלך
עלם כלם אהובים כלם ברורים כלם נבורים כלם

קדושים כלם עשים באימה וביראה דצון קונם:
וכלם פנות חיים את פיהם בקדושה ובטהרה בשירה

בשירי מברכין משבחין מפארו ומקדישין
בשירי ציון וממליכין את שם האל המלך הגדול

בין ימנו

וכבוד והגדא קדושה הוא: וכלם מקבלים עליהם
על מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה

להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשפה ברורה
ומעומד קדושה כלם כאחד עונים באימה

ואמרם ביהוה: קדוש קדוש קדוש צבאת מלא
כבוד וקדושה תאופנים וחיות הקדש ברעש

ידול ותנועה ל עמיתם משבחים ואומרים
יו א י 16 ברוך

קדוש קדוש קדוש
קדוש קדוש קדוש
קדוש קדוש קדוש

עזרת של שבת
ברוך כבוד מלכותו

לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקיים זמירות
יאמרו ותשבחות ישמיעו כיהוא לבדו
מרום וקדוש פועל גבוהות עשת חדשות בעל
מלחמות זורע צדקות מצמיח שועות בורא
רפואות נורא אלהות ארון הנפלאות המחודש
טובו בכל יום תמיד מעשה ראשית באמור
לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו (חזקק
מאורות משפח עולמו אשר ברא) ברוך אתה
יצר המאורות:

כאן נכנס להכל נונה

כאן נכנס להכל זכות

כאן נכנס להכל אהבה

אהבת עולם תהינה יי אדוני המלך גדולת ויתרה
חמלת עלינו אבינו מלצנו בעבור שמך
הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדנו חק
חיים לעשות חקי רצונה בלבב שלם כהתחננו אבינו
אב החמין המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו
בינה להבין להשכיל לשמוע ללמוד וללמד
לשמור ולעשות ולקיים איתך דברי תלמוד
תורתך באהבה והאר עינינו במצותיך ודבק לבנו
בתורתך ויחד לבנו לאהבותך ראה אית שמך
למען לא נבוש ולא נכלם ולא נבשל לעולמו ועד כי
בישם קדשך תגדול הנבון הנורא בפתחו נעלה
ונשמחה בישועתך יי החמין יי אהנו וחסדך הרבים
אל

שחרית של שבת קרב

אל יזכרוני צעזעז מלה ועד: מדר ותבא עלינו ברכה

פוע לכוונת הדעת האלהית
התקין

ושלום מהתמארת בעבנות כל הארץ ושבור עול

השם מעל צאצאיו והול יבנו מהרה קופמיות לארצנו:

כי לא פועל ישעיהו אמת וכו' בחירת מכל עסוק עון

וקדשנו מלבו של שמך הנהגול באהבה לתודות לך

ואתוך האהבה את שמך ברוך אתה הבורח

כעמים הפסקות קולו הצעועים אדום

בפני ישראל באהבה:

ישראל אלהינו אחד: ברוך שם כבוד

מלכותו לעולם ועד ואחכה אתי אלהיך

בכל לבבך ובכל נפשך בכל מאדך: והיזהר פרים

הנהיג אלהי אנו מצוה חיים על לבבך: השלנתם

בבניך והפרם בם בשבתך בביתך וכל מתה בדרך

ותשבת ובקמך: וקשרתם לאורת על ידך והיו

לשנות בן עיניך: ותבאכם על מזבח ביתך

ובשעריך

אם שמעו השמעו אל מצותי אשר צוית

מצוה אתכם היום לאהבה אתי

ואהבתם לעם וכל לבבכם וכל נפשכם: ונתתי

מסר אתכם בעמותי וחדדתי ומקדשתי ואספת דגך

ותתתי עשש בשדה לבתומך

השמה לכם פתח לבבכם

ותעבדו את אלהי אחרים והשתתיתם להם:

י ב ב 2 16 חרה

כעצמה 11 ואחכה אתי אלהיך
התאחדו המני העט לאגוש
16

כעצמה 11 ואחכה אתי אלהיך
התאחדו המני העט לאגוש
16

כעצמה 11 ואחכה אתי אלהיך
התאחדו המני העט לאגוש
16

שְׁחִירֵי שָׁנָה

וְהָרִיאָה יְיָ בְּכֶם וְעָצָה אֶתְהוֹשִׁיעַ וְלֹא יִזְדָּח מִטֶּרֶם
וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֶּן אֶת יְבִלָּהּ הוֹאֲבִידֶתְם מִהַרְדֵּם מֵעַל
הָאָרֶץ הַטְּבִיחַ אֱשֶׁר יִתֵּן לָכֶם וְשָׂמֶתְם אֶת־דְּבַר
אֱלֹהֵי עַלְלֵבְבֵכֶם וְעַל נַפְשֵׁכֶם וְקִשְׁרֹתֵם אִתְּם לֹאֲרֹת
עַל יוֹדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עַמְבָּם וְלִמְדֵתֵם אֹתָם
אֶת־בְּנֵיכֶם לֵדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבִיתְכֶם וּבִלְכֹתְכֶם
בְּדֶרֶךְ וּבִשְׂכֻבְכֶם וּבְקוּמְכֶם וְסִבַּחְתֶּם עַל מַוּזוֹת
בֵּיתְכֶם וּבִשְׁעוֹרֵיכֶם לִמְעַן יִרְבוּ יִמֵּיכֶם וְיִמֵּי בְנֵיכֶם עַל־
הָאֲרָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לֵאמֹר לְאֲבֹתְכֶם לֵאמֹר לְהֵם כִּי־יִמֵּי
הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ

וְהָרִיאָה יְיָ בְּכֶם וְעָצָה אֶתְהוֹשִׁיעַ וְלֹא יִזְדָּח מִטֶּרֶם
וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֶּן אֶת יְבִלָּהּ הוֹאֲבִידֶתְם מִהַרְדֵּם מֵעַל
הָאָרֶץ הַטְּבִיחַ אֱשֶׁר יִתֵּן לָכֶם וְשָׂמֶתְם אֶת־דְּבַר
אֱלֹהֵי עַלְלֵבְבֵכֶם וְעַל נַפְשֵׁכֶם וְקִשְׁרֹתֵם אִתְּם לֹאֲרֹת
עַל יוֹדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עַמְבָּם וְלִמְדֵתֵם אֹתָם
אֶת־בְּנֵיכֶם לֵדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבִיתְכֶם וּבִלְכֹתְכֶם
בְּדֶרֶךְ וּבִשְׂכֻבְכֶם וּבְקוּמְכֶם וְסִבַּחְתֶּם עַל מַוּזוֹת
בֵּיתְכֶם וּבִשְׁעוֹרֵיכֶם לִמְעַן יִרְבוּ יִמֵּיכֶם וְיִמֵּי בְנֵיכֶם עַל־
הָאֲרָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לֵאמֹר לְאֲבֹתְכֶם לֵאמֹר לְהֵם כִּי־יִמֵּי
הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ

כִּפְרָא זֶה יִכְנֹן עִפְיָה

כִּפְרָא זֶה יִכְנֹן עִפְיָה

כִּפְרָא זֶה יִכְנֹן עִפְיָה

כִּפְרָא זֶה יִכְנֹן עִפְיָה

כִּפְרָא זֶה יִכְנֹן עִפְיָה

כִּפְרָא זֶה יִכְנֹן עִפְיָה

כִּפְרָא זֶה יִכְנֹן עִפְיָה

וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל־מִשָּׁה לֵאמֹר דְּבַר־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם תִּשְׁוֹ לְהֵם צִצְתָּ עַל־כַּנְפֵי
בְּנֵיהֶם לִדְרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל צִצְתֵיכֶם שְׂתֵל תְּכַלֵּת
וְהָיָה לָכֶם לְצִצְתוֹ אֹתָם אֹתוֹ וְכִרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצּוֹת
וְעִשְׂיֹתֵם אִתְּם וְלֹא תִתְּנוּ אַחֲרָי לְבַבְכֶם וְאַחֲרָי
עַל־כֶּם אֲשֶׁר־אִתְּם וְיִסְאָדְרֵם לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וְעִשְׂיֹתֵם אֶת־כָּל־מִצּוֹתַי וְהִיִּתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם
אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
לְהִיֹּת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם

אֱמֶת וַיְצַיֵּב וְנִכְוֹן וְקַיִם וְיֹשֶׁר וְנִאֲמָן וְאֶהוּב
וְחַבִּיב וְנַחֲמָד וְנַעִים וְנֹדָא וְאֶדִיר
וְנַתְקֹן וְנַקְבֵּל וְנַטוּב וְנַפְרָה הַדְּבַר הַזֶּה עֲלֵינוּ
לְעוֹלָם

שחרית של שבת קבג

לעולם ועד : אמת יהי עולם מלכנו צור יעקב מגן
 יצענו לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו
 גבון ומלכותו ואמונתו לעד קיימת : ודבריו חיים
 וקיימים ותאמרים ונחמדים לעד ולעולם
 שלמים על אבותינו עלינו ועל בנינו ועל
 דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך : על
 הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקיים באמת
 ובאמונה חק ולא יעבור : אמרת שאתה הוא
 אלהינו ואלהי אבותינו מלכנו מלך אבותינו גאלנו
 גואל אבותינו צורנו צור ישועתנו פודנו ומצילנו
 מעולם הזה שמך ואין לנו עוד אלהים זולתך סלה :
 עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע
 להם ולבניהם אחריהם בכל דרודר : ברום
 עולם מושבך ומשפטיך וצדקהך עד אפסי ארץ :
 אמת אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך ודברך
 ישים על לבו : אמרת אתה הוא ארון לעמך
 ומלך גבור לריב ריבם לאבות ובנים : אמת אתה הוא
 ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדך אין לנו
 מלך גואל ומושיע אמת ממצרים גאלתנו ואלהינו
 מבית עבדים פדיתנו כל בכריהם הרגת : וכבזרת
 ישראל גאלת : וים סוף להם בקעת וידיים טבעת
 וידיים עבדוים וכסופים צריהם אחר מהם לא

בגן שלמה הזכות לגמול

שחרית של שבת

מתר על זאת שבחואהובים ורחמים לך ונתנו יודים
וזירות שחרית ותשבחות פרכות ודורעות
למלך אל חיוקיים : רם ונשא גדול גבור ונורא
משפיל גאים עדי ארץ מנבית שפלים עד מוחם
מוציא אמרים פודה עניים עוז דלים הענה
לעמו ישראל בעת שבעם אליו תהלת לא עליון
גואלים ברוך הוא ומבודך משה ובני ישראל לך ענו
שירה בשמחה רבה ואמרו כלם : מי כמכת באים
" מי כמכת נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא :
שירה חדשה שבחו גאלים לשמך הגדול על שפת
הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו ייטלך לעלם
ועד : ותאמר גואלנו " צבאות שמו קדוש ישראל

ברוך אתה יי גואל ישראל
אדני שכת תפתח לפי יד תהלתך :
אתה יי אלהינו ואלה אבותינו אלה
אבותם אלהינו ואלה יעקב : האל
הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים
קונה הכל חוכר חסד אבות ומביא גואל לבני
בניהם למען שמו כאהבה :

בשנת השנה אמרים ופרע

זכרנו לחיים אל מלך חפץ בחיים כתבנו בספר חיים
למענה אלהים חיים אל חי :
עד כאן
מלך

כאן נבנה להיכל קק
עב יוד ה יוד ה
מג יוד ה יוד ה
לקה יוד ה ואלו הא
כין יוד ה ו ו הא

שחרית של שבת

מלך עולם ומושיע ומגן: ברוך אתה יימנו אברהם: ^{כבר} ^{הר}

אתה כבוד לעולם אדני מחיה מתים אתה רב
לתושוע (בקין) מוריד תפל (ובמדיף) משיב
הרוח ומוריד חיים: מכלכל חיים בחסד מחיה
מתים ברחמים רבים סומך נפלים ורופא חולים
ומוריד אסורים ומקיים אמונתו לשיני עפר מי כמוך
בעל גבורות ומי דומה לך מלך מסית ומחיה
ומצמיח ישועה:

בשבת תשובת אומרים מי כמוך

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים ע"פ
וצאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה

יי מחיה המתים: ^{עצם אלהים} ^{למחיה} ^{ולקח} ^{בינה} ^{לזאת} ^{עלה} ^{בכור} ^{לזאת}

ובחזרת שליח צבור אומר

נקדישך ונעריצך כנועים שיח סוד שרפי קדוש:
המשלשים לך קדושה וכן כתוב על ליד
נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש
צבאות מלא כל הארץ כבודו: לעמתם משבחים
ואומרים: ברוך כבוד ממקומו: ובדברי קדשך
כתוב לאמר: ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדר
ודר הללויה:

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום
יחלוקה סלה: כי אל מלך גדול וקדוש אתה

י ד 4 16 ברק

שחרית של שבת

ברוך אתה יי האלהים הקדוש: שנת בימינו אלה

בשנת השובה אומרים המלך הקדוש

ישמח ^{הם המכלולות} משה במתנת חלקו ^{הם שפארוק שעטתו לחנוך} כי עבד נאמן קראת לו:

כליל תפארת בראשו נתת בעמוד לפניך על

הר סיני: שני לחרת אבנים הוריד בידו וכתוב בהן

שמירת שבת וכן כתוב בתורתך: ושמרו בני ישראל

את השבת לעשות את השבת לדחתם פירת עולם:

ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם בי ששת ימים

עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת

ונפש: ולא נתת יי אלהינו לגויי הארצות ולא הנחלתו

מלכנו לעובדי פסילים גם במנוחתו לא ישכנו ערלים

כי לעמך ישראל נתת באהבה ^{והוא אלהים אלהינו} לדע יעקב אשר בם

בחרת: ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג

עם מקדשי שביעי: כלם ישבעו ויתענגו מטובך:

ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו

במצותך שים חלקנו בתורתך שבענו

מטובך שייח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך

באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת

קדשך וינחור בו כל ישראל מקדשי שמך ברוך

יהוה אלהינו יהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד ויהוה אחד

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב

העבודה

שחרית של שבת קנה

העבודה לדבר ביתך ואשי ישראל ותפלתם
מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך:

טעמת וראש חדש ואמרים אלהינו

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה
ישמע יפקד ויזכר וזכרוננו חכרון אבותינו
זכרון ירושלים עירך חכרון משיח בן דוד עבדך חכרון
כל עמך בית ישראל לפניך לפלטה לטובה לחן
לחסד ולרחמים ביום ראש החדש הזה לחם בו
עלינו ולהושיענו זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו
בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועת
ורחמים חסד וחסד ותמול ורחם עלינו והושיענו כי אל
מלך חנון ורחום אתה: עד כאן

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרחםנו ותחוננו
עינינו בשובך לציון ברחמים ברוך אתה יי המחזיר
שכינתו לציון:

ו
טוהים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן
ישענו אתה הוא לדר ודר נודת לך וגם פרתה לך:
על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך:
ועל נפשיך שבכל זום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך:
שבכל עת ערב ובוקר וצהרים הטוב כי לאכלו
רחמך

הנה אלהינו יי אלהינו
לאלהינו יי אלהינו
יין חסדך ורחמיך כבודך לטובה

שחיית של שבת

והמקד המרחם כלא תפסי תפריד כי מעולם קייט שלף

בשבת תזכור אמר יס' שכן על דברים

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך

מלכנו לעולם ועד וכל חזיים זרקה סלה:

בשבת תזכור אמר יס' ותזכור לחיים

וכתוב לחיים טובים ככל בני מיתך עד כאן

ויהללו ויברכו את שמך רבדל באמת לעלם כפי טוב

האל ישועתנו ותודתנו סלה האל הסוב ברוך

אתה יי הסוב שמך ידך נאה לחודות:

יהנה מילד נעמה ה' ליהו אלהים צמחה
ועל ה' וגו' הם גוהה נכורה לז' סביב נקמה

ובחודת עליה צמר אמר

אלהינו ואלהי אבותינו ברנו בפרכה המשלשת

בתורה המתברך על ידי משה עבדך

האמרה מפי אהרן ובניו דברים עם קדשך כאמור:

יברכה יי שמך: יא' פניו אליך ורחמך: ישא

יי פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי על

בני ישראל ואני אברכם:

שים שלום טובת וברכה חיים חן וחסד ורחמים

עלינו ועל כל ישראל עמך: וברכנו אבינו כלנו

יתד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו

תורה חיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה

ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל

ברוב עז ושלום:

בשבת

שחרית של שבת

קבר

בשבת ומוצאי שבת ובספר חיים

ונספר חיים ביום שבת ופירנסהו פנים וישאעיהו
 ונחמה ונחמה טובות נזכר ונכתב לפניך
 אמת ונדב עמך ישראל לחיים טובים ושלום: עב
 ברוך אתה יי המבטיח את עמו ישראל בשלום אמן:
 יהיו לרצון אמרי פי ותגיון לבי לפניך צדי ונואלי:
 אלהי צנוני לפני טרע ושמחות מדבר מדמה:
 ולמקל נמשי תרום תפשי כעמר לכל
 יהיה פתח לבי כתרתיך ואחרי מצותיך תרדוף
 נפשי וכל חקמים עלי לרעה מהרה תפר עצתם
 וקלקל מחשבותם: יהיו כמוץ לפני החר ומלאך יי
 דחה: למען וחלצון ידיריך חושיעת ימנה וענני:
 עשה למען שמך עשה למען ימנה עשה למען
 קדוהך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי
 ותגיון לבי לפניך צדי ונואלי: עשה שלום במרומי
 הואברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל אמן:

יהיה אלהיך ואלהיך ואלהיך
 חנוני לפניך למנוח יהי אלהיך ואלהיך
 יורה ויבה תכלית בלעג טען
 אלהיך ואלהיך

מדים דרבנן

מדים אגחנו לך שאתה רואה אלהינו ואלהי
 אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר
 בראשית ברכות והוראות לשמך הגדול והקדוש
 על החיותנו וקיימתנו: בן תחינו ותחננו
 ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקך
 ולעשות

שחרית של שבת

ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו
מודים לך ברוך אל ההודאות:

והזכיר עליה צבור העמידה ואמר קריש תתקבל

יתגדל ויתקדש שמיך רבא בעלמא די ברא ברעותיה
וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב
משיחיה בחייכון וכיומיכון ובחיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמיך רבא
מברך לעלם ולעלמי עלמי יתברך: וישתבח
ויתפאר ויתדומם ויתנשא ויתקדר ויתעלה ויתהלל
שמיך דקודשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא
שירתא תשבחתא ונחמתא דאמין בעלמא
ואמרו אמן:

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם
אבוהון דבשמיא ואמרו אמן: יהא שלמא
רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ושיובא
ודפואה וגאולה וסליחה וכפרה וריח והצלה לנו
ולכל ישראל ואמרו אמן: עשה שלום במרומו
הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

וקודם שירצא עליה צבור ספר תורה אם יש שם עבודה בקהל
אמר מאלו הפי'טים דגאים אי זה שירצה

רשות

שחרית של שבת קכו

רשות לאתה הדיאת

סדר השכנו תאיר אין כמוך מודה מהר השכנו
 תאיר: שם נורא יתקדש מחד ויגדל
 תוציאנו מן האומות ותבריל הפלטה אשר השאר
 אין כמוך מודה סדר השכנו תאיר רנתנו תקבל
 במבעת פיוס אשר אתה הראת לדעת אשר לאין
 מאד אין כמוך מודה סדר השכנו תאיר

פיוט אחר נאה ליהי בנסוע הארון:

לך אלי קראה יה לך אלי קראה צור ונרה תוף
 פח יקושת לך צועקת בחילה ממה שאלת
 נעשה מחר לה צמר לנאולה לך אלי קראה
 מוכה שדי כאונלה לה השיבה לבצרון ובשירים
 פיה תמלא ויהי בנסוע הארון:

פיוט אחר נאה ליהי בנסוע הארון:

יפני איביך בנסוע הארון ובגחה עמך שיר
 מזמור יחן כהני עמך ילבושו רקמה יאמרו
 חסדיך שירה פנעיסה גוי על כל אומה שבח ויתרון
 ונחה עמך אודים ותומים כבראשונה קטרת
 סמים שחלת וחלבנה והיה לו למנה לזרע אהרן
 ונחה עמך בעבור עבדך דוד בן ישי שלח משיקה
 לך ויבילו שיי ואקריב אשי מנחת זכרון וי: זב: ח: עסך

פיות

שחרית של שבת

פוט אחד נאה לדל בסעודת הארץ:

אפתח נתי שפתי ואמנר ברוח: לאל ה' אשיח
 בנסע הארון: מהלל אברא אל עת
 לשענו יואל: ובה לציון גואל נקרא אובנתון:
 לה' חפחה ארץ ישע: לתפלת בך תישע ישראל
 גישע: ולשון אלם תרוק: לה' תשב שבותנו
 אל ה' גואלנו: וגשלים נדרינו: וכפר אהרן: לה' ו
 יפרעו אל איכה: ידונו תאבך: יום תרצ את ריבך:
 ישום לב צדק: לה' תבצע מד נאלים: ולנ
 אל אלים: מעו חילים: יצבר ירוק: לה' ו
 חוקי נא אל תהי: וגם ינק חיי: כשד כנסו חיי: בנסע
 הארון: לה' ו

פיוט אחד נאה להוצאת ספר תורה לאומנו בפתח ההיכל
 פרישו עלי מזיו שכנתך: צורי שדי אבוא אל היכל
 ביתך: פרשו יושב ברום אל חי צור
 עולמים: ידה תרום על ראש רשעים: יעצים רע
 תמיד על עדתך: להדיחם מדרך תוהוה: פרשו
 סומך גופלים: ומתיר אסורים: עוזר דלים וזמא שפות
 מרים מאביונים עדרת סגלתך: תגאל גואל שבט
 גחלתך: פרשו פנת יקרת: לאשר בך בוטחים:
 חכה עזרת: לקבץ נדחים: בגלותם כלם ביראתך:
 מ' שתחיים מול בית תפארתך: פרשו דזקנו ואמצע
 אל

תורה של שבת קנה

אל ושלח לנו המלאך הנאל באיבא בימנו אליהו
נביאך עם משיח בידך עובדך :

ואומר גדול ליי אתי

פיוט נאה ומפואר לקרא החתן לספר תורה

חתן נעים עליה בתוך עם אמוני לקרא בספר
תורת יי ברכך האל משמי עליה במסך
ונשם בפריה ורביה אשתך ונהיה כגפן פוריה כן
יברך ובר ירא יי : חתנים עליה :

עוד אתי לקרא החתן לספר תורה

שמח חתני בקהל אמוני ישא ברכה מאת יי
שדי ימלא תאות לבו מגן ועננה יהיה
מבינו ויאר אותו ויישר נתיבו לגמור ולשמר דרכי
יי לראשו יצוה ברכות עצומות וישה בכל עת
כנהר שלומות יזכה ויראה ישועת יי :

ישא ברכה מאת ה עוד פיוט אחר נאה לקרא לחתן לספר תורה
קום חתן לקרא בתורה קום במהרה קום חתן
אשכול הכופר קל כצבי וכעופר בעבודת
האל נורא : קום כמהרה :

וקראין החתן ויאמר שליח צבור מיד

ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך :

וקודם שיציאו ספר תורה יאמר

אתה הראית לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד
מלבדו : אין כמוך באלהים יי ואין כמעשיך :
יהי אלהינו עמנו באשר היה עם אבותינו אל יעזבנו
ואל

שחרית של שבת

וְאֵל יִשְׁשֹׁנוּ : הוֹשִׁיעֵנָה אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֹתֶיךָ
 וְרַעַם נִשְׁאָם עַד הָעוֹלָם : יְהִי בְּנִסְעֵי חֲאָרָן וַיֹּאמֶר
 מִשְׁהֵ קוֹמֵרָה יִיפְצֹו אִיבֵיךָ וַיִּנְסוּ מִשְׁנֵאִיךָ מִפְּנֵיךָ :
 קוֹמָה יִלְמְנוּחֶיךָ אֶתְהָ וְאֶרְוֹן עֵזְךָ : כְּהִנֵּךָ יִלְבַּשׁ
 צִדֵּק וְחִסְדֵיךָ יִרְנֹנוּ : בְּעִבּוֹר הַיּוֹד עֲבַדְךָ אֵל תִּשָּׁנ
 פְּנֵי מִשְׁחֶיךָ :

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנִּתְּנָה תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא :
 אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכְּבֹדָה לּוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁי אֱלֹהֵיו :
 וְכִשְׁמוֹצִיאִין סֵפֶר תּוֹרָה הַשְּׁלִיחַ צְבֹר אֹמֵר
 גְּדִלּוֹ לִי אֶתִי וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוֹ יְחִדּוֹ :

אמר רבי שמעון כד מפקין ס"ח בצבורא למקד' ביה מתפחה' התיני
 שמיא רדחמן ומעורדין את האהבה לעילא ואבעי ליה לבר נש
 למימר הכי

רֹמְמוֹ יִי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ	בְּרִיךְ שְׁמִיךָ דְמֵאֵי
לְהַדָּם רַגְלֵיו	עַל מַא בְּרִיךְ
קְדוֹשׁ הוּא : רֹמְמוֹ יִי	כְּתִרְךָ וְאַתְרְךָ יְהִי
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּ	רַעֲוִתְךָ עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יִי אֱלֹהֵינוּ :	לְעֵלָם וּפְוִרְקָן יִמִּינְךָ
אֵין קְדוֹשׁ כִּי אֵין בְּלִתְךָ	אֲחוּי לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ
וְאֵין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ : כִּי מִי	וְלֵאמְרוּ יִי לְנֵא מִטּוֹב
אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יִי מִי צוּר	נְהוּרְךָ וְלִקְבֻלָּא
זוֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ : תּוֹרָה	צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמֵי יְהִי
צוּה	רַעוּא

שחרית של שבת

קנט

צורה לנו משה מורשה
 קהלת יעקב : עץ חיים
 היא למחזיקים בה
 ותמכיה מאשר : דרכיה
 דרכי נעם וכל נתיבותיה
 שלום : שלום רב לאוהבי
 תורתך ואין למו מכשול :
 " עז לעמו יתן " יברך את
 עמו בשלום :

רעוא קדמך דתוריה לן
 חיין בטיבו : ולי אנא
 עבדך פקידא בגו צדיקיא
 למרחם עלי ולמנטר יתי
 וית כל די לי . ודי לעמך
 ישראל . אנת הוא זן
 לכלא ומפרנס לכלא .
 אנת הוא שליט על
 כלא אנת הוא דשליט
 על מלכיא . ומלכותא

דלק היא . אנא עבדא דקדשא בריך הוא
 דסגדנא קמיה מן קמי דיקר אורייתיה בכל עידן ועידן
 לא על איניש רחיצנה . ולא על בר אלהין סמיכנא .
 אלא באלהא דשמיא דהוא אלהא קשוט ואורייתיה
 קשוט . ונביאודה קשוט . ומסגיל מעבד טבוון וקשוט .
 ביה אנא רחיץ ולשמיה יקירא קדישא . אנא אימר
 תושבחן . יהא רעוא קדמך דתפתח לבי באורייתך .
 ותשלים משאלין דלבאי . ולבא דכל עמך ישראל .
 לטב ולחייך ולשלום :

ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים " מלך :
 ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטך :
 על הכל יתגדל ויתקדש יתברך ויתרומם ויתנשא

שחרית של שבת

שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות שפרא העולם הזה והעולם הבא כרצונו וקרצון יראיו וקרצון כל עמו בית ישראל: תגלה ותראה מלכותו עלינו במהרה ויחון ויחוס וירחם על פלטתנו ועל פלטת עמו בית ישראל: בחן בחסד ברחמים וברצון ואמרו כל העם אמן: הרחמן הוא יחזיר שביתנו ושבית עמו בית ישראל במהרה בימינו ויוציאנו מכל צרותינו לרוחה ומאפלה לאורה בקרוב ואמרו אמן כי שם יאקרא הכבוד לאלהינו: הכל תנו עז לאלהים ותנו כבוד לתורה:

וסגוה ספר תורה ומראה הכתב לעם ואמרו:

יתבונן האשכול כסנו זה העליון זאת ^{באוטו} תורה אשר שם משה לפני בני ישראל: כרן חסד לזא שנופך שני נשחיהט ^{יהיה} תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ^{הכל} תורת יי תמימה משיבת נפש עדות ^{לאכל} מצות יי ברה מאירת עינים: ^{לנבי} את עמו בשלום: האל תמים דרכו אמרת יי צרופה ^{הכל} מן הוא לכל החוסים בו:

ועתה אל תגזלים את העקרה כהן ולוי וחמשה מישראל בפרשת השבוע ואם יש איזו שפחה בקהל יקרא לה ויהי להם לשם הלהקה: ט והעולה סכרד ואומר שליח צבור קרוש לעילא:

יציעו ^{לאכל} יי עמכם: והחזן ענה: ^{הכל} יברכה יי: ^{הכל} ויחזור:

בזמנו הנו לזא שבו כל דהנו לאכל יאמר יקרא אל נשע מה אדיר שחק ככלה אחר אשר הגה הזקק עלה השמים ופני יסור לזא שבו פרו עגרת יסור אבא והוא גדול חכום לפי שחק זה טלו חנולה תימו אלא כי יסור אלא קצר תימוז זא ואינו תגיעט אט עד שלש הית לזא ויאמר תגלל ענו שם ה' פנינון זקוק ונשגב: זכל תה אשתי לאישה התיש לשגרת בסנו פשי תה טוב אמנות לרכה היא שנאחז בחידת עליה וגם להיות שגב דלא יתקן ושגב תדחילו דללאף החות וגם הוא תיקון פנס הכרית: ^{הכל} ויציעו עגרה לזא להיותנו בסוד תגיבה ואתי ששית חנולה היא גיועה חכום לכן הכל עולם למן שבעה אפי עשם שיהם סנו השביעיה הזה ויאמר: שמת: שקבל בעשיו בני עין וילע במלפס: לך ה' ויגלו והקבעיה וההלארה והקצח וההנו פי כל בשמים וקארין להה הממלכה והמתטא לכל להיא:

שחרית של שבת

קל

ביום העבודה הקדמית פמוקים מנהל פשה
נהבין כסם בן נהבין כקוד הפמוק

וחזור ואומר העולה

ברוך את יי המבורך: משנה על אשר ללקטנו כבוד

יד ה' וזו הח כמזכירה ועונה החן

ברוך יי המבורך לעולם ועד:

הקרא פמוקים נהבין באור
הקרא פמוקים נהבין באור
הקרא פמוקים נהבין באור
הקרא פמוקים נהבין באור

העולה חזר ואמר

ברוך יי המבורך לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו ואלה פועלים

מכל העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה ויהי כטקול שניק

ינותן התורה:

והי יי ה' והי יי ה'

ואמר קריאת התורה אומר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו

תורת אמת וחי עולם נשמע בתוכנו ברוך

אתה יי נותן התורה:

וקורם ספר תורה אומר שלח צבור

הנותן תשועה למלכים ומשלחה לנסיכים

ומלכותו מלכות כל עולמים: הפוצה את

הוד עבדו מחר ברעה: הנותן בים דרך ונמים

עוים נתיבה: הוא יברך וישמור וינצור ויעזור

ודומם ויגדל וינשא למעלה למעלה לאדוננו

המלך (פלוגי) מלך מלכי המלכים ברחמיו (ישמרהו)

ישמרים (ויחיהו) ויחיים ומכל צרה ונוק (יצילהו)

יצילם מלך מלכי המלכים ברחמיו ירום ויגביה פוכב

17 2 ב ין מערכתו

שחרית של שבת

(מַעֲרַכְתּוֹ) • מַעֲרַכְתָּם • וַיֹּאֲרִיךְ יָמֵים עַל (מַמְלַכְתּוֹ)
מִמְשַׁלְתָּם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו • יִתֵּן (בְּלִבּוֹ)
בְּלִבָּם וּבְלִבְכֶם (יֹעֲצִיו) יֹעֲצֵיהֶם (וְיִשְׁרִיו) וְיִשְׁרִיהֶם
רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ • וְעַם כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֲנּוּ
(בְּיָמָיו) בִּימֵיהֶם וּבִימֵינוּ תֹשֵׁעַ יְהוּדָה • וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן
לְבַטָּח • וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל • וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן •
מִי שֶׁבִירַךְ אֲבוֹתֵינוּ • אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וּמֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וְדָוִד וְשְׁלֹמֹה הוּא יְבָרַךְ אֶת כָּל הַקְּהֵלוֹת
הַקְּדוֹשׁוֹת וְהַטְּהוֹרוֹת גְּדוֹלִים וְקַטְּנִים הֵם וּבְנֵיהֶם
וּנְשֵׁיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם • מַלְכָּא דְעֵלְמָא
הוּא יְבָרַךְ יִתְהוֹן וַיִּזְכֶּה יִתְהוֹן וַיִּשְׁמַע בְּקַל צְלוֹתְהוֹן
וַיִּקִּים בְּהֶם מִקְרָא שְׁכַתּוּב "אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסֶּף עֲלֵיכֶם
כְּכֶם אֵלֶּף פְּעָמִים וַיְבָרַךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם •
(בְּעֶשְׂרֵת יָמֵי חֲשׂוֹבָה אוֹמְרִים וַיְכַתְּבֶכֶם בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים) • וְכֵן
יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן •

ואחר ספר תורה אומר שליח צבור

מִי שֶׁבִירַךְ אֲבוֹתֵינוּ • אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וּמֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וְדָוִד וְשְׁלֹמֹה • וְכָל הַקְּהֵלוֹת • הַקְּדוֹשׁוֹת
וְהַטְּהוֹרוֹת • הוּא יְבָרַךְ אֶת כָּל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ
הַגָּדוֹלִים וְקַטְּנִים • הֵם • וּבְנֵיהֶם • וּנְשֵׁיהֶם •
וְתַלְמִידֵיהֶם • מַלְכָּא דְעֵלְמָא הוּא יְבָרַךְ יִתְכּוֹן וַיִּזְכֶּה
יִתְכּוֹן • וַיִּשְׁמַע בְּקַל צְלוֹתְכּוֹן • תַּתְּפַּרְקוּן וְתִשְׁתַּזְּבוּן
מְכַל

שחרית של שבת קלא

מִכָּל צָרָה וְעֻקְתָּא וְיְהִי מִימְרָא דִּי בְּסַעֲדָכֶם : וְיִגַּן
 בְּעַדְכֶם וְיִפְרוּשׁ סוּבַת שְׁלוֹמוֹ עֲלֵיכֶם : וְיִטַּע בְּיַנְיָכֶם
 אֶהְבֵּה וְאַחֻוּהַּ שְׁלוֹם וְרִיעוּת : וְיִסְלַק שְׁנֵאת חֲנַם
 מִבְּיַנְיָכֶם וְיִשְׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צוּאֲרָכֶם : וְיִקְיִים
 בְּכֶם מִקְרָא שְׁכַתוֹב יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם
 כְּכֶם אֱלֹהַּ פְּעָמִים וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם
 (כַּעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה אוֹמְרִים וְיִכְתְּבֶכֶם בְּסִפְרֵי חַיִּים טוֹבִים) וְכֵן
 יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

יְהִי חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יַחְלֵנוּ לָךְ :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיוּ לְךָ סֵלָה : אֲשֶׁרִי הָעַם
 שֶׁבַכְּהָ לֹא אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁי אֱלֹהִיו :

קָמָה תְּהִלָּה לְדוֹר אַרְוִמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה
 שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ

וְאַחֲלִלְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹל יי וּמְחַלְלֵי
 מֵאֵד וּלְגַדְלֵתוֹ אֵין חֶקֶר : דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח

מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ יִגִּידוּ : הָדָר כְּבוֹד הוֹדִיךָ וְדִבְרֵי
 נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחֶה : וְעוֹז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ

וּגְדֻלַּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה : זְכַר רַב טוֹבְךָ יִבְעִי וְצַדִּיקְתְּךָ
 יִרְנָנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יי אֲרַךְ אַפִּים וּגְדוֹל חֶסֶד :

טוֹב יי לְכָל וְרַחֲמוּ עָלַי כָּל מַעֲשֵׂי : יוֹדֶךָ יי כָּל מַעֲשֵׂיךָ
 וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ

יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הָדָר
 מַלְכוּתוֹ

י' ג' 3 17

שחרית של שבת

מלכותו: מלכותך מלכותך בכל עלמים וממזלותך
בכל דור ודור: סוּמָך " לְכָל הַגּוֹפִּים וְזוֹקֵף לְכָל
הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה גּוֹתֵן לָהֶם אֶת
אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵת אֶת יְדֵיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן:
צְדִיק " בְּכָל דְּרָבָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב "
לְכָל קְרָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רִצּוֹן יִרְאִי
יַעֲשֶׂה וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר " אֶת כָּל
אֲהַבָּיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהִלַּת " יְדַבֵּר פִּי
וַיְבָרֵךְ כָּל מִשְׁרַשְׁשֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחָנוּ נְבָרֵךְ
יְהִי מַעֲתָהּ וְעַד עוֹלָם הִלְלוּ יְהִי:

ברוך " אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָל אֲשֶׁר
דָּבַר לֹא נִמְלַךְ דָּבָר אַחַד מִכָּל דְּבָרֵי הַטּוֹב אֲשֶׁר
דָּבַר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

יהי " אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵנוּ אֵל יַעֲזֹבֵנוּ
וְאֵל יִטְשֵׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבַבֵּנוּ אֵלָיו לְלַכֵּת בְּכָל
דְּרָבָיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת
אֲבוֹתֵינוּ: וַיְהִי דְבַר אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּ לִפְנֵי " קְרִבִים
אֵל " אֱהִינּוּ יוֹמָם וּלְיָלֵיל לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדֶּךָ וּמִשְׁפַּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ
כִּי " הוּא אֱלֹהִים אֵין עוֹד: לֹא יִמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה
הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלֵיל לְמַעַן תִּשְׁמַר לַעֲשׂוֹת
בְּכָל הַכְּתוּב בּוֹ כִּי אֲזַתְצִלִּיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ וְאֲזַתְשַׁכִּיל:
הלוא

שחרית של שבת קלב

הלוא צויתך חזק ואמץ אל תערין ואל תחת • כי עמך
"אלהיה בכל אשר תלך:

ואומר שליח צבור שני פעמים

ימלך " לעולם • אלהיה ציון לדר ודר הללו יה:

ומחזירין ספר תורה למקומו ואומרים:

כט מזמור לדר הכו ליי בני אלים • הכו ליי כבוד
ועז: הכו ליי כבוד שמו • השתחוו ליי
בהדרת קדש: קול " על המים אל הכבוד הרעים:
"על מים רבים: קול " בכח • קול " בהדר: קול
"שבר ארזים • וישבר " את ארזי הלבנון: "וירקידם
כמו עגל • לבנון ושריון כמו בן ראמים: קול "
הצב להבות אש: קול " יחיל מדבר • יחיל " מדבר
קדש: קול " יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכרו
בלו אמר כבוד: " למבול ישב • וישב " מלך לעולם:
" עז לעמו יתן • " יברך את עמו בשלום:

שאן שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא
מלך הכבוד: מי זרה מלך הכבוד " עז
וגבור • " גבור מלחמה: שאן שערים ראשיכם
ושאן פתחי עולם • ובא מלך הכבוד: מי הוא זה
מלך הכבוד " צבאות • הוא מלך הכבוד סלה:
יודעת כיי אלהיה הוא האלהים • האל הנאמן
שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף

שחרית של שבת

דוד: בואל רחום יי אלהיך לא ירפה ולא ישחיתך.
 ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם:
 כי כה אמר יי רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש
 הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יי את עמך את
 שארית ישראל:

ואומר בפתח ההיכל

יהללו את שם יי כי נשגב שמו לברו הודו על ארץ
 ושמים וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו
 לכני ישראל עם קרובו הללויה: "הוא האלהים"
 הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין
 עוד: אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשך:

וכשכניס ספר תורה בהיכל אומר

שוברה למעונך ושכונב בית מאונך כי כל פרה ובל
 לשון יתנו הוד והדר למלכותך: ובנחה
 יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: השיבנו יי
 אליך ונשובה חדישימינו בקדם:

ואומר שליח צבור קדיש לעילא

מוסף של שבת

שם יחזקיה ושמעיה כנחילו
 יחזקיה ושמעיה כנחילו
 עמנו בא להקדש לנו
 קול שבת לשלמה פריס
 עמנו ולהנסיף על המאורות
 יעשה למעלה כי אתה רבין יעשה
 יי אלהינו ואלהי אבותינו
 אברהם יצחק ואלהי יעקב: האל
 הגדול
 ויהי ערב ויערב כל יום ויום וישאו וישאו יום יום וישאו וישאו
 יום יום וישאו וישאו יום יום וישאו וישאו יום יום וישאו וישאו

מוסף של שבת קלג

הגדול הנבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה

זכרנו לחיים אל מלך חפץ בחיים

למלך דהיינא חכמה לזו

כתבנו בספר חיים למענך אלהים חיים אל חי מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם

אתה נבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע בקץ (מוריד הטל) ונחורף (משיב הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חיים בתסוד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיני עפרי מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יי מחיה המתים

נתר יתנו לך יי אלהינו מלאכים המוני מעלה ועמך ישראל קבוצי מטה יחד כלם קדושה לך ישלשו בדבר האמונה על עד נביאך וקראוהו אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא

אדני על משנה קייטן מלכות המלך הנא פבור היינו אור אים

מוסף של שבת

כל הארץ כבודו ; כבודן מלא עולם . משדותיו
 שואלים את מקום כבודו להשיבו : לעמיתם
 משבחים ואומרים : ברוך בבוד"ם מקומו : ממקומו
 הוא יפן ברחמיו לעמו . המיחדים שמו . ערב ובקר
 בכל יום תמיד אמרים . פעמים באהבה . שמע ישראל
 "אלהינו" אחד : הוא אלהינו . הוא אבינו . הוא
 מלכנו . הוא מושיענו . הוא יושיענו . הגאלנו שנית
 וישמיענו ברחמיו לעיני כל חי לאמר הן גאלתי אתכם
 אחרית כראשית להיות לכם לאלהים . אני "אלהיכם :
 ובדברי קדשך כתוב לאמר . ימלך " לעלם אלהיך .
 ציון לוד לוד לוד הללויה :

סגור חולת הרבה דליקת
 דאריך אפיין סגור חזקה לחול
 הימנוס ביה דאיה ניכסן
 כהשבת שמה ליום שק

יאהלנוהי יאההניהה
 יטן לחסר נכסו של קה
 להשגתו הן לצורך חינוך זמן
 דוגמת חינוך חול :

אתה קדוש ושמך קדוש . וקדושים בכל יום
 יהללוך סלה . כי אל מלך גדול וקדוש אתה :
 ברוך אתה " האל הקדוש :
 (בעשות ימי תשובה אומרים המלך הקדוש) :

יהיה מולך עתה יאההיה חפץ לחינול דעה לחול שול
 כי שול חול :

תקנת שבת רצית למשה צוית על הר סיני . מצות שבת זכור ושמור .
 ורבנותיה צוית פירושיה ובו צויתנו "אלהינו" להקריב בה קרבן
 סדורי נסכיה מוסף שבת בראוי : יהי רצון מלפניך "אלהינו ואלהי
 ענניה לעולם אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו .
 צור ינחלו טועמיה ושם נעשרה לפניך את קרבנות חובותינו תמיד
 וזכו ונם האהבה בסדרן ומוספין כהלכתן . את מוסף יום המנוח הזה
 בדיה גדולה בחרו
 מסע נפשו צווי פעליה בראוי ותצוננו " צהינו להקריב וכו'
 תנעפך

יאהו נוסף תשרך

נעשה

מסכת של שבת קלד

נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו
 שכתבת עלינו בתורתך: על ידי משה עבדך באמור:
 וזוהם השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
 עשורים סלת מנחה כלולה בשמן ונסכו: עלת
 שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: ישמחו
 במלכותך שומרי שבת קוראי עונג עם מקדשי
 שביעי: כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית
 בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת: זכר למעשה
 בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו
 קדשנו במצותיך שים חלקנו בתורתך
 שבענו מטובך שמחנפשונו בישועתך וטהר לבנו
 לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון
 שבת קדשך וינחו בו כל ישראל מקדשי שמך

מילה גמולה הלא היה יה אלה
 דתרגום יבין להאריך האומן
 לכתר דטוקבא

ברוך אתה יי מקדש השבת: רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
 והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
 ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
 תמיד עבודת ישראל עמך:

הנה מלכותך ליה אלה
 דתרגום יבין וזוהי יי אלה
 חסד לזאת כחכמה דטוקבא

ואתה ברחמיך הרפים תחפוץ בנו ותרצנו ותחזינה
 עינינו בשובך לציון ברחמים ברוך אתה יי המחזיר
 שכינתו לציון:

מודים

מוסף של שבת

נד

מורים דרבנן

מורים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאתָה
 הוּא " אֱלֹהֵינוּ
 ואלהי אבותינו • אלהי כל
 בִּשְׂר • יוֹצְרֵנוּ • יוֹצֵר
 בְּרֵאשִׁית • בְּרֻכּוֹת
 וְהוֹדְאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ • עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ
 וְקִיַּמְתָּנוּ : כֵּן תַּחֲיֵינוּ
 וְתַחַנְנוּ • וְתִאֲסוֹף גְּלוּתֵינוּ
 לְחֻצְרוֹת קְדֻשָּׁה • לְשִׁמּוֹר
 חֻקֶּיךָ • וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ •
 וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵנוּ שְׁלֵם • עַל
 שְׂאֵנוּ מוֹדִים לְךָ • בְּרוּךְ
 אֵל הַהוֹדְאוֹת :

מורים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאתָה
 הוּא " אֱלֹהֵינוּ •
 ואלהי אבותינו לעולם
 וְעַד • צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמַגֵּן
 יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדֶר וּדְר
 גוֹדֵה לְךָ וְגִסְפָּר תִּהְיֶיךָ •
 עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ •
 וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
 לְךָ • וְעַל נְפְשֵׁיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם
 עֲמָנוּ • וְעַל גְּפֻלְאוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ • שֶׁבְּכָל עֵת
 עָרַב • וּבִקְר • וְצַהֲרִים •
 הַטּוֹב בִּילֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ •
 הַמְּרַחֵם כִּי לֹא רָמּוּ
 חֲסְדֶיךָ • כִּי מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ
 לְךָ :

בחנוכה אומרים זה

עַל הַנְּפִסִּים עַל הַפּוֹדֵקֵן עַד הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת
 וְעַל הַנְּחֻמּוֹת שְׁעִשִׁית לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם וּבְזִמְנֵי הַזֶּה :
 בְּיָמֵי מִתְּתִיָּה בֶּן יוֹחָנָן כִּהְיוּ גְדוֹל חֲשׂוֹנָאֵי וּבְנֵי • כִּשְׁעֵמְדָה עֲלֵיהֶם
 מְרַכּוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחֵם מִתּוֹרָתְךָ
 וְלַהֲעֲבִיבֵם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ : וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת
 צָרָתָם רַבְּתָּ אֶת רִיבָם וְנָתַתְּ אֶת הַיָּגֵם : נִקְמָתְךָ אֶת נִקְמָתָם מִסִּרְחַ
 נְבוּרִים

מוסף של שבת קלה

זדים ביד חלשים ורבים ביד מעטים ורשעים ביד צדיקים
 טמאים ביד טהורים וזרים ביד עוסקי תורתך וקה עשית שם גדול
 קדוש בעדמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופירקן
 בתוים הנה ואחר כך באר בניה לדביר ביתך ופיגנו את היכלך וטהרו
 את מקדשך והרדיקו גרות כח צרות קדשך וקבעו שמונה ימים אלו
 מהלך ובהודאה ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמה הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמה
 מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה
 (נאימות שובה אומרים) וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך
 והללו ויברכו את שמה הגדול באמת לעולם כי טוב
 האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך אתה
 יי הטוב שמה וקה נאה להודות:

י קנה מילך ענינה ליהו
 אלהים דמיגלא יודק
 יע קה ע קה לבניה דא
 כבינה דמק פא

ובחזרת שלוח צבור העמידה אומר זה:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשרשת
 בתורה: הכתובה על ידי משה עבדך
 האמורה מפני אהרן ובניו הכהנים עם קדושך
 כאמר יברכה וישמרה: יאר יי פניו אליך ויחנה:
 ישא יי פניו אליך וישם לך שלום: וישמו את שמי על
 בני ישראל ואני אברכם:

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים
 עלינו ועל כל ישראל עמה: וברכנו אבינו
 כלנו יחד באור פניך: כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו
 תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה
 ושלום.

מופת של שבת

ושלום • וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל ברוך
עוז ושלום:

בעשרת ימי תשובה אומרים:

(ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונחמה וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום):
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן:
יהיו לרצון אמרי פיו והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי:
אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה:
ולמקללי נפשי תדום • ונפשי כעפר לכל
תהיה פתח לבי בתורתך • ואחרי מצותיך תרדוף
נפשי • וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם
וקלקל מחשבותם: יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך יי
דחיה: למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה וענני:
עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען
תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי: עשה שלום במרומו
הוא ברחמי • עשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

יהוה אלהינו יהוה אחד
הוא צבנו ונחמנו יהוה
אלהינו יהוה יהוה אחד
יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד
יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד

ואומר קדיש תתקבל ואחר כך אומר:

כל ישראל ייש להם חלק לעולם הבא • שנאמר
ועמך בדם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצור
מטעי

מוסף של שבת

קרו

עני מעשי ידי להפאר : אמר רבי יהודה : אמר
 שעמלו בתורה ורעושה נחמתי רוח ליוצריה גדל
 שם טוב ונפטר בשם טוב מן העולם : ועליו אמר
 למה בחכמתו טוב שם פשעו טוב ויום המות מזוה
 חליו : למור תורה הרבה ויתנו לך שבר חרפה
 וידע מהן שברן של צדיקים לעתוד לבא :

כי חנניא בין עקשיא אמר רצה תקדוש ברוך הוא
 לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה
 ומצות שנאמר חפץ למען צדקו יגדיל תורה
 ויאדיר :

אין כאלהינו אין פארונו אין פמל כנו אין
 פמולענו : מן פאלהינו מן פארונו

מי כמלכנו מי כמוליענו : נודה לאלהינו נודה
 לארונו נודה למלכנו נודה למוליענו : ברוך
 אלהינו ברוך ארונו ברוך מלכנו ברוך מוליענו :
 אתה הוא אלהינו אתה הוא ארונו אתה הוא
 מלכנו אתה הוא מוליענו : אתה תוליענו אתה

תקום תרחסצון כי עת לחננה כי באמועד :
 תגא רבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום
 מובטחלו שהיא בין העולם הבא שנאמר
 הליכות עולם לו אר תקרי הליכות אלא הלכות :
 אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי
 חכמים

מוסף של שבת

הַכְּמִים מְרִבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. שְׁנַיִמְרִי וְכָל
בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ : אֵל תִּקְרֵי בְּנֵיךְ . אֲדָא
בְּנֵיךְ : יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילְךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ : לְמַעַן
אֲחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ : לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ : וְרֵאֵה בָּנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל :
שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְאֵין לְמוֹ מִכְּשׁוֹל : " עֲזֹר לְעַמּוֹ
יִתֵן " יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

ואומר קריש ורבנן :

בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ :

ואומרים הקהל בלחש

יִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא . שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן . וְהוּא אַחֲרוֹן . וּמְבַלְעֵדוֹ
אֵין אֱלֹהִים : יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ . מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם .
וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה :

ועונין בקול רם

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

עֲלֵינוּ לְשִׁבַח לְאֲדוֹן הַכֹּל . לְתַת גְּדוּלָה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית . שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת .
וְלֹא שָׂמְנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה . שְׁלֵא שָׁם חִלְקֵנוּ
בְּהֵם . וְגוֹרְלֵנוּ כְּכֹל הַמוֹנִם : ❧

וְאַנְחָנוּ כְּרַעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא . שֶׁהוּא נוֹטֵה שְׁמַיִם :

ויוסר

מוסף של שבת קרו

ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עוז בגבהי מרומים:

הוא אלהינו ואין עוד אחר אמת מלכנו ואפס זולתו ככתוב בתורה וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

אדון עולם אשר מלך בטרם כל יציר נברא:	אדון עולם אשר מלך בטרם כל יציר נברא:
לעת נעשה כחפצו כל	לעת נעשה כחפצו כל
אוי מלך שמו נקרא:	אוי מלך שמו נקרא:
לברו ימלוך נירא:	לברו ימלוך נירא:
והוא יהיה והוא תהיה:	והוא יהיה והוא תהיה:
והוא אחד ואין שני:	והוא אחד ואין שני:
בלי ראשית בלי תכלית:	בלי ראשית בלי תכלית:
בלי ערך בלי דמיון:	בלי ערך בלי דמיון:
בלי חבור בלי פרוד:	בלי חבור בלי פרוד:
והוא אלי וחי גואלי:	והוא אלי וחי גואלי:
והוא נסי ומנוסי:	והוא נסי ומנוסי:
בירו אפקיד רוחי:	בירו אפקיד רוחי:
ועם רוחי גוייתי:	ועם רוחי גוייתי:

והולכים לבתיהם לשלום:

סדר קידוש

עשר קדושות הן ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות ומה היא קדושתה שמביאים ממנה

יח א I 18 עומר

סדר קידוש

עומר והבכורים ושתי הלחם מה שאין מביאין כן בכל
הארצות: עירות המוקפות חומה מקודשות ממנה
שמשלחין מתוכן את המצורעים ומסבבין לתוכן מרת
עד שירצו יצא אין מחזירין אותו: לפנימן החומה
מקודש מהם שאוכלים שם קדשים קלים ומעשר שני
הר הבית מקודש ממנו שאין זבים וזבות נדות ויולדות
נכנסים לשם החיל מקודש ממנו שאין גוים וטמאי
מתים נכנסים לשם עזרת נשים מקודשת ממנו שאין
טבול יום נכנס לשם ואין חיבין עליה חטאת עזרת
ישראל מקודשת ממנה שאין מתוסר כפזרים נכנס
לשם וחיבין עליה חטאת עזרת הכהנים מקודשת
ממנה שאין ישראלים נכנסין לשם אלא בשעת
צרכיהם לסמיכה לשחיטה ולתנופה: בין האולם
ולמזבח מקודש ממנה שאין בעלי מומין ופרועי ראש
נכנסים לשם ההיכל מקודש ממנו שאין נכנס לשם
שלא רחוק ידים ורגלים קודש הקדשים מקודש מהן
שאין נכנס לשם אלא כהן הגדול ביום הפזורים
בשעת העבודה אמר רבי יוסי בחמשה דברים בין
האולם ולמזבח שוה להיכל שאין בעלי מומין ופרועי
ראש ושתי יין ושלא רחוק ידים ורגלים נכנסים לשם
ופורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה:
פרק ב בלי עין וכלי עור וכלי עצם וכלי זכוכית
פשוטיהם

סדר קידוש קלח

פְּשׁוּטֵיהֶם טְהוּרִים וּמְקַבְּלֵהוּן טַמְאִין נִשְׁכְּרוּ
טְהוּרוֹת חוּר וְעֵשֶׂה מְרַם כְּלִים מְקַבְּלִים טוּמְאָה מִכֵּאן
וְלִהְיֶה כְּלֵי חָרֶם וְכֵלֵי נֶתֶר טוּמְאָתָן שׁוֹה מִטַּמְאִין
וּמִטַּמְאִין בְּאֵיִר וּמִטַּמְאִין מֵאַחֲזֵרֵיהוּן וְאֵינֶן מִטַּמְאִין
מִגְּבִיחַן וְשִׁבְרֵתָן הִיא טְהוּרָתָן:

אַתְּקִינוּ סְעוּדָתָא דְמַהֲמֻנוּתָא שְׁלִימָתָא חֲדוּתָא
דְּסַלְכָא קְדִישָׁא אַתְּקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמַלְכָא
דְּאֵהָא סְעוּדָתָא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא דְּחַקְל תְּפוּחִין וְזַעֲד
אַנְפִּין אַתִּין לְסְעוּדָא בְּהַרְדִּיהָ:

• בְּצִפְרָא דְשִׁפְתָא	• אֶסְדֵר לְסְעוּדָתָא
• עֵתִיקָא קְדִישָׁא	• וְאַמִּין בְּהַ שְׁתָּא
• בְּקִדּוּשָׁא רַבָּא	• דְּהוּרִיהַ יִשְׂרָאֵל בְּהַ
• דְּבֵיהַ תְּחִדֵי נַפְשָׁא	• וּבְחֻמְרָא שְׂבָא
• וְנַחֲזִי בִיקְרִיהַ	• שְׁדֵר לִן שְׁאֲפֵרִיהַ
• דְּאַתְּאֵמֵר בְּלַחֲשָׁא	• וְנַחֲזִי לִן סְתֵרִיהַ
• דְּבִתְרִסְר נְהִמֵי	• גְּלַה לִן סְעֵמֵי
• כְּפִילָא וְקִלִישָׁא	• דְּאַנּוֹן אַתְּ בְּשָׁמֵי
• דְּבֵיהַ חַיִּי כְּלָא	• רֹרָא דְלַעִילָא
• וְתַסְקַעַר רִישָׁא	• וְיִתְרַבֵּי חֵילָא
• בְּדַבּוּר וּבְקִלָּא	• חֵי דוּ חֲזֵדֵי חֲקִלָּא
• בְּמַתִּיקָא כְּדוּבִשָׁא	• וּמְלִלוּ מְלָא
• בְּמִלִּין סְתִימִין	• קֵדֵם רַבּוֹן עֲלֵמִין

סדר קידוש

תגלון פתגמין
 עטר פתורא
 עמיקא וטמרא
 אלין מליא
 ותמן מאן שריא
 בו יתיר יסגיי
 ויסכ בת זוגיה
 חי וברוך צורי ביימתהלל נפשי כיי יאיר נרי
 בהלוגרו עלי ראשי: רעילא אחסר על
 מי מנוחות ינהלני נותן לחם לכל בשר לחם חקי
 הטריפני: יהירצון מלפניך אתה אלהי קדושי
 תערך לפני שלחנה תדשן בשמן ראשי: מי יתן
 מנוחתי לפני ארון השלום והיתה שלמה מטתי
 החיים והשלום: שלח מלאכו לפני ללותי ליה
 בכוס ישועות אשא פני מנת פוסי רייה: צמאה
 נפשי אל יימלא שבע אסמי אל ההרים אשא עיני
 כהלל ולא כשמאי: חרות ימים ושנות עולמים
 עורה כבודי עורה ועל ראשי יהיו תמים נר מצוח
 ואורתורה: קומה למנוחתי אתה וארון ערך
 קחנא אל את ברכתי והחזק מגן חוזה:
 בג קומור לדוד רעילא אחסר: בנאות דשא
 ירביצני על מי מנוחות ינהלני: נפשי
 ישוב

כפר נט אחרי עקיבא מתן לעון שמתמאה במשא כגורה שא
 תזרם כגורה צאתאמר למה עה תממאה במשא
 אה עו תממאה במשא: ד מתן למפינה שהיא טהורה שא
 דרך אנה כלביס משך לעוונה שהיא עשה על שפה מפתים
 סודרשים כחופה תמאס זלעשין ד בארבע רוחותה ערונה
 נא באחשבו שא צי בארז תוצא צמחה וכנה זרועיה תצתי
 זרעה לא נאמר לא זרועיה: ד מתן לפולגת שכבת זרע
 כיום העלשי שהיא טמאה שא היו עבונים על שתימים
 חזן שמרתי צן אתה תילת ביום הך שחל לה יות בשבת שא
 זקי ביום העלשי בהיותם כואכים מתן שקועירן לסוף של
 הורית בראש עשרי המשולח שא אס יהיו חמא יכס
 פשנים כשלג ילביע: ד מתן למיכה שהיא בשתי ביום
 הבערים אשע שאין ראה לזר זר לזר שא ותבא
 פתים בקרבנא בשן בעצמיה: ד המוציא עצים כדי
 לבטל ביצא קלף שבטן כדי לבטל ביצא קלה ומצמרין
 זה עש זה קספו אנשים קליפי רמועס איסטים ופואה כלי
 גבוע כהן גד קטן בסבב מירגלם נזר וכו' יתקחונס
 ואשע כדי לעבם כהן בנדקטן בסבכה ד יורא אומר כדי
 להעביר על הכהן: ד פלגלת כל שהוא ועמרן כל שהוא
 מיט בשמים ומיט מהכות כל שאן מאבט החוסה ומעפר
 המוכח מקק ספרים ותקק למפחותהן כל שהוא שחששין
 אונק לנזק ד יורא אומר אף המוציא מאשמת עין פלגלת
 שא ולא ידבק בדרך האונה מן החרס: ד המוציא קופרת
 ד' וכלן אשפי שיש בה ליתן הינה אימחייב לא חטא
 א זרעט צנה פחות חסדעית ד יורא בן צתיה אומר
 חתשה זרע קשאין שטס זרע דלמשן שטס זרע טולת חתשה
 שטס חזב חי טהור כל שהוא מת כדלערת צפרות כרמי
 בין חיה בין מתה כל שהוא שחששין אותה לרפואה ד יורא
 אומר אף המוציא חזבחי טמא כל שהוא שחששין אורכו
 לקטן לשחוק בו:

דג הממאס כחמא יורא אומר
 יכס כגורה אפי' לא נעשה כן
 מהקלה: כגורה כחמא יורא אומר
 טהור איה מקבלת טמאה: כלב
 צנה חיה היא פים שאינו מקבל
 אה: ד רוחות האלה כלכדות עד
 קלקין: ואחר באחשבו קוא צתן
 חזני איה רוחן ד טפחס חקודוע:
 סוף עוצא חר צמחה מן זרועיה
 ופולגת חר חר: ד שא
 אה קרבנה שכבת זרע הנאפה
 יזע ולשיונה אלה נזר חתה: לעלת
 שחששין על עמא קרי בחין חונה:
 מחין אפול בחין שחחיו בשבת:
 ד וכל ראשן ושע: לען של שבע
 ד פשה לאן לסיב פרה לא
 סוף: ד ביצה קלה ביצתה עולה
 ומתן כל מיט תבלין: אסמים על
 אן עכ: ופואה כן פתה בעכבי:
 סבב אשם כד טמאטס פואה
 זכא עעניה כקליעה: נחך
 חמקה ומקלה: בלית דין אפי'
 ונלא עכ סתובין בעצמו ארד
 חס ובלשן נחרא קרוי עלוק דין:
 טלג נסקות חתים: הכהן
 נחא סבב וזין יזע אס דס אה קוא:
 פלגלת חזא לכיה חרה ועמין -
 אה לפא חטי כהנא: מיט ליה טוב:
 נחכות חלי לעשת מתן דרין
 מן חקק דקב היפל מפתים או
 מפתות סבל לען חקק כהן:
 וזמן סבל דבר קודע טעון גניז: ד
 וכלן חזבי בשמים: חמאה אחר
 אן חמא חתמה הוא: פחור
 כהנא עין ללמי עק קימא -
 חייב אפול על פחות מכח עשרת:
 פ כולס חסוס חזכעט אנה:
 דג אשששין אומר לקטן לשחק
 ו: חת כהן אורא אובלן: צפרות
 ק שטי בין הקטן: רפואה לכק
 ולהכיס:

החשש

פרקי המצטע לזרע ולרעמא ולרעואה והוציאנו בשנה
 חייב בכל שהוא וכל אדם אינו חייב אלא בשיעור
 חזר והכנסו אינו חייב אלא בשיעורו: **כ** המוציא אונס
 ונתן על האסקופה בין שחזר והוציא בין שהוציא אחר
 חפץ שלא עשה מלאכתו כבית אחת קופה שהיא חלה
 פירות ונתנה על האסקופה החיצונה חפצי סוכה הפני
 מבחוק פטור עד שיוציא כל הקופה: **ג** המוציא בין ביותנו
 כשחלש כהגך חיקו או על כתיפי חייב שכן משא בעיקר
 יגד כדגל כפי ובחריפון באזנו בשער ובאפודתו וצדו
 בין פוגעת לחלוקו ובשפת חלוקו כחשגן בסנדל פטור
 הוציא בדרך המוציאין: **ד** המתנין להוציא לבטל ובא
 פטור לחזורי ובא לו לטעמי חייב באחת אמרו האשה החוצה
 בסיע בין חלפנה ובין מלאכה חייבת שכן ראוי להיות
 יורא אונס אף מקכל פתקין: **ה** המוציא בכזר להזר חיי
 הוציא וכו' שנים פטורים: **ו** אכל אחו להוציא והוציא
 חייבין ורע פטור המוציא אונסן פחות בשיעור בכל פטור
 אף על הכל שפלי עפילה לע את החי בתמה פטור אף
 המטה שהמטה עפילה לו את המטה במטה חייב וכן כות
 המט ובזית מן העלה וענשה מן השרץ חייב ורע פטור: **ז**
 המטל צפורטו וכו' או בפיטו וכן שעת וכן שעתו וכן
 האלת וכן הכוחלת וכן הפוקסת ר' אישור חייב וכתים אונסין
 משם שבת התולש חפצין נכון חייב ואינו נכון פטור ורע
 פטור כזה נפזה:
פרק יא הזורק רעה לרעה מנהג לרעה חייב תרעה לרעה
 רעה באמצע רע מחייב וכתים פטורין: **כ**
פיצו שתי גזונות אורות זו כנגד זו כדור התושיט והזורק מן
 לזו פטור היו שניהם כדומא א' התושיט חייב והזורק פטור
 הדעה עבודת הלניש כ' עלות זו אחר זו כדור תושיט
 חזו לזו אכל לא זורקין חולות הכזר והסלע שהן זכוחים שעה
 נרחסן ל' המטל מהן והטורן על גבן חייב פחות חכן פטור
 הזורק ר' אמות ככותל לעלה מי מפחיס כזורק כחן
 הזורק בחרץ ר' אמות חייב זקן לתוך ר' אמות ונתן ל
 הזורק ופטור: כזורק בחרץ נחייב: ונתן לזו פטור וכל שכן לזו יקה על סיוב:

רבן המצטע קיוס הסבת: לזוגא
 לזאות שיעל סתמט ניקט
 חנו בכל שחזר על עולדת היאסן
 יאלו ואל אחשביה: אלא בשיעורו כלאחר
 ועוד חפצו כן: חזר אינו חייב
 הפטור: אלא בשיעורו בין רעלן פל
 ער רי הוא ככלאוס: **כ** בבית אחת לא
 פה עקירה חרה והנה כדור: אסקופה
 ימנה אצטמא פלפח הפתח הבית למ
 על דביט: עג פיוציא אלא אסקן הוציא
 באשמה את כל הקופה: **ב** ביתך בביתך
 אלו: חרפון הפרק האמצעי: פכודע
 פוגעתו אזור חלול ופ' דלפנה און קין
 הוצאה כין: וכפפת חלוקה רחמנה:
 פחות נכחון לפחיה חמלה ועלה
 ינו פחותה: פיע בשן חכמים קמט
 יות חונן לעטות: בין חלפנה
 תלתה בין שום דבר להוציא וכד
 לצד אחר: פסק קדמו להיות חזק
 ונכב סביבותיה וחחלה יעה פטור
 גר הפך: פתקין הרים הנאלי
 אדנת הלך ונתן אמת פקט חלול
 ומולן אמות כבואר: **ה** פטור
 לפיך חכמותה אחת העופה טלו ולא
 הקצרה: את החי על החי: לא מחייב פהא
 עשהו: וכן כותי האיל ומהא קוצה
 חסובה היא: **ז** וכן שער תולש פטור
 ראשו כדור: המולת הקולעת שער ראשה:
 כוחלת שעת: פוקסת חלוקה שש
 פטור האש אפאן ופאן חל
 העטים חפצין קני כחומר דונן חן
 הקרקע:
פרק יב המוציא חיים מקום חרקה
 חייבת וזכות עשרה מלחש
 חובב על ד' או יותר: רשות קרובים
 קרובי רחובת חכמות וזכום חפצין
 חסד אהב ולא ידוע חקיה: **כ** פטור
 בין דאמי ל' זונות אורות נשרים יואם
 אכיל העלה ולחן על דכ' וכן עשאן רי:
 ימא כעלה אחת בארץ דקר יש הפסק
 חפצין: שול עלות ופעלות רעל
 חן: אכל לא שקין ח' פטור חקיה
 חן עג פחצין אפירות הכזר כח
 חנה להק' זא שפועל לצור ונחל חמור
 ח' המטל ומח כזה: והעטן חיה:
 הזורק פחית לתל ל' עג ככותל חמור
 הזורק ופטור: כזורק בחרץ נחייב: ונתן לזו פטור וכל שכן לזו יקה על סיוב:

לך אמת פטור חוץ לך אמת ונתגלגל תוך ד אמת
 חייב: ד הוורק בים דא פטור אם היה רקק תים ויהי
 מהלכתבנו הזורק לתבוב דא חייב וכמה הוא רקק תים פחות
 תעשרה טפחים רקק תים ויהי מהלכתבנו הזורק בתבוב
 דא חייב: ה הזורק תן הים לנשה ומן היבשה לים ומן
 הים לספינה ומן הספינה לים ומן הספינה לחברתה פטור
 ספינות קשורות זו בזו ממלטעין יוזן לזו אם איך קשורות
 אעפ"י שחוקקות אין ממלטעין מזו לזו: ו הזורק ומנע
 לאחר שיצאתה מדו קלעה אחר קלעה כלב או ששפיה
 פטור זרק לעשות חכמה בין באדם ובין בבהמה וטוב
 עד שלא נעשית חכמה פטור זה הכלל כל חייב חמאה
 איך חייבין עד שתהא מחלתן וסוף שגנה מחלתן שגנה
 וסוף זקן מחלתן זדן וסוף שגנה פטורין עד שתהא
 מחלתן וסוף שגנה:

פרק יב הכונה כמה יבנה ויהא חייב הכונה כל שהנא
 המסחה והחכה בפטיש ובמעצב הקודח כל
 שהוא חייב זה הכלל כל העושה חלצה ומלאכה וחתך יח
 כשבר חייב דשכר אומרי אף החכה בקורנס על הסקן כג
 חלצה חייב חפץ שהוא כמתקן חלצה: ב חזור כל
 שהוא התנפש והמקדס והחזר כל שהוא חייב הולקט
 עזים אם לתקן כל שהן אם להסיק כג לנשל כג לנשל
 ביצה קלה הולקט עשבים אם לתקן כל שהוא אם לבהמה
 כחלץ פ"ג: ד הכותב ב אותיות בין בימינו בין
 בשאלו בין חמסא בין חכ שחור בין חכ שחורות בכל
 לשון חייב ד' יום: לא חייב ב אותיות א תשום רשם
 שכן היו כותבין על קרפי החשק לזע איזו כן וזו אחר
 ד יורא חציט שם קטן חשם גולשם תשתען ושמש נח
 מחור דן חשם גולשם: ד הכותב שתי אותיות
 פהעלם א' חייב כתיב כדיו כסם וכפיקרא בקדומות
 ונקט עתים וכל דבר שהוא רשם על שני כותלי זווית
 ועל שני צוחי פתקם והן נהגין זה עם זה חייב הכותב
 על כשרו חייב המשרטט על כשרו דא מחייב חמאה

זונק בים דכרמי לים הוא: רקק תים
 כסם דפטיש: ובעת הרבים שרבי
 גולקן כגן וכמה כזה הוא שחוקו למה
 אמת דא הוא לא כחלצה הוא: ה
 חוקקות מחכות כגן אין חוקקות ככונות:
 אין ממלטעין כגן חפץ מהלך כחלצה
 ונקטת כיתהם ובמלך עירוב: ו
 הזרק כשגור: וטוב שהוא עבר: פטור
 לא חייב עד שתהא מחלתו וסוף
 כשגור:
 פרק יג מסחה מחלוק האבן ומחכמה
 חכה בפטיש הוא דבר חלצה
 חזקי אמן לאחר פחזב האבן חן הדר חכה
 היה גולגו ויהא חתפוקה וטולג:
 חסד קופין קטן: הקונה הטקב: כל
 הוא חלצה דאי: וחלצה שגן שגן
 לחוקקות: קורנש כעצב חשוק:
 דמן כעצב זכא: ב חכם חוש
 עשבים או חופר מביב עקרי חתמים:
 חוקקס קוצן עשבים יבשים: חזר דמן
 זרע לתן פהס חרובים שכן חרובים
 ויחזיקן כח האין: אם לתקן האין או
 חוקק: כינה קל: ביצה חרובים:
 ד חסם חלף מדין חלפן: שם שחור
 ח' זב: ששעור אחר כדיו ואחר
 כחוקק: בכל לשון קלבל אומה זמיר:
 חזק ובעפ"י שחכמן לכוכב כתיב
 גולק ופחזב חקב חייב: ד כתיב
 חן חן כחוקק אלוס: כקדומות חן עפר
 זכנו שחור או שרן אין זכנו כל
 קדומות כעצבי חלצה: אט כחוקק
 אחר כחוקק ואחד כחוקק מחכות
 יזו כחוקק: פתקם חפץ שהחנות
 טוב כן חמכות: הכותב על
 גלגל כיו: חפץ כחוקק:

ק' בתסקין שהחייב כחוחותותים : בת
עדות של שאר פירות : באבן דוכס 400
שטרט באצבעו שטרט איתווב באבן -
דוכס : באבן שופרים עפדורית של קפתי
התופרו לחור ידו שהפך יח וכתב : הרפון
הפיק האמצע שבדוכס : אותהחת זיווג אוב
לאות כבודה והעלוה למקום : כתב על גבי
כתב שהעביר קולמוס על איתות כתובות
נחמס : עת זייטן שלג טראה הדי של חית : עת
כותל שאיש באקצוע : עת קפי בשעתיין
עלוהם עלוהם וכתב אית א' בעמוד זה נאית
אפוס בעמודאחר : טעריקן בן קוקר
קרבן חס השער חנו כבודה ישעה קונה
על האוב לפיות שהיא תבה עלאה : פוערס
שלג כתב עת איתווב : ר' בשתי העלמות
שטעל כעס : פוערס דיעה דוכס
חצי שער חלקת כותה :
רבן י' בתחילת תחילת אריותה של כוכ : על
הארי חס חוסיק על הארי : ר'
בדי טרין פית עת חומין על עת כערי שקורין לעצ
בענין שמרוב עת חומין של עת כוכ ובפעם
הפעלית חכמתו על חומת המורכב על קנה :
קידום ייעה ארונה חיס של קול : ר' הקודע
כתב שאיש חייב לקדוע עליו : ר' קייט הוא
כני הכפק שיש בין ארה לאצבע ויזוח שבין
זול לאצבע הוא כעלש באותה הפה והוא אה
שאר כפול : ר' קנע עת שהעשן לחגול של
עין חייב שו היא שפיתו : ולכדין קרפנות
חוקיות חותה : חומר מקשה למעשה : ר'
זייבן כלכל אחת חלכה וכלאו איהו לא -
מתענדל : ר' נמצא סך זה אף על פי
שעל הראשון אין זה לא בעלר :
הרב י' שמונה המעיים כפופת ויהי בים
המעיט : הצדן שיש בחיט טעור :
נחובל יעל להן שד ופניא לה חכורה שאיש
חוקר מאתכמה טעור בים נחייב מאתכמה טעור
ושאי מקדים כיון פולש ושקיים :
על

ול' יושוע פוער : ר' כתב בתסקין בחי פירות
באבן דרכים באבן הסופרים וכלל דבר שאיש
חוקר טעור : לאחור ידו כרגלו בפיו ובחריקין
כתב אות א' סמוך לכתב וכתב על כתב טעור
לכתוב חית וכתב ב' זייטן אחר בארץ וא' בקורה
כתב על ב' כותל הכית על ב' דף פתק ואין נהגין
עם זה פוער כתב אית אחת טעריקן ר' יושע כן
במרה לחייב נחמס פוערין : ר' הכותב ב' אית
בשתי העלמות אחת שחית וא' בין העינים ר'
למלא לחייב נחמס פוערין :

פרכ י' ר' איעור אחר האורו שלשה חומין בתחילת
נאחת על הארי חייב וחכא בין בתחילת
כפוק שיעורו ב' חומין : ר' העושה שתי כתי טרין
כעריין בק יוס כנפה בכברה וכסל חייב והתופר
תפירות והקודע עת לתפרי ב' תפירות : ר' הקודע
בחתו ועל חתו וכל התק לקלס פוערין והתק לקלס
עת לתקן שיעורו כמתקן : ר' שיעור החלב -
והחמץ והקובע וקטווה כמלא רחב קסיט כפול -
והאריב ב' חומין שיעורו כמלא היסט : ר' יגוא אורו
הצד צפון לחגול נצבי לנית חייב וחכא צפון לחגול
נצבי לבית ולחצו ולבי כיון ראבד אחר לחכל הכי כיון
שין זה הכלל כל החומר כידה פוער ושאיט מחוסר
צלה חייב : ר' צבי שצנעם לבית ועל א' כפול
חייב עלג שגס פוערין לא יכול א' לעשול ועל
שגס פוערין חייבין נצב פוער : ר' ישכ הא' על
הפתח ולא חלכהו וישנה ב' וחלכהו השע חייב
ישכ הראשון על הפתח וחלכהו נכא השע וישכ נכא
אעפ' שער הראשון והלך לו הראשון חייב והב' פוער
הא' לח זה דומה לעל אית כיתג לשאר ונחמס ע'
שאר ככותב :

פרכ י' שמונה שרצים האמורים בתורה הצדן -
והחובל בהם חייב ושאר שקצים וחלבים
קחיל

החובל בהן פטור הצדן לצורך חייב ושלם לצורך פטור
 חיה ועוף שברשותו הצדן פטור והחובל בהן חייב: פ'
 אין עושין הלתי בשבת אבל עושה הוא את תי האלד
 ומובל בהן פטור ונותן לתוך התבשיל אך יוסי ויהא הוא
 הילתי בין חרובה ובין חושט ולא קותי חלה החותרין
 מתן שתי בתחלה לתוך המים או לתוך החלה: ג' אין
 אוכלין איזוב יין בשבת לפי שאינו מאכל דריאים אבל
 אוכל הוא את יעזר ופותה אכזב יושה כל האוכלים אוכל
 אדם לבפואה וכל המשקין שותה חוץ חמי דקלים וכוס
 עקרון חפטי שהן לירוקה אבל שותה הוא תי דקלים לצמאו
 וסך שתי עיקרים שלא לבפואה: ד' החושש פתחו בשינו
 לא יחש בהן את החומץ אבל ממנבל הוא כדרכו ואם
 מתרפא מתרפא החושש בפתחו לא יסוך יין וחומץ אבל
 סך הוא את השתי ולא שתי וד בע חלבים סכין שתי וד
 על חבורתיהם סכין דרכס למך בחול רשעשון אומר כל
 יגדל בע חלבים הם:

פרכק פגז אנ קשרים שחייבין עליהן קשר הגמלן וקשר
 הפלפן כשם שהוא חייב על קישורין כך הוא חייב
 עליהן רחא כל קשרי שהוא יכול להתיירו באחת תיכ
 אין חייבין עליו: כ' יעלן קשרים שאין חייבין עליהן כקשר
 הגמלן וכקשר הפלפן קושבת אשה חפתח חלקה וקומע
 סככה ועל פטיקיא ורצועות חטל וסגל ונאות יין וכו'
 וקדיקה של בער ד' אי עזר בין יעקב אומר קושרין לפי
 הדמיה בסכיל שלא תצא קושרין דלי כפטיקיא אבל לא
 בחבל וד' יוגא חתירי כלל אך יוגא כל קשרי שאינו של
 קיימא אין חייבין עליו: ג' חקפלין את הכלים אפילו
 זה פעמים וחציעין את החמנות חללי שבת לשבת אש
 לא חסרת לתוצאי שבת ד' ישמש אומר חקפלין את
 הכלים וחציעין את החמנות תיום הכפורים לשבת וחלבי
 שבת קר בין ביה רעא לא של שבת קרי בין ביה ולא של
 קריבין בשבת:
 פרכק יז כל כתבי הקדש חצילן אותן חפטי הדליקה בין
 עקרון

לפי דלם שר: הצדן פטור למעשה
 ולכן הם: והחובל חייב דיע להם שר
 קילתי גי חלה מרובין: חי חלה חששין:
 חרובה ואסור: ג' איזוב יין אין איזוב:
 לא חובא חילתא דלרפואה אבל ל:
 יעזר פולני בלעג נסוא חלה תולע:
 מנבול: אכזב יושה עק גדל יחייב וכן
 לשעין קורין בערבי ארבע וסוא
 מוב לתי שבתה חיס חגלן נשק: מי
 דקלים חשין חיס בין כ' שתי דקלים שא'
 עומדת חסן כוסא חרובא חשני סע
 חגלן חלפתי חטק בע חושש: י' כוס
 שקרין עמיס פתחש לאשה זכה וסוה
 חסן חלפתי כוספת ותרפוא: ל' לירוקה
 יפואה לחול הידיקן: לפמאו אש
 יעמולה: ד' לא יחש יפולטין
 ולא שתי כחובא חילתא דלרפואה קא
 עזר: למך בחול בלא חכה:
 פרכק טז קשר הגמלן עקרון חומש
 הגמל וקושרים שם יעזר קשר
 עליו: ספכס טעמס חבל כעך כ -
 עדיא חפטיה ונס הוא קשר עליו:
 יעלן להתיירו שאינו חקונק יפגז: ג'
 יעלן כגד חפטיהם: סככא חככס
 חיאם כגון רפס: פטיקיא חזוק חב:
 יקויה פעמיס קוער כה בוג סכוב לפיה:
 לפע חקאה חבל כרוחב הפתח: אבל
 י' חקפלין את הכלים והן של קיימא: ג'
 חיה לעבוד בחול יז כחככס:
 פרכק יז חפטי הדליקה שפטיה
 כסעז:

שקורין בגון נביאים מלמעיון דהם
בשבת: שאין קורין בגון כהנים דאין
קורין בהם חטט ביעול בית הכהנים
בדלקתן: מעטין געזק ואמר להטמם
בחקום הפקד: חטט ביעול שהו חנוין
לעם אישור והיגר ואמר לקנות כפתנים
בשבת בית הכהנים חטט דחופטין קלב
וחתונה חלפתוש המכרש: שאינו חפשה
שיע לו ד' חסידות ולחברות רביעית:
ד' בליל קדש אפילה: שחיות קודם
שענה: של חלל הולל ובבית אחר הוא:
היו פקחין יודעים מהם יגלו גט
כפועלים לא מקל שכני עכר: ד'
ולעם לתקן למעורבת ולכן כתיב אף
למאנה מעורבת: של תעמיתו מצדן
לאומי יום לסעודה: שחנה עמך כל
בגד חפרם להון: ד' שיה בתי ארץ:
תיבה קמה: חגיל ארמתיין בלעו: חחרך
ואין אורי נופחת בו והצל כל עין: בין
חללים חים: ד' אין אחרים כאחיבה לגי
עבות: ועתה שאלן שביהו עליך: ד'
כעב מס חקום: חטטת חטט מצד:
ק' חלל חים חרף: לייב בו דין דתפילנות
לובעה:

שקורין בסין בין שאין קורין בהן אעפ' שכתובין ככל לעון
מעטעם געזק ומעט מה שאין קורין בהם חפשי ביטולת
החורש מצילין תיק הספד עם הספר ותיק התפילין עם
התפילין ואעפ' שיש בתוכן חשוד ונהיין מצילין אותן -
לחבו שאינו חפוש בין כתיבה אומר אף לחפוש: ד'
מצילין חזון ד' סעודות הראו לחדם לחדם הראו לבר:
לכהתה כיער עלה ולקה בליל שבת מצילין חזון של
סעודות בשחרית מצילין חזון ד' סעודות במנחה:
סעודה א' ד' יום: אומר לעולם מצילין חזון ד' סעודות:
ד' מצילין של חלל כבוד ואעפ' שיש בו חלל סעוד
ועינול של דנילה וחכית של יין ואומר לאחרים כואו
וקציל לכס ואם היו פקחין עושים עלו חסכון אחר
השבת להיכן מצילין אותן לחצר המעורבת בן כתיבה
אומר אף לשאינה מעורבת: ד' ולעם מוציא כל
כל תשמישו ולעב כל מה שיכול ללבוש ועסקו למה
שיכול לעשוף ד' יום: אומר שמונה עשר כלם חזון
ולבוש מוציא ואמר לאחרים כואו והציל עתי: ד'
ד' שאעין בן ננס אומר פורסין עור של גדי על גבי
תיבה וחגול שאחז בהן את האור חפשי שהוא לחורך
ועושין מחיצה ככל הכלים בין חללים בין דקנים כגון
שלא תעבר הדליקה ד' יום: אומר בכל חום חקום חל
חיס לפי שאין יכולין לקבל את האור וכן מתבקעם וחכין
הדליקה: ד' גדי שכל לבבות דין אחרים ל' כבה ושת
חפשי שאין שביהו עליהן אכל קטן שכל לבבות אין שואש
לג חפשי ששביהו עליהן: ד' כוכין קערה על גבי כעין
שלא תחמו כקורה ועל צוה של קטן ועל עקוב של את
אחר יודא חשפה לער דכין יוחן בן בערב ואחר חושש
חטטת: ד' נביא שדליק את הע חשתמש לאורו
ואם בעיני ישרא אסור חלל חיס להסקות כחטטת
אחריו ישרא ואם כשכל ישרא אסור עשה נוי ככש ל' ד'
יודא אחריו ישרא ואם כשכל ישרא אסור חשפה כ' ד'
שדיו באין בספירה עשה ג' כש ל' ד' כ' נירח ב' ד' ד'
נמקנים:

סדר קידוש

קלט

ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו : גם כי אלק בניא
 צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך
 המה ינחמני : תערך לפני שלחן נגד צררי השנה
 בשמן ראשי בוס רויח : אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי
 חי ושכתי בבית י לארץ ימים : אם תשיב משבת
 ונלק עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת עונג
 לקדוש יי מכבד ובכבודו מעשות דרכה ממצוא
 חפצך ודבר דבר : אז תענג על י והרכבתיך על
 במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יי דבר :
 ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
 לדרתם ברית עולם : בני ובין בני ישראל
 אות היא לעלם כי ששת ימים עשה י את השמים ואת
 הארץ וביום השביעי שבת וינפש : (זכור את יום
 השבת לקדשו : ששת ימים תעבד ועשית כל
 מלאכתך : ויום השביעי שבת ליי אלהיך לא תעשה
 כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך
 וגרך אשר בשעריך : כי שיטת ימים עשה י את
 השמים ואת הארץ את היסואת כל אשר כס וינח ביום
 השביעי) על כן ברך י את יום השבת ויקדשהו :

סברי מרגן :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

ושותה כדי רביעות ויתן לכל המסובין ויטול ידיו ויברך על נטילת ידים וקודם שיבצע
 על שתי ככרות יאמר גם כן למבצע על רפתא ככתוב לעיל בליל שבת ואחר כך יבצע
 ויברך ברכת המוציא ומסדר סעודתו ואחר הסעודה יברך ברכת הכזון :

תח 3 18 תמלת

תפלת מנחה של שבת

פד למנצח על הנתית • לבני קרח מזמור : מה
ידידות משבנותיך • " צבאות : נכספה
וגם כלתה נפשי לחצרות • " לבי ובשרי ירננו אל
חי : גם צפור מצאה בית ודרור קן לה • אשר שחה
אפרחה ארץ מזבחותיך • " צבאות • מלכי ואלהי :
אשר יושבי ביתך • עוד יהלוק סלה : אשרי אדם
עוז לו בך • מסלות פלככם : עברי בעמק חבכא •
מעין ישיתוהו גם ברכות יעשה מורה : ילכו מחיל אל
חיל יראה אל אלהים בציון : " אלהים צבאות שמעה
תפילתי האזינה אלהי יעקב סלה : מנגנו ראה
אלהים וחבט פני משיחה : כי טוב יום בחצריך
מאלף בחרתי • הסתופף בבית אלהי מדור באהל
רשע : כי שמש ומגן • " אלהים חן וכבוד יתן • לא
ימנע טוב להלכים בתמים : " צבאות אשרי אדם
בטח בך :

וידבר • " אל משה לאמר : צו את בני ישראל
ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח
גיחתי תשמרו להקריב לי במועדו : ואמרת להם
זה

מנחה של שנת קמ

וְהָאֵשֶׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לִי כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם
 שָׁנִים לַיּוֹם עֲלֶה תָּמִיד : אֶת הַכֶּבֶשׂ אַחַר תַּעֲשֶׂה
 בַּבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים :
 וְעִשְׂרִית הָאֵיפָה סֶלֶת לַמִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב
 רְבִיעֵת הַהֵין : עֲלֵת תָּמִיד הַעֲשִׂיהָ בְּהַר סִנֵּי לְרִיחַ
 נִיחַח אֲשֶׁר־לִי : וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵין לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד
 בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּךָ נִסְךְ שֶׁכֶר לִי : וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה
 בֵּין הָעֲרֻבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסוּ תַעֲשֶׂה אֲשֶׁה
 רִיחַ נִיחַח לִי :

אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקָּמִידוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת
 קְטוֹרֶת הַסַּמִּים • בְּזֶמֶן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָים :
 בְּאֲשֶׁר צִירַת אֲתֶם עַל יַד נְבִיאֶךָ • כְּכַתּוּב
 טַחֲנֶתְךָ : וַיֹּאמֶר יי אֵל מִשְׁרֵה קֶחַ לְךָ כַּמִּים נֶטְפָה
 וְשַׁחֲלַת וְחִלְבְּנָה סַמִּים וּלְבִנָּה זֶבַח כֹּר בְּבַר יְהוָה :
 וְעִשִׂית אֲתָה קְטֹרֶת רֶקַח מְעֻשָׂה רֶקַח מִמֶּלֶח טָהוֹר
 קֹדֶשׁ : וְשַׁחֲקֶת מִמֶּנּוּ הַרְקוֹנֶת מִמֶּנּוּ לְפָנֵי הָעֶדֶת
 בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנִי עֹדֵד לְךָ שִׁמְהָ קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים תִּהְיֶה
 לָכֵס : וְנֹאמַר וְהַקָּטִיֹּר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר
 בַּבֶּקֶר בְּהִיטְבוֹ אֶת הַנֶּרֶת יִקְטִירָנָה : וּבְהָעֶלֶת אֶהְרֹן
 אֶת הַנֶּרֶת בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנֵי
 יי לְדֹרֹתֵיכֶם :

יח ד 4 8 תג

מנחה של שבת

נתן רבנן פטום הקטורת כיצד שלש מאות ושישים
ושמונה מנים היו בה: שלש מאות ושישים
וחמשה: כמנין ימות החמה: ושלשה מנים יתרים
שמהם מכניס כהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים
ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים: כדי לקיים
מצות דקה מן הדקה: ואחד עשר סמנין היו בה:
ואלו הן: הצרי והצפורן והחלבנה והלכונה
משקל שבעים שבעים מנה: מור וקציצה ושבולת
נרד: וכרכום: משקל ששה עשר ששה עשר
מנה: קשט שנים עשר קליפה: שלשה קנמן
תשעה: בורית ברשינא תשעה קבין: יין קפריסין
סאין תלתא וקבין תלתא: ואם לא מצא יין קפריסין
מכא חמר חיור עתיק: מלח סדומית רובע הקב מעלה
עישן כל שהוא: רבינתן הבבלי אומר אף מכינת
הירדן כל שהוא: אם נתן בה דבש פסלה: ואם חפר
אחת מכל סמניה חייב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר: הצרי אינו ארא שרף
הנוסף מעצי הקטף: בורית ברשינא למה היא
באה: כדי ליפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה:
יין קפריסין למה הוא בא: כדי לשרות בו את הצפורן
כדי שתהא עזה: והלא מירגלים יפין לה: אלא שאין
מכניסין

מנחה של שבת קמא

מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד :
וערבה ל"י מנחת יהודה וירושלם כימי עולם
ובשנים קדמניות :
אשרי יושבי ביתך עוד יהלוקה סלה : אשרי העם
שככה לו אשרי העם ש"י אלהיו :
קמה תהלה לדרד ארוממה אלוהי המלך ואברכה
שמה לעולם ועד : בכל יום אברכה
ואהללה שמה לעולם ועד : גדול " ומהלל
מאד ולגדלתו אין חקר : דור לדור ישבת
מעשיה וגבורתיה גידו : הדר כבוד הודיה ודברי
נפלאותיה אשיחה : ועוזו נראותיה יאמרו
וגדלתה אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך
ירננו : חנון ורחום " ארך אפים וגדול חסד :
טוב " לכל ורחמיו על כל מעשיו : יודך " כל מעשיה
וחסידך יברוכה : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך
ידברו : להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר
מלכותו : מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך
בכל דור ודר : סומך " לכל הנפלים וזוקף לכל
הכפופים : עיני כל אליה ישתרו ואתה נותן להם את
אכלם בעתו : פותח את ידך ומשביע לכל חירצון :
צדיק " בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב "
לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת : רצון ראו
יעשה

מנחה של שבת

יעשה ואת שועתם ישמע וישמעם: שומר י את כל
אזהבו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת י ידבר פי
ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך
יה מעתה ועד עולם הללו יה:

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם י: ואני
זאת בריתי אותם אמר י: רוחי אשר עליך
ודברי אשר שמת בפיך לא ימוש מפיה ומפי זרעך
ומפי זרע זרעך אמר י מעתה ועד עולם:

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל
זה ואמר קדוש קדוש קדוש י צבאות
מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין דין מדין ואמרין קדוש
בשמי מרומא עלאה בית שכינתיה קדוש על ארעא
עובד גבורתיה קדוש לעלם ולעלמי עלמיא י צבאות
מליא כל ארעה זיו יקרה: ותשאני רוח ואשמע
אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד י מסקומו: ונטלתני
רוחא ושמעית בתרי קל זיע סגיא דמשבחין
ואמרין בריך יקרא ד מאתר בית שכינתיה י ימלך
לעלם ועד: י מלכותיה קאים לעלם ולעלמי עלמיא:
י אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת
לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבכם אליך:
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו
ולא יעיר כל חמתו: כי אתה י טובוסלח ורב חסד
לכל

מנחה של שבת קמב

לכל קראיה: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת :
 תתן אמת לעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
 לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום יום יעמם
 לנו האל ישועתנו סלה: " צבאות עמנו משגב
 לנו אלהי יעקב סלה: " צבאות אשרי אדם בטח
 בך: " הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:
 ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
 ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע
 בתוכנו: הוא יפתח לבנו בתורתו וישים בלבנו
 אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבדו בלבב
 שלם למען לאנגע לריק ולא נלד לבהלה:
 הי רצון מלפניך " אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור
 חקך ומצותיך בעולם הזה ונזכה ונחיה ונירש טובה
 וברכה לחי העולם הבא: למען ימרך כבוד ולא
 ידום " אלהי לעולם אודך: " חפץ למען צדקו
 יגדיל תורה ויאדיר: ויבטחו בך יודעי שמך פי
 לא עזבת דרשיך: " אדוננו מה אדיר שמך
 בכל הארץ חזקו ויאמין לבבכם כל
 המיחלים לך:

וזמר שליח צבור קדוש לעילא

אלו יושעך בצערה

ואני הפלתי לך יעת רצון אלהים ברב חסדך ענני
 באמת ישעך: ב"פ

כאן יאמר ואע פגולת
 טעם אלעזר נבין כסג
 היחוד ובעת היאמר פיר
 אלה אויבו שגב

ופוציאן

מנחה של שבת

ומצואיין ספר תורה ואומר ש' צ גדלו כמו שבתוב כשחרית :

וקרא כהן ולוי ואחר מישראל כפרשת השבוע הכאה עשרה פסוקים ולא יאמר קדוש:
ונללין ספר תורה ואומר סומור זה :

צב מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות ליי ולזמר
לשמך עליון : להגיד בפקד חסדך ואמונתך
פלילות : עלי עשור ועלי נבל . עלי הגיון בכנור : כי
שמחתני בפעלך . במעשי ידך ארנן : מה גדדו
מעשיך מאד עמקו מחשבתך : איש בער לא ידע
וכסיל לא יבין את זאת : בפרח רשעים כמו עשב
ויצילו כל פעלי און . להשמדם עדי עד : ואתה מרום
לעולם : כי הנדה איבך כי הנדה איבך יאברו
יתפרדו כל פעלי און : ותרים כראים קרני . בלתי בשמן
רענן : ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה
אזני : צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה : שתולים
בבית י בחצרות אלהינו יפריחו : עוד ינוכח בשיבה
דשנים ורעננים יהיו : להגיד כי ישר י צורי ולא
עולתה בו :

ליחרא שלח דקבה נשכעיה כדחיל ונחית דחיתו
דחילו כחולא שלם כשם כלי שאל הרי אעבא להגל
עלית חנה שבת ערקין יחזק עקיה לחולא שערך
קצה כדיושא שאלא ובק אה
און העלון ירישאך יזכיה
אתה האל הקדוש והיה על
התמיד (אמן) להשכיר אעב
עמך און
עמך און
הוא וקדשת יצירה על
חו וכדאזק הרום קדשנו כי עמך חקננו חיים כאורך נראה און כשחן המוכ על
אש יורד על הזקן זקן אהיון שיער על פי חלוקתו ניהי נועם וכו' לא כלל יצו :

קונה

מנחה של שבת ^{מנחה} וזוהר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם ^{מנחה} למען שמו באהבה ^{מנחה}

(בעשרת ימי תשובה אומרים)
 זכרנו לחיים אל מלך הפיץ בחיים
 נתבנו בספר חיים למענך אלהים חיים אל חי) מלך
 עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם
 אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב
 להושיע בקיץ (מוריד הטל) ובחורף (משיב
 הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה
 מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים
 ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיני עפר מי כמוך
 בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח
 ישועה:

מנחה של שבת וזוהר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה

(בעשרת ימי תשובה אומרים)
 מי כמוך אב הרחמן זוהר יצוריו
 מדחמים לחיים) ונאמן אתה להחיות מתים ברוך
 אתה יי מחיה המתים:

מנחה של שבת וזוהר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה

בחזרת שליוח צבור התפלה אומר:

נקדישך ונעריצך בנועם שיח סוד שרפי קדוש
 המשלשים לך קדושה וכן כתוב על יד
 נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש
 צבאות מלא כל הארץ כבודו לעמתם משבחים
 ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו ובדברי קדשך
 כתוב לאמר ימלך יי לעלם אלהיך ציון לדר ודר
 הללויה

מנחה של שבת

הללויה:

אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל יום
יהלוק סלה כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

ברוך אתה יי האל הקדוש:

(בעשרת ימי חנוכה אומרים) המלך הקדוש:

אתה אחד ושםך אחד ומי בעמך ישראל גוי אחד

בארץ: תפארת גדולה ועטרת ישועה עים

מנוחה וקדושה לעמך נתת אמנם יגל ימקדונן

יעקב ובניו ינחו בו מנוחת אהבה ונרבה מנוחת

אמת ואמונה מנוחת שלום השקט ובטח מנוחה

שלמה שאתה הוא רוצה בה יכירו בנך וידעו כי

מאתך היא מנוחתם ועל מנוחתם יקדישו את שמך:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו

קדשנו במצותך שים חלקנו בתורתך

שבוענו מטובך שמחנפנו בשועתך וטהר לבנו

לעבודך באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון

שבת קדשך וינוחו בם כל ישראל מקדשי שמך:

ברוך אתה יי מקדש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה

והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל

ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון

תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש

מצות של שבת

קמ"ד

בראש ודש אומרים זה

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ינוע יראה ויראה ישמע ויפקד
 ויגדל ויכריזנו וימליך אבותינו וזכרון ירושלים עירך וזכרון
 משיתכן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה
 ולשוכה לתוך לחסד ולרחמים פיוס ראש תהרש הזה לרגלם בו עלינו
 והדשיענו ופרנו ייאלצינו כל לטובה ופקדנו בו לדרכה והדשיענו
 מלחיים טובים בדבר ישועה ורחמים חיים והכנו וחמול ורחם
 עלינו והדשיענו פי אליך עלינו פי אל מלך מנו ורחים אתה :

ואתה ברחמיה הרבים תחפזן בנו ותדענו ותחוינה
 עלינו בשוכה לציון ברחמים ברוך אתה המיוחד
 שכינתו לציון :

הנה אלהינו ואלהינו
 ואלהינו ואלהינו
 ואלהינו ואלהינו

ומרים אנחנו לך שאתה הוצאת אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן
 ישענו אתה הוא להר ודור נודה לך ונספר תהלתך
 על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות
 לך ועל נפיק שפכל יום עמנו ועל נפלאותיך
 וטובותיך שפכל עת ערב ובקר וצהרים
 המנוב בילא כלו רחמיה המרתם כי לא תמו
 חסדיך פי מעולם קוינו לך :

בחנכה אומרים זה

אל הנסים על הפירוקן על הנבירות ועל התשועות ועל הנפלאות
 ועל הנחמות שעשות לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה :
 מימימתיה בן יוחנן סהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה עליהם
 מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשכחם מתורתך
 ודחיקים מרחי רצונך ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת
 צרתם רמק את ריבם רנת את ריגם נקמת את נקמתם מסרת

גבורים

מנחה של שבת

גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים ורשעים ביד צדיקים
וטמאים ביד טהורים וזרים ביד עוסקי תורתך וקה עשית שם גדול
וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן
בהיום הנה ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופינו את היכלך וטרתו
את מקרשך והדליקו גרות בתצורת קדשך וקבעו שמונה ימים אלו
בתלל ובהודאה ועשית עמהם נפלים ונפלאות ונודה לשמה הגדול סלה

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
מלבנו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה

(כ"י ימיתשובה אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך)

ויהללו ויברכו את שמה הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך אתה
הטוב שמך ולך נאה להודות :

הנה אלהינו ה' יי אלהינו
אלהינו ה' יי אלהינו
אלהינו ה' יי אלהינו
אלהינו ה' יי אלהינו

שום שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך : וברכנו אבינו
כלנו יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו
תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה
ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל ברנ
עוז ושלום :

בעשרת ימי תשובה אומרים :

(ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונחמה וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום) :
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן :

הנה אלהינו ה' יי אלהינו ה' יי אלהינו ה' יי אלהינו
הנה אלהינו ה' יי אלהינו ה' יי אלהינו ה' יי אלהינו

מנחה של שבת קמה

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי :
 אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה :
 ולמקללי נפשי תרום ונפשי כעפר לכל
 תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף
 נפשי וכל תקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם
 וקלקל מחשבותם : יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך יי
 דחה : למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה וענני :
 עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען
 תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי : עשה שלום בברומי
 הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועל כל ישראל
 ואמרו אמן :

ענת שחל בויום שאלו היה חול לא היו אומרים בו כמנחה נפילת אפים אין אומרים
 צדקתך חוץ משבת שחל בו ראש השנה ויום הכפורים שאומרים אותו :

צדקתך ^{על נפש} כהררי אל משפטך ^{מלך למשפט} תהום רבה אדם ^{יורה נאמר}
 ובהמה תושע יי : ^{על נפשו} וצדקתך ^{מלך למשפט} אלהים ער
 מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך : ^{מלך למשפט} צדקתך
 צדק לעולם ותורתך אמת :

ואומר קדיש התקבל

קא הללויה אודה יי בכל לבב בסוד ישירים ועדה :
 גדלים מעשי יי דרושים לכל חפציהם :
 חוד וחדר פעלו וצדקתו עמדת לעד : זכר עשה
 יט א 1 19 לנפלאותיו

מנחה של שבת

לְנַפְלֵאֲתֵינוּ חֲנוּן וְרַחוּם : טָרַף גִּרְתָּן לִירֵאָיו יִזְכֹּר
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ : כַּח מַעֲשֵׂיו רִגְוִיד לְעַמּוֹ לְתַת לָהֶם
נַחֲלַת גּוֹיִם : מַעֲשֵׂי יָדָיו אִמְרַת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל
פְּקוּדָיו : סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאִמַּת וַיִּשָּׂר :
פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ צִוְּהָ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא
שְׁמוֹ : רֵאשִׁית חֲכֵמָה יִרְאֵת יִשְׁכַּל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם
תְּהַלְתּוּ עֲמַדַת לְעַד :

ואומר קדיש יהא שלמא ועלינו לשבח :

שלוש סעודות

אמר רבי שמעון בן פוי • אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא כל המקוים
שלוש סעודות בשבת נצול משלש פודעניות מחצלי משיח וסמלחמת נוג
ומנוג ומדינה של גיהנם • לסעודה שלישית לועיר אנפין ואמר בכוס מלא ביר :

אַתְּקִינוּ סְעוּדַתָּא דְמַהֲמִנְתָּא שְׁלִימַתָּא חֲדוּתָא
דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא אַתְּקִינוּ סְעוּדַתָּא דְּמַלְכָּא
דָּא הִיא סְעוּדַתָּא דְּזַעִיר אַנְפִּין וְעֵתִיקָא קְדִישָׁא וְחֻקְלָא
תְּפוּחִין אַתְּן לְסַעְדָּא בְּהַרְיָה :

בְּנֵי הַיְכָלָא דְכַסִּיפִין לְמַחֲזִי זִיו זַעִיר אַנְפִּין יְרוּן
הָכָא בְּהַאי תְּכָא דְבִיהַ מַלְכָּא בְּגַלּוּפִין : צְנוּ
לְחַרָּא בְּהַאי וְעַדָּא בְּגוּ עִירִין וְכָל גְּרַפִּין : חֲדוּהַ שְׁתָּא
בְּהַאי שְׁעַתָּא דְּבִיהַ רַעוּא וְלִית זַעֲפִין : קְדִיבוּ לִי חוּ
חִילִי דְלִית דִּינִין דְּתַקִּיפִין לְבַר נְטֻלִין וְלֹא עֲאֻלִין •
הֵינִי בְּלִבִּין דְּחַצִּיפִין : וְהָא אֲזֻמִּין עֵתִיק יֻמִּין לְמַנְחָה
עדי

פרק יא כל הכלים נטמא בשבת ודלתותיהן עמהן אשפת
 שנת פריקו בשבת שאינן דותין לדלתות הבית לפי
 שאינן מן החובין: כי נטמא אדם קודם לפצוע בני את האגונים
 חגיגה לגרוי בה את הקב"ה מציפה לגרוף בה את הגדוונות
 את הרחת ואת המזלג לתת עליו לקטן את הכוש ואת הציכר
 לתחוב בו אחטט יד לטמא את הקץ ועל סקאין לפתוח
 בו את הדלת: כי קנה של זתים אם יש קשר בראש ונתקבל
 טומאה ואם לאו אינו מתקבל טומאה בין כך ובין כך נטמא
 בשבת: כי כל הכלים נטמאין חוץ מן החסר הדגול ויתד של
 חמדי שם כל הכלים נטמאין לצורך ושלם לצורך ר' שמאי אומר
 אין נטמאין אלא לצורך: כי כל הכלים הנטמאים בשבת שביקין
 נטמאין עמהן ובלבד שקי עשין מעין חלאתן שברי עריצה
 לבסות בהן פיה חבית שברי זכוכית לבסות בהן את פי הפך
 ר' יואל אומר ובלבד שיהיו עשין מעין חלאתן שברי עריצה
 לצדק לבובן מקפה ושברי זכוכית לצדק למזבן עמן:
 האבן שבה רניה אם ממלאין בה ואינה טפלת ממלאין
 בה ואם לאו אין ממלאין בה זמורה שהיא קשורה בעפ"ח
 ממלאין בה בשבת: כי פרק החלון ר' אבא בזמן שהוא
 קשור ותלמי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין בו ור' אבא בין
 כך ובין כך פוקקין בו: כי כל כפני הכלים שיש בהם בית
 אשמה נטמאין בשבת אחר ר' יומי בלא כפני הקרקע עור
 אבל כפני הכלים בין כך ובין כך נטמאין בשבת:
פרק יב חפץ אשפה כי זה קופות של תבן ועל תבואה
 חפץ האורחים וחפץ ביטול בית המדרש אבל
 לא את הארבע חפץ תבואה טהורה ורמאי וחשור ראשון
 שנמלה תרומתו ומעשר שני והקדש שנפרו זה הדרומה
 קובע חפץ שהוא מאכל לעגים אבל לא את התבן ולפי
 מעשר ראשון שלא נמלה תרומתו ולא מעשר שני שהקדש של
 עפרו ולא את הלוקח ולא את החרדל דשכד חתרי כלוקח חפץ
 שהוא מאכל עונבין: כי חבילת קש וחבילת עצים וחבילת

ירקון אשפת פתחיה בשבת
 ואינן נזמין לזכרות הבית
 אשפת פתחיה בשבת אין נטמאין
 לפי כלתו לא נטמאין לעלמול:
 כי קודם פתיח: חגיגה קניין פיה:
 לוקח מן החבית: כחת מורא
 שנה זמין החיטים: מזלג קניין
 פיקאבלטו כוש פלך שמונה
 והעיס: כרכר עין דוחה לחמה
 לקאם: לפחוב בו לטמא בו
 טמא וטמא: אחטט קטנה:
 אהקין אשפת בשבת: על
 קאם שמופין בה שקין: לפתוח
 אשמה החפבת: כי קנה
 וי לנגוק קנים פכחטען
 אשמה לתיית ראויים לביב
 וי: קשו בעין פלך שבת:
 הקבל וכפכוכן בו זתים
 חפתיי בו שתי ופוא בית קיבול
 נטמא בשבת לכל קוא: כי חמר
 עשורין בוקוונות: יתר בלי גולג
 עמי כפכין עכר עשין חרין
 גלס: כל הכלים שחלאתן
 לחי: כי חטן חלאתן
 ויאשמה: חקטא דומיא דעשה:
 חקאן דלעתי יבשה וחלאתן
 חיש וזמורה בה אכיל להכתיבה:
 חת פן קטן: כי פלך לח
 וחטן שמופתין בו החטן:
 קי יח חפץ האורחים
 לזופים שם: וחפץ
 על חלתיים לפתוח בקרשה:
 כל לא יחור האורח כלו דלא
 לאשמה גולג: חפץ בין
 חיל לקין: ורמאי חיל לעגים:
 חפץ אוקח הבטלה ונתמא
 חיל ושלם טמא חותם: אבל לא
 חתמל שמואל לטמא בשבת
 חיל קטנה ויחכס פיה מין
 חיל חלאת שוכים כחן עשירים
 חיל עשירי לזמול: כי חיל
 חתמל זמורים עשירי לזמול לחי:
 שבת

עברה אן הבית ולחין אוחז כצואר
וכדדני ומעטע לי רגלי ומיישג טעל
גל אחר אסור שטע אחר: ד' אין
מילין אין חושפן קולך תהייתם: חכמה
מילת: וקופין אבל לא חותכין
פרק יג' אס לא הביא איהל למה חותכין
מילת: להודיע מחכימה חכמה
לחלל שבת עליה: ובשבת שמיני
וינה על המילה: עלפי עמים שלתי השכחה
ששם שאר הפרצים: בלי כדל אומל
למילה: ב' פרושן השיר החכמה ראש -
הדי: וחוצין את השם: אפלטת
מחכמות יין ושמן לפרוח מילה:
חלוקה חתימה על כד קופה: כדרך על
אצבעו כדן חלכות: ד' ספק כן א' או
כן ט': ד' חייב שלא עשה מצוה: ויני
יגוע פומר דמעה בכד מצוה ועשה
הצוה פומר: ה' יג' לחכמה השבת א'
מילה שלא בוחנה דוחה אומר: שש
ימים וקופה אחת הן על שבתות -
ועברו עלן ימים חשיביא: ד'
צוין עתה שלבשר: עמיה שפר
דמיה התקפת את היד: ואינה אכלת אס
כתן קול: חטע מראית השין שלא היא
מאה עמיה: ולא פדע ולא ינה:
פרק כ' החשדות

זכרין אס התקין למאכל כהמה מעלמלן אוחז ואס א'
אין מעלמלן אותן כופין את הסל לפני האפרוחין כהיית
נירה מיעולה שברחה דוחין אותה עד שתכנס חתין
נפייחין ברעות הרבים אשה מדדה את בנה אחר יורא אחר
בזמן שהוא מעלל ומעחל אבל אס היה גורר אסור:
ד' אין חילין את הבהמה בינה אבל מסעדין וחילין
האשה בשבת וקופין לה חכמה מחקוס לחקוס וחילין
עליה את השבת וקופין את העיבור ד' יסי אומר את
חותכין וכל צרכי מילה עושין בשבת:
פרק יג' רבי איעזר אומר אס לא הביא כל מעשה
בשבת מילתה ובסנה חכמה עשע עמים
אמר דא כורתין עמים לעשות פחמין לעשות כל
כלל אומר דע כלל אכה שאפשר לעשרתה פועל איה
דוחה את השבת ושאי אפשר לעשותה מעש דוחה את
השבת: ד' עושין כל צרכי מילה בשבת מוהלן ופוחין
ומוצין ונותנין עליה אספ' לעת וכמן אס לא שחקין
לעם כשינינו וטרין אס לא טוק יין ושמן מעש יתן
בעצמו וזה בעצמו ואין עושין לה חלוק לכח מילה אבל
כדן עליה שמרעונג אס לא התקין מעש כדן על אצו
ומכילת ואפילת מחצר אחרת: ד' מרחי צין את הקמח
לפני המילה וכין לאחר המילה ומז' לפין עלנו כיד אבל
בכל דאכע אומר מרחי צין את הקמח כיום ה' שחל
להיות בשבת שטא' ניהי כיום השלישי כהיותם כואכס
ספק ואנדרוניטס אין מחללן עליו את השבת וד' יורא
חתינו באנדרוניטס: ד' מי שהיו לגסע תיעקות אחר
למול אחר השבת וא' למול בשבת ושכח ומל את שלא
השבת בשבת חייב אחר למול בעש וא' למול בשבת
ושכח ומל את של עש בשבת דא' חייב חמאת וד' יגוע
פומר: ה' קמן עמול לשמונה לתשעה לעשר ול'
עשר ולעשר עשר לא פחות ולא יותר הא פדע כדוכו
לשמונה

לשמונה נולד לבין השמשות נחול לתשעה בין השמשות
של עש נחול לעשרה ינד לאחר השבת נחול לאחר עשר
ענ ינד של דה נחול לעשרה עשר קטן החלה אין חנה לין
אותו עש שיכריא: ד לו קן ציץן החשכבץ את החילה
בשר החופה את רוב העטרה ואיט אובל בתרוחה ואם
היה כשל בשר חתקנו חפץ מראית השן חל ולא פרע
את החילה כאילו לא חל:

פרק כ' רבי אישי אומר תולין את התשורת ביום טוב
ונותין לתלמי בשבת וחכא אין תולין את
התשורת בית ואין מתין לתלמי בשבת אבל נותין לתלמי
בית: ד מתין תיש ע"ג שמים בשביל שיצלו וחסנת
את היין בסודין ובכפיפה תצית ונתתן ביצת בחסנת
אל חדר ועשין אנומלן בשבת ד יורא אומר בשבת בבוס
בית כלגין וכמוע בחבית ד צדוק אומר הכל לפי האומין:
ג אין אומין את החלמית בפושין אבל נותן לתך החומץ
ואין אומין את הכרשית ולא שפין אותם אבל נותן לתך
הכצורה או לתך הכלבלה אין כופרין את התכין בככרה ולא
יתנה ע"ג חקוס דכזה בשביל שידר החין אבל נומל הוא
כככרה ונותן לתך האכוס: ד גורפץ חלפני הפטס
וחסלקין לצדדין חפץ הרע דביר דעסא וחכמים אומרין
נומלן חלפני בהמקז ונותן לפני כההזון בשבת: ה
רקש שעל גבי החמה לא ינענעו כידו אבל הנענעו כנפיו
נאם ביה חאל בהמה אי שהיה עליו כדאו סדין חנענעו
כידו רובע של בעל בהים חתירין אבל לא כוכשין ואל כוכשין
לא יעבו ד יורא אומר אם היה חותר חשמתיר דאטלוה
פרק כא נומל אדם את בנו והאבן כידו וכלבלה והאבן
בתוכה וחטלמלן תרומה טמאה עשה הטורה
ועם החולין ד יורא אומר אף חשלקן את החלומע בלחך וואה:
כ האבן שעל פי החנית חמה עלצה והא טלפת היצה בין
החכות חגביה וחמה עלצה והיא טלפת חעות שעל צד
נער את הכר והו נופלת היתה עליו לשלש חקמה כסוחת

רק כ דאשחרת עמיתך בם
פמי יין: אין תולין דעביד
אל ואין מתין דהו תולד ביה:
ד מתין תיש כשכב: על דבי
גרים דתעש בהשחרת חבעור
יש שילגו עיטלגו דהמרים ניקוב
גליש: בסודין דהיחוס לכך:
ומפכה של עמי חק דקול: ועש
בית עוקלין לתין ביתה נדופה
בניש העבורה וכן חלפני
ואוכס על ידה: ימחלן יין ונכס
ועלמלן: לפין דדול חמס: לפי האומין
אומין עמה דיה בין בשבת בין
בית: ד חלמית כך עמה כערכי:
ולא חקן כיד להמיר פמולקן: ד
אומין אכוס חלפני הפור חשמתין
אמר: חפץ הרע שלא יתכלך
דקן ברע: נמלן ולא חמין עלע
לא חולמלן בהמק קצה בחאכל
חכירה: ד הקש סמחה להמק
וחקש הוא: בודע בכחפני אם בא
לכב עליו נמלמל מן דכד דוא: או
יה דגל נעמיה דאקציה לשכיה:
לכס ע"ג נוחת חמיתין כיד
נאום: אבל לא דהייעצונן חול
ועל כוכשין דחוקה יפה והחיות
והן לחפיה:
פרק כב נומל בחמר: כלכלה
מלוי כו פיורו:
חמיתין כחכש חפסא לוח כיד
חמיתין אף חמיתין אף חמיתין
חמיתין חמיתין: כ חמה חמית
חמיתין חמיתין: היתה עליו חמיתין
א חמיתין חמיתין על החכות: לפי
דחמיתין חמיתין:
עשורת

היתה

עבודת דתו לחאכל כהנה: פחות
אכלו פחות חכיות: נשיש מקומע
גל כהם: אין הקמתן במאוחו בין
אכעוהו נחמה: טעל בעסר
בפגה גור: ואיע הקבל דאיע לא
כל עין ולא כגו ולא חכמה:
זרק כב חפולו אפ: ככלס הכנה:
והיעל פלג חונן ג פטודות:
אלא יספוג לא ימים שפוג לשאוב היין
ולחזור ולהעיק: אין פוחתן דהיה ליה
הפיק פולגות דכס: אפודים גזירה
פחא יסחוט לכחחלה: אם לאוכלן היין
אותם הפירות חכוסין: חוזר ולא נחא
ליה כהם שוכו: ב פל פחא גמחמל:
החלם דג חלם שעבר עליו גמח
השגחלה: וקוליס דג שקליפתו דקד
והדלותו כחמין היא גמר ביטולו: ג
שוכר חפט שהוא חקלקל: וכלכל לעלות
לה פה טאה: חגיפה הדכוקה כפי פפיר:
חזנה ויש כאן חמס חלחק: כעכ פס
חקוס: ד לתך הכר שאין בו חיס: מיהא
פחור של יצירה חמת החוס: ואיע
חוסט פחא יחשמה סכפמן: הדעלחזר
חוסמק לפחוט העיה: כנגד העם
פישחכיהו סכפמן: ה נשתפג חמ
אומיות פדימן: לא יחאס פחא ימח
יחמס: אבל עמיה הוא ומויכין מוכי
אכעו: ג יתכן שגן כשבת: וחמסמן
ביד על כל חקלקל: חמחמין לעפמ
חמין חמחין כחגרה ורנה לה
להקדיר בו: אין יודין בקשה חלה חיס:
אפיקמקין להקדיר ופי אפיקמקין להקדיר
גמחחמקוס ביחולו: חפצין להקמ
וליש חמחמין חמין חמחמין חמחמין
דמכר עמס סממק: שפיקוק שגמח
דעם חמחמין חמחמין לא ימחם לעין
חיס חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
חמחמין:

היתה של עור נתתן עליה חיס עד שתכלה: ג כשא
הזכיהין חן השולמן עצמות וק ליפן ובהא טעל חמחמין
בולה וחמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
נשיש על חפולו נשיש ערשין חפט שהוא חמחמין חמחמין
ספוג אם יש לו עור בית אחזה חקמתין בו ואם לאו
חקמתין בו וחכא כיון כן וכך חקמכסבת ואינו חקמכסבת
חכך כב חכית שנשכרה חפולו חמחמין חמחמין חמחמין
ואחזר לחמחמין כחאו והיעל לנס וכלבר של
יספוג אין פוחתין את הפירות להוציא חקן חמחמין
יחאו חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
חקן חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
סריסקן חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
שכא בחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
כא בחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
שהדחתן וז היא גמר חמחמין: ג שוכר חמחמין
החכמה לחמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
כל ואין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
עליה שעה חפט שהוא חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
ריפן כעכב ונחמח חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
לחמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
כשכיל חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
כלנו כדריך חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
בול חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
לא יחאס חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
אחת פעהם יציהם ויגלסם ויכחין אותם חיס: ג חמחמין
וחמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
יודין לקדוריה ויחן עמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
ואין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין
כעמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין חמחמין

והקרבן הלוני פחא יתעב
כפנקמו הלוי ללעני
כפי שאל יפכת: ב פרצותיו וחי
ועני: חפית חטא זורל: חש
ובא קולו הוא: חלשים זוגל כמו
ולל על גוים: על הקדשים לחלקם
וקדשם: החיות מלקדשי
אמול: אין לחשבן לקרב
התו עסקן התחם להחיות עם
האקדו למקום חפז: זכאי
לאדמו מה שמוזר לתור לחיכו
מעות: ד לקבץ לעמוק:
ללק כל עון שקולן עשור הכב:
ואקד קרב כבור התחום: עמו
גמון עקב בו הגני: ד
מן כשמן: וחלון בחים:
יחין על יכרו חתרת חש
אמין וקדוים: את הלתי על
גלא ימך להפתח:
עמין ארעיים: מןן כמיס
קרב חייתו:
לק כל טמון כיוון חכעוריוס:
היחית לאל באפ עפתי
לקבץ אביו: היצנה על עיר:
ב פועיקתן של מבלים:
וקבצין מפורין: כפון עפתי
מן על ארין: זיבין הן פקיש
זירלא תה פקיש ים להס
א באלים וא סמוטן וחידי
אלה עק א אחת עשו חרפק
חכין: שחת עשב לתת בואה
אוכסין אלכלין ארור על ברהו:
יקבצוים באחל לען דיוק:
לעמן חוב לו אלכל למקום
הול לקחין: חמין חטמין:
חלקמן חוב להס חאלל בקום
יכול להחיו: זככלן לעין:
הירפאות

פרק כד גואל אדם לחכידו כרי יין וכי שתן וכלב שנת יאמר
לו הלוני וכן האפק לחכרתה ככרות ואם אינתי אחית
לכה מליתו חלל ועושה עמו חשבון לאחר אבת וכן עפ שחל
להיות בשבת חצה עלתו חלל ועמל את פסחו ועושה עמו חשבון
לאחר ים: ב מונה אדם את אורחיו ואת פרצותיו וחפיו חבל
לא תן הכתב וחלים עם כנו ועם בני בית על השולחן וכלב
שלא ידבון לעשות חנה קמה כעד חנה גולה חסום קוביא
וחמילין חלשים על הקדשים ביע חבלל על המות: ג לא
שכור פועלים בשבת ולא יאמר אדם לחכידו לשכר לו פועלים
אין חשבינן על התחום לשכר פועלים ולהביא פירות חבל
חחיק הוא לשמור וחביא פירות כינו כלל אחרי אבא שאול
בל שאי זכאי באחידתו רשאי אי להחשיך עליו: ד
חחשיבין על התחום לפקח על עסקי בלה ועל עסקי המת להביא
לח חיון וחכמים גי שהביא חלפין בשבת לא יספוד כהן יסא
לא חסין בן באי מתקום קדוב עשור חיון וחפרו לו קבר יקבר בו
יסא ואם בשכיל ישרא לה יקבר בו עולמת: ה עמין כל ערב
המת סבין וחחיקן אורו וכלבד של יזיוו בו אבר שומעין את
הכר חחתי: וחמילין אורו על החול כשכל שיחיקן קושיי את
הלח: לא שיעלה לא שלא יוסף וכן קורה שגשבה פוחקין איתו
כספסל או בארובות החמה לא שיעלה לא שלא תוסף אין
חחמין את המת בשבת ולא בחול עם יציאת הנפש והחשון
עם יציאת הנפש הרי זה שופך דמים:
פרק כה מי שהחשיך כרוך גותן כיסו לגרי ואם אין עמו
גרי מעתה על החלור הניע לחצ החצונה טמל
את הכלים העמלין בשבת ושאיין טמלין בשבת חחיר את
החכלים והשקים טמלים חלין: ב חחירין פקיש עמד
לפע בהמה ואפס פסין את הכפין חבל לא את הזיין אין
חחסקין לא את השחת ולא את החרוכין לפע כפתה כין דקדו
אם ד יורא חחיר כחריבין לדקה: ג אין אוכסין את הגמל ולא
דורסין אכל חלעימין ואין חחרים את העגלים אכל חלעימין
וחלקטין להר גולים ועדתן חיס למורסן חבלל גובלן
ואין טהטין חיס לפע וכערים ולפע יועם שבשוכך חבל טהטין
לפע

הרמאות על שם הירושם האלף שהיה
מדלן בארמונו: ד' הדלוש
הדלושים: הנבלה שנתגבלה הינס:
ה' חפירין בעל לא שמו: ומאלן
לחכס: לצורך בדין שנה שלא ילכל:
פוקקין פותחין החלון: ומודקין אס יג
כה' אצבעע לעטן מוחאה: אר
התקוה אס יג בוחאה על אמה כיום ג'
אמות: מפיח פך על מרס: חקנה
כל חרב: בגוי שיאני למאל כהנה
ולא חבעל ליה להיות קשרייהא: ליע
היה כין שט פתיסחלון וכוק שרה פלוקטביה
נעבר וקשרו לוחא' כגוי להעם אופו
הלח על חקוס הפבר ואחר כך חללו בו אס היה בו מפה על מפה להביא מוחאה חכיס לחכירו: וחדייה
לחמו וכלכר שלא יחיה קשרי על קייאא והחיהה בהיה על חמו או להפליח על דככ הנראה: תב

לפט אונזין ומרובולן ולפט יונת הודסיות: ד' חחקין
את הדלושין לפט הכהתה ואת העבלה לפט הכלבי
ד' יונת אומר אס לא היתה עבילה מערב שבת אסיה
לפי שאינה חן המוכן: ה' חפירין נגזים בשבת
נעלין לעזרים שהן לערך השבת פוקקין את המאר
מחודקין את המטלת ואת החקוד נמעשה כיתי אסיו
שלא אבאר' צדוק עבית אבא שאול בן בטנת שפוקקין
המאר כעפית וקשרו את המקודה בגלי ליע אס
בג' בית פורתה טפח אס לאו ומדכריהם למדע שפוקקין
ומעודקין וקשרין בשבת:
להביא מוחאה חכיס לחכירו: וחדייה
לחמו וכלכר שלא יחיה קשרי על קייאא והחיהה בהיה על חמו או להפליח על דככ הנראה: תב

מא חזי ככל שהא יעני דשבתא כד חגא שעתא דצלותא דמנחה דיטא חקילא -
אלגא וכל דיטן מתערין אכל כינתא דשבתא כד חגא ערן דצלותא דמנחה
רעוא דרעין אשתכח ועתיקא קדישא גלי רצון דיליה וכל דיטן דיליה מתחטין -
ואשתכח רענא נחורו כפולא וכהא' רצון אס שפין משה עבאה מהימנא קדישא
בדין למנדע דלא בדינא אסתלק והא' סעתא כרצון דעתיקא עפק שותיה
ואתעמר בה כדכ ולא ידע איש את קבורתו כתיב תה עתיקא קדישא מתיהא
דכל מתירין ולא ידעין עלאין ומתאין חנה האי נשתתא דאמאר כהא' רצון
דאתגליא כשעתא דצלותא דמנחה כעסדא כתיב ולא ידע וג' והוא טמא חכל
מחודקין דעלמא ודינא לא שלמא כיה זכאה חולקיה דרפה. תאמא כהא' יוחא
דאוריתא חרעמרא ככלהו ככל איטן פיקוכין ככל איטן גזירין ועונשין כד
אעפין כהנרא דנהרין חכל סמרא ומטרא תאן חתי עעפין דנפקין חכל עטא
נעפא חתשא קיייתין כגו אטא כלהו עעפין כהו אחיון. תאן חתי איטן דרעין
דחת פתחין ככל סמרא ומטרא כלהו חזקהרין ונהרין כהא' נהנרא דנפיק ונא
פסיק כיווא נפיק ארעו חרותא לקדמות תאכיכין ארעו כחדותא
שלחמא חזומה בתלת חנון בתלת אכהן חזומה לקדמות מהימנא
דחדוא דכל חרותא זכאה חולקיהרין הישאל קדישין בעלמא דין וכעלמא' דא

וזה הוא ירוחא להון מכל עמין עעין ועל דא כתיב כיט ובין כט יערא אחר
 י יוחא ודא כתיב זכור את יום העבת לקדשו וכתיב קדושים תהיו כי קדוש
 איהו וכתיב וקראת לעבת עונג ולקדוש ה' תכובד. תאנא כהא יתאכל
 נשתתהון דצניקיא לתעדע כתיב עניקא קדישא סתיתא דכלסתיתין
 ויחא דא תענוגא דהוא מתפשטי בכלהו עלתין וסלקא ונחתא ומתפשטא
 לכלהו כט קדישין לכלהו עמרי דאורייתא וניחין בעמא עליס ומתנשי תכלהו
 סלרוגין כל יתין וכל סולחטין ההו כיס העמא ה' ארין לך תעצבך ומרוך
 ותון העבודה הקשה ובגוף שקול אכחא לקבל אורייתא וכל דעמיר שבחא טר
 עמיר אורייתא בעלזא וכתיב אשרי אנוש יעשה זאת עו' אשתמע דעמיר
 ענת בתאן דעמיר אורייתא כולא ונ' לאו' :

אתקינו סעודתא דתשיחנותא שלמתא חרוותא דמלכא קדישא. אתקינו
 סעודתא דמלכא ודא היא סעודתא דזעיר אטפין וחקל תפוחין ועתיקא
 קדישא ארתיין לסעודא ביה :

נשיכלא דכסיפין למחזי זסי' זעיר אטפין : יהון הכא ביהא
 דבא זכיה תלמא בגלופין : צנו לחדא ביהא ועדא בגו שנין
 נטל גופין : קרו השמא ביהא שעתא דכיה רעוא ולת זעפין :
 קריבול' חזו חיל' דלת דטן. דתקיפין : לבר נטלן ונלא שאלין
 קעגלבין דחציפין : ודא אחוין עתיק יותין. למנחה עד. יהון חלפין :
 דעוד ליה דגל ליה לבטלה בכל קלפין : יעני לון כטוק ביהון.

ישחרון בגו כפין : ארי השמא בחמתא בחדא ד' זעיר אטפין :
 תמונ' לחוד' רוע לא אחסר : כנאת דטא יריב צט עלת. חנוחות יתלט : נכפי' יעונב
 טע' כשאל צוק לרש עמו : גם כי לך בני צלותא לא איהא רע כי אתק עליי שבטך ואשעטך
 ומה יחמוט : וישרון לפי שולחן עגד צנדי. דענת בשתן ראשי כופי ריני : אך טוב וחפר ילפוט
 עליתחיי' ופנת בבית' לאורן יחיי' : אם תשיח השבת יגלך שעות חפצין ביס קדש וקראת
 למד עונג ולקדושה חפונ' וכדכפר תעשות דריכך חחצוא חפצך וככ דבר אז התעמ' עלה
 וזבתיך על כתי' ארץ והא בלתיך מלך יעקב אביך כי פיה דכר : יעל יגיו ויאמר
 לחכמה על דפרא וכו' בתוס' למעלה כלל עכר ופרוס החוציא ויאכל הדין יתמנה
 יאמר

ואחרי אכילת הנינים יערה ויאחר קופס השורה

ויאחר חסה אכלהו היום כי שבת היום לה היום לא תמצאהו בשדה: ואן
פיה נתן לכם השבת עלכן הוא צותן לכם ביום הששי לחם יומים שבואם
תחתיו א יצא איש מתקוותו ביום השביעי: עלכן בדרך את היום השבת
ניקד עהו: סברי חוץ ונכין ורבותי כאלהו צפה:

ישלם מעונבו כי ה' המוכה עליו וימול ימו למים אחרונים ויאחר ימי אסח: אלא וכן לעת
ויסין כרפת החוץ ויאחר תשלם השפורה יאחר

אשפיתו סעודתא דא דהיתגותא שלמתא דזכעה קדישא דישראל:
ויאחר

אמר ר' שמעון תנען כהאי קרא אזו תתעב עליה סופיה דקרא מה כתיב והרכבתך
על בתותי ארץ על ההוא אהב דאקרי בתותי ארץ איהו לשילא תהאי ארץ נהוא
אחר דאקרי על ארץ סייטגמים ודייט דכתיב על פתותי ארץ עליה אה אבא אזתשב
לא כתיב לא אזו תתעב עליה דייטגמים דכתיב תמה על השמים ארץ נהו רבתיך שלבת
ארץ דייטגמים תתשתע דכתיב על בתותי לאכללא ציץ ניושלים דאקרו בתותי
והייטגמים דלשילא נארין דלשילא ואלה דאחר ר' שמעון הכי הוא וכלא חד דכתיב ועד
עתק יודא חמא וגו' וכלי כתיב ליתא לאחד חרדיס לקין אחר ר' אסא ל' שמעון ליתא לית
האי קרא כולה ובתאי חוקי תמא ליה דכתיב אזו תתעב עליה וקרי עתק על בתותי ארץ וקרי
עלתי עקב ארץ אל הא כולה אחרת דתפטקא ועזתא עליה כתיב אחר דאיהו לשילא וכתב
עתיק יודא תמא וגו' על כתיב ארץ כתיב אחרת וקרי עתק על כתיב דכתיב יותן
הארץ חמל השמים וגו' והייטגמים יעקב וברכתא דכרין יצחק ליעקב עלהאי שמים
קאמר וברכה כדכתיב דזויתען בעי דיעקב לאחיא בההוא עלא לוחא דאיהו דכתיב
ייתן לך הארץ לבולא לאחרא תמל השמים דכתיב וזיתען תתא לאחיא לוחא דאיהו
דנפיק תעתיקא לנשיא דאשפין נשיא כהאי שמים אסתכלה אבא ואחר האמא
אשתאע כולה ואתתא דכריתא דיצחק שלתא תמא דחסיכטא: ובי לאזא

אמר ר' שמעון כתיב לא תבעו אש בכל תושבותיכם ביום השבת תאי טעמא כתיב
ללא אתחזי דיעא כהאי יומא ואי תיתא דא לנבוא סלקא בכל תושבותיכם קאמר ולא
לבוש ונהוא דסלקא לנבוא לאכפיתא לדינא אחרא סלקא דתעץ חיה אשאי אכלא אשא
ואשא דודכחא אכלא אשא אחרא ובגד אהגילא עתיקא קדישא כהאי יומא תכלא שאר
יותן וכזתא דאחגילא עתיקא לא אתחזי דיעא כלל וכל עלאין ותראין תסתכחין
בחדותא שלמתא ודינא לא שלמא תמא כתיב כי שבת יתם עשה ה' את השמים והארץ
הארץ ששתיתים ולא בשבת ובעי יותן קדיסין עלאין חקין יתתי דש תא קדישא אסתכל
ואישן אסתכל ביה זכאה חולקיין דישראל אכל עתיק עשן עליהו בדיב דארת דוקס
בבאליכס חיים כלגם היום: ובי לאזא

שֵׁשׁ סְעוּדוֹת

קטו

עַד יְהוֹן חֲלָפִין : רַעֵי דִילִיָּהּ : דְּגִלְיָהּ לִיָּהּ : לְבַטְלָהּ בְּכָל
קַלְפִּין : יִשְׁיִי לֹון : בְּנֻקְבֵיהוֹן : וְיִטְמְרוּן כְּגוּ כַפִּין : אַרְי
הַשְׁתָּא : בְּמַנְחָתָא : בְּחַחְאֵי דִי זְעִיד אַנְפִּין :

סומר לדוד יי' דועו וכו'

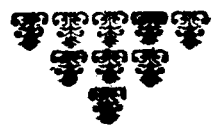
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שֶׁבֶת הַיּוֹם לִי הַיּוֹם לֹא
תִמְצָאֵהוּ בְשׂוּדָה : רְאוּ כִי יִנְתֵן לָכֶם הַשֶּׁבֶת
עַל כֵּן הוּא נִתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם יּוֹמִים שָׁבוּ אִישׁ
תַּחְתּוֹ אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי : וַיִּשְׁבְּתוּ
הָעַם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי : עַל כֵּן כִּרְךָ אֶת יוֹם הַשֶּׁבֶת
וַיְקַדְּשׁוּהוּ :

ושלים סעודתו כיד יי' הטובה עליו • ויטול ידיו למים אחרונים ויאמר :

• לְגִבֵי חַד מְנָא	• דִּי אֶסְחֵי אַנְא
• דְּלִית בֵּיה מְמִשָּׂא :	• לְסִטְרָא חוֹרִינָא
• בְּכַסָּא דְּבִרְכָתָא	• אַ זְמִין בְּתַלְתָּא
• עֵתִיקָא קְדִישָׂא :	• לְעֵלְתָּא עֵלְתָּא

ויברך ברכת המזון • ואחר הסעודה יאמר :

אַשְׁלִימוּ סְעוּדַתְא דְּאֵ דְּמַהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא דְּזִרְעָא
קְדִישָׂא דִּישְׂרָאֵל :

אלפא ביתא למוצאי שבת

אָנָא " הוֹשִׁיעָה נָא אָנָא " הַצְלִיחָה נָא : בְּרוּךְ
הַבּוֹא בְּשֵׁם " בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית " : אֵל " וַיֵּאָר
לָנו אִסְרוּחַג בְּעֵבְתִים עַד קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ : אֵלֵי אַתָּה
וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ : הוֹדוּ לֵי כִי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ :

קִיט אֲשֶׁרִי תִמְיַם דְּרֶךְ הַהֲלָכִים בְּתוֹרַת " : אֲשֶׁרִי
נִצְרִי עֲדַתִּי בְּכָל לֵב יִדְרֹשׁוּהוּ : אֵף לֹא
פְּעָלוּ עוֹלָה בְּדַרְכֵי הַלְכוּ : אַתָּה צוֹיִתָה פְּקֻדֶיךָ
לְשֹׁמֵר מֵאֵד : אַחֲלִי יִכְנֹו דְרָכֵי לְשֹׁמֵר חֻקֶיךָ :
אִז לֹא יִבּוֹשׁ בְּהֵבִיטִי אֶל כָּל מַצּוֹתֶיךָ : אוֹדֶךָ בִּישׁוֹר
לִבִּי בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה : אַתָּה חֻקֶיךָ אֲשֶׁמֵר אֶל
תִּעֲזֹבֵנִי עַד מֵאֵד :

בְּמָה יִזְכֶּה נַעַר אֶת אֲרָחוֹ לְשֹׁמֵר כְּדַבְרֶיךָ : בְּכָל
לְבִי דְרֹשְׁתִיךָ אֶל תִּשְׁגֵּנִי מִמַּצּוֹתֶיךָ : בְּלִבִּי
צִפְנֹתִי אִמְרֹתֶיךָ לְמַעַן לֹא אֲחַטָּא לָךְ : בְּרוּךְ אַתָּה
לְמִדְּגֵי חֻקֶיךָ : בְּשִׁפְתֵי סִפְרֹתֵי כָל מִשְׁפָּטֵי פִיךָ :
בְּדֶרֶךְ עֲדוּתֶיךָ שִׁשְׁתִּי כַּעַל כָּל הוֹן : בְּפִקּוּדֶיךָ
אֲשִׁיחָה וְאִבִּיטָה אֲרַחֲתֶיךָ : בְּחֻקֹתֶיךָ אֲשִׁתַּעֲשֶׂע
לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרֶךָ :

גָּמַל עַל עֲבֹדָה אַחִירָה וְאֲשִׁמְרָה דְּכָרְךָ : גַּר עֵינֵי
וְאִבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתֶךָ : גַּר אֲנִי בְּאֶרֶץ
אֵל

למוצאי שבת

קמ

אל תסתר ממני מצותיך : גרסה נפשי לתאבה : אל
משפטיך בכל עת : גערת זדים ארורים השנים
ממצותיך : גל מעלי חרפה ובוז : כי עדותיך נצרת :
גם ישבו שרים בי נדברו : עבדך ישיח בחקך : גם
עדותיך שעשעי אנשי עצתי :

דבקה לעפר נפשי חייני כדברך : דרכי ספרתי
ותענני למדני חקך : דרך פקודיך הבינני :
ואשיחה בנפלאותיך : דלפה נפשי מתונה : קימני
כדברך : דרך שקר הסר ממני : ותורתך חנני : דרך
אמונה בחרתי : משפטיך שויתי : דבקתי בעדותיך :
" אל תבישני : דרך מצותיך ארוץ : כי תרחיב לבי :
הורני " דרך חקך ואצרנה עקב : הבינני ואצרה
תורתך ואשמרנה בכל לב : הדריכני בנתיב
מצותיך : כי בו חפצתי : הטלבי אל עדותיך ואל אל
בצע : העבר עיני מראות שוא : בדרכך חייני : הקם
לעבדך אמרתך : אשר ליראתך : העבר חרפתי אשר
יגרת : כי משפטיך טובים : הנה תאבת לי לפקודיך
בצדקתך חייני :

ויבאני חסדך " : תשועתך כאמרתך : ואעננת
חרפי דבר : כי בטחתי בדברך : ואל תצל מפי
דבר אמת עד מאד : כי למשפטיך יחלתי : ואשמרה
תורתך תמיד לעולם ועד : ואתהלכה ברחבה : כי
יט ג 3 19 פקדיך

למנואי שבת

פקדיך דרשתי: ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא

אבוש: ואשהעשע במצותיך אשר אהבתי: ואשא

כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקך:

זכר דבר לעבדך על אשר יחלהני: זאת נחמתי

בעניי כי אמרתך חיתני: זדים הליצני עד

מאד מתורתך לא נטיתי: זכרתי משפטך מעולם

יואתנחם: זלעפה אחתני מרשעים עזבי תורתך:

זמירות היו לי חקך בבית מגורי: זכרתי בלילה שמך

יואשמרה תורתך: זאת היתה לי כי פקדיך נצרת:

חלקי יאמרת לי שמך דברך חליתי פניך בכל

לב חנני כאמרתך: חשבתי הדכי ואשיבה

רגלי אל עדתיך: חשתי ולא התמהמהתי לשמו

מצותיך: חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי:

חצות לילה אקום להורות לך על משפטי צדקך:

חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך: חסדך

מלאה הארץ חקך למדני:

טוב עשית עם עבדך יא דברך: טוב טעם

ודעת למדני כי במצותיך האמנתי: טרם

אענה אני ישג ועתה אמרתך שמרת: טוב אתה

ומטיב למדני חקך: טפלו עלי שקר זדים אני בכל

לב אצר פקודיך: טפש כחלב לבם אני תורתך

שעשעתי: טוב לי כי ענית לי למען אלמד חקך:

טוב

למצאי שבת קמח

טוב ליתורת פיה • מאלפי זהב וכסף :

ידך עשונני ויכוננני • הבינני ואלמדה מצותיך :

יראיך יראוני וישמחו • כי לדברך יחלתי :

דעתי כי צדק משפטיך • ואמונה עניתיני : יהי נא

חסדך לנחמני • כאמרתך לעבדך : יבאוני רחמך

ואחירה • כיתורתך שעשעי : יבשו זדים כי שקר

עותוני אני אשיח בפקדיך : ישובו לי יראיך וירעי

עדותיך : יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש :

בלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי : בלו עיני

לאמרתך • לאמר מרזי תנחמני : כי הייתי

בנאד בקיטור • תקוף לא שכחתי : כמה ימי עבדך •

מתי תעשה ברדפי משפט : ברו לי זדים שיחות אשר

לא כתורתך : כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עורני :

במעט כלוני בארץ • ואני לא עזבתי פקדיך : כחסדך

חייני ואשמרה עדות פיה :

לעולם • דברך נצב בשמים : לדר ודר אמונתך

בוננת ארץ ותעמד : למשפטיך עמדו היום

בי הכל עבדיך : לולי תורתך שעשעי אז אבדתי

בעניי : לעולם לא אשבח פקדיך כי בם חייתיני : לך

אני הושיעני כי פקודיך דרשתי : ליקוו רשעים לאבדני

עדותיך אבתבונן : לכל תכלה ראיתי קץ רחבה

מצותך מאד :

למוצאי שבת

כִּה אֶהְבֵּתִי תוֹרַתְךָ כֹּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחַתִּי :
מֵאִיבֵי תַחֲכַמְנִי מִצּוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי :
כֹּכַל מִלְּמַדְרֵי הַשְּׁבִלְתִּי כִּי עֲדוֹתֶיךָ שִׁיחָה לִי : מִזְקָנִים
אֶתְבוֹנֵן כִּי פִקְדֶיךָ נִצַּרְתִּי : מִכָּל אֲרַחֲרַע כְּלֹאתִי
רֹגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמֵּר דְּבָרְךָ : מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִי כִּי
אֶתָּה הוֹרַתְנִי : מָה נִמְלָצוּ לַחֲכִי אִמְרַתְךָ מִדְּבַשׁ לִפִּי :
מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבוֹנֵן עַל בֵּן שִׁנְאֵתִי כֹּל אֲרַחֲ שִׁקְרָה :
נַר לְרֹגְלֵי דְבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיַבְתִּי : נִשְׁבַּעְתִּי וְאִקְיָמָה
לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה : נַעֲנִיתִי עַד מֵאֲדָרִי חַיִּינִי
כְּדְבָרְךָ : נִדְּבֹת פִּי רֵצָה נְאֻמִּי וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי :
נִפְיִשִׁי בְּכַפִּי תָמִיד וְתוֹרַתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי : נִתְּנוּ
רִשְׁעִים פֶּחַל לִי וּמִפְּקוּדֶיךָ לֹא תַעִיתִי : נִחַלְתִּי עֲדוֹתֶיךָ
לְעוֹלָם כִּי שִׁשׁוֹן לִבִּי הִמָּה : נִטִּיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֲקֶיךָ
לְעוֹלָם עֶקֶב :

סֵעִפִּים שִׁנְאֵתִי וְתוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי : סִתְרִי וּמִגְנֵי אֶתָּה
לְדְבָרְךָ יַחֲלֵתִי : סוּרוּ מִמִּנִּי מִרְעִים וְאַצְרָה
מִצּוֹת אֱלֹהִי : סִמְכֵנִי כְּאִמְרַתְךָ וְאַחִידָה וְאֵל תְּבִישֵׁנִי
מִשִּׁבְרִי : סַעֲדֵנִי וְאוֹשַׁעֲרָה וְאַשְׁעֵה בַחֲקֶיךָ תָמִיד :
סִלִּית כָּל שׁוֹגִים מִחֲקֶיךָ כִּי שִׁקְרָה תִרְמִיתָם : סִיגִים
הַשֶּׁבֶת כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ לִכֵּן אֶהְבֵּתִי עֲדוֹתֶיךָ : סִמְרָה
מִפְּחָדְךָ בִּשְׂרִי וּכְמִשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי :
עִשִּׂיתִי מִשְׁפָּט וְצָדֵק כֹּל תְּנִיחֵנִי לְעִשְׂקִי : עֲרֵנִי

עבדך

למוצאי שבת

קמט

עבדך לטוב • אל יעשקני זדים : עיני כלו
 לשועתך • ולאמרת צדקה : עשה עם עבדך כחסדך
 וחקך למדני : עבדך אני הבינני • ואדעה עדותך :
 עת לעשות ליי הפרו תורתך : על כן אהבתי מצותך •
 מזהב ומפז : על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח
 שקר שנאתי :

פלאות עדותך על כן נצרתם נפשי : פתח דבריך
 יאיר מבין פתיים : פי פערתי ואשאפה כי
 למצותך יאבתי : פגרה אלי וחנני כמשפט לאהבי
 שמך : פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און :
 פני מעשק אדם ואשמרה פקודיך : פניך האר
 בעבדך ולמדני את חקיך : פלגי מים ירדו עיני על לא
 שמרו תורתך :

צדיק אתה יי וישח משפטיך : צוית צדק עדותך
 ואמונה מאד : צמתתני קנאתי כי שכחו
 דברי צרי : צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה :
 צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי : צדקתך צדק
 לעולם ותורתך אמת : צר ומצוק מצאוני מצותך
 שעשעי : צדק עדותך לעולם הבינני ואחיה :

קראתי בכל לב ענניי חקיך אצרה : קראתך
 הושיעני ואשמרה עדותך : קדמתי בנשף ואשועה
 לדברך יחלתי : קדמו עיני אשמרות לשיח
 באמרתך

למוצאי שבת

באמרתך: קולי שמעה כחסדך " כמשפטך חייני :
קרבו רדפי זפה מתורתך רחמי: קרוב אתה " וכל
מצותיך אמת: קדם ידעתי מעדותך כי לעולם
יסרתם:

ראה עניי וחלצני כי תורתך לא אשכחתי: ריבה
ריביוגאלני לאמרתך חייני: רחוק מרשעים
ישועה כי חקיה לא דרשו: רחמיה רבים " כמשפטך
חייני: רבים רדפי וצרי מעדותך לאנטיתי: ראתי
בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו: ראה
כי פקודיה אהבתי " כחסדך חייני: ראש דברך אמת
ולעולם כל משפט צדקה:

שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי: שש אנכי
על אמרתך כמוצא שלל רב: שקר שנאתי
ואתעבה תורתך אהבתי: שבע ביום הללתיך על
משפטי צדקה: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו
מכשול: שברתי לישועתך " ומצותיך עשיתי:
שמרה נפשי ערותיך ואהבם מאד: שמחתי פקודיך
ועדותיך כי כל דרכי נגדה:

תקרב רנתי לפניך " כדברך הבינני: תבוא תחנתי
לפניך באמרתך הצילני: תבענה שפתי
תהלה כי תלמדני חקיה: תען לשוני אמרתך כי כל
מצותיך צדק: תהי ירך לעזרני כי פקודיך בחרתי:
הגבתי

למוצאי שבת

קג

תֹּאבְתִי לִישׁוּעָתְךָ יי וְתוֹרַתְךָ שֶׁעָשִׂי: תַּחֲוֵי נַפְשִׁי
 תִּהְלַלְךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזֹרֵנִי: תַּעֲיִתִי כִשְׂה אֶבֶר בְּקֶשׁ
 עֲבָדְךָ כִּי מִצֹּתֶיךָ לֹא שִׁכַּחְתִּי:

קכ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל יי בְּצִרְתָּהּ לִי. קִדְּאַתִּי וַיַּעֲנֵנִי:
 יי הִצִּילָה נַפְשִׁי מִשִּׁפְּת שִׁקְרֵי מִלְּשׁוֹן רַמְיָה:
 מִה יִתֵּן לְךָ וּמִה יִסֶּף לְךָ לְשׁוֹן רַמְיָה: חֲצִי גִבּוֹר
 שְׂנוּנִים. עִם גַּחְלֵי רַחֲמִים: אֹוִיָּה לִי כִּי גִרְתִּי מִשֶּׁךְ.
 שִׁכַּנְתִּי עִם אֹהֲלֵי קִדְר: רַבַּת שִׁכְנָה לָהּ נַפְשִׁי עִם שׁוֹנָא
 שְׁלוֹם: אֲנִי שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הִמָּה לַמַּלְחָמָה:

קכא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁא עֵינַי אֶל הַהַרִים מֵאֵין יְבוּא
 עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
 אֶל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אֶל יְנוֹם שְׁמֶרְךָ: הֵנָּה לֹא יְנוֹם
 וְלֹא יִישָׁן שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל: יי שְׁמֶרְךָ יי צִלְּךָ עַל יַד
 יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה וַיִּרַח בְּלִילָהּ: יי
 יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ: יי יִשְׁמַר צִאתְךָ
 וּבֹאֶיךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

קכב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שִׁמְחַתִּי בְּאֲמָרִים לִי. בֵּית
 יי נִלְךָ: עַמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ. בְּשַׁעְרֶיךָ
 יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה. כְּעִיד שִׁחְבָּרָה לָהּ יַחְדוּ:
 שִׁשְׁם עָלוּ שְׂבָטִים שְׂבָטֵי־הָעֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל. לְהוֹדוֹת
 לְשֵׁם יי: כִּי שִׁמְחָה יִשְׁבוּ כַּסְּאוֹת לַמִּשְׁפָּט. כַּסְּאוֹת
 לְבֵית דָּוִד: שִׁאֲרוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם. יִשְׁלִי אֶתְבִּיךָ:
 יְהִי

למוצאי שבת

יהי שלום בחילך • שלורה בארמנותיך: למען אחי
ורעי • אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו •
אבקשה טוב לך:

קנג שיר המעלות אליך נשאתי את עיני • הישבי
בשמים: הנה בעיני עבדים אל יד
אדוניהם בעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יי
אלהינו • עד שיחננו: חננו יי חננו • כי רב שבענו
בוז: רבת שבעה לה נפשנו הדעג השאננים • הבו
לגאי יונים:

קכד שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו • יאמר
נא ישראל: לולי יי שהיה לנו • בקום
עלינו אדם: אזי היים בלעונו • בחרות אפס בנו: אזי
המים שטפנו • נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על
נפשנו • המים הזירונים: ברוך יי שלא נתנו טרף
לשניהם: נפשנו בצפור נמלטה מפח יוקשים הפח
נשבר ואנחנו נמלטנו: עזרנו בשם יי • עשה שמים
וארץ:

קכה שיר המעלות הבטחים ביי • כהר ציון לא ימוט
לעולם יושב: ירושלם הרים סביב לה יי
סביב לעמו • מעתה ועד עולם: כי לא ינוח שנט
הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים
בעולתה יריהם: הטיבה יי לטובים • ולישרים בלבותם:
והמטים

למוצאי שבת קנא

והמטים עקלקלותם וזליכם י את פעלי האון שלום על ישראל:

קבו שיר המעלות בשוב י את שיבת ציון היינו כחלמים: אזימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל י לעשות עם אלה: הגדיל י לעשות עמנו היינו שמחים: שובה י את שבתנו כאפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוח ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתיו:

קבו שיר המעלות לשלמה אם י לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם י לא ישמר עיר שוא שקד שומר: שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אנלי לחם העצבים פן יתן לידירו שוא: הנה נחלת בני שוכר פרי הבטן: כחצים ביד גבור פן בני הנעורים: אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבשו כידברו את אויבים בשער:

קבו שיר המעלות אשרי כל ירא י ההלך בדרךיו: יגיע כפיה כי תאכל אשריך וטוב לך: אשתך כגפן פריה ברכתי ביתך בניה כשתלי זיתים סביב לשלחנה: הנה כי כן יברך גבר ירא י: יברכה י מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייה: וראה בנים לבניה שלום על ישראל:

שיר

למוצאי שבת

קכט שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר נא
ישראל: רבת צררוני מנעורי: גם לא
יכלו לי: על גבי חרשו חרשים האריכו למעניתם:
צדיק קצין עבורת רשעים: יבשו ויסגו אחור כל
שנאי ציון: יהיו כחציר נגות שקדמת שלף יבש:
שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר: ולא אמרו העברים
ברכת יי אליכם ברכנו אתכם בשם יי:

קל שיר המעלות ממעמקים קראתיה יי: אדני
שמעה בקולי תהינה אזניה קשבות לקול
תחנוני: אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד: כי עמך
הסליחה למען תורא: קויתי יי קותה נפשי ולדברו
הוחלתי: נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר:
יחל ישראל אל יי כי עם יי החסד והרבה עמו פרות:
והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

קלא שיר המעלות לדרוד יי לא נבה לבי ולא רטו
עיני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות
ממני: אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל על
אמו כגמל על נפשי: יחל ישראל אל יי מעתה
ועד עולם:

קלב שיר המעלות זכור יי לדרוד את כל ענותו אשר
נשבע ליי נדר לאביר יעקב: אם אבא
באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי: אם אתן שנת
לעיני

למוצאי שבת

קנב

לענין לעפעפי תנומה: עד אמצא מקום ליי משכנות
לאבד יעקב: הנה שמענורה באפרתה מצאנוה
בשרי יער: נבואה למשכנותי נשתחורה להדם
ותליז: קומה יי למנותה אתה וארון ענה: כהנה
ילבשו צדק וחסידיך ירננו: בעבור דוד עבדך אל
תשב פני משחק: נשבע יי לדוד אמר לא ישוב
ממנה מפרי בטנה אשירת לכסא לך: אם ישמרו
בניך בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו
לכסא לך: כי בחר יי בציון אלה למושב לו: זאת
מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותה: צידה בך
אמך אביזניה אשביע לחם: וכהניה אלביש ישע
וחסידיה רנן ירננו: שם אצמי חקרן לדוד ערכתי נר
למשיחי: אויביו אלביש בשת ועליו יציין נדו:

קלג שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים
שבת אחים גם יחד: כשמן הטוב על
הראש ירד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מדותיו:
כמל חרמון שירד על הררי ציון כי שם ציה יי את
הכרבה חיים עד העולם:

קלד שיר המעלות הנה ברכו את יי כל עבדי יי
העמדם בבית יי בלילות: שאו ידיכם
קדש וברכו את יי: יברכה יי מציון עשה שמים
וארץ:

מכתם

למוצאי שבת

יו מכתם לרודי שמרני אל כי חסיתי בך: אמרת
ל"י אדני אתה טובתי כל עליך:
לקדשים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי במ:
ירכו עצבותם אחר מהרו כל אסיה נספיהם מדם וכל
אשא את שמותם על שפתי: "מנת חלקי וכוסי"
אתה תומיך גורלי: חבלים נפלו לי בנעימים: אף
נחלת שפרה עלי: אברך את "אשר יעצני" אף
לילות יסרוני כליותי: שויתי "לנגדי תמיד" כי מימיני
בל אמוט: לכן שמח לבי ויגל כבודי: אף בשרי
ישכן לבטח: כי לא תעזב נפשי לשאול: לאחתן
חסידך לראות שחת: תודיעני ארח חיים שבע שמחות
את פניך: נעימות בימיך נצח:

עה למנצח אל תשחת: מזמור לאסף שיר: הורינו
לך אלהים הורינו וקרוב שמך: ספרו
נפלאותיך: כי אקח מועד: אני מישרים אשפט: נמנים
ארץ וכל ישביה: אנכי תכנתי עמודיה סלה: אמרת
להוללים אל תהלו ולרשעים אל תרימוקרון: אל
תרימו למרום קרנכם: תדברו בצואר עתק: כי לא
ממוצא וממערב: ולא ממדבר הרים: כי אלהים שפט
זה ישפיל וזה ירים: כי כוס ביד "ויין חמר מלא מסך"
ויגר מזה אף שמריה ימצו ישתו: כל רשעי ארץ: ואני
אגיד לעלם: אזמרה לאלהי יעקב: וכל קרני רשעים
אגדע

למוצאי שבת קנג

אנרע תרוממנה קרנות צדיק:

קמר לדוד ברוך יי צורי המלמד ידי לקרב
 אצבעותי למלחמה: חסדי ומצודתי
 משגבי ומפלט לי מגני ובוחסיתי הרדר עמי תחתי:
 מה אדם ותדעהו בן אנושות חשבהו: אדם להכל
 דמה ימיו כצל עובר: יי הט שמה ותדר נעבהרים
 ועשנו: ברוק ברק ותפיצם: שלח חציה ותהפם:
 שלח ידיה ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני
 נכר: אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: אלהים
 שיר חדש אשירה לך: בנבל עשור אזמרה לך: הנותן
 תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו מחרברעה:
 פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם
 ימין שקר: אשר בנינו כנטיעים מגדלים בנעוריהם
 בנותינו כזוית מחטבות תבנית היכל: מזוינו מלאים
 מפיקים מן אל זן צאננו מאליפות מרפבות בחוצתינו:
 אלופינו מסבלין אין פרץ ואין יוצאת: ואין צוחר
 נרחבתינו: אשרי העם שכברה לו: אשרי העם
 שיי אלהיו:

סו למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו
 ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת
 בארץ הרבה: בכל גוים ישועתך: יודוק עמים אלהים
 יודוק עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפט

כ א I 20 עמים

למוצאי שבת

עמים מִיִּשְׂרָאֵל • וְלֵאמֹר בְּאֶרֶץ תִּנְחָם סֵלְהָ: יִדְוֶךָ
עַמִּים אֱלֹהִים יִדְוֶךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נִתְּנָה יְכוּלָה •
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים • וַיִּדְאוּ אוֹתוֹ
כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ:

ערבית למוצאי שבת

קִלְדֵּי שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָרְכוּ אֶת " כָּל עַבְדֵי " •
הַעֲמָדִים בְּבֵית " בְּלִילוֹת: שְׁאוּ יְדִיכֶם
קִדְשׁ וּבָרְכוּ אֶת " • יְבָרְכֵךָ " מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
" צְבָאוֹת עֲקָנוּ • מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלְהָ: " •
צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם • בְּטַח בָּךְ: " הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרֹאֵנוּ: בְּשָׁלוֹם יַחְדוּ אֲשַׁכְּבֶה וְאִישׁן • כִּי
אַתָּה " לְבָרְד • לְבַטַח תוֹשִׁיבֵנִי: תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים
שִׁבְעֵי שְׁמֹתַי אֶת פְּנִיךָ • נְעִימוֹת בִּימִינֶךָ נִצַּח: מִיִּתֵן
מִצִּיּוֹן יִשְׁוַעַת יִשְׂרָאֵל • בְּשׁוֹב " שְׁבוֹת עַמּוֹ • יִגַּל יַעֲקֹב
יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: יוֹמָם צִוְהָ " חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עַמִּי •
תְּפִלָּה לְאֵל חַי: וְתִשְׁוַעַת צְדִיקִים מִי • מַעֲזוֹם בְּעֵת
צָרָה: וַיַּעֲזְרֵם " וַיִּפְלְטֵם יִפְלְטֵם מִרְשָׁעִים • וַיִּשְׁיַעֵם כִּי
חֲסוּ בוּ: וְאוֹמֵר קְרוּשׁ לַעֲלֵא

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן • וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
אִפּוֹ • וְלֹא יַעֲזֹב כָּל חַמְדּוֹ: " הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ

קנה ערבית למוצאי שבת

המלך יעננו ביום קראנו:
ברכו את יי המבורך:

ואומרים הקהל כלחש

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו
אין אלהים: יהי שם מברך מעתה ועד עולם:
ומרום על כל ברכה ותהלה:

ועונק בקל רם

ברוך יי המבורך לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו
מעריב ערבים בחכמה פותח שערים בתכונה
משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את
הבוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו: פורא יומם
ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור: המעביר
יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה: צבאות
שמו: ברוך אתה יי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות
חקים ומשפטים אותנו למדת על כן יי
אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח ונעלה
בדברי תלמוד תורתך ומצותיך וחקותיך לעולם
ועד כיהם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה
ואהבתך לא תסור מפנו לעולמים ברוך אתה יי

ב ב 2 20 אהב

ערבית למוצאי שבת

אוהב את עמו ישראל :

שמע ישראל " אלהינו " אחד : ברוך שם כבוד

מלכותו לעולם ועד : ואהבת את " אלהיך

בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאריך : והיו הדברים

האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך : ושננתם

לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך

ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאזניך והיו

לטטפת בין עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך

ובשעריך :

והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר אנכי

מצוה אתכם היום לאהבה אתי

אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי

מטרי ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה

ותירשך ויצהרך : ונתתי עשב בשדה לבהמתך

ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן יפתה לבבכם

וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם :

וחרה אףי בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר

והארמה לא תתן אתי יכולה ואבדתם מהרה מעל

הארץ הטובה אשר נתן לכם : ושמתם את דברי

אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאזני

עלידכם והיו לטטפת בין עיניכם : ולמדתם אתם

את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך

ברוך

ערבית למוצאי שבת קנה

בדרך ובשכבה ובקומה: וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על
הארמה אשר נשבע יי לאנתיכם לתת להם כימי
השמים על הארץ:

ויאמר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהים ועשו להם ציצת על כנפי
בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת:
והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות
יי ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו
ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם:
אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

אמת ואמונה כל זאת קיים עלינו כי הוא יי אלהינו
ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפורנו מיד
מלכים הגאלנו מלפנו מבף כל עריצים האל הנפרע
לנו מצרינו המשלם גמול לכל אויבי נפשנו השם
נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו המדריכנו על
במות אויבנו וירם קרננו על כל שנאינו האל העושה
לנו נקמה בפרעה באותות ובמופתים בארמת בני
חם המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויציא את עמו
ישראל מתוכם לחרות עולם המעביר בנו בין גזרי

ערבית למוצאי שבת

יִסְסוּף • וְאֵת רוֹדְפֵיהֶם וְאֵת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת
טַבַּע: רְאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ • שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ
וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם: מִשֵּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ
עָנֵה שִׁירָה • בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם: מִי כַמְכָה
בְּאֵלֶם יי מִי כַמְכָה נְאֻדָר בְּקֶדֶשׁ שֶׁנֹּרָא תַהֲלִית עֲשֵׂה
פִּלְא: מַלְכוּתְךָ יי אֱלֹהֵינוּ רְאוּ בְּנִיךָ עַל הַיָּם יַחַד בְּלֶם
הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יי יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר
כִּי פָרָה יי אֵת יַעֲקֹב וְגָאֵלוּ מִיַּד חֹזֵק מַמְנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה
יי גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

הַשְּׂבִיבֵנו אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנוּ לַחַיִּים
טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם: וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִבְתֵּי שְׁלוֹמְךָ
וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ • וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן
שִׁמְךָ וְהַגֵּן בְּעַדֵּנוּ • וְהַסֵּר מֵעֲלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב • דְּבַר
חֲרָב • צָרָה • רָעָה • רָעָב • וְיַגּוֹן וּמִשְׁחִית • וּמִגִּפְתָּה •
שְׂבוֹר וְהַסֵּר שִׁטָּן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ • וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ
תַּסְתִּירֵנוּ • וּשְׁמֹר צֵאתֵנוּ וּבֹאֵינוּ • לַחַיִּים וְלְשָׁלוֹם
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם • בִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה מְכַל
דְּבַר רָע וּמְפַחַד לַיְלָה • בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן:

יש נוהגים לאמר

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יי מְצִיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם
הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
נִפְלְאוֹת

ערבית למוצאי שבת קט

נפלאות לברו: וכבוד שם כבודו לעולם ומלא כבוד
את כל הארץ אמן ואמן: יהי כבוד " לעולם ישמח "
במעשיו: כילא ישש" את עמו בעבוד שמו הגדול כי
דואיל " לעשות אתכם לזו לעם: וירא כל העם ויפלו
על פניהם ויאמרו " הוא האלהים " הוא האלהים:
והיה " למלך על כל הארץ ביום תהוא יהיה " אמר
ושמו אחד: יהי חסדך " עלינו באשר יחלנו לך:
הושיענו " אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם
קדשך להשתבח בתהלתך: כל גוים אשר עשית
יבאו וישתחוו לפניך " וכבודו לשמך: כי גדול אתה
ועישה נפלאות אתה אלהים לברך: ואנחנו עמך
וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר
תהלתך: ברוך " ביום ברוך " בלילה ברוך "
בשכבנו ברוך " בקומנו: בידך נפשורת החיים
והמתים אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש:
בידך אפקיד רוחי פדית אותי " אל אמרת: אלהינו
שפשמים יחיד חי וקיים תמיד ימלוך עלינו לעולם
ועד:

מלך בראשית מאז נקראת ועל כל מעשיך אתה
תמלוך יראו עינינו וישמח לבנו ותגל
נפשנו בישועתך מלכנו באמת באמור לציון מלך
ארתך: " מלך " מלך " ימלך לעלם ועד: כי
כ ד 4 20 חמלכות

ערבית למוצאי שבת

המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד :
כי אין לנו מלך אלא אתה ברוך אתה יי המולך
בכבודו אל חי וקיים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד
ועל כל מעשיו :

יגד ה' ינהי
יגד ה' נאיה
יגד ה' נאיה
יגד ה' נאיה

ואומר קרוש לעילא

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו יי אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
הגדול הגבור והנורא אל עליון נזמל חסדים טובים
קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם
למען שמו באהבה :

(בעשרת ימי תשובה אומרים זכרנו לחיים אל מלך חפץ בחיים
בחתנו בספר חיים למענך אלהים חיים אל חי) מלך
עוזר ומושיע ומגן ה' ברוך אתה יי מגן אברהם :
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב
להושיע בקיץ (מוריד הטל) ובחורף (משיב
הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חיים בחדר מחיה
מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיני עפר מי במוך
בעל גבורות ומי דומה לך מלך כמית ומחיה ומצמיח
ישועה :

(בעשרת ימי תשובה אומרים מי במוך אב הרחמן זוכר לצוריו

ברחמים

ערבית למוצאי שבת קנו

ברחמים לחיים) ונאמן אתה להחיות מתים ברוך
אתה " מחיה המתים:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
יהלוק סלה כי אל מלך גדול וקדוש אתה:
ברוך אתה " האל הקדוש:

(בעשרת ימי תשובה אומרים המלך הקדוש):

אתה חונן לארם דעת ומלמד לאנוש בינה: אתה
חוננתנו " אלהינו מדע והשכל אתה
אמרת להבריל בין קדש לחול ובין אור לחשך
ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת ימי
המעשה כשם שהבדלתנו " אלהינו מעמי הארצות
וממשפחות הארמה כך פדנו והצילנו משטורע
ומפגערע ומכל גזרות קשות ורעות המתרגשות
לבא בעולם וחננו מאתך דעה ובינה והשכל ברוך
אתה " חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלימה לפניך ברוך
אתה " הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו פי חטאנו מחול לנו מלכנו כי
פשענו כי אל טוב וסלח אתה ברוך אתה
" חנון המרבה לסלוח:

ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לגאלנו גאלה
שלמה

ערבית למצאי שבת

שְׁלֵמָה לְמַעַן שִׂמְךָ כִּי אֵל גּוֹאֵל הַחֶק אֶתָּה
בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רַפָּאנוּ יי וְנִרְפָּא הוֹשַׁעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי תִהְיֶה
אֶתְּהוּהֵעֵלָה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל תַּחְלוּאֵנוּ
וּלְכָל מַכְאוּבָנוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָנוּ
וְנִאֲמָן אֶתָּה בְּרוּךְ אַתָּה יי רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל: בְּקִיץ

בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וּבְרַךְ שְׁנֵתֵינוּ
בְּטַלְיֵי רְצוֹן בְּרַכָּה וְנִדְבָה וְתִהְיֶה אַחֲרֵיתָהּ
חַיִּים וְשִׁבְעַת שְׁלוֹם בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרַכָּה כִּי אֵל
טוֹב וּמְטִיב אֶתָּה וּמְבָרַךְ הַשָּׁנִים בְּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרַךְ
הַשָּׁנִים: וּבְחוֹרֶף

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶתְכֵל
מִיְּמֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה וְיִתֵּן טַל וּמַטָּר לְבְרַכָּה עַל
כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה וְרוּיָה פְּנֵי תַבַּל וְשִׁבְעַת אֵת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ
מְטוֹבָךְ וּמְלֵא יְדֵינוּ מִבְּרַכּוֹתֶיךָ וּמַעֲשֵׂיךָ מִתְּנוּת יִדְךָ
שְׁמֵרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל דְּבַר רָע: וּמִכָּל מִיְּמֵי
מִשְׁחִית וּמִכָּל מִיְּמֵי פּוֹרְעָנוֹת וְעֲשֵׂה לָהּ תְּקוּהַ טוֹבָה
וְאַחֲרֵית שְׁלוֹם חוֹס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוּאָתָהּ
וּפְרוֹתֶיהָ וּבְרַכָּה בְּגִשְׁמֵי רְצוֹן בְּרַכָּה וְנִדְבָה וְתִהְיֶה
אַחֲרֵיתָהּ חַיִּים וְשִׁבְעַת שְׁלוֹם בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרַכָּה
כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתָּה וּמְבָרַךְ הַשָּׁנִים בְּרוּךְ אַתָּה יי

מְבָרַךְ

ערבית למוצאי שבת

קנה

מברך הישנים:

תקע בשופר גדול לחרותינו וישא גם לקבץ
גליותינו וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות
הארץ לארצנו: ברוך אתה " מקבץ נדחי עמו
ישראל:

השיבה שופטנו ככראשונה ויועצנו כבתחילה
והסר ממנו גזון ואנחה ומלוך עלינו מהרה
אתה " לברך ברחמים בצדק ובמשפט ברוך אתה
" מלך אוהב צדקה ומשפט:

(בעשרה ימי תשובה אומרים המלך המשפט):

למשנים אל תהי תקוה וכל המינים וכל הזדים
כרגע יאבדו וכל אויביה וכל שונאיך
מהרה יכרתו וכל עושי רשעה מהרה תעקר ותשבר
ותכלם ותבניע במהרה בימינו ברוך אתה " שובר
אויבים ומבניע זדים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך
בית ישראל ועל פליטת בית סופרים ועל
גויי הצדק ועלינו יהמו נא רחמיה " אלהינו ותן
שכר טוב לכל הבורחים בשמך באמת ושים חלקנו
עמם ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו ועל חסדך
הגדול באמת נשעננו ברוך אתה " משען ומבטח
לצדיקים:

תשכון

ערבית למוצאי שבת

תִּשְׁכּוּן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירָךְ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּכְפֹא
דוֹר מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיֶין וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּנֵין
עוֹלָם בְּמֵהֵרָה בְּיָמֵינוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם
אֶת צִמְחֵי דוֹר עֲבָדֶיךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקִרְנֵי תְרוּם
בְּיִשׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה :

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבֵהֲרַחֲמֵן חוּם וְרַחֲם עָלֵינוּ
יְיָ אֱלֹהֵי הַדָּוָה וְנִאֵי הַיְיָ עֲנֵנוּ יְיָ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵינוּ כִּי
אֵל שְׂבוּתֵי הַלְכָה וְכֵה כְּמֵהֵרָה אֵל שְׁמַע תְּפִלוֹת וּתְחַנּוּנֵים אֶתָּה וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְפָּנֵינוּ
רִיקָם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ חֲנּוּנוּ וְעֲנֵנוּ וְשְׁמַע תְּפִלָּתֵינוּ כִּי
שְׁמַע אֵת שְׁמַע תְּפִלָּתְךָ לְוָאָן עֲנֵנוּ יְיָ וְהִי הִכָּה אֶתָּה שְׁמַע תְּפִלָּתְךָ כָּל פֶּה
יְיָ וְהִי וְיָהּ יוֹה הִי וְהִי הִכָּה אֶתָּה יְיָ שְׁמַע
עֲנֵנוּ מִתְרוּמֵי וְהַלְחֵנוּ בְּכַל מַעֲשֵׂי שָׂאָן עוֹשֶׂה תְּפִלָּה :

יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתְּפִלָּתְךָ שְׁעָה
וְהַשֵּׁב הָעֲבוֹדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל
וְתְּפִלָּתְךָ מְהֵרָה בְּאֵהָבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶי לְרָצוֹן
תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :

בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אֲוֹמְרִים זֶה
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ יַעֲקֹב וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיִרְצָה יִשְׁמַע וְיִפְקֹד
וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁתְךָ עִירָךְ וְזָכְרוֹן
כְּשִׁיחַ בֶּן דוֹר עֲבָדֶיךָ וְזָכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפָרִיטָה
לְטוֹבָה לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּיוֹם רֵאשׁ הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְרַחֲם בּוֹ עָלֵינוּ
וְהַיְיָ שִׁיעֵנוּ וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְכַרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים בְּדַבַּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּם וְחֲנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֲם
עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ כִּי אֵל מִדָּךְ חֲנּוּן וְרַחֲם אַתָּה :
וְאֵתָּה

ערבית למוצאי שבת קנט

אתה ברחמך הרבים תחפון בנו ותרצנו ותחזינה
עינינו בשובה לציון ברחמים ברוך אתה " המחזיר
שכינתו לציון:

מורים אנחנו לך שאתה הויה " אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן
ישענו אתה הוא לדר ודר נודה לך ונספר תהלתך
על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות
לך ועל נפיק שבעל יום עמנו ועל נפלאותיך
וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמך המרחם כי לא תמו
חסדיך פי מעולם קוינו לך:

בחנוכה ומורים אומרים זה

על הנסים על הפורקן על הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות
ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה:

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן
הבירה כשעמד עליהם המן
הרשע בקש להשמיד להרוג
ולאבד את כל היהודים מנער
ועד זקן טף ונשים ביום אחד
כשלושה עשר לחודש שנים עשר
הוא חדש אדר ושקלים לבז
ואתה ברחמך הרבים הפרת את
עצתו וקלקלת את מחשבתו
והשבות לו גמלו בראשו ותלו
אותו ואת בניו על העץ
ועשית

לחנוכה

מי מתתיה בן יוחנן כהן גדול
חשמונאי ובניו כשעמדה עליהם
מלכות יון הרשעה על עמך
ישראל לשבחת מחודתך
ולתעביבם מחקי רצונך ואתה
ברחמך הרבים עמדת להם בעת
צרתם רבת את ריבם דמת את
דינם נקמת את נקמתם מסרת
גבורים ביד חלשים ורבים ביד
מעטים ורשעים ביד צדיקים
וטמאים ביד טהורים וזדים ביד
עוסקי

ערבית למוצאי שבת

עוסקי תורה ודקה עשית שם ועשית עמכם גם נפלת ונודה
בדור וקדוש בעזרמך ולעמך | לשמך הגדול סלה :
ישראל עשית תשובה גדולה

וכירקן כהיום הזה ואחר כך באו בניו לדביר ביתה ופינו את היבנה
ושהרו את מקרשה והדליקו נרות במצרות קרשה וקבעו שמות
ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמכם נפיש ונפלאות ונודה לשמך
הגדול סלה :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
מלבנו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה :
(כי יסית שובה אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריה)
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך אתה
י הטוב שמך ודך נאה להורות :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמה : וברכנו אבנו
כלנו יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו
תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה
ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל ברג
עוז ושלום :

בעשרת ימי תשובה אומרים :

(ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונחמה ונגרות טובות נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום) :
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן :
יהי

קם ערבית למוצאי שבת

יהו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי :
 אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר כרמה :
 ולמקללי נפשי תדום ונפשי בעפר לכל
 תהיה פתח לבי בתורהך ואחרי מצותיך תדרוך
 נפשי וכל חקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם
 וקלקל מחשבותם : יהיו כמזיץ לפני רוח ומלאך יי
 וחה : למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה וענני :
 עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען
 תורתך עשה למען קדושתך יהו לרצון אמרי פי
 והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי : עשה שלום במרומו
 הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
 ואמרו אמן :

יהו שם יי מברך מעתה ועד עולם : ממזרח שמש
 עד מבוא מהלל שם יי : ארוננו מה אדיר
 שמוך בכל הארץ : קריש לעילא

אם חל יום טוב באמצע השבוע מתחילין מאורך ימים :

צ שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך : שבנו בכקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו : שמחנו
 כימות עביתנו שנות ראינו רעה : יראה אל עבדיך
 פעלה והדרך על בניהם :

יהו נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
 עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

ישב

אחר פסק זה זכ להגלות
 אהב שבוש תלמי רע :

ערבית למוצאי שבת

צא יֵשֶׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן • בְּצֵל שְׁרֵי יִתְלוֹנֵן; אִמְרֵי לַיהוָה
מַחְסֵי וּמִצֻּדֹתַי • אֱלֹהֵי אֲבֹתָהֶם; כִּי הוּא
יִצְלֵה מִפַּח יְקוֹשׁ • מִדְּבַר הַזּוֹת: בְּאַכְרַתוֹ יִסַּךְ לָךְ
וְתַחַת כְּנָפְיָי תִּחְסֶה • צְנֵה וּסְחָרָה אִמְתּוֹ: לֹא תִירָא
מִפַּחַד לַיְלָה • מַחֲזֵן יַעֲוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יְהִלֵּךְ
מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדָּה אֶלָּהּ וּרְבֵבָה מִיַּמֶּנָּה
אֵיךְ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וּשְׁלֵמַת רַשְׁעִים תִּרְאֶה:
כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסֵי עֲלִיּוֹן שְׁמַתָּה מְעֹנָה: לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ
רָעָה • וּנְגַע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֵךְ: כִּי מִלְּאֲכִיּוֹ יִצְוָה לָךְ
לְשִׁמְרָה בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן תִּגּוֹף בְּאֵבָן
רְגֵלְךָ: עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כַּפִּיר וְתַנִּין:
כִּי בִי חֵשֶׁק וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאנִי
וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנִכִּי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶרְהוּ:
* * אַרְךָ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ • וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקִרְאָה זֶה אֵל
זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ • יְיָ צְבָאוֹת
מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי דִין מִזִּדִּין וְאִמְרֵי קְדוֹשׁ
בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלֵאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּיהּ • קְדִישׁ עַל אֲרֵעָא
עוֹבֵד גְּבוּרְתֵּיהּ • קְדִישׁ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא יְיָ צְבָאוֹת
מְלִיֵּא כָּל אֲרֵעָה זִיוֵי יְקָרָה: וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאֲשַׁמַּע
אֲחֵרֵי קוֹל רַעֲשׂ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלַחְנִי
רוּחָא וְשִׁמְעִית בְּתַרֵּי קָל זִיע סְגִיָּא דְמִשְׁבַּחֵי
וְאִמְרִין

ערכית למוצאי שבת קסא

ואמרו ברוך יקראדי מאתר בית שכינתיה יי מלך
 לעולם ועד: יי מלכותיה קאים לעולם ולעלמי עלמא:
 יי אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת
 לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכז לבבם אליך:
 והוא רחום כפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו
 לא יעיר כל חמתו: כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד
 לכל קראיך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת:
 חתן אמרת לעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
 לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום יום יעמם
 לנו האל ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו משגב
 לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח
 בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
 ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע
 בתוכנו: הוא יפתח לבנו בתורתו וישים בלבנו
 אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבודו בלבב
 שלם למען לאנגע לריק ולא נלד לבהלה:
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שגשמו
 חקיך ומצותיך בעולם הזה ונזכה ונחיה ונירש טובה
 ונרכה לחיי העולם הבא: למען יזמרך כבוד ולא
 יחס יי אלהי לעולם אודך: יי חפץ למען צדקו
 יגדיל תורה ויאדיר: ויבטחו בך יודעי שמך כי

ערבית למוצאי שבת

לא עזבת דרשיך יי: " אדוננו מרה אדיר שמך
בכר הארץ: חזקו ויאמן לבנכם כל
המיחלים ליי: ואומר קרוש חתקבל

ואחר כך מבדיל שליה צבור בדרך קס"ד ע"ב

קבא שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא
עזרי: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:
אל יתן למוט רגלך אל ינום שמך: הנה לא ינום
ורא יישן שמר ישראל: " שמך יצלך על יד
ימינה: יומם השמש לא יכבה וירח בלילה: "
ישמך מכל רע ישמר את נפשך: " ישמר צאתך
ובואך מעתה ועד עולם:

ואומר קרוש יהא שלמא

ברכו את יי המבורך:

ואמרים הקהל בלחש

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו
אין אלהים: יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:
ומרומם על כל ברכה ותהלה:

ועונין בקל רים

ברוך יי המבורך לעולם ועד:
עלינו לשבח לארון הכל לתת גדולה ליוצו
בראשית שלא עשנו כגוי הארצות:
ולא

למוצאי שבת קסב

וְלֹא שָׁמְנוּ כַּמְשַׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה • שְׁלֹא שֵׁם חֵלְקֵנוּ
כֶּהֱם • וְגִזְרֵינוּ כְּכֹל הַמוֹנִים : 2
וְאִנְחֵנוּ כְּרַעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים
הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם •
וְיוֹסֵד אֶרֶץ • וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ • בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל • וּשְׂכִינֵת
עִזוֹ בְּגַבְהֵי מְרוֹמִים :

הוּא אֱלֹהֵינוּ • וְאֵין עוֹד אַחֵר • אִמֵּת מַלְכֵנוּ • וְאַפֶּס
זוֹלָתוֹ • כִּכְתוּב בַּתּוֹרָה וַיִּדְעַת הַיּוֹם • וְהַשְּׁבוּת
אֵל לְבַבְךָ • כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד :

ויש שנוהגים לומר ליל מוצאי שבת פיוטים הרבה קודם הכרלה על כן סדרנו:
אלו השירים נאים וספוארים כרי שובהר הקורא איוו שירצת :

פזמונים למוצאי שבת

בְּמוֹצָאֵי יוֹם מְנוּחָה • הַמְצִיֵּא לְעַמֵּךְ רִיחָה •
שְׁלַח תְּשִׁבֵי לְנֶאֱנַחְרֵנוּסוֹ יְגוֹן וְאִנְחָה •
יֵאָתֶה לְךָ צוּרֵי • לְקַבֵּץ עִם מְפוֹזְרֵי • מִיַּד גּוֹי אֲכֹזְרֵי •
אֲשֶׁר כָּרוּ לִי שׁוּחָה : עֵת דּוֹדִים תְּהוֹרֵר אֵל • לְמַלֵּט
עִם אֲשֶׁר שׁוֹאֵל • רְאוֹת טוֹבָה בְּבוֹא גּוֹאֵל • לְשֵׁה פְּזוֹרָה
נְדָחָה : קְרֵא יִשְׁעֵלְעַם נִרְבֵּה • אֵל דְּגוּל מִרְבֵּבָה •
יְהִי הַשְּׁבוּעַ הַבֵּאת • לִישׁוּעָה וּלְרוּחָה : בְּתַצִּיּוֹן
הַשְּׁכוּלָה • אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם גְּעוּלָה • מִהֲרַת תְּהִיָּה
בְּעוּלָה • אִם הַבָּנִים שִׁמְחָה : מַעֲיִנּוֹת אֵין יוֹבוֹן :

כא ב 2 21 ופרוים

למוצאי שבת

ופְּדוּיִם עוֹד יִשׁוּבוּן • וּמִי יִשַׁע יִשְׁאֲבוּן • וְהִצֵּרָה נִשְׁכַּחָה :
נָחָה עִמָּךְ כְּאֵב רַחֲמֵיךָ יִצְפְּצֵפוּ עִם לֹא אֶלְמָן • דְּבַר יי
אֵיֶסֶר נֶאֱמַן • בְּהַקִּימָךְ הַבְּטַחָה : וַיִּדְרִים פְּלִיטֵי חֶרֶץ •
נִגְיַנְתָּם יִפְצְחוּ בְּמֶרְץ • בְּלִי צוּחָה וּבְלִי פֶרֶץ • אֵינִי יוֹצֵאת
וְאֵינִי צוּחָה : יְהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה כְּנִבְיֹאת אֲבִי חוּזָה •
וַיִּשְׁמַע בְּבֵית זֶה • קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל שִׁמְחָה : חֲזוֹק יִמְלֵא
מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ • אֲמִיץ יַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתֵּינוּ • וְהוּא יִשְׁלַח
בְּכָל מַעֲשֵׂינוּ • בְּרַכָּה וְהִצְלַחָה : בְּמוֹצָאֵי יוֹם גִּילָה •
שִׁמְךָ נוֹרָא עֲלֵי לֵילָה • שְׁלַח תִּשְׁבִּי לְעַם סִגְלָה • רוּחַ
שִׁשׁוֹן וְהַנְּחָה • קוֹל צִהְלָה וְרִנָּה • שִׁפְתֵינוּ אוֹתֵרֵנָה •
אֲנֵא יי הוֹשִׁיעָה נָא : אֲנֵא יי הִצְלִיחָה נָא : אַחַר נֵאָה :
חֹדֶשׁ שִׁשׁוֹנֵי אֵל נֵא וְהֵבִיא • אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא :
אֲמִץ וְחֲזוֹק רַפְיוֹן יְדֵי • בְּרַךְ מְלֹאכֶרְתֵי וְכָל
מַעֲבָדֵי • גּוֹאֲלֵי זְכוֹר עֲנִי וּמְרוֹדֵי • דְּבָרְךָ הַטּוֹב הַקָּם
לְעוֹדְרֵי • הֶרֶץ וְשִׁלַּח וְשִׁמַּח לְבָבִי • אֶרֶץ אֱלֹהֵי
הַנְּבִיא : וְעַד וְהִכְנֵדֵי סְפוּקֵי • זִמְן מוֹזְנֵי לַחֶם חֲקֵי •
חֵלֶב וְכֹל טוֹב חֵישׁ לְהַנִּיקֵי • טוֹבְךָ תִּשְׁבַּע עוֹלָלֵי
וַיִּזְנְקֵי • יִבֵּא מִשִּׁיחֵי לְעִיר מוֹשְׁבֵי • אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא :
כּוֹנֵן לְעַם זֶה צוֹרֵי צוֹר לַחֲבוּשׁ • לַחֶם לְאֹכֹל וּבְגָד
לְלַבּוֹשׁ • מְקַנְאֵי יַחֲזֶה יִרְאוּ וַיִּכּוּשׁ • נִחָה הַר צִיּוֹן בְּקִרְוֹב
תְּכַבּוֹשׁ • שִׁשׁוֹנֵי יִגְדֵל בְּרֹאוֹת סְבִיבֵי • אֶת אֱלֹהֵי
הַנְּבִיא : עֲמוֹן וּמוֹאָב אוֹתָם תְּכַלֶּה • פְּדוּתְךָ לְעַמָּךְ
בְּקִרְוֹב

למוצאי שבת קסג

בְּקִרְבֵּי תַנְלָהּ • צִיּוֹן תִּמְלֵא מַעַם אֱלֹהֵי • קִרְיַת מֶלֶךְ
 רַב אֲזַנְעֶלָה • שִׁבְן תִּשְׁכֵּן בְּתוֹךְ עַם צְבִי • אֵת אֱלֹהֵי
 הַנְּבִיא : אַחַר נֹאֵה

אֲנִיל וְאֲשַׁמַּח בְּלִבִּי • בְּרֹאוֹתַי כִּי כָּלְבִיָּא תְּרִיב
 רִיבִי וְלִצִּיּוֹן גּוֹאֵל תְּבִיָּא • אִישׁ צִמַּח תְּצַמִּיחַ
 אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי הוּא הַנְּבִיא וּמֶלֶךְ הַמִּשִּׁיחַ : לִכֵּן בְּלִי
 נְחָד • תְּפוֹל אֵימָה וּמִחַר • כָּל לֵב יִפְחַד • בְּעַת יַעֲלֶה
 גּוֹ אַחַד • וְאִירְחוֹתַי יִצְלִיחַ : אֱלֹהֵי עוֹד מִמְּזִרְחַ
 לְמַעַרְב • יַעוֹר לַעֲשׂוֹת צִדְקָרַב עִמִּים וְעַרְבִי • לַעֲרוֹךְ
 מְלַחְמָה וּקְרַב יַעַל אוֹיְבָיו יִצְרִיחַ : אֱלֹהֵי
 אַחַר נֹאֵה

מְשִׁבִּיחַ שְׁאוֹן יָמִים • נָטָה עֲלֵינוּ שְׁלוֹמִים • וּבְרִכּוֹת
 מִמְּרוֹמִים • כָּל שִׁבְעַת הַיָּמִים : יְהִי שְׁלוֹם
 תְּחַלְּנוּ • וְשְׁלוֹהַ עַל גְּבוּלְנוּ • וְהַצְרִים קְהַלְנוּ • יִשְׁאֵף
 חֵלֶם צְמִים : וְיַעֲרוֹב חֵין עֲרַבְנוּ • לֵךְ מִלְּפָנוּ • וְגַם
 בְּךָ תִּבְרַכְנוּ • כְּזֶקֶן בְּאֵי יָמִים : אֶקְדֶּמְךָ בְּשִׁיר רַחֲשִׁי
 בְּמוֹצְאֵי יוֹם קִדְשִׁי • בְּשֵׁנִי וּבְשִׁלִּישִׁי • אֲזַמְרֶךָ בְּלֹא אֹמִים •
 כִּי הִיא תוֹחַלְתְּנוּ • יִשְׁנֶה עוֹרְתְּנוּ • כְּנֹאֵלֶת אֵת אֲבוֹתֵינוּ •
 גְּאֵלְנוּ מַעֲמִים : הִשְׁכַּנּוּ כְּמֵרֵאשׁוֹן • נִצְרַתְנוּ כְּבֵרֶת
 אִישׁוֹן • חֵשׁ בִּיאַת נִין נַחֲשׁוֹן • וּמֵהַר קֶץ הַיָּמִים :
 קְרֹא נֹא שְׁנַת רְצוֹן • נוֹהֵג יוֹסֵף בְּצֹאן • וְלִצִּים חֲמָדוֹ
 לְצוֹן יְהִיוּ מְשֻׁטַח חֲרָמִים : טִירְתִּי הַנְּשִׁמָּה • תְּכוֹנֵן
 כֹּא ג 3 21 כְּמוֹם

למוצאי שבת

כְּמִזֶּם יִשְׁמָה • יִישׁ מִלְחָמָה יִצוֹר עוֹלָמִים: נַחַה
עִם זֶס סְגוּלָהֶךָ • בְּהַר צִיּוֹן נַחֲלָתֶךָ • אֱלֹהִים אֵין זוֹלָתֶךָ •
מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים: חֲזַקְנוּ בְּתוֹרָתֶךָ • וּלְשִׁמּוֹר כָּל
מִצְוֹתֶיךָ וְכָל הַיּוֹם בִּירָאָתֶךָ • יְהִי לִבְנוֹ תָמִים: צוֹר רַב
הָעֲלִילָה • הַשּׁוֹכֵן שָׁמַי עֲלֶיהָ • שְׁלַח לָנוּ אֱלֹהֵי • כִּי
אֲרָכוּ הַיָּמִים: אֶל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ • לְשִׁיעַת מַאֲמִינֶיךָ
בְּהַתְּחַנְּנֵם לִפְנֵיךָ • מִשְׁכִּיחַ שְׁאוֹן יָמִים:

אחר נאה

שִׁיר אַעֲנֶה כִּי הִנֵּה מִבֶּשֶׁר טוֹב חֵישׁ יִסְעֵד • אֱלֹהֵינוּ
הַתְּשִׁבִי מִתּוֹשְׁבֵי גִלְעָד: אֵל חִלִּי בְּךָ גִּילֵי
בִּישְׁשַׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה • יוֹם רֵאשׁוֹן כָּבַת אִישׁוֹן כָּעַל
בְּנַפְיֶךָ נַחֲסָה: בְּכָל קִנְיִן בְּכָל עֲנִיָּן וְכֵן בִּשְׁנֵי אַעֲשֶׂה
וּבִשְׁלִישִׁי אֶת רֵאשִׁי בְּכָל אִשֶׁר אֶפְנֶה אֲנֹסְדָה וּבְרַבִּיעִי
אֶת יִשְׁעֵי • וְלֹא אֲגוֹר מִשׁוֹסָה: וּבַחֲמִישִׁי וּבִשְׁשִׁי בְמִי
גִיל יִגוֹן תִּמְסָה: וְהַכּוֹנֵן בְּטוֹב רִנָּן • וְדַת זְכוֹר תַּעֲשֶׂה
וְהַבֶּשֶׁר בַּל יַחְסֵר וְלַחֵס לִבְךָ אֲנוֹשׁ יִסְעֵד:

אליהו התשבי כחושבי גלעד

בְּכָל חֲדָשׁ גִּיל חֲדָשׁוֹת שְׁרֵי יבֵא בִּשְׁמַחָה מִמֶּרְחֹשׁוֹן
וְעַד סִיּוֹן • אֱהִי בְהַשְׁקָט וּבְכַבְטָחָה וְהַדָּשׁ אֲדוֹר
הַנְּהַדֵּר גְּבוּרֹת אֵל אִשִּׁיחָה: וְנִיֶּסֶן בָּא פִּנְס אֶהְבֶּה וְגַם
יִגוֹן וְאֲנַחָה: וְאִיר הוּא כְּמוֹהוּ וְכָל תִּמּוֹז בְּרוּחָה • וְלֹא
אֲדָאב בְּחֹדֶשׁ אֲכֹ וְגַם כְּאֵלּוּל אֵין צוּחָה • וְכָל שְׁנֵיבִי
בַטְחָתִי

למוציא שבת קסר

בטחתי ולא אמעד: אליהו

ראה מלכי לעולם כי בך שם עמך כסלו שנת
 תהלה וגאולה כדברך קרא נא לו וקם
 ראובן הויא הבן הראשון לגורלו: בהתאסף בית
 יוסף וישב שמעון לגבולו ויהודה בקול תודה ולוי
 ישא קולו וגד ואשר ורן ביושר ונפתלי בהיכלו ויש
 שבר ליששכר וזבלון לזבולו ובנימין לקץ ימין
 בבקר יאכל עד אליהו התשבי מתושבי גלעד:
 מלוך עד עם אשר נדהם מגוי מתקוממך יהי עמו
 וצו שלומו מכוכבי מרומיך והוד טלה אל יכלה והדר
 שור תמימך והתאומים התמימים יהמונא רחמיך
 ואין שטן בעד סרטן אבל יהי שלומיך ומאריה
 ננה חיה ושים בלבו אימיה והבתולה תהי בעולה
 בחיזונה ונאומיך למאזנים פי שנים תן מטוב נעימך
 והוד עקרב נגיד הון רב למלא את ארץ אסמיך וחץ
 קשת באף תשת בלב אויבים קמיך גדי ודלי עדי וחלי
 יהמו על רחמיך כמו דגים בכל פלגים ידגו לרור
 ולעד: אליהו התשבי מתושבי גלעד:

אלי אליה הנביא הבא נא: בוירתום רכבו
 נע בשבי כינו לא שכב לבו גם לא ראה
 שנה: אלי חב מחלי בראות כחשיו משנאות
 יפות ובריאות פשר ותראינה: אלי השקרה

כא ד 4 21 צור

כאמרוך הע של הנלה יאמר

למוצאי שבת

צור מיראש צד עניו ימוש יום עיני לקרוש ישראל
תשענה: אלי מתי תראה אות ישעאל קראות
לק ולק מואות קולן ותבבנה: אלי מלאך
הגואל, לפני דל שואל אנא האל אל: אמרהם
הקרהנא: אלי אליה

כי שחך הקורחיים באורך
שראה אנרי: קולו ישעאל
לתי הוא ירשיע הקנולס
ככנגי בלג עס יאכלס: יגור
יאה יך בל יחזין יחוו יבנה
יאה עס אף אש ציך האל
ואחזן הכנס כיוני יאמר

אנא תשבענא עלך פוריה שרשעכה שחסי לך
טפא חאט וכפלי יגיה עלטורא דגיה
ובדיל מעוסר שאין מרת דרך ארץ ללוות את המלך מיושב:

אליהו הנביא אליהו הנביא אליהו הנביא
במהרה יבא אינו עם משיח בן דוד: איש אשר
קנא לשם האל איש בושר שלום על יד יקותיאל
איש גש ויכפר על בני ישראל: אליהו איש דורות
שנים עשר ראו עיניו איש הנקרא בעל שער
בסימניו איש ואזור עזר אזור במתניו: אליהו איש
זעף על עובדי חמנים איש חשו ונשבע מהיות גשמי
מעונים איש טל ומטר עצר שלש שנים: אליהו איש
יצא למצוא לנפשו נחת איש כלכלוהו העורבים ולא
מת לשחת איש למענו נתברכו כד וצפחת: אליהו
איש מוסריו הקשיבו כמהים איש נענה באש משמי
גבוהים איש שחו אחריו הוא האלהים: אליהו
איש עתיד להשתלח משמי ערבות איש פקיד על
כל בשורות טובות איש ציר נאמן להשיב לב בנים
על אבות: אליהו איש קרא קנא קנאתי ליי בתפארה
איש רכב על כוסי איש בסערה איש שלא טעם טעם
מיתה

ארחיחם רחיים חיים חיים
חם נח מצא חן כשיטה פורז דרטה
בדי וחשגיס אין איש אלה ואדכש כחש
ואחמס כחחתי נח חש
חן כשיטה:

למציאת שבת קסה

מיתה וקבורה: אליהו תצילנו מפיו אריות תבשרנו
 בשורות טובות במוציא שבתות תשמחנו בניס על
 אבות: אליהו איש השבי על שמו נקרא תצליחנו על
 ידו בתורה תשמיענו מפיו בשורה טובה במהרה
 תוציאנו מאפלה לאורה: אליהו אשרי מי שראה פניו
 בחלום אשרי מי שנתן לו שלום והחזיר לו שלום
 יברך את עמו בשלום: אליהו כפתוב הנה אנכי שולח
 לכם את אליה הנביא לפני בא יום הגדול והנורא
 והשיב לב אבות על בניס ולב בניס על אבותם:

אלהינו ואלהי אבותינו בסימן טוב החל עלינו
 את ששת שבוע שחלי"ם להיות כחובה אין אומרים ששת

ימי המעשה הבאים לקראתנו לשלום חשוכים
 מכל חטא ופשע ומנוקים מכל עון ואשמה ורשע
 ומדבקים בתלמוד תורה ומעשים טובים
 וחגונים דעה ובינה והשכל מאתך ותשמיענו בהם
 ששון ושמחה ולא תעלה קנאתנו על לב אדם ולא
 קנאת אדם תעלה על לבנו מלכנו ואלהינו שים
 ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה ידינו וכל היועץ
 עלינו ועל עמך ישראל עצה טובה ומחשבה טובה
 אמצו ברכו גדלו קיימו קיים עצתו בדבר שנאמר
 יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא ונאמר ותגזר אמר
 ויקם לך ועל דרכיך נגה אור: וכל היועץ עלינו ועל

עמך

למוצאי שבת

עמך ישראל עצה שאינה טובה ומחשבה שאינה
טובה תופר עצתו כדבר שנאמר יי הפיר עצת גוים
הניא מחשבות עמים: ונאמר עוצו עצה ותופר דברו
דבר ולא יקום כי עמנו אל: ופתח לנו יי אלהינו בזה
השבוע ובכל שבוע ושבוע שערי אורה שערי ברכה
שערי גילה שערי דיצה שערי הוד שערי ועד טוב
שערי זמרה שערי חרוה שערי חמלה שערי חיים
טובים שערי טובה שערי ישועה שערי כפרה שערי
כלכלה שערי למוד שערי מזון שערי מחילה שערי
נחמה שערי סליחה שערי עזרה שערי פדות שערי
פרנסה שערי צדקה שערי צהלה שערי קוממיות
שערי רפואה שלימה שערי שלום שערי שלוח שערי
תורה שערי תפלה שערי תשובה שערי תשועה
ככתוב ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה ויעזרם
יי ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: ונאמר
חישף יי את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי
ארץ את ישועת אלהינו: ונאמר קול צופף נשאו
קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יי ציון: וקיים
לנו יי אלהינו מקרא שכתוב מה נאוו על ההרים רגלי
מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה
אומר לציון מלך אלהיך: ראשון לציון הנה הנם
ולירו שלם מבשר אהן:

ויהי כרכה יתן עיניו ככוס ויהי ככל כחצו ויאמר ג' ויבין אצל
ואת לויים פנים פנים וקמל נפשו עמי ונתנה יהוה ידו לי לשועה זה לי ואטקו
אמי נאמתהו:

למציאי שבת

קסו

סְבִיר מְרִנָּן בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְנֵי בְשָׁמַיִם: בְּרוּךְ אַתָּה יי

אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מֵאוּרֵי הָאֵשׁ: בְּרוּךְ

אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְבַדֵּל בֵּין קֹדֶשׁ

לְחוֹל וּבֵין אֹרֶךְ לַחֲשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים וּבֵין

יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה בְּרוּךְ אַתָּה יי

הַמְבַדֵּל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל:

וַיִּתֵּן לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ

וְרֹב דָּגַן וְתִירֹשׁ: יַעֲבֹדֶךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ

לְךָ לְאֲפִים הַיּוֹהֵ גְבִיר לְאַחֶיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְךָ בְּנֵי אֲמֶךָ

אֲרִיֶּךָ אֲרוּר וּמְבַרְכֶיךָ בְּרוּךְ וְאֵל שְׂדֵי יְבָרַךְ אֶתְךָ

וַיַּפְרֶךָ וַיִּרְבֶּךָ וַהֲיִיתָ לְקָהַל עַמִּים: וַיִּתֵּן לְךָ אֶת בְּרַכַּת

אַבְרָהָם לְךָ וְלְיִזְרְעֶךָ אֶתְךָ לְרֵשֶׁתְךָ אֶת אֶרֶץ מִגְרֶיךָ

אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם: מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעֲרֶךְ וְאֶת

שְׂדֵי וַיְבַרְכֶךָ בְּרֻכּוֹת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרַכַּת תְּהוֹם רַבְצַת

תַּחַת בְּרֻכּוֹת שָׂדִים וְרַחֵם: בְּרֻכּוֹת אָבִיךָ גְּבָרוּ עַל

בְּרַכַּת הוֹרֵי עַד תְּאוֹת גְּבֻעוֹת עוֹלָם תְּהִיִּן לְרֵאשׁ יוֹסֵף

וּלְקֶדֶד נֹזֵר אַחִיו: וְאֶהְיֶךָ וּבִרְכָה וְהִרְבֶּךָ וּבִרְךָ

פְּרֵי בִטְנְךָ וּפְרֵי אֶדְמַתְךָ דְּגַנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וַיְצַהֲרֶיךָ שְׁגַר

אֶלְפֶיךָ וְעַשְׁתַּרְרַת צֶאֱנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע

לְאַבְתָּךָ לָהֵת לְךָ: בְּרוּךְ תְּהִיָּה מְכַל הָעַמִּים לֹא

יִהְיֶה

קודם הכלה יאמר כמקום
תורה צוה לעושה תורה
קהלה שקב: לב טהור כרא ל
לדים ענת עבן חוש סקדי:
תורה צוה תמימה תמימה עבש
עזרה נאמנה תמימה כרה:
הלדים עבן לעזן לתנאים
לעשר לעוף את יעף דבר יעד
כבקי כבקי יעיר ל און לשמע
כמתנים: ה כצר פקדן צקון
לחש תוסרן לתו: נואל התורה
אשר שם תשה לפע כט יסל:
יהי יאמר שם שלח ל פתחאל
התלך התחונה עלה סדוסק
עיבתה לב ככריתך ואכין כל
מה שאתו ולא אשכח דבר
מכלה שדיארה ועאקרא
ואענה נאמרם כרוך שולח
הכלה כרוך אהיה לתנע
חוקך:

אחר הכלה יאמר
אחר כרה עלה גבן
האזינה השמים נא לכרה וקשע
הארץ אחרי פי: יעקב כחער
לקח הול כטל אמהר כשעיא
עלי דא וכרכיס על עשב:
כשם ס אקרא הכונו לשלוי:
והיו מלכס אומתן ושמה הם
מטקוהתן אפיס ארץ שמתו
לך ועבר דלתך לכיו יועב
כ אט יקדל אשי לא כיושו
קו: ימכנס כס מפרעי

למוצאי שבת

יְהִי כִּךְ עֵקֶר וְעֵקֶרָה וּבְכַהֲמַתְךָ : וְהִסִּיר יי מִמֶּךָ כֹּל
חֲלִי • וְכֹל מַדְרֵי מַצְרִים הָרְעִים אֲשֶׁר יִרְעַת לֹא יִשְׁמַם
כִּךְ וּנְתַנָּם כְּכֹל שְׁנֵאִיָּךְ : בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר • וּבְרוּךְ
אַתָּה בְּשָׂדֶה : בְּרוּךְ אַתָּה בְּבֵאֵלָה • וּבְרוּךְ אַתָּה
בְּצֵאתְךָ : בְּרוּךְ טֵנְאָה וּמִשְׁאַרְתְּךָ : יְצוּ יי אַתָּה אֵת
הַבְּרָכָה בְּאֶסְמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדְךָ • וּבְרִכְךָ בְּאֶרֶץ
אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ : יִפְתַּח יי לְךָ אֶת אוֹצְרוֹ
הַטּוֹב אֵת הַשְּׂמִים לְתֵת מִטֵּר אֶרְצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבָרֵךְ אֶת
כֹּל מַעֲשֵׂה יָדְךָ • וְהַלּוֹיִת גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְחַד :
אֲשֶׁר יִךְ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשֵׁעַ בְּיַי מִגֹּן עֲזָרְךָ וְאֲשֶׁר
חָרַב גְּאוֹתְךָ • וַיִּבְחָשׁוּ אֵיבֵיךָ לְךָ • וְאַתָּה עַל כְּמוֹתֵינוּ
תִּדְרֹךְ : יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בְּיַי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא
תִּבְשׁוּ וְלֹא תִכְלְמוּ עַד עוֹלָמֵי עַד : וְאֶכְלֹתֶם אֶכּוֹל
וְשָׂבוּעַ וְהִלַּלְתֶּם אֵת שֵׁם יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם
לְהַפְּלִיא וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם : וַיִּדְעֹתֶם כִּי בִקְרֹב
יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאַנִּי יי אֱלֹהֵיכֶם וְאַיִן עוֹד וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי
לְעוֹלָם : וּפְדוּנוּ יי יִשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וּשְׂמֵחַת עוֹלָם
עַל רֵאשִׁים שִׁשׁוֹן וּשְׂמֵחַה יִשְׁיִגוּ וְנִסּוּ יִגּוֹן וְאַנְחָה : כִּי
בְשִׂמְחָה תִצְאוּ וּבְשִׁלוֹם תּוּבְלוּן הַהָרִים וְהַגְּבְעוֹת
יִפְצְחוּ לְפָנֶיכֶם רִנָּה וְכֹל עֵצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ כַף : הִנֵּה
אֵל יְשׁוּעַתִּי אֲבִטְחוּלָא אֶפְחַד כִּי עֲזִי חֲמַרְתִּי יְהִי יי וַיְהִי
לִי לִישׁוּעָה : וַיִּשְׁאַבְתֶּם מִים בְּיַיִן מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה :
וְאִמַּרְתֶּם

למוצאי שבת

קסו

ואמרתם ביום ההוא הודו ליי קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילותיהם כי נשגב שמו: זמרו יי כי
נאות עשה מודעת זאת בכל הארץ: צהלי ורזני
ישבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום
ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו וישיענו זה יי קוינו לו
נגילה ונשמחה בישועתו: בורא נוב שפתים שלום
שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו: ורוח לבשה
את עמשי ראשי השלישים לה דוד ועמך בני ישי שלום
שלום לה ושלום לעזרה כי עזרה אלהיה ויקבלם דוד
ויתנם בראשי הגדוד: ואמרתם כה לחי ואתה שלום
וביתך שלום וכל אשר לה שלום: ברוך הגבר אשר
יבטח ביי והיה יי מבטחו: יי עז לעמו יתן יי יברך את
עמו בשלום:

- המבדיל בין קדוש לחור • חטאתינו ימחול
 - זרעינו ירבה כחול • ככוכבים בלילה:
 - המבדיל יום פנה כיצל תומר • אקרא לאל עלי
 - גומר • יום אשר אמר שומר • אתא בוקר וגם לילה:
 - המבדיל צדקתה כהר תבור • עלי פשעי עבור
 - תעבור • ביום אתמול כיי עבור • ואשמורה בלילה:
 - המבדיל חלפה עונת מנחתי • מי יתן
 - מנחתי • יגעתי באנחתי • אשחה בכל לילה:
 - המבדיל קולי שמעה כל יוטל • פתח לי שער
- המנוטל

למוצאי שבת

הַמְנוּטֵל שְׂרָאשֵׁי נִמְלֵא טַל קִוְצוֹתֵי רִסְיֵי לַיְלָה :
 הַמְבְרִיל הַעֵתֶר נֹרָא וְאִיוֹם אֲשׁוּעַ תְּנֵה פְדִיּוֹם :
 בְּנִשְׁפָּה בְּעֶרְבַּיּוֹם בְּאִישׁוֹן לַיְלָה : הַמְבְרִיל
 קָרְאֲתֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי אֹרַח חַיִּים תּוֹדִיעֵנִי מִדֶּלֶת
 תְּבַצֵּעֵנִי מִיּוֹם וְעַד לַיְלָה : הַמְבְרִיל טַהַר טָנוּף
 מַעֲשֵׂי פֶן יֵאמְרוּ מִכַּעֲסֵי אִיֵּה אֱלוֹהֵי עוֹשֵׂי
 נֹתֵן זְמִירוֹת פְּרִילָה : הַמְבְרִיל נַחְנוּ בִּידֶךָ בַּחֹמֶר
 סֶלַח נָא עַל קַל וְחוֹמֶר יוֹם לְיוֹם יִבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה
 לַלַּיְלָה הַמְבְרִיל

ברכת הלבנה

נהגים בכל גלילות ישראל לברך על הירח כליל מוצאי שבת כשהוא מכושם ונרנן
 נאי וחולה עיניו ומישר רגליו ומברך ואין מברכין עליו עד שיתבררו ימים עליו
 עד י"ז מיום המולד ומראש חדש אב עד מוצאי שבת נחמו וס"ח תשרי עד מוצאי
 כפור אין מקדשין שאין מקבלין פני שכינה אלא סתוך שמחה :

יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמִאֲמֹתָ
 בְּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל צְבָאִים חָק
 יוֹמֵן נִתֵּן לָהֶם שֶׁלֹּא יִשְׁנוּ אֶת תְּפִקִּדָם שְׁשִׁים וְשִׁמְחִים
 לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן קוֹנֵם פּוֹעֵל אֱמֶת שֶׁפְּעוּלָתוֹ אֱמֶת
 וְלִלְבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ עֲטָרַת תְּפָאֲרַת
 לַעֲמוּסֵי בְּטָן שְׂאֵף הֵם עֵתִידִין לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ
 וּלְפָאֵר לְיוֹצְרֵם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים :

קונם לומר הכרטה יאמר
 חזתו הללניק הללאתה
 חן השמים וכד עך חן עכ
 ולא יטבור ואחכ אומר
 כי ארצת עמך מעשה
 מצבעורחך וכד עך סוף
 החזתור ואחכ יחילתה

סימן

למוצאי שבת קסח

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל : סימן טוב תהא

לנו ולכל ישראל :

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל :

ברוך יוצריך ברוך עושיך ברוך קוניך ברוך בוראיך :

ומרקדים כנגד הלכנה ואומרים :

ג' ד' לעיס חלל הס להעלוק
על קני החל העומדים אחורי
ש' לוא בחגת אל

כשם שאנו מרקדים כנגדיך ואין אנו יכולין ליגע

ביך כהאם ירקרו אחרים כנגדנו להזיקנו לא יוכלו

ליגע בנו תפול עליהם אימתה ופחד בגדול זרועה

ידמו כאבן : כאבן ידמו זרועה בגדול ופחד אימתה

עליהם תפול : (הכניית הקליפות בעשיה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל : סימן טוב תהא

לנו ולכל ישראל : סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל :

ברוך יוצריך ברוך עושיך ברוך קוניך ברוך בוראיך :

ומרקדים כנגד הלכנה ואומרים :

כשם שאנו מרקדים כנגדיך ואין אנו יכולין ליגע ביך

כהאם ירקרו אחרים כנגדנו להזיקנו לא יוכלו ליגע

בנו תפול עליהם אימתה ופחד בגדול זרועה ידמו

כאבן : כאבן ידמו זרועה בגדול ופחד אימתה

עליהם תפול : (הכניית הקליפות בעשיה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל : סימן טוב תהא

לנו ולכל ישראל : סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל :

ברוך יוצריך ברוך עושיך ברוך קוניך ברוך בוראיך :

ומרקדים

למוצאי שבת

ומרקדים כנגד הלכנה ואומרים :

בִּשְׁם שְׁאֲנֵנוּ מַרְקָדִים כְּנַגְדֶּיךָ • וְאִין אָנּוּ יְכוּלִין לִיגַע
בִּיךְ כִּךְ אִם יִרְקְדוּ אַחֲרֵים כְּנַגְדֵנוּ לְהִזְקֵנוּ לֹא יוּכְלוּ
לִיגַע בָּנוּ : תְּפֹל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד בְּגִדּוֹל זְרוּעֶךָ
יִדְמוּ כְּאֶבֶן : כְּאֶבֶן יִדְמוּ זְרוּעֶךָ בְּגִדּוֹל וּפְחַד אֵימָתָה
עֲלֵיהֶם תְּפֹל : (הַכְּרִית הַקְּלָטִית דְּכִי אֵל)

דְּוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֵי וְקַיִים : דְּוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֵי
וְקַיִים : דְּוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֵי וְקַיִים : אֲמֵן אֲמֵן אֲמֵן :
סְלַח סְלַח סְלַח : לִבְטָהוֹר בְּרֵא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוּן
חֲדַשׁ בְּקַרְבִּי :

קְבֵא שִׁיר לְמַעְלוֹת אִשָּׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאִין יָבוֹא
עֲזָרִי : עֲזָרִי מֵעַם "עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֵל יִנוּם שְׁמֶרְךָ : הִנֵּה לֹא יָנוּם
וְלֹא יִישָׁן שְׁמֵר יִשְׂרָאֵל : "שְׁמֶרְךָ" "צִלְךָ עַל יַד
יְמִינֶךָ : יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְפֶּה וַיְרַח בַּלַּיְלָה : "י
"שְׁמֶרְךָ מִכָּל רָע" יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ : "יִשְׁמַר צִאֲחֶךָ
וּבֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

כתיבתי זה ים שנה פעמים
עתידי לעשות א קצוות

ית שמוך לשם הנה הוא
אם קדוש עשציי החנות
על השתייה

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִרְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֲזוֹ :
הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ בְּרוֹב גִּדְלוֹ :
הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בַּנֶּבֶל וּבַנְּזִיר : הַלְלוּהוּ
בַּתּוֹף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בַּמְנִיחַ וְעִנְבִּי : הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלִי
שְׁמַע הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלִי תְרוּעָה : כָּל הַנְּשֻׁמָה תִּהְיֶה

החזקתי זה כולל כל ים
ולכן טוב לאומרו כשיחכה

למצאי שבת

יה הללויה:

קטט
קמט
קסא
קסב
קסג
קסד
קסה
קסו
קסז
קסח
קסט
קעא
קעב
קעג
קעד
קעה
קעו
קעז
קעח
קעט
קעא
קעב
קעג
קעד
קעה
קעו
קעז
קעח
קעט

תנא דבי רבי שמעאל אלמלא לא זכו בני ישראל

אלא להקביל פני אביהם שבשמים פעם אחת

בחדש דיים: אמר אביי הלכה נמרינהו מעומד:

ואומר קדיש דרבנן

מאופרים זה לזה שלום עליכם

תקון ראש חדש

בשנה שלפני ראש חדש מכרו שליה צבור אחר שבירך הקהל ואומר:

יהי רצון מלפני אלהי השמים לכוונן את בית חיינו

ולהשיב שכינתו לתוכו במהרה בימינו ואמרו אלהי

אמן:

יהי רצון מלפני אלהי השמים לרחם על פליטתנו

ולעצור המגפה והמשחית והחרב והרעבתמן היותי היהא

והשבי והבזה מעלינו ומעל עמו ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפני אלהי השמים לקיים לנו את כל

חכמי ישראל הם ובניהם ונשיהם ותלמידיהם

בכל מקומות מושבותיהם ואמרו אמן:

יהי רצון מלפני אלהי השמים שנשמע ונתבשר

בשורות טובות בשורות ישועות ונחמות

מארבע כנפות כל הארץ ואמרו אמן:

לראש חדש אב כתחילום סכאן:

כב א I 22 מי

כסליו ויהי יאהה

מבנת יהוה האהי

שבמט יהוה האיה

אדר ההנו האהי

ואדר

קט"ו

קט"ז

קט"ח

קט"ט

ראש חדרש

מי שעשה נסים לאבותינו ופמצרים גאלם הוא
יגאל אותנו וישיב בנים לגבולם בסימן טוב
יהא לנו ראש חדרש פלוני ויום פלוני יחדשהו הקדוש
ברוך הוא עלינו ועל עמו ישראל בכל מקום שהם
לטובה ולכרחה לששון ולשמחה לישועה ולנחמה
לפרנסה ולכלכלה לשמועות טובות ולבשורות
טובות ולגשמים בעתם ולרפואה שלימה ולגאולה
קרובה ואמרו אמן

ליל ראש חדרש

כנסין לבית הכנסת ומתחיל ש' צ' מוסור וח

קד ברכי נפשי את יי אלהי גדלת מאד הוד והוד
לבשת: עטה אור בשלמה נוטה שמים
כירעה: המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו
המהלך על פנפי רוח: עשה מלאכיו רוחות משרתיו
אש להט: יסד ארץ על מכוניה כל תמוט עולם ועד:
תהום כלבוש כסיתו: על הרים יעמדו מים: מן גערותך
יגוסן מן קול רעמך יחפזון: יעלו הרים ירדו בקעות
אל מקום זה יסדת להם: גבול שמות כל יעברון כל
ישכון לכסות הארץ: המשלח מעינים בנחלים בין
הרים יהלכון: ישקו כל חיתו שדי ישבירו פרעים
צמאם: עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים יתנו

בהכרזת החכם אהרן בן נחמיה
בשוקים אל לפי עיופי החכם אהרן
בסוף יתה אהיה שחחו השמים והגל הארץ ירעם הים נחלאו ללנהו שחח ניהא ללנהו כלטוב קול
אור ואהיה חן בעלי כסודי וחיים ראשי: האשביש בטוב ענין התחדש בעשר נעורי
אלה ניהא למג אפרו חן בעבורים על קדושת החוכה: הלא אהיה תשוב תחינו וענין שחחון:
שלנו שדי וכל אשר בו אז ירננו עצי הישר: ההולפי הצור אגס חיים חלש לתענו חיים:
יעיר יהנו אהיה שחחו השמים וכל ללנהו שחח ניהא וכל האשביש בטוב ענין וכל אהיה חן בענינו
אלה ניהא למג אהיה תשוב וכל ההולפי הצור אגס חיים וכל אשר בו וכל
ענין ינהה אהיה שחחו השמים וכל ואהיה חן בערי וכל ללנהו שחח ניהא וכל האשביש בטוב ענין
אלה ניהא למג אהיה תשוב וכל אשר בו וכל ההולפי הצור אגס חיים וכל אשר בו וכל
ענין יהיה היתה היתה שחחו השמים וכל ואהיה חן בערי וכל ללנהו שחח ניהא וכל האשביש בטוב ענין
אלה ניהא למג אהיה תשוב וכל אשר בו וכל ההולפי הצור אגס חיים וכל אשר בו וכל

ראש חדש

קע

קול: משקה הרים מעליותיו. מפרי מעשיך תשבוע
 הארץ: מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם.
 להוציא לחם מן הארץ: ויין ישמח לבב אנוש להצהיל
 פנים משמן. ולחם לבב אנוש יסעד: ישבעו עצי יי.
 ארזי לבנון אשר נטע: אשר שם צפרים יקננו. חסידה
 ברושים ביתה: הרים הנבהים ליעלים. סלעים מחסה
 לשפנים: עשת ירח למועדים. שמש ידע מכואו:
 תשת חשך ויהי לילה. בו תרמש כל חיתו יער:
 הכפירים שאגים לטרף. ולבקש מאל אכלם: תזרח
 השמש יאספון. ואל מעונתם ירבצון: יצא אדם
 לפעלו. ולעבדתו עדי ערב: מה רבו מעשיך כלם
 נחמיה עשית. מלאה הארץ קניינה: זה הים גדול
 ורחבי ידים שסרמש ואין מספר. חיות קטנות עם
 גדלות: שם אנוות יהלכון. ליהן זה יצרת לשחק
 בו: כלם אליך ישברון. לתת אכלם בעתו: תתן
 להם ילקטון. תפתח ירך ישבעון טוב: תסתיר פניך
 יבהלון תסר רוחם יגועון. ואל עפרם ישובון: תשלח
 רוחך יבראון. ותחדש פני אדמה: יהי כבוד לעולם.
 ישמח במעשיו: המביט לארץ ותרעד. יגע בהרים
 ויעשנו: אשירה ליי בחיי. אומרה לאהי בעודי: יערב
 עליו שיחי. אנכי אשמח ביי: יתמו חסאים מן הארץ
 ורשעים עוד אינם. ברכי נפשי אתי הללויה:

כב ב 2 22 ומתפללים

אלול ההו היא הלאה נשחך נירחובד האשכנזי בטוב וכו' ואתה ה' חן בעניי וכו' שחחוק השמים וכו'
 תשרדוהי יהאיה הלא אתה תשובתו וכו' החופכי הצור וכו' יעלון עלי וכו' אל ה' יואר למ וכו'
 חשון וקדי יהא חשון וכו' הלא אתה תשובתו וכו' החופכי הצור וכו' יעלון עלי וכו' אל ה' יואר למ וכו'
 כסליו יהאיה חשון וכו' הלא אתה תשובתו וכו' החופכי הצור וכו' יעלון עלי וכו' אל ה' יואר למ וכו'
 אבת יהאיה חשון וכו' הלא אתה תשובתו וכו' החופכי הצור וכו' יעלון עלי וכו' אל ה' יואר למ וכו'
 אבטויה יהאיה חשון וכו' הלא אתה תשובתו וכו' החופכי הצור וכו' יעלון עלי וכו' אל ה' יואר למ וכו'
 ד' יהאיה חשון וכו' הלא אתה תשובתו וכו' החופכי הצור וכו' יעלון עלי וכו' אל ה' יואר למ וכו'

ראש חרש

ומתפללים ערבית כמו בחול

שהיות מתפללים כמו בחול : עד נאל ישראל ואחר כך ואמר :

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתַּח • וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ •
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם • אֱלֹהֵי יִצְחָק • וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב • הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר • וְהַנּוֹרָא • אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים •
קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת • וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה • מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן • בָּרוּךְ
אַתָּה יי מַגֵּן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחִיהַ מֵתִים אַתָּה • רַב
לְהוֹשִׁיעַ בְּקִיץ (מוֹרֵד הַטַּל) וּבַחֲרִיף (מִשֵּׁב
הַרוּחַ וּמוֹרֵד הַגֶּשֶׁם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד • מַחִיהַ
מֵתִים בְּרַחֲמֵים רַבִּים • סוֹמֵךְ נוֹפְלִים • וְרוֹפֵא חוֹלִים •
וּמַחִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוֹנָתוֹ לִישֵׁנֵי עֶפְרָי • מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה לְךָ • מֶלֶךְ מְמִית וּמַחִיהַ וּמַצְמִיחַ
יְשׁוּעָה • וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בָּרוּךְ אַתָּה יי
מַחִיהַ הַמֵּתִים :

בהוצאת שליח צבור החפלה אומר :

נְקַדֵּי שֶׁךְ וְנַעֲרִיצֵךְ כְּנוֹעַם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ •
הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדוּשָׁה • וְכֵן כְּתוּב עַל־יַד
נְבִיאֶךָ • וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר • קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יי
צְבָאוֹת מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ • לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים
וְאוֹמְרִים

ראש חדש

קעא

ואמרים ברוך כבוד יי ממקומו : ובדברי קדשך
כתוב לאמר : ימלך יי לעלם אלהיך ציון לדר ודר
הללויה :

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום
הללוך סלה כי אל מלך גדול וקדוש אתה :
ברוך אתה יי האל הקדוש :

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וחננו
מאתך דעה ובינה והשכל ברוך אתה יי
חונן הדעת :

השיבנו אבינו לתורתך וקרבונו מלכנו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלימה לפניך ברוך
אתה יי הרוצה בתשובה :

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי
פשענו כי אל טוב וסלח אתה ברוך אתה
יי חונן המרבה לסלוח :

ראח נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לגאלנו גאלה
שלמה למען שמה כי אל גואל חזק אתה :
ברוך אתה יי גואל ישראל :

רפאו יי ונרפא הושעינו ונושעה כי תהלתנו
אתה והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואנו
ולכל מכאובנו ולכל מכותינו כי אל רופא רחמן
ונאמן אתה ברוך אתה יי רופא חולי עמו
כב ג 3 22 ישראל

ראש חדש

ישראל: בקיץ

בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּכֹל מַעֲשֵׂה דֵינֵנוּ וּבְרַךְ שְׁנֵיתֵנוּ
בְּטַלְלֵי רִצּוֹן בְּרַכָּה וְנִרְבָּה וְתִהְיֶה אַחֲרֶיהָ
חַיִּים וְשִׁבְעֵי שָׁלוֹם בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרַכָּה כִּי אֵל
טוֹב וְיַטִּיב אֶתְּךָ וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים בְּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרֵךְ
הַשָּׁנִים: וּבְחֹרֶף

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל
מִינֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה וְתֵן טַל וּמָטָר לְבְרַכָּה עַל
כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה וְרוּחַ פְּנֵי תֵכֵל וְשִׁבְעֵי אֵת הָעוֹלָם כְּלוּ
מִטּוֹבְךָ וּמֵאֵי דֵינֵנוּ מִבְּרַכּוֹתֶיךָ וּמֵעֵשֶׂר מִתְּנוּת יִרְיָה
שְׁמֵרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל דְּבַר רָע: וּמִכָּל מִינֵי
מִשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי פּוֹרְעָנוֹת וְעֲשֵׂה לָּהּ תְּקוּוּהַ טוֹבָה
וְאַחֲרֶיהָ שָׁלוֹם חוֹס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוּאָתָהּ
וּפְרוֹתֶיהָ וּבְרַכָּה בְּגִשְׁמֵי רִצּוֹן בְּרַכָּה וְנִרְבָּה וְתִהְיֶה
אַחֲרֶיהָ חַיִּים וְשִׁבְעֵי שָׁלוֹם בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרַכָּה
כִּי אֵל טוֹב וְיַטִּיב אֶתְּךָ וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים בְּרוּךְ אַתָּה יי
מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

חָבֵעַ בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחֵרוֹתֵינוּ וְשֵׁא נִס לְקַבֵּץ
גְּלוּתֵנוּ וּקְבָצֵנוּ יַחַד מֵהַרְדֵּה מְאַרְבַּע כְּנָפוֹת
הָאָרֶץ לְאֶרְצֵנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ
ישראל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה
וְהַסֵּר

באש חדש

קעב

וְהִסַּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה • וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מִהֲרָה
 אֶתָּח " לְבַדְּךָ בְּרַחֲמִים בְּצַדִּיק • וּבְמִשְׁפָּט • בְּרוּךְ אַתָּה
 " מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט :

לְמַלְשֵׁינִים אֵל תְּהִי תְקוּהָ • וְכָל הַמִּינִים וְכָל הַזֹּדִים
 בְּרַגְעֵי אֲבָדוֹ • וְכָל אוֹיְבֵיךָ וְכָל שׂוֹנְאֵיךָ
 מִהֲרָה יִכְרְתוּ וְכָל עוֹשֵׂי רִשְׁעָה מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר
 וְתַכְלִם וְתַכְנִיעַם בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ • בְּרוּךְ אַתָּה " שׁוֹבֵר
 אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֹדִים :

עַל הַצְּדִיקִים • וְעַל הַחֲסִידִים • וְעַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל • וְעַל פְּלִיטַת בַּיִת סוּפְרֵיהֶם • וְעַל
 צִרֵי הַצְּדִיק וְעָלֵינוּ • יְהוֹמוּ נְאֻחֲמִיךָ " אֱלֹהֵינוּ • וְתֵן
 שְׂכָר טוֹב לְכָל הַפּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת • וְשִׁים חֲלֻקְנוּ
 עִמָּהֶם • וְלַעֲוֹלִים לֹא נִבּוֹשׁ • כִּי בְּךָ בְּטַחְנוּ • וְעַל חֲסִדְךָ
 הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת נִשְׁעַנְנוּ • בְּרוּךְ אַתָּה " מִשְׁעֵן וּמִבְטָח
 לְצְדִיקִים :

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּכְפִי
 דְּדוֹר מִהֲרָה בְּתוֹכָה תִּכֵּן • וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּנֵן
 עוֹלָם בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ • בְּרוּךְ אַתָּה " בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם :
 אֵת צִמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תִצְמִיחַ • וְקִרְנוֹ תִרוֹם
 בִּישׁוּעָתְךָ • כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינּוּ כָּל הַיּוֹם • בְּרוּךְ
 אַתָּה " מְצַמִּיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה :

שְׁמַע קוֹלֵנוּ " אֱלֹהֵינוּ אֲבִי הַרְחֲמֵן • חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ

כב ד 4 22 וקבל

ראש חדש

וְקַבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלַּתֵינוּ • כִּי
אֵל שִׁמְעַתְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אֲתָה • וּמִלִּפְנֵי מַלְכֵנוּ
רִיקִם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ • חֲנּוּנוּ וְעֲנּוּנוּ וְשִׁמְעַתְּפִלַּתֵינוּ • כִּי
אֲתָה שִׁמְעַתְּפִלַּת כָּל פֶּה • בְּרוּךְ אַתָּה יי שִׁמְעַתְּ
תְּפִלָּה:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְּפִלַּתְּ שְׁעָה •
וְהִשָּׁב הַעֲבוּדָה לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ • וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל
וְתִפְלַתְּ מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן • וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיֵבֵא יְגִיעַ יִרְאָה וִירְצָה
יִשְׁמַע יִפְקַד וְיִזְכֵּר זְכוּרֵנוּ וְחֲכָרוֹן אֲבוֹתֵינוּ
זְכוּרֵנוּ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְחֲכָרוֹן מְשִׁיחֵנוּ בֶן דָּוִד עֲבָדְךָ וְחֲכָרוֹן
כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיךָ לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה לְחַן
לְחֶסֶד וְלִרְחֻמִים בְּיוֹם רֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה • לְרַחֵם בּוֹ
עֲלֵינוּ וְלִהְיוֹשִׁיעֵנוּ • זְכָרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה • וּפְקָדֵנוּ
בּוֹ לְבִרְכָה • וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים • בְּדַבְרֵי שְׁעָה
וְרַחֲמִים חוּס וְחֲנּוּנוּ וְחֲמוּל וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי
אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חֲנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ • וְתַחֲוִינָה
עֵינֵינוּ בְּשׂוֹכֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר
שְׂבִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ • שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ • וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ

ראש חדש

קעג

אבותינו לעולם ועד • צורנו צור חיינו ומגן
 ישענו אתה הוא לדר ודר נודה לך וגספר תהלתך •
 על חיינו המסורים פיך • ועל נשמותינו הפקודות
 לך • ועל נסיה שבכל יום עמנו • ועל נפלאותיה
 וטובותיה • שבכל עת • ערב • ובקר • וצהרים •
 הטוב כי לא כלו רחמיה • המרחם כי לא תמו
 חסדיה • בי מעולם קוינו לך :

בחנוכה אומרים זה

ער הנפסים על הפירקן של הגבורות ועל החשועות ועל הנפלאות
 ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה •
 מי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו • בשעמדה עליהם
 מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשפחם מתורתך
 ודהעבידם מתקי רצונך • ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת
 צרתם • רבת את ריבם ונתת את דינם • נקמת את נקמתם מסרת
 נפריים ביד חלשים ורבים ביד מעטים ורשעים ביד צדיקים
 וטמאים ביד טהורים וזרים ביד עוסקי תורתך ויך עשית שם
 גדול וקדוש בעדמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה
 וכירקן כהיום הזה • ואתח בך באובניה לדביר ביתך ופיני את היכלך
 ושהרו את מקדשך והדליקו נרות במצרות קדשך וקבעו שמנה
 ימים אלו בתלל ובהודאה ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך
 הגדול סכה :

ועל כלם יתברך • ויתרומם • ויתנשא • תמיד שמך
 מלכנו לעולם ועד • וכל החיים יודוך סלה •
 ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
 האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב • ברוך אתה
 יי הטוב שמך ויך נאה להודות :

ובחורת

ראש חרש

ובחזרת עליה צבור העמידה אומר חת:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המושלשת
בתורה: הכתובה על ידי משה עבדך
האמורה מפי אהרן ובניו הכהנים עם קדושיך
באמור: יברכה וישמרה: יאר פניו אליך ויחנך:
ישא פניו אליך וישם לך שלום: וישמו את שמי על
בני ישראל ואני אברכם:

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך: וברכנו אבינו
כלנו יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו ואלהינו
תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה
ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל ברב
עוז ושלום:

ברוך אתה המברך את עמו ישראל בשלום אמן:
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך צורי ונאלי:
אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה:
ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל
תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף
נפשי וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם
וקלקל מחשבותם: יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך
דחה: למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינה וענני:
עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען

תורתך

ראש חדש

קעד

תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך צורי וגאלי עשה שלום במרומו הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועל כל ישראל

ואמרו אמן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו

במצותיו וצונו לקרוא את ההלל

(בחנוכה אומר לגמור את ההלל)

קין הללויה הללו עבדיי הללו את שם יי יהי

שם יי מברך מעתה ועד עולם

ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יי רם על כל כר

גוים יי על השמים כבודו מי כיי אלהינו המגביה

לשבת המשפיל לראות בשמים ובארץ מקימי

מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיבי עם נדיבים

עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים

שמחה הללויה

קוד בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז

היתה יהודה לקדשו ישראל

ממשלותיו היסראה וינס הירדן סב לאחור

ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן מהלך

הים כי תנוס הירדן סב לאחור ההרים תרקדו

כאילים גבעות כבני צאן מלפני ארון חולי

ארץ מלפני אלוה יעקב ההפכי הצור אגם מים

חלמיש

מנה הילל הוא חלפון
עברגלג ותגלג הילל
לחור נוק חבדלג גלגל
לחור ותבג ייגה כל קיים
ושאית לחורג חבדלג וחורג
ליקמן

ראש חדש

חלמיש למעינינו מים:

בהנחה מוסיף

(קטו לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד ער
חסדך ועל אמתך: למה יאמרו הגוים
איהנא אלהיהם: ואלהינו בשמים כל אשר חפץ
עשה: עצביהם כסף וזהב מעשי ידי אדם: פה
להם ולא ידברו: עינים להם ולא יראו: אזנים להם
ולא ישמעו: אף להם ולא יריחון: ידיהם ולא ימישון
רגליהם ולא יהלכו: לא יהנו בגרונם: כמוהם יהיו
עשיהם כל אשר בטח בהם: ישראל בטח ביי
עזרם ומגנם הוא: בית אהרן בטחו ביי עזרם
ומגנם הוא: יראי יי בטחו ביי עזרם ומגנם הוא):
קטו יי זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את
בית אהרן: יברך יראי יי הקטנים עם הגדלים
יסף יי עליכם עליכם ועל בניכם: ברוכים אתם ליי
עשה שמים וארץ: השמים שמים ליי והארץ נתן
לבני אדם: לא המתים יהללו יה ו לא כל ירדי דומה:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללו יה:

בהנחה מוסיף

(קיו אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני: כי הטה
אזנו לי ובימי אקרא: אפפוני חבלי
מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא: ובשם יי
אקרא

ראש חדש

קעה

קרא אנה מלטה נפשי: חנון וצדיק ואלהינו
 זרחם: שמר פתאים דלות וליהושיע: שובי
 נפשי למנוחיכי כיי גמל עליכי: כי חרצת נפשי
 ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי: אתה לק
 למני בארצות החיים: האמנתי כי אדבר אני ענית
 מאד: אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב):

קז מה אשיב ליי כל תגמולוהי עלי: כוס ישועות
 אשא ובשם אקרא: נדרי ליי אשלם נגדה
 נאלכל עמו: יקר בעיניי המותה לחסידיו: אנה
 יכי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי:
 לק אובח זבח תורה ובשם אקרא: נדרי ליי אשלם
 נגדה נא לכל עמו: בחצרות בית בתוככי ירו שלם
 הללויה:

קח הללו אתי כל גוים שבחוהו כל האמים: כי
 נבר עלינו חסדו ואמת לעולם הללויה:
 קח הודו ליי כי טוב: כי לעולם חסדו:
 יאמר נא ישראל: כי לעולם חסדו:
 יאמרו נא בית אהרן: כי לעולם חסדו:
 יאמרו נא יראיי: כי לעולם חסדו:
 מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: לילא
 אירא מה יעשה לי אדם: לי בעזרי ואני
 אראה בשנאי: טוב לחסות ביי מבטח באדם
 טוב:

ראש חדש

טוב לחסות ב"י מבטח בנדיבים: כל גוים סבכוני בשם
י כי אמילם: סכוני גם סכוני בשם י כי אמילם:
סכוני כדברים דעכו באשקוצים בשם י כי אמילם:
דחה דחיתני לנפלו י עזרני: עזו ומרת יה והיל
לישועה: קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין
עשה חיל: ימין רוממה: ימין עשה חיל: לא
אמות כי אחיה: ואספר מעשיה: יסר יסרני יה
ולמות לא נתנני: פתחו לי שערי צדק אבא במ אודה
יה: זה השער ליי צדיקים יבאו בו:

אודה כי עניתני ותהיל לי לישועה: אבן מאסו
הבונים היתה לראש פנה: מאת י היתה זאת
היא נפלאת בעינינו: זה היום עשה י נגלה
ונשמחה בו:

אנא י הושיעה נא: אנא י הצליחה נא:

ברוך הבא בשם י ברכנוכם מבית י: אל יראו
לנו אסרו חג בעבתים: ער קרנות המזבח:
אלי אתה ואורך אלהי ארוממך: הודו ליי כי טוב
כילעולם חסדו:

יהללוך י אלהינו כל מעשיך וחסדיך: וצדיקים
עשיר צונק: ועמך בית ישראל כלם
ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו את שם כבודך
כי לך טוב להודות ולשמך נעים לומר: ומעולם

ועד

ראש חדש

קעו

עַד עוֹלָם אֲתָהּ אֵל • בְּרוּךְ אַתָּה יי • מֶלֶךְ מְהֻלָּל
בַּתְּשֻׁבּוֹת אָמֵן :

וחומר קדיש ותקבל • וקודם שיוציא ש"צ ס"ח אמר פסוקים אלו :

יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל
יעזבנו ואל יטשנו : הושיעה את עמך וברך

את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם : הושיע יי את
עמך את שארית ישראל בעבור דוד עבדך אל תשב
פני משיחך :

וכשמציא ספר תורה אומר גדלו כמו בחול :

וקוין ארבעה גברי בפרשה זאת • כהן שלשה פסוקים • לוי חזר ואמר עד
רביעית ההין • שלושי עד ונסכה • רביעי עד ונסכו :

קריאה של ראש חדש

ידבר יי אל משה לאמר : צו את בני ישראל
ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי

ריח ניחחי תשמרו להקריב לי בסעודו : ואמרת להם
זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה

חמיס שנים ליום עלה תמיד : את הכבש אחד
תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים :

ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן בתיר
רביעת דהין : עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח

ניחח אשה ליהוה : ונסכו רביעת דהין לכבש האחד
בקר שהסך נסך שכר ליהוה : ואת הכבש השני

תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה
אשה

והנכורה חלוצי ישר על עם בחיך כהים הזה לעמוד עדה אנוכי סוף הדשע המעטין עלנו וצא לנו
למנוס ולגם נקיים וכרוב גאונך להרוס קמך הרוס ורוח השאס וירצה נא לפעך שיח שפת הוהינו
בתכליתנו היום דומה קרבן השעיר להפיץ ענווה המקטרג מעלנו ויהא החזק הזה סוף וקן לכל
גזונתו תחלה וראש לפלוג נפשיט אהבת שלם תביא לעמך עדה סגולתך ובריב אבות לב עם
תוכך ויהי תירי חזק בחלשנו ותלי שבת בשבתנו יבא כל בער להשתחות חול הדת כבודך
בידועלים ואת צמח דוד תהיה תעמיח וקרנו הרוס כי שוערך יראו שטט ויגלה כבודנו ועל חושני
בהר ציון לשפוט אתה קשט ויהיב לך החלטה ויהיב לך על כל הארץ כיום ההוא יהיב את
ועמו אחר על שחק על יתיק על הוהך על קדשךך ולעמן קדוש יב ציפוי שחור הוה ויב ציפוי
שחור אהיה האמירים כי ב ראשי חדשים ילמדו ללצו ויהי נועם ונא ואת תפילתי ונא

ואח"כ יאמר יי
ואברהם זה בא בתי
ויהי ברך את אברהם בכל
ובדיה יאמר נחייט כן יי
רצון חלפתך לויס חיים ונתן
עולם אשר כידו נפש פלחי
אמן סלה :

קודם התאמת פת יאמר
יהיה לוי אברהם נפתח יתח
אבי יעקב אל יקשע
ו' לה' יאמר עתה אשע זו
שעת נחמים לקבל תפלתנו
לפתך כרצון להויר תיין טקדון
לשורר אהבה קודם לעלב אש
יחלפת דעה ויתר ביה השפע בכל
העלמות ובכח סגולת תפילתי

היום האיה פטר כמשפט
האורים והיו לאמור על כפא
דנו ועל חלבתו להכין אורה
ולשעה נמשפט ונצדקה
שעון נשתחך יתא כה עני יא
כמה צדקה כארץ הוציא צדקה
וכנה צדקה תצא יח וקרוב
והשאל עד היתר ליתחן לראש
ב חלכיס בכפר אחד : וחזו
השפע ההוא שפשלנו לנו
כט חלכיס כט רחל אהנו
ישוע נחמים על עין לבון
את לבנינו להכה וליאה אה
שחק יאה הרוחמות ולעבדך
כאמת אמתנו נודענו נודע
קדשנו ויהי נא לצד חשון
לעט חלכין הקדושים שריה חסד

קריאה של ראש חודש

אִשֶּׁה רֵיחַ נִיחַח לַיהוָה :

פ

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנֵי עֶשְׂרֵנִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֲלֵת שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ עַל־עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה :

פ

וּבְרֵאשִׁי חֹדֶשׁ כִּסְלֵו תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם : וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֵנִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לִפְרֵי הָאֶחָד : וְשְׁנֵי עֶשְׂרֵנִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד : וְעִשְׂרוֹן עִשְׂרוֹן סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְכִבְשֵׁי הָאֶחָד : עֹלָה רֵיחַ נִיחַח אִשֶּׁה לַיהוָה : וְנִסְכֵיהֶם חֹצֵי הַהֵיחַל יִהְיֶה לִפְרֵי וְשִׁלִּישֵׁת הַהֵיחַל לְאֵיל וּרְבִיעֵת הַהֵיחַל לְכִבְשֵׁי יַיִן זֹאת עֲלֵת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁ לַחֹדֶשׁ הַשָּׁנָה : וְשַׁעִיר עֲזִים אֶחָד לַחֹטָאת לַיהוָה עַל־עֲלֵת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ :

חומר קדוש לעולה

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹדֵי יְהַלְלוּךָ סֵלָה : אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁכְבָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁי אֱלֹהֵיו :

קָמָה תְהַלְלֵה לְדוֹד אֲרוֹמְמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֲבֹרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכֹל יוֹם אֲבֹרְכָךָ

וְאֶהְלֵלְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹלֵי יְיָ וּמְהַלְלֵי מְאֹד וּלְגַדְלָתוֹ אֵין חֶקֶר : דוֹד לְדוֹד יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ : הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָה וּדְבַר גְּפֹלְאֶתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעֹז נוֹרְאֹתֶיךָ יֵאֱמֹר

וּגְדַלְחֶךָ

ראש חדש קעו

וגדלתך אספרננה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך
 ידננו : חנון ורחום " ארך אפים וגדול חסד :
 טוב " לכל ורחמיו על כל מעשיו : יודוך " כל מעשיך
 וחסידיך יברכוכה : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך
 ידברו : להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר
 מלכותו מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך
 בכל דור ודר : סומך " לכל הנפלים וזוקף לכל
 הנפופים : עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את
 אכלם בעתו : פותח את ידך ומשביע לכל חירצון :
 צדיק " בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב "
 לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמרת : רצון יראיו
 יעשה : ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר " את כל
 אהבו : ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת " ידבר פי
 ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך
 יה מעתה ועד עולם הללו יה :

ונא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם " : ואני
 זאת בריתי אותם אמר " רוחי אשר עליך
 ודברי אשר שמתי בפיה לא ימוש מפיה זרעך
 ומפי זרע זרעך אמר " מעתה ועד עולם :

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא זה אל
 זה הואמר קדוש קדוש קדוש " צבאות
 מלא כל הארץ כבודו : ומקבלין דין מזדין ואמרין קדיש

כג א 1 23 ביאמי

ראש חדש

בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁבִינְתִּיהָ • קְדִישׁ עַל אֲרֵעָא
עוֹבֵד נְבוֹרְתִּיהָ • קְדִישׁ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמִי עַלְמִיָּא " צְבָאוֹת
מְלִיכָא כָּל אֲרֵעָה זְוִי יְקָרָה: וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ וְאֲשַׁמַּע
אֲחֵרִי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד " מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלַחְנִי
רוּחָא וְשִׁמְעִית בְּתֵרֵי קָל זִיע סְגִיָּא דְמִשְׁבַּחִין
וְאִמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דִּי מֵאֲתֵר בֵּית שְׁבִינְתִּיהָ " יִמְלֵךְ
לְעֵלְמָא וְעַד: " מַלְכוּתִיהָ קָאִים לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמִי עַלְמִיָּא:
" אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ • שְׁמֵרָה זֹאת
לְעוֹלָם לִיצֵר מַחֲשָׁבוֹת לִבְבַּ עַמְּךָ • וְהִכֵּן לִבְבָם אֱלֹהֵי:
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשְׁבִּיב אִפּוֹ
וְלֹא יַעִיר כָּל חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה " טוֹב וְסֹלַח • וְרַב חֶסֶד
לְכָל קְרֹאֵיךָ: צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת:
חֲתַן אֱמֶת לִיעֻקֵּב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְתָּינוּ מִיְמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם יַעֲמֵם
לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סְלָה: " צְבָאוֹת עֲפָנוּ • מִשְׁנֵב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֻקֵּב סְלָה: " צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם נִטַח
בְּךָ: " הוֹשִׁיעָה • הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרֹאֵנוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים
וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת • וְחַיִּי עוֹלָם נִמְעַן
בְּתוֹכְנוּ: הוּא יִפְתַּח לָבְנוּ בְּתוֹרָתוֹ • וְיִשִּׁים בְּלִבְנוּ
אֲהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ • לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ • וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְנוּ
שְׁלָם • לְמַעַן לֹא נִגַּע לְרִיק • וְלֹא נִלְדַּד לְכַהֲלָה:

ראש חדש קעח

יהי רצון מלפניך • יי אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור
 חקך ומצותיך בעולם הזה • ונזכה ונחיה ונירש טובה
 וברכה לחיי העולם הבא : למען זמרה כבוד ולא
 ידום יי אלהי לעולם אורך : יי חפץ למען צדקו •
 יגדיל תורה ויאריך : ויבטחו בה יודעי שמך • כי
 לא עזבת דרשיך : יי אדונינו • מרה אדיר שמך
 נכר הארץ : חזקו ויאמץ לבבכם כל
 המיחלים ליי :

ומחזירין ספר תורה למקומן ואומרים יהללו כמו בחול

ואומר קריש לעילא

מוסף לראש חדש

יי אדני שפתית הפתח • ופי יגיד תהלתך :
 ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו • אלהי
 אברהם • אלהי יצחק • ואלהי יעקב : האל
 הגדול הגבור • והנורא • אל עליון גומל חסדים טובים •
 קונה הכל וזוכר חסדי אבות • ומביא גואל לבני בניהם
 למען שמו באהבה : מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך
 הר אתה יי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה • רב
 להושיע בקיץ (מוריד הטל) ובחורף (משיב
 הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חיים בחסד • מחיה
 מתים ברחמים רבים • סומך נופלים • ורופא חולים :

כג ב 2 3 ומתיר

מוסף לראש חדרש

ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיני עפרי מי כמוך
בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח
ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה
מחיה המתים:

כחורת שליח צבור התפלה אומר

כתר יתגולך יי אלהינו מלאכים המוני מעלה
ועמך ישראל קבוצי מטה יחד כלם קדושה
לך ישלשו בדבר האמור על יד נביאך: וקראוה
אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא
כל הארץ כבודו: לעמם משבחים ואומרים:
ברוך כבוד יי ממקומו: ובדברי קדשך כתוב לאמר:
ימלך יי לעלם אלהיך ציון לדר ודר הללו יי:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
יהלוק סלה ביאל מלך גדול וקדוש אתה:

יהי רצון לך שיהיה ברוך אתה יי האל הקדוש:

ראשי חדרשים לעמך נתת זמן כפרה לכל תולדותם
בהיותם מקריבים לפניך זבחי רצון ושעירי
חטאת לכפר בעדם זכרון לכלם יהיה תשועת
נפשם מיד שונא: מזבח חדרש בציון תכין ועולת
ראש חדרש נעלה עליו ושעירי עזים נעשה ברצון
ובעבודת בית המקדש נשמח כדנו: ושירי דוד עבדך
נשמע בעירך האמורים לפני מזבחך אהבת עולם

תביא

מוסף לראש חדרש קעט

תביאל להם • וברית אבות לבנים תזכור: יהי רצון
 מלפניך • יי אלהינו ואלהי אבותינו • שתעלנו
 בשמחה לארצנו ותשענו בגבולנו: ושם נעשה
 לפניך את קרבנות חובותינו • תמידין בסדרן ומוספין
 כהלכתן: את מוסף יום ראש החדש הזה נעשה
 ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך • כמו שכתבת
 עלינו בתורתך על ידי משה עבדך • מפי כבודך
 נאמר: ובראשי חדשיכם תקריבו עלי ליי פרים
 בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה
 תמימים: ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה
 עשרנים לפר • ושני עשרנים לאיל • ועשרון לכבש
 זין כנסכו • ושעיר לכפר • ושני תמידין כהלכתן:
 אלהינו ואלהי אבותינו • חדש עלינו את החדש
 הזה • לטובה ולברכה לששון ולשמחה
 לישועה ולנחמה • לפרנסה ולכלכלה • למחילת
 חטא ולסליחת עון: ויהי החדש הזה סוף וקץ לכל
 צרותינו • תחלה וראש לפדיון נפשנו • כי בעמך
 ישראל מכל האומות בחרת • וחקי ראשי חדשים
 להם קבעת ברוך אתה יי מקדש ישראל וראשי
 חדשים:

לקח פירות חלק מ

אנו חקיינו השירה הזו לכו
 ולעזר בחינת הקדושה דהלכות
 ועשיה כאלוהיך בקלילות כבוד
 יא אגת הקדושה בני שחוק
 לעלך לעצמה שבה ש' חזיר
 חטא שאנו חשיתן לקלילות
 כשערכה שלחמארה לחיובים
 על ידיו כעליותם עד כי
 כח יומם ובלע החזיר לעצמ:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
 והשב העבודה לדביר ביתך • ואשי ישראל
 כג ג 3 23 ותפלתם

מוסף לראש חדרש

והפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון

תמיד עבודת ישראל עמך:

ואתה ברחמיך הרבים תחפון בנו ותרצנו ותחזינה

עינינו בשובה לציון ברחמים ברוך אתה יי המיוחד

שכינתו לציון:

11

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה

הוא יי אלהינו

ואלהי אבותינו אלהי כל

בשר יוצרנו יוצר

בראשית פרכות

והודאות לשמך הגדול

והקדוש על שהחייטנו

וקיימתנו: כן תחיינו

ותחננו ותאסוף גליותינו

לחצרות קדשך לשמור

חקיך ולעשות רצונך

ולעבדך בלבב שלם על

שאנו מודים לך ברוך

אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה

הוא יי אלהינו

ואלהי אבותינו לעולם

ועד צורנו צור חיינו ומגן

ישענו אתה הוא לדר ודר

גודה לך וגספר תהלתך

על חיינו המסורים בידך

ועל נשמותינו הפקודות

לך ועל נפיק שבכל יום

עמנו ועל נפלאותיך

וטובותיך שבכל עת

ערב ובקר וצהרים

הטוב כילא כלו רחמיך

המרחם כי לא רתמו

חסדיך כי מעולם קיינו

לך:

על הנפסים על הפירקן על הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות
ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה :

ימי מתתיה בן יוחנן בהן גדול השמונאי ובניו כשעמדה עליהם
מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשפכם מתורתך
ולהעבירם מחקי רצונך : ואתה ברחמיה הרבים עכדת להם בעת
צרתם רבת את ריבם הנת את הינס נקמת את נקמתם מספרת
גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים ורשעים ביד צדיקים
וטמאים ביד טהורים ונורים ביד עוסקי תורתך ודך עשית שם
גדול וקדוש בעלמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה
ופירקן פהיום הזה ואחר כך באו בניך לרביר ביתך ופינו את היכלך
וטהרו את מקדשך וחדלקו גרות כחצרות קדשך וקבעו שמונה
ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמכם נסים ונפלאות ונודה לשמך
הגדול סגה :

ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא תמיד שמך
מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה
והללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך אתה הי
י הטוב שמך ולך נאה להודות :

ובחנות שלוח צבור העמידה אומר זה :

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת
בתורה : הכתובה על ידי משה עבדך
האמורה מפי אהרן ובניו הכהנים עם קדושיך
באמור : יברכה וישמרך : יאר פניו אליך ויחנה :
ישא פניו אליך וישם לך שלום : וישמו את שמי על
בני ישראל ואני אברכם :

כג ד 4 23 שים

מוסף לראש חרש

שֵׁם שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וּבִרְכָנוּ אֲבִינוּ
כְּלָנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נָתַתְּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
תּוֹרָה וְחַיִּים אֱהִיָּה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרִכָּה
וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַב
עֹז וְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן:
יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי:
אֱלֹהֵי נַצּוּר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה:
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּסִים וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכֹל
תְּהִי הַפְּתִיחַ לְבִי בְּתוֹרַתְךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף
נַפְשֵׁי וְכֹל הַקְּמִים עָלַי לְרַעָה מִהֲרַהֵר הַפֵּר עֲצָתִם
וְקַלְקַל מַחֲשֹׁבוֹתַם: יְהִיו כְּמוֹץ לְפָנֶיךָ רוּחַ זִמְלֶאךָ יי
דַּחֲרָה: לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי:
עֲשֵׂה לְמַעַן שִׂמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרַתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי
וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן:

כאן יבט כשם הקדוש כשילג
הנהג להעלה כן לה טאמר
יהא יאזא כבון כלהעלמים
אשכ ולמשן שמך הגדול
יהא ינע קזה שתחלא שאת
כצע והזמן לי פרי נטה

בְּעֵלֵי חַסְדֵיךָ וְלֹא בְּעֵצָה וְלֹא בְּכֹחַ וְלֹא בְּכֹחַ
וְאֹמֵר קְדוֹשׁ תִּתְקַבֵּל
נַפְשֵׁי אֶת יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהַדָּר
לְבָשֶׁת: עֲטָה אֹר בְּשִׁלְמָה נוֹטָה שְׁמַיִם
כִּירֵעָה

יהא נחירי ותגע
לגי אהכך ויהא חביר שלשקונט

מוסף לראש חדרש קפא

כִּירְיָעָה: הַמְקָרָה בַּמַּיִם עֲלֵי־וְתוֹ הַשֶּׁם עֲבִים רַכּוּבוֹ •
 הַמְהַלֵּךְ עַל בְּנֵי־רוּחַ: עִשָּׂה מִלֵּאכִי־רוּחוֹת • מִשְׁרֵתוֹ
 אֵשׁ לַהֵט: יִסֵּד אֶרֶץ עַל מְכוּנִיָּה בַל תִּמוּט עוֹלָם וְעַד:
 תְּהוֹם כָּל־בוֹשׁ כִּסִּיתוֹ • עַל הַרִים יַעֲמְדוּ מַיִם: מִן גַּעֲרַתְךָ
 נִוְסוּן • מִן קוֹל רַעֲמֶךָ יִחְפְּזוּן: יַעֲלוּ הַרִים יִרְדּוּ בִקְעוֹת •
 אֶל מְקוֹם זֶה יִסְדֵּת לָהֶם: גְּבוּל שִׁמְתָּ בַל יַעֲבְרוּן • בַּל
 יִשְׁבּוּן לִכְסוֹת הָאָרֶץ: הַמִּשְׁלַח מֵעֵינַיִם בְּנַחֲלִים • בֵּין
 הַרִים יִהְלִכוּן: יִשְׁקוּ כָל חֵיתוֹ שָׂדֵי • יִשְׁבְּרוּ פְּרָעִים
 צִמָּאִם: עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן • מִבֵּין עִפְאִים יִתְּנוּ
 קוֹל: מִשְׁקָה הַרִים מֵעֲלֵי־וְתוֹ • מִפְּרֵי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע
 הָאָרֶץ: מִצְמִיחַ חֲצִיר לִבְהֵמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדֵת הָאָדָם •
 לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ: וַיֵּן יִשְׁמַח לִבֵּב אֲנוּשׁ לְהַצְהִיל
 פָּנִים מִשִּׁמּוֹן • וּלְחֶם לִבֵּב אֲנוּשׁ יִסְעֵד: יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי־יֵי
 אַרְזֵי לִבְנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ • חֲסִידָה
 בְּרוּשִׁים בֵּיתָה: הַרִים הַגְּבוּהִים לִיעֲלִים • סְלַעִים כַּחֲסָה
 לְשִׁפְנַיִם: עִשָּׂה יִרְחַל מוֹעֲדִים • שֶׁמֶשׁ יִדַּע מְכוֹאוֹ:
 תִּשֶׁת חֲשֵׁךְ וַיְהִי לַיְלָה • בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר:
 הַכְּפִירִים שְׂאֲגִים לִטְרַף • וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלִם: תִּזְרַח
 הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֱסֹפוֹן • וְאֵל מֵעוֹנֹתֶם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם
 לַפְּעֹלוֹ • וּלְעֲבֹדֵתוֹ עֲרֵי עֶרֶב: מִה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ • כָּל־כֶּסֶם
 בַּחֲכָמָה עִשִּׂיתָ • מִלֵּאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה: • זֶה הֵי־גְדוֹל
 וְרַחֲבֵי־יָדַיִם שֶׁם רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר • חֵיוֹת קָטְנוֹת עִם
 גְּדֹלוֹת

מוסף לראש חודש

גְּדִלוֹת: שֵׁם אֲנִיֹּת יִהְיֶה לְכֹן • לְדִתָּן זֶה יִצְרֶת לְשֹׁחַק
בו: כֹּלֶם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן • לְתֵרֵת אֶכְלֶם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן
לְהֶם יִלְקֹטוּן • תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פְּנֶיךָ
יִבְהִלֹן תִּסְפֶה רוּחַם יִנְעוּן • וְאֵל עִפְרַם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח
רוּחְךָ יִבְרָאוּן • וְתַחֲדָשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יֵהי כְבוֹד יי לעוֹלָם •
יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט לָאָרֶץ וְתִרְעַד • יִגַע בְּהַרִים
וַיַעֲשֶׂנוּ: אֲשִׁירָה לִי בְּחַיֵּי אֹמְרָה לֵאמֹר בְּעוֹדֵי: יַעֲרַב
עֲלֵיו שִׁיחֵי אֲנִכֵי אֲשַׁמַּח בִּי: יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ
וְדָשְׁעִים עוֹד אֵינֶם • בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת יי הַלְלוּ יי:

ואומר קדיש זה שלמא רבא

קוּהַ אֵל יי חוֹק וַיֵּאמֶן לְבָהּ וְקוּהַ אֵל יי:

אֵין קְדוֹשׁ בִּי כִּי אֵין בְּלִתְךָ וְאֵין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ: כִּי מִי
אֱלוֹהַּ מְבַלְעֵדֵי יי וְמִי צוּר זוֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ: אֵין
בְּאֱלֹהֵינוּ • אֵין בְּאֲדוֹנֵנוּ • אֵין כְּמִלְכֵנוּ • אֵין כְּמוֹ שִׁיעֵנוּ:
מִי כְּאֱלֹהֵינוּ • מִי כְּאֲדוֹנֵנוּ • מִי כְּמִלְכֵנוּ • מִי כְּמוֹ שִׁיעֵנוּ:
נֹדֶה לְאֱלֹהֵינוּ • נֹדֶה לְאֲדוֹנֵנוּ • נֹדֶה לְמִלְכֵנוּ • נֹדֶה
לְמוֹ שִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ • בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ • בְּרוּךְ
מִלְכֵנוּ • בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ • אַתָּה
הוּא אֲדוֹנֵנוּ • אַתָּה הוּא מִלְכֵנוּ • אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:
אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ • אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחַנּוּהָ
כִּי בְּאֲמוּעֵד:

תְּנָא רְבִי אֱלִיהוּ • כָּל הַשּׁוֹנֶה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם

מובטח

מוסף לראש חודש קפב

מונבטה ליו שהוא בן העולם הבא. שנאמר
 הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות :
 אמר רבי אלעזר. אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים
 מרבים שלום בעולם. שנאמר. וכל בניך
 למודי יורב שלום בניך : אל תקרי בניך. אלא בוניך :
 יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך : למען אחי ורעי
 אדברה נא שלום בך : למען בית יי אלהינו אבקשה
 טוב לך : וראה בנים לבניך שלום על ישראל : שלום
 וב לאהבי תורתך ואין למו מבשול : יי עז לעמו יתן יי
 יברך את עמו בשלום :

ואומר קדיש ודבנן

ברכו את יי המבורך :

ואמרים הקהל בלחש

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא. שהוא ראשון. והוא אחרון. ומבלעדיו
 אין אלהים : יהי שם יי מבורך. מעתה ועד עולם :
 ומרוקם על כל ברכה ותהלה :

ועונין בקל רם

ברוך יי המבורך לעולם ועד :

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדולה ליוצר
 בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות.
 ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו
 בהם וגורלינו ככל המונם : ❧

ואנחנו

מוסף לראש חדרש

וּאֲנַחֲנוּ כְרַעִים וּמִשֵּׁת חוּיִם לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם
וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְשֹׁכֵנֵת
עִזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים:
הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר אִמַּת מַלְכֵנוּ וְאַפֶּם
זוֹלָתוֹ כִּכְתוּב בַּתּוֹרָה וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּת
אֵל לְבַבְךָ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

מוסף שבת וראש חדרש

אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
קוֹנֵה הַכֹּל זוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְכִיֵּא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָרָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן בְּרוּךְ
אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחִיהַ מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ בְּקִיץ (מוֹרִיד הַטַּל) וּבְחֵיף (מְשִׁיב
הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיהַ
מֵתִים בְּרַחֲמֵי רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים:
וּכְתוּב

מוסף שבת וראש חודש קפג

ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיני עפר • מי כמוך בעל גבורות ומירומה לך • מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה • מחיה המתים:

בחזרת המוסף יאמר ש"צ

נתר יתנו לך • אלהינו מלאכים המוני מעלה • עם עמך ישראל קבוצי מטה יחד כלם קדושה לך • ישלשו • בדבר האמור על יד נביאך • וקרא זה אלה ואמר קדוש • קדוש • קדוש • צבאות מלא כלהארץ כבודו: כבודו מלא עולם • ומשרתיו שואלים • איה מקום כבודו להעריצו • לעמתם משבחים ואומרים • ברוך כבוד • ממקומו: ממקומו הוא • יפן ברחמי לעמו • המיחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד • אומרים פעמים באהבה • שמע ישראל • אלהינו • יאחד: הוא אלהינו • הוא אבינו • הוא מלכנו הוא מושיענו • הוא יושיענו ויגאלנו שנית וישמיענו ברחמי לעיני כל חי לאמר הן גאלתי אתכם אחרית בראשית להיות לכם לאלהים אני • אלהיכם: ובדברי קדשך כתוב לאמר: ימלך • לעלם • אלהיך ציון • לדרודר הללויה:

אתה קדוש • ושםך קדוש • וקדושים בכל יום • יהללוך סלה • כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך

מוסף שבת וראש חדש

ברוך אתה יי האל הקדוש :

אתה יצרת עולמך מקדם • כלית מלאכתך ביום
השביעי • בחרת בנו מכל האמות •
ורצית בנו מכל הלשונות • וקדשתנו במצותך •
וקרבתנו מלבנו לעבודתך • ושמה הגדול והקדוש
עלינו קראת • ותתן לנו "אלהינו באהבה • שבתוח
למנוחה • וראשי חדשים לכפרה: ולפי שחטאנו
לפניך "אלהינו ואלהי אבותינו • חרבה עינו •
ושמם מקדשנו • וגלה יקרנו • ונטל כבוד מבית חינו •
ואין אנו יכולין להקריב לפניך קרבן • ולא כהן שיכפר
בעדינו: יהירצון מלפניך • "אלהינו ואלהי אבותינו •
שתעלנו בשמחה לארצנו • ותטענו בגבולנו • ושם
נעשה לפניך את קרבנות חובותינו • תמידין כסדך
ומוספין בהלכתן • את מוספי יום המנוח הזה •
ויוס ראש החדש הזה • נעשה ונקריב לפניך באהבה
במצות רצונך • כמו שכתבת עלינו בתורתך • עליך
משה עבדך • כאמור: וביום השבת שני כבשים
בני שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת רותמו
ונסכה: ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליי פרים בני
בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם: ומנחתם ונספיהם כמדבר • שלשה
עשרנים

מוסף שבת וראש חדש קפר

עֲשֵׂר־נִים לַפֶּרֶךְ וְשְׁנֵי עֲשֵׂר־נִים לְאֵיל וְעֵשֶׂר־נִים לְכַבֵּשׂ
 וַיֵּין בְּנִמְכּוֹ וְשֵׁעִיר לְכַפֵּר וְשְׁנֵי תַמְרֵי דִין כְּהַלְכֵתָן :
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ
 הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׂמְחָה
 לְשׁוֹעֵת וּלְנַחְמָה לְפָרְנֶסָה וּלְכֻלְכְּלָה לְמַחִילַת חַטָּא
 וּלְמַלְיַחַר עֵזוֹ וְיִהְיֶה הַחֲדָשׁ הַזֶּה סוּף וְקֵץ לְכָל
 צְדוֹתֵינוּ תַחֲלֶה וְרֵאשׁ לְפָרִיזוֹן נַפְשֵׁנוּ כִּי בַעֲמֻךָ
 יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָאוֹמוֹת בְּחַדְתָּ וַחֲקִי רֵאשִׁי חֲדָשִׁים
 לָהֶם קִבְעַת יִשְׁמַח וּבְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי
 עֲנִי עִם מְקוֹדְשֵׁי שְׁבִיעִי כָּל־סֵם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ
 מִטּוֹבְךָ וּבִשְׁבִיעִי רְצִירַת בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ חֲמִדַת יָמִים
 אוֹתוֹ קִרְאֵת :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בְּמִנּוּתֵינוּ קִדְשֵׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ שִׁים חֲלֻקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ שְׁבַעֲנוּ
 מִטּוֹבְךָ שִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ וּמַהֲרָ לְבַנּוֹ לְעַבְדְּךָ
 בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבָּת
 קִדְשָׁךָ וְיִנּוּחוֹ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקוֹדְשֵׁי שְׁמֶךָ
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקוֹדֵשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים :
 רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַעֲמֻךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלַתֶם שְׁעָרָה
 וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל
 וּתְפַלְתֶם מֵהֲרַח בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן
 תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

ואתה

מוסף שבת וראש חרש

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּיֵן בָּנוּ וְתִרְצָנוּ • וְתַחֲוִינָה
עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחֲזִיר
שְׂכֵנֵינוּ לְצִיּוֹן:

<p>מורדים אנחנו לך שאתה הוא "אלהינו • ואלהי אבותינו • אלהינו • ואלהי אבותינו • אלהי כל בשר • יוצרנו • יוצר בראשית • ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש • על שהחייטנו • וקיימתנו : כן תחיינו ותחננו • ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך • לשמור חקיך • ולעשות רצונך • ולעבדך בלבב שלם • על שאנו מודים לך • ברוך אל ההודאות :</p>	<p>מורדים אנחנו לך שאתה הוא "אלהינו • ואלהי אבותינו לעולם ועד • צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא לדרך ודרך נודה לך וגספר תהלתך • על חיינו המסורים בידך • ועל נשמותינו הפקודות לך • ועל נסיה שבכל יום עמנו • ועל נפלאותיך וטובותיך • שבכל עת • ערב • ובקר • וצהרים • הטוב כילא כלו רחמיך • המרחם כי לא רתמו חסדיך • כי מעולם קוינו לך :</p>
--	--

בחנוכה אומרים זה

על הגסים על הפורקן על הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות
ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה :
בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו • כשעמדה עליהם
מלכות

מוסף שבת וראש חרש קפה

מלכות יגן הרשעה על עמך ישראל לשבחתם מתורתך ויהעביבם מחקי רצונך: ואתה ברכתם הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים וזדים ביד עוסקי תורתך וקד עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופירקן פתיוס הנה ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופינו את היכלך וטהרו את מקדשך וחדקו גרות במצרות קדשך וקבעו שמונה ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמהם נפים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סכה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלבנו לעולם ועד וכל החיים יזרוה סלה ויחללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

ובחזרת שליח צבור המוסף אומר זה:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלישת בתורה: הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו הכהנים עם קדושיך כאמור: יברכה וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום: וישמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך: וברכנו אבינו כלנו יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו

מוסף שבת וראש חודש

תורה וחיים • אהבה וחסד • צדקה ורחמים ברכה
ושלום • וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל ברכ
עוז ושלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן :
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי :
אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה :
ולמקללי נפשי תרום • ונפשי כעפר לכל
תהיה פתח לבי בתורה • ואחרי מצותיך תרדוף
נפשי וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם
וקלקל מחשבותם : יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך יי
דחה : למען יחלצון ידיך הושיעה ימין ועניי :
עשה למען שמך עשה למען ימין עשה למען
תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי : עשה שלום במרומו
הוא ברחמי • יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן :

קדיש תתקבל • כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא • וקדיש דרבנן
ועלינו לשבח • כמו בשבת :

תיקון

תיקון חנוכה

בנייה בכסליו נכנסו יונים להיכל וטמאו כל השמני' ולא היה להם שמן פהור כ' אפד' א"ש של שמן התום בחותמו של כ"ג ולא היה מספיק אותו השמן כ'א להדליק ליל א' תעשה נס באותו השמן שהדליקו ממנו ח' לילות ולפרסום אותות הנס אנו מדליקין מל'ה בכסליו ח' לילות • מצאנו במדרש כיון שבאו כל נשיאי השבטים והקריבו איש את קרבנו להנחת המזבח ושכטו של לוי לא הקרי' חלש דעתו של אהרן על שלא זכו בני שכטו להקרי' למלאכת המזבח והקב"ה הניח דעתו וא"ל שעתידין בני בניו לעש' חנוך אחר בפני עצמן וזהו הנחת הנרות שעשו השמונאי ובניו שהיו סורעו של אהרן ולזה נסמכה פרשת הנרות לתנוכת המזבח לכך נראה שמנהג יפה הוא :

ליל כ"ה בכסליו נכנסים לכוית הכנסת ומתפללים תפלת ערבית כמו בחול • ואחר העמידה אמר ש' צ' קריש התקבל • ומדליקין נר חנוכה בבית הכנסת כרי לפרסם הנס ומצוה המוכהו להדליק בשמן וית זך וקובעין נר חנוכה בפתח הבית בצד שמאל ופתח לילי' להדליק הנרות מצד שמאל לצד ימין ליל' ראשון נר א' ובכל לילה מסיק נר אחד עד שמנה לילות אסור נמצא שמדליק בשמנה לילות ל"ו נרות ואסור להשתמש לאורן ואחר שמנה לילות אסור ליהנו מאותן הפתי' ומן השמן הנשאר אפילו חוץ הפך אם זימן אותו להחליק נר חנוכה אלא צריך להיות נוהר לשרוף אותם בענין שלא ישתמש מאותה השריפה וקודם שידליק מכריך ברכות אלו שלשה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו

במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים

לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה :

בליל ראשון אומרים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו

והגיענו לזמן הזה : ע"כ

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל הפורקן

ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות

ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן

הזה עלידי כהניך הקדושים וכל שמונת ימי חנוכה

כד ב ב 2 24 הנרות

חנוכה

חַנּוּצוֹת הַלְלוּ קֹדֶשׁ הֵן וְאֵין לְנוֹדוֹשׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן
אַלֵּא לְרֵאוֹתֵן בְּלִבְךָ כְּדֵי לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ עַל נִסֶּיךָ וְעַל
יְשׁוּעָתִיךָ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ :

לְ מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד : אֲרוֹמְמָךָ יי כִּי
דָלִיתָנִי וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אִבִּי לִי : יי אֱלֹהֵי
שׁוּעָתִי אֵלֶיךָ וְתִרְפְּאֵנִי : יי הָעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל נַפְשִׁי
חַיִּיתָנִי מִיַּד־בּוֹר : זְמַרוּ לִי חֲסִידֵי וְהוֹדוּ לְזִכֵּר
קֹדֶשׁוֹ : כִּי רָגַע כָּאֶפֶס חַיִּים בְּרִצּוֹנִי בְעָרֵב יְלִין כְּכִי
וְלִכְקַר רְנָה : וְאֲנִי אִמַּרְתִּי בְשִׁלּוֹי כֹּל אֶמּוֹט לְעוֹלָם :
יי בְּרִצּוֹנְךָ הָעֲמַדְתָּה לְהַרְרִי עַז הַסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הַיִּתִּי
נִבְהַל : אֵלֶיךָ יי אֶקְרָא וְאֵל־ יי אֶתְחַנֵּן : מִדֵּבִעַ
בְּדַמִּי בְרַדְתִּי אֵל שַׁחַת הַיּוֹרֵךְ עִפְרָיִם הַיְגִיד אֶמְתֶּךָ :
שְׁמַע יי וְחַנּוּנִי יי הִיָּה עֲזוֹר לִי : הַפְּכֵת מִסַּפְדֵי לְמַחֹל
לִי פִתַּחַת שְׁקִי וְתִאֲזַרְנִי שִׁמְחָה : לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד
וְלֹא יִדְּמוּ יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֵדָה :

שחרית נכנסים לבית הכנסת ואומרים הוסיפות כמו בחול עד כי גמל עלי
ואחר כך אומרים מזמור שיר חנוכה הבית לדוד : וגומרים התפלה
כמו בחול עד כי מעולם קוינו לך ואחר כך אומרים זה :

עַל הַנְּסִים עַל הַפּוֹרְקָן עַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת
וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת שְׁעִשִׁית לְאַבּוֹתֵינוּ
בַּיָּמִים הָהֵם וּבְזִמְנֵי הַזֶּה : בִּימֵי מַתְתִּירָה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן
גָּדוֹל חֲשָׁמוֹנָאִי וּבְנָיו כִּשְׁעֲמָדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְחָם מִתּוֹרְתְךָ וְלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רִצּוֹנְךָ
וְאֵת

קפו

חנוכה

וְאֵת־הַבְּרַחְמִיָּה הַרְבִּים עֲמַדַּת לָהֶם בַּעַת צְרַתְכֶם רַבַּת
 אֶת־רִיבֵם דִּנְתָּ אֶת־דִּינֵם נִקְמַת אֶת־נִקְמַתְם מִסֶּרֶת
 גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִּים וְרִשְׁעִים בְּיַד
 צְדִיקִים וְטַמְאִים בְּיַד טְהוּרִים חֲדָים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ
 וְלֶךָ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ כְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל
 עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוּלָה וּפְדוּרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה : וְאַחַר כֵּן
 בָּאוּ בָנֶיךָ לְדַבֵּר בְּתֶךָ וּפִינוּ אֶת־הַיְכָלְךָ וְטָהְרוּ אֶת־
 מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְעוּ שְׁמוֹנֶה
 יָמִים אֵלֶיךָ כְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים
 וּנְפִלְאוֹת וְגוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלֵה :

ואומרים ועל כולם כמו בחול : ואחר העמידה אומרים ההלל הגדול כמו בראש חודש
 וקדיש לעילא ואומר ש' צ יהי ה' אלהינו עמנו ונומר :

ומציאין ספר תורה ואומר ש' צ גדלו ונו' וקורין בפרשת זאת ל' גברי :

וְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דִּבֶּר אֶל־אֲהֲרֹן
 וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְּבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אָמֹר לָהֶם : ׀ יִבְרַכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ :
 ׀ יֵאָר יְהוָה פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ : ׀ יִשָּׂא
 יְהוָה פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם : ׀ וְשָׂמוּ אֶת־
 שְׁמֵי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֵם : ׀ וַיְהִי בַיּוֹם כָּלוּת
 מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ
 וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלֵי וַיִּמְשַׁחֵם
 וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם : וַיְבָרֵךְ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בֵּית

חנוכה

אֵתֵם הַנְּשִׂאֵי הַמִּטָּה הֵם הַעֲמִידִים עַל־הַפְּקָדִים וְיָבִיאוּ אֶת־קֶרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שְׁש־עֲגֻלֹת צֶבֶד שְׁנֵי עֶשֶׂר בְּקָרְעֻלָּה עַל־שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׂוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר קַח מֵאֵתָם וְהִיוּ לְעֹבֵד אֶת־עַבְדְּתָא אֱהִי מוֹעֵד וְנִתְּתָה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עַבְדָּתוֹ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֲגֻלֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אֶת־שְׁתֵּי הָעֲגֻלֹת וְאֶת־אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עַבְדָּתָם וְאֶת־אַרְבַּע הָעֲגֻלֹת וְאֶת־שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עַבְדָּתָם כִּי אֵיתָמַר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וּלְבְנֵי קָהָת לֹאֲנָתָן כִּי עַבְדָּתָה הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בְּכַתֵּף יִשָּׂאוּ וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת־חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַפְּשִׁיחַ אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת־קֶרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְשִׂאֵי אֶחָד לַיּוֹם נְשִׂאֵי אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת־קֶרְבָּנָם לְחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הַרְּאִשׁוֹן אֶת־קֶרְבָּנוֹ נַחֲשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב לְמִטֵּה יְהוּדָה וְקֶרְבָּנוֹ קֶעֱרֵת כֶּסֶף אַחֶרֶת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בִשְׁמֵן לְמִנְחָה כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זֶה־בִּמְלֵאָה קִטְרֵת פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שָׁנָה לְעֹלָה שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְהִטָּאת וְזֹבֵחַ הַשְּׁלָמִים

קפח

חנוכה

השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
בכשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב :

קדיש לעילא • וטמר התפלה כמו אתמול • וכן בשאר הימים :

יום שני של חנוכה מתפללי' כמו אתמול ויטמרו ההלל • וקדיש לעילא • ומציאין ס'ת
וקורין בוג' נכרי בפרשה זאת • כהן קורא מן ביום השני עד מלאה קטרת • ולוי קורא מן
פר אחד עד סוף הקרבן • שלישי חוזר וקורא מן ביום השני עד סוף הקרבן • וכן כל זה
הסדר בשאר הימים :

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר :
הקריב ארז קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדיש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה :
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר
עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה בכשים בני שנה חמשה
זה קרבן נתנאל בן צוער :

קריאת יום שלישי

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלון :
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדיש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד
לחטאת

חנוכה

לחטאת : ולזבחה שלמים בקר שנים אילים חמשה
עתדים חמשה בבשים בני שנה חמשה זה קרבן
אליאב בן חלון :

קריאת יום רביעי

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן

שדיאור : קרבנו קערת כסף אחת

שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים

בשקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה

בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :

פר אחד בן בקר איל אחד בבש אחד בן שנתו

לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח

השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה

בבשים בני שנה חמשה זה קרבן איצור בן שדיאור :

קריאת יום חמישי

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן

צורישדי : קרבנו קערת כסף אחת

שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל

בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן

למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :

פר אחד בן בקר איל אחד בבש אחד בן שנתו

לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח

השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה

בבשים

קמט

חנוכה

בבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורי שדי :

קריאת יום ששי

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל :
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד
לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה בבשים בני שנה חמשה זה קרבן
אליסף בן דעואל :

קריאת יום שביעי

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד :
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה :
שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
בבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד

חֲנוּכָה

עֲמִיהוּד :

קְרִיאַת יוֹם שְׁמִינִי

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נִשְׂיָא לְבְנֵי מְנַשֶּׁה גְּמֵלֵי אֵל בְּךְ

פְּדֵה צוּר : קָרְבָּנוּ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת

שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מוֹרֵק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מֵלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן

לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה זֵהָב מֵלֵאָה קְטֹרֶת :

פֶּרֶ אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ

לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת : וְלוֹזֶבֶח

הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה

כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֵרֶה קָרְבַּן גְּמֵלֵי אֵל בְּךְ

פְּדֵה צוּר :

פ

בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נִשְׂיָא לְבְנֵי בְּנִימֵן אֲבִירֵן בְּךְ גְּדַעֲנִי :

קָרְבָּנוּ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ

מוֹרֵק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם

מֵלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה

זֵהָב מֵלֵאָה קְטֹרֶת : פֶּרֶ אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־

אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת :

וְלוֹזֶבֶח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים

חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֵרֶה קָרְבַּן אֲבִירֵן בְּךְ

גְּדַעֲנִי :

פ

בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נִשְׂיָא לְבְנֵי־רֵן אַחֲעֹזֶר בְּךְ עַמִּישָׁדִי :

קָרְבָּנוּ

קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק
 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן
 עמישדי: פ

ביום עשתיר עשר יום נשיא לבני אשר פגע יאל בן
 עכרון: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת
 עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל
 אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
 לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
 עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
 פגע יאל בן עכרון: פ

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן:
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת
 עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל

אחד

תנוכה

אֶחָד כִּבְשֵׁי־אֶחָד בֵּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעוֹר־עוֹזִים אֶחָד
לְחֹטָאת: וּלְזִבַּח־הַשְּׁלָמִים בִּקְרִי שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֹתָדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶרֶחַ קָרְבָן
אֲחִירֵעַ בֶּן־עֵינָן:

פ

זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמִּשָּׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשֵׂי־
יִשְׂרָאֵל קֶעֶרֶת כֶּסֶף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מִזְרְקֵי־כֶסֶף שְׁנַיִם
עֶשֶׂר כִּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
הַקֶּעֶרֶה הָאֶחָת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרֵק הָאֶחָד כָּל־כֶּסֶף
הַכֵּלִים אֲלֵפִים וָאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשִׁקְלֵי־הַקֹּדֶשׁ: כִּפּוֹת
זָהָב שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה מֵלֵאֵת קִטְרֹת עֶשְׂרֵה עֶשְׂרֵה הַכֶּף
בְּשִׁקְלֵי־הַקֹּדֶשׁ כָּל־זָהָב הַכִּפּוֹת עֶשְׂרִים וּמֵאָה: כָּל־
הַבִּקְרֵ לְעֹלָה שְׁנַיִם עֶשֶׂר פְּרִים אֵילִם שְׁנַיִם־עֶשֶׂר
כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם עֶשֶׂר וּמִנְחָתָם וְשְׁעִירֵי עוֹזִים
שְׁנַיִם עֶשֶׂר לְחֹטָאת: וְכֹל בִּקְרִי זִבַּח־הַשְּׁלָמִים
עֶשְׂרִים וָאַרְבַּעֶה פְּרִים אֵילִם שְׁשִׁים עֹתָדִים שְׁשִׁים
כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁשִׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי
הַמִּשָּׁח אֹתוֹ: וּבִבְאֹמֶשׁה אֶל־אַהֲלֵ מוֹעֵד לְדַבֵּר אֹתוֹ
וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדַּבֵּר אֱלֹהֵי מַעַל הַכִּפְּרֹת אֲשֶׁר־עַל־
אֲרֹן הָעֵדוּת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִּים וַיְדַבֵּר אֱלֹהֵי:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהֵעֲלִיתְךָ אֶת־הַנֵּרֹת אֶל־מֹלֶךְ
פָּנָי הַמְּנֹרֶה יֵאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת: וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן
אֵל

חנוכה

קניא

אֶל־מֶלֶךְ פְּנֵי הַמְּנֹרָה הָעֵלְיָה נִרְתִּיחַ כַּאֲשֶׁר צִוִּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה׃ וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקְשֵׁה זָהָב עֵד־
 יוֹכֵה עַד פְּרֻחָהּ מִקְשֵׁה הוּא כַּמֵּרָאֵה אֲשֶׁר הִרְאָה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּן־עֹשֶׂה אֶת־הַמְּנֹרָה׃

וגומר כל התפלה כסדר הכתוב ביום ראשון :

ראש חרש טבת שחל להיות כחול מתפללים כשאר הימים רק שאומרים
 אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא בעבודה וכו' ועל הנסים
 וכו' בהודאה • וכו' התפלה וגומרין ההלל • וקדיש התקבל • ומוציאין שני ספרי תורה :

נאשון קורין שלושה נברי בסרשת ראש חרש • ולא יאמר קדיש • ובספר
 שני קורא הרביעי • בהנוכת הנשיאים מענין היום • וקדיש לעילא • ואומר אשרי
 וכו' לציון • ומחזירין הספרים למקומן • ואומר קדיש לעילא • ומתפללין מוסף של
 ראש חרש עם על הנסים • וקדיש התקבל • ברכי נפשי • מוסר שיר הגוברה •
 קדיש יהא שלמא • וקוה אל ה' • ועלינו לשבח :

ואם חל ראש חרש להיות בשבת וחנוכה ליל שבת מדייקין קודם נר חנוכה •
 ואחר כך נר שבת וחיוב כל בר ישראל להדליק נר חנוכה שמונה ללות כסדר
 האמר לעיל אפי' עני המתפרנס מן הצדקה : ומתפללים ערבית כמו בשבת • ומזכירין
 אלהינו בעבודה • ועל הנסים בהודאה • וגומר כמו בשבת : שהרית מתפללי כשאר
 שבתות • וגומרין ההלל • ואומר קדיש • ומוציאין שלושה ספרי תורה • וקורין בספר
 האשון ששה נברי בסדר השבוע • ולא יאמר קדיש • ובספר שני קורא השביעי
 בנרש שבת וראש חרש • ובשלישי קורא בענין היום • וכו' כל התפלה כמו בשבת :
שבת וחנוכה מתפללים כמו בשבת • וגומרין ההלל • וקדיש התקבל •
 ומוציאין שני ספרי תורה • בראשון קורין שבעה נברי
 בנרש השבוע • וקדיש לעילא • ובשני קורא הספטיור בהנוכת הנשיאים מענין
 האם • וקדיש לעילא • ואומר אשרי • ומחזירין הספרים למקומן • ומתפללין מוסף
 נרש שבת • רק שאומר על הנסים בהודאה • וגומר התפלה • ואומר קדיש התקבל •
 וכל ישראל • וקדיש דרבנן • ועלינו לשבח :

מגלת אנטיוכוס

ויהי בימי אנטיוכוס מלך יון מלך גדול והוק הירי ותקפה בממשלתו וכל
 המלכים ישמעו לו • והוא כבש מדינות רבות ומלכים הזקים וההרביב
 שידחם והיכליהם שרף באש ואנשיהם בבית האסורים אסרו והוא בנה מדינה גדולה
 על חוף הים להיות לו לבית מלכות ויקרא לה אנטיוכיא על שמו • וגם בנרים
 משנתו בנה מדינה אחרת כנדרה ויקרא לה בנרים על שמו וכן שמותן עד היום הזה •
 כשנה עשרים ושלוש שנים למלט הוא שנת מאתים ושלוש עשרה לבנין בית האלהים

מגלת אנטיוכוס

שם פניו לעלות לירושלם • ויען ויאמר לשריו הלא ידעתם כי יש עם היהודים אשר
בירושלם בנינו לאלהינו אינם מקריבים ודתינו אינם עושי' ודתי המלך עוברים לעשות
דתם • וגם הם מיהלים לחם שכרן המלכים והשלמונים אומרים מתי ימלך עליהם
מלכנו ונשלוט בים וביבשה וכל העולם יתן בדינו • אין כבוד למלכות להגה אלה על
פני האדמה • עתה בואו ונעלה עליהם ונבטל מהם הברית אשר כרתתם שנת
ראש חדש ומילה • וייתב הדבר בעיני שריו ובעיני כל חילו • באותה שעה קם
אנטיוכוס המלך וישלח את ניקנור משנהו בחיל גדול ועם רב ויבא לטוד יהודה
לירושלם • ויהיוגו כה הרג רב ויבן במסה בבית המקדש במקום אשר אמר אלהי
ישראל לעבדיו הנביאים שם אשכון שכינתי לעולם • במקום ההוא שהטו את
החזיר ויביאו את דמו לעזרת הקדש • ובהיות זה כאשר שמע יוחנן בן מתתיהו
כהן גדול כי זה המעשה נעשה נטלא קצה וחמר • וזו פניו נשתנה ויועץ כלבוטח
שיכול לעשות על זה • ואז יוחנן בן מתתיהו עשה לו חרב שתי ורתות ארנה וחת
דחבה תחת בנדי עטופה • ויבא לירושלם ויעמד בשער המלך ויקרא לשוערים
ויאמר להם אני יוחנן בן מתתיהו באתי לכא לפני ניקנור • ואז באו השוערים
והשומרים ויאמרו לו הכהן הגדול מה יהוה עימך • כפתח ויען ניקנור ויאמר להם
יבא • ואז יוחנן הובא לפני ניקנור ויען ניקנור ויאמר ליוחנן אתה הוא אהזן
המורדים אשר מרדו במלך ואינם רוצים בשלום מלכותו • ויען יוחנן לפני ניקנור
ויאמר אדני אבי הוא עתה באתי לפניך אשר תרצה אעשה • ויען ניקנור ויאמר
ליוחנן אם כרצוני אתה עושה קח חזיר ושדטהו על הכבד וחלבש בנדי מלכות
והרכב על סוס המלך וכאחד מאהבי המלך תהיה • וכאשר שמע יוחנן השיבוהו
אדני אני ירא סכני ישראל פן ישמעו כי עשיתי כן ויסקלוני באבנים • עתה תה
כל איש מלפניך פן יודיעו אז ניקנור הוציא כל איש סלפניו • נשא יוחנן
מתתיהו עיניו לשמים ותקן חפלתו לפני אלהיו ויאמר אלהי ואלהי אבותי אברהם יצחק
ויעקב • וכן אמר אל תנני נא ביד הערל הזה פן ילך וישתכח כבית הן אלה
ויאמר אלהי נחמו בירי • באותה שעה פסע עליו שלש פסיעות ויתקע החרב בלם
וישלך אותו הלל בעזרת הקדש • לפני אלהי השמים ענר • ויוחנן ויאמר אלהי לא
תשים עלי חטא כי הרגתי בקדש עתה כן תתן את כל העצמים אשר באו עמולתי
ליהודה ולירושלם • אז יצא יוחנן בן מתתיהו כיס ההוא וילחם בעמים ויהרגו
הרג רב • מספר ההורגים אשר הרג ביום ההוא שבע סאות אלף ושנים ושמנים
אלף אשר היו הורגים אלה לאלה • בשוכו בנה עמוד על שמו ויקרא לו סמיה
החוקים • ויהי כאשר שמע אנטיוכוס המלך כי נהרג ניקנור משנהו צר לו וישלח
להביא לו את בנרים הרשע המטעה את עמו • ויען אנטיוכוס ויאמר לבנרים הלא
ירערת אם לא שמעת אשר עשו לי בני ישראל הרמז היילי ויבזו מחנותי ושרו • עתה
על ממוניכם אחם כוטחים או נתיכם לכם הם בואו ונעלה ונבטל מהם הברית אשר
כרתתם אלהי השמים שנת ראש חדש ומילה • אז כנרם וכל מחנותיהם
לירושלם ויהיוגו בהם הרג רב וינזור בה נזרת נמורה על שנת ראש חדש
ומילה • בהיות זה כאשר היה דבר המלך נחפו מצאו איש אשר מל בנו הנה
האיש ואשתו ויתלו אותם כנגד הילך • וגם אשה אשר ילדה בן אחרי מיתת בעלה
נתמל אותו לשכונה ימים ותעל על חומות ירושלם ובנה החול בידה • ויען ויאמר
לך אומרים בנרים הרשע כירית אבותינו לך נבטל מפני שנת ראש חדש ומילה
וסגני

מגלת אנטיוכוס קצב

וְכִי יִבְרָא לֹא יִמָּר : וְהַפּוֹל בְּנֵה לְאֻרֵיךְ וְהַפּוֹל אַחֲרָיו וְיִמְתּוּ שְׁנֵיהֶם כְּאֶחָד וְרַבִּים
 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ עֹשִׂים כֵּן בְּיָמֵי חָהָם וְלֹא שָׁנוּ כְּרִירַת אֲבוֹתָם : בּוֹמֵן הָיוּ
 מִמֶּנּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְאֵלֶיהָ כְּשֶׁוּלְךָ וְנִשְׁבַּח בְּמַעֲרֵה פֶן נִחַל אֶת יוֹם הַשְּׂבָרָה
 וְלִשְׁנוֹ אֲוָתָם לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : אִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָרַשָׁע שֶׁלַּח אֲנָשִׁים הַלּוֹצִים וְיִבְאוּ וְיִשְׁבּוּ עַל
 קַדְמֹתֵיהֶם וְיִמְאָרוּ אֱלֹהִים יְהוּדִים בְּנֵה אֱלֹהֵינוּ אֲכַל מִלְחָמָנוּ וְשָׂתוּ מִיִּמְיָנוּ וְיִמְעַשְׂנוּ
 חַדְשֵׁי עֲשִׂים : וְיַעַן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִמְאָרוּ אֱלֹהִים לְאֵלֶיהָ ה' וְזֹכְרִים אֲנַחְנוּ אֲשֶׁר צִוָּנוּ עַל־
 דֵּי שֶׁהָיוּ שִׁשְׁתֵּי יָמִים תַּעֲבֹד וְכִינֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבּוֹת עֲתָה טוֹב לָנוּ אֲשֶׁר נִמְוֹת בְּמַעֲרַת
 הַיָּמִים נִמְוֹת בְּמַעֲרַת מֵאֲשֶׁר נִחַל אֶת יוֹם הַשְּׁבָת : וְכֹאשֶׁר רָאָה שְׁלֹשָׁה יָצְאוּ אֱלֹהִים
 וְהַיְדִיעִים וְיִבְיָא עֲשִׂים וְיִשְׂרָפִי עַל־ פִּי הַמַּעֲרָה וְיִמְוֹתוּ כְּאַלְפֵי אִישׁ נֹאשָׁה : אַחֲרֵי
 קָמָנוּ בְּנֵי מִתְחַת יוֹרְגָן חֶרֶב בְּעַת אֲחִיו וְיִלְחֲמוּ בְּעַמִּים וְיִהְרֹגוּ הָרַג רַב כִּי בְטָוֹה בַּה'
 הָיוּ הַשְּׂמִים : אִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָרַשָׁע נִכְנַס בְּמַפְיֵן אֲחֵרֵי וְיִנַּס אֶל אֲנַטְיוֹכִיָּא אֶל הַמֶּלֶךְ
 וְשָׂא מִנֵּהּ פְּלִיטָה רַבָּה : וְיִשְׁתָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֲנַטְיוֹכִיָּא הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיִךְ הַמֶּלֶךְ שְׂמִירָה
 וְיִלְבַּח מִן חַיִּימוֹדִים שְׂמִירָה רֹאשׁ חֹדֶשׁ וְיִמְלִיחַ מִרְסָה גְדוֹלָה וְיִכְרַד בְּתוֹכָהּ : אֲשֶׁר
 עָלְמֵי כָל הַעַמִּים וְהָאֲרָמִים וְכָל הַלְשָׁנוֹת לֹא יִנְכַּל לְחַמְשָׁה בְּנֵי מִתְחַתוֹ מִאֲרָאִים
 הַם הַחֲסִים וְהַבְּשִׂימִים הַם קָלִים וְיִמְדוֹנִים הֵם מִמֵּהֵרִים : עֲתָה הַמֶּלֶךְ עֲצִיחֵי
 הַמֶּלֶךְ עֲלִיךְ וְלֹא תִלְחַק בְּאֲנָשִׁים מַעֲטָ כִּי אִם תִּלְחַם בְּהֵם וְתִכּוּשׁ בְּעִינֵי כָל הַמְּלָכִים :
 לִנְגֻמָּו וְשִׁלַּת מַעֲרִים בְּכָל מְרִינֹת מִלְּכָתִיךְ וְיִבְאוּ שְׂרֵי הַחַיִּילָת לֹא יִשְׂאוּ מִהֵם
 אֲדִיתָם פִּילִים מְלֻבָּשִׁים שְׂרִינֹת עֲמָהּ בָּאָה : שְׁנֵי תִקֵּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָרַשָׁע וְיִבְאוּ
 לְחַלְשׁ בְּקַע הַחוֹמָה וְיִנְתַּק הַמְּבֹרָה וְיִשְׁבֵּר בְּמַקְרָשׁ שֶׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה פְּרָצוֹת וְגַם מִן
 הַאֲנָשִׁים שָׁבֵר עַד אֲשֶׁר הָיוּ כְּעַפְרָה : וְיִחְשׁוּב בְּלָבוֹ וְיִאמַר הַפַּעַם הַזֶּה לֹא יִנְכַּל לִי
 טוֹב חַיִּי וְעוֹן יְדִי וְאֱלֹהֵי הַשְּׂמִים לֹא חֶשְׁבֵן כֵּן : וְכִשְׁמוֹעַ חֲמֵשָׁה בְּנֵי מִתְחַתִּיהָ קָמוּ
 וְיָאָו לְמַצְפָּה גֹלְעָר אֲשֶׁר הָיָה שָׁם פְּלִיטָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל בְּיָמֵי שְׂאוֹל הַנְּכִיָּא : צוּם
 נָא וְיִשְׁבּוּ עַל הָאֲפֵר לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשְּׂמִים : אִי נָפַל בְּלַכֵּם עֲצָה מְוֵבָה
 הַזֶּה הַבְּכוֹר שִׁמְעָה הַשְּׁנִי שֶׁלִּישִׁי וְיִחַן הַרְבִּיעִי וְיִנְתַּן חֲמִישִׁי אֶלְעִזָר : כְּרוּךְ אֲוָתָם
 מִתְּמוֹנָה אֲמַר יִתְרָה אֲחֵרָה מִמֶּךָ כִּי הַזֶּה בֶּן יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה נִמְשַׁל כְּאֵרִיָּה :
 שִׁמְעָה בְּנֵי אֹודָה מִמֶּךָ כִּשְׁמַעְתָּ בֶּן יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָרַג וְיִשְׁבִי שָׁכֵם : יוֹנְתָן בְּנֵי אֹודָה
 קָמָו עִינְתָן בֶּן שְׂאוֹל אֲשֶׁר הָרַג עִם קְלִשְׁתִּים : אֶלְעִזָר בְּנֵי אֹודָה מִמֶּךָ כִּפְנַחֵם בֶּן
 אֶלְעִזָר אֲשֶׁר קָמָו לְאֵלֵהוּ וְהִצִּיל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : עַל זֶה יָצְאוּ חֲמֵשָׁה בְּנֵי מִתְחַתִּיהָ
 נָחַם תְּהָ וְיִלְחֲמוּ בְּעַמִּים וְיִהְרֹגוּ בְּהֵם הָרַג רַב וְיִהְרֹג מֵהֵם יְהוּדָה : בְּאוֹתָהּ שְׂעֵרָה
 שִׁמְעָה רָאוּ בְּנֵי מִתְחַתִּיהָ שֶׁנִּהְרַג יְהוּדָה שָׁבוּ וְיִבְאוּ אֶל אֲבוֹתָם וְיִאמְרוּ לָהֶם לְמָה שְׁבַחֵם :
 וְיַעַן וְיִאמְרוּ עַל אֲשֶׁר נִהְרַג אַחֲרֵינוּ אֲשֶׁר הָיָה חָשׁוֹב כְּכֹלָנוּ : וְיַעַן מִתְחַתִּיהָ אֲבוֹתָם וְיִאמְרוּ
 אִי אֵינָא עַמְמָה וְאַלְחַם בְּעַמִּים מִן יִבְכּוּ לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְאַתֶּם נִבְחַלְתֶּם עַל אֲחִיכֶם :
 וְיִמְאָרוּ מִתְחַתִּיהָ בּוֹגֵם הָהוּא עִם בְּנֵי יִלְחֲמוּ בְּעַמִּים : וְאֱלֹהֵי הַשְּׂמִים נִתָּן כָּל כְּבוֹדֵי
 הַחַיִּיל בְּיָדָם וְהָרַגוּ בְּהֵם הָרַג רַב : כָּל אֲוָתֵי חֶרֶב וְכָל מוֹשְׁכֵי קֶשֶׁת שְׂרֵי הַחַיִּיל
 הַשְּׂמִים לֹא מִתְחַתִּיהָ בְּהֵם שְׂרִירֵי וְיִנְסוּ שְׂאוֹר הַעַמִּים לְמְרִינֹת הַיָּם : וְאֶלְעִזָר הָיָה
 מִתְּמַקֵּץ לְהַמִּית הַפִּילִים וְיִטְמַע בְּפִרְשׁ הַפִּילִים וְכֹאשֶׁר שָׁבוּ בְּקִשְׁוֹהוּ וְאַחַר כֵּן
 מִתְּמַחֲדוּ אֲשֶׁר נִטְמַע בְּפִרְשׁ הַפִּילִים : וְיִשְׁמַחֲדוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי נִתְּנוּ כִּידֵיהֶם שׁוֹנְאֵיהֶם
 בְּהֵם שְׂרָפוּ בְּאִשׁוֹמָהּ דְּקָרוּ כְּחַיִּב וְסָהֵם תְּלוּ עַל הָעֵץ : וְכִנְרִים הָרַשָׁע הַמְּטַעֵה
 אֶת עַמְּא שְׂרָפוּ אֲוָתֵי בֵירַת יִשְׂרָאֵל בָּאָשׁ : וְאוֹ אֲנַטְיוֹכִיָּא הַמֶּלֶךְ כֹּאשֶׁר שִׁמְעָה אֲשֶׁר
 נִהְרַגוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל שְׂרֵי הַחַיִּיל אֲשֶׁר עָמְו נִכְנַס בְּסַפִּינָה וְיִנַּס לְמְרִינֹת הַיָּם וְיָחִי
 כָּל

מגלת אנטיזכום

כל מקום אשר היה בא שמה מורדים בו וקורין אותו הבורח : אלהי כן באו בני
חשמונאי לבית המקדש ויבנו השערים הנשברים ויסגרו הפרצות ויטהרו את העזרה
מן ההרוגים וסן הטומאות ויבקשו שסן וית וך להדליק הסנורה ולית מצא כי אם
צלוחית אחת אשר היתה החומר בטבעת הכהן הגדול וידעו כי היה מדוי : והיה
בה כשיעור הדלקת יום אחד ואלהי השמים אשר שכן שמו שם נתן ברכת הדליק
סמנה שמנה ימים : על כן קימו בני חשמונאי קיום וחוקו איסור ובני ישראל עם
כאחד : לעשות שמנה ימים האלה ימי משחה ומשחה כימי מעודים הכתובים
בתורה ולהדליק בהם נרות להודיע אשר עשה להם אלהי השמים נצוחים : ולכן
אסור לספור בהם ולא לגזור צום ותענית וולתי אשר מקובל עליה מלפני זה ויתפלל
לפני אלהיו אך חשמונאי ובניו ואחיהם לא נזרו בהם לבטל עבדת מלאכה וכן
העת ההיא לא היה שם למלכות יוץ : ויקבלו המלכות בני חשמונאי ובני בניהם
סהעת הזאת ועד חרבן בית האלהים מאתים ושש שנים : על כן בני ישראל מהם
ההוא בכל גלותם שומרים הימים האלה ויקראו להם ימי משחה ומשחה בקריאת
הלל גמור מחמשה ועשרים לחרש כסליו ער שלשה ימים לחרש סבת : והימים
האלה קיימו וקבלו עליהם ועל בניהם ועל בני בניהם עד עולם הכהנים והלוים
והחכמים אשר היו בבית המקדש ולא יטהרו מורענו מעתה ועד עולם : האלו
עשה עמהם נס ופלא הוא יעשה עמנו נסים ונפלאות ויקיים בנו סקרת שכתובת
צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות : אמן :

תם

תיקון פורים

שבת שלפניה פורים מסרין כל הזמירות ער ה' מי כמוך : וקודם שיאמרו
עני יאמר זה :

מי כמוך • ואין כמוך • מי דומה לך • ואין דומה לך :
אֲדוֹן חֶסֶדְךָ בְּלִי חֶדְלִי • אֲמַתְךָ מִבְּצַר עֲזוּ וּמִגְדֹלִי • מִי
הֵייתָ מְעוֹז לְדָלִי • וּמַחֲסֵה לְאֲבִיזִין בְּצַר לִי : בְּיַם
חַרְפֵי מִקְדְּמוֹנֵי • בִּי דְבַר רוּחַ יי • וְהַיּוֹם אִם גִּרְשׁוֹנֵי עֲוֹנֵי
דוֹדֵי לִי וְאֲנִי לֹו : גְּמַלְנִי מֵאֵז טוֹבוֹת • גְּלוֹיֹת יְדוּעוֹת
לְלִבְבוֹת • גַּם אִם יְהִיוּ הַצָּרוֹת קְרוֹבוֹת • אֲשֶׁר־י כָּל חוֹנֵי
לוֹ : דְּמִי מִתְקוֹמְמֵי אֹזְה • וְדַגְלֵי אֲרִים בְּדַבַּר כָּל חוֹזֵי
הַנָּה

הַגָּה אֱלֹהֵינוּ זֶה • קוֹיְנוּ לוֹ : הַיּוֹם אֲבִיעָה חִידוֹת •
 הַיּוֹם מְנִי קָדָם עֲתִידוֹת • נִפְלָא בָּם הַמְּבִין צְפוּנֵי סוּדוֹת •
 זְצִירֵי מִבְּטָן לְעֶבֶד לוֹ : וְהִי בִימֵי אַחֲשֵׁרוּשׁ מֶלֶךְ הַוּוֹקֵם
 עַל כְּבוֹדֵי נִשְׂא וְרַם עַל כָּל קִצִּין וְרֹאשׁ וְיִהְיֶה חֵלּוֹ :
 זְמַן בְּשָׁנַת שְׁלֹשׁ לְמַלְכוּתוֹ • לְהִרְאוֹרֵת לְכָל עֲבָדָיו
 חֲבוּנָתוֹ • וְאַבְנֵי נֹר • מִתְנוּסָסוֹת עַל אֲדָמָתוֹ • וְעִפְרוֹת
 זָהְלוֹ : חֵלֶק לְכָל בְּנֵי שׁוֹשַׁן נִתָּן • וְהַקְדִּישׁ קְרוֹאֵי
 פְּחָתָן • בְּחִצְרֵי גִּזְנַת בֵּיתָן • אִוְהֵ לְמוֹשֵׁב לוֹ : טַעַם
 עֲשׂוֹת רְצוֹן כָּל אִישׁ וְיִצְרוּ • וְאִין אֲוֹנֵם לְאִישׁ יִין עֲבָרוּ •
 וְלִתֵּת לְכָל שׁוֹאֵל דִּי מַחֲסוֹרוֹ • אֲשֶׁר יַחֲסֵר לוֹ : יַחַד
 אוֹסְפוּ כָּל הַנְּדָרִישִׁים גַּם וְשִׁתֵּי הַמֶּלֶכָה עֲשֵׂתָה מִשְׁתָּה
 נָשִׁים • וּמִשְׁתָּה הַנָּשִׁים כְּאֲנָשִׁים • שְׁבַעַת יָמִים יִסְפְּרוּ
 לוֹ : כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בֵּינָן • אֲמַר לְהִבִּיא לְפָנָיו אֶל יַפֶּת
 הָעֵין • וְחַמְאִין פְּדָבְרוּ לְאֲמַר אִין • הָעֵזָה פְּנִיהֵ וְחַמְאֲמַר
 לוֹ : לְקָרוֹבִים אֵלָיו הָיוּ שְׁבִים עֲרִי כֵן • שְׁאֵל וְיַעֲזֶהוּ
 מִמוּכָן • הוּא הַמִּן לְפִוְרַעְנוֹת מוּכָן • לְבוֹ יִקְבוֹץ אֶן לוֹ :
 מוֹעֲצוֹתָיו פְּרֵת נְתוּנוֹת • הָיוּ לְעַמֵּי רְפוּאוֹת צְפוּנוֹת • כִּי
 לוֹלֵי אַגְרוֹת רֹאשׁוֹנוֹת • גַּם פְּלִיטָה לֹא הִיתָה לוֹ :
 נוֹעֵץ לְקָרוֹא לְכָל הַמוֹנִין • לְהִבִּיא כָּל יַפֶּת תּוֹאֵר
 לְפָנָיו • וְהַנְּעֵרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינָיו מְהֵר יִמְהַרְנָה לוֹ :
 מִנְּסֵן לִיאִיר הָאִיר וְזָרַח • יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֲרַח • טָרַם
 מִכָּה צִיץ רְפוּאָה פֶּרַח • כִּי הַפְּלָה יִחְסִיד לוֹ : עַמּוֹ

פּוּרִים

נֶאֱמָנָה הַדְּרָסָה תַּמָּה • חַיָּא אֶסְתֵּר בַּת דְּדָוִד בְּרַחַ
 בַּחֲמָה • וּבְמֹות אֲבִיהָ וְאִמָּה • לְקַחַה מְרֻדְכִי לֹו • פְּגָעָה
 חָנוּ וְתִלְךְ וְחֵלוּס • וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ גִּזְרַת
 יְהוּדָה • וּמְרֻדְכִי צִוָּה לָהּ לֵכִי לְשֵׁלוּס • כִּי הוּא אֲדֹנֶיךָ
 וְהִשְׁתַּחֲוִי לֹו • צִדְקָ לְבִשָּׁה בְּמַמְלַכְתָּהּ • לֹא הִגִּידָהּ
 אֶסְתֵּר עִמָּהּ וּמוֹלַדְתָּהּ • וְהַמֶּלֶךְ אֶחְכֵּת וַיִּרְבַּת פֶּאֶרְתָּהּ
 כִּי מִיִּי הִיָּתַח לֹו • קֶשֶׁב רַב קֶשֶׁב צְרוּר הַמּוֹר • מְסָרִים
 הַמֶּלֶךְ הַקְּבוּעִים לְשֵׁמוֹר • וְהִגִּם חַיִּשְׁכִּים עַל הַמֶּלֶךְ
 לֵאמֹר • הִבֵּה נְתַחֲכֵמָה לֹו • רַחֲשָׂה אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ
 בְּאִמְרֵי שִׁפְרֵי בִשְׁם מְרֻדְכִי וְנִכְתַּב בְּסִפְרֵי • בְּקִישׁ וְנִמְצָא
 לְפָנָי צְבִי עוֹפָר • כִּי בּוֹל הָרִים יִשְׂאוּ לֹו • שְׁנֵיהֶם נִתְלוּ עַל
 הָעֵץ • כִּי שָׁמַע מְרֻדְכִי לְשׁוֹנֵם בְּהוֹעֵץ נִשְׁקָה לַמֶּלֶךְ סֵם
 הַמּוֹת רוֹעֵץ • אוֹלֵי יִפְתָּה וְנוֹכְלָה לֹו • תִּשְׁוַעַה זֹאת
 צְפוּנָה לְדָוִד אַחֲרוֹן • נִכְתְּבָה עַל סֵפֶר הַזְּכוּרֹן • לַחַיּוֹת
 לֹו מִן הַמֶּלֶךְ תִּגְמּוֹל וַיִּתְרוֹן • כִּי פּוֹעַל אָדָם יִשְׁלַם לֹו •
 אַחַר כָּל אֵלֶּה חֲדָבְרִים • אַחֲשׁוּרוּשׁ אֶת הַמֶּן הָרִים
 וַיִּנְשָׂאָהוּ מֵעַל כָּל הַשָּׁרִים • וְתוֹעַפּוֹת הָרִים לֹו •
 נִמְנַע מְרֻדְכִי מִסְגּוֹד לְרִשְׁעֵי • נִין עַמְלָק אֲשֶׁר מִבְּטָן
 פִּישַׁע • וְזֶה הוֹסִיף עַל חַטָּאתוֹ פִּישַׁע • לֹא יֵאבֵה יִי סְלוּחַ
 לֹו • יוֹם בְּרַעוּ לֹו כָּל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ • וּמְרֻדְכִי בְּתוֹמוֹ
 הוֹלֵךְ • בְּקִישׁ לְחַרְחַר רִיב עַל עַסְדֵּל וְהִלֵּךְ • עוֹבֵר
 וּמִתְעַבֵּר עַל רִיב לֹו • יַעֲץ תַּחְבּוּלוֹת כְּשִׁכִּים בְּצִוּוֹ

פורים

קצר

ויבועינו בנגאון חמדו • לשלוח יד במרדכי לכהו •
 מלדבר יחבל לו: הרבה כסף וזהב לבלי חוק •
 ויאמר בלבו זה עת לשחוק • ויבא עצות מרחוק •
 לדשת משכנות לא לו: ויפל פור וידו בגורל הרה •
 וירא כי באדר מת אבי התעדה • ולא זכר כיהיא עת
 הלידה • חבלי זולדה יבאו לו: דוב אורכ יעצוהו
 ועוניו • וישאל שאלה מאדוניו • וגם הוא שני אריות
 שניו • ומתלעות לביא לו: הן עם אחר נזורו •
 דתיהם שונות ודחה בל ינצורו • רוח יזרעו וסופתה
 יקצורו • קמה אין לו: הכינותי כסף לגנזה יעל לאבד
 זה הגוי הנגעל • כל הכרכים אשר לאכרעו לבעל •
 וכל הפה אשר לא נשק לו: להביא אל גנזי המלך
 אוסף • עשרת אלפים בכרי כסף • ונפש אכה לכל בית
 יוסף • פעם אחת ולא אשנה לו: ויאמר לו המלך יהי
 לה קנייך • וזאת טבעתי על ידי מינה • והעם לעשות
 בו כטוב בעיניך • ובא עד קיצו ואין עזיר לו: יצא
 וספרי המלך נקראו • ויכתבו ככל אשר הוראו • ובכל
 עם ועם רצים יצאו • שרי הרכב אשר לו: היה דברו
 נחוי לאמר • כרם חמד ביום אחד לאמור • בשלשה
 עשר באדר החל וגמור • לא אוסיף עוד עבור לו:
 קרע מרדכי בגדיו לפני אל • ויצעק מר על גולת אריאל
 הננים אין לישראל • אם יורש אין לו: טרף טרף

פִּוּרִים

שָׂאֵר הַמּוֹנִי • מִי נָתַן לְמַשִּׁיפָה יַעֲקֹב לְמוֹנֵי • וַיִּשְׂרָאֵל
לְבוֹזִים הֵלֵא • זֶה חָטְאוּנוּ לּוֹ: נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר הַגִּידוּהָ
דָּבָר • שְׁמַעְנוּ צַעֲקָה כִּיעֲנִים בַּמַּדְבָּר • וּמַרְדְּכִי בִלְבוֹשׁ
שֶׁק עֵבֶר • לֹא יִדְעֵנוּ מַה הִיָּה לּוֹ: בְּגָדִים שֶׁלַּחָה
לְהַלְבִּישׁוֹ • וְלֹא קִבַּל מִמֶּרִירַת נַפְשׁוֹ • וְתִשְׁלַח לְהַתְּךָ
לְחַקְרוֹ וּלְדַרְשׁוֹ • לְדַעַה מַה יַעֲשֶׂה לּוֹ: רוּחוֹ הוֹצִיא
לְהַתְּךָ וַחֲוָה • וּפְרִשֶׁת הַכֶּסֶף לְפָנָיו שׁוּהָ • וְהַפֶּתַח שֶׁנָּן
שֶׁלַּח וְעַל אֶסְתֵּר צִוְהָ • לְבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְהַתְּחַנֵּן לּוֹ:
בֵּת שׁוֹבְתָה אִמְרָה לְהִשְׁיבוֹ • דַּע כִּי בֶן מוֹת אֲשֶׁר לֹא
יִקְרָא וַיָּבֵא • לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לּוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת שְׂרָבִיט
זֶהְבוֹ • בְּקֶרֶב אִישׁ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לּוֹ: יִקִּיר בְּשִׁמְעוֹ
דְּבָרֵי הַדַּסָּה • זַעַק אֲהֶה כִּי אֵין מְנוּסָה • זַעַף יִי אֲשֶׂא
כִּי חָטְאוּתִי לּוֹ: שֶׁלַּח לֵה לְאִמְרָה אֶל תְּדַמִּי • לְהַמְלֵט
בֵּית הַמֶּלֶךְ מִכָּל לְאֻמִּי • כִּי אֵת תֵּאבְדִי וְאוֹלֵי עַמִּי •
אַחֲרֵי גִמְכַר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לּוֹ: מִמְּקוֹם אַחֵר יִשְׁלַח
שְׁלוֹמִי • עֲשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו • כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו •
עַל בֶּן אוֹחֵל לּוֹ: וְתַעֲנֶהוּ לְךָ כְּנוֹס כָּל חוֹכֵי כְּדוּיִם •
וְצוּמוֹ עָלַי שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם • וְרַחֲמִים בְּקִשׁ
מֵאֵל נוֹרָא וְאִיּוֹם • אֵל תִּתְּנוּ דְמִי לּוֹ: אֵל נִרְרֵשׁ בְּכָל לֵן
יִדְרֹשְׁנוּ • כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמָיו לְעַם יִקְרָאנוּ וַיֹּאמֶר עוֹד זְכוּר
אֲזַכְּרֶנּוּ • עַל כֵּן הִמּוֹ מַעִי לּוֹ: לְבִשָּׁה חֵן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וְתִלְךָ • וְתִיקֶר עַד מָאֵד בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ • וַיְכּוּ בְּכָל אֲשֶׁר

הוא

פורים

קצה

הוא מולך • ועל כל אשר ישלו : היפה בנשים נמטע
 נעמן • מה שאלתך כי הכל מזומן ותאמר יבוא המלך
 והמן • אל המשתה אשר עשית לו : למחר קראתם
 לסוד נכמס • ויצא המן ביום ההוא שמח ונעלם • והוא
 במלכים יתקלם • ורזנים משחקו לו : ויבא אוהביו
 חרש אשתו • ויספר להם כבודו וממשלתו • וגזרה
 עומדת לעומתו הוי המרבה לא לו : יעצוהו עשות עץ
 גבוה חמשים • לתלות עליו קדש קדשים • ולהכינו
 בחפצו מכל הרשים • חרש חכם יבקש לו :

אלהים עדר צאנו בקר • ותדר שינת המלך עד
 יהי חוקר • בספר הזכרונות והיה בקר •
 ודע יאת אשר לו : במצאו דבר מרדכי מפורש •
 מה נעשה יקר וגדלה דרש • ויאמרו כילא פורש • מה
 יעשה לו : גלה און המן ברברו • מה לעשות באיש
 אשר המלך חפץ ביקרו • ויען וינקש במאמרו • פי
 כמיל מחתה לו : דבר לעדותו בער יי מלכים • וללכת
 לפניו אחד מהנסיכים • ולכו במחשביו הולך השכים
 ואין נגה לו : השיבו המלך בן דברת • עשה למרדכי
 היהודי ככל אשר אמרת • כן משפטך אתה חרצת •
 כמשפט הזה בן יעשה לו : וישב מרדכי אל משמרתו •
 המן נדחף אל ביתו • ויערו אוהביו ורש אשתו •
 לבוא לנווד לו : זרע ישרון זכרו נבוניו • אם יש מרדכי

פורים

אחד מבניו • אשר החלות לנפול לפניו • לא תוכל לו:
חכמי עורם מדברים עמו • וסריסי המלך הבהילו
להקימו • ולא ראה כי בא יומו • יישחק לו: • מים
בלות משתה היין • אמר המלך אל יפת העין • שאלי
כי הכל לנגרף כאין • ותבך ותתחנן לו: • ינתן לינפשי
כשאלתי • ועמי אדני המלך בבקשתי • כי נמכרנו
לצורר ולא מבריתי • תאות לבו נתת לו: • כי מה חפצי
אחר זה הצער • וכלי הקרב שות שתו השער • הישא
אריה ביער • וטרף אין לו: • לה אמר מי הוא זה מכל
אנשי • ואי זה הוא מכל מגרשי • או מי מגושי • אשר
מכרתי אתכם לו: • מהרה לענותו המן זה חרע • אשר
פרעות בגוי צדיק פרע • או לרשע רע • כי גמול דין
יעשה לו: • נמלא חמה וקם אל גנו • ובשוכו ראהו
נפל על כנו • יגלו שמים עונו • וארץ מתקוממה לו:
סרים אחד גלה חטאתו • הן עין עשה למרדכי בביתו •
ויצו המלך לתלותו • על העין אשר הכין לו: • עמדח
אסתר לבקש על עמה • להשיב סברי האף והחמה •
כי נחם יי על מכה עצומה • ושב ורפא לו: • פתשן
הכתב להיות היהודים • להרוג בשנאייהם עתידים •
כי נפל פחד מרדכי על המורדים • ושלום היה לו: •
צוה מרדכי על עם לא אלמן • מושיע ורב ונגיד
ונאמן • והפקד על בית המן • ועל כל אשר ישלו:

קדשתי

קדשתי לצוררי מִזְבַּח • וְאֶכֶן לִבְנֵי מִטְבַּח • בְּעֵן
 אֲבִיהֶם הַמְרִצָּה • וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיְלָדִים לוֹ: רִצְצִיתִי
 פִּרְשְׁנֵדְתָא • דְּלִפּוֹן אִסְפְּתָא • פּוֹרְתָא אֲדִילֵא אֲרִידְתָא
 פִּרְמִשְׁתָּא • אֲרִיסִי אֲרִידִי וְיִזְתָּא • גַּם קְבוּרָה לֹא הִיְתָה
 לוֹ: שׁוֹלְלֵתִי שׁוֹלְלִי וְאֲרִיעֵ רִיעֵ • כִּי עָלָה מִשְׁאֹל
 אֲבִיוֹן גּוֹעֵ • וַיִּמְלֵט עֲנִי מִשׁוּעֵ • וַיְתוֹס וְלֹא עִזָּר לוֹ :
 הִכְתֵּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן • וּלְבְנֵי פְנִים תְּחִיָּה לְזִכְרוֹן וְכָל
 הַמְזִכִּיר אוֹתָהּ יְרוֹן • אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁבְכָה לוֹ:

אָבְלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ • וַיְמִי הַפּוֹרִים בְּשִׁמְחָתָךְ
 שְׁמְרוּ • וְעַם שִׁמְחָתְכֶם הַאֲבִיוֹנִים זְכְרוּ •

וְשִׁלְחוּ מְנוֹת לְאֵין נֶכּוֹן לוֹ: נְסִי אֶל מְאוֹנֵשׂאֵנִי •
 וּבְגַבֵּי הַיָּם הֵעֵבִירֵנִי • וְלִכֵּן כְּלִיֹּתַי יִסְרוּנִי • דּוֹם לִי
 הִתְחַוֵּל לוֹ: יוֹם צֵאת פְּרַעְיָה אַחֲרַי • לְטְרוֹף כְּאֲרִיחַ
 עֲדִיר • נִצְבּוּ בְּחוֹמָה מִימֵי מִשְׁפְּרִי • וַיִּתְנַעֲשׂוּ פִי חֶרֶת
 לוֹ: יִצְאֶר אַחֲרַי עִם קְדוּשׁוֹ • וַיִּשְׁלַח צוּר עֲנָנוּ
 לְהַפְרִישׁוֹ • לֵהִיֹּת צֶלַע עַל רֵאשׁוֹ • לְהַצִּיל לוֹ: הֵעֵבִירוּ
 בִּבְשֵׁה וְצָרִיו הִחְרִיד • בִּינוּ וּבִין רוּדְפֵי הַפְּרִיד •
 וּלְתַחְתִּיֹּת מְצוּלָה חוֹרִיד • חוֹקְקֵי פְּסָלַע מִשְׁבָּן לוֹ :
 וּנְשׁוּב הַיָּם לֵאִיתָנוּ • נִטְבַּע פְּרַעְיָה וְכָל הַמּוֹנוֹ • כִּי
 הַיָּם הִכְבִּיד מְרַכְּבוֹת גְּאוֹנוֹ • וַיִּרְא כִּי לֹא יְכוּל לוֹ :
 דְּהָרוֹת אֲבִירִים בְּאֲדָרִים נִפְלוּ • וּכְעוֹפְרֵת בְּמִים רַבִּים
 צָלְלוּ • וְדוֹרֵשׁ יִי שְׁמוֹ יִהְלֵנוּ • בְּנִבְלַע שׁוֹר וּמְרוֹלוֹ :
 בְּה ד 4 25 הַרְאֵנוּ

פורים

הֲרָאנוּ יְדוּ הַנְּפִלָאָה • עַל שִׁפְתַי הֵימָנוּרָאָה • אִשְׁרָה
לִי כִי גָאָה גָאָה • בְּזִמְרוֹת נִרְיַע לּוֹ: דְּגָלִים עֵבְרָה
בִּבְשָׁה • וּלְפָנֵיהֶם אֵל נֶעְרַץ בְּקְרוּשָׁה • אֲזִשׁוּרָה
שִׁירָה חֲדָשָׁה • מִי כַמְכָה בְּאֵלִים י׃

ואומר מציל עמי כמו שכתוב בשבת *

ליל פורים

ליל פורים שהוא י"ד באדר נכנסים לביה הכנסת ואומרים מזמור זה

כב לַמִּנְצַח עַל אֵילַת הַשֶּׁחַר מְזֻמֹּר לְדוֹד: אֱלֵי אֱלֵי
לְמַדָּה עֲזַבְתָּנִי רַחוּק מִשְׁוֹעַרְתֵי דְבָרֵי
שְׁאֵגְתִי: אֱהִי אֶקְרָא יוֹמָס וְלֹא תַעֲנֶנּוּ וְלִילָה וְלֹא דוֹטִיָּה
לִי: וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: בְּךָ בְּטַחוּ
אֲבֹתֵינוּ בְּטַחוּ וְתַפְלִטְמוּ: אֵלֶיךָ זַעֲקוּ וְנִמְלִטוּ בְּךָ בְּטַחוּ
וְלֹא בּוֹשׁוּ: וְאַנְכֵי תוֹלְעֵת וְלֹא אִישׁ חֲרַפְתָּ אֲדָם וּבִנָּיו
עַם: כֹּל רֵאִי יִלְעִיגוּ לִי יִפְטִירוּ בְּשִׁפְהַי יִנְיַעוּ רֵאשׁ: גַּל אֵל
יִפְלִטְרוּ יִצִּילְהוּ כִי חֲפִץ בּוֹ: כִּי אַתָּה גַחֵי מִבְּטָן
מִבְּטִיחִי עַל שְׂדֵי אָמִי: עֲלֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי מִרְחֹם מִבְּטָן
אָמִי אֱלֵי אַתָּה: אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִי צָרָה קְרוּבָה כִּי
אֵין עֲזוּר: סִבְבוּנֵי פְרִים רַבִּים אֲבִירֵי בֶשֶׁן כְּתָרוֹנֵי: פָּצוּ
עֲלֵי פִיהֶם אֲרִיֵה טְרַף וְשֶׁאֵג: כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרוּ
כֹּל עֲצָמוֹתַי הִיָּה לִבִּי בְּדוֹגַג נִמַּס בְּתוֹךְ מַעֵי: יִבֵּשׁ
בְּחָרֶשׁ כַּחֵי וְדִ שׁוּנֵי מִדְּבַק מִלְקוּחֵי וְלֵעֶפֶר מוֹחַ
הַשְּׁבַתְנִי

ליל פורים קצו

תשפתיני : כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני
 כארי ידי ורגלי : אספר כל עצמותי המה יבטו יראו
 כי יחלקו בגדי להסועל לבושי יפילו גורל : ואתה
 אל תרחק אילותי לעזרת חושה : הצילה מחרב
 נמשי מיד כלב יחידתי : הושיעני מפי אריה ומקרני
 רמס עניתני : אספרה שמך לאחי בתוך קהל
 אהלך : יראי " הללוהו כל זרע יעקב כבודו
 וגודו ממנו כל זרע ישראל : כי לא בזה ולא שקץ
 ענת עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע :
 מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלים נגד יראו :
 יאכלו ענוים וישבעו יהללו " דרשו יחי לבנכם
 לעד : זכרו וישבו אל " כל אפסי ארץ ושתחוו
 לפניך כל משפחות גוים : כי ל" המלוכה ומושר
 בגוים : אכלו ושתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל
 זרדי עפר ונפשו לא חיה : זרע יעבדנו יספר לאדני
 לדור : יבאו ונגדו צדקתו לעם נולד כי עשה :

חומר קדיש לעילא ומתפללים ערביה כמו בחול :

חומר שלוח צבור קדיש לעילא • וקורין המנילה • וחייב כל אדם לקרותה בלילה
 ולשנותה כיום • ואם אין לו מנילה כשרה חייב לשמוע אותה מפי החזן מראשה ועד
 שיהא או מי שהוא כשר להוציא אחרים ידי חובתן • ומבטלין ח"ת כדי לשמוע מקרא
 מנילה • קל וחומר לשאר מצות ואין לך רכר שנדחה מפני מקרא מנילה • חוץ ממת
 מצוה : וקודם קריאתה מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו על מקרא מגילה :

ברוך

ליל פורים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם • שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם • שהחיינו •
וקיימנו • והגיענו • לזמן הזה :

וקראה ופושטה כנגרת • ואחר קריאתה חזרו וכוונתה ואמר כך פברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם • הרב את ריבנו •
והדן את דיננו • והגוקם את נקמתנו •
והמְשִׁלֵם גְמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ • והנִפְרַע לָנוּ מִצָּרֵנוּ •
ברוך אתה יי הנִפְרַע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם • הָאֵל
הַמוֹשִׁיעַ : ואומר

ארור המן • ברוך מרדכי • ארורה זרש ברוכה אסתר •
ארורים הרשעים • ברוכים כל ישראל • וגם חרבונה •
זכור לטוב :

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא זה אל
זה ואמר • קדוש • קדוש • קדוש • יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו • ומקבלין דין מזדין ואמרין קדיש
בשמי מרומא עלאה בית שכינתיה • קדיש על ארעא
עובד גבורתיה • קדיש לעלם ולעלמי עלמיא יי צבאות
מליאכל ארעהו ויויקרה : ותשאני רוח ואשמע
אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי ממקומו : ונטלתני
רוחא ושמעית בתרי קל זיע סגיא דמשבחין
ואמרין בריך יקראד יי מאתר בית שכינתיה יי ימלך
לעלם

לעולם ועד: "מלכותיה קאים לעולם ולעלמי עלמיא:
 "אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת
 לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבכם אליך:
 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן
 ולא יעיר כל חמתו: כי אתה אדני טוב וסלחן ורחב חסד
 לכל קראך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת:
 חתן אמר לעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
 לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום יום יעמם
 לנו הואל ישועתנו סלה: "צבאות עמנו משגב
 לנו אלהי יעקב סלה: "צבאות אשרי אדם בטח
 בך: "הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
 ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע
 בתוכנו: הוא יפתח לבנו בתורתו וישים בלבנו
 אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבדו בלבב
 שלם למען לאנגע לריק ולא גלד לבהלדה:
 הי רצון מלפניך "אלהינו ואלהי אבותינו שגשמוד
 חקך ומצותיך בעולם הזה ונוכה ונחיה ונירש טובה
 וברכה לחיי העולם הבא: למען ימרך כבוד ולא
 ידום "אלהי לעולם אורך: "חפץ למען צדקו
 יגדיל תורה ואדיר: ויבטחו בך יודעי שמך כי
 לא עזבת דרשיה: "אדוננו מרה אדיר שמך

בכל

ליל פורים

בְּכַל הָאָרֶץ : חֲזָקוּ וַיֵּאמֶן לְבַבְכֶם כָּל

הַמִּיחָלִים לִי :

ואומר קדיש תתקבל

כַּד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדוֹד לֹלֵי יי שְׁהִיָּה לָנוּ יֵאמְרָנָא

יִשְׂרָאֵל : לֹלֵי יי שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ

אָדָם : אַזִּי חַיִּים בְּלַעֲוֹנוּ בַּחֲרוֹת אַפְס בָּנוּ : אַזִּי הַסִּים

שִׁטְפוֹנוּ נַחֲלָה עֵבֶר עַל נַפְשֵׁנוּ : אַזִּי עֵבֶר עַל נַפְשֵׁנוּ

הַמִּים הַיְיִדוּנִים : בְּרוּךְ יי שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשִׁנְיָהֶם :

נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלֵטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבֵּר וְאַנְחָנוּ

נִמְלֵטָנוּ : עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יי עֲשֵׂה שְׂמִים וְאַרְץ :

ואומר קדיש יהא שלמא • וברכו ועלינו לשבח • תאם הל פורים כמתצאי שבת

אוסרים ויהי נועם קודם ואתה קדוש • ואחר קריאת הסנילה אומר הבדלה :

בְּשַׁחֲרִית מַסְרִינְךָ הַחֲפֵלָה כְּמוֹ בַּחֹל וּמִתְפַּלְלִין שְׂמוּנָה עֶשְׂרֵה עַם עַל הַנִּסִּים

בהודאה :

עַל הַנְּסִים עַל הַפּוֹרְקָן עַל הַגְּבוּרֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת

וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת שְׁעִשִׂית לְאַבוֹתֵינוּ

בְּיָמֶיךָ הָהֵם וּבְזִמְנֵי הַזֶּה : בְּיָמֵי מַרְדְּכַי וְאַסְתֵּר

בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה • כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁע • בְּשֶׁק

לְהַשְׁמִיד • לְהַרְוֹג וּלְאַבֵּד • אֶת כָּל הַיְיִהוּדִים • מִנְעַר

וְעַד זִקֵּן • טָף • וְנָשִׁים • בְּיוֹם אֶחָד • בְּשִׁלְשֵׁה עֶשֶׂר

לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עֶשֶׂר • הוּא אֶחָד שְׁלֹשׁ אָדָר • וְשִׁלְלָם לְבוֹז :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים • הִפְרַת אֶת עֲצָתוֹ • וְקַלְקַלְתָּ

אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ • וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ • וְתָלוּ אוֹתוֹ

ואת

שחרית פורים קצט
 ואת בניו על העין: ועשית עמהם נס ופלא ונודת
 לשמך הגדול סלה:
 ועל כלם כמו בשחרית

ואמרים קדיש עד לעילא ומוציאין ספר תורה וקורין שלשה גברי בפרשה זו

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם: ויאמר
 משה אליהו ששע בחר לנו אנשים וצא הלחם
 בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה
 האלהים בידי: ויעש יהושע כאשר אמר לו משה
 להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה:
 והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח
 ידו וגבר עמלק: וידי משה כברים ויקחו אבן וישים
 תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידי מזה אחד
 ומזה אחד ויהי ידיו אמונה על בא השמש: ויחלש
 יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב: פ
 ויאמר יהודה אל משה כתב זאת זכרון בספר
 ושם באזני יהושע כי מחה אמתה את זכר עמלק
 מתחת השמים: ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה
 נסי: ויאמר כיריד על כסיה מלחמה ליהודה בעמלק
 מדרדר: ויאמר כיריד על כסיה מלחמה ליהודה
 בעמלק מדרדר:

ואמרים אשרי קדיש לעילא וחורין ספר תורה למקומו וקורין הסנילה ומברך
 לפניו (כלי שהחיינו) ואחר הסנילה אמרים הרב את ריבנו כמו בערכית
 ואמרים ובא לציון וקדיש ותקבל ואמרים לסנצח על אילת כמו שכתוב בליל
 פורים וקדיש ירא שלמא ואין קדיש ונוסר התפלה:

מנחה

פורים

מנחה ממפללום כשאד הימים אלא שמוטיפין על הניסים בתורה • ובספר
למנצח כנניחה שיר המעלות לוליה :

יום מ'ו באדר כמקומות שאינם מוקפים חוטה אין אומרים על הנסים • ואין קורין
המגילה • ואין מצויאין ספר תורה אם לא שהיה חמישי ושני • ואין קורין
כפרשת השבוע ואין נופלין על פניהם • ואין אומרים תחנה • ובספרים תפלה לוח
אומרים למנצח אל אלת השחר זה הוא הסדר של מקום שאינו מוקף חוטה אבל
מקומות שהם מוקפים חוטה מימות יהושע בן נון ע"ה קורין המגילה בברכותיה •
ואומרים על הניסים • ומצויאין ספר תורה וקורין פרשת ויבא עמלק • והמקומות
שהם מוקפים חוטה ואין יודעין בביוור אם הם מוקפים מימות יהושע ע"ה אם לא
מספק קודין למגילה ואין מברכין עליה ואין אומרים על הניסים ומצויאין ספר תורה
וקורין נ' כברי פרשת ויבא עמלק כסדר יום י' ד אדר ושני ימים אלו אסורים בהסגור
זכתנות ובספרים שנהגו שלא לעשות מלאכה אין עושים העשרה איתו ודאן טימן
ברכה מאוחרת מלאכה לעולם • ונתנין מעות פורים לכל מי
שפושט ידו ליתול :

תענית יחיד

החצה לתענית צריך שיקבל התענית ביחס שלפניו מבעוד יום בשעת המנחה
ואחרי ששנה עשרה כברכות זקנים שיעקור דגלו יאמר •

רבון העולמים הרי אני לפניה בתענית גרבה למחור
יהי רצון מלפניה " אלהי ואלהי אבותי
שתקבלני באהבה וברצון ותבא לפניה תפילתי ותענה
עתרתי ותרפאני ברחמיה הרבים כי אתה שמע
תפלת כל פה • יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה "
צורי וגואלי :

ביחס התענית במפלת המנחה כשסניע לשמע קולנו יאמר •

שמע קולנו " אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים
וברצון את תפלתנו זכור רחמיה וכבוש את
פעסך והסר ממנו דבר וחדכ ורעב ושבי ובזה ויצרת
וחולאים רעים ונאמנים ומאורעות קשות ורעות

ותגזור

ותגזור עלי גזרות טובות ועל כל אנשי ביתי ויגולו
 רחמיה על מדותיה ותתנהג עמנו יי אלהינו במדת
 חסד ובמדת רחמים ותכנס לנו לפנים משורת הדין
 ותאזין תפלתנו ותתנוננו ושוערנו כי אתה שומע
 תפלת כל פה: ענני אבי ענני ביום צום התענית הזה
 כי בצרה גדולה אני על כל מה שחטאתי ושעויתי
 ושפשעתי לפניך מיום היותי על האדמה עד היום
 וחחי מוכלם אני מפשעי ומתבישונחפר מעונותי
 ומחטאתי אבל שמת רחמיה לנגד עיני כי דרכך
 לחאריך אפה ומנחנה לרחם על בריותה כי
 אתה אדני טוב וסלחורב חסד לכל קראך וברחמיה
 הרבים ענני בעת ובקוונה הזאת ויחא מעוט חלבי ודמי
 המתמעט בתענית היום חשוב ומקבל ומרוצה לפניך
 כחלב מונח על גבי מזבחך לכפר על כל מה שחטאתי
 ושעויתי ושפשעתי לפניך בין באונם בין ברצון
 בין בשונגי בין במייד בין בידיעה בין שלא בידיעה
 ותצני ברחמיה הרבים ואל תפן לרשעי ואל תתעלם
 מתחנתי היה נא קרוב לשועי ושועת אנשי ביתי טרם
 אקרא אליך אתה תענה אדבר ואתה תשמע כאמור
 היה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני
 אשמע: כי אתה יי פודה ומציל ועונה ומרחם בכל
 עת צרה וצוקה ושמע תפלת כל פה ברוך אתה יי
 שומע

תענית יחיד שומעת פלה:

ואמר רצה מודים ושנים שלום וכלי וקרום שיעקור תלוי ואמר

רבון העולמים אלהי האלהים וארוני הארונים בעל
הסליחות והרחמים לה יי הצדקה ולי בושתי
הפנים על כל הטובות והחסדים אשר עשית עמדי
מיום היותי עד היום הזה ולא בגמול השיבותי לה אבל
חטאתי לפניך והרע בעיניך עשיתי והרביתי לפשוע
ולזהכעיסך היתה כונתי ועתה מה אתאונן ומה
אומר מה אדבר ומה אצטרק אמרת אודה עלי פשעי
ליי אשמת בתורתך בגדתי ביראתך געלתי
במצותיך דברתי דופי העויתי והרשעתי
זדתי חמסתי טפלותי שקר יעצתי רע בזבתי
לצתי לוצצתי מרדתי מריתי מאסת נאצתי
נאפתי נשבעתי לשוא ולשקר סררתי עויתי
פשעתי לפניך ועורף הקשיתי צררתי קשיתי
עורף קלקלתי דרכי רשעתי שחתתי תעבתי
תעיתי תעתעתי וסררתי ממצותיך וממשפטך
הטובים ולא שוה לי: ואתה צדיק על כל הבא עלינו
אמת עשית ואני הרשעתי:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתמחול
ותסלח לי על כל פשעי ותכפר לי על כל
עונותי ותעביר לי על חטאתי שחטאתי ושעויתי
ושפשעתי

רא

תענית יחיד

וּשְׁשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ • בֵּין בְּאוֹנֶם • בֵּין בְּרָצוֹן • בֵּין בְּשׁוֹגֵג •
 בֵּין בְּמִזִּיד • בֵּין בְּסִתֵּר • בֵּין בְּגִלּוּי • בֵּין בְּמַתְכוּוֹן •
 בֵּין שְׁלֵא בְּמַתְכוּוֹן • בֵּין בְּהִרְהוּר • בֵּין בְּמַחְשְׁבֵה מִיּוֹם
 הַזֶּה עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְכִשְׁיִגִיעַ קְצֵי לְהַפְטֵר
 מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וּלְשׁוּב אֵלֶיךָ • יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּקְבַּל נִשְׁמַתִּי כְּחַמְלָה כְּאֲשֶׁר
 תִּקְחֶנָּה מִמֶּנִּי וְתוֹשִׁיבֶנָּה תַּחַת כִּסֵּא כְבוֹדְךָ אֲשֶׁר מִשָּׁם
 נִשְׁעַתָּה וְכִשְׁאֲמוֹת תִּהְיֶה מִיתַתִּי כְּפָרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי
 אֲנִי יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁעָה אֶת שׁוּעָתִי • וְעִנָּה
 אֶת עֲתָרְתִּי • וְשָׁמַע תְּפִלָּתִי • הֲרֵב כִּפְסֵנִי מֵעוֹנֵי •
 וּמַחְטָאתֵי טַהֲרֵנִי • וְזַכֵּנִי מִשְׁגִּיאֹת וּמִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי •
 וְאֵהִירָה מִבְּנֵי אָדָם אֲשֶׁר בְּצֶל כְּנָפֶיךָ יַחְסִיּוֹן וִירוּיֹן
 מִדֶּשֶׁן בִּירֶגֶךָ וְנַחַל עֲדִינָה תִשְׁקָם : תוֹדִיעֵנִי אֲרַח
 חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנֵיךָ נְעֻמֹת בִּימִינֶךָ נִצַּח :

ואומר יהיו לרצון ונפילת אפים ואה"כ אומר :

קִבְּ תְּפִלָּה לְעֵנִי כִּי יַעֲטֹף וּלְפָנֵי יי שִׁפְךָ שִׁיחוֹ : יי שְׁמַעֲהָ
 תְּפִלָּתִי וְשׁוּעָתִי אֵלֶיךָ תְּבוֹא : אֵל תִּסְתֵּר
 פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי הִטָּה אֵלַי אֲזַנְךָ בְּיוֹם אֶקְרָא
 טַהֲרֵ עֵנֵי : כִּי כָלוּ בְעֵשֶׁן יְמֵי וְעֲצֻמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחְרוּ :
 הוֹפֵה כְּעֵשֶׁב וַיִּבֶשׁ לְבִי כִּי שִׁכַחְתִּי מֵאֲכָל לֶחֶמִי : כִּקּוֹל
 אֲנַחְתִּי דְבַקָּה עֲצֵמִי לְבִשְׂרִי : דְּמִיתִי לְקֶאֱרַת מְדַבֵּר
 יִזְיִי כְּכּוֹס חֲרָבוֹת : שְׁקִדְתִּי וְאֵהִירָה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד

כו א ז 26 על

תענית יחיד

על גג : כל היום חרפוני אויבי מהוללי בינשבעו ;
כי אפר בלחם אכלתי ושקני בכבי מסכתי : מפני
זעמך וקצפה כי נשאתני ותשליכני : ימי בצל נטוי
ואני כעשב איבש : ואתה " לעולם תשב וחקך לדר
ודר : אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא
מועד : כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו ;
וייראו גוים את שם " וכל מלכי הארץ את כבודך : כי
בנה " ציון נראה בכבודו : פנה אל תפלת הערער
ולא בזה את תפלתם : תפתח זאת לדר אחרון ועם
נברא יהלליה : כי השקיף ממרום קדשו " משמים
אל ארץ הביט : לשמע אנקת אסיר לפתח בני
תמותה : לספר בציון שם " ותהלתו בירושלם
בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את " :
ענה בדרך כחי קצר ימי : אמר אלי אל תעלני בחצי
ימי בדור דורים שנותיך : לפני הארץ יסדת ומעשה
ידיך שמים : המחיאברו ואתה תעמד וכלם כבנך
בלו בלבוש תחליפם ויחלפו : ואתה הוא ושנותיך
לא יתמו : בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון :

בחפלת הערכות קודם שיעקוד גלוי ואמר :

רצון העולמים כבר התעניתתי בתענית היום
לפניך גלוי וידוע לפני כפאת כבודך שבומן
שבית המקדש קים אדם חוטא ומביא לפניך קרבן
ואין

רב

תענית יחיד

וְאִין מְקַרְבִּין מִמֶּנּוּ רַק חֲלָבוֹ וְדָמּוֹ וּמִתְכַּפֵּר וְעִבְשׁוֹ
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים אֵין לָנוּ לֹא מְקַדֵּשׁ וְלֹא מִזְבֵּחַ וְלֹא
 כֹּהֵן שִׁכְפָּר בְּעֵדְנוּ:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שִׁיְהֶאֱת
 מִיַּעוֹשׁ חֲלָבֵי וְדָמֵי שְׁנַת־מַעַת הַיּוֹם לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִיתִי
 חֲשׂוֹב וּמִקְבֵּל לְפָנַי כִּפְסָא כְּבוֹדָךָ כְּאֵלוֹ הַקְּרַבְתִּי עַל גְּבִי
 מִזְבֵּחַךָ וְתִרְצַנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים: יְהִיו לְרַצוֹן

ברכות קדושין ואירוסין

לוקח המברך כוס של יין ומברך *

סְבִרִי מְרַנֵּן בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
 פְּרִי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הָעֲרִיזוֹת וְאָסַר לָנוּ אֶת
 הָאֲרוֹסוֹת וְהִתִּיר לָנוּ אֶת הַנְּשׂוֹאוֹת עַל יְדֵי חִפָּה
 וְקִדּוּשֵׁין בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי
 חִפָּה וְקִדּוּשֵׁין:

ושותה המברך והחתן והכלה ואו מקדש את האשה ואומר:

הֲרִי אֶת מְקַדְּשֶׁת לִי בְּשִׁבְעַת זֹו כְּדַת מִשֶּׁה וּיִשְׂרָאֵל:
 שבעה ברכות לנישואין

לוקח כוס אחר ואומר:

סְבִרִי מְרַנֵּן בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
 פְּרִי הַגֶּפֶן:

כו ב 2 26 ברוך

ברכת נישואין

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהפך ברא
לכבודו: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
יוצר האדם: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר יצר את האדם בצלמו בצלם דמות תבניתו
והתקין לו ממנו בנין עדי עד ברוך אתה יי יוצר האדם:
ששתישיש ותגל עקרה בקבוץ בניה לתוכה במהרה
בשמחה ברוך אתה יי משמח ציון בבניה: שמח
תשמח רעים אהובים בשמחה יצירך בגן עדן מקדם
ברוך אתה יי משמח חתן וכלה: ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה:
אהבה אחודה גילה ריצה שלום ורעות מהרה יי
אלהינו ישמע בערי יהודה ובחצות ירושלם קול
ששון וקול שמחה קול חתן וקול כללה קול
מצהלות חפזות חתנים ממשחה ונערים מנגינתם
ברוך אתה יי משמח חתן עם הכלה ומצליח: הודו
ליי כי טוב כי לעולם חסדו: ירבו שמחות בישראל
וינוסו אנחות: וטועם הסכרד ונותן לחתן ולכלה:

ברכת זימן לחתן

גברך אלהינו שהשמחה במעונו שאכלנו משלו:
ועינים ברוך אלהינו שהשמחה במעונו שאכלנו
משלו ובטובו חיינו:

ואומרים בסוף ברכת הזימן שבעה ברכות:

מזמור

מזמור לחתנים

מה למנצח על ששנים לבני קרח משכיל שיר
 ידית : רחש לבי דבר טוב אמר אני
 מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר : יפירות מבני
 אדם הוצק חן בשפתותיה על כן ברכה אלהים לעולם :
 חגור חרבה על יוק גבור הורה וחררה : והדרה צלת
 רכב על דבר אמת ועניה צדק ותורה נוראות ימינה :
 חציה שנונים עמים תחתיה יפלו בלב איבי המלך :
 נסאה אלהים עולם ועד שבט מישור שבט מלכותה :
 אהבת צדקות שנה רשע על כן משחה אלהים
 אלהיה שמן ששון מחברה : מר ואהלות קציעות
 כל בגדתיה מן היכלי שן מני שמחה : בנות מלכים
 ביקרותיה נצבה שגל לימינה בכתם אופיר : שמעי
 בת וראי והטי אונה ושכחי עמך ובית אביך : ויתאו
 המלך יפיה כי הוא אדניך והשתחוי לו : וברת צר
 במנחה פניה יחלו עשירי עם : כל כבודה בת מלך
 פנימה ממ שבצות זהב לבושה : לרקמות תובל
 למלך בתולות אחריה רעותיה מוכאות לה :
 תובלנה בשמחת וגיל תבאנה בהיכל מלך : תחת
 אבתיה יהיו בניה תשיתמו לשרים בכל הארץ :
 אזכירה שמך בכל דר ודר על כן עמים יהודוך
 לעלם ועד :

ספר תולדות אדם

כולל כל הכרכות והפלות על שם קורותיו ותולדותיו הנקראים לו סיום לידתו ער
יום מחר :

פומון לברית מילה

ברוכים אתם קהל אמוני וברוך הבא בשם " :
ילד הילד יהיה בסימן טוב יגדל ויחיה
כמו גן רטוב יעלה ויצליח ינצל מקטוב אמן
יעשה " ברוכים חלקיתן לנו פנעימים ובימיו
נעלה לשלש רגלים גדולים וקטנים לבית " וברוך
הבא בשם " : ברוכים זכור רחמיה ודם הברית
ופקוד את צאנך צאן השאריה על יד משיחה משיחון
דוד ושלח את איהו נביא " : ברוכים הילד הזה זכה
לבריתו אביו ואמו יראו חפתו המלאך הנואר
יברך אותו יזכה לחזות בנעם " : ברוכים

בשנת אפרים זה

שבת ומלה עיס דר מעונה חלק לשבעה וגם
לישמונה אותיות שבת מצות שלשה
נכתב בהם אותה לאומה קדושה שבת ראשונה
וברית חדשה והיות פילין לראש אמנה : שבת
שתי מצות בעמודים שניהם זאת החמה וזאת
הלבנה : שבת

ומכרך המהל ברכה זו

ברוך אתה " אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו

רד

ברכת מילה

במצותיו וצונו על המילה: (למול את הבן)

ואומר אבי הבן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו להכניסו בבריתו של אברהם
אבינו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו למן הזה; וענין פשם שהכנסתו
לברית בן תכניסוהו לתורה ולמצות לחפח ולמעשים
טובים וכן יהירצון ונאמר אמן: ואומר יהודם
הנמול בקהל אמוני כריחניחוח אשה ליי ובירו שלם
כסא יי נקריב זבחים עלות ליי: חתם בבשרנו
לאות ולמופת לנו ולבנינו לעולם ועד יכירו ואינו
ידעמוני כי אנחנו זרע ברך יי: יהודם הנמול

וסוגין כוס של ויין מברך המוהל

סכרי מרנן ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא
פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדש ידיד
מבטן ותוק בשארו שם וצאצאיו חתם באות
ברית קדש על כן בשבר זו אל חי חלקנו צורנו צורה
להציל ידידות זרע קדש שארנו משחת למען בריתו
אשר שם בבשרנו ברוך אתה יי כורת הברית:

אלהינו ואלהי אבותינו קים את הילד (בני) הזה

בו ד 4 26 לאביו

ברכת מילה

לְאָבִיו (לִי) וּלְאִמּוֹ וַיְקָרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל: פְּלוֹנִי
יִשְׁמַח הָאֵלִים וְכִשְׁהָאֵב הוּא מוֹהֵל בְּמִקּוּם יִשְׁמַח הָאֵלִים יֹאמֵר (יְהִי
רְצוֹן שֶׁאִשְׁמַח כִּי־צֵא חֲלִצִי) כִּי־צֵא חֲלִצִי וְתִגַּל הָאִשָּׁה בְּפִרְיָהּ
בְּטָנָה כְּאִמּוֹר יִשְׁמַח אָבִיהָ וְאִמָּהּ וְתִגַּל יוֹלְדֶתָהּ: וְנֹאמֵר
וְאִעֲבֹר עֲלֶיהָ וְאִרְאֶה מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדַמֶּיהָ וְאֹמֵר לָךְ
בְּדַמֶּיךָ חַיִּי וְאֹמֵר לָךְ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי: וְנֹאמֵר זָכַר
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוְהָ לְאַלְפָה דְּזוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת
אֲבֵרָהֶם וְשִׁבְעָתוֹ לִישָׁחֵק: וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב לַחֵק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: הוֹדוּ לִי כִי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ: פְּלוֹנִי הִקְטַן אֱלֹהִים יִגְדְּלוּהוּ כִּשְׁם שְׁנִכְנַם
לְבָרִית בְּךָ יִכְנַס לְתוֹרָה וּלְמִצְוֹת לְחַפָּה וּלְמַעֲשִׂים
טוֹבִים • וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

שיר המעלות אשרי כל יראי' וכו' • קדיש יהא שלמא • ונודדין נדבה לעניי
ארץ ישראל תוב' ב' • ולפריון שבויים

סדר פדיון הבן

חייב כל ישראל ביום שנולד לו בן בכור לפדותו מן הכהן בה' סלעים לאחר ל'
יום דכתיב ופרויו מבן חדש חפדה ובלבד שיהיה פטר רחם אבל אם ילדה
תהלה מאיש אהר או שהפילה לאהר ארבעים יום אינו חייב פדיון דכתיב כל פטר
רחם וכו' • וכן כִּי שִׁישׁ לוֹ אֲרֻבְעָה או דמשה בניס מארבע או ה' נשים בחולות חייב
לפרות את כלם דפריון הבן הולך אחר האם • ואם היתה אמו כהנת או לוייה הבן פטור
כהמש סלעים דכתיב קרש לי כל בכור פטר כל רחם בכני ישראל • סת הבן קודם
שלשים יום פ' זר מן הפריון לאהר שלשים יום נתהייב בפדיונו וצריך ליהן • והיכי
עבד מביא אותו לפני הכהן וכביא עכו' ח' אנשים מאוהביו וקרוביו ובידו חמשה
שקלים ומברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו

רה סדר פדיון הבן

במצותיו ורצונו על פדיון הבן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה:

ומביא כסף או זהב שיהיה סלעים וכהן שוחט לאם הילד ואומר לה שמא הפלרת
בן או ילדת בן אחר אם אסרה לו ולא מניח לפניו אותן החפצים בכלי וכהן אומר:

זה הבן בכור הוא והקדוש ברוך הוא צוה לפדותו
שנאמר ופדויו מבן חדש תפדה בערבך כסף
חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא:
כשהיית במעי אמה היית ברשות אביך שבשמים
וברשות אביך ואמה עבשיו אתה ברשותי שאני
כהן ואביך ואמה מבקשים לפדותך שאתה בכור
מקדש שכן כתוב וידבר יי אל משה לאמר: קדש
לי כל בכור פטר כל רחם בנני ישראל באדם
ובבהמה לי הוא: ויקבל הכהן ויאמר קבלתי מפקד
חמש סלעים אלו בפדיון בנה זה והרי הוא פדויו בהן
בדת משה וישראל:

ואומר הכהן לאבי הבן

יהי רצון מלפני אלהינו שבשמים כמו שזכית לפדיון
הבן כך תזכה לקיים כל מצות שבתורה:

ולאחר שקבל הכהן ה' סלעים אם רצה להחזירם לאבי הבן הרשות בערו

תפלת

תפלת הדרך

קודם שיצא אדם מפתח ביתו יקרא ג' אנשים מאהביו ויאמר לפניהם שיהיו
למעלות וכו' עד עושה שמים וארץ והם עונים אחריו עד שיהיה המסור •
וכן יעשהו פעמים כנגדו קצוות וכשירצח לרגוב יאמר מגדל עוז שם יי מצפין בו
ירוף יהך מטטון שדי צדיק ונשנב ו' פעמים תשיוצא סן העיר יאמר אלו
י' פסוקים :

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ :

ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול

אשר עשה משה לעיני כל ישראל :

לדרבו ויפגעו בו מלאכי אלהים :

ויאמר יעקב כאשר ראם מתננה אלהים זרה ויקרא שם המקום ההוא

מחנים :

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמר

פי : יערף כמטר לקחי תול כמל אמרתי בשעירם

עלי דשא וברביבים עלי עשב :

ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יי ויפצו איביך וינסו משנאך מפניך :

ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל :

וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע מאות :

כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף וישמנת אלפים

ומאה לצבאתם ושלשים יסעו :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתוליכני

לשלום ותצילני מכף כל אויב ואורב בדרך

ומכל מקרה ופגע רע והגיעני למחוז חפציל שלום ותנני

לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי וכל

דפנעין בי יהון מושבעין בשם אהיה אשר אהיה

דאהא

תפלת הדרך

דָּאֵהָא אֲנָא חָמִי יְתוּזָן וְאֵינוּן לֹא יְחֻמוּן יְתִי לְאֲבָשָׁא
 יְתִי וְיִתְאַסְרוּן. פּוֹמִיָּהוּן בְּאֶסְרִין דְּנַחֲשָׁא וּבִשְׁלִשְׁלִין
 דְּפִרְזָא וְיִסְתַּחֲמֻן עֵינֵיהוּן בְּעֻקְתֵּיהֶדְאֵל שְׂדֵי :
 תֵּאלְמַנָּה שְׁפִתוֹתֵיהֶם מִדְּבַר תַּחֲשֻׁבְנָה עֵינֵיהֶם מֵרֵאוֹת
 וּמִתְנִיֵּיהֶם תְּמִיד הַמְעַד. חֲרִבִּים תִּבְנֵא בְּלִבֶּם וּקְשִׁיתוּהֶם
 תִּשְׁבְּרֵנָה וְשִׁמְעַתְּפִלְתִּי כִּי אֵתָּה שׁוֹמְעַתְּפִלְתִּי כָּל פֶּה :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמְעַתְּפִלְתָּה :

ואם יראה אדם בא ומתירא ממנו יעשה שדי כידו הימנית יכוף גודל כמו דלת ונ'
 מצבעותיו כמו שיץ וזאת שהוא הקטן יכוף כמו יוד וישים על פניו ויאמר :

לֹא יִתְצַב אִישׁ בְּפָנֶיכֶם פְּחַדְכֶם וּמִוְרָאֲכֶם יִתֵּן יי
 אֱלֹהֵיכֶם עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ בָּהּ כֹּאֲשֶׁר
 דְּבַר לְכֶם :

ויאמר נ' פעמים

יְהִי יְשֻׁבְרֵנִי : יְהִי יִצִּילֵנִי : יְהִי יַעֲזֹרֵנִי :

סדר לוייה

ג פעמים יאמר האיש הנותן לדרך פעמיו פסוק

לִישׁוּעָתְךָ קָוִיתִי יי :

ואחר כך על זה הכור

לְקִי לִיק יֵלֵק קִיל קִיל קִיל יֵקֵל

ו' פעמים יאמרו האנשים הנלוים אליו פסוק

וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב כֹּאֲשֶׁר רָאִים מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם
 הַהוּא

סדר לוויה

זהווא מחנים :

ו' פעמים יאמרו עוד פסוק

יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יי פְּנֵי אֱלֹהֵי וַיַּחַנְךָ : יִשְׁאָא יי

פְּנֵי אֱלֹהֵי וַיִּשְׁמֶךָ לְךָ שְׁלוֹם :

ה' פעמים יאמרו עוד כלם פסוק

הַגִּידָה יֵאָנְכִי שׁוֹלַח מִלְאָךְ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּדַרְךָ

וְלֹהֲבִיאָךְ אֵל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הִכִּינוֹתִי :

ל' פעמים י' ו' פעמים י' ו' פעמים ה' פעמים

ראשי תיבות לוויה : וכן אלוד' פסוקים ראשי תיבות לוויה :

אֵל תֵּאֲחָרֶנּוּ אוֹתֵינוּ וְהַצְּלִיחַ דְּרָבֵינוּ :

סופי תיבות לוויה :

תפלת הים

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי אֲבָרְכֶם יַעֲקֹב

וַיַּעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא הַמוֹכֵחַ וְ

בְּכַתֵּר הָאֱמוּנָה לְמַעַן קְדוֹשֵׁת שְׁלֵשׁ עָשָׂר מֵדוֹתֶיךָ

שֶׁל רַחֲמִים וּלְמַעַן קְדוֹשֵׁת שְׁעָרֵי הַרְחָמִים וּלְמַעַן זְכוֹת

יְשֵׁנֵי חֶבְרוֹן אֲבָרְכֶם יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב אֶרְהוּבֶיךָ וְרַתְמִימֶיךָ

וּלְמַעַן זְכוֹת עֲקֵדְתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב יַחֲדָה שֶׁנַּעֲקַד עַל גְּבִי

הַמְּזַבַּח וְהָיָה עוֹדָה תְּמִימָה קְדוֹשָׁה וְטַהוֹרָה וּלְמַעַן

זְכוֹתֶם וּקְדוֹשֵׁתֶם וּנְבוֹאָתֶם שֶׁל שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא וְשֶׁל

אֱלִיהוּ הַנָּבִיא וְשֶׁל אֱלִישֶׁע הַנָּבִיא וְנְבִיאֵיךָ נְבִיאֵי

אמת

תפלת הים

אמת • ולמען זכות כל הצדיקים והחסידים שהיו בכל
 דור מגינם על ישראל שתעמיד הים מזעפו ויחשו גליו
 ותעשה רצון לבנו ותוליכנו מהרה אל מחוז חפצנו
 לטובה כאשר בידך לעשות ותשמע תפלתנו ותאזין
 לחנתנו ועננו בשעה הזאת שאנו מתפללים ומתחננים
 לפניך ותוליכנו בנחת רוח טוב כפי הצורך ותשמרני
 מהמון גלים ומשאון משברי ים מרוח סועה מסער
 ומצער ומבלבול עתים ומחילוף זמנים ומהבריות
 הרעות הנדלות בים וביבשה ומכל צער ומכל הפסד
 ואל יעבבנו לא משביע ולא מבריח ולא משטין ולא
 יצד ולא מזיק ולא מבלבל ולא מפחד ולא מחריס ולא
 מאים ותוציא רוח טוב מאוצרותיך להנהיג הספינה
 וכל תופשי משוט ומנהיגיה ומלחיה וחובליה ואומניה
 וינהגו אותה כראוי בלא עצלות ובלא חישול ובלא
 חשנת כח והגיענו אל מחוז חפצנו בלי שום היזק ובלי
 שום צער ובלי שום הפסד כמו שאתה מושל בנאות
 ים ושוא גליו אתה תשבחם יקם סערה לדממה
 חשו גליהם: שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי
 בך: ואנחנו נברך יה מעתה ועד הללויה:

הנכנס להקו דם אמר

רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהא עסק
 זה לי לרפואה ותרפאני רפואה שלימה רפואת

חיים

הגננס

חיים פי אל רופא חנם ונאמן אתה: ולאחר שהקיז אותך ברוך
אתה יי רופא חולים:

ברכת הגומל

ארכעה הם שצריכים להודות • יודוי הים • והולכי מרכבות • היוצא מבת האסורים •
ופי שהלה ונתרפא • ובכולם כתיב יחד לוי' חסדו ורחמסוהו בקהל עם • מכאן שצריך
להודות בקהל • ומאי מברכת:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הגומל לחיבים
טובות שגמלני כל טוב: ועינך לו אמן ואומר ה'
אשר גמלך כל טוב וחסד וחמלה יתברך ויתרומם
על כל ברכה ותהלה הוא ברחמיך ישמך וגמלך
לעוד כל טוב נצח סלה:

יודוי לשכיב מרע

קבלנוהו מחסידים ואנשי מעשה • וטוב לאסוף עשרה אנשים בבית ההולה:

תניא מי שהלה ונטה למת אומרים לו התודה שכן דרך כל הטומתים מתוים
שכן דרשו רז"ל מרכתיב ואשמה הנפש ההיא והתודו זה בנין אב לכל
המתים שטעונין יודוי וכדי שלא לשבר לבו אומרים לו ברכים רבים חוק ואמין אל
חדאנ טאה כי הרבה התודו ולא מתו והרכה לא התודו וסתו וכשכר זה שאתה מתוה
לפניו יתברך אתה חי וכל המתודה ומת יש לו חלק לעולם הבא כדכתיב ומודה ועונ
ידוחם • ומציאין הנשים והילרים מן הבית ואומר:

רבון העולמים בעל הסליחות והרחמים יהי רצון
מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיעלה זכרוני
לפני כסא כבודך לטובה וראה בעוניי כי אין מתום
בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי ועתה
אלה סליחות הטה אלי חסדיך ואל תבא במשפט את
עבדך ואם קרבה עת פקודתי למות אחדותך לעד מני

וידוי לשכיב מרע רח

לא ימלש בברתוב בתורתך שִׁמְעַי יִשְׂרָאֵל "
 אֱלֹהֵינוּ " אֶחָד : בְּרוּךְ שֶׁסִּבְּוֹר מִלְכֻתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :
 מוֹרֵה אֲנִי לִפְנֵיךָ " אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי אֵל אֱלֹהֵי
 הַדְּרוֹחוֹת לְכֹל בְּשֵׁר שֶׁדְּפוֹאֵתִי בְיָדְךָ וּמִזֵּדֵתִי
 בְיָדְךָ : יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתִּרְפָּאֵנִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה
 וְיַעֲלֶה זְכוּרֹנִי וְתַפְלֵתִי לִפְנֵיךָ כִּתְּפֵלֶת חוֹקֵיהוּ בַחֲלוּתוֹ
 וְאִם קָרְבָה עֵת פְּקוּדֵתִי לְמוֹת תְּהֵא מִיתַתִי כִּפְרָה לְכֹל
 חַטָּאתִי וְלְכֹל עֲוֹנוֹתַי וְלְכֹל פְּשָׁעֵי שְׁחָטָאתִי וְשִׁעוּרַי
 וְשִׁפְשָׁעוֹתִי לִפְנֵיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתִי וְתֵן חֶלְקִי בְּנֵן עֶרְוֹן וְזַכְּנִי
 לְעוֹלָם הַבָּא הַצֶּפֶן לְצַדִּיקִים וְהוֹדִיעֵנִי אוֹרַח חַיִּים
 שֶׁכֶּע שְׂמַחוֹת אֶת פְּנֵיךָ נְעִימוֹת בְּיַמֶּיךָ נִצַּח בְּרוּךְ
 אַתָּה " שִׁמְעַי תִּפְלֶה :

אָנָּה בִּכְחַ וְכוּ' וְיְהִי נוֹעַם וְכוּ' :

וְיְהִי בְּשִׁלְשִׁים שָׁנָה בְּרִבְעֵי בַחֲמִשָּׁרֵה לַחֹדֶשׁ וְאֲנִי
 בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה עַל גִּרְוֹר כְּבָר נִפְתַּחוּ הַשָּׁמַיִם
 וְאִרְאֶה מְרָאוֹת אֱלֹהִים : בְּשַׁנַּת מוֹת הַמֶּלֶךְ עֲזִיָּהוּ
 וְאִרְאֶה אֶת " יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רֵם וְנִשְׂא וְשִׁלּוֹ מַלְאִים
 אֶת הַהֵיכָל : שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים
 שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד בְּשִׁתִּים יְכֶסֶה פָּנָיו וּבְשִׁתִּים יְכֶסֶה
 רַגְלָיו וּבְשִׁתִּים יַעֲוֹף : וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר
 קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ " צְבָאוֹת מִלֵּא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
 שִׁמְעַי יִשְׂרָאֵל " אֱלֹהֵינוּ " אֶחָד :

"

וידוי לשכיב מרע

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים • יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים : יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ :
יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : מִשָּׁה אָמַת וְתוֹרַתוֹ אָמַת :
לִישׁוּעַתְךָ קִוִּיתִי יְיָ : שִׂמַּח נַפְשִׁי עֲבֹדְךָ כִּי אֵלֶיךָ יְיָ נִפְשִׁי
אֲשָׂא : בִּידְךָ אֶפְקֵד רוּחִי פְרִית אוֹתִי יְיָ אֵל אָמַת :

מצלאין לחולים

יאמר ה'י פסוקים מאלו

תפלה לאיש

תְּפִלָּה לְעֹנֵי כִּי יַעֲטֹף וּלְפָנַי יְיָ יִשְׁפֹּף שִׁיחוּ :
שְׁמַעָה תְּפִלָּתִי וְשִׁוְעוֹתַי אֵלֶיךָ תָּבוֹא : יְיָ אֵל
בְּאִפְךָ תּוֹכִיחַנִּי וְאֵל בְּחַמְתְּךָ תִּיַּסְרֵנִי : קְרָאתִי שְׁמֶךָ
יְיָ מְבוֹרַח תַּחֲתֵיזוֹת : חֲנֻנִי יְיָ כִּי אִמְלֹל אֲנִי רַפְּאֵנִי יְיָ כִּי
כִּי נִבְהַלּוּ עֲצָמַי : וְנִפְשִׁי נִבְהַלְהָ מְאֹד וְאֶתְּרָה יְיָ עַד
מָתַי : חֲנֻנִי יְיָ כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם : הַבִּיטָה
עֲנֵנִי יְיָ אֱלֹהֵי הָאִירָה עֵינַי פֶּן אִישָׁן הַמּוֹרֹת : לְמַעַן
שִׁמְךָ יְיָ תַּחֲיִינִי בְּצַדִּיקְתְּךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי : (לְמַעַן
שִׁמְךָ יְיָ וְסִלַּחַת לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא) : אֲנִי אֵל אֱלֹהִים
אֶקְרָא וְיִישׁוּעֵנִי : אֲנִי אָמַרְתִּי יְיָ חֲנֻנֵי רַפְּאֵה נַפְשִׁי
כִּי חָסַאתִי לְךָ : יְיָ אֱלֹהֵי שׁוֹעֵתִי אֵלֶיךָ וְתִרְפְּאֵנִי :
רַפְּאֵנִי יְיָ וְאֶרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאוֹשֵׁעָה כִּי תִהְלֵתִי אֵתְּךָ :
שְׁמַע יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא וְחֲנֵנִי וְעֲנֵנִי : (אֲדַנִּי שְׁמַעָה אֲדַנִּי
סִלַּחְהָ אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל תֵּאָחֵר לְמַעַן אֱלֹהֵי
כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ) :

יענך

מצלאין לאיש

רט

יַעֲקֹב י" בְּיוֹם צָרָה יִשְׁנֹבֵב שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: (אֲשֶׁר־י
 מִשְׁכִּיל אֵל דֵּל בְּיוֹם רַעַה יִמְלִטְהוּ: וְהִסִּיר י
 מִמֶּךָ כָּל חֲלִי וְכָל מְדוּחַ מִצָּרִים הִרְעִים אֲשֶׁר יִרְעֶת לֹא
 יִשְׁיַמְּם בְּךָ וְנִתְּנָם בְּכָל שְׁנֵאִיךָ: קְרוֹב י" לְכָל קְרֵאֵי לְכָל
 אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: קְרוֹב י" לְנִשְׁכָּרֵי לְבֹאֵת דְּכֵאֵי
 רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רְחוּם וְחַנוּן י" אַרְךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד: (גַּל
 עַל י" דְּרִכָּה וּבִטָּח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה: וְהִתְעַנְּג עַר י"
 חֲתוּן לְךָ מִשְׁאֵלוֹת לִבְךָ: י" שְׁמֵרָה י" צַלָּה עַל יַד יְמִינֶךָ:
 י" שְׁמֵרָה מִכָּל רַע וְשִׁמְרֵם אֶת נַפְשֶׁךָ: י" יִשְׁמַר צֵאתְךָ
 וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי אֵל רְחוּם י" אֱלֹהֶיךָ לֹא
 יִדְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע לָהֶם: טוֹב י" לְקוֹי לְנַפְשֶׁךָ תִּדְרֹשׁנוּ: (קוּה
 אֵל י" חֹזֵק וְיֵאֱמָן לִבְךָ וְקוּה אֵל י") אֵל י" בְּצַרְתָּה לִי
 קִרְאתִי וְיַעֲנֵנִי: מִן הַמִּצָּר קִרְאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב־יָה:
 וְאֲנִי תִפְלֵתִי לְךָ י" עַתָּה רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרוּב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי
 נִאֲמַת יִשְׁעֶךָ: (לִישׁוּעָתְךָ קוִיתִי י") אֲשֶׁר־יִשְׁאַל
 יַעֲקֹב בְּעִזְרוֹ שִׁבְרוּ עַל י" אֱלֹהֵיו: וְיֹאמְרוּ אִם שָׁמַע
 חֲשַׁמֵּעַ לְקוֹל י" אֱלֹהֶיךָ וְהַיֵּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַזְּאֲנָת
 לְמִצּוֹתָיו וְשִׁמְרָתָם כָּל חֲקֵי כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי
 בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי י" רַפְּאֵךָ: הִנְדָּה עֵין
 י" אֵל יִרְאֵיו לְמִיחֲלִים לְחֶסֶד: כִּי אֲתָדֹר י" טוֹב וְסִלַּח
 וְדָבַח חֶסֶד לְכָל קְרֵאִיךָ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי

כז א I 27 והיה

מצלאין לאיש

תְּהִיָּה יי מְבַטְחוֹ: יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פְּנֵינוּ אֵלֶיךָ
וַיַּחֲנֶךָ: יֵשָׂא יי פְּנֵינוּ אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם:)

ביום שאין אומרים תחינות אין אומרים זה:

מִצְלָאִין אֲנַחְנָא וְתַבְעִין רַחֲמֵי מִן קֳדָם אֱלֹהֵי
דְּשָׂמְיָא מְרִיחַ דְּרַחֲמֵי עִם סִפְרָא דְּאֹרִיתָא
הַדִּין דְּכִתְיָבִין בֵּיהּ תְּלַת עֶשֶׂר מְכִילִין דְּרַחֲמֵי בְּדַכְתִּינִי
וַיַּעֲבֹר יי עַל פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא: יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֵךְ
אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת: נָצַר חֶסֶד לְאֲלֹפִים נִשְׂא
עוֹן וּפְשָׁע וְחַטָּאָה וְנִקְרָא: רַפְּאֵנִי וְאֵרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי
וְאוֹשְׁעָה כִּי תִהְלֵתִי אֵתָּה: ע"כ

הַאֵל הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים הַבּוֹרָא עוֹלָמוֹ
בְּמִדַּת הַרַחֲמִים וְלוֹ הַחֶסֶד וְהַרַחֲמִים הַמְּתַנַּחֵה
עִם בְּרוּאֵי בְּמִדַּת הַרַחֲמִים מְטַהֵר כָּל פִּי הַחֶסֶד
וְהַרַחֲמִים הַפּוֹדֵה וְהַמְצִיל הַמְּפַלֵּיא חֶסְדֵּי לְהוֹעֵל
(הַאֲחֵר וְאֵין זֹלָתוֹ וּמוֹשִׁיעַ אֵין בְּלָתוֹ הַגּוֹזֵר אוֹמֵר וַיִּקָּם
נְאוּמוֹ הַאֲחֵר וְאֵין שְׁנֵי עֲמוֹ) הַקְּרוֹב לְקוֹרְאֵי הָעוֹנֵה
לְעַתּוֹת בְּצָרָה אֵל יֵרְאִי הוּא יִתְמַלֵּא רַחֲמִים טָבִין
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל קְהָלוֹת הַקֹּדֶשׁ
הַיִּשְׂרָאֵלִים בְּצַעַר וּבְצָרָה וּבְכָל לֵם יִזְכּוֹר וַיִּפְקֹד וַיַּחֲמוֹל
וַיִּרְחַם וַיִּצִיל וַיִּגַּן וַיִּשְׁעֵי וַיַּחֲוֶם וַיַּחֲוֶן וַיִּרְפָּא וַיַּעֲזֹד עַל
הַגִּבּוֹר (פְּלוֹנִי) הַיִּשְׂרָאֵלִים בְּצַעַר וּבְצָרָה שׁוֹכֵב עַל עַרְשֵׁי
דְּוִישׁוֹאֵל מֵאֵת יי אֱלֹהֵי צְדָקָה וְחֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
וּמְרַפָּא

ומרפא וארוכה ושלום וחי'ים מלך מלכי המלכים
 ברחמיו ירחמנו ויקיים בו מקרא שכתוב כי אל רחום
 "אלהיה לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית
 אבותיך אשר נשבע להם : (ונאמר ברחם אב על
 בנים רחם" על יראיו : רחום וחנון" ארך אפים
 וגדל חסד :) מלך מלכי המלכים ברחמיו (ובחסדיו)
 יענהו בדכתיב יענה" ביום צרה ישגבך שם אלהי
 יעקב : ישלח עזרך מקדש ומציון יסעריך : יזכר כל
 מחתיתך ועולתך ורשנה סלה : יתן לך כלבבך וכל
 עזתך ימלא : (לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב
 באהלה : כי הוא יצילך מפח יקושי מדבר הוזרת) :
 מלך מלכי המלכים ברחמיו (ובחסדיו) יסיר מפני כל
 מיני חולאים רעים (ממ"ה ברחמיו ובחסדיו) יגזור עליו
 גזרות טובות ויבטל מעליו כל גזרות קשות ורעות
 ודפא את מפותיו ואת מכאוביו ויסלח לכל עונותיו
 ויכפר לכל פשעיו ויאריך ימיו ושנותיו (ויקיים בו
 מקרא שכתוב ותגור אומר ויקם לך ועל דרכיך נגה
 אור : בדכתיב פי אורך ימים ושנות חיים ושלום
 יוספו לך :) ונאמר פי כי ירבו ימך ויוספו לך שנות
 חיים : ממ"ה ברחמיו ירפאהו ורפואה שלמה ויעלה
 לו ארוכה בדכתיב אורך ימים אשביעהו ואראהו
 ישועתי : ממ"ה ברחמיו יפתח לו שערי אורה שערי

מצלאין לאיש

בְּרַכָּהּ • שְׁעָרֵי בְּפֶרֶה • שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה • שְׁעָרֵי חַיִּים
טוֹבִים • שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלֵמָה • שְׁעָרֵי תְּשׁוּעָה
בְּתוֹבוֹת שׁוּעַת צְדִיקִים מִי מַעֲזוֹם בְּעַת צָרָה : וַיַּעֲזֹרם
יְיָ וַיִּפְלְטֵם וַיִּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ :

ויורו צדקה לעניי עירו ולעניי ארץ ישראל טוביב ולפדיון שבויים :

מצלאין לאשה

יאמר י"ג סאלו הפסוקים :

בְּקִרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צְדָקָי בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי חֲנֻנִי וּשְׁמַע
תְּפִלָּתִי : שְׁמַע יי קוֹלִי אֶקְרָא וְחֲנֻנִי וְעֲנֵנִי :
לְמַעַן שִׁמְךָ יי תַּחֲיִינִי בְּצַדְקָתְךָ תּוֹצִיאֵנִי מִצָּרָה נַפְשִׁי :
י אל באִפְךָ תּוֹכִיחֵנִי וְאַל בְּחֲמָתְךָ תִּיַּסְרֵנִי : (אֲפִפוּנִי
חֲבִלֵי מוֹת וְנַחֲלֵי בְּלִיעַל יַבְעִתּוּנִי) הִבִּיטָה עֲנֵנִי יי אֱהִי
הַאִירָה עֵינַי פֶּן אִישָׁן הַמּוֹת : יי אֱלֹהֵי שׁוּעַתִּי אֶלֶף
וְתִרְפְּאֵנִי : אֲנִי אֵמַרְתִּי יי חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי
לָךְ : אִישָׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יִבֵּא עֲזָרִי : עֲזָרִי מֵעַם יי
עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצָן :

וַיַּצַּעַק מִשָּׁה אֶל יי לֵאמֹר אֵל נָא רַפְּאֵנָא לָהּ :
(יַעֲנֵךְ יי בַּיּוֹם צָרָה יִשְׁגָּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
יִשְׁלַח עֲזָרָה מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹם יִסְעָדְךָ : יִזְכֹּר כָּל
מִנְחָתֶיךָ וְעוֹלָתֶיךָ יִדְשָׁנָה סְלָה : יִתֵּן לָךְ כָּל בְּכָרְךָ וְכָל
עֲצָתְךָ יִמְלֵא : כִּי אֵל רַחוּם יי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפָּךָ וְלֹא
יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לָהֶם

מצלאין לאשה ריא

להם): הפולח לכל עונכי הרופא לכל תחלואיכי:
 הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים:
 המשביע בטוב עד ייך תתחדש כנשר נעוריכי: (ותגזר
 אומר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור: קומי אוריכי בא
 אורך וכבוד יי עליך זרח:

מן המצר קראתו יה ענני במרחביה: רחמך רבים
 כמשפטיך חייני: "אלהי שועתי אליך ותרפאני:
 רפאני יי וארפא הושיעני ואושע כי תהלתי אתה:)
 לישועתך קויתי יי:

(וחסיר יי כמך כל חלי וכל מדורה מצרים הרעים
 אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך:
 הנה לא ינום ולא יישן שמר ישראל: "שמרך יי
 צדך על יד ימינך: יומם השמש לא יכבה וירח
 בלילה: "ישמרך מכל רע ישמר את נפשך: "ישמר
 צאתך ובאך מעתה ועד עולם:)

אמר מצלאין אנחנא וכו' ויצבור וי'ג מרות וכו': ויצעק משה אל יי לאמר אל נא
 רפא נא לה

האל המלך היושב על כסא רם ונשא שכן עד
 וקדוש שמו ואת דבא ושפל רוח להחיות רוח
 שפלים ולהחיות לב נדכאים הוא יתמלא רחמים טבין
 וקרבין עלינו ועל עמו בית ישראל ובכללם יזכור
 ויפקוד ויחמול ויחם ויושיע וירפא ויעודר את האשה
 כו ג 3 27 עצובת

מצלאין לאשה

עֲצוּבַת רוּחַ שׁוֹכֶבֶת עַל עֶרְשׂוֹתַי מֵרַת (פלוגית) לישבת
עַל הַמִּשְׁבֵּר הַיּוֹשֶׁבֶת עַל הַמִּשְׁבֵּר שִׁבְרָה עַל יי אלהיה):
הַיְשׁוּאָה מֵאֵת יי אלהיה צְדָקָה וְחַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
וּמִרְפָּא וְאֲרוּכַת וְשְׁלוֹם וְחַיִּים • מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים:
בְּרַחֲמָיו הוּא יַחְלֶצֶה הוּא יַפְלִטָה הוּא יִרְחַמֶּה • עַל כֵּן
הַבְּרִיאוֹת וְהַחַיִּים וְהַשְׁלוֹם יִצְיָבֶה • מִמָּה יִסֹּר
כִּמְנָה כֹּל מִיָּה חוֹלָאִים רַעִים כִּפְתוּב וְהַסִּיר יי מִפְּהַל כֹּל
חֲלֵי וְכֹל מַדּוּי מְצָרִים הַרְעִים אֲשֶׁר יִדְעַת לֹא יִשְׁמַם
בְּךָ וְנִרְתַּנְּם בְּכֹל שְׁנָאִיךָ • מִמָּה יִבְטַל כִּמְנָה כֹּל
גִּזְרוֹת קִשׁוֹת וְרַעוֹת וְיִרְפָּא אֶת טְבוּתֶיהָ וְאֶת מַכְאוּבֶיהָ
כִּכְתוּב הַסּוּלַח לְכֹל עוֹנְכֵי הַרּוּפָא לְכֹל תַּחֲלוּאֵיכִי •
מִמָּה יוֹסִיף יָמִים עַל יְמֵיהָ וְשָׁנִים עַל שְׁנוֹתֶיהָ כִּכְתוּב
כִּי אֲוֹרֵךְ יָמִים וְשְׁנוֹת חַיִּים וְשְׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: וְנִאֲמַרְנִי
בִּי יִרְבוּ יְמֵיךָ וְיוֹסִיפוּ לָךְ שְׁנוֹת חַיִּים: מִמָּה בְּרַחֲמָיו
יִפְתַּח לָהּ שְׁעַר אֹרֶה • שְׁעַר בְּרַכָּה • שְׁעַר כִּפְרָה •
שְׁעַר יִשׁוּעָה • שְׁעַר חַיִּים טוֹבִים • שְׁעַר רַפּוּאָה
שְׁלָמָה • שְׁעַר תְּשׁוּעָה • כִּכְתוּב וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים
מִי מַעֲוֹם בְּעַת צָרָה: וְיַעֲזֹרֵם יי וְיַפְלִטֵם וְיַפְלִטֵם
מִרְשָׁעִים וְיִשְׁיַעֵם כִּי חֶסֶד בּוֹ:

וידור צדקה לעניי עירו ולעניי ארץ ישראל תו"בב ולפדיון שבויים

שְׁנוֹי הַשֵּׁם

אֲכַרִּינֵן כּוּאֵשׁ הַשְּׁנָה פִּרְקָא קַמָּא ד' דְּבָרִים מִקְרָעִין נֹר דִּינוֹ שֶׁל אָדָם • צְדָקָה צַעֲקָה
שְׁנוֹי הַשֵּׁם • וְשְׁנוֹי כַּעֲשָׂה • לְכָךְ נִהְיָנוּ לְשִׁנּוּת שֵׁם הַחֲתוּלָה שִׁישׁ בּוֹ סַכְנָה:
אֲחֵר

ריב

שנוי השם

אחר הזכרת שם החולה קודם ממ"ה יאמר זה :

בְּדָשׁוֹת מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עַל דַּעַת הַמְּקוֹם בְּרוּךְ
 הוּא וְעַל דַּעַת בֵּית דִּין הָעֵלְיוֹן וְעַל דַּעַת בֵּית
 דִּין הַתְּחַתּוֹן אָנוּ מַחְלֵפִין וּמְמַרִין וּמְהַפְכִין וּמְשַׁנִּים שֵׁם
 הַחֹלֶה הַזֶּה אֲשֶׁר כָּבַד הָיָה שְׁמוֹ (פְּלוֹנִי) וּמֵהַיּוֹם
 וְהַלְאָה לֹא יִקְרָא שְׁמוֹ (פְּלוֹנִי) כִּי אִם (פְּלוֹנִי) יִקְרָא
 שְׁמוֹ בְּשֵׁם (פְּלוֹנִי) יְהִיָּה וּבְשֵׁם (פְּלוֹנִי) יִזְכָּר
 וּבְשֵׁם (פְּלוֹנִי) יִקְרָא וּבְשֵׁם (פְּלוֹנִי) יֵאמָר וּבְשֵׁם
 (פְּלוֹנִי) יִבְנֶה : ואומר מס"ה ברחמי ירחם וכו'

סדר אבלים

כדכת קריעה

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דִּיין הָאֵמֶת :

הקפות שעושים למת קודם שיקבר לאיש ולא לאישה

א רַחֵם נָא עָלַי אֵל אֱלֹהִים חַיִּים • וּמֶלֶךְ עוֹלָם כִּי
 עַמְּךָ מִקּוֹר חַיִּים • וְתַמִּיד יִתְהַלֵּךְ בְּאַרְצוֹת
 הַחַיִּים • וְתַנּוּחַ נַפְשׁוֹ בְּצִרּוֹר הַחַיִּים :

ב חַנּוּן בְּרוּךְ רַחֲמֵיךָ יִכְפֹּר אֶת עֵוְנוֹי • זְמַע שׁוֹי הַטּוֹבִים
 יְהִי לְנֶגֶד עֵינָיו • וְיִהְיֶה לְעוֹמֶתוֹ עִם כָּל נַאֲמָנוֹ •
 וְיִתְהַלֵּךְ לְפָנָיו בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים : וְתַמִּיד

ג זְכָרוֹן טוֹב יְהִי לּוֹ לְפָנֶיךָ צוּרוֹ • לְהַנְחִיל חֵיל יוֹצֵרוֹ
 לְהַגִּיד אֹרֹךְ • לְקַיֵּם חַיּוֹנוֹ וְהַגִּיזוֹן מֵאִמְרוֹ •

כז ד 4 27 כי

סדר אכלים

כי בריתי היתה אתו החיים והשלום • ותנוח נפש
בצרוך החיים : ותמיד

ד שְׁעָרֵי שָׁמַיִם תִּמְצֵא נִפְתָּחִים • ועיר שלום תחזה
ומשכנות מבטחים • ומלאכי השלום

לקראתך שמחים • וכהן הגדול לקבלך יעמוד •
ואתה לך לקץ ותנוח ותעמוד : ותמיד

ה נשמתך תלך למערת המכילה ומשם לברונים
שם אל ירעה לה • ושם פנקס תקבל

לגן עדן שבילה • ושם תחזה עמוד משוך מלמעלה •
ושם תעלה מרום ולא בחוץ תעמוד • ואתה לך לקץ

ותנוח ותעמוד : ותמיד

ו שְׁעָרֵי הַמִּקְדָּשׁ יִפְתָּח מִיְכָאֵל • ויקריב נשמתך
לקרבן לפני אל • ויתחבר עמה המלאך

הגואל • עד שְׁעָרֵי עֲרֻבֹת אֲשֶׁר שֵׁם יִשְׂרָאֵל • בנועם
מקום זה תהי זוכרה לעמוד • ואתה לך לקץ ותנוח

ותעמוד : ותמיד

ז תהי נפשך צרוורה בצרוך החיים • עם ראשי
ישיבות וראשי גליות • עם ישראלים וכהנים

ולוים ועם שבע כיתות של צדיקים וחסידים ובגן
עדן תנוח ותעמוד • ואתה לך לקץ

ותנוח ותעמוד :

ותמיד

צדוק

צדוק הדין

צדיק אתה יי וישר משפטך: צדיק בכל דרכיו
 וחסיד בכל מעשיו: צדקתך צדק לעולם
 ותורתך אמת: משפטי יי אמת צדקו יחדו:
 באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה:
 והוא באחר ומי ישיבנו ונפשו אותה ויעש: הצור
 תמים פעלו כי כל דרכיו משפט: אל אמונה ואין עול
 צדיק וישר הוא: דין אמת שופט צדק ואמת: ברוך
 דין האמת כי כל משפטיו צדק ואמת:

השכבה לאיש

לאדם רשום אומרים קודם ההשכבה פסוקים אלו

והחכמה מאין תמצא ואיזה מקום בינה: אשרי
 אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה:
 מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך
 נגד בני אדם: מה יקר חסדך אלהים ובני אדם
 בצל כנפיה יחסיו: ירוין מדישן ביתך ונחל עדניך
 תשקם:

טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: סוף
 דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו
 שמור כי זה כל האדם: יעלו חסידים בכבוד ירגנו
 על משכבותם:

מנוחה

צרוק הדין

מנוחה נכונה בישיבה עליונה תחת כנפי השכינה
במעלות קדושים וטהורים כזוהר הרקיע
מאירים ומזהירים וחלוץ עצמים וכפרת אשמים
והרחקת פשע והקרבת ישע וחמלה וחנינה מלפני
שוכן מעונה וחולקא טבא לחיי העולם הבא שם
תהא מנת ומחיצת וישיבת נפש השם הטוב (פלוני)
רוח יי תניחנו בגן עדן דאתפטר מן עלמא הדין כרעות
אלהא מריה שמיא וארעא מלך מלכי המלכים
ברחמיו ירחם עליו ויחוס ויחמול עליו מלך מלכי
המלכים ברחמיו יסתירהו בצל כנפיו ובסתר אהרו
לחזרת בנועם יי ולבקר בהיכלו לקץ הימין יעמידהו
ומנחל עדניו ישקהו ויצדור בצדור החיים נשמתו
וישים כבוד מנוחתו יי הוא נחלתו וילוה אליו השלום
ועל משכבו יהיה שלום כדכתיב בוא שלום ינוחו
על משכבותם הולך נכוחו הוא וכל בני ישראל
השוכבים עמו בכלל הרחמים והסליחות וכן יהי רצון
ונאמר אמן:

ובפני האבל אומרים אלו הפסוקים אחר ההשכבה:

בלע המורת לנצח ומחיה יי אלהים דמעה מעל
כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ
כי יי דבר: יחיו מתך נבלתי יקומון דהקיצו ורננו
שוכני עפר כי טל אורורת טרף וארץ רפאים תפיל:
והוא

צדוק הדין

ריד

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו
 ולא יעיר כל חמתו: "הושיעה המלך יענגו ביום
 קראנו:

ביום צאתו מהאכלות אוסרים לו

לא יבא עוד שמשך וירחק לא יאסף כי יי יהיה
 לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך: וכתיב
 באיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנהמכם וברושלם
 תנחמו:

השכבה לאשה

לאשה חיל קודם השכבה יאמר פסוקים אלו:

אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה: תנו
 לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה:
 חמנא דרחמנותא דליה היא ובמימריה איתבריא
 עלמא עלמא הדין ועלמא דאתי וגנו ביה
 צדקניות וחסדניות דעבדן רעותיה ובמימריה וביקרית
 ובתוקפיה יאמר למעל קדמוהי דוכרן האשרת
 הכבודה והצנועה והנכבדת מרת (פלונית) רוח יי
 תנחנה בגן עדן דאתפטר מן עלמא הדין ברעות
 אלהא מריה שמיא וארעא המלך ברחמיו יחום
 ויחמול עליה וילוה אליה השלום ועל משכבה יהיה
 שלום כדכתיב יבא שלום ינוחו על משכבותם
 הולך נכוחו היא וכל בנות ישראל השוכבות עמה
 בכלל

צדוק הרין

בְּכֹל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת וּבִן יְהוֹרֵצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

ובפני האכל אומרים אחר השכבה בלע הסות לנצח וכו' כמו לעיל:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵי הַרְבָּא • דְּהוּא עֵתִיד לְחַדְתָּא
עֲלְמָא • וְלֹא חָאָה מֵתִיא • וְלִשְׁכַּל לֹא הִכְלָא •
וְלִמְפָּרְק חַיִּיא • וְלִמְבַנָּא קְרִתָּא דִּירוּשָׁלַם • וְלִמְעַקֵּד
פּוֹלְחָנָה דְּאֵלִילִיא מֵאַרְעָה וְלֹא תִבְדֵּה פּוֹלְחָנָא יְקָרָא
דְּשְׁמִיא לְהַדְרִיָּה וְזוּיָה וְיִקְרִיָּה • בְּחַיִּיכוּן וּבְזוּמִיכוּן
וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזוּמֵן קָרִיב וְאִמְרוּ
אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵי הַרְבָּא מְבָרְךְ לְעַלְמֵי עֲלְמֵי
יִתְבָּרְךְ: וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוּמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר
וְיִתְעַלֶּה • וְיִתְהַלַּל שְׁמֵי דְקוּדְשָׁא פְּרִיךְ הוּא: לְעֵילָא
מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירָתָא • תְּשַׁבַּחְתָּא • וְנַחְמָתָא •
דְּאִמְרִין בְּעֲלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: תְּתַכְּלִי חַרְבָּא • וּכְפָנָא
וּמּוֹתָנָא • וּמְרַעִין בִּישִׁין • יַעֲדִי מִנְנָא וּמִנְכוּן וּמֵעַל עֲמִיָּה
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא • חַיִּים וְשַׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה •
וְנַחְמָא • וְשִׁזְבָּא וּרְפוּאָה • וְגֵאוּלָּה • וְסְלִיחָה •
וּכְפָרָה • וְרִיחוּ וְהַצְּלָה • לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

השכבת

רטו

השכבת השרופים על קרוש השם

מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים
 כך נגר בני אדם: מה יקר חסדך אלהים ובני
 אדם בצל כנפיק יחסיון: ירוין מדשן ביתך ונחל
 עדניך תשקם:

אל נקמות יי אל נקמות הופיע: הנשיא שפט
 הארץ השב גמול גאים: עד מתי רשעים
 יעד מתי רשעים ועלזו: יביעו ידברו עתק יתאמרו
 כל פעלי און: עסקה יידכאו ונחלתה יענו: אלמנה
 וגר יהרגו ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה יהולא
 יבין אלהי יעקב: למה יאמרו הגוים איה אלהיהם
 ידע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוק: תבא
 לפניך אנקת אסיר כגודל זרועך הותר בני תמותה:
 השב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר
 חרפוך: תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד
 המעד: שפך עליהם זעמה וחרון אפך משיגם: תהי
 טירתם נשמה באהליהם אל יהי יושב: בית גאים
 יסח יי ויצב גבול אלמנרה: ונקתי דמם לא נקתי ויי
 שוכן בציון:

לאיש

האל הגדול הגבור והנורא ינקום נקמת עבדו
 הקרוש (פלוני) הנשרף חי על יחוד קרושת
 שמו

השכבת לשרופים על קדוש השם

שמו ובזרוע עזו ידרוש דמו מיד צריו וישלם גמול
לאויביו המלך ברחמיו זכור לנו זכותו בדכתיב
הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו
וכפר אדמתו עמו :

ונאמר אז ירננו עצי היער מלפניי כי בא לשפט את
הארץ : הראנוי חסדך וישעה תתן לנו : קומה
עזרתה לנו ופרנו למען חסדך : הושיעה את עמך
וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם :
לאשה

האל הגדול הנבון והנורא ינקום נקמת אמתו
הקדושה מרת (פלוגית) הנשרפת חיה
על יחוד קדושת שמו ובזרוע עזו ידרוש דמה מיד
צריו וישלם גמול לאויביו המלך ברחמיו זכור
לנו זכותה בדכתיב הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום
ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו :

ונאמר אז ירננו עצי היער מלפניי כי בא לשפט את
הארץ : הראנוי חסדך וישעה תתן לנו : קומה
עזרתה לנו ופרנו למען חסדך : הושיעה את עמך
וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם :

ברכת מזון לאכלים אין אומרים ויסון כברכת הכרחה :

וברך מנחם אכלים : וענין ברוך מנחם אכלים
שאכלנו משלו ובטובו חיינו :

ואומר

ברכת מזון לאבלים רטז

ואשר ברכת הון וכו' נורה לך וכו' רחם עד החזרתה למקומה במהרה בימינו ואומר :
 נחם יי אלהינו את אבלי ציון ואת אבלי ירושלים
 ואת האבלים המתאבלים באבל הזה נחמם
 מאבלם ושמחם מיגונם כאמור באיש אשר אמו
 תנחמנו כן אנכי אנתמכם ובירושלם תנוחמו: ברוך
 אתה יי מנחם אבלים ובונה ירושלם במהרה בימינו
 אמן: בחיינו תבנה עיר ציון ותכון העבודה בירושלם
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל אבינו מלכנו
 אדירנו גאלנו קדוש יעקב המלך החי הטוב והמטיב
 אל אמת שופט בצדק לוקח נפשות שליט בעולמו
 לעשות ברצונו ואנחנו עמו ועבדיו ועל הכל אנו
 חייבין להודות לו ולברכו גודר פרצות הויא יגדור
 את הפרצה הזאת מעלינו ומעל עמו ישראל ברחמים:
 עשה שלום במרומו הויא ברחמיו יעשה שלום עלינו
 ועל כל ישראל אמן:

מזמור שאומרים בכית האבל :

מט למנצח לבני קרח מזמור: שמעו זאת כל העמים
 האזינו כל ישבי חלד: גם בני אדם גם
 בני איש יחד עשיר ואביון: פי דבר חכמות והגור
 לבי תבונות: אטה למשל אוני אפתח בכנור חידתי:
 למה אירא בימי רע עון עקבי יסבני: הבטחים על
 חילם וברב עשרם יתהללו: אח לאפרה יפדה
 איש

מזמור לאבלים

אִישׁ לֹא יִתֵּן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ : וַיִּקַּר פְּרִיזֹן נַפְשָׁם וְחַדְל
לְעוֹלָם : וַיְחִי עוֹד לְנֹצֵחַ לֹא יִרְאֶה הַשְּׁחַת : כִּי יִרְאֶה
חַכְמִים יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וּבְעַר יֵאבְדוּ וְעֹזְבוֹ לְאַחֲרִים
חֵילִם : קִרְבָּם בְּתִימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתֶּם לְדוֹר וָדוֹר
קָרְאוּ בְשִׁמוֹתֵם עָלַי אֲדַמּוֹת : וְאָדָם בִּיקַר בַּל יִלֵּן
נִמְשָׁל כְּבַהֲמוֹת נִרְמּוּ : זֶה דַּרְכָּם כָּסֵל לְמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם
בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה : כִּצְאֵן לְשֹׂאֵל שְׂתוּ מוֹת יָרֵעַם
וַיִּרְדּוּ בָּם יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּר וְצוֹרֵם לְבָלוֹת שְׂאוֹל מִזֶּבֶל לוֹ :
אֲךָ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׂאוֹל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה : אֵל
תִּירָא כִּי יַעֲשֶׂר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְבוֹד בֵּיתוֹ : כִּי לֹא בְמוֹתוֹ
יִקַּח הַכֹּל לֹא יִרַד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ : כִּי נִפְשׁוּ בְחַיֵּיו יִבְרַךְ
וַיִּזְדַּק כִּי תִשְׁיֵב לָךְ : תָּבוֹא עַד דוֹר אֲבוֹתָיו עַד נֹצֵחַ לֹא
יִרְאוּ אוֹר : אָדָם בִּיקַר וְלֹא יִבֵּן נִמְשָׁל כְּבַהֲמוֹת נִרְמּוּ :

ברכת הנהנין

תנו רכנן אמור לאדם ליהנות מן העולם הזה בלא ברכה והנהנה מן העולם הזה
בלא ברכה מעל * ולכך תקנו ברכה על כל דבר ודבר :
האוכל פת טאחת מחמשת המינים שהייברת בחלה (ואלו הן חטה ושעורה
וכוסמת ושבלת שועל ושיפון) מברך תחלה המוציא לחם מן הארץ
ולבסוף מברך ברכת המזון :

האוכל תבשיל טאחת מחמשת המינים שהייבת בחלה מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני מזונות :
ולבסוף מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על המחיה ועל
הכלכלה

ברכות הנהנין

ריו

הכלכלה ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה
והחבה שרצית והנחלת לאבותינו רחם יי אלהינו
יילינו ועל ישראל עמך ועל ירושלם עירך ועל הר ציון
משכן כבודך ובנה ירושלם עיר הקדש במהרה בימינו
והעלנו לתוכה כי אתה טוב ומטיב לכל ברוך אתה יי
על הארץ ועל המחיה ועל הכלכלה:

האוכל דברים שאין גדוליהן מן הארץ כגון בשר בהמה חיה ועוף ונבניה ודגים הלב
המאה ודבש והשותה שכר מים ושאר כשקין הוץ מן היין מכרך תחילה:

יהיך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל נהיה
בדמרו: ולכסוף מכרך

יהיך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא נפשות
רבות וחסרונן על כל מה שברא להחיות נפש
כל חי ברוך חי העולמים:

והאוכל מחמשת המינים אלו בלא אפיה ובלא ברשול מכרך תחלה:

יהיך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי
האדמה:

ולכסוף מכרך בורא נפשות:

האוכל מחמשת המינים שנשתבחה בהן ארץ ישראל מכרך תחלה:

יהיך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי העץ:
ולכסוף מכרך

יהיך אתה יי אלהינו מלך העולם על העץ ועל פרי
העץ ועל תנובת השדה וכו': וחוחם

יהיך אתה יי אלהינו מלך העולם על הארץ ועל
כח א 1 28 הפירות

ברכות הנהנין

הפירות:

על ריח פירות כגון אחרונג ותפוח מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן ריח טוב

בפירות:

על ריח עץ או מין עץ מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עצי בשמים

על ריח עשב או מין עשב מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עשני

בשמים:

על המשק ועל הענבר וכל מיני בושם מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים

על מיני פרחים כגון אפר סטון מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא שמן ערב

הרואה בתי כנסיות בישובן מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מציב גבור

אלמנה:

ובחירבן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם דיין האמת

הרואה מקים שנעשו בו ניסים לאבותינו אומר :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים

לאבותינו במקום הזה :

הרואה הקשת אומר :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זכר הנביא

נאמן

ברכת הנהניק

ריח

נֶאֱמַן בְּבְרִיתוֹ קִיִּים בְּמֵאֲמָרוֹ:

הַרְוֵאָה מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אוֹמֵר:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁחַלַּק מִכְבוֹדוֹ לִירְאִיו:

הַרְוֵאָה מַלְכֵי אוֹמֵת הָעוֹלָם אוֹמֵר:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁחַלַּק מִכְבוֹדוֹ לְבִשְׂרֹדִים:

הַרְוֵאָה חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אוֹמֵר:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁנַתַּן מַחְכְּמָתוֹ לִירְאִיו:

הַרְוֵאָה חֲכָמֵי אוֹמֵת הָעוֹלָם אוֹמֵר:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁנַתַּן מַחְכְּמָתוֹ לְבִשְׂרֹדִים:

אָחָה אֵת חֲבִירוֹ לְאַחַר שְׁלֹשִׁים יוֹם יֹאמֵר שֶׁהִחַיֵּינוּ: וְאַחַר יֵיב חָרַשׁ אוֹמֵר:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַחִירָה הַמַּתִּים: לְחוֹלָה שֶׁנִּדְפַּא מִחַלּוֹ אוֹמֵר

בְּרוּךְ רַחֲמָנָא דִּיהִבֵּךְ לָן וְלֵא יְהִבֵּךְ לְעַפְרָא:

הַרְוֵאָה אֵת הַכּוֹשֵׁי וְהַנִּיחּוּר הַפְּסוּחַ וְהַכְּנַס וְכִיּוֹצֵא כְּהֵם מִכְּרֵךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְשַׁנֶּה אֵת הַבְּרִיּוֹת:

הַרְוֵאָה בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת וְאֵילָנוֹת טוֹבוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׂכַבְהָ רַו בְּעוֹלָמוֹ:

כח ב 28 2 על

ברכות הנהנין

על הויקים וזוועות ורעמים ורוחות וברקים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שכוחו וגבורתו
מלא עולם :

הרואה את הים הגדול אומר :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה את הים
הגדול :

הרואה הרים ונבעות הגדולים אומר :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עשה מעשה
בראשית :

על שמועת רעות :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם דיין האמת
על הגשמים ועל בשורות טובות :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הטוב והפטיני
לזנר הבת

יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את
מראיך השמיעני את קולך כי קולך ע
ומראיך נאווה :

ואם היא בת ראשונה יאמר :

אחת היא יונתי תמתי אחרת היא לאמה ברה
ליולדתה ראורה בנורת ויאשרורה מלכות
ופלגשים ויהללוה : עד כאן

מי שברך שרה ורבקה רחל ולאה ומרים הנביא
ואביגיל ואסתר המלכה בת אביחיל הוא י
את

תיקון סעודה

גד מלפ ופקין חסידים ואנשי תעשה כצפת וברושלם תובכ :

יעיר תעשה ונני ישראל את העדה הזאת לה ויאמרו לאמר חסידה להכי
ואה וזה סוף וירוכנו דמה כים : עוי וזמרת יה ויהי לה לעושה זה
אמרו לאדיאכי וארומתנהו : ה' איש תלחמה ה' עתנו :

וכן ישרא ויאמרו איש א אחיו מן הוא כי לא זענו מה הוא ויאמר תעשה
איהם הוא הלחם אשר נתן ה' לכם לאכלה : זה הדבר אשר צוה ה'
ממנו איש לפי אכלנו עומר לגלגלת חספי נפשותיכם איש לאשר
ילתקחו : ויעשכן כן ישרא וילקטנו המרבה והממעט : וימרו
מר ולא העריך המרבה והמעט לא החסיר איש לפי אכלנו לקטנו :
מיתעשה זה הזכר אשר צוה ה' תלא העמר ממנו למשמרת לדורותיכם

כי יראו את הלחם אשר האכלתם אתכם במדבר בהוציאי אתכם
מן מצרים : ויאמר תעשה א' אהיון קח צנצנת אחת ותן שמה מלא
עין וקח אותה לפני ה' למשמרת לדורותיכם : כאשר צוה ה' א'
ויעשהו אהיון לפני העדות למשמרת :

ותעשה אשר אנכי תצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ודכיתם
ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבעה לאבותיכם : וזכרתם
להדריך אשר הולכת ה' אריך זה ארבעים שנה במדבר למען שמתן
לדעת את אשר בלבבך ותשמעו מצוותי אס לא : ויעשך
שך ויאכלך את הרוח אשר לא ידעך ולא ידען אבותיך למען
שך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה
אדם : שמתך לא כלתה תעלך וירגלך לא בצקה זה ארבעים שנה :
ותעם לבכך כי כאשר ייסר איש את כנה' אריך מייסרך ושמחת
אתה אריך ללכת בדרכיו ולידיאה אמתו :

תזמור לדוד ה' כועל לא אחסר : כנאות דשא ירכיב עלמי מעמור
יהלע : נפשי ישובכ ינחני כמעל צדק למען שמע : גם
אלך בני צלמות לא איכא יע כי אתה עמדי אכתך ומעשע
המה ינחמוני : תעביך לפני שולחן נגד צורכי דענת בעמך
כופי רינה : אך טגוב וחמד ירדפונ כל ימי חי ושכתי בבית ה'
ימים : אהב אהב תפלה זו

אתה הוא ה' האלים הזן ומפרנס ומכלכל כחסוך לכל הברוא
מקרב רחמים וער כיצי כינס ככתוב טרף נתן ליראי
יזכור לעולם כריתו עיני כל אלך ישברו ואתה נותן להם לחם
אכלם כערתו פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון : נותן לחם
לרעבים נותן לחם לכל בער כי לעולם חסדו וכפי יהי רצונך
יאזל היה הנה יהיה שום אהמנו בנ אברהם יצחק ויעקב עבדי
עמך המצפים תמיד לשועתך ומיחלים לחסוך כעני עבדים
יד אדוני הם כעני שפחה ל יד וברתה כן עיטנו אה' אדוני
שתחננו שאהיה אנט וכע ביתי וכל עמך בית ישראל בכלל
ובכלל החן והחסד שתתן לנו מזונותינו כמילני וכרינח לחם
לאכול וכגד ללבוש ויקנייס כנו מקרא שכתוב בין העבדים
בער וכבוקרתא בער לחם לשועב ולבכיה ולחיים משפע
והצלחה משפע ברכה העליונה מתחת ידך ולא מתחת ידי
והם ויקנייס כנו מקרא שכתוב ולא ראיתי צדיק בעזב וזרעו
לחם פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון נותן לבהמה לחמו
עורב אשר יקראו נותן לחם לכל בער כי לעולם חסדו :

ויאמי אהב תפלה הזאת

יעווא חן קדס סתימא דכל סתימין רעווא דכל רעשן סתימא
 דכולא דיתמסך עלא עילאה דרך אבא ואימא לנעיר אנפין
 תפוחין קדישין מתתן יתיהב מזווא עילאה מרייא דמחט
 תמא לצדיקיא בנה ירין דאנפין ברעווא ובחורותא לנא ולכל
 ות בידנא ולכל עמך בית ישראל אמן :

ואח"כ יאמר האמרי הזוקר דכך יום ביומו

לנס ראשון

יצחק פתח ואכלת נשבעת וברכת אתה' אריך וגו' כמה זכאין
 אינן ישראל דק"ב אתרע' בהו וקריב לן לגביה תכל שאר עתין
 יהו ד' ישראל יהי' מזונא נשבעא לכל עלמא ואלמלא ישראל לא יהיב
 מזונא לעלמא והשתא ד' ישראל אינן בגלותא שאכו דנטל מזונא
 וזרין בזמנא דהו' ישראל בארעא קדישא יהי' חולק תמצית
 עשו' ולא אתזנולא אתזנולא מתמצית והשתא ד' ישראל אינן
 הא אתהפך בגווא אחרא למלכא דאתקין סעודתא לבני ביתיה
 תמא דאינן עבדי רעותיה אכלי סעודתא עם מלכא ויהי' לכלבי
 גרמין למגד בשעתא דכני ביתיה לא עבדי רעותא דמלכא מלכא
 כל סעודתא לכלבי וסליק לן גרמי' בגווא דא כל זמנא ד' ישראל
 רעותא דמריהון הא על פתורא דמלכא אינן אכלי וכל סעודתא
 יקן להון ואינן מההוא חדוה דילהון יהי' גרמי' דאיהו תמצית לעשו'
 זמנא ד' ישראל לא עבדי רעותא דמריהון הא סעודתא לכלבי ואסתלק
 תמצית כדכתוב ככה יאכלו בני ישראל את לחם מלכא בגווי'
 ותמצית ד' ישראל עשו' אכלי וני לכיא דמלכא דיתיב ותצפה לפתורא
 יוא חה דאשתאר תגו פתורא איהו אכלי דוד מלכא אחי תשרן
 לפי

לפע שולחן נגד צורי דענת בשמן כופי כוניה תענוך לפע שולחן דא
 סעודתא דחלבא נגד צורי איטן כלבי דא מחזון קמיה דפתורא מצפון
 לחולק גרתייהו וזאיהו יתוב עם חלבא בשעווא דסעודתא בפתורא דא
 בשמן זאשי דא רישא דסעודתא וכל תשחא נשחוטא ותקין סעודה
 אתייהיב בקדושתא לחיתא דחלבא תה דאשתאר לבתר אתייהיב אה
 ולא יטון פלחי פתורא כופי כוניה מליא כסא קמי רחמא דחלבא ^{הה}
 דאשתאר לבתר אתייהיב לבלי ולא יטון פלחי פתורא חדי דלא איצטו
 למשא ועל כזא דא הו ישרא דכי עם עשו כרוך לעולם אחן ואחן
 לנס שנ

פתח ר' חייא נאמר נאכלת ושבעת וכרכת אתה ארך עול וכישא
 חביל בך לשבעא ויתחל כרסיה לא יכך ליה לקפה אי הי
 בתאי נוקי נאכלת ושבעת ובתר נכרכת אא אפילו לא ייכול בני
 לא כוית ורעותיה איהו עלה נישני ליה ליהווא תיכלא עקרא דחלבא
 שבעא איקרי דכתיב פותח את ירך ומשביע לבל חי רצון לבל חי
 אכילה לא כתיב לא רצון ההוא רענא דשני על ההוא תיכלא שב
 איקרי נאפי' דלית קתיה דבך אא ההוא זעיר בכזית ולא יביר קאי
 דשבעא שני עליה ובגז ומשביע לבל חי רצון כתיב ולא א
 ועד וכרכת ודאי נא את חייב בך לברכא ליה לקפה בגין למהבחהו
 הנני מתעדי לכם לחם מן השמים ר' יוסי פתח פותח את ירך ומשביע
 רצון מה כתיב לעולם עיני כל איטן ישברו כל איטן כנ עלתא מצפון
 עיני לקפה בגז כל איטן כנ מה חמורא בשאן בכל יומא ניומא לשאל
 חזוניהו מקפה ולמלאה צלותיהו עליה מתה בגין דכל מאן דזעזל צלותיה
 קפה על חזוניה גרים דיתכרך כל יומא על יוני ההוא אילנא דחזון דכלא
 ומע

וישאל דמלה ברך ה' יום עם ועל לא לבשגיה לאיש לבשלא מזונתא
 ואלו אננו לאשתכח עתה בעי למשא קתי דקכה ולמלה ולותא על
 ונא כל יומא בגין דישתכחו על יוני ברבאן כל יומא ויומא לשלא ודא
 ואל ברך ה' יום יום ועב לא לבע ליה לאיש לבשלא מזונתא מן יומא ליומא
 אחישא דלא לעבב יומא ליומא אחרינא יהו וישא העם ולקמו דכר
 יום ביגע יום ביומו דיקא בר טענע לשבת כמה דאקיתא וכרין -
 וישבת קבה חלמ ברבאן בכל יומא וכרין כתיב פותח את ידך ויומא
 מן ההוא רצון לאשתכח מעברא קדישא ועפיק תיעה רצון לאשתכח
 מנוע לכלא ומאן דשאל מזונע בכל יומא ויומא ההוא אקרי ברא מהימא
 ואגביעה משתכחן ברבאן לשלא ד' אבא פתח ואמר רוצה את יריאיו
 ומהימיליס לחסדו כמה אית להו לבנ נשא לתקן בארחו דתלבא קדישא
 לתיקן בארחו סאו יתא בגין דישתכחו ברבאן לבלא לשלא ולתרא .
 וישא מאי דכתיב ישרא אשר בך אדפאר אתפאר ודא מאי תשמע דבין
 א' לתרא קכה מתפאר לשלא ומא' פארא דליה דאתחכש בתפילין -
 וחסרן גונע לאתפארא תאשא רוצה ה' את יריאיו ווצה ה' כי יאנומבע
 מאי רוצה ה' את יריאיו לא אפיק האי רצון ומתדעי בהו קכה ליריאיו -
 אין לך יומאן איטן יתאיש אפיק לך האי רצון הדכ ואמר את המיחלים
 דו איסוק דתפלא ומחכאן בכל יומא ויומא למכש מזונתא מן קכה
 וע דכתיב את המיחלים לחסדו ה' יסא סבא לא אתקין סעודתא בט
 וע גבעא בעותקתא דקכה על מזונתא אמהלא נתקין סעודתא ער
 ודכ חבי תלבא לבתר דכש בעתיה קתיה קכה הוה מחבה סעודתא
 דא עבן דתתיהיב חבי תלבא מכאן ולהלאה אתקין סעודתא ודא הא
 אדאטן דחל קכה דחל חמאה איטן חייביא דאולין עקימן בארמי
 הא מה כתיב בהו הוי תסבתי לבקר שכר ירדופו עגו רוצה ה' את
 ואת המיחלים לחסדו לחסדו דיקא אשתמועאן איטן בעתיה חמאה
 בכל

ככל יומא עומא קהל ניצא יעם ולקטו דברי יום צינלו יום כיעלו קאמא
 ולא דבב יום ליום אחי וכל כך למה למען אנטנו הילך בתומת אסא
 ככאן אשתיו גודעאן איטן בני תהי יתומתא דכל יונתא ניומא איטן אונל
 כארעא תישר באורייתא ר' יצחק אמר איהכא צדיק אוכל לעובע נ
 בהר דשבע נפשיה חלעג ולתקרי באורייתא ר' שמעון אמר תח
 יתב קבא אורייתא לשכל אכחין בין איטן בני תהי יתומתא ובין איטן קיי
 דלאו איטן בני תהי יתומתא ולא קיימין באורייתא זבנה אכחין לון בתן
 כמה דאתר אנטנו וכל איטן דאשתכחו דאיטן בני תהי יתומתא
 להוקבא ברעיותא דכתרא דחסד כלא לתיחלם לחסרו ועד למען
 אנטנו וכל איטן דלא אשתכחין בני תהי יתומתא אעג יתיחוי
 עלאה דא ונתא אכדין ואמר נכטן יעשים דחסר ועם כלל לא
 העדיק המרבה והתמשע לא החסיר ובי אלא :

ליום שלישי

פתח כ' חזקיה ואמר ואכלת ושבעת וכרכת מהכא דשכור שרי ליק
 ברכתא דחזונוא תה דלית הכי בצלגונתא בצלגונתא לאו הכי דהא
 צלגונתא משגא כלא אכילה איהי מתע בנין דצלגונתא סלקא לעילא לעילא את
 דלית ביה לא אכילה ולא שתייה ועד תעט עלמא דאת לית ביה אכילה
 שתייה וכל אכל שאר דרין דלתתא אית כדבבת חזונוא אשתבח גוונא
 אחיא ומעלא כרכתא הויא דאשתכח בשבעת בנין וכרכת חזונוא
 דאית ביה אכילה ושתייה ומיה עפיק חזונוא לתתא ועד אי צמירין למ
 קמיה שבעת וחדוה ובגז האי איבו אתר דאית ביה אכילה ושתייה ומיה
 עפיק חזונוא לתתא ואי צמירין לאחזאה קמיה שבעת וחדוה כאתר
 לאו הכי דהא סלקא יתד לעילא לעילא ועל דא כצלגונתא סכור לא
 צלגונתא כדרכתא חזונוא שכור ליה לברכה כרכתא חזונוא תשמת
 קרא דכתיב ואכלת ושבעת וכרכת דאכלת זג אכילה ושבעת זג

תיה דהא שבעא בחמרא איתרני חמרא שבעא נראי ורא איהו שבעא ורא
יקו שכור דכתיב וברכת את דייקא דאשחש דברכת מזונא אי צמרין
חמרא נשבעא עלהארץ השוכה מאי טובא שבעה כלא נשבע לחס
ונהיה טובים בנגב אי צמרין חמרה נשבעא וכלילאזא :

לנוס רביעי

פגח ר' ייסא ואתמר נשעית שולמן עצי שנים וגו' שלמן דא איהו קיימא
לגו במשכא מתו בגין דמיטה עפיק מזונא לכל עלמא נשולמן
וא לא אצמרין למהני בריקטיא אפי' דנשא חמרא אא למהני עלה מזונא
והא ברכתא לא אשתכח על אחרי ריקטא ובנגב אצמרין למהני עלה
נחמא רדי' דלפני תדיר ברכתא עלאה חשתכחא ביה, ומגו דההוא
שולמן עפיקי בדכאן ומזוני לכל שאר פתורי נעלמא דאת ברכתא בגיטא,
שולמן וכל סג' אצמרין למהני חדי ריקמיה כשעתא דקא מכרך ליה להקבא
גין דתשכי עלה דכסבא דלעילא ולא ירחזי בריקטא דהא ברכאן דלעילא
אצמרין באחרי ריקטיא דכתיב בגיט' ליה יעלכו בכית ורא איהו קמיה
וסייא שלמן דלא אתמר עלה מילי דאורייתא עלה כתיב כי כל שלחנות
חלמוקיא צואה בלי חקום זאמור לברכא עלה דההוא שולמן מתו בגין
אית שלמן ואית שלמן שלמן איהו דקא מסדרא קמיה דקבא לעילא ואיהו
ימא חדי לסוכא ביה פתוני דאורייתא לאבללא ביה אתונן דמלי -
ריקטא ואיהו להיטלן בגיטא וכליל כללו בגיטא ובהו אשחזס וחדי
אית ליה חמרה, ועל שלמן דא כתיב זה השלמן אשר לפני ולא חלפני
שלמן אחרא אית דלא אית ליה חולקא בקדושא דאורייתא, וההוא שלמן
ריקטא צואה ורא איהו בלי חקום דלית ליה חולקא בסערא דקדושא
אס' בנגב שלמן דלא אתמר עלה מילי דאורייתא איהו שלמן דקיא טאה
א שלמן דנשע אחרא ליה כההוא שלמן חולקא כדזא דאלהא עלאה
חן דמלי דאורייתא אתחברו עלה קבא נטיל ההוא שלמן, וענ' ליה
לחולקיה

לחולקה. ולא שגאל סודיא רב חמא נטיל כל אינון חלקן נשנין דיוקא ד
שולחן קתיה קבא וכל אינון תילין דאורייתא דאחרתו עלה סלקין עלה הוא
פתורא. ואתעגרא קתיה חלכא קדישא חשמע דכתיב זה העלמן אשר
ה' דאתעגרא קתיה קבא. שלחן דבנ' קייא לרבא ליה לבנ' מכל חובני
זכאה איהו מאן דאילן חרין קייחן על פתוריה חל דאורייתא וחולקא
למסכט מההוא שלחן. כד סלקין ההוא פתורא חקתיה דבנ' חלכא
קדישין אזדמנן חתן חרתייתא נחר חשאלא. חד אמר: דא איהו שלחן
דחלכא קדישא דפלגיא קא חסור קתיה. חסוריא תריד פתורא דא
כברכאן עלאין ומשח ויכו עלאה יער. עלנן. נחר אמר דא איהו שלחן
דחלכא קדישא דפלגיא קא חסור קתיה. דא פתורא די עלאי ודמא
יב' כון ליה חסור יהא האי פתורא קתיה עריק יומין בהאי עלמא -
ובעלמא דאתי. ד' אבא כד הוון סלקין פתורא חקתיה הוה ספי. ליה וזו
אמר סלקו האי פתורא בצעו דלא יהא בבסופא קתיה שלוחי חלכא
שלחן דבנ' זכ' ליה לעלמא דאתי. נזכ' ליה לחזונא דהאי שלמא וזכ' ליה
לא שתמועא למכ קתיה עריק יומין וזכ' ליה לאתנספא סילא וזכ'
באתר דאצטריך זכאה איהו חולקיה דההוא צב' שפי בהאי עלמא -
ובעלמא דאתי. ב' לא' זכ' :

יום חמישי.

י' שקב אתר כתיב ויהי כל יודעו מאחול שלשום. וי' הקם שאול נט
וכי שאול בחירה מקמפ דנא הנה דכתיב הראיתם אשר בחרנו
אשר בחרנו לא כתיב אלא אשר בחרנו חק דאת דנא. וזכ' עלמא דאת
בין עבאי. ואתרבי. כי עיהו אחאי תענון. אלא כד קבא אתרע. כפי לא
ביה אלא לחבו חכל לעבואה לא יהא רבין אין לא חמסנו כחרא. ככנ'
כד מתמא מהיחמא עילאה דזכה לעבואה וחלכו כחמא ולא אתייהו
אחרא תרנייהו כחרא. ואי תימא הא שמואל דזכה לברתייהו לאו דכ' לט

דכתיב וידע כל ישראל מן עד כאר שבע כי נתחן שחט לעבא לביא
 א למלך, עבא ודין הנה, דא מלך הנה לא שאלו. ישרא מלך, אבל איהו
 הנה לא עבא תהומא והנה דאין דיניהון דישול דכתיב נשפטת את ישראל
 כי הנה שאלו דעבואה תגוהו עליה, ואי תימא אחאי שרא עליה עבואה
 לנחיה למלכו, לא תרווייהו לא זכה בהו כתיב, וכין דחלבו יהיב ליה
 וואר ליה עליה עד לא הנה מלכא, וכין דחלבו אתישב על דוד
 תשרו תא דקודשא הנה בארעבו דעבואה קודם לכן, אבל כד סליק
 ולבו לא הנה ביה עבואה, לא את ערו דרוח סוכלתו למידן קשוב
 תעש עליה דהפי אתחזי למלכא, וכעד דהנה גו איטן עבאי שרא
 ליה עבואה, לכתיב דאחריש תיעיהו לא הנה ביה עבואה, ואתא מאן יהיב
 את עבואה דרוח קודשא למיהו כגו עבאי מהימנה תלמידי דישב.

גלתי ונתתי און זעין חיינה כגו את למיהו חייכו, פתח ואמר ועשית
 חן וגו' שלחן דא איהו לתתא לשואה עליה לחם דאפיא חן עביד
 ותך דא לחם אז שלחן, אי תימא דכלא איהו חן, הא שלחן חסד דא
 יי הוא לחם שלחן לתתא ולחם עליה, לא שלחן איהו עקרא דסודא
 ייה לקבלא בדכחן דלעילא ומזונא לעלמא ומיזא דהא שלחן נפיק
 ונתא לעלמא כמה דאחרייהו ביה חלשילא, וזהו לחם איהו איבא
 ונתא דקא נפיק מהאי שלחן לחזאה דהא משלחן דא גפן פיין
 דין ומזונא לעלמא, אי לא אשתכח איבא פיס עשבין דאינון איבא
 גפן מיעה לא יהו משתכחין, אי חלש לא יהא איבא לא ישתכח
 עלמא ביה שלחן איהו עקרא מזונא דנפיק תינה איהו ההוא לחם
 דהוון לקמי איבא דשלחן תעש לעש לא משכח לעסת לחזאה
 מזונא עלמא נפיק וגו' ההוא שלחן כגן ההוא לחם מזונא דהוון
 מי ביה אתכרעא כל מזונא ומזונא דאפלי נשתרין ולא לקטריא

כסו יצהר דהא יצהר לא אשתבח לא חגו חיבלת ומשתית ההד' פן
אשכנז וכחשת וגו' ותפשת שם אדי דחגו חיבלת ומשתית יצהר
מתרכי כמעט דבר נש לחם דא מזונא דקא עפיק חגו שלחן תבדך
מזונא דכהנ דלא אשתבח בהו תקטרוגא לקטרוגא לן לחפלת חלבא
לקכה ודא אצטריך לכהנ יתיר מכל שלחא זכוכ' שלחן איהו עקר ית
ומזונא דקא עפיק מיעה איהו ההוא לחם שלחן לא אצטריך סדורא דלנה
לא תתקנא בסעודא דצפון דכתיב וחסלחן חתן על צלע צפון מט' כד
במדתן אריותא דחזוהא אמתלא געיל מיליטא תרבי בקדושתא גבתי
איתע' לגבי טקבא ובתקדיב לה יציעא לביה נא תדבקת ביה ית
איטן מיליטא נאיהג חזוהא מיר יחיב לשחאלא נא תדבקו ביה איטן סיס נח
לה ובתיר ארבליל בהנבי מיליטא נא תע' לטוקבא ביה חזוהא נסיתע
מאן דגעיל מיליטא בידיה ימילא במילא קדמאה לאקרא מיליטא בשחאלא
איהו נלא משחאלא לימילא דהא מיליטא געיל לן שחאלא וכוכ' מיליטא
אשתבח אלא מסמילא דשחאלא ב'ן דנטי לן מיליטא לביה הא ארבע' לביה
דנעקבא באיטן מיליטא נע' דצדע' דנטימיליטא מענין וכוכ' והשלחן חתן על
צפון דמהוהא סמורא איבין אשתבח ביה יתיר מסמילא אחרא בארבע' דת
דילי בקדושתא כ'א שחאלא דת' לטא ית' וית' תחכק' וכ' ל'אוא:

ליום שישי

שלחן דבר נש אצטריך לא טכחא דנקינתא דנפלא דלא יתקריב לח
מזונא דלילה אלא כטקצתא דג'ת' וט' ד' צגריך ב'ז' לפ' אה' ז'
בקדושתא עג' לא ייכול מזונא דשלחא דכ'א דההוא מזונא דארתקין לה
ארתעי קכה' כנין דלא יתקרב על ההוא שלחן ק'א צואה דאיהו מיליטא
דס'א נס'א לא יקבל מההוא מזונא דשלחן דא כלעם לבתר דאכילת' דנ'א
איצטריך למיהב חולקא דת' צ'ת'א לדהוא סמילא זמאן איהו מיליטא אחר
היא

ואזהמא דידין לאצטריך למיהב להווא סגרא חולקא דאצטריך ליה
דאינן חובא, חובא אינן ובאתר דחובא שריין ואיהו חובא על בנ
יהב ליה חולקא דא ועז לא אצטריך לטבא כלל דהא ברכה לאוואיו
והוא סגרא בנז אצטריך בנז דלא יהיב מזונא דעג פתוריה להוא
יא צואה וכז כעג, וכז דאיהו טב לבנז וכי אופקוטא דגופיה, ועז
שלמן איהו למיכל ביה בדכו כמה דאתמר שלמן דא דקיימא בבי מקדשא
ין למשכחא ביה מזונא ולאפקא מיטת מזונא, ועז אפי' דגשא חזא לא
אצטריך לקיימא בדיקטיא, שלמן אחרא איהו שלמן דרקטיא ולא אצטריך
מיהב ליה דוכתא באתר קזישא, ועז שלמן דמקדשא אפילע דגשא חזא
יהיב בלא מזונא, ואצטריך דלא ישתכח אתר גייע, דהא ברכתא
לעילא לא משתכחא באתר גייע, דא שלמן דקמיה דקבא, שלמן דנז
אצטריך למיהב בדיקטיא דהא לית ברכתא באתר דיקטיא, נהמי
שלמן דקבא פנין תריסר, נהא אוקימנא כזא דנהמי דאינן כזא
ס ועז אקדי לחס הפנים, דהא מזונא וסיפוקא דעלמא מאינן פנים
איןקא אתיא, ובנז לחס דא איהו פעמאה דפלא איהו כזא עלתא
א יאות, לחס הפנים תיפלא מאינן פנים מזונא וסיפוקא דנפיק
זא מיטיהו אתר נשריית על ההוא פתורא בנין דשלמן דא חקבלא
לא וסיפוקא מאינן פנים דלעילא ואיהו אפיק מזונא וסיפוקין -
ון פעמאין, ומזונא דאפיק איהו ההוא לחס כדקאמין חוס הנה
רב, וחוס הנה מתעדי חתין נהא אוקמיה דכתיב כיוס הלך חו
שלמן דא אית לבנז למגרא לזין דלעילא כלאיטן דזונן כדקאמין ובילאו:
ואמר ועשית שלמן עזי עמים, תנן מנהיין מבין נאפיקין הני
חארי דקעודתא דחלבא (לאחזאה דאיטן חכע פתורא דחלבא
כיבא חכע קעודתא נטייל ידו כזומא דיעלן למעודתא
להפיב

להיטב גדול מסב כראש תשיגא תחותיה ותלתאה תחות תשיגא ואלן
 אתקריאו ג' חמות לקבל תנת אבהן לקבל כהנים לנים ישראלים חכאן ואלן
 לית לן סדר לא כל הקודם זכה תיגא כשהכ כעצ כני שיכצע כעין יג
 וחשלים כרפתא ולבתו בוצע ואוקמוה רבנן דאתריתין דאין התסוכין דשאל
 למעום עג שיטעגס האכרך ולית ה בוצע רשאי למעגס עג שיכלה אתן
 חצי התסוכין ואם יעותרה לחלק ככנוד הרשות בידיה ושור אוקמוה לאוקמו
 חכין בגין דיכרך לכהב ואיחיוזא כעהכ בוצע דא עמודא דאחצעיגא
 דאיהו קוהאמצעי וכעכת ציך לבצע חשני ככרות דאינון ה ה ב
 דא ו דאחצעיגא ובגין דלא לאחזאה כרעבתנותא יכול למכצע בה
 לבגחד וחד כביצה מאי כביצה ו' אינון נקודין דשמא קדישא אתן
 פרערי ככזית ואין לקבל טפין דזרע ומאן דתולול כהון נזיק לון באח
 דלא אצטריך ענותא קא ידוף אכתריה ואזיל עג ועג הלא נוכד הוא
 איה ולית לחס לא תורה והוא צוח איה מאן דרחיס עליה ולא ישכח ופרו
 ככזית אינון כצפיק דאיהו כתיש כתישו מאי יטין זרים ואית חכרך וארה
 צדיקים כאור נוגה בדכות לראש צדיק ח' עלותין וכנוד אורח חכרך וב
 סדר קרייתו מועד על השלחן
 לשני ללפסח

ויאתר ה' לתשה ואהרן זאת חקת הפסח וה' פיקודא דא למשחט פסח כן הערכים
 כעסן דוכרנא דהעל פסח מצרים ורא איהו חובתא עלכולא כהלא נשעמוא
 קהל עדת ישראל בין הערכים פסח דא אצטריך לחמי טעיר תי יתין ולהלא דכתיב כעצ
 חט כגין דהא כדן שריאתיהו לאהרא תי יתין עג דאשתלים כיד ועז דלני נכיס כעעמא
 תליא על עלמא דזא דא למעברא זוהא חקתי קבא ולא דכרנא כהון ריחא דנרד טעין
 לא אתייהב לא שבעה ועשכול על לא יאכלם האי לא יביה כריתקנישא יכלניה דהאכט
 איהו למעברא חוקפא דחילא אוחרא למעברא שניה חקתי כרית כגפ האי ככט כרית
 ולא ככט ערלה כד אית קבא חמיס חחא דחא דהלא פסח דעיס על פתחא ודחא דכ
 ארד חק ייחין על פתחא כתיב ולקחתם לכם אגודות אגוד וכו' אגובא דא הא אוקמו
 חעכריתין כישין אכל טעיר חחא כישא חעכר באחצעיגא דליה בפירקטא עיליה דהא
 דאית יידיקבה למעיר ויחסי ליה וזערא כריתקטא חא כתיב נשחטו אגודי כל קהל עדת
 דוכרנא דזמא דאחי עבילאזא:

ואת היום הזה אשר יצאתם מארצות מצרים כשם הגדול מצרים בתעלה ארבע חזק
 מאת כתרין אישן לראש פועל ולעילא וכלהו סתרתן בתלמא אן דארתן ונתק שרין קשרת
 עלג דרין די סו עבד דישראל לא יפקן חשבוניסון לעלתן וכלהו ארתן אכרס יטחק עקב -
 זכורטון שאריו סתן קצה דבר ג כתרתי מה דמותא דילגון ההך וזכור אדרס את כריתו את
 רסס את יצחק ואת עקב את אברהם הא קשרא חורא לאברהם את יצחק הח קשרא תטיט -
 טח ואת יעקב הא קשרא תלגאז שלמתא דיעקב תאמא כל זמנן חזין ועבתן כללו דוכרמא
 א ועל הא ארתן יתו כללו דאלתמא האי לת הוה נמוחא דזמנן וחזין ועבתן ונבז לא אסתצחו
 ועל דחצרים הכל זמנן חזין ועבתן תעטן היום כתיב היום אתם יוצאים וכתיב הוציאתי מצרים
 ה לא תאמא עקרא דפירקא דישראל לא הוה לא ללה דלניה שרא קטרין ועבד טוקמין וינחא ארעין
 ון ביטול ההך יצאו בני ישראל ביד רמה וגו' וכתיב ונצרים חק כרים את אשר הכה ה דא חיסן
 פרסותי נסא את ר' חייא ור' יוסי אשפתתחו קמיה ועסקו ידיו ובי לאזא:

לליל ז' וז'

והחשק העם התיצבו וראו ארבע חולקין דישראל דהא רעיא כהנה אונל בגווייהו כפנינו זכור
 ית עולם חמה עתו ויזכור יתי עולם דא קצה חמה עמו חכאן אולפעא דשקיל היה חמה לכל ישראל
 ולפעא כי רעיא דעמא הוא חמה עמא כוללו אי איהו זכר עמא כללו זכאן וסא חוקמיה התיצבו וראו
 תלבו לאזחא קרבא דהא קצה יצחק קרבא כוטיטן כזא ה יחס לכס וגו' תת' הסוא לטא כנס קצה
 תלא דינה ודאן דיטיה דישראל ואלתא דאקדיתו אבהן עלייהו לא אסתרויכו חן דינא ר' יודא חור זכותא
 קרבא חזין עלייהו דישראל ההך לליל ז' עהיה לגי יאחר טא ישראל ובי לאזא:

ליום ז' וליום ח'

ואחרי כן אבא זכאה חולקיהו דאיטון דזכאן לתימר שירתא בהאי שלמא דזכאן לתימר כעלמא דארי
 ועיראקא דא ארתבט בכב ארתון קריתן גליפן וכעשר ארתיך וכלא ארתיס כשחא קדיסא ופלגא שלחמא
 א קדיסא וסא ארתערא חל' אהה שחען כהדיא שעתא דהו קריתן ישראל על יחא והו אחרי שירתא
 קצה עלייהו בגין דינעטון דאלעזרין עבד לן כל איטן עפין וכל חר יגע ואסתכל מה דלא יגעו ולא
 תכלו סארי עבדי' שלמא וכללו הו ארתבטן כעשעיהו ותאכין לתחתי ולאסתכלא ולא כעאן לעמא
 חסדיאות תיובתא כהדיא שעתא אחרי חמה להנה כעך מסדיאות תיאובתא לאסתכלא כר לא
 לעמא חן יחא מה עבד קצה אסת' יקדיה לכר למדכא ותתן ארתגל' לא ארתגל' ארתגלן חמה לעמא
 חזין אחיטא לעמא חזין ולא בשן עבד לחזין לון זיוא יקרא דקצה כמדכא כדן מסדיאות תיאובתא
 תכלא טעיל לן חמה ההך ויסע חמה את ישראל ובי לאזא:

לליל ח' השבועות

דע זכאה חולקיה דהוה זכאה דזכאן להאי דכתיב אזיתענד עלה עשה לא כתיב לא על ה' חא
 עלה ארת יעל'אן ותתאן אתמאכאן וראכין להוה ארת דכתיב תאין יבא עמי וכתיב וער
 ויתן חמא קודותי הקריתו ותיאובתא דענדא לאסתכלא להוה זיוא דזיוא נפקא ואתחשכא
 גל'אן כתרין תו ארש' תעטן בהאי קרא חו תעטע עלה סופיה דקרא מה כתיב והרכבתן
 אן עלהוה ארת דאקרי ארי לעילא והוה חרד דאקרי על בתר' און הייט שמים והיינו דכתיב עלה
 אזתקב לא כתיב לא חו תעטע עלה היינו שמים דכתיב רומה עלה שמים אדום והרכבתן
 און לאסתכלא ציון טרוש'ס דאקרי כחתי דהיינו שמים דלעילא וארץ דלעילא וחילה דאחר
 יחא וכלא חר דכתיב ועג עתיך יתית חמא וכל הני חל' לאתרי חר סלקין ובי לאזא:

לזכר הבת ריש

את הילדה הנעימה הזאת ויקרא שמה (פלוגית)
במזל טוב ובשעת ברכה ויגדלה בבריאות שלום
מנוחה וזכרה לאבירה ולאמה לראות בשמחה
ובחופתה בבנים זכרים עושר וכבוד דשנים ורעננים
יגבונו בשיבה וכן יהירצון אמן :

ברכת המזון

אם המסובין שלשה יאמר המברך

נברך שאכלנו משלו :

ברוך שאכלנו משלו ובטובו הגדול

ועין המסובין

חיינו :

ברוך שאכלנו משלו ובטובו הגדול

וזכר המברך

חיינו :

ואם המסובין עשרה או יותר יאמר המברך

נברך אלהינו שאכלנו משלו :

ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו

ועין המסובין

הגדול חיינו :

ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו

המברך יאמר

הגדול חיינו :

הוא וברוך שמו וברוך זכרו לעולמי עד :

ברוך

היחיד מתחיל מכאן

אתה זי אלהינו מלך העולם הזינו ולא

ברוך

ממעשינו המפרנסנו ולא מצדקוהינו

כח 1 3 28 המעדיף

ברכת המזון

הַמַּעֲרִיף טוֹבוֹ עָלֵינוּ הַזֶּן אוֹתָנוּ וְאֶת הָעוֹלָם כֹּל
בְּטוֹבוֹ בָּחַן בְּחֶסֶד בְּרִיחַ וּבְרַחֲמִים נוֹתֵן לְחֶסֶת לְכֹל
בְּשֵׁר כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ וְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חֲסָר
לָנוּ וְאֵל יַחֲסֵר לָנוּ מִזֶּזֶן תִּמְיֵד לְעוֹלָם וְעַד כִּי חוֹאֵן
וּמִפְרָגִים לְכֹל וְשִׁלְּחָנוּ עֲרוּךְ לְכֹל וְהִתְקַן מַחֲיֵה וּמְזוֹן
לְכֹל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרֹב חֲסָדָיו כְּאֹמֹר
פּוֹתַח אֶת יָדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רַצוֹן בְּרוּךְ אַתָּה

הַזֶּן אֶת הַכֹּל:

נֹדֶה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ
חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה בְּרִירַת וְתוֹרַת חַיִּים
וּמְזוֹן עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִיַּד
עַבְדִּים וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרֵנוּ וְעַל חֻקֵּי רַצוֹנְךָ
שֶׁהוֹרַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים וּמְזוֹן שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְרָגִים אוֹתָנוּ:

בהנחה ובפורים אומרים על הנסים:

וְעַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אָנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִין אֶת שִׁמְךָ
כְּאֹמֹר וְאֶכְלָתָ וּשְׁבַעְתָּ וּבִרְכַתָּ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ עַל
הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל הָאֶרֶץ
וְעַל הַמְּזוֹן:

רַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל
יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ
וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו אֲבִינוּ
רַעֲנוּ וּזְנַנְנוּ פְּרָגְסָנוּ כְּלַכְלָנוּ הִרְוִיחָנוּ הִרוּחַ לָנוּ מִהֲרָה
מְכֹל

מְבַל צוֹחֲתֵינוּ וְאֵל תִּצְרִיכֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לִיְדֵי מִתְנֹנֹת
 בְּשֵׁר וְדָם וְלֹא לִיְדֵי הַלּוֹאֲתָם שְׂמֵתְנָתָם מְעוֹטָה
 וְחֻרְפָּתָם מְרוֹכְבָּה אֲלֵא לִידֶךָ הַמְּלֵאָה וְהַרְחֵבָה
 חַעֲשִׂירָה וְהַפְתּוּחָה שֶׁלֹּא נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא
 נִבְלָם לְעוֹלָם הַבָּא וּמְלֻכּוֹת בֵּית דָּוִד מִשִּׁיחָךָ תַּחֲזִירֵנָה
 לְמִקּוּמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ :

בשבת אומר

רֵצָח וְהַחֲלִיצֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם
 הַשַּׁבָּעִי הַשְּׁבֵת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה : כִּי
 יוֹם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא מִלִּפְנֵיךָ נִשְׁבּוֹת בּוֹ וְנִנְחָת בּוֹ
 כְּמִצְוֹת חֻקֵי רְצוֹנְךָ וְאֵל תְּהִי צָרָה וְיָגוֹן בְּיוֹם מְנוּחֹתֵינוּ
 וְהִרְאֵנוּ בְּנַחֲמַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ כִּי אַתָּה הוּא
 בַּעַל הַנְּחָמוֹת : ע"כ

בראש חודש

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵּי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיֵּבֵא יִגִּיעַ יִרְאֶה •
 וִירְצֶה • יִשְׁמַע • יִפְקֹד • וַיִּזְכֹּר • זְכָרוֹנֵנוּ • וְזָכְרוֹן
 אֲבוֹתֵינוּ • זָכְרוֹן יְרוּשָׁלַם עִירְךָ • וְזָכְרוֹן מִשִּׁיחָ בֶּן דָּוִד
 עֲבָדְךָ • וְזָכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיךָ לְפִלִיטָה •
 לְטוֹבָה • לְחַן לְחֶסֶד • וּלְרַחֲמִים • בְּיוֹם רֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ
 הַזֶּה : לְרַחֵם בּוֹ עֲלֵינוּ וְלִהְיוֹ שִׁיעֲנוּ • זְכָרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 בּוֹ לְטוֹבָה • וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה • וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
 טוֹבִים • בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים • חוּס וְחַנּוּן • וְחַמּוּל

כח ד 4 28 ורחם

ברכת המזון

ורחם עלינו והושיענו. כי אליך עינינו. כי אל מלך
חנון ורחום אתה: ע"כ

ברוך אתה יי בונה ברחמי ירושלים אמן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם לעד האל אבינו
מלכנו אדירנו בוראנו גואלנו קדושנו קדוש
יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב לכל
שבכל יום ויום הוא הטוב לנו הוא מטיב לנו הוא
יטיב לנו הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד חן
וחסד ורחמים וריח ויהצלה וכל טוב

- : הרחמן הוא ישתבח על כבודו
- : הרחמן הוא ישתבח בשמים ובארץ
- : הרחמן הוא ישתבח בנו לדור דורים
- : הרחמן הוא קרן לעמו ירים
- : הרחמן הוא יתפאר בנו לנצח נצחים
- : הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד ולא בכזי בהתר ולא
באיסור בנחת ולא בצער:
- : הרחמן הוא יתן שלום בינינו
- : הרחמן הוא ישלח ברכה ויהצלה בכל מעשה ידינו
- : הרחמן הוא יצליח את דרכינו
- : הרחמן הוא ישבור עול הגוים מהרה מעל צוארינו
- : הרחמן הוא יוליכנו קוכמיות לארצנו
- : הרחמן הוא ירפאנו רפואה שלימה

הרחמן

ברכת המזון רכא

הרחמן הוא יפתח לנו את ידו הרחבה :
הרחמן הוא יברך כל אחד ואחד ממנו בשמו הגדול
כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל
מכל כל פן יברך אתנו יחד ברכה שלימה וכן יהי
רצון ונאמר אמן : הרחמן הוא יפרוש עלינו סופת
שלומו : הרחמן הוא ישע תורתו ואהבתו בלבנו

ברכת אורה

הרחמן הוא יברך את	הרחמן הוא יברך את
השלחן הזה שאכלנו	השלחן הזה שאכלנו
עליו ויסדר בו כל מעדני	עליו ויסדר בו כל מעדני
עולם ויהיה בשולחנו של	עולם ויהיה בשולחנו של
אברהם אבינו כל רעב	אברהם אבינו כל רעב
ממנו יאכל וכל צמא	ממנו יאכל וכל צמא
ממנו ישתה : הרחמן הוא	ממנו ישתה : הרחמן הוא
יברך בעל הבית הזה	יברך בעל הבית הזה
ובעל הסעודה הזאת	ובעל הסעודה הזאת
הוא ובניו ואשתו וכל	הוא ובניו ואשתו וכל
אשר לו בבנים שלא	אשר לו בבנים שלא
ימותו ובנכסים שלא	ימותו ובנכסים שלא
יתמו לא יבוש בעולם	יתמו לא יבוש בעולם
הזה ולא יבלם לעולם	הזה ולא יבלם לעולם
הבא ויהיו נכסיו	הבא ויהיו נכסיו

ומה

לבלתי נחמא : הרחמן
הוא יחיינו ויוצננו ויקרבנו
לימות המשיח ולבנין
בית המקדש ולחיי
העולם הבא מגדול
ישועות מלכו ועשה חסד
למשיחו לרוד ולזרעו עד
עולם כפירים רשו ורעבו
ודורשי יי לא יחסרו כל
מאב נער הייתי גם זקנתי
ולא ראיתי צדיק נעזב
וזרעו מבקש לחם כל
היום חונן ומלוה זרעו
לברכה מזה שאכלנו
יהיה לשבעה ומה
ששתינו יהיה לרפואה

ברכת המזון

וְזֶמֶה שְׁהוֹתֵרְנוּ יְהוָה | מוֹצֵלְחִים וְקְרוֹבִים לְעִיר
לְבִרְכָה כְּדַכְתִּיב וַיִּתֵּן | וְלֹא יִשְׁלוֹט שָׁטָן כְּמַעֲשֵׂה
לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיֹּתִירוּ | יִדְנוּ וַיִּזְרְקוּ לְפָנָיו שׁוֹם
כְּדַבֵּר " בְּרוּכִים אַתֶּם לֵי | דְּבַר חֲסֵא וְהַרְהוּר עוֹן
עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : | מַעֲרֵה וְעַד עוֹלָם :

בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּי וְהִיָּה " מִבְּטָחוֹ : " עוֹן
לְעַמּוֹ יִתֵּן " יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :
סְבִיר מְרַנֵּן בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :

ברכה אחרונה על היין :

בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל הַגֶּפֶן וְעַל
פְּרֵי הַגֶּפֶן וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ
חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהַנְּחִלָּתָ לְאַבּוֹתֵינוּ
לְאֹכֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשִׁבּוֹעַ מִטּוֹבָה רַחֵם " אֱלֹהֵינוּ
עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְעַל
דָּהָר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וּבְנֵה יְרוּשָׁלַם עִיר
הַקּוֹדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ :
בְּשַׁבָּת וּשְׂמֵחָנוּ " אֱלֹהֵינוּ בְּיוֹם הַמְּנוּחַ הַזֶּה :
בְּרֵאשׁ הַדֵּשׁ חֲכֵרְנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם רֵאשׁ הַחֲדָשׁ הַזֶּה :
כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל בְּרוּךְ אַתָּה " עַל הָאָרֶץ
וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן :

סליחות

בעטת היום ותצרך חשבת המוכה לך כלל להעשה פריאות לכל עת ולכל דגש חשבת
 ולעשנת חלב: ועלך להיות עמדה לראשך לעוב ולבנות חורבנות וארץ הריסותך רבנה
 ותכונן והרשעה כולה כעשן תכלה ושבה נתינה לבשר אל יהוסן לעלות אלך ותצרך תש
 וסיגוף תשנית עם שאר סיגוף תענות אלכך היועיים והתכועס כל כונת צדקה שחור
 הקדושים וההתאכזר הנמשכות בתענות זה העולם יחוד וזווג מדות העליונות השלמה
 בכל השלמות ויבוסמוכל הניחם הקשים אשר הגזירה כעונותי יזכרו היחסים בכל השלמה
 ומאזי היום בחסוך הדול כים לך עז מכילן דוחק: בפתח שערים ובוהים עליהם פתחו
 איך וחשם יושפע עליהם אפעטה הרה והארה להחזירם בתשובה שלימה לכתך תתיר ואל
 לנכלי יותק ונשמת להבין ולהפכיל עתק פונותך ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים
 כל דברי תלמוד תורתך בחהכה והאר עיטם בתורתך ודבק לבט בתענותך יחיד לבבית
 וליראה את שמך ואל תקחם להעזו קיום זמנתי ואל תרחם חפץ שום אדם שבעולם
 נחיה ונרש מובה וברכה לחיי העהב יהי לרצונך וכל יומם וימי כעמיתם כלי פנייתם יהי יחד
 יודי יחשכתיקתך לתען עמרי ישראל: יראה אם לך עמדי בי נחמנו: יריכך הנוגע וקני חסוך
 קדי היות הדיכין אהלך באתיק יחד לבכי ליראה את שמך: ולך עמדי בתשבת נילמד עמדי
 ואלן דאט תפילת לך הטרצונך וכל עמך כסוד קדושים רבה וכל ידיו יעם אליריט עליהם תעשה
 קדי השהש בבוקר חסוך כדך כמחת הוליע לך וכל ידיו יעם אליריט עליהם תעשה
 אלך השלמה בדרך תמים מלי מבאלי וכל עמך כדך וכל ידיו יעם אליריט עליהם תעשה
 קדי הסתר פתך מחמאי וכל עמך מחה: יאליריט מצאנת שלמה תפילת האזנה אלך יעקב
 יודי יאליריט מצאנת מלי במוך חסין יהיו: וחסדה מעלם ועש עולם לל ידיו יעם אליריט עליהם תעשה
 קדי יאליריט תמים דיכו אחרת הכולת חן הוא לכל החוסים בו: ידיו יעם אליריט עליהם תעשה
 וכל ידיו יעם אליריט עליהם תעשה יאליריט מצאנת מלי במוך חסין יהיו: וחסדה מעלם ועש עולם לל ידיו יעם אליריט עליהם תעשה
 יאליריט מצאנת מלי במוך חסין יהיו: וחסדה מעלם ועש עולם לל ידיו יעם אליריט עליהם תעשה

כל ימי הפסחה
 יאליריט מצאנת מלי
 במוך חסין יהיו:

ועל ארביט עמתי כיום עם התענת הזה כי בצרה וגולה אי עלי שגמתי עכור ראשי כמשה כד יבנת
 עבטת כיון חזילה ואין תעמד באתי כמעמך תים נשבלת שמפת כי פשעי אי ארע וחמתי
 תמיד יראה נרש יבא כי בשנתי כירבני יתי תת לך נחשכך עין חובי בקום למשפט אליריט דיט יתבו
 פתיחו וכל צבא השמים עולתם עליו חיותו ומשאלו וכי יפקודו מה איביט במה אקדם ה אכה לאל
 כונתו עם נבלות כי נשאת חרבות נעורי עלי זאת יחוד לבי יתיר מתקומו אנח איט בא לפת
 לשפוט את הארץ ואת ככלי מלך כונה וכלי מלך אין לי פה להשיב ולא תצא להרים ראש לך
 הצדקה ול כונת הפטם נמה אדור נמה אצטק: וככן ידיו יעם אליריט עליהם תעשה
 אבותיט האלהותם כים לך שאל תבא כמשפט את עבדך כי אתה טוב וסלח ויב חסד לכל קו
 טוב וישר ה עלי כן יורה חמאים פירך יתין הולת פשונה לקבל כושעים וביתך תשעתי
 תסתר פתך מתת כיום צו לי המה אלף חזק כיום אקרא תהר עמי אל תשליכני מלפניך
 קדי אך חל תקח חמתי אל נא תבזוענות נבאי אשר ברב כשלי חזום נבארי כחש משתן ויאל
 חלבי ודמי הנתעט בתענות היום חשוכ ומקובל לפתך כחלב חומה עז וזוכך לכל כלי
 שפומתי כמדות העליונות וקלקלת סימורות אורות השפע יושכו השפעותיהם על חמתי
 הוא שון והרשעה כולה כעשן תכלה נבלה ולא תוסיק קום יושכו העפר על הארץ כשה
 הגזרת כח הקליפה כשב העשן מחשך תשעי הרשים כשב עין על אורות העליונות נש
 עין לבושי עתה תבשר כליה עין ילך נשבה נתינה לבשר לחמתי לטפורים זאלו
 בחושך הגלו ותעביר מחיה אל ברזל התכלת בישטן לביטך וקרבנו לדקה כן ולא
 כרעות קדושת מחמתי מאומה מן החום ולהעביר גיללים מן הארץ והופע בהני ואל
 על כל יושבי תכל ארצך ויעכל כשול כי אתה בעלתו עיני כל ישרי כי אתה ישרת
 כל אשר נשמה באפו ה אליריט חלך ומלכותו בכל משלה לשמוע פקולך ולדקה כן ואל

מתאזר החיים באורכי מלך חיים כאחוזי נאחם הדברים פה אלדיכם חיים כולכם היום
 עתה ביום קראיני כאחוזי ומי גוי גדול אשר לו אלדים קדושים אלתי כה אלדינו בכל קראינו
 יריה ה אלדינו עלתנו כאשר היה עם אבותינו אל ישעיה ואל ישעיה להמות לבנות אל וללכת
 לרבות ולשחור אבותינו וחוקותינו ומשפטינו אשר שמה את אבותינו אנא האלה האלו מלך
 שבט ברחמיך החזונים מנצח לאור משפטי ומשפט עתך ישראל ובכא הוכחה מלך
 ומשפטך אל תרחק גדלות תשעים באורך קרב צדק נאלך ורחמיך יקדמו רצון אלתיך
 קשי העם הזה ואל ראשו ואל חטאתו וחמתם פישטן ואל ישעין עשיתו זעום בן עירום
 חוקי מלך טוב לזקנתו זכור החמך ה חסדך כי תשגלם התה יהי חסדך עלינו כאשר
 מלך נטרם יקרא אלך אתה תשנה כדבר שטף נדיה טרם יקראו ואל אשנה כי אתה
 נה את עתך ישראל ברחמים כדוך אתה ה אמת תבלה:

ית. מתעלה כגדג פג. יעלר פוט מתושי עין ב"ה פ"ז תגרות ומלך יחזיר

ונתן מלפניך יוד הו והוהי אלהי יוד הו אלדינו ואלדי אבותינו יהי העם ונתקד ה חיים
 ית. ה טבל ידו הוה אל נעורן בסנו קדושים רבה אל ה יאר לנו הנותן כוס לך ונחם
 וטובת אמת שאלת תחת ה אמתה אבקש שבת בבית הכל יתי חיי לחזות במעש ה -
 נה פה יכלנו לב טהור ברא ל אלדים ונח נכון חוש בקרובי: בנה אל נחמי תנה עונך לעבך
 יעה לבן אחתך: הרב בפטי מעש ומחטאת טהרת: יבנאנו רחמיך נחמיה כי תגדך
 נעמי: ידו בקל תשמש קול בקר אשרך לך נאמפה: אל תבא במשפט את עבך כי לא
 קלבעך כל חיי: דמיט חלקים חסדך בקרב היכלך: הקיפה לקול אש חלבי ואלדי כי אלך
 בלל: ידו נחמי בידך לטען שוכני הישר לבעד דרך: ידו הנשימה החלך ישגו
 יקראנו: ייהי ה משגב ואלדי לטור מחסי: לרביך ה הודיע אורחותך למדע: השמיט
 י חסדך כי כך במחתי הודיע לך זנאלך כי אלך נשאת נפשי: יעמם ימה ה חסדו
 לה גיפה עמי תבלה לאל חיי: ואל תבלת לך עת רצון אלדים בירב חסדך עני באמת
 י אתה לך לבט ה בארנות החיים: נאמה האל תרחק אילות לעזרת חושה: הלא אתה תשע
 וועתך ישחור כך: היני לרצון אחי כי נהיין לבי לבטך ה שורי ענאלי:
 נכח גדלות יתיך וכח סגולת שמונתך הקדושים התאירים בזה החוש רב הקדוש עתה
 עש לקראת בלך סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו ונלפנו כי בשענו כי אתה ה טוב
 ונחסד לכל קוראך טוב נשירה על כן יורה חמאים בלך ואתה ברחמיך הרט
 פנו נהרענו והשיבנו אבינו לתורתך וקרבתו מלבנו לעבודתך והחזינו בתשובה
 ולבעך תמיד כל הימים כי יתיך לשונה לקבל שבים ואל תעש עמנו כלה תאחז יך
 על חסדך בדברך תזכה בשפטך ניכבש רחמיך את כעסך ויגלו רחמיך על מדותך
 הן עתנה אלדינו במדת החסד ובמות הרחמים ותבט לנו לפנים משורת הדין
 בלך ימה שבע ה חבילן דוחמי התאירים ומזהירים ובינם החודש יבתחו ודך
 נלך את לך עץ החיים כי עתך תקוד חיים באורך ראה אור לאור באורי החיים
 גלחיים ארובים וענבים ושלום ופרנסה טובה ישנעה נחמה ומדות טובות
 קרע שטון תקדע רע גזר דינו ובשם אלקך כלול פתקנו אהיה הור
 לך תבטל מעלנו כל גזירות קשות ורעות וברכנו כלנו יחד באר פטך וכן
 ינה להבין להשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשחור ולעשות ולקיים את כל דברי
 ומדותך באהבה והארי שיעט כעתך סגולת מרתך יחד לבנו לאהבה וליראה
 יך ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשחור חוקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלב
 שם

עלם עשה למען אהך עשה למען יתיך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך
חרכב ועשרים שמות הקדוש הוצאים חכמי סודי תורתך חתמתה והקדושה יתן
הת הדר די הדי אם את מי בן הם שם את וו את שיה לב הת לה אב לך הם
יהי לרצון אחי פ' וו

על כלם כבוד קודם עבוד שטר מואמתם אל עני יפד ומפולין ס' יחוד ופחותים כבוד עשר
חידש בספר לקבל לומר עשרה ששעל חתמת ימתי קולי שילך יפד בספרן משה ששעבד
ב' עשרה עשר ומר' ין לבד וימתי ב' עשרה יתן לעבד ית' קדם כיון כבוד עשרה
אל תריב ועיוב התלה לך הרחק לרוב ז' את אדם נאמר דרכי זבנהך מה לך נרדס קום קדושתך
הקן לרחה אחיו ואת חשבה אצבעעותו והכח אהל חרותו תלנים כדו וענתו וכוכבהם חותם
פיתוחי טבעותיו נפחד חכמי איתו ותיחל את שועותיו כן זמן זבנהך ונס לבדך כוכבהך: (מה לך וכו')
נשא בחצות הלילות בעקבות אשמי אמת אשר בלשונם תהלות ואין תובס תוך נחירות לילות
תפילת נחיותהם צמות לאל כלבם תפילות נלהם ככסאו ותקומת לרובם סולם לעלות עד אל
(מה לך וכו') דמעות תזיל עיניך ותרחה על פשעים והחטא תולד קונן ואל תתחרז כחז עיני
תאל את ואנך נקח העובד פשעים כדו אל מהונך לעת יעלג תושעים ושא קול התונך קבן לך
אלריך: (מה לך וכו') דלם אשר עבד יסודם החכמה מאין ותותר האדם מן הכהונה אין רק ברוח
כבודם דאות לב לא דאות עין ומנחמי מעיט סודם העובדים חיון כ' כן בער ודם תתצא אמת
האהיה אשר אהיה אשר כל חפצו פעל הרוחית ומחיה מניד שאול יעל עתנו למשפט יחיה
חוד ומעל לחחר חלה ואיה מה לתמה ומה למעל ואולם תמים תהיה עם ה' אלריך: (מה לך
יבן אדם יהי לך נדס קוסקיא אל אלריך) כחשטנעם שפך עיחה דרנש סתחה מאדן האדעם
ועהר אל תאחר כעדים ימים פועם ותהרה רין לעזרה לפע שוכן מענעם ומפיש עוב
כרח וכחד תאמנעם הוא עשה אהך יודעי ישראל עאמנים: (לך ה') עמוד כדור והתוצר לה
על חטאים יה אל דרנש כבוד ראש לכפר על חטאים כי לעולם לא נעלם חמט בעלמים וכל
אשר יאמר לפעו הם בקראים החרחס הוא ירחס כרחס אב על כעם: (לך ה')

יעירנש רשע נסוד לב ותשא לך הנות דברי תחטט כזמרת אל ומתלג על אהן עינה לעיני חזנות
בולגו לחזות כנענעם ולבקר בהכלנו: הקיצתו ואחשוכתי הוא אשר הקיצת וההקיצתו
תהלתו האיצת עתן באזני קשב נחזקת ואמצי וכל עוד דוחי השכ אכדך אשר יעצב חזרא
הנשמה לו והזניה מבעלת: (לחזות) ואתפלג לפעו ותרפלה אהעגו ופקע דמעי ענתו וחמקו
ופעו נזכה לכי כעשטו בעת נחם כדונג כעבד לפעו אדונש חפחדו יתמעו וכי יזכור מהלגו
כל עמלנו: (לחזות) דום ליל והכבד ואחר אחר תבא עז ירצה עבד כחחטטו אל רכנ יעשקו
וכבד נאורו עש לנן ותיחד העובד עם התלך בתמיבו יעיר ישא תשלג לשם דלגו ומהלגו
הנה זה עבד עבדים לפעו חלך חלכים עגוד נידו כפדים ודמשינה לכבים לך יעירינש עבד
חיון נחשבים וכל אבריו לך חזים חשתחנים ומברכים סלח לרנע מעלגו אשר כחולתחלן
י' אלני הצבאות יושב הכרובים כמית לעמך שנו כעם אובכים גשו נא אלי כדכרים עיני
דרשונ וחיו ימים רבים הלך דכריך לעולם נבכים וכס אנחנו נשעעם ונקרובים
לחיים טובים חנו כחסדיך הרבים טוב אתה לרעים ולעובדים יתיך פאננה לקבל שבים
תחפון כמיתת חייבים לכן אנחנו משכיתים ומעבידים חלך תהולל כחחנות כרובים
חמא ומכל חיונים סלח נא כי פשעינ מרובים עעננ למען צורים החצבים פתח
כל יהו משולבים צעקתנו לפעך יפיו בקרבים קרבנו אליך חוצב להבים רצנו בעולות פדים
שכנו אליך נערים נאבים תמוכים כמנחמים על רחמיך הרבים:

תבולה לעזי שמה ה' צדק הקאיבה רעה האזינה תבלת כלל שפת חרות: חלפתך חשט
שילך תחזינה מישרים: כחטת לבי פקדת לילה צרפתת כל תמצא וחתה כל יעבו
לפעולות חרס כדכר שפתך אש שחרת ארחות פרוץ: תמוך אזורי כחעולתך כל נחונות
קראתך כי תעש אל הט אןך ל' שמש אחרת: הפלא חסדיך מושיע חוסים תמתק נחמים
שחית כאימן כח עין כצל כנפוך תסתיר: חפני דעעים זו אדונת איני כנפיש יקבנו

מפניו פיתו זכרו כמאות: אשורנו עתה סכנונו עיניהם יציתו לטעות בארץ: לחינוך בארץ
 ק' למנוקך וכבדתי יעז כמספרים: קומה ה קומה פנו הכרעוהו כלמה נבשי מרשע
 ק' מתהים ידך ה יחזק: מחלד חלקם בחיים וצפויך תחלה כעמם ישבעו פנים והחילו
 ס' לעוללהם: אט כצדק אחיה פתך אשבעה בה קין תמונה יך:
 ותשכיל אשירי נשני פשע כפני חמאה: אשירי אדם יתן יחשוב ה לנשן ואין פרוחורתיק :
 כי החרשת כלו עשית בשאגת כל היום: כי יומם ולילה תכבד על ידך נהפך לשירי בחיבונ
 לה: חמאתי אנדיעך ועש לה כפית אחיה אורה על פשע לה ואתה נשאת עמן חמאתי סלה: על
 ותבלל כל חסידך אלהך לעת מצא רק לעמך מים רבים אלנו לא ישינו: אתה סרבל תצר תצרת רע
 תסוככת סלה: אשכך ואנורך בדרך זותלך איעשה עלך עש: אל תהי כפוסם כפרד אן הכין
 ונמן עליו לבלום כל קרוב אלהך: רבים מאכזבים לרשע וכבנמח כה חסד יסוככנו: אמתנה
 ויילו צדיקים והרעם כל ישרי לב:

מחמור לגור בבא אלנו נתן הנביא ונני כתיב סכנונו כקט על כחטם:
 מחמור לגור גיר: לך דומה תהלה אלדים בציון ולך יעולם נגד: שומע תהלה ערך כלל נשאו:
 דברי עגרות וצרו חת פשעו אמה תכפרים: אשירי תבחר ותקרב ישכך חצירך ששכשה כעוב
 קנות היכלך: נראות כצדק תשעמו אלני ישעמו מכמח כל קצוני ארץ יים דחקים: מכין הרים ככחו
 ונבונה: משביח אשך מים אשך וליהם והחן לאומים: וייראו יעשי קצות תאומותך מוצאי בקר
 ונשן: פקדת הארץ נתשוקקה רבת תעשירה בלע אלדים מלא מים תכין דוגם כי כחכמה:
 ייה נחת גזולה כרביים תמונה צמחה תברך: עמדת שבת פנובתך ותעלה לך יעטן
 יעטפ נאות מדבר עילובעגת תחונורה: לבינו כרים הצאן ועתקים יעמלו כר
 יתרועע אף יעירו:

אלכך קוח מחמור: רצתה ארצך שבת שבות יעקב: נשאת שן עמך כפיתכל חמאתם
 סלה: אספתכל עבדתך השיבות מחונן אפך: שוכנו אלני ישעמו והכר כעמך עמנו :
 אם תאבך בנה תמשוך אפך לגור ודור: הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישחונך: הלא את
 ונשך תתן לנו: אשחמה מה ידבר האלה כי ידבר שלום אלעמנו ואלחסינו ואל ישכנו
 האך קרוב ליראני ישע לעמך כבוד בארצם: חסד ואמת נבשו צדק ושלום נשקנו :
 מארץ תצמח וצדק תשמים נשקה: וס ה ימן המנוכ וארצם תתן כולה: צדק לפט
 הלהך וישם לגור פעתיו:

וארץ ימני

לעט כי יעמך עני כמסכתוב פשעם יחיד בקר
 אורי ישע תמי אינא ה משז חיי חתי אפחד: בקרוב עלי תרעים לאכל את נשני גרי
 אוכי ל המה בשלנו נבלג: אם תחנה עלי תחנה לא ירא לבי אם תקום עלי תלחמה
 יבנעח: אחת שאלתי מאתה אומה אבקש שבת בבית חיי לחזות כעמם ה
 היכלנו: כי יפגע כפונכה כיום רעה יפתיר בשפת אהלו כצור כוחותי: ועמה
 אפי עלי איני סביבותי ואזבחה כאהלו זכתי תרעה אשירה ואחמה לה: אשעה
 יא נחמ נשע: לך אחי לבי בקשנפט את פתך ה אבקש: אל תפטר פתך ממע אל תמ
 ק עשרתי הייחל תעש ואל תעזבני אלני ישע: כי אבי ואתי עזבוני והי אפגע :
 יוכך נחמ באנחה תישור לחמן שוררי: אל תתעב כעבש צד: כי קתובי עני אקד נפח
 לא האמתנה לבאות כמעה באין מים: קוה אלני חזק ויאחז לבך וקוה אלני:
 יים בה לשרים נא וק תהלה: הווי לך ככבוד כעל ששורחזונו: שירולג שירי חרש
 יתנו כתרעה: כי יער דברה וכל העשקן כאחונה: אהב צדקה ותשפט חסד
 תלה

צו:	רחמנא עבד פתחא אתא למס	צו:
צו:	רחמנא עלותנא קבל כרענא	צו:
צו:	רחמנא רחס על טעלתן	צו:
צו:	רחמנא טוב ארונן	צו:

רחמנא ולא מסדו דיקס חן קתן צו:
 ופלתא לעט כ' יב הוא (פלתא) : אן יחה וכתב למול אבי כ' אן
 למנו לחשב בחמשי . לחנות מאד כתב למו רבי . כי התכתב חברב אלנים הוא (פלתא)
 ס' תחננו ותכרוש צד עלמינו . און כלנו יחוש נבימינו . ואס לחמאז תדווש ולא שמינו חק
 י' ראש אשם הוא : (פלתא) יהרפון נכטן כי רעוש . יוס ב' חמא יעטן נכטן . אן פשיט -
 כ' ה' . נושא ען נטן וחסו הוא : (פלתא) מה לידי ותלב יסר . ואשפור עגרת חכי ואן
 ואשאל כעג חסוב חשב . ואן פורת . ואותר לא אוכל כי חמסו הוא : (פלתא) שונה שבת
 את עם העם . ופלתא חבשו פברית להודיעם . ארת אשר יהיה באחרית הזעם . ונחם ואס
 ניעת הוא : (פלתא) הוסף י' וצי חשה השלח . וקן לגוש נעשה תצחיה : ובר וכל
 יצלה . ויוצבי משיח אלנים הוא : (פלתא) ויעכור ופ

והנה אורי אורי אורוב ותאמר ולקעני . ויועג פוטעג כחוכ סבך תה
 נאמר יאהר

אחל עם כנעני חבלני . גלה חמנו חשע . דיה לבנו כחמאינו . החכל אוננו . ונפרע
 בארנו . חבל תבדענו . חרב קעענו . עיריתנו הרה לשמה . יב ארתמנו לזרים . כחינו
 י' לביטע ששקל עחלנו . חמשן נחורא חמנו . נתנו עלם שלינו . סבלנו על שכלנו .
 חלנו כנו . פויק אן חיס . צרות רבות סכנונו . קראנו ה' אלנינו . רחוק חמנו כעוננו .

ואחרי . תעינו כצאן ואכזע . ועייין לא אבנו חתעייתנו . והאך עניו פגעו וקשקש ערפנו
 לען ה' אלנינו נאל . אכזרנו צדיקים אנתנו ולא חמנו סבל חמאנו ואכזרנו : ונא אהריוס
 ואל כלל אסעות וזכרים הצריכים מעילה ולא נעלתי . אכלתי חון לפוכה ביתי החו . אחזתי
 בארץ ונחשתי . א אה צערת נחשתי קדתי . באר על הפטיה זענה ואפת איש ונשים
 ויה . (ובפרע על ערונ פל) . וברא נכר . ואר זכר חשבי אשה שככתי ונשככתי . בזית אבי ואלי
 אהי ואהי דקנול . נשאת כמך ופוד כמך . דעבר דעבר הקום ודעבר הכריות . ולתי פוד חכירי .

עלוקתך ולשן קדע וסקרים . לכרית בכרית הכשת כשעה הרפלה ובחך היתר ובחורית הפלה
 כחלוא . השלכת כל בחארת . החחורתי י' עלחכרי . הורי לא עברי . הלכתי פל חכירי כרבים .
 אר סרפ על החיים ועל החמס . הלויי כרית השנה גבול . הזכרתי פס שמים לכמלה .
 כיום ובאתי לניחקי כלילה . הקשיה עמי לועה והשאתי שן לבמלה . זלתי כולתי והגזולתי

וחלתי גסים גברות ואסורות ונתיחמתי שמם . ובקתי ושקתי ארן . חללתי שבתות וימים
 חללתי משם כמרי וכלי . חמתי ככשיר . טעיתי בהוראות . יספתי כחושב לנים . כעתי
 אבירי . לפשתי ששנתי . לקחתי שחר . ליתי כרביה . לפט עור נדתי חכסול . חסיתי חמון וזון
 כד עפוס . נחמתי . נחמתי שעה . נככרתי בקלן חכרי . נחתי ג לפושעים . נענתי בפרעוה
 ובחוקות החכוסים כשעה הרפלה . נחתי חן העולם הז כל ברפה . נחתי נדמים ולא
 חתי פרה אחרובך . שעה דין עברתי על דברי חכמים ורקטורס ועל הקמט קהל ועל
 עיני . גלחתי כרב שדוש שנחלתי לחחרים . צעתי אבי נחתי . ומי שנדול חמתי קלתי
 ונע קפצתי . חליתי צדקה רלתי על לשונ שכרתי כל בחמתי שתי . ין נכך ופתי יין .
 בהשוכה ואחרך חורתי לחעמי היעם . תקעתי כפי ולא קייחתי . השיתי והעטעתי . שרתי
 חחיותך והחשפתיך ולא שיה לי וארה צדיק עלכל הכאשעתי וכל

רבוע על עולם אחרון על עבירות קלות נחמדות. כללה לפיך אשחורות: יצי על לית
 כרע להדענלל. שותר מה חללה שותר מה חלל: לכי ועי לחמנא יאותו. ויוס וכל
 לא ישכרות: ושאר אברי לעשות הדע כשטר יתלחמן. כל הינס וכל הללה תתיר לא יחשון ויוס
 אשר עברתי על מצות עשה ועל מצות לא תעשה. היה ראוי שאשחק בכל לילה חמתי כדמתי
 עבתי אחסדי: אולי ישמע קול כביי גורא עלילה. ינס צעקתי כלילה: אקרא יתנס ואריסן
 על פשעי וחעלי. וללה ולא דותיה ל: את חקצת חמתי אט מזוכיר לגט צופה עתידות
 ללה אקוס להודות: ואודה על פשעי לה. הלה הזה לה: וכאן יאמך אכלתי הכתוב העבילק
 לה לדיט היחמים והסליחות כי תרדמנו אט השת עלינו חמאת אשר גאלת ואשרחט

חמאת צרמנו סלח לנו יצמנו:

אמע שרא ה' לדינו ה' אחד: כעכחלר:

ה' הוא האלים: ה' הוא האלים כפ:

אראל מעלה אומרים ה' אדוענו. בחיירי סגולה עונס ואומרים ה' הוא האלים:
 נלגלי מעלה אומרים ה' אדוענו. דגול סגולה עונס ואומרים ה' הוא האלים:
 ה' מלך ה' מלך ה' מלך לעולם ועד כפ:

כערס שחקים וארקים מתחון ה' מלך: ועד לא מאונות זרחון ה' מלך ויהא רץ כנו
 תכלה ושתיס כעמן מתחון: ה' מלך לעולם ועד: ה' מלך
 ועד לא עשה ארץ וחוצות ה' מלך: וככביט יצורים על ארצות. ה' מלך: ועמין
 נפטיס תארבע תפוצות: כ' יתלך לעולם ועד: ה' מלך
 חינוך באהיה אשר אדיה. הוא היה והוא הווה והוא יהיה. סוא תמית ומחיה. לפנו
 מצר ל ואחרינל לא יהיה:

אחד לדינו. גדול אדוענו קדוש ונורא שחו: כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחק
 אמתך: כי גדול אהה ועשה נפלאות אהה אלים לכרך: שפין חמתך להגוים אה
 ידעך ועל חמלכות אשר כשחק לא קראו:

לקדושת שחק עשה ולא לנו: לא למה לא לנו כי לשחק חן ככור על חסדך עליו
 למה יאמרו הגוים איה נא אהיהם: ולדיט כשמים אחד אלים כשמים עדותנו כלום
 ח' נקיים הוא. מלא רחמים הוא. מלא זכויות הוא. כל אשר חפן עשה כשמים וכל
 אין מי יאמר לו מה תעשה. ואין מי יאמר לו מה תפעל. כי הכל אעשה ידיו:

אלהינו שבשמים שחוקלנו וקבלתנו תמימת כרצון: א"ש אל תאבדנו באורך גלותנו
 א"ש אבד כל הקמים עלינו לרעה:
 א"ש בוך את לחיטנו ואר תיחיתנו:
 א"ש כמלח עלנו כל גזירות קשות וועות:
 א"ש גזור עלנו גזירות טובות:
 א"ש כשחנו בשורות טובות:
 א"ש גלה כבוד חלכותך על עמנו:
 א"ש דושטר החצא לנו:

א"ע הערי לנו היום וכל יום כחל לטנו :
 א"ע ואל תביעט משכרנו :
 א"ע וכרנו נוכרין טעב תלפתך :
 א"ע חחולב שלנו ועל מפינו ועול לטנו :
 א"ע יהמוט רחמיך עלנו :

א"ע דרוש דתינו תידקח חינו :
 א"ע החזירנו בכתש פסליתך לפתך :
 א"ע נקרא ואלה תעטנו :
 א"ע זפיט כרינונו :
 א"ע טהרנו מעטנו :

לעשרת יחוסבה גוסוף

א"ע כתבינו בספר חיים גווכים :
 א"ע כתבינו בספר זכיות :
 א"ע כתבינו בספר חזונות ופרטתה נוכה גנני :
 א"ע כנוט את כובענו :
 א"ע לאשך עשה אס לא לחענו :
 א"ע לחס את לוח חינו :
 א"ע נקוס את נקמתנו :
 א"ע סחך את סוכת דוד הטפלך :
 א"ע פדנו תידי כל אויבינו :
 א"ע צנה אתנו ברכותך :
 א"ע צדקת כחש פתך :
 א"ע קרב לנו יוס היסנעה :
 א"ע ריכה רבינו וגאלנו :
 א"ע רפא חולי עמך ישראל :
 א"ע שעה ל שועתינו :

א"ע כתבינו בספר חיים גווכים :
 א"ע כתבינו בספר זכיות :
 א"ע כתבינו בספר חזונות ופרטתה נוכה גנני :
 א"ע כנוט את כובענו :
 א"ע לאשך עשה אס לא לחענו :
 א"ע לחס את לוח חינו :
 א"ע נקוס את נקמתנו :
 א"ע סחך את נפילתנו :
 א"ע ענה את עתירתנו :
 א"ע פדנו תידי יצננה רוע :
 א"ע צנה אתנו ישענודיקך :
 א"ע קרב לנו קן הגאולה :
 א"ע קרננו לעבודתך :
 א"ע ראה בעע עמך ישראל :
 א"ע ראה כדחך השעה :
 א"ע שית שלום ביענו :

א"ע שית שלום בארמונותינו :
 א"ע חן כלנו להטיב לינו :
 א"ע חן שלום בארץ :
 א"ע חן שלום כחלבות :
 א"ע חן זרע לזרע ולחס לאוכל :
 א"ע תכון תפלתנו קמורת לפתך :

א"ע חיים ושלום לקישר ארוננו :
 א"ע כלב פלוע עתים ופריהם ומה נוס רחמות להטיב לינו :
 א"ע שוכע בשלם :
 א"ע טל ומטר לכרה כעמס בארץ :
 א"ע לחס לפי הטף :

עשה עמנו אלה למנוכה עשה עמנו אלה לעשה. עשה עמנו אלה לחיים.
 וסונאינו ויכושן יחזו אויבינו ויכלמו כי אלה ה עזרתנו ונחמתנו :
 ורחם תזכור. כרונן עקידה תזכור. ברעו סתיות תזכור. הבט לכרית ול תפר
 קאתנו. עטו בעת וכעונה הואת :

אלהים אתה ידעת גאולתי ואשחותי מחך לא נכחתי כל זדונותי : ביהעלותי
 לבכי : גודל חטונותי : כמים משפתי : והתפרדו כל עצמותי : רחם כרחמי
 טכור : לנפתי שעי חלתיך העמוד כול שני : חכקם של חתך : קדמו עיני אשתי
 לבשר גדולתיך : אגיד זיושך לגוה : לכל יבא זכורתך : גל עיני ואביעה : מתורתך
 טפלות : יומה לשחק : חילי קץ פלאות : תשובכ לננידים : פוזרים בכל פלאות
 אתה ה' אלים צבאות : אלהים צבאות השיבנו : נראות כצדק תענו : הבאת
 חשיחך וראה חגיגנו : נישאחו כל חוסי כך לעולם ירננו : עננו אבינו עענו :
 עענו אבינו עענו : עענו כנראינו עענו : עענו גואלנו עענו : עענו דורשינו
 עענו הוד והדר עענו : עענו ותיק כנחמות עענו : עענו זך וישר עענו
 עענו חיוקיים עענו : עענו נהור שיטם עענו : עענו ינשכ שמים עענו : עענו
 עענו : עענו לא אל חפץ רשע עענו : עענו חלק חלכי המלכים עענו : עענו נורא
 ונשכ עענו : עענו סוחר נופלים עענו : עענו עוזר דלם עענו : עענו פודה וחר
 עענו : עענו צדיק ומצדיק עענו : עענו קרוב לכל קוראיו עענו : עענו רם ושאל
 עענו שוכן שחקים עענו : עענו תומך תמימים עענו :
 עענו חלגי אברהם עענו : עענו העונה בעת צצון עענו : עענו העונה בעת רחמים
 עענו העונה בעת צרה עענו : עענו אביד יעקב עענו : עענו העונה בעת רחמים
 עענו חן דוד עענו : עענו אלי המרכבה עענו : עענו רחום וחנון עענו :
 רחום וחנון חמאנו לפעך רחם עענו : אדן הסלחות : כוחן לכבות : גולה עמוקות
 צדקות : חמאנו לפעך רחם עלינו : הדור כנפלאות : ותיק כנחמות : זופי
 אבות : חוקר כליות : חמאנו לפעך רחם עלינו : טוב ומטיב לבצרות : יודע כל
 כובש עונות : לובש צדקות : חמאנו לפעך רחם עלינו : מלא זכיות : נגרא תהלה
 עונות : עונה בעת צרות : חמאנו לפעך רחם עלינו : פועל ימושות : צפה ש
 קורא הדורות : רוכב ערכות : שומע תפלות : תמים דעות : חמאנו לפעך רחם
 אל רחום שמך : אל חטן שמך : אל ארך אפים שמך : מלא רחמים שמך : כנון
 ה' עשה לחם שמך : כעשר ימי טובה אלהים

ה' חנון והקיאנו ונכפרי חיים שכרנו וכברנו : ה' כיום ימושתה כשרנו ורחו
 וכחון : ה' גלגל חמך רחמך עלינו וכחון : ה' יהונו נא רחמך עלינו וכחון
 ה' כחותם על לבי היום עימנו וכחון : ה' ריכב דיכנו ולחם לנוחמינו וכחון : ה'
 אהל לחמינו ואת חמינו וכחון : עז

אם אפס רובעקן אהל שכן אם ריקן אל נא נאכדה כי עלכן יש לנו אכזקו: פטס לו
תביר וצקו לפער נופיר קח נא בן יקיר ונתצה דמו על קיר: רץ א הנער להקיר
נעשו קשורה כנפשו עמרו בעצם נאמן נזר אדני על ראשו: יחיד הוקל כצבי עשה
אבי הנה האש והעצים נבוא ותעורה אין להביא: תלם העיבו חלה כהילע ועשן נא אחר
כע אלים יראה לו וינעה את אשר לו: כח צותך עתהם נוהרים ואחרין לא חהרור
חסו והלכו נוהרים על אחר הרים: ראו אור תללה מתירו עשי עולה יחד באהבה כללה
ישו כערה חסילה: ראה יחיד כי הוא השם נאם להורו החנוסה אבי אותי ככבש תעשה
לא תחול ולא תכסה: כי חפץ נעמקה לבבי לא לחפוק אס תמעט מקר רותי ושמ
איו יאסף: דינו ונדלנו עקד וחרכנו עלו פקד לעמו על העצים שקד והאש על החו
תקד: צואר פשע חאלנו ואביו נש אלנו לעומעו לעם בעלנו והנה נ נשב עלנו: חק
את כל אשר עשה האב על בנו לא חסה ולכו אל כפים נאמי נא אטם את כל אשר
עשה: קרא תרחם תשקד תמור כן הנבחר והנה איל אחר ועשה ואל תאמר: סל
אזכרתו תכון בהקמותו ובעלה לך תמרתו ופיה הוא נפתורנו: זכרון לפעין כפס
לעזב פני יומך כרית עולם כל יומך את אברהם ואת יצחק: קורא יך בלוי לקור
כציה עקיה שקוד וצאק ברחמים תפקוד פט הצוף אל עקוד: עזרה ובנרתך
נרותים לחעך תפנה חרנים נדהמים לבקש סלחתך היום משפתיים אל חל
ינשב על כסא רחמים: אל חלך ופד סלח לנו אבינו כי חמאנו מחול לעל
כי פשענו: כי אתה נ מנח וסלח נוב חסר לכל קורא יך: דימיכה כרמך את צינן
חוחות ינושלים: אמת חפון וכח צדק עולה וכלל אז ישלו על מונחך פרים:
לתתודה חמאתיו וחודה על רוב אשתיו אשר בהכל שנותיו כלו בינון יתיו
תצרותיו וחבין תגות קתיו נפלה נא בינה פירכים רחמיו: תהוורתו
בחבלי השוא שנט לכן שכת ונחמת: כי לא אדע יום דיט: נשאר הקרבת: ונה
מי עט אולי ירחם קוט כי לא כלו רחמיו: נפלה: סדייל צחקו ואיך רנע פה
והי עט שחקו מעוז באבי אכנס ורחמי אב דחקו ולא חחל על כעם ואל ית
החן מעו ורחמיו: נפלה: הביאט בכור לבאים והנחל קצפו ונשפחתי כפי
בלאים ונבעתי כים זעפו בכל יום ארד בלאים אחרי האריך ל אפו השפחתי
אל אם קפץ באך רחמיו: נפלה: בזכרי על משכבי זדון לבי ואשמיו חן
ואכואה א בית גלי והדוחיו ואחור כנושא עין בתחנוני אל שתינו: נפלה: לך אל
חילי חממתי בצרתי: כך שברי ותקותי אילתי כגלתי: לך כל משאלות לבי וע

האבות פרה עבד לך צועה מילודיו נקחיו נפלה: עשה ה' עמנו כקראי מן
 וזהו ענינו בענין ה' עבד לך לא יקרא ואל תבנה עמנו צועה ומתעורר
 על עמנו לך חזקה ופתיחה על עמנו: נפלה ה' ואל תבנה עמנו כקראי מן
 צועה יציר חומר אשר תשוב ויתן כחם דק מה יתן לך אלים כי ידע עובי יצחק
 ולא חליו ונפלו בתוכים כפטי יתיו: נפלה: בעוד לילה לך קמו עבדיך במהללם
 קם עותק כתי קדם קדוש יעקב גואלם והנשא הא ששה השלום בחיותיו: והנשא:
 יפלה על פני יאמר רחום וחנון תמאנו לפטר נפ

ה' אלו ישראל שוב חזרון אפר והנחם על הרעה לעמך: תחיה ליום ראשון
 שועת עמך הקשיכה ועשה עמנו אמת לעובה ואל בעמך ישראל בני אחד: מבין
 מיט אריות תחלפם ותארבע רוחות תקבצם וקרב אותם אחד א אחד: ואת אבלי
 יון תנחם ואת ארליכה הנדודה תנחם: לחכך את האהל לפיות אחד: ארנס ומואב
 ומונ כבערתי: בחרפה הכו לחיי מזה אחד ומזה אחד: לנגלי טמא פח ופחת: —
 ולחפנו על ימך אין עושה טוב אין גם אחד: חוק עמך עובד עין נאויכך יהיו
 גלה וחזק והיה ה' לחקך על כל הארץ ביום הסוא יהיה ה' אחד ושמו אחד: שוב
 ליום שט

חזק לבנות כל בני אדם חוקר עושה גדולות עב אין חקר ויהי ערב ויהי בקר יום שט:
 הקעב שיחת עבדך ומאמו סובל גדלות על סכמו ויום נפלו להקמו ים אחד ואין
 ג: וזכור ברית ידיך לעם צועים עוין כע יעקב עבדך ועצום את השט: דודי
 קצבתחנות וחשוב הפלתם כחנות בזנות חקריכי קרבנות יתש כן צוער ביום
 ש: הם אוזן לתפלת עבדך עמך ועלה לנו חשיח עבדך ועקויב קרבנות לפטר
 והכנס אחד בבורך ואת הככש השט: חוק לני מלכ: ומחזר להאיר חשבי אס נמתרה
 הצלחה נא לעבדך ביום השט: ליום שלישי

לועט לחרום כצד ל' אקרא ה': ותתעמך על רוח: ארום כעסי נשיח: ואשפורך
 את נפשי לפנה ה': יה הקעב נואתי: ועשה אות לעובה עמי רבות עשית אתה ה':
 ואל יהושיע אצדיק וחושיע לשונות קוית ה': כקום עלי אויבי: לא יירא לבי ואט
 במחתי ה': דמה כן יזי חסב: ולא כחרב: כי לא כחרב וכחטת יהושיע ה': אויבי
 ועלי התאחרו העל אה תתאפרה: למה טעך תסתיר ואויב עלי יסתיר אקטא
 ה': עשות כנפשי אשיח ועש לכבי אהיה הלעלמים יזמה: זדים יריבונע
 יפובע כי לא יזמ לשלם ס: דחוק שכרבי: כי לך ה' הולתי אתה תעש אדע
 ליום שוב
 ליום שוב
 חל עט חטוא והשכלתי עשה אל תבא בחשפט את עבדך: נעש לכבי יצד
 וחמא

והמאות ועודי העבר. גם חזים חסוך עבדך: ידועתי וברו, נאמנותי לבי שברך, פחד
מפני עבדך הקנייני שרשתי עלי הדין. לכוונתי יצא אל המלך ויצא ויצא
ועד. אין אשתי ואלו אשפתי. חתי. תעלה כדורתי. חסדתי. חסדתי. חסדתי.
לפוחתי. יהי טל חסדך לנחמתי. כאחרתך לעבדך: דרכי ספירתי, ועלך חכמתך נמחמתי.
האריה פתך על עבדך: קעונתי חבל החסדים, צני חושבי יחידים, אשר עשית את עבדך
מקור חממתי. א תעלם אוזן לרוחתי לעשותי. אמא ה כי אע עבדך: עפללות דורתי
אלתתתי פתך חמתי. אל תע כאך עבדך: טוב
ליום חמשי

ה אשה נודד חקני ועורר שנת שמי, ויקם בעור הלילה: חפז כושתי אשתתי היתה
דעתתי, לחם ינחם ולילה: ניהי כשכני נהנה, וזהו לבעה נרדף, לחודב כיום
ולקוח כלילה: אויבים אנתי ילמי ועלי יתיעט, ויתחרסני כל הלילה: לפתך תבא -
תפלתי, ה לדי ישועתי, ווס צעקתי כלילה: טוב
ליום שמי

ה לדיס חושבי יחידים, עשה לעולמים, בביתה כלילות, כך במחמתי, ושחק זכרתי
משכבד לילות: רחם על הולך וככה, איש חנונו על ירכו, מפחד כלילתי: הנה הולך
שחוק, לא חממתי חמתי יחיס גם לילות: מלע צוועק עורך, להיז כבוקר חסדך ואל
כלילות: טוב מחיון אפר יהחם על הדיעה לעמך: אל תקצק ה ער חמד ואל לעו
מכני שן קהבט טא עמך כלני: א תנאך למען שחק א תוכל כפא כבודך וצורא חפד
חמתי: אם עונתי עמ כני ה עשה לחשן שחק כי רבו משוכותינו לך חממתי חיון סלח
אם אשתנו בתולע האדים, ה את האון דחתיך תקדים, לחשן אכ תוצל חכסדים, ו
בעמך הקדים, אהבתו זכור היום לנו, כי רבו משוכותינו לך חממתי חיון סלח לנו: אם
חממתי זהבנו לצון, ה ולה לנו עת רצון, למען דגול העמך כעמך, ואל הוי
כפרו לצון, עקרתו זכור היום לנו, כי רבו משוכותינו לך חממתי, חיון סלח לנו: ה
היביט פשע ועבירה, ה התרעה בעתירה, למען תס חוה סולם נידא, ולך בחקוס חו
תוחתו זכור היום לנו, כי רבו משוכותינו לך חממתי, חיון סלח לנו:
חממתי לחלוק פתך כי חסד ואתה יקדחו פתך, טא אל תבישע, טא א תשיכני רין
חלפתך, סלח לנו, ושלח לנו ישועה ורחמים חממתי:

חממתי לבקש אתך כפיה, אינם ונורא, משגב לערות בצרה, תחייט תחמט ונשו
קדא, סלח לנו, ושלח לנו ישועה ורחמים חממתי:
חממתי זכרתי לך חממתי, ואתחמט לחממתי, חממתי לך לנא לתיכנא, ו
נהדר ויקם חן קדך: חממתי זכרתי לך חממתי, ככר שכיח דחממתי לחממתי,
כני שכיח ככספא חממתי ושמך ככר שכיח ופתחמט, חממתי יתיך ו
פירוק סכר דחייא וחממתי: חממתי כחממתי וחממתי בתחממתי, חממתי
והתפייס, לעם עט וחזנל דל פירוקטא דחממתי, חממתי ואלתתתי, חממתי ואלתתתי

תארעא רחוקא, נאסיק זיעיד תארעא דפסיא:

חמי ותפי חמית וחתי תסיקמן שאיל לתי עלמא ברא כרחמי אבויה חלקיה חכיה
 וחת דחיים אפי לכביה עבדא דמרדכי, נפיק בקולו, לחאיה תאליב יתבר קוליה
 זך בוכרן אטן, וחמינן קרן, הא יוזא נפישן, כגידין וחריין, הא עבדך אטן ומרדן קרן.
 הא בותא נשכיה, והא באלק יורא, כבעו חך, כחמו חך, כרחק נפישן אפי לכינן
 ואתקפו עלן ערלא נהני, נהירא כעכיא, חתי וחתי, חמית וחתי, תסיקמן שאיל לתי עלמא:
 ויס עובס שאלנו חך, כי חקור חיים ערך, צדקה וחמד עשה טחט, לחמן עתך חמא
 ה לדיע הסר חמנו וחכמינו, וחכמינו כל ערך בית ישרא בכל מקום שהם, לכר וחכ
 ועה ויעב, ועכי וכוה, וחשחית, וחגפה, ועטן, ויצר הרע, וחולאים ישים, ופר מערך
 וחמית לעושים כקענן חך, כי רכיס דחמית ערך, צדקה וחמד עשה עמנו לחמן חמ
 נה ה לדיע הסר חמנו וחכמינו, וחכמינו כל ערך בית ישרא בכל מקום שהם, זכר,
 חרב, ויעב, ויעב, וכוה, וחשחית, וחגפה, ועטן, ויצר הרע, וחולאים ישים.

וצר מערך:

אין ינאחתי עיני, שאע קול חמוט, כגודל חסדך, בשחך בטחתי, ובפי שטחתי,
 דברים לבחתי, ובאתי עליך, דברו יגונותי, ויכל ענותי, כי כל עוונתי אתה
 גודך: דלפה חמונה, נפשי העטנה, וחלן מלאנה, נפש עבדך: העבר חמתי לדי שועתי,
 את דחמתי, שיה כנאדך: וכרוגן רחם, זכרנו והנחם, ושחח ונחם, נפש עבדך:
 טו עשי וחרוכי, לענה מעווי, עז חמי, לעגו, תחדע עליך: חרפוט צדרי, חני ביוחסורי,
 קמט נא אחי, כבנאי בפחדך: טחט לי זדים, פחים וחצורים, וכהם נלכדים, פעמי
 דך: ישימו לי חצורים, ועקרי בי חשנים, כלעוט זדים, צוכ בלעגך: ככורך גלה צוק,
 עם טוב ועצור, ומבך בעצור, תנה לשיריך: לחוצים כרוכ דחך, חסל תרחק זכור
 אכריס לנחך, ולי טרא עבדך: חדום חמונחמי, רחם על עוונתי, ועל זרע צדתיים,
 לי יודך: מואקיס סכור גלות, כד עמו אילות, והרם חשפלות, גוע חסידך: סוכל עול
 הל, ואויביהם תבדל, ופקדס תהל, דגלי גודיך: ענה את שתירתם, סחור את
 ילתם, והאב את שכנתם, האלפי חלך: פרה עס לך הויה, ופאלם דומה, בגלות זן
 יה, עכט גודיך: צדיק כחפ עלט, לך עכטו על גלות, דלנו חמא צולות, גמען חסדך:
 זתפודים, כפכל צר סמרים, כלעגס אכורים, ארפו חושניך: רחום היה לחשן,
 שיהיה לען, ועשקנא לחשן, שלשד עבדך: עדי כשן בתי, ככל אשר פעלת, כי צדיק
 זה וצדק חסדך: תכפר עונו, כי עברי כך חלכי, וכוסן את דוכי, אדי לעבדך: תשערה
 גלג, ולשיח דנת, כי אתה תקונו, ומי לא ישדך:

אכט

אבינו אב הרוחץ הנושענו למען שחק : אדינו ולדי אבותינו והנושענו למען שחק
כדי למקדאמן והנושענו למען שחק : ולכל עלמיהתן והאין והנושענו למען שחק
דכשמן התפא למנו והנושענו למען שחק : העתיד לנו היום ובכל יום ויום כדכתיבתי :
ואל תביטנו חסברנו והנושענו למען שחק : ודברנו ככפון טוב אל לבך : והלש :
חוסר רחם עלינו והנושענו למען שחק : סודנו חטואות שוננו והלש :
יבאו נא יחליף עלינו והנושענו למען שחק : חמול על עיך ורחם על כל חלתיך
חוסר נא כרוך רחוק חטא חלכנו וענו :

אבינו חלכנו אבינו אלה אבינו חלכנו אין לנו אלא אלה אבינו חלכנו רחם עלינו
אם הימכנו פועל אבינו אלה ואם היענו מעל אין לנו אלא אלה אבינו חלכנו רחם עלינו
עלנו : אם ובר פשענו אבינו אלה אלה צו ישענו אין לנו אלא אלה אבינו חלכנו
רחם עלינו : אם היבינו אחר אבינו אלה ופזר כי אטמו חומר אין לנו אלא אלה
אבינו חלכנו רחם עלינו : אם לך חטאנו אבינו אלה אדן סלח לנו אין לנו אלא אלה
אבינו חלכנו רחם עלינו : לך קונו אבינו אלה כי אלה אבינו אין לנו אלא אלה אבינו
חלכנו רחם עלינו : לך פדענו שעל אבינו אלה החצא לנגיעל אין לנו אלא אלה אבינו
חלכנו רחם עלינו : חושה שלח אשוח אבינו אלה וצין ישע פדענו אין לנו אלא אלה
אבינו חלכנו רחם עלינו : אבינו חלכנו אבינו אלה אבינו חלכנו אין לנו אלא אלה אבינו
חלכנו רחם עלינו :

אבינו חלכנו אבינו אלה אבינו חלכנו אין לנו אלא אלה אבינו חלכנו רחם עלינו אבינו
חלכנו חטאנו וענו כי אין כנו חטאים וצדקים עשה עמנו יצדקה וחסד למען שחק הנוגל
והנושענו ואנחנו לא שבע חטאנו כי עלך עשענו : ופזר רחמיך ה וחסדיך כי חטאנו
ההה : יי חסדיך ה עלינו כא שכח לנו לך : א תוכנר לנו על חטאנו חטאנו חטאנו חטאנו
חטאנו כי חטאנו חטאנו : עזנו כשם ה עושה פחים נאין : חטאנו חטאנו חטאנו חטאנו
כנו : כרונו רחם תוכנר כרונו עקידה תוכנר כרונו חטאנו חטאנו חטאנו חטאנו
כרונו ה הנושענו חלך ישענו כיום קראנו : כי הוא יבוע יצדק וכונו כי שפר חטאנו
עזנו נאלי ישענו על דבר כבוד שחק ודכתיבנו וכפר על חטאנו למען שחק :

פזר : נאלי שחור פארית ישראל וא יאבד ישראל הא וחכמים ככל יום שחש ישראל
פזר נוי אחד שחור פארית נוי אחד וא יאבד נוי אחד הא וחכמים ככל יום שחש ישראל
ה אחד : שחור נוי קדוש שחור פארית נוי קדוש נאלי יאבד נוי קדוש הא וחכמים ככל יום שחש
קדוש : שחור נוי רבא שחור פארית נוי רבא נאלי יאבד נוי רבא הא וחכמים ככל יום שחש
אין יהא שחור רבא : ואחרי קדוש

יגדל ויעשרנו ברחמים תן השמים הקדושים צדקה רבה השמחה תלתיכם כרצון ויעשה לקולו עתה רבכם
ויקיים ככם תקרא שבתוכה אלי אבותיכם יוסף עליכם ככם לך פעמים ויכיר ארבעם כאשר
לכם בעית יאמי ויכתבכם בפני חיים עושים וכן יהי רצון ונאמר אתן:
קניש עלם עם התקבל

עיר המעלה חמשתים קראתך ה' השמחה בקולו תהייה אוזן קשוכה לקול החנוני: אם
שעבד גשמה יקרה תי יעמד: כי עתך המלחה למען תראה קיעי ה' קורה עמי ולכבוד החולני:
לפי לה גשמהים להקדש עומים להקדש: יתל יפלא לה כי עם ה' החמד וסרבה עמו פגות: נוא ילדה
אתי שח חבל עומתנו

סדר התורה נדרים

עתה נא דבורה נודיים תומחים כל נדר או שבועה או איסור או קונם
או חרם או קבלה כלב שגרינו או נשבענו בהדין או בחלום או
נשבענו בשפוט הקדושים שאינם נחוקין וכשם הויה ב'ה' וכל מיני נזירות
שקבלנו עלינו ואפילו נזירות שמשון וכל שום איסור ואפילו איסור הנאמר
שאסרנו עלינו או על אחרים בכל לשון של איסור בין בלשון איסור או חרם או
קונם וכל שום קבלה אפי' של מצוה שקבלנו עלינו בין בלשון נדר בין בלשון
נדרה בין בלשון שבועה בין בלשון נזירות בין בכל לשון שיהיה וגם העשה
ועברך עתה בין כל נדר בין כל נדרה ובין שום מנהג של מצוה שהנהגנו את
אנשינו וכל אורח שפרינו שיצא מפינו או שגרינו וגמרינו כלבט לעשות
סוס מצוה מהמצוות או איזה הנהגה טובה או איזה דבר טוב שנהגנו שלשה
פעמים ולא התגברנו שיהא כלי נדר הן דבר שעשינו הן על עצמינו הן על
אחרים הן אותם הידועים לנו הן אותם שכבר נשכחנו מחננו ככולהונו חנו
תהדרנו כהון מעקדא ופוליס ומתקשים חנו ממעלתכם התרה עליהם
וכי יראים אנחנו פן נבשל ונלבד חו' פנען נדרים נשבעה ונזירות וחרמות
ואיסורין וקונמות והמכמות וקבלה כלב ואין אחרונות הויה חו' על קיום
המעשים הטובים ההם שעשינו רק חנו אחרונים על קבלת העשים בלשון
נדר או שבועה או נזירות או איסור או חרם או קונם או הסכמה או קבלה כלב
אמת הדמים חנו על שלא אחרנו הרי אנחנו עשים דבר זה כלי נדר נשבעה

אבינו אב הרחם הושיענו למען שחק : אדינו ולדי אכזרנו ויהושיענו למען שחק :
כצדלנו קראנו וקושיענו למען שחק : ולעלעלנו החן רחמיך והנשיענו למען שחק :
דענוך החצא לנו והושיענו למען שחק : העזר לנו היום ובכל יום כדכרתינו והלל
ואל תביענו חסרנו והושיענו למען שחק : וצדנו כזכרון טוב אל לבנו : והלל :
חוסר רחם עלינו והושיענו למען שחק : סדרנו חסדו וחסדו שוננו והלל :
יהוה נא רחמיך עלינו והושיענו למען שחק : חסדו על שחק ורחם על לבנו

חוסר נא כבוד רחמיך חסדו חלכנו ועמנו :
אבינו חלבנו אבינו אהה אבינו חלכנו אין לנו לא אהה אבינו חלבנו רחם עלינו
חסה יעמנו פעל אבינו אהה ואם הרענו מעל אין לנו לא אהה אבינו חלבנו רחם
עלנו : אם גבר פגענו אבינו אהה אהה צדנו יעמנו אין לנו לא אהה אבינו חלבנו
רחם עלינו : אם הרבינו אהה אבינו אהה ופוד כי אהה חסדו אין לנו לא אהה
אבינו חלבנו רחם עלינו : אם לך חסדנו אבינו אהה אהה סלח לנו אין לנו לא אהה
אבינו חלבנו רחם עלינו : לך קונו אבינו אהה כי אהה אבינו אין לנו לא אהה אבינו
חלבנו רחם עלינו : לך פגענו מעל אבינו אהה החצא למעננו אין לנו לא אהה אבינו
חלבנו רחם עלינו : חוסה שלח חסדו אבינו אהה וצין יעש פדיון אין לנו לא אהה
אבינו חלבנו רחם עלינו : אבינו חלבנו אבינו אהה אבינו חלבנו אין לנו לא אהה אבינו
חלבנו רחם עלינו :

אבינו חלבנו אבינו אהה אבינו חלבנו אין לנו לא אהה אבינו חלבנו רחם עלינו אבינו
חלבנו חסדו ועמנו כי יצאנו כנו חסדים טובים עשה עמנו צדקה וחסד למען שחק הנוול
והושיענו ואנחנו לא נעשה חסד עשה כי עלך יעמנו : ופוד רחמיך ה' וחסדך כיתעולם
האה : יהי חסדך ה' עלינו כאלה חסדך : אל תזכור לנו עוונות דאנו עושים מהו יקדמו
החסדך כי פלגנו חסדך : עזרונו כעם ה' עושה פחים וארץ : חסדו ה' חסדו בירכבנו
כנו : כדנו רחם תזכור כדנו עקיפה תזכור כדנו רחמינות תזכור כדנו אהה
כדנו ה' הושיענו תחל יעמנו היום קראינו : כי הוא ידע יצרנו ופוד כי עפר אהה
עזרנו אלי יעמנו על דבר פכוד שחק וקצילנו וכפר על חטא אבינו למען שחק :

פודי : ישרא שחור שארית ישרא וא יאבד ישרא הא וחכים ככלים שאש ישרא :
פודי גוי אחד שחור שארית גוי אחד וא יאבד גוי אחד האוחרים ככלים שחור ישרא
ה' אהה : שחור גוי קדוש שחור שארית גוי קדוש וא יאבד גוי קדוש האוחרים ככלים וסקסוד
קדוש : שחור גוי רבא שחור שארית גוי רבא וא יאבד גוי רבא האוחרים ככלים
אתן יהא שחור רבא : ואוחר קדוש

והענין ברחמים הן השמים הקדושים וצדקה וחסד השמים הנכבדים ויעשה לקול העתידים
ויקיים ככס הקדש שכתובה עליה אבותיכם וישק עליכם ככס אף פעמים ויכיר איתכם כאשר
לפני כעליה יאמרו ויכתבכם כמפרי חיים עושים וכן יהי רצון ואלהי אמת:
קדיש של עם התקבל

ע"כ המעלה ממעתיקים קראתך ה' ה' שמונה בקול הדיינה אונן קדושת לקול תחנונו: אם
שעבר תשחור יק' ה' מ' יעמד כי שער המלחה לשמן טרא: קייב' ה' קורה עמי ולכבודו חלבי:
לפי זה השמים לקדושתו לברי: ית' ישראל ה' כי עם ה' החסד וסרבה עמו פגות: וואל יורה
את ישראל חבל עונותיו

סדר התורה נדרים

עומד גא דבורה נודיים תומחים כל נדר או שבועה או איסור או קונם
או חכם או קבלה כלל שערנו או נשבענו בהדין או בחלום או
נשבענו בשמות הקדושים שאינם נחלקין נכשם הויה ב'ה' וכל מיני נזירות
שקבלנו עלינו ואפילו נזירות שמשון וכל שום איסור ואפילו איסור הנארה
גאסרנו עלינו או על אחרים ככל לשון של איסור בין בלשון איסור או חרם או
קונם וכל שום קבלה אפי' של מצוה שקבלנו עלינו בין בלשון נדר בין בלשון
נכח בין בלשון שבועה בין בלשון נזירות בין ככל לשון שיהיה וגם העשה
ועבדו עבדך בין כל נדר בין כל נכחה ובין שום מצוה של מצוה שהנהגנו את
לעצמינו וכל מוצא שפרינו שיצא מפינו או שגרינו וגאמרנו כלבנו לעשות
מס' מצוה מהחיות או איזה הנהגה טובה או איזה דבר טוב שהנהגנו שלשה
פעמים ולא התגנו שיהא כל נדר הן דבר שעשינו הן על עצמינו הן על
אחרים הן אותם הידועים לנו הן אותם שכבר נשכחו מאנו ככוננו חנו
אתחרטין בהן מעיקרא ופואים ומתקשים חנו ממעלתכם התרה עליהם
וי יראים אגחט פן נבעל ונלכז חזן לעני נדרים נשבעת ונזירות נחמיות
ואיסורין וקונמות והסכמות וקבלה כלל ואין אנו תוהים חזן על קיום
המעשים הטובים ההם שעשינו רק חנו מתחרטים על קבלת הענינים בלשון
נדר או שבועה או נזירות או איסור או חרם או קונם או הסכמה או הכנה כלל
מתחרטים חנו על שלא אחרנו הרי אנו עשים דבר זה כל נדר נשבעת

ונזירות וחרס ואיסור אוקונס או הסכנה או קבלה כלב, ולכן שואל אנה
תכלהו. ואנו מתחרטין על כל הנזכר, בין אם היו המעשים מדברים הטוב
בתמוך בין מהדברים הננועים כגוף, בין מהדברים הננועים ל השמחה כג
אנו מתחרטין על לשון נזר ושכונה ונזירות ואיסור וחרס וקונס וקבלה
והנה חצו הדין המתחרט ומתקש התרה צריך לפרוט הנזר, אך דעו נא רב
ב' אי אפשר לנו לפורטם כי רבים הם, ואין אנו מתקשים התרה על אותה
שאין להתיר אותה, על כן יהיו נא בעיניכם כאילו היינו פורטם :

והמתירין משיכון לו שלמה פעמים כלמך הזה

כולם מותרים לבס, כולם מחוללים לבס, כולם שרניים לבס, אין כאן לא עני
ולא שכונות, ולא קבלה, ולא הסכמות, ולא הנהגות, ולא נזירות
חרמים, ולא איסורים, ולא קונסות, אבל יש כאן מחילה סליחה וכפרה וה
כונן מעיקרון, וכשם שהותר לבס מפי ב' של מטה כך יהיו מותרים לב
מפי ב' של מעלה וסר עונתכם וחטאתכם תכופר :

ואח"כ יהא חופשי מודעה נאמר

הרי אנו תוספים מודעה לפיכם ואנו מבטלים מכאן ולהבא מה שכתבנו על
כל הנזכרים וכל שכונות ונזירות ואיסורין וקונסות וחממות והסכמות וקבלה
הן כהקד"ן הן כחלום, חן מנורי תענה בשעת תנחה, ובאם ששפח להנ"ל מודעה האין
עז מהיום תעשה אנו מתחרטים עליהם ומתנים עליהם שיהיו כולן כשולן ומבטלים
שריין ולא קיימין ולא יהיו חלק כלל ועיקר וככלותיך בחרטמא כהן מעשה ועל עולם :

אם ירצה יאמר זה כפי עמיה יבא שחום ואם לא יאמר שיהי פני שלמה

הרע מתקש תמעלבכם להתיר לי קללות ועזיפות וזכרים אסורים ולב
עין הרע ונזירה רעה וכפופים וחלומות רעים ומסירת דין וכל
נאז יאמרו לו הענה הקדושה נוסח הזה

מותרים יהיו כל קללות אלות שחתות וחרמים גדולים וארורים ונזיפות
וכי פיים וכפופים וכל דברים רעים וכל חלומות רעים ופתיו
רעות ומסירת דין ופתחון פה לרעה, וכל מיני דברים רעים וכל
נזירות

וזירות קשות ורעות וכל מיט עין הרע שהושמו עליך או על שום
 אחד מבני ביתך, וכן קללות שקללנו אהבם אחרים, או שקללתם
 עצמכם בכל אופן שיהיה, או שנתחייבתם שום קללה או ארור
 או חרם או גזי או נזיפה או שום הזירה רעה באיזה צד ואופן
 שיהיה, על הכל מעכשיו אנו תהדין ומבטלים הכל ופקאנו אותם:
 בצירוף וברשות קב"ה ושביטתיה ברשות צד של מעלה וברשות
 צד של מטה וברשות תורתנו הקדושה וברשות מעהדי
 גולה, וברשות סנהדי קטנה, מותרים לכם, מותרים לכם, מותרים
 לכם, שנייים לכם, שרניים לכם, מחולים לכם, מחולים
 לכם מחולים לכם, אין כאן קללת אין כאן אלות, אין כאן שחרות,
 אין כאן ארורים, אין כאן חרמים, אין כאן גזיים, אין כאן נזיפות,
 אין כאן בגזיים, אין כאן בשופים, אין כאן חלמות רעים ופטרונות
 יענה, אין כאן מסירת דין, אין כאן פתחון פה לרעה, אין כאן -
 תחשבות זנות והרהורים רעים, אין כאן הזירות קשות ורעות, אין
 כאן עין הרע גאנשים, אין כאן עין הרע דגשים, אין כאן עין הרע
 גשונאים ואוהבים כלם יהיו בטלים ומבטלים ומשוכים בכל
 חרם הנשכר, וכדבר שאין בו ממש, וכל מין עין הרע יוסר ו
 מעליכם ומכתכם, ויושלכו למחולותים ככתוב ולא ידבק בידך מאומה
 מן החרם למשן ישוב ה' מחרון אפיו ונתן לך רחמים ורחמך והרבה טאמר
 גשבע לאבותך: . אטף ה' הרחמלא רחמים ויכבשו רחמך את כשעך
 וגולע רחמך על מזותך, ויהמתקו הדיעם וזכור לגו עקידתו של יצחק

אבינו ע"ה כאילו אפרו צבור ומוטח על המוכח, ורבינו באפרו להצ
לנו ולכל ישראל מעלנו, והבטל מעלנו ומעל כל ישראל כל גזירי
קשות ורעות בעם קדושינו, וכעס שמתכימים ומתירים ל
כ"ז של מנה כן יסכימו ויתירו לבם כ"ז של מעלה, וכל הקללה
וחלומות ופתרונות רעות ופתחון פה לרעה וכל גזירות רעות
כולם יתקעו לבם לענוה ולברכה כפתוח ולא חנה ה' לדין ל
ל בלעם ויהפך ה' לדין לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' לאלך,
וכתיב ואתם הדבקים בה' לדיכס חיים כולכם היום עשה למען
עשה למען יתיך עשה למען תורדך עלך דושתך ה' עמו לעמו יתן
ה' יביר את עמו בשלום:

סדר מסירת מנדט

הריני מוסר מנדטא לפניכם שכל מחשבה רעה והרהור רע ורעותא ללבא
אם יעלה בלבי ובמחוי, וכפרע בעשה התפילה והת' באיזה צד ואופן שא
לכבוד ורצון הכורא ית' מעבשין אני מבעל אורת מחשבות והרהורים רעם
ורעותא ללבא אשר הם נגד רצון קדונו כיטול גמול כחרש הנשכר, וחכש
אדבר איזה דיבור רע ואיסור מעבשין יהיכלם בטלם ומכונלם, ועתה אני
מכבד ומפרט באר היעב ואני מעלה דעת ורצון בכל לב: כי רצוני ותאמי
וטת: לעבד את בוראינו לדי אכידה לדי יצחק עלי ישראל עבודה שלימה עבודה
המה כמחשבה דיבור מעשה ביראה ואהבה ושליחה כדת מה לעשות, והרי אני
מוסר מנדטא לפניכם עבשין שאני בעשה כללה ומיושר באם שיבא הש
או כתר ליה להסית אותי לעבד על א' מחצות ה' הן מצות ה' הן מצות לית הן
מצות שחי' בין עליהם כריתות אומות כל אומות או סני' או על הכלל
חז' ובפרט באם שיבא שר פקודה לה שיב' הפקחון אשר הפקד את
י' בא השמן אובת ליה ויסת גידח אותי ומחמת יראה יעל וערוך וטלגלע את
חודו ל

חלילה וחלילה הן במחשבה הן בדבור או בכל מה שהפה יוכל לדבר
 גב לחשוב, אעפ"י שאמרו חז"ל אין אדם נתפס על צערו אק עלפי כן
 נוסף מחיצה בינו לבין אבינו שבשמים, כפן אט מוסר מודעה כפעכס
 ויהיה אותנו דבור או מחשבה בטל ומכונן, ומשוב כחרס הנשכר, ולא
 יהיה מתא בדבורי ההוא או בחשבתו או בזמיו, כי אט מאמין -
 אמונה עליה בשחק הגדול עיתה אל אמת ומטה עבדך אמת
 תגדתך שנתת על יד אמת, ואתה יחיד ותיוחר ואין יחידות כמוך
 בשום פעם היה הזה ויהיה ה' מלך ה' מלך ה' יתנוך לעולם ועד כי
 ופמך בשמים ממעל ועל הארץ מתחת ככתוב בתורתך וידעת
 הזם והשבות ללכך כיה הוא הארץ בשמים ממעל ועל הארץ -
 מתחת אין עוד כרוך הוא וברוך שמו לעד ולעולם עולמים כרוך שם
 כבוד מלכותו לעולם ועד:

ים אבקש ממעלתכם, מאשר כי אין צדיק בארץ בזמן הזה אשר לא
 קרה לו מקרה בלתי טהור כהוצאת זרע לבטלה יהיה באיזה אופן שיהיה
 ואותן הטפות הטה חושבין אותה להם לאב ורועים ליהנות ממנו וממנו
 אחר תיחתי באותם כי אתה אבינו, כן אבקש ממעלתכם שתשרונו
 לבקש מאת מלך מלבי המלכים הקדוה להכניס לקדושה כל אונת העיפין
 אצלו ממנו לבטלה הן באונם הן ברצון הן בשונג הן כחזק הן ער הן
 על יד שם הקדוש היוצא מפסוק חיל כלע ניקיאת יתרהבוזה
 ומפסוק ביבי חשק נאפלטהו ביבי, והנע מחיים ומגדה אותם
 כפעכס רכנות שלא יגעו כי או בממתי או ככגדי ולא ילנו אותי לקטרי
 ואתם גם אתם תצונו שחכם השכינה ותחרימו אותם כאלען שלא
 יהיה להם כח ללך אחר תעתי ומכל שכן שלא יוכלו ללש ככגדי או
 כגופי או בממתי:

בצירוף קצת ושכינתה קבלנו המסירות אשר תסור פבטי גופך ונפשו
ונשמתו לעולת כל העילות ומבת כל הסיבות וכלמה שיש
נגד מסירת תודעה הזאת הן כמעשה הן כריכור הן כמחשבה אחרת
מבטלים אותה המעשה בצירוף קצת ושכינתה ולא יעשה בפבטי
שם רשם :

גם מחרימים אחרת כזו כצירוף קצת כל טענות ופעולות אחרות
לבעלה מעולם עד היום הזה אשר יצאו מחנו בגלגולים הקודמים
אשר יצאו לבעלה מהיום עד אחר מיתתו שלא יגעו בפבטי הן כן
בעצתו או כגופו הן כבגדו הן כממתנו הן כנפשו רוחו ונשמתו ולא
אחרות מיתתו לקברו ולא ידמו לקרבה לפבטי מעשה ועד וכולא -
כתייתא ועד בלות שבעת ימי אבולו ומשם והלאה עד עולם יפרדו וילכו
לשמאל של עולם וכאלוים נעשה חיל והוא יכנס צדיק וכפן יהי רצון
חלפני אבינו שבעתים עינים לגורתי נגדי בנינו וכו'

ואחר עזרת חמה פשיכ ראש חמה יאמי

מודה אני לפעך ה' אדי כנושת פעם בחרפה וכלמה כשברוך רוחי ובעת יכרת
קומה שחמאתי ושענית ושפשת גפטי כנושת עם נבלתי להרים
אדי פעך אלך כי עונותי רבו לתעלה ראש ואשמותי גלו עד לשמים ושתי עבותי
עדיך אדי כי ימיך פאונה לקבל עבדים שוכתי אורחותי המקולקלים ונאתי בלב
נשכר ועדכה להתגבל לפע כפא כבודך והנע תקבל עלי שלא לשוכ לחטוא
ולעכור עול על מצותיך חרשת כל ימי חיי אלא אל הסליחות והרחמים
למשן חסדיך הרבים כפרתא לחמאים ולעונות ולפעשים שחמאתי ושגית
ופעשתי לפעך תיום היותי על הארמה עד היום הזה הרב כבסני מעונ -
ומחמאתי טהרתי כי אתה ה' מלא רחמים טוב וסלח גרוב חסד לכל קוראך
רחום יפטי עין ולא ישחית ועדכה להשיב אפני ולא ישיני כל חמתו ונשעתי
על רוכי חסדיך שהכעמת עלי יהי נביאך הקדושים ישוכ כע ערבו ואיש
מחשבותיו ישוכ אף נירחמתו ולא אדינו כי יכנה לסלוח וכפן מוציא לאור
חשפתי

אשפתנו וחתום פי שטן ואישטין עלינו זעום בו נידום יתיך ה' מאד כסם
ימיך ה' תרען אויב וכרוכ דאוני תהתם קתיך תשלח חרוניך יאכלנו כקס
ועתוד חלן פנוכ לכזקנו הוא ידך יערגו ומה יקדמונו דחתיך כי דלנו
מאד ה' חננו לך קונו כי ה' שופטנו ה' מחוקקנו ה' חלבונו הוא יושיענו אפי' :

קולם עיבית יבון לקיים ענית ה' לעג תמיד ופנין כסם
יהוה יש השילוב יאההויה

ידוד לדוננו מהאדיר שתיך ככל הארץ : הוא ה' אלינו ככל הארץ משפטנו :
דברך שם כבודו לעולם וימלא כבודו ואת כל הארץ אמן ואמן : השלח אמתו ארץ
עד מהרה יבון דברו : לדוד מלך גאות לבש לבשה עט התאזר : אבא כבודו
ה' אליו אויב צדקתך לבדך : האירו ביקוית כל ראיה ותחל הארץ : הודיע
ה' ישועתו לעיני הגוים ולה צדקתו : דידוד לעולם ישב כונן למשפט כסאו :
יושב בפתר עליון כצל שדי יתלונן : דינקרה בתים עליותו השם עבים
וכבוד המהלך על כנפירוח : המשלח מעשים כנחלים ביקורים יהלכון :
ועובי פינתחישו על השנה

אחות קטנה תפלותיה עורפה ועונה היתה לותיה : אל נא רפא נא
למחלותיה תכלה שנה וקללותיה : כנעם מילים לך תקראה
ה' הוללם כילך נאה עלמה תעלם עיך ותראה זרים אוכלים
ולותיה תכלה : רעה את צאתך אריות זיו ושפטן חרוניך באומרים
זיו וכמה יתיך פרצו וארו לא השאירו עלולותיה : תכלה : מת
גלה כרך מבוגר ומכית כלל עולה תעבור ותפליא פלא בצאתך
עבור להתם וכלה מכלותיה : תכלה : חילה קדשו הגוי כלנו ועוכה שבעו
ונחוא ישראל ולכה קדשו וככל זאת לא תמך עע מעללותיה : תכלה : זמירה
ת וחשקה תעביר לחפז קרבת דודה ותעביד מלכ דאכת געשה ותסיר
בקס אהבת כלולותיה : תכלה : נחה כנחת לגנה רכצה רב מנחה תגור
חפצה והיא כפורחת עלתה נעה לאהבשילנו אשכללותיה : תכלה : חזקו
וילנו כי שוג גמר לצור הוחילו בריתו שמר לבס ותעלנו לציון ואתר סולו
תפלותיה תחל שנה וכרכותיה : לדוד

קיום קדוש ברוך ה' ייטב קולם עליהם אשר מזמור זה בכונה

לדוד מזמור לידוך הארץ ומלואה תכל ינועבי בה : כי הוא עלי ימים יסוד
ועל נהרות יבועה : מי יעלה בהר ידוך ומי יקום במקום קדשן
נקי כפים וכר לכב אשר לא נשא לשוא נפש ולא נשבע למרמה : ישא
ברכה מאת ה' וצדקה תלדי ישעו : זה דוד דוד שיו מתקשי פטיך יעקב סלה
שאו שערים ראשיכם והנשאנז פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי זה המלך
הכבוד ידוך עיזו ונכבוד ידוך ובור מלחמה : שאנשערים ראשיכם ושאו
פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה המלך הכבוד ידוך צבאות הוא
מלך הכבוד סלה :

יהירצן מלפטיך ידוך הא' הגדול הגבור והנורא עשה למען ולמען קדוש
המזמור הזה והשמות הקדושים הנזכרים בו וקדושת פסוקיו וקדושת
ואותיו ותיו וטעמיו ורמיוניו וסודותיו היוצאים ממנו ולמען שם הגדול וקדוש
דיקדוּסָא היוצא מפסוק וה' יקותי לכם ברכה עד כל' ד' ומפסוק
נָבֵה עלינו אור פטיך ה' שבת כנו בספר פירסה וכלכלה שנה זו וכל
שנה ושנה לנו ולכל בע כיתינו כמילנו וכדיוח ולא באיסור ולא בשל
ונגורח בנחת בעלנה בהשקט וכטח כלישנוכל לעמוד שבנדתה קדש
בקדושה וכטהרה בלי שום טרדה פירסה שלא יהיה בה שום בושע וכל
ואל תצרי פנו לדי מתנות בער נוס כי אם מדרך הפתוחה והקדושה
ותצלחנו והרוחנו בכל לימודינו ומעשה ידינו ועסקינו וטהרה בתינו
מלא ברפתה ונשכע לחם ונהיה טובים אפי"כ :

סוד התשליך הנהגו לעשות ביום ראש השנה אחר התחנה

תחילה יקרא י"ב דיקנא קדישא

פתח ר' שמעון ואמר ווי מאן דאושית ידני כדיקנא יקרא שילאה דסבת
קדישא מתיבא סתימא דכולא דיקנא דהיא תושבחתא דיקנא -
דסתיים ויקיו מכל גתיקונוה : דיקנא דלא הנה ב"ז נביאה וקדישא דיקרב -
למחתי ליה דיקנא דהיא תליא בשעוהי עד מיכורא דלבא חיוורא כתלוי
יקיא

יקירא דיקירין אמירא דמחירין. תהיתנותא דמהיתנותא דכלא .

תאנא בצעשנותא דספרא דהא דיקנא תהיתנותא דכלא נפיק תאודנע
ונחית סופרטיה דפומא קדישא ונחית וסליק נחפי בתקין ובתאסו.
דבגשמתא טבא חוירא דיקירא, ונחית בשיקולא נחפי עג טיבורא, הוא
דיקנא יקירא תהיתנא עלימא דנגדין ביה תלת עשר נבישין מבושין
דמעח רבות טבא, בתלת עשר תיקוין תתתקטא :

מי אל כמוך תיקון ראשון במדה ראשונה יי אל
תיקונא קדמאה, תתתקטן שערא תלשילא ועארי תההוא תיקונא
דעב ריעיה דסליק בתיקונוהי לשילא תאודנע, ונחית תחת
פתחא דאודנע. פתחוטא בשיקולא טבא עג ריעא דפומא :

תיקון ב' נעשא עין תידה ב' רחום

תיקונא תשינא תתתקטן שערא מרישא דפומא וסליק עג ריעא אחרא
דפומא בתיקונא שקיל :

תיקון ג' ועובר על פשע סעדה ג' וחטן

תיקונא תליתאה תאחזעיתא יתחות דהא חוטמא תתחות תרין טוקבין
נפיק חד אורחא ושערא אתתפסק כההוא ארחא ומלי תהא.
גיסא ומהא גיסא שערא בתקונא שלים סופרטיה דההוא אורחא :

תיקון ד' לשארית נחלת תידה ד' אכך

תיקונא רביעאה תתתקטן שערא ונחית תחות פומא מרישא חדא -
לרישא חדא בתיקונא שלים :

תיקון ה' לאתחזיק לעד אפלו תידה ה' אפיס

תיקונא חמישאה תחות פומא נפיק אורחא אחרא בשיקולא דארחא
דלשילא

דלעלא ואלין תבין ארחין רשימין על פומא מבאן וחבאן :

תיקון ז' כחפץ חסד הוא מידה ז' וכב חסד

תיקונא עתידאה תתקן עשרא וסליק ונפיק מלודע לעיל לבישא
דפומא וחפ' תקרובתא דכוסמא טבא ער רישא דפומא דלעלא
נחית עשרא לבישא דפתחא דאורחא תתאה דפומא :

תיקון ז' יענב ירחמנו מידה ז' ואמת

תיקונא עביעאה פסיק עשרא ואתחון תבין תפוחין בתקרובתא -
דכוסמא טבא אפיין ויאן לתחון דביעהן אתקיים עלמא
הוא הוא דכתיב כאור פני מלך חיים :

תיקון ח' יכבוש עונותינו מידה ח' נוצר חסד

תיקונא תמינאה נפיק חד חומא דעשי סוחרה דדיקנא ותלין -
בשיקולא עב טבורא :

תיקון ט' ותשליך במצולותים כל חמאתם מידה ט' לא לפיס

תיקונא תשיעאה מתעבין ומתעבבין עשי דיקנא עב אינן עב דתלין
בשיקולא דתלין ולא נפקי לא חן דא :

תיקון י' תתן אמת לעקב מידה י' נשא עין

תיקונא עשיראה מתעבבין נחתין עשי תחות דיקנא וחפין כדונא
תחות דיקנא :

תיקון יא' חסד לאברהם מידה יא' ופעע

תיקונא חד סר דלא נפקין נחא מן נחא ומתעבבין כשיערא שלים :

תיקון יב' אשר נשבעת לאברהם מידה יב' ונחמאה

תיקונא תריסר דלא תלין עשי עלפומא ופומא אתפני תכלסעו
ויאן עשי סחור סחור ליה :

תיקון

תורה י' ונקה

יקון י' מית קדם

יקונא תלסר דתלין שעי כדחות דיקנא מכאן ומכאן כיקרא יאה
 כיקרא שפירא מחפין ער טיכורא לא אתחזי מכלאנפי -
 קרובתא דכוסתא בר איטן תפוחין שפירין חוורין דמפקין חין לעלמא
 מחזין חלו לזעיר אנפין . כתלסר תקונן אין גדין נפקין תלסר -
 גועין דמשח רכות ונדון לכל איטן דלתתא ונהרין כדהוא משחא .
 דתלסר תקונן אין . כתלסר תקונן אין אתרעיס דיקנא יקירא
 סתמאה דכלא דעתיק דעתיקין :

יאהר דמפוקס אל וזכיה ער עדי הנלמא מחציה וכעידע לופסלך ישלמס וינעיס

וכן ישעה בכל יום
 שפה העלמה שפה ליש
 רחום מהקין בשם ידוע כחן נשא
 וחנן אורחא דקטן חונמא
נושאעון ו**עובר על פשע**

תנן דיקטא כפאת
ל כמוך

אריך שפה התחונה
 אפים אורחא כנגד נחטן ותחא שפה התחונה
לא החזיק לער יפוא

בזילסד רחב הדינא
 ואמת תרין תטחין וצור חסד חזן שמח עלון
חפיץ חסד הוא : אישוב ירחמנו אי כבושעונותינו

ליסם עטקע שכן שמח עלון לשמח תחתן וחזן ונצח חסד ששם ישרי ויודי יאיר דכקין ללפס ויתקאלקה יודיה
שליך במצולות ים כל חטאתם : [כאן ישלמס הנגדים למטה]

ושא עלון תחא דקטן
 ופשע אשכנש שני וחמאיה פה פני
אין אמת ליעקב אי חסד לאברהם י' **אשר**

ונקה חזן שמח תחתן וחזן נוצר חסד יתחכר שמו עם עב קפא כו
 יאולפר ההיי ויודי
 ועי המול נקד יקב כל
 הכיורים וקטנותאן קין
 ורב חסד
בעת לאבותינו י' מימי קדם

י' איהר
המיצר קראתי יה ענני במרחב יה
 י' פני לי

עון
 ופשע
אירא י' מה יעשה לי אדם י' לי בעוזורי

לא ינקה
 פוקדן עון אבות על בנים
איראה בשונאי י' טוב לחסות ביי מבטוח באדם
 על שלשים ועל רבעים :

ט' טוב לחסות ביי מבטוח בנדיבים :

ובפעם שלשית יאהר

רנגו צדיקים בה' לערים מאנה תהלה: הזול לה' בכבוד כגבל עשור זמרו לו
עינו לנו שיר חדש המיכנו עם כתיבשה: כי ישר דבר ה' וכל מעשיו באמת
אובה צדקה ומשפט חסד ה' תלאה הארץ: כדברי ה' שמים נעשנו ופריח פיו כל צבא
כגם כנר מיהים נותן באוצרות תהגמות: יראו מה' כל הארץ מתנו גורו כל
יגעב תבל: כי הוא אלהי יהי הוא צוה ויעמד: ה' הפיר עזת גוים הניא תחשבו
עמים: עזת ה' לעולם תשמור מחשבות לבו לזר וזר: אשרי הגוי אשר ה' לא יב
בחר לנחלה לו: משמים הביט ה' ראה את כל בני האדם: מחכין שבטו השמים
א כל יושבי הארץ: היצו יחד לבם החכין א כל מעשיהם: אין החך נושע ברוב
חיל גבור לא יגאל ברוב כח: שקר הסנם לתשושה וצדק חילו לא ימלט: העו
ה' לא יראיו למיחלים לחסדו: להציל מחמת נפשו ולחיותם ברעב: נפשו
חכתה לה' עזרנו ומגנו הוא: כי בו יסתח לבנו כי בעם קדשו כמחננו יהי
חסדך ה' עלנו כאשר יחלנו לך: ואחרי אשר תפלה

יהי רצון מלפניך ה' לדינו ולזר אבותינו א עליון מוכתר בתלת שער
מכיל זרחתי שמהא שעה זויעת רצון לפניך קדיש את מלכותך
מכיל זרחתי שבפסוקים מ' א כמך המכוננים א שלש עשרה מדות
א רחום ורחון אשר קרינו לפניך כל ימי השגנו כל הסודות וצדופי שם
הקדושים היוצאים מהם ונוני מדותיהן אשר אחד באחד יעולת
את הדין תקיפין וכך משלך במצולות ים כל חמאתינו ומשפ
עלינו שפע יעושה ורחמים מהן וזכרנו לחיים מלך חפץ בחיים
כהבנו בספר חיים למשך לדים חיים ונזכה לתשובה עלאה
כי ימיך פשוטה לקבל שמים וקדש רועדור דינו ויקראו לפני
זבנינו ויהאוך אשר עלינו למענה חמך יהי רצון אמר פתוח
לבי לפניך ה' צור יגואל:

ולכאיש צפורה יאשה להם לעזר נוסח זה להנציח העולם בפה
יהי רצון מלפניך ה' לזר ולדי אבות שבכח סגולת אמירת י' תיקו
דיקנא שיאלה קדישא אשר המה בסגור מול צבחינת שם אלה
שכאריך אנפין הנאמרים על המקוה העולה במספר אהיה דהה

וזה אלקי ה' יודי ה' יהי חסדך ה' עלינו ה' נוצר חסד לאלפים
 והשליך בתצולות ים כל חמאתינו ויחמך מתיקן הראשון שבדיקטא
 תקרא נוצר חסד אשר בו שם שב יודי ה' יודי ה' כמספר חסד שפע למתיקן
 ותעשי שבדיקטא תקרא לאלפים אשר בו שם המתחיל באלף שהוא שם
 אלקי ה' יודי ה' שבצירוף עשר אותיות יעלה לשם קסא אלקי ה' יודי ה'
 כמספר לפי' ובכח שפע אשר יקבל מתיקן נוצר חסד עליו. כך
 יומתקו אדני אלדים אשר הנה תלויים בתיקן לאלפים שמור
 ומתחילין באלפין ויומתקו שך ופ' דיטן דועד ונקביה. ובכח
 השליך בתצולות ים העליון לסמאל ולילית ונחש וכל המשחיתים
 שר עבראו על ימינו וא יהיה להם יתקה משמות הקדושים אדני
 אלדים שכבר נמתקו, וככח תיקון הי' ונקיה העולה קסא אלקי ה' יודי ה'
 וכמספר אדני אלדים יעלה בכח שמות אלה הימנוים בו כל השמות
 להניצצות של הקדושה שתפזרו על ידך כדך הקליפות ויחזרו
 הקדושה מנוקות מלכלובי הקליפות ואת נפשותינו תטהר מכל
 יין ואסמה ושארנו שא תיד שונט טפשיג לכל בשל בשום פשע
 ומאה מערה ועד עולם, וזכרנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו -
 כפקודת ישועה ורחמים אכ"ו יהיו לראש וכל

זיר המעלות ממעמקים קראתיך ה' אדני שחעה בקול תהייה
 אזן קשוכות לקול תחנוני : אם עונות תשמור יהי
 אדני תי ישמור : כי עמך הסליחה למען תורא : קניתי ה' קותה
 נפשי ולזכרו הוחלתי : נפשי לה' תשוארים לבקר שוארים לבקר :
 חל ישראל כי עס' החסד והיכה עמו פדות : והוא יפדה
 את ישראל מכל עונותיו :

דס

ואח"כ יאמרו באמיפת שם בכוונה גדולה הכתיבה הזאת

רצ"ע בהעלגותנו על לבנת רוח קצרטנו כעבודתך וכעסקך תורתך הק'
וקיום ולנוהיך כל עצמותנו יאחזוהו רעד ועלם לבנו יהיה לתים
נענה ומה נאמר כי הצד הזכור בחברת החומר העכור היו בענוכרנו גם
נלנה עתם אמורים ולנושים כגלות קשים גלות העפע והגוף האמנם גלו
וידוע לפעך שרצוננו לעשות רצונך ולשקוד על דלתהך כי גנוב יום בחצר
אלף בחינת ויראים וחרדים אמחנו מאימה דיך הקדוש על כן כאנו חלך
בפניפת ראש ונמיכת קומה גחלישות חיל להזכיר ולעודד רחמיך
וירתי יאזא ל ענין מוכתרי בהלמר חבילן דרחמי שיהא שעה זו עת רצון
ויהיה עולה לפעך קריאת י"ד מדור של רחמים שבכסוף מ"א כמקרה
ל י"ד מדור ל רחום וחנון אשר קרינו לפעך כאלו השענה כל המדורות תנועת
הקדושים היצאים מהם וזונו מדוריהם אשר א' בא' צמר להמתיק חרצך
וכן השליך במצלות ים כל חמאתנו ואתה בטובך תעצור רחמיך ויהי
נקיים מכל טומאה וחלואה וזוהמא ויעל כל ניצוצי הקדושה אשר נתפשו
ויהדרו ויתלבנו במדת טובך אלה ל ישועתנו נוצר חסד לאלפים יי
רחמיך הרק לנו חיים ארוכים חיים על שלום חיים של טובה חיים שלבי
חיים של פרישת טובה חיים של חילון עצמות חיים שיש בהם יראת חמא
שאין בהם כושה וכלמה חיים של עושב וכבוד לעבודתך חיים שיהי
אהבת רובה ויראת חמא חיים שיהמלא כל מעלות לבנו לעובדה זכרנו
מלך חפץ בחיים כרבתם כל החיים למען לדים חיים וקרע כושחור ליי
ויקראו לפעך זכונותינו : אל חלת רחמים יהמו נא רחמיך לקבל כה
הכשתנו והיהורי תשובה המתנוצצים בנו בשגם לבנו אטום סתום
ולא אהב יודע זנה זיאה זו היא שיכה מה אנו נמה באטר לרקן רבלי
האר עינינו כאשר בגול רחמיך הכעחמנו פתחו ל פתח כחולה שלתי
ואנ אפתח לכם פתח פתחו של אולם וראה כי אזלת יד ואפסעאו

מאן ואין מרחם זולתך כי חנוניך הם חנונים ומכוחותיהם
הגלים כלכלת וחנונית את אשר אחוץ ורחמי את אשר ארחם
לכ עמך כפא לנולדו ורוח נבון חוש בקרבו ורעליה העונות
בו באהבתך ובתורתך יתנו ויתרבו כל הפסק עזרנו אלי ישע
דבר כבוד שחק תחל ענה וברכותיה והזכר שיהא לבנו נבון
סודי בדינו ולא נבעש ולא נבעיסק והמפיק בדינו להרחק מכל
לות הרעות והאסורות וכפירט זכנו להרחק מהנאה והכעש
הקפיה וכל גבה לב ונהיה חושבים כדעתנו ונפיר מיעוט ערכנו
שענו כעפר לכל תהיה ולא נבכעם ולא כקפיד ונהיה אזה ביעלום
כיס עלום וככל כעפך נחמה והזכר להרחק מליצנות ושקר
אפה ולשון הרע וליבור חול בשבת וכל ליבור איסור ויהיה רוב
לכוננו בתורה ובסדר ואופך עבודתך עבודת הקדש והאזכרו חיל לעמוד
מחמסם אחמסם בלשוננו . את הרחמי הן כנוכח וכריאות
להרחק מהאווה השעני והכל העוהז וכאכל לשוכע נפשינו וכן
לכוננו היו כל מעשינו לשם שמים והזכר להיות שמתחיים בעסק התורה
מדתך ולהיות בטחונו כן תדיר ויהיה לנו לב שמח לעבודתך
לא מלה רסם וחנון הנשמה לך והגוף פעלך חומה על עמלך וככן יחמו
דחמך עלינו והזכר להשלים תיקון נפשינו רוחינו ושמותינו בגלגול
לא נאכזר חו והשפיע שפע קדוש על נפשינו רוחינו ושמותינו
דמיון טעמו לבך ולעשות רצונך כרצונך כל ימי חיינו אחרת גורמינו ורוע
שענו ורזכנו לעמך בתורתך הקדושה לשמה ולבון לאחיה של תורה
לע חכל בעוהר כהלכה וכהוראה וא תצל חפיו דברי אמת לעולם
אחמנו זכא חיינו וזכא חיינו כלנו יודעי שחק ולמדו התורה
חיה ותקיינו תכונתך ולא יתצא כנו ולא בזרענו ולא בזרע זרענו שנס
ושגש פיסול ולא תחלל שחק על ידנו חו . וראה כי שחק הנו
הקדוש הזה

הגדולה זרע אהוהך אברהם יצחק וישעק עבדיך כנף בני באוהך
וכגלותם נדלתם ושפלותם ולחצם ודוחקם זה כמה מאות שנים
קוראים בעמך וואתנים כן וכתורתך וכמה לפים וכבשת חסד
עמך להרעה ולשריפה על קדושת שמך בל נכור דורשי יחודך כבנת
שמרם ותרמלא רחמים על כל אחינו ביהושע הנבואים כל כעבות הארץ
וכפרת על יושבי א"י ועל יושבי העיר הזאת ועל כל הקהל הקדוש הזה וברחם
עלינו ועליהם והצלנו והצילם מרעה ומרעב ומשכי ומכזה ומכל חסא והשל
רפואה שלמה לכל חולי עמך ישראל אלא רפא נא להם והקיים בכל אחד מהם
חקרא שכתוב ה' יסעגט על ערש דני כל משכנו הפכת במינו והבריאים
מעמך ישל התמיד בריאותם שלא יחלו חו' והצלנו ובצל כל ישראל חסד
טוב ומכל צר ומשען ומקטנד ומרוח כעה ומדקדוקי עשות ומכל חיע
פועלות התרדשות בעולם והפקוד כורע שגך ימא זרע קדש לכל חסונ
בעם והיושבות על המשבר תתיא אהוהך מאפלה לאורה ויצא הנולד בשעה טובה
ולא יארע שום צער ושום נזק לא לולדות ולא לנשיהן ולא יתשול אסכרה ושנין
ורוחין ולינן לכל ילי עמך ישראל והגדלם להוריהן ולתורהן בחיי אביהם ואל
ובע עמך ישל יורדי קיס פצם והצילם חטיט על יטבעו יבעל משונאים ומחשח
מים ובני ישראל ההולכים ביםה הדרים בדרך ישראל ללכתל שרמנעב והת
תפק כל אויב ואורכ כדרך וכל האמרים בכלל מעמך ישל הדר תאמריהם
והנצאם לרעה והעב לראתך כל האטמים ביז גאים ורחון ופנת אכות לה
לאור משפטים כבטיט במ' החיים למען שלים חיים והאר פתך עלתק נשך
השמים למשן אונ' אלא תלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנשוא
עלינו בהחון רחמך בגלל אבות ששעו רצונך כנה ביתך ככרחילך כונ
ביתתקדשך על תכוננו הראנו ככענו שמחנו כתיקונו והשב שפינתך לט
והשב כהנים לעבודתם ולויים לזבחים לעדים ולמרים והשב ישראל לנשיהם
ומלאה הארץ דעה אהר' לידעה ולא הבה את שמך הגדול הגבור והטורא
כלכל יצר עליך לא יצלח וכל לען תקום אהר' למשפט רביעי זה את חיל
עבדיה וצדקתם תארה (יתמיה אהנה תעה יואה) מאס' לא ירע ולא ישחיתם
הי קדשי כילאה הארץ דעה אהר' כמים לים חפנים: גיר האעלות מאתקיס

אמר החי הנהל המקנול הלך פגעה לך מעשה זכות זכותך וזל ראיה לעורר
 לך הוסיף בזה שלא קדמת אדם מה מקנולס אשר ראיה עד העה
 נבא הוא פחות עמדי מכה ימים ועבשין שכל לדי אקיימעה באישור כולל
 נחישו מנסוף וזה פניו. מעדעה ואת ההצעה אשר הצהיע הארי זלה
 בין שני פתגמים המכחישים זה את זה כסוד עמודת הספר בין טושר בין בעגול
 נהר זלה מוכי שפרא לבי הרי ואמר פי שקולס הם ויבא אשהם כפרה באנוך
 כס אדם ישר עמוד עליו אך לזה אביט לצורה הן אשר העם קדמך בפרוסו של הערש
 טפסיה לא שכך הכל מרובתו. אבל הצורה הזאת אשר לפניך מעבד לפניך זה היא הצורה
 השקדית כי כן אלה המתפשט ומתארך בכל עולם האצילות הוא הוה העומד בסוד
 הצורה הנזכר כאשר ציינתו בפריטות ועלה הדין הגשיה הרשע זל ופיט
 לשונו בעל מאיבת פיטם בל תרומה וטעמו מבוארת כי מי שלא קבל ולא ידע
 הכחין כן הכח לא יכין ולא ידע רק הצורה הטללה סגולה סגול סגול כי היא
 יטלעת ימי סופרים ומפי ספרים ודי למבין והנה להיות שניתי קדמאין הן
 ים ההנך והסגולה לכל האצילות לכן קיימו וקבלו הצורה הזאת הנכבדה
 עיקרית. ולכן הלוא להגדלה הרשע זל כן כשע ואמר כי אין הולעת הזאת
 ולקרה עם הולעת האחרות והוא עמוק מאד עמוד עליו והכין תחריכו ומרסין
 כרי אמת. שכונ ל האמת וה' לדים יחטו כדרך אמת :

תלת רעשין
חלוקה שיש וזה כהן זה
הישא דלאו רישא
כתר

הישא דלאו אחרים
בינה

הישא דלאו ידע
הכמה

רעה

גבירה

כתר

גבירה

פירוש
מה שבסוף
הקדמה ישא
לפי

בינה

תבנית

הכמה

פירוש
השבט
אפיסא
אפיסא

גבירה

גבורה

גביר

תת

תת

תת

גבירה

גדולה

גביר

מילכיה

מזה אזהר למה שכל העלם רישין כללן במבורה איה עמר פשט בסגור פירושן עלם
אחד העבודה :

היא נ"י דעתיך

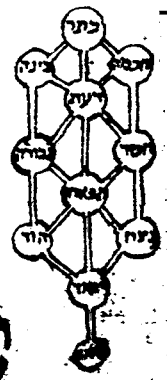
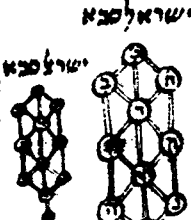
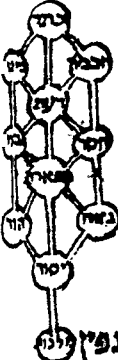
ש כע תקונ רישא דאריך אשנין מהו תחונות
יעהר
גנלגתא דהניחא כתי דאריך אשנין נכתובחסד
מלא דכדנחלא חכמה שבה ונניה
קבנחא דאניחא חכמת חופה על קח תעלאור האניחא
עתי עקי וכן פקיתו דעייטן מנה אל שבסין העיקים
תשש נמן התלתאין ופאורנין פקדנמאין
לכן לא אנכר :
קוטמא חמ עבוד וכ תוקים הם כסנן ב בחינות
דחכמה למה ורחל :

דער דעתיך כתיבה דלא נקרא אנוח וזהו
בו 1 פן ויתמן י' כתיב דעתי
י' תיקע דיקא דים פיעם כאים תחם
אלב פאור רחום פעה העלונה וחנון אורחמית
אריך עפה דחכמה אמרס אורח חמת הפני ורבה
באמת תיז תפוחין נצד חסד פעה עשין לאלפ
נשא עין חמת הנין ופשע כולם עמי וחסד
ונקה עתה חמתן :

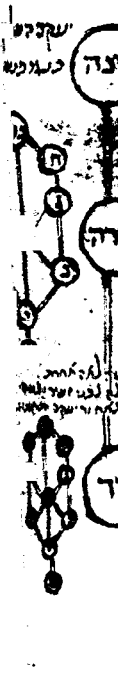
אינא

אבא

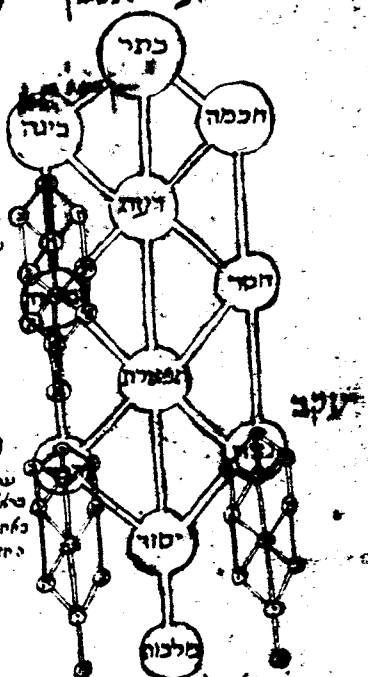

פרצין

עיר אנפין

יבן דהא חילוס
כ טעמא למה
עיה דחיות
פירע לא עשמה
וער אשמת
יבן דהא חילוס
כ טעמא למה
עיה דחיות
פירע לא עשמה
וער אשמת

רחל

עבדין
טאמא
כחז עשור
חזק נאמא :

גזעתיך אדית לטין אבדל בינו וכן כפיה , ומלכות בוקעב אורחונעשית עתיק דכדי איה וכל ספולחנה כיוצא

יהודה

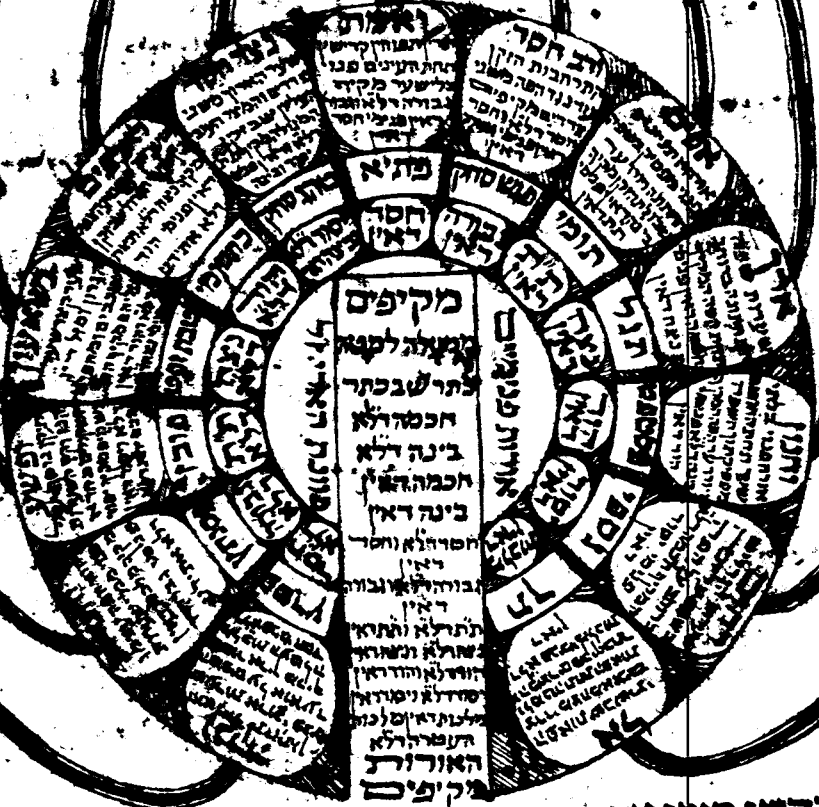
מצפץ

לפני | טעלה

מצפץ

יהודה

תקנת דיקנה
 זחודנת דיקנה
 דהימנותה

הקדוש מציע עד סכד ארץ ומכסין פרצתי אבאואמא ומענין עלה אש
 ועיר ונוקביה

כוננת אל מלך

יבין לו תיקונו דמלכותא

ית כרנס

דעת דעתך

דחזק תנוכס בארע

אל מלך יושב על כסא וחמרים זמתנה

קדומא דאניכא

מלא דברונחא הכופה דיש

כתולת חסדיה

בחסינות מוחל עונות עמו מעביר ראשון

כח גדת

יגאל דרענו עמר

ראשון מרבה מחילה לחוטאים וסליחה

שיג פקחא

לפושעים עושה צדקות עם כל בשר זרות

ייל

חוטאין שלאין אש

ולא כותעתם להם זומל אל הודתנו לומר

תעזא סתירה

מרות שלש עשרה זכור לנביאים ברית שלש

עשרה כמו שהודעת לענין מקדם וכן כתוב

בתורתך ויבד יי מענין זית יצב עמו שם

ויקרא בשם יי ושם נאמר

ישכור יי חסד יי

עב חסד יי זכור

ויעבד יי

העבד רס אונות עיכור אש
הטפה העבד סב חסד יי
ולין שהם השלשה עב הירושלמי
לאה ראיה לעבד ברוהר

על פניו ויקרא יי

פראש חרש אלול ער יזכר כפור אומרים בערבית מלחורת האזור עמידה :
 חרין משבת וראש השנה :

לבו ונשאלה אל יי כי הוא טרף וירפאנו יי ויחבשנו :
 יחינו מימים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו :
 כי לא על צדקתנו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך
 כי על רחמיה הרבים : אדני שמעה אדני סלחה אדני
 הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי בי שמך
 נקרא על עירך ועל עמך : השיבנו יי אליה ונשובה
 חרש ימינו בקדם :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות
 מוחל עונות עמו • מעביר ראשון ראשון •
 מרבה מחילה לחטאים • וסליחה לפשעים עשה
 צדקות עם כל בשר ורוח • לא כרעתם להם גומל :
 אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה • זכר לנו היום
 ברית שלש עשרה • כמו שהודעת לעמך מקדם •
 וכן כתוב בתורתך • וירד יי בענן ויתיצב עמו שם
 ויקרא בשם יי • ושם נאמר :

אל רחום שמך • אל חנון שמך • אל ארך אפים שמך • סלא רחמים שמך • בעבור
 שמך : בקוראי עניני אלהי צדקי בצר הרחבתה לי חנני ושפע תפילתי : ואני חפילתי
 לך יי עת רצון אלהים ברכ חסדיך עניני באמת ישעך : עניני בעת ובעונה הואת :

ויעבר יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנון ארך
 אפים ורב חסד ואמת : בצר חסד לאלפים

נשא

סליחות

נִשְׂא עֵוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאת וְנִקְרָה: וּסְלַחַת לְעוֹנֵינוּ
וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלֵתֵנוּ:

רַחֲמֵנָּה אֲדַבֵּר לֵן קִיּוּמֶיהָ דְּאַבְרָהָם רַחֲמֵנָּה
בְּדִיל וַיַּעֲבֹד:

נו	רַחֲמֵנָּה אֲדַבֵּר לֵן קִיּוּמֶיהָ דִּיצְחָק עֵקִידָא
נו	רַחֲמֵנָּה אֲדַבֵּר לֵן קִיּוּמֶיהָ דִּיעֶקֶב שְׁלֵמָא
נו	רַחֲמֵנָּה אֲדַבֵּר לֵן זְכוּתֶיהָ דִּיוֹסֵף צְדִיקָא
נו	רַחֲמֵנָּה אֲדַבֵּר לֵן קִיּוּמֶיהָ דְּמֹשֶׁה נְבִיאָא
נו	רַחֲמֵנָּה אֲדַבֵּר לֵן קִיּוּמֶיהָ דְּאַהֲרֹן כֹּהֵנָא
נו	רַחֲמֵנָּה אֲדַבֵּר לֵן קִיּוּמֶיהָ דְּפִנְחָס קְנֵאָא
נו	רַחֲמֵנָּה אֲדַבֵּר לֵן קִיּוּמֶיהָ דְּדָוִד מְשִׁיחָא
נו	רַחֲמֵנָּה אֲדַבֵּר לֵן צְלוּתֶיהָ דְּשֵׁלְמָה מַלְכָּא
	בְּדִיל וַיַּעֲבֹד:

עשרת ימי תשובה אומרים

נו	רַחֲמֵנָּה כְּתִבִּינֵן בְּסִפְרָא דְּחַיִּי
נו	רַחֲמֵנָּה כְּתִבִּינֵן בְּסִפְרָא דְּרַחֲמֵי
נו	רַחֲמֵנָּה כְּתִבִּינֵן בְּסִפְרָא דְּצְדִיקֵי
נו	רַחֲמֵנָּה כְּתִבִּינֵן בְּסִפְרָא דִּישְׂרֵי וְתַמִּימֵי
נו	רַחֲמֵנָּה כְּתִבִּינֵן בְּסִפְרָא דְּפִרְנָסֵי וּמְזוֹנֵי בְּדִיל וַיַּעֲבֹד:

עד כאן

נו	רַחֲמֵנָּה פָּתַח שְׁמַיָּא לְצְלוּתֵן
נו	רַחֲמֵנָּה צְלוּתֵנָּא קִבֵּל בְּרַעוּא

רחמנא

סליחות

רכג

רחמנא שתא טבתא אייתי עלן
 רחמנא תוב מרוגזך
 רחמנא ולא נהדר ריקס מן קמך
 ויעבר יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנון ארך
 אפים ורב חסד ואמת: בצר חסד לאלפים
 נשא עון ופשע וחטאה ונקרה: וסלחת לעונינו
 ולחטאתינו ונחלתנו:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל
 תתעלם מתחנתנו שאין אנו עזי פנים
 וקשי עורף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל חטאנו אנחנו
 ואבותינו: אשמנו בגדנו גזלנו דברנו דופי
 העוינו והרשענו זדנו חמסנו טפלנו שקר
 יעצנו עצות רעות כזבנו לצנו מרדנו נאצנו
 סדרנו עונו פשענו צרדנו קשינו עורף
 רשענו שחתנו תעבנו תעינו ותעתענו
 וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שזה לנו:
 ואתה צדיק על כל הפא עלינו כי אמרת עשית ואנחנו
 הרשענו:

בעשרת ימי תשובה אומרים:

חטאנו צוחנו סלח לנו וצרנו: שמע ישראל
 יי אלהינו יי אחד: הוה האלהים
 הוא

סליחות

הוא האלהים: "מֶלֶךְ" "מֶלֶךְ" "יִמְלֹךְ לְעֹלָם
ועד: מִיּוֹתָד בְּאַהֲיָה אֲשֶׁר אֶהְיֶה: הוּא הִיָּה וְהוּא
הוּא וְהוּא יִהְיֶה: הוּא מִמִּית וּמְחִיָּה לְפָנָיו לֹא נוֹצֵר
אל ואחריו לא יִהְיֶה:

עֲנֵנו אֱלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ: עֲנֵנו הָעוֹנֶה בְּעֵת
רְצוֹן עֲנֵנו: עֲנֵנו וּפְחַד יִצְחָק עֲנֵנו: עֲנֵנו הָעוֹנֶה בְּעֵת
צָרָה עֲנֵנו: עֲנֵנו אֲבִד יַעֲקֹב עֲנֵנו: עֲנֵנו הָעוֹנֶה
בְּעֵת רַחֲמִים עֲנֵנו: עֲנֵנו מִגֵּן הַדָּר עֲנֵנו: עֲנֵנו אֱלֹהֵי
הַמְּרַכְּבָה עֲנֵנו: עֲנֵנו רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנו:

" חֲנֵנו וְהַקִּימֵנוּ: וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכַרְנוּ וּכְתַבְנוּ: "
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ: וְחֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ
בְּרְצוֹן:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים יְהוּנָא רַחֲמֵךְ עֲלֵינוּ:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנֵת וּפְרִנְסָה
טוֹבָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאוּלָּה וּיְשׁוּעָה:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים תְּכוּן תְּפִלָּתֵנוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ ע"כ:
אל אַרְךְ אֲפִים אַתָּה וּבְעַל הַרְחָמִים גְּדוּלַת רַחֲמֵיךָ
וְחַסְדֵיךָ הוֹדַעַת לְעֵינֵי מַקְרָם וּבֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ
וירד

סליחות רכז

וַיִּרְרֵנוּ בְּעֵינֵינוּ וְיִצְבַּע עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי וְשֵׁם
נֵאמַר:

וַיַּעֲבֹר יי עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא יי אֶל רַחוּם וַחֲנוּן אֲרֶךְ
אֲפִיסוּרֵיב חֶסֶד וְאֵמֶת: נָצַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים
נִשְׂאָ עוֹן וּפָשַׁע וַחֲטָאָה וַנִּקְרָה: וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ
וְלַחֲטָאֵתֵינוּ וְנַחֲלַתֵנוּ:

ואומר קריש תחבול:

קַל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמָקִים קִרְאתֶיךָ יי: אֲדֹנָי
שְׁמַעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אֲזִינָה קִשְׁבוֹת לְקוֹל
תַּחֲנוּנֵי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמָּךְ
הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּר: קִוִּיתִי יי קוֹתֶרָה נִפְשִׁי וּלְדַבְּרוֹ
הוֹחֲלֵתִי: נִפְשִׁי לְאֲדֹנָי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר:
יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יי כִּי עַם יי הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּתוֹ וְהוּא
יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

ואומר קריש יהא שלמא וברכו ועלינו:

סדר עשרת ימי תשובה

שחיית מסורין החפלה כמו בחול ער גאל ישראל ואומר:

אֲדֹנָי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַתָּה יי יְעֻקֵּב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים קוֹנֵה
הַכֹּל

עשרת ימי תשובה

הַכֹּל חֹזֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמִכִּיּא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: זְכַרְנוּ לַחַיִּים אֵל מֶלֶךְ חַפְזָן בְּחַיִּים
כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים אֵל חַי מֶלֶךְ
עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּנְגִין בְּרוּךְ אַתָּה יי סֵגֵן אֲבֹרָהּם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַג
לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטַּל מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד
מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישׁוּנֵי עֶפְרַיִם
כְּמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי רוּמָה לָךְ מֶלֶךְ מִמִּית וּמַחִיָּה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵן זֹכֵר יְצוּרֵי
בְּרַחֲמִים לַחַיִּים וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים בְּרוּךְ אַתָּה
יי מַחִיָּה הַמֵּתִים:

ובחזות ש"צ התפלה אוסר

גְּקֹדֵשׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ כְּנוֹעַם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ
רַחֲמֵי שְׁלֵשִׁים לָךְ קְדוּשָׁה וְכֵן כְּתוּב עַל יַד
נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יי
צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחִים
וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי קְדוּשָׁה
כְּתוּב לֵאמֹר: יְמֶלֶךְ יי לְעֵלְמָא אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֶר וְהִר
הַלְלוּ יְהוָה:

אַתָּה קְדוּשׁ וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם
יְהַלְלוּךָ סְלֵה בִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוּשׁ אַתָּה:

ברוך

עשרת ימי תשובה רבה

ברוך אתה יי המלך הקדוש :

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וחננו
מאתה דעה וכינה והשכל ברוך אתה יי
חונן הדעת :

השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלימה לפניך ברוך
אתה יי הרוצה בתשובה :

מלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי
פשענו כי אל טוב וסלח אתה ברוך אתה
יי חנון המרבה לסלוח :

ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לגאלנו גאלה
שלימה למען שמך כי אל גואל חזק אתה
ברוך אתה יי גאל ישראל :

רפאנו יי וגרפא הושיענו ונושעה כיתה לתינו אתה
והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל
מכאובנו ולכל מכורתינו כי אל רופא רחמן ונאמן
אתה ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל :

ברכנו אבינו בכל מעשה ידיו וברך שנתינו בטללי
רצון ברכה וגרבה וטהי אחריתה חיים
ושבע ושלוש בשנים הטובות לברכה כי אל טוב
ומטיב אתה ומברך השנים ברוך אתה יי מברך
השנים :

כט א 1 29 תקע

עשרת ימי תשובה

תקע בשופר גדול לחרותינו ושאנם לקבץ גליותינו
וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ
לארצנו ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל :

השיבה שופטנו כבראשונה ויועצינו כבתחלה
והסר מפנינו יגון ואנחה ומלוך עלינו מהרה
אתה יי לבדה ברחמים בצדק ובמשפט ברוך
אתה יי המלך המשפט :

לפלשנים אל תהי תקוה וכל המינים וכל הזדים
כרגע יאבדו וכל אויביך וכל שונאיך
מהרה יפרתו וכל עושי רשעה מהרה תעקר ותשבר
ותכלם ותכניעם במהרה בימינו ברוך אתה יי שובר
אויבים ומכניע זדים :

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית
ישראל ועל פליטת בית סופריהם ועל גיר
הצדק ועלינו יהמו נא רחמך יי אלינו ותן שכר טוב
לכל הבוטחים בשמך באמת ושים חלקנו עמם
ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו ועל חסדך הגדול
באמת נשעננו ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים
תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת וכסא דוד
מהרה בתוכה תבין ובנה אותה בנין עולם
במהרה בימינו ברוך אתה יי בונה ירושלים :

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום
בישועתך

עשרת ימי תשובה

רבו

בִּישׁוּעַתְּךָ • כִּי לִישׁוּעַתְּךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם • בְּרוּךְ
אַתָּה יי מצמיח קֶרֶן יְשׁוּעָה :

שָׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֲב הַרְחֵמֵן • חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵינוּ • כִּי אֵל
שָׁמַע תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה • וּמִלִּפְנֵי מַלְכֵנוּ רִיקִם
אֵל תְּשִׁיבֵנוּ • חַנּוּן וְעִנּוּן וְשָׁמַע תְּפִלָּתֵינוּ • כִּי אַתָּה
שָׁמַע תְּפִלַּת כָּל פֶּה • בְּרוּךְ אַתָּה יי שָׁמַע תְּפִלָּה :
רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלֵתָם שְׁעָה •
וְהַשֵּׁב הָעֵבוֹדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ • וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל
וְתַפְלֵתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן • וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ • וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
תִּחַפּוּץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ • וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן
בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מודים דרבנן

מֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ • וְאַלֵּהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד • צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדֹר וָדֹר נֹדֵדָה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ •
עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ • וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
לְךָ • וְעַל נֶסֶךְ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ • וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ •
וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת • עָרֵב וּבֹקֵר • וְצַהֲרַיִם • הַטּוֹב כִּי
לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ • הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ • כִּי
מְעוֹלָם קִוִּינוּ לְךָ :

כט ב 2 29 ועל

עשרת ימי תשובה

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתגשא תמיד שמך
מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה :
וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך : ויהללו ויברכו
את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתינו ועזרתינו סלה האל הטוב : ברוך אתה
" הטוב שמך ולך נאה להודות :

ובחזרת שליוח צבור העמידה אומר כאן ברכת כהנים :

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת
בתורה : הכתובה על ידי משה עבדך
האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדשך כאמור
יברכה " וישמך : יאר " פניו אליך ויחנך : ישא
" פניו אליך וישם לך שלום : ושמו את שמי על בני
ישראל ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו
אבינו כרגו יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו
אלהינו תורת וחיים אהבה וחסד צדקה
ורחמים ברכה ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך
ישראל ברב עוז ושלום :

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונחמה וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום : ברוך

אתה

עשרת ימי תשובה רבו

אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן : יהיו
 לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :
 אלהי נצור לשוני מרע : ושפתותי מדבר כדמה :
 ולמקללי נפשי תרום : ונפשי כעפר לכל
 תהיה : פתח לבי בתורתך : ואחרי מצותיך תרדוף
 נפשי : וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם
 וקלקל מחשבותם : יהיו כמזין לפני רוח ומלאך יי
 רחמי : למען יחלצוני ידידיה הושיעה ימינה וענגי :
 עשה למען שמך : עשה למען ימינה : עשה למען
 תורתך : עשה למען קדושתך : יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי : עשה שלום במחזמי
 הוא ברחמי : עשה שלום עלינו : ועל כל ישראל
 ואמרו אמן :

נוטרים מכינו מלכנו אחר העמידה שחרית : ובמנוחה קודם נפילת אפים :

- : אבינו מלכנו חטאנו לפניך
- : אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה
- : אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך
- : אבינו מלכנו חייש עלינו שנה טובה
- : אבינו מלכנו בטל ממנו כל גזרות קשות ורעות
- : אבינו מלכנו בטל מחשבות שונאינו
- : אבינו מלכנו הפר עצת אויבינו
- : אבינו מלכנו בלה כל צר ומשטין מעלינו

עשרת ימי תשובה

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כָּלֵה דָבָר וְחָרַב וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִירָה
וּמִנְפָּח מִבְּנֵי בְרִיתְךָ ;

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מִנַּע מַגְפָּה מִנְחַלְתֶּךָ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכוּר כִּי עַפְרָא אֲנַחְנוּ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מַחֹל לָנוּ וְסִלַּח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ קָרַע רוּעַ גִּזְרֵי דֵינֵנוּ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מַחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂטָרֵי חֻבוֹתֵינוּ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מַחָה וְהֵעֵכֶר פִּשְׁעֵינוּ מִנְּגַד עֵינֶיךָ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ סָתַמְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכְּלָה :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מַחִילָה וְסִלִּיחָה :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר נְאוּלָה וְיִשׁוּעָה :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הִצְמִיחַ לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְוֹב :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הִרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ וְהִרַם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ תְּחַזְּרֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנֵנוּ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ :

תפלת

תפלת מנחה ערב ראש חדש

אומרים שמע קולי כמו בבקשות : ובערב ראש השנה אומרים אלהי אל חדיניי במקום שמע קולי : למנצח כמו במנחה : קדיש לעילא ואם חל ראש חדש יום א' אומרים אל ארך אפים

ומציאין ס"ה אומרים גדלו כמו בשחרית :

ויחל מִשֵׁה אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ויאמר לְמַדֵּה יְהוָה
 יִדְרֶה אִפְּךָ בְּעַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבִיד חֲזָקָה : לְמַה יֹּאמְרוּ מִצְרַיִם
 לֵאמֹר בָּדְעָה הוֹצֵיאֵם לְהַרְגֵם אֹתָם כְּהַרְגִים וּלְכַלְתֵּם
 מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה שׁוֹב מִחֲרוֹן אִפְּךָ וְהִנַּחֵם עַל־הָרַעָה
 לְעַמְּךָ : זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וְהִדְבַּר אֱלֹהִים אַרְבֵּה אֶת־
 זַרְעֲכֶם כְּכֹכְבֵי שָׁמַיִם וְכֹל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
 אֵתָן לְזַרְעֲכֶם וְנַחֲלוּ לָעָלָם : וַיִּנַּחֵם יְהוָה עַל־הָרַעָה
 אֲשֶׁר דִּבַּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ : לֹי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל
 מִשֵּׁה פֶסֶל־לֶךָ שְׁנֵי לַחַת אַבְנִים כְּרֵאשִׁימִים וְכַתְּבֵתִי
 עַל־הַלַּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָוִי עַל־הַלַּחַת
 הַרְאשִׁימִים אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ : וְהָיָה נִכּוֹן לְבַקֵּר
 וְעֵלִית בְּבִקְרֵי אֱלֹהֵי הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל־רֹאשׁ
 הָהָר : וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךָ וְגַם־אִישׁ אֱלֹהִים בְּכֹל־
 הָהָר גַּם־הַצֵּאן וְהַבִּקְרֵי אֱלֹהֵינוּ אֶל־מִוֶּלֶת הָהָר הַהוּא :
 וַיִּפְסַל שְׁנֵי לַחַת יִשְׂרָאֵל

כ ט ד 4 29 אבנים

ערב ראש חודש

אֲבָנִים כְּרֵאשֵׁינִים וַיִּשְׁכַּם מִשָּׁה בִּבְקָר וַיַּעַל אֶל־
 הַר סִינַי כִּי־אֵשׁ צְוָה יְהוָה אֲתָנוּ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֶחֶת
 אֲבָנִים : וַיִּדְד יְהוָה בְּעֵינָיו וַיִּתְּצֵב עַמּוֹ שָׁם
 וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה : וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא
 יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד
 וְאֱמֶת : לָצַד חֶסֶד לְאֵלִפִּים נִשְׂאָה עֵינָיו וּמִשְׁעַ
 וְחִטָּאָה וַתִּקָּה לֹא יִנְקָה פֶקֶד עֵינָיו אֲבוֹת עַל־בָּנִים
 וְעַל־בָּנֵי בָנִים עַל־שֵׁשׁ וְעַל רִבְעִים : וַיִּמְדַּר
 מִשָּׁה וַיִּקְד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה : וַיֹּאמֶר אִם־נָתַתְּמָצְאוֹתַי
 חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְיָ־נֹכַח אֲדֹנָי בִּקְרַבְנוּ כִּי עִם־
 קִשְׁרֵי עֶרְפָּה הוּא וּסְלַחֲתָ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאוֹתֵנוּ
 וּנְחַלְתֵּנוּ : וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִי פֶרֶת פְּרִית נֹדֵד בְּלִי
 עֶמֶף אַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־תִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
 וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאִהָ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אֲתוּרָה בִּקְרַבּוֹ אֶת־
 מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי נֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ :

ואין אוסרים קודם עם כל ר"ח ביום אי אומרים :

קְבוּ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְיָ אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ
 כְּחַלְמִים : אִזְיִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אִזְיִאמְרוּ
 בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יִלְעָשׂוֹת עִם אֱלֹהִים : הַגְּדִיל יִלְעָשׂוֹת עִמָּנוּ
 הֵינּוּ שְׂמֵחִים שׁוֹכֵה יְיָ אֶת־שְׁבִיתֵנוּ כְּאִפְיָקִים בְּנֹגֵב :
 הַזֹּרְעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ : הַלֹּף יִלֵּךְ וּבִכְהָ נִשְׂא
 מִשֶּׁךְ הַזֹּרֵעַ בֹּאֵיבָא בְּרִנָּה נִשְׂא אֶלְמָתוֹ :

ואם

תום לא ומומים יענך : תחור כך אמרו העמידה כמו במנחת : יש מקומות שנהגין
אבינו מלכתנו אחר העמידה :

על ידי רחמי הרבים סלח לנו אבינו כי ברוב
אולתנו שצינו מחול לנו מלכנו כי רבו עונינו :
אל ארך אפים אתה ודרך תשובה לנו הורית
גדולת רחמיך וחסדיך תזכר היום לזרע ידיך :
תפן אלנו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים
בתחנון ובתפלה נקדם כמו שהורעת לעניו מקרם :
ומחרון אפה תשוב כמו בתורתך כתוב : ובצל
כנפיה נחסה ונתלונן כיום וירד בענון תעבור על
פשע ותמחול אשם כיום ויתיצב עמו שם תאזן
שוע ותקשיב ברצון מאמר כיום ויקרא בשם יי
ושם נאמר :

כפי שהשליח צבור אומר ויעבור נהני לומר אל רחום שמך אל חנון שמך אל ארך
אפים שמך ילא רחמים שמך בנו נקרא שמך וי עשה למען שמך בעבור שמך
בקראי ענני להי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע חפתי ואני חפתי לך ה' עת רצון
אלהים ברוב חסדך ענני באמת ישעך ענני בעת ובעונה הזאת :

ועבר יי על פניו ויקרא יי אל רחום ותנון ארך
אפים ורב חסד ואמת : בצר חסד לאלפים
גשה עון ופשע וחטאה ונקדה : וסלחת לעונינו
ולחטאתנו ונחלתנו :

רחמני אדבר לן קיימיה דאברהם רחמני
בדיל ויעבור :

רחמני אדבר לן קיימיה דיצחק עקידא בו

רחמני

ערב ראש חודש

רל

נו
נו
נו
נו
נו
נו
נו
נו
נו

רחמנא סעיד וסמיה הוי לן
 רחמנא עביר עמנא אתא לטב
 רחמנא פתח שמיא לצלותין
 רחמנא צלותנא קבל ברעוא
 רחמנא קבל צלותין ובעותין בעידן עקתין
 רחמנא רחס על נשמתין
 רחמנא שתא טבתא איתי עלן
 רחמנא תוב מרוגזך
 רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמך

אופרים אנשי אמנה אל מלך תמהנו כמו בשחרית :

וכשחטאו ישראל במדבר עמד משה בתפלה
 לפניך ובקש רחמים על עמך ישראל
 וכך אמר בתפלתו סלח נא לעון העם הזה כגדר
 חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה :
 אף אתה השיבות לו כדרכי טובך בשורתו וחנתו
 ואמרת לו סלחתי כדברך :

דניאל איש חמדות אמר לפניך הטה אלהי אנך
 ושמע פקח עיניך וראה שממתינו והעיר אשר
 נקרא שמה עליה כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים
 תחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים : אדני שמעה
 אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה
 אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : ולירושלם

עירך

ערב ראש חדש

עִירַךְ אִמְרַת לָהּ • הִנְנִי נִשְׁפָּט אֹתְךָ עַל אֲמִידָךְ לֹא
חָטָאתִי אֲנִי בּוֹשָׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינִי • תִּבְלַמְנוּ בַּעֲוֹתֵינוּ אֵין
לָנוּ פֶה לְהִשְׁבִּיב וְלֹא מִצַּח לְהִרִים רֹאשׁ :

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עֵם • בּוֹשָׁנוּ מִכָּל גּוֹי • גָּלָה מִמֶּנּוּ מִשׁוֹשׁ
דָּוָה לִבְנוֹ בַּחֲטָאֵינוּ • הִחַבֵּל אֵיִינוּ וְנִפְרָעָה
פְּאִרְנוּ • זָבַל מִקִּדְשֵׁנוּ • חָרַב בְּעוֹנֵנוּ • טִדְדַחְנוּ הִיחָה
לְשִׁמָּה • יוֹפִי אֲדַמְתָּנוּ לְזָרִים • כּוֹחֵנוּ לְנֹכְרִים • וְעַדִּין לֹא
שָׁבָנוּ מִתְעִיִּיתָנוּ וְהִיאֵךְ נַעֲזִי פָּנֵינוּ זִנְקִשָׁה עֲרֵפְנוּ • לֹאמַר
לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חָטָאנוּ : אֲבָל חָטָאנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ :

אֲשַׁמְנוּ בְּאוֹמְרוֹ וּבְפוֹעַל • בּוֹיְנוּ חוֹק לְמַעוֹל מַעַל :
גָּעַלְנוּ מִשְׁפָּט וְצִדִּיק • יִדְכֵינוּ בְּמִשׁוֹכֶת
חֲדָק : הִפְרָנוּ בְּרִית וְחוֹק • וְהִרְפִּינוּ פֶּשַׁע לְבַלִּי חוֹק :
זָנַחְנוּ טוֹב הוֹרִית • חֲרָשְׁנוּ רַע שְׁנֵאתָ : טָפְלָנוּ שִׁקָּר
וּמְרָמָה • יַעֲצָנוּ אֵין וְאִשְׁמָה : כָּלֵינוּ שָׁנִינוּ בְּהַבִּלִּי הָעוֹלָם
לֹא זָכַרְנוּ כִּי תִבְיָאנוּ בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל נַעֲלָם : מֵאִסְנוּ
מוֹסֵר הִדְעַת נֹאֲלָנוּ מִחֲכָמָה וּמִדַּעַת : סָרְנוּ מִמִּשְׁפָּטֵי
צְדָקָה • עֲזַבְנוּ אוֹרְחוֹת חֲקִיךָ : פָּגַעְנוּ אֵל כָּל חֲמֻדוֹתֵינוּ
צָלְלָנוּ בְּמַצּוֹלוֹת תְּאוֹתֵנוּ : קִפְצָנוּ פִּי חֲכָמִים מִהוֹכִיחַ
רָחַב פִּינוּ בְּנִיב עוֹלָה יִצְרִיחַ : שׁוֹכְבָנוּ מִשׁוֹכְהַ נִצְחַת
תַּעֲכָנוּ כָּל אִישׁ תּוֹכַחַת : וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא
עֲלֵינוּ כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ וְאַנַּחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

לְעֵינֵינוּ

עַרְבֵי רֵאשִׁי חֹדֶשׁ רָלָא

לְעֵינֵינוּ עֵשְׂקוּ עַמְלֵינוּ מִמוֹשֶׁךְ וּמִוֶּרֶט מִפָּנֵינוּ נָתַנוּ
 עוֹלָם עֲלֵינוּ סִבְלָנוּ עַל שִׁכְמֵנוּ עֲבָדִים
 מְשֻׁלֵּי בָנוּ פֹרְקֵי אֵין מִידָם צְרוּת רַבּוֹת סִכְבוּנוּ
 קְרֵאנוּךְ יי אֱלֹהֵינוּ רַחֲמֵיךָ מִפָּנֵינוּ בְּעוֹנֵינוּ מֵאַחֲרֵיךָ
 תַּעֲזֵנוּ כִּצְאוֹ וְאֲבָדְנוּ וְעַדִּין לֹא שִׁבְנוּ מִתַּעֲיִיתָנוּ וְהֵי אֵיךְ
 נַעֲזֵ פָנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ לֹמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ:
 אֲבָל חָטָאנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ
 גָּזְלָנוּ דְּבַרְנוּ חֹפִי הַעֲוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ
 זָדְנוּ חָמְסָנוּ טַפְלָנוּ שָׁקֵר יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רַעוֹת
 כּוֹבְנוּ לְצַנוּ מְרִדְנוּ נֹאצְנוּ סָרְדְנוּ עוֹיְנוּ
 פִּשְׁעֵנוּ צָרְדְנוּ קִשְׁנוּ עוֹרָךְ רִשְׁעֵנוּ שַׁחַתְנוּ תַּעֲבָנוּ
 תַּעֲזֵנוּ וְתַעֲתַעְנוּ וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
 הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה לָנוּ וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא
 עֲלֵינוּ כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:
 חָטָאנוּ צוּרְנוּ סִלַּח לָנוּ וְצַרְנוּ שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יי
 אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד: יי הוּא הָאֱלֹהִים יי הוּא
 הָאֱלֹהִים: אֲרֵאֵלֵי מַעֲלֵה אוֹמְרִים יי אֲדִנְנוּ בַּחֲרֵי סְגֻלָּה
 עוֹנִים וְאוֹמְרִים יי הוּא הָאֱלֹהִים: גִּלְגְּלֵי מַעֲלֵה אוֹמְרִים
 יי אֲדִנְנוּ דְּגִלְגְּלֵי סְגֻלָּה עוֹנִים וְאוֹמְרִים יי הוּא
 הָאֱלֹהִים: יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ לְעֵלְמָוְעַד:
 בְּטָרָם שְׁחָקִים וְאַרְקִים נִמְתַּחוּ יי מֶלֶךְ וְעַד לֹא
 מְאוֹרוֹת

ערב ראש חודש

מארות זרחו: "מלך" והארץ כבגד תבלה ושמים
 כעשן נמלחו: "ימלך לעלם ועד": "מלך ועד לא עשה
 ארץ וחוצות: "מלך" ובהכינו יצורים עלי ארצות
 "מלך" ועת יקבץ נפוצים מארבע נפוצות: "ימלך
 לעלם ועד": "מלך מיוחד באהיה אשר אהיה הוא
 היה והוא הוה והוא יהיה הוא ממית ומחיה לפניו לא
 נוצר אל ואחריו לא יהיה:

ענגו אלהי אברהם ענגו: ענגו העונה בעת רצון
 ענגו: ענגו ופחד יצחק ענגו: ענגו העונה בעת
 צדקה ענגו: ענגו אביר יעקב ענגו: ענגו העונה
 בעת רחמים ענגו: ענגו מגן דוד ענגו: ענגו אלהי
 המרכבה ענגו: ענגו רחום וחנון ענגו:

" עשה למען שמך וחוסרה על ישראל עמך:
 " עשה למען אזרח תמימך
 " עשה למען נעקד באולמך
 " עשה למען נענה בסלם ממרומך
 " עשה למען אסיר תקותך
 " עשה למען נאמן בכל ביתך
 " עשה למען מכהן באוריך ותמך
 " עשה למען זך מקנא לשמך
 " עשה למען נעים זמירותיך
 " עשה למען מלך בנה בית לשמך

ערב ראש חודש רלב

עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים וְשָׂרוּפִים עַל יְחֹד קְדוֹשֶׁת שְׁמֶךָ
וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

דְּעִנִּי לְעַנִּי עֵינַיִן • דְּעִנִּי לְעִשְׂקִי עֵינַיִן • דְּעִנִּי לְתַבִּירִי
לְבַא עֵינַיִן • דְּעִנִּי לְשִׁפְלֵי דְעֵתָא עֵינַיִן • דְּעִנִּי
לְמַכִּיבֵי רוּחָא עֵינַיִן • דְּעִנִּי לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר
הַמְרִיָּה עֵינַיִן • דְּעִנִּי לְיִצְחָק עַל גְּבִי מִדְּבַחַא עֵינַיִן • דְּעִנִּי
לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל עֵינַיִן • דְּעִנִּי לְיוֹסֵף בְּבֵית אֲסִירֵי עֵינַיִן •
דְּעִנִּי לְמֹשֶׁה וְאַבְוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף עֵינַיִן • דְּעִנִּי לְאַהֲרֹן
בְּמַחֲתֵה עֵינַיִן • דְּעִנִּי לְפִנְחָס בְּשִׁטִּים עֵינַיִן • דְּעִנִּי
לְיִהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָּל עֵינַיִן • דְּעִנִּי לְעֹלֵי בְרַמָּה עֵינַיִן • דְּעִנִּי
לְשִׁמְוֵאל בְּמַצְפֵּה עֵינַיִן • דְּעִנִּי לְדָוִד וּלְשַׁלְמֹה בְּנוֹ
בֵּירוּשָׁלַם עֵינַיִן • דְּעִנִּי לְאַלְיָהוּ בְּהַר הַכְּרֵמֶל עֵינַיִן • דְּעִנִּי
לְאַלְיִשֶׁעַ בֵּירוּחוֹ עֵינַיִן • דְּעִנִּי לְחֻזְקֵיהוּ בְּחִלּוֹתוֹ עֵינַיִן •
דְּעִנִּי לְיוֹנָה בְּמַעֵי הַדָּגָה עֵינַיִן • דְּעִנִּי לְחַנְנִיָּה מִשְׂאֵל
וְעֹזְרִיָּה בְּנוֹ אֶתְרוֹן נוֹרָא יְקִידָתָא עֵינַיִן • דְּעִנִּי לְדַנְיָאֵל
בְּגוֹבַא דְאַרְיוֹתָא עֵינַיִן • דְּעִנִּי לְמַרְדֵּכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן
הַבְּיָדָה עֵינַיִן • דְּעִנִּי לְעֹזְרָא בְּגוֹלָה עֵינַיִן • דְּעִנִּי לְחוּנִי
בְּמַעַגְל עֵינַיִן • דְּעִנִּי לְצַדִּיקֵי וְחַסִּידֵי וְתַמִּימֵי דִּי בְּכָל דֵּר
וְדֵר עֵינַיִן וְרַחֲמֵנָא עֵינַיִן • רַחֲמֵנָא שׁוּיֵב • רַחֲמֵנָא פְּרוּק •
רַחֲמֵנָא דִּתְמָלֵי רַחֲמִין רַחֲסַ עֲלֵנָא • וְעַל כָּל אַנְשֵׁי
בֵּיתָנָא • וּמַחְשׁוּבָא לְנַהוּרָא אֶפְקִינָן • בְּדִיל שְׁמֶךָ רַבָּא :

אלהינו

עֲרֵב רֵאשֵׁי חֹדֶשׁ

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ בְּרִצּוֹן :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים אֵל תִּאבְדֵנוּ בְּאוֹרֵךְ גְּלוּתֵנוּ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים אַבְדֵ כָל הַקָּמִים עֲלֵינוּ לְרַעָה :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים בְּרִיתְךָ זְכוֹר וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים בִּרְךָ אֶת לַחֲמֵנוּ וְאֶת מִימֵינוּ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים בְּשִׁרְנוּ בִשְׁוֹרוֹת טוֹבוֹת :
אֵשׁ בִּטֵּל מֵעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת זָרְעוֹת :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים גְּזוֹר עֲלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים גִּלְהַב כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עֲלֵינוּ מִהֲרָה :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים דִּרְשָׁנוּךְ הַפְּצֵא לָנוּ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים דְּרוֹשׁ דְּמֵינוּ מִיַּד קָמֵינוּ :
אֵשׁ הַעֲתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם כְּתַפְּלֵתֵנוּ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וְאֵל תְּכַיֵּשְׁנוּ מִשְׁבָּרֵנוּ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּנְקַדְרָא וְאֶתָּה תַעֲנֵנוּ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חֲמוּל עֲלֵינוּ וְעַל טַפְּנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים טַהֲרֵנוּ מֵעוֹנֵינוּ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יְהוֹמוּ נְאֻחַתְךָ עֲלֵינוּ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים כְּבוֹשׁ אֶת כּוֹבֵשֵׁינוּ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים כָּלָה אֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים לַחֵץ אֶת לִוְחֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ

אלהינו שבשמים להם את לוחמינו
 אלהינו שבשמים משאלות לבנו לטובה
 אלהינו שבשמים נקום את נקמתנו
 אלהינו שבשמים סמוך את נפלתנו
 אלהינו שבשמים ענה את עתרתנו
 אלהינו שבשמים פדנו מידי אויבינו
 אלהינו שבשמים צוה אתנו ברכותיה
 אלהינו שבשמים צוה אתנו ישועתיה
 אלהינו שבשמים צדקנו במשפטיה
 אלהינו שבשמים קרב לנו קץ הגאולה
 אלהינו שבשמים קרב לנו יום הישועה
 אלהינו שבשמים קרבנו לעבודתה
 אלהינו שבשמים ריבה ריבנו וגאלנו
 אלהינו שבשמים ראה בעוני עמך ישראל
 אלהינו שבשמים רפא חולי עמך ישראל
 אלהינו שבשמים ראה בדוחק השעה
 אלהינו שבשמים שעה את שועתנו
 אלהינו שבשמים שית שלום בנינו
 אלהינו שבשמים שית שלוח בארמנותינו
 אלהינו שבשמים תן חיים ושלום למלך ארוננו
 אלהינו שבשמים תן בלב רחמנות להיטיב אלינו
 אלהינו שבשמים תן שלום בארץ

עֹדֵב רֹאשׁ חָדִישׁ

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן שְׁלוֹם (בְּמַלְכוּת) בְּמַדִּינַת הַיָּאֵן׃
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן שְׁבַע בְּעוֹלָמְךָ׃
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן טָל וּמָטָר לְבְרָכָה בְּעֵתוֹ
בְּאַרְצֵךְ׃

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן זֶרַע לְזֶרַע וְלֶחֶם לְאוֹכְלֵי
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן לֶחֶם לְפִי הַטָּף׃
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תִּכְוֶן תִּפְלֵהֵנוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ׃
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה עֲשֵׂה
עִמָּנוּ אוֹת לְיִשׁוּעָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת
לְרַחֲמִים יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְיִבּוֹשׁוּ יַחַז אוֹיְבֵינוּ וְיִבְלַטוּ׃
כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנַחַמְתָּנוּ׃

עֲזַרְא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי בִשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי
לְהַרִים אֱלֹהֵי פָנַי אֵלֶיךָ כִּי עֲזַרְתָּנוּ רַבּוֹ לְמַעַל
רֹאשׁ וְאַשְׁמַתָּנוּ גְדֻלָּה עַד לַשְׁמַיִם׃ וְאַתָּה אֱלֹהֵי
סְלִיחוֹת חֲנוּן וְרַחוּם אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וְלֹא עֲזַבְתָּם׃
אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבֵינוּ אֵל תִּטְשֵׁנוּ מַלְכֵנוּ וְאֵל
תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּל־
בְּגִלוֹתֵינוּ וְקָיִים לָנוּ " אֱלֹהֵינוּ אֵת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ
עַל יְדֵי יְרֵמְיָה חוֹזֵק בְּאִמּוֹר בְּיָמֵי הַהֵם וּבַעֲתָהּ הִיא
נָאִם " יִבְקֶשׁ אֵת עֵזֶן יִשְׂרָאֵל וְאֵינָנוּ וְאַתָּה חַטָּאת יְהוּדָה
וְלֹא תִמְצָאנָהּ כִּי אֶסְלַח לְאִשֶּׁר אֲשָׂאִיר׃ וְאֵל יַעֲכֵב
לְפָנֶיךָ

לפניך כל חטא ועון את תפלתנו ומחול וסלח לכל
עונותינו כי אל טוב וסלח אתה :

אל ארך אפיים אתה וגו' רחום וחנון וגו'

קב תפלה לעני כי יעטה ולפני יי ישפך שיחו :
שמעה תפלתתי ושועתי ייך תבוא : אל
תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אונה ביום
אקרא מהר ענני : כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד
נחרו : הופה בעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל
לחמי : מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי : דמיתי
לקאת מדבר היותי ככוס חרבות : שקדתי ואהיה
כצפור בודד על גג : כל היום חרפוני אויבי מהוללי
בי נשבעו : בי אפר כלחם אכלתי ושקוי בכי
מסכתי : מפני זעמך וקצףך כי נשאתני ותשליכני :
ימי בצל נטוי ואני כעשב איבש : ואתה יי לעולם
תשב וזכרך לדר ודר : אתה תקום תרחם ציון
כי עת לחננה כי בא מועד : כי רצו עבדיך ארת
אבניה : ואת עפרה יחוננו : ויראו גוים את שם יי
וכל מלכי הארץ את כבודך : כי בנה יי ציון נראה
כבודו : פנה אל תפלת הערער ולא בזה את
תפלתם : תכתב זאת לדר אחרון ועם נברא
יהלליה : כי השקה ממרום קרשו יי משמים אל
ארץ הביט : לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה :

שבת בשלח

לספר בציון שם"י ותהלתו בירושלם: בהקבץ
עמים יחדו וממלכות לעבד את יי: ענה בדרך
כחי קצרימי: אמר אלי אל תעלני בחצייס בדור
דורים שנותיק: לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך
שמים: המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבנר יבלו
כלבושת חליפם ויחלפו: ואתה הוא ושנותיק לא
יתמו: בני עבדיך ישכנו ורעם לפניך יכון:

שבוע שחל בו פרשה בשלח אומרים שירה זה ער כי אני יירומאך

ויזע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים
וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים:
וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה
עבדו:

פ

או ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה
ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבורמה בים: עזי חמרת יה ויהירלי
לישועה זה אל יואגורו: אלהי
אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה
שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף: תהטת יכסימו ירדו במצולת
כמו אבן: ימינה יהוה נאדרי פכת ימינה
יהוה תרעין אויב: וברב גאונך תהרס

קמ"ד

שבת בשלח דלה

תשלח חרונה יאכלמו בקש: וברוח	קמיה
נצבו כמו נד	אפיה נערמהים
אמר קפאו תהמת בל בים:	גולים
אחלק שלל תמלאמו	אויב ארדה אשיג
גשפת אריק חרביתו רישמו די:	נפשי
צללו בעופרת במים	ברוחה כסמיו
מי נורא תהלה עשה	מכמה נאדר בקדש
נחית נטית ימנה תכלעמו ארץ:	פלא:
נהלת בעזה אלגוה	בחסדה עם זו נאלת
חיל שמעו עמים ירוזוק	קדשה:
אז נבהלו אלופי	אחזי שבי פלשת:
נמנו אילי מואב יאחזמו רעד	ארום
תפל עליהם אימתה	כל ישבי מנען:
עד יעבר עמך יהוה	בגדל זרועה ידמו כאבן
מכון תבאמו ותטעמו בהר נחלתך	עד יעבר עמך יהוה
מקדש ארני כוננו	קנית:
כי יהוה ימלך לעלסועד:	לשבתה פעלת יהוה
בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם	ידיה:
אתמי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים:	בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם

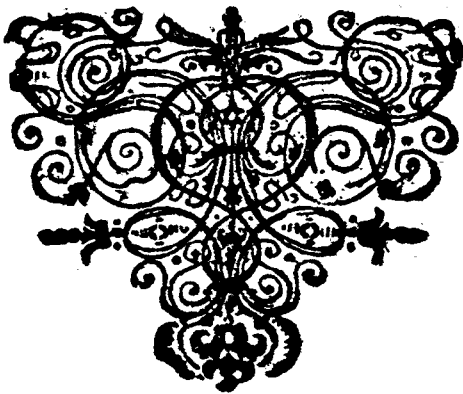
פ

ל 1 3 30 והקח

שפת צלחה

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את־התוף
בִּידָהּ וּתְצַאן כָּל־הַנְּשִׁים אַחֲרֶיהָ בַּתַּפִּים
וּבַמַּחֲלָת: וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי־גָאֵה גָאֵה
סוּס וּרְכַבּוּ רַמָּה בַּיָּם: ׀ וַיַּפַּע מֹשֶׁה אֶת־
יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַר־שׁוּר וַיִּלְכְּנוּ
שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם: וַיָּבֹאוּ
מִדְתָּרָה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמִּדְבָּרָה כִּי מִרְיָם הָם
עֲלֵיָן קָרָא שְׁמָהּ מִרְיָה: וַיִּלְכְּנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵאמֹר
כִּי־נִשְׁתַּחֲוֶה: וַיִּצַּעַק אֶל־יְהוָה וַיֹּרְחוּ יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ
אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם
נִסְהוּ: וַיֹּאמְרוּ אִם־יִשְׁמַע תִּשְׁמַע לְקוֹלִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְרִי־יִשָּׂר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־
חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בַּמִּצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים
עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֵה:

הם התפלה לאל שוכן מעונה:

לוח לשמונים שנים

י	תקח	ג	התפח
א	תקט	יג	תפט
ך	תקי	ז	תצ
ה	תקיא	י	תצא
א	תקיב	א	תצב
ע	תקיג	ו	תצג
ז	תקיד	יב	תצד
ג	תקטו	ג	תצה
יג	תקיו	ו	תצו
ו	תקיו	יא	תצו
יב	תקיוח	ה	תצח
ג	תקיט	ט	תצט
ז	תקכ	ו	תק
יב	תקכא	ה	תקא
ג	תקכב	ט	תקב
ו	תקכג	ו	תקג
יא	תקכד	ה	תקד
ה	תקכה	ח	תקה
ה	תקכו	ב	תקו
יא	תקכו	ד	תקז

ל ד 4 30 תקכח

רוח לשמונים שנים

יא	תקמח	ה	תקכח
ה	תקמט	ה	תקכט
ב	תקנ	ב	תקל
יא	תקנא	ה	תקלא
ה	תקנב	ח	תקלב
א	תקנג	א	תקלג
יד	תקנד	ז	תקלד
ה	תקנה	י	תקלה
ח	תקנו	א	תקלו
ב	תקנז	יד	תקלז
ד	תקנח	ד	תקלח
י	תקנט	ג	תקלט
א	תקס	יג	תקמ
ז	תקסא	ו	תקמא
י	תקסב	ה	תקמב
א	תקסג	ט	תקמג
ו	תקכד	ו	תקמד
יב	תקסה	ה	תקמה
ג	תקסו	ט	תקמו
יג	תקסז	ו	תקמז

א בש"ה

א בשה פשוטה ימיה שנה ושבתותיה נ' וזה סדרה :

והוא ר'ה יום בו ויום ג ימיו שלשים * צום גדליה יום ד ג בו * וילך וכו' *
 צום כפור יום ד י בו * האוינו יג בו * סוכות יום כ טו בו * ערבה
 יום א כא בו * ש'ע יום ב ככו בו * שמחה תורה וזאת הברכה יום ג כג בו
 שבת בראשית כו בו :

ג דימיו ל * נח ד בו * לך לך יא בו * וירא יח בו * חיי שרה
 כה בו :

הוימיו ל * תולדות יצחק ב בו * וצא ט בו * וישלח יו בו * וישב
 כנ בו * חנוכה יום ב כה בו :

ו א ימיו כט * מקץ בו כיום * ויגש ז בו * צום סכת יום ג י בו * ויחי
 יד בו * שמות כא בו * וארא כח בו :

יום כ ימיו ל * באו בו * בשלח יג בו * ר'ה לאילנות יום ב טו בו יתרו
 כ בו * משפטים שבת שקלים כו בו :

ג דימיו כט * תרומה ד בו * הצוה שבת זכור יא בו * צום אסתר יום כ
 יג בו * פורים יום ג יד בו * תשא שבת פרה יח בו * ויקהל ופקודי
 שבת החדש כה בו :

יום ה ימיו ל * ויקרא ג בו * צו י בו * פסח יום ה טו בו * שמיני
 כד בו :

ז וימיו כט * תוריע ומצורע בו ביום * אחרי מות וקדושים ח בו *
 פסח שני יום ו יד בו * אמור טו בו * לג' לעומר יום ג יח בו כהר ובחוקתי
 ככ בו * במדבר כט בו :

יום א ימיו ל * שבועות יום ו ו בו * נשא לא' י בו * כהעלותך לא' י
 ולח' ל נשא יד בו * שלח לא' י ולח' ל כהעלותך כא בו * קרח לא' י
 ולח' ל שלח כה בו :

ב ג ימיו כט * חקת לא' י ולח' ל קרח ה בו * בלק לא' י ולח' ל חקת ובלק
 יכ בו * צום חמז יום ה יז בו * פינחס יט בו * מטת ומסעי כו בו :

יום ד ימיו ל * דברים ד בו * צום תשעה באב יום ה * ואתחנן יא בו *
 ט' ובאב יום ד * עקב יח בו * ראה כה בו :

הוימיו כט * שופטים ב בו * תצא ט בו * תבא יו בו * נצבים וילך
 כנ בו :

תשרי
 חשוון
 כסליו
 טבת
 שבט
 אדר
 ניסן
 אייר
 סיון
 תמוז
 אב
 אלול

ב בחג פשוטה ימיה שנה ושבתותיה נ' וזה סדרה :

והוא ראש השנה יום בו ויום ג ימיו ל * צום גדליה יום ד ג בו * וילך וכו' *
 בו * צום כפור יום ד י בו * האוינו יג בו * סוכות יום כ טו בו * ערבה יום
 א כא בו * שמיני עצרת יום ב ככו בו * שמחה תורה וזאת הברכה יום ג כג בו
 שבת בראשית כו בו :

ג דימיו כט * נח ד בו * לך לך יא בו * וירא יח בו * חיי שרה כה בו ;
 כסליו

תשרי
 חשוון

לוח

יום ה' ימיו כט' תולדות יצחק נבו' ויצא יבו' וישלח יבו' ושב כד בו חנוכה יום א כה בו :	כסליו
יום ו' ימיו כט' מקץ כבו' ויש ט' פג' צום סבת ימא יום' ויהו יו בו' שמות כג בו :	טבת
יום ז' ימיו ל' וארא בו ביום' בא חבו' בשלח טו בו' ראש השנה לאילנות בו ביום יתרו כב בו' משפטים שבת שקלים כט בו :	שבט
יום ח' ימיו כט' תרומה ובו' תצוה שבת זכור יג בו' צום אסתר מוקדם ליום' היא בו' פורים יום א יד בו' - תשא שבת פרה כ בו' ויקהל ופקודי שבת החדש כו בו :	אדר
יום ט' ימיו ל' ויקרא ה בו' צו יב בו' פסח יום ג מד בו' שמיני כו בו :	ניסן
יום י' ימיו כט' תזריע ומצורע נ בו' אחרי מות וקדושים י בו' פסח שני יום די ד' בו' אמר יז בו' לג' לעומר יום א יח בו' בהר ובחקושי כד בו :	אייר
יום יא' ימיו ל' במדבר כ בו' שבועות יום ד' בו' נשא ט בו' בהעלותך יבו' שלח כג בו :	סיון
יום יב' ימיו כט' קרח בו ביום' חקת ז בו' בלק יד בו' צום תמוז יום ג' ז בו' פינחס כא בו' מטות ומסעי כח בו :	תמוז
יום יג' ימיו ל' דברים ו בו' צום תשעה באב יום ג' ואתחנן יג בו' . טו באב יום ב' עקב כ בו' ראה כו בו :	אב
יום יד' ימיו כט' שופטים ד בו' תצא יא בו' תבואה יח בו' נצבים וילך כה בו :	אלול

ג' גבי' פשוטה ימיה שני' ושבתותיה' וזה סדרה :

חמא ראש השנה טו ג יום ג' ימיו ל' צום גדליה יום ה' ג בו' וילך ה בו' צום כפור יום ה' יבו' האזינו יכ בו' סוכות יום ג טו בו' ערבה יום ב' כא בו' שמיני עצרת יום ג כב בו' שמחה ראדה וזאת הקרבה יום ד כג בו' שבת בראשית כו בו :	תשרי
יום ו' ימיו כט' נח ג בו' לך לך יבו' וירא יז בו' חיי שרה כד בו :	חשון
יום ז' ימיו ל' תולדות יצחק נבו' ויצא ט' בו' וישלח יז בו' ושם כנ בו' חנוכה יום ב כה בו :	כסליו
יום ח' ימיו כט' מקץ בו ביום' ויש ז בו' צום סבת יום ג יז בו' ויהו יד בו' שמות כא בו' וארא מח בו :	טבת
יום ט' ימיו ל' באו בו' בשלח יג בו' ראש השנה לאילנות יום ב' טו בו' יתרו כ בו' משפטים שבת שקלים כו בו :	שבט
יום י' ימיו כט' תרומה ד בו' תצוה שבת זכור יא בו' צום אסתר יום כ יג בו' פורים יום ג יד בו' תשא שבת פרה יח בו' ויקהל ופקודי שבת החדש כה בו :	אדר

ניסן

שם ה' ימיו ל' ויקראנו בו צו יבו • פסח יום טוב בו • שמיני
 כד בו :
 וז' ימיו כט' תזיע ומצורע בו ביום • אחרי מות וקדושים ח בו • פסח
 שני חטו יד בו • אמור טוב בו • ל' לעומר יום ניה בו בהר ובחקותי כב
 צו • פסח כט בו :
 יום אימיו ל' שבועות יוסו בו • נשאל לא יבו • בהעלותך לא י
 ולח' ל' נשאי בו • שלח לא יולח' ל' כהעלותך כא בו • קרח לא י
 ולח' ל' שלח כה בו :
 כג ימיו כט' חקת לא יולח' ל' קרח ח בו • בלק לא יולח' ל' חקרת
 וכלקת בו צום חטו יסה ח בו • עתה פ יט בו • סמות ומסעי כו בו :
 יום ד ימיו ל' דברים ד בו • צום תשעה באב יום ה' • ואתחנן יא
 בו • טובאב יום ד' עקב יח בו • ראה כה בו :
 ה' ימיו כט' שופטים כ בו • תצאט בו • תכאז בו • נצבים וילך
 כ בו :

ניסן
 אייר
 סיון
 תמוז
 אב
 אלול

ד הש'א פשוטה ימיה שנ'ה ושבתותיה נ'א וזה סדרה :

והוא ראש השנה יום הווסו ימיו ל' האוינו בו • צום נדליה נדחה
 ליום א ד בו צום כפור יום ויבו • טוכות יום הטוב בו • ערבה יום ד כא
 בו שמיני עצרת יום בכ בו • שמחה תורה חאת הברכה יום טכ בו
 שבת בראשית כד בו :
 וז' ימיו ל' מח בו ביום • לך לך ח בו • ויראטנו בו • חיו שרה כב
 צו : תולדות יצחק כט בו :
 אב' ימיו ל' ויצאו בו • וישלח יבו • וישככ בו • חנוכה יום חסה
 בו • מקץ כו בו :
 ג ד ימיו כט' ויגד בו • צום שבת יוסו יבו • ויהו יא בו • שמת
 יח בו ואלא כה בו :
 יום ה' ימיו ל' באג בו • בשלח יבו • ראש השנה לאילנות יום הטו
 בו • יהרו יבו • משפטים כד בו :
 וז' ימיו כט' תרוסה שבת שקלים בו ביום • תצה שבת זכור ח בו • צום
 אסתר יום דינו בו • פורים יום ויד בו • תשאטו בו • ויקהל שברת
 פרה ככ בו • פקודי שבת החדש כט בו :
 יום א ימיו ל' : ויקראנו בו צו יד בו • פסח יום אטו בו • שמיני
 כח בו :
 בגימיו כט' תזיע ומצורע ה בו • אחרי מות וקדושים יב בו • פסח
 שני יום ביד בו • ל' לעומר יום ויה בו אמור יט בו • בהר ובחקותי כו בו :
 יום ד ימיו ל' במדבר ד בו • שבועות יום בו בו : נשאי בו •
 בהעלותך יח בו : שלח כה בו :

תשרי
 חשוון
 כסליו
 טבת
 שבט
 אדר
 ניסן
 אייר
 סיון

תמוז

לוח

תמוז ה'וימיוכט' קרח'נו - חקת'נו - בלק'נו - צום תמוז יום א
 וז'נו - פינחס'נו :
אב חסו' ימיו'ל - מכות ומסעי'נו כיום - דברים'נו - צום תשעה באב
 חסא' - ט' באב יוסו ואתחנן'נו כיום - עקב'נו - ראה'נו כט'נו :
אלול אבימיוכט' שופטים'נו - תצאינו'נו - תבא'נו - נצבים'נו כו'נו :

ה הכי' פשוטה ימיה שני' ושנתותיה נ' אוה סדרה :

תשרי והוא ראש השנה יום היום וימיו'ל - האוינו'נו - צום גדליה נדחה
 ליום א' ד'נו - צום כפור'נו - סוכות יוסה ט'נו - ערבה יוס'נו - כט'
 נו - ש'ע יוסה כ'נו שמה תורה וזאת הברכה יוס'נו כג'נו - שבת
 כראשית כד'נו :
חשוון וז'מיוכט' נח'נו כיום - לך'נו - וידאו'נו - היו שרה'נו כ'נו -
 תלדות יצחק כט'נו :
כסליו יוסא ימיו'ל ויצאונו וישלח'נו וישב'נו - חנוכה יוס'נו ד'נו
 נו מקץ כח'נו :
טבת כג' ימיו'ל כט' וינשה'נו - צום טבת יוסה י'נו - ויהיו'נו שמו'נו
 כו'נו ארא'נו כו'נו :
שבט יוס'נו ד' ימיו'ל - כא'נו - כשלח'נו - ראש השנה לאלנות יוס'נו
 טו'נו יתרו'נו - משפטים שבת שקלים כה'נו :
אדר ה'וימיו'ל כט' הרומה'נו - תצוה שבת זכור'נו - צום אסתר יוס'
 ד'נו פורים יוסה י'נו תשא'נו ויקהל ופקודי שבת פרה כג'נו :
ניסן יוס'נו ימיו'ל ויקרא שבת החדש'נו כיום - צוח'נו - פסח יוס'נו טו'
 נו - שמיני'לא' - כב'נו - תזריע ומצורע'נו לא' - ולח'ל' שמיני'כט'נו :
אייר אב' ימיו'ל כט' אחרי מות וקדושים לא' - ולח'ל' תזריע ומצורע'נו - כו'
 אמור לא' - ולח'ל' אחרי מות וקדושים יג'נו : פסח שני יוס'נו א' יד'נו
 לג' לעומר יוסה י'נו כה'נו לא' - ולח'ל' אמור'נו - בחקותי לא' -
 ולח'ל' בהר ובחקותי כו'נו :
סיון יוס'נו ג' ימיו'ל - במדבר'נו - שבועות יוס'נו או'נו - נשא'נו יכ'נו
 בהעלותך יט'נו - שלח'נו כו'נו :
תמוז ד'נו ימיו'ל כט' קרח'נו - חקת'נו - בלק'נו - צום תמוז נדחה ליום
 א' יח'נו - פינחס'נו כד'נו :
אב יוס'נו ימיו'ל - מטות ומסעי'נו - דברים'נו - צום תשעה באב
 נדחה ליום א' י'נו - טו' באב יוס'נו - ואתחנן'נו - עקב'נו כו'נו :
אלול ז'נו ימיו'ל כט' ראה'נו כיום - שופטים'נו - תצאי'נו - תבא'נו
 נו - נצבים'נו כו'נו :

ו זשיג פשוטה ימיה שנה ושבתותיה נ' אוה סדרה :

והוא ראש השנה יום ז ויום א ימיו ל' צום גדליה יום כ נבו האזינו
 ח בו צום כפור יום ב יבו סוכות יום ז טו בו ערבה יום ו כא בו
 ש' ע יום זכב בו שמחה תורה וואת הברכה יום א כג בו שבת בראשית
 כט בו :
 אב ימיו ל' נחובו לך לך יג בו וירא כ בו היי שרה
 כו בו :
 גד ימיו ל' תולדות יצחק ד בו ויצא יא בו וישלח יח בו חנוכה
 יום ז כה בו וישב בו ביום :
 הו ימיו כט מקץ כ בו ויגש ט בו צום טכת יום א יבו ויחיו
 בו שמות כג בו :
 יום ז ימיו ל' וארא בו ביום נא ח בו בשלח טו בו ראש השנה
 לאילנות בו ביום יחרו ככ בו משפטים שבת שקלים כט בו :
 אב ימיו כט תרומה ו בו תצוה שבת זכור יג בו צום אסתר טקדס
 ליום היא בו פורים יום א יד בו תשא שבת פרה כ בו ויקהל
 ופקודי שבת החדש כו בו :
 יום ג ימיו ל' ויקראה בו צויכ בו פסח יום ג טו בו שמיני
 כז בו :
 דה ימיו כט תוריע ומצורע נ בו אחרי מות וקדושים י בו פסח שני
 יום ד יד בו אמור יו בו ל' לעומר יום ו יח בו בהר ובחקותי כד בו :
 יום ו ימיו ל' במדבר כ בו שבועות יום ד ו בו נשא ט בו
 בהעלותך יו בו שלח כג בו :
 זא ימיו כט קרח בו ביום חקת ז בו בלקיד בו צום תמח יום
 ג יו בו פינחס כא בו מטות ומסעי כה בו :
 יום ב ימיו ל' דברים ו בו צום תשעה באב יום ג ואתחנן יג בו
 ט' באב יום ב עקב כ בו ראה כו בו :
 גד ימיו כט שופטים ד בו תצא יא בו תבאיח בו נצבים
 וילך כה בו :

תשרי
 חשוון
 כסליו
 טבת
 שבט
 אדר
 ניסן
 אייר
 סיון
 תמוז
 אב
 אלול

ז זח'א פשוטה ימיה שנה ושבתותיה נ' אוה סדרה :

והוא ראש השנה יום ז ויום א ימיו ל' צום גדליה יום כ נבו האזינו
 ח בו צום כפור יום ב יבו סוכות יום ז טו בו ערבה יום ו כא בו
 יום זכב בו שמחה תורה וואת הברכה יום א כג בו שבת בראשית
 כט בו :
 אב ימיו כט נחובו לך לך יג בו וירא כ בו היי שרה
 כו בו :
 יום ג ימיו כט תולדות יצחק ה בו ויצא יב בו וישלח יט בו חנוכה
 יום ו כה בו וישב כו בו :

טבת

תשרי
 חשוון
 כסליו

לח

אמר ימיו כט * סקך בו * צום שבת יום ג' * ראש השנה *
 ויהיה בו * שמות כה בו :
 יום הימיו ל * ואראנו בו * באי בו * ראש השנה לאילנות יום ה' *
 בו * בשלח יו בו * יתרוכר בו :
 וז ימיו כט * משפטים שבת שקלים בו ביום * תרומת שבת זכור בו *
 צום אסתר יום ה' בו * פורים יום ו' בו * הצוה בו בו * תשא
 שבת פרה ככ בו * ויקהל ופקודי שבת החדש כט בו :
 יום ימיו ל * ויקראו בו * צויד בו * פסח יום א' שבו : שמיני
 כח בו :
 בגימיו כט תוריע ומצורע ה בו אחרי מות וקדושים יב בו פסח שני
 יום כ יד בו לג' לעומר יום ו' בו אמר יט בו * בהר ובחוקת כו בו :
 יוסד ימיו ל כמכרד בו שבעות יום ב' בו נשאיא בו כהעלותך
 יח בו שלח כה בו :
 הו ימיו כט קח בו חקט בו בלק יו בו צום תמו יום א' יז בו
 פינתם כנ בו :
 יום ז ימיו ל ממות ומסעי בו ביום דברים ח בו צום תשעה באב
 יום א ואתחנן טו בו עקב ככ בו ראה כט בו :
 אב ימיו כט שופטים בו הצאינו בו תכא כ בו נצבים כז בו :

טבת
 שבט
 אדר
 ניסן
 אייר
 סיון
 תמוז
 אב
 אלול

ח בש"ז מעוברת ימיה שפ' הושבתותיה נ' הוה סדרה :

והוא ראש השנה יום כ ויום גימיו ל צום נדליה עם דגבו * וילך וט
 צום כפוד יום ד' בו * האונו יג בו * סוכות יום כ טו בו * ערקה יום
 אכא בו שמיני עזרת יום כ ככ בו שמחה תורה מאת הברכה יום ג
 כנ בו שבת בראשית כז בו :
 נד ימיו ל נח ד בו * לך לך יא בו ארא יח בו * חוי שררה
 כה בו :
 הו ימיו ל * תולדות יצחק כ בו * ויצא ט בו * ושלח יז בו * ושב כנ בו *
 חנוכה יום ב כה בו :
 זא ימיו כט * סקך בו ביום * ויגש ז בו * צום טבת יום ג' בו * ויהי
 יד בו : שמות כא בו * וארא כה בו :
 יום כ ימיו ל * באו בו * בשלח יג בו * ר' הלאילנות יום כ טו בו *
 יתרוכ בו * משפטים כז בו :
 ראשון נד ימיו ל * תרומה ד בו * הצוה יא בו : פורים קטן יום ג יד בו
 תשא יח בו * ויקהל שבת שקלים כה בו :
 שני הו ימיו כט : פקודי ב בו ויקרא שבת זכור ט בו * צום אסתר יום
 ד יג בו פורים יום ה יד בו : צו יו בו : שמיני שבת פרה כנ בו :
 יום ז ימיו ל * תוריע שבת החדש בו ביום : מצודע ח בו פסח יום ג
 טו בו אחרי מות לא יככ בו קדושים לא י ולח' ל אחרי מות כט בו :
 אייר

תשרי
 חשוון
 כסליו
 טבת
 שבט
 אדר
 אדר
 ניסן

לוח רמ

אם ימיו כט אמר לא יולח לקדושים בו כהר לא יולח לאסור
 יבנו לג' לשטר יום היה בו בהקתו לא יולח'ל בהר כבו בסדכר
 לא יולח'ל בהקתו כובו :
 יום נ ימיו ל נשא לא יולח'ל בסדכר הו שבעות יום או בו :
 בהעלותך לא יולח'ל נשאי בו שלח לא יולח'ל בהעלותך ים בו
 קרח לא יולח'ל שלח כובו :
 דה יסיוכט חקת לא יולח'ל קרחו בו בלק לא יולח'ל חקת יבו •
 פינחס לא יולח'ל בלק יבו צום תמו נדחה ליום איח בו מטות
 לא יולח'ל פינחס כד בו :
 יום נ ימיו ל מסעי לא יולח'ל מטות ומסעי כ בו דברים טבו •
 צום תשעה באב נדחה ליום איבו ט' באב חסו זאתה נק יבו :
 עקב כבו :
 גא ימיוכט ורה בו ביום שחמטים ז בו הצא יד בו תבא כבו :
 נצבים כה בו :

איר
 סין
 תמו
 אב
 אלול

ט גח'ה מעוברת ימיה שפ' נושבתותיה נ' דוה סדרה :

הוא ר'ה יום ב ויום נ ימיו ל צום גדליה יס דג בו וילך ובו :
 צום נפור יום ד יבו האזני יג בו סוכות יום כטו בו ערבה יום אכא בו
 שמיני עצרת יום ב כבו שמיחה ויורה וזאת המרכה יום ד כבו :
 שבת בראשית כבו :
 נד ימיוכט נח ד בו לך יא בו ויראה בו חיו שרה
 כה בו :
 יום ה ימיוכט תולדות יצחק נבו וצאי בו וישלח יבו וישב
 כד בו חנוכה יום אכה בו :
 חסו ימיוכט מקץ כבו ויגשו בו צום טבת יום איבו ויחי
 יו בו שמות כבו :
 יום ז ימיו ל וארא בו ביום באח בו בשלח טו בו ראש השנה לאילנות
 בו ביום יחרו כבו משפטים בט בו :
 ראשון אכ ימיו ל חרמה ו בו תצוה יג בו פורים קסן יום איד בו
 תשא כבו ויקהל שבת שקלים כבו :
 שני גד ימיוכט פקודי ד בו ויקרא שבת זכור יא בו צום אסתר יום
 כ יג בו פורים יום ג ד בו צו שנת פרה יח בו שמיני שבת החדש
 כה בו :
 יום ה ימיו ל חזרוע נ בד מצורע י בו פסח יום ה טו בו :
 אחריםות כד בו :
 ו ז ימיוכט קדושים כו כיום אמר ח בו פסח שני יום ויד בו :
 בהר טו בו לג' לעומר יום ניה בו בחוקתי כבו בסדכר כט בו :
 יום א ימיו ל שבעות יום ו ז בו נשא לא י בו בהעלותך לא י
 וילח'ל נשא יד בו שלח לא יולח'ל בהעלותך כא בו קרח לא י
 וילח'ל שלח כה בו :

תשרי
 חשו
 כסלו
 טבת
 שבט
 אדר
 אדר
 ניסן
 איר
 סין

לוח

ב ג ימיו כט חקת לא יולה ל קרה ה בו כלקלאי ולה ל חקת
 ובלק יב בו צום תמו יום ה יו בו פינחס יום בו ממות ומסעי בו בו :
 יום ד ימיו ל דברים ד בו צום השעה כאכיום ה ואתחנן יא בו :
 טז כאכיום ד עקב יח בו ראה כה בו :
 הו ימיו כט שופטים ב בו הצא ט בו תבא יו בו נצבים
 וילך כנ בו :

תמו
 אב
 אלול

י גכז מעוברת ימיה שפד ושבתחיה נהוה סדרה :

והוא ראש השנה יום גויום ד ימיו ל צום גדליה יום ה בו וילך
 ה בו צום כפור יום ה יו בו האוינו יב בו פוכות יום נ טו בו :
 ערבה יום ב כא בו ש'ע יום נככ בו שמחה תורה וואת הברכה יום ד
 כנ בו שבת כראשית בו בו :
 ד ה ימיו כט נחג בו לך יו בו ויראו בו חיושרה
 כד בו :
 יום ו ימיו ל תולדות יצחק ב בו ויצא ט בו וישלה יו בו וישב כנ
 בו חנוכה יום ב כה בו :
 זא ימיו כט מקץ בו כיום ויגש בו צום סכת יום ג יו וחיו יד בו :
 שמת כא בו וארא כה בו :
 יום ב ימיו ל כאו בו בשלה יג בו ראש השנה לאילנות יום ב טו בו
 יתרו כ בו משפטים כו בו :
 ראשון ג ד ימיו ל תרומה ד בו תצוה יא בו פורים קטן יום ג יד בו
 תשא יח בו ויקהל שבת שקלים כה בו :
 שני הו ימיו כט פקודי בו ויקרא שבת זכור טו בו צום אסתר יום ד
 ינ בו פורים יום ה יד בו צויו בו שמיני שבת פרה כנ בו :
 יום ו ימיו ל תוריע שבת החדש בו כיום מצורע ח בו פסח יום ונו
 בו אחרי מות לא יככ בו קדושים לא י ולה ל אחרי מות כט בו :
 א כ ימיו כט אמר לא י ולה ל קדושים ובו בהר לא י ולה ל
 אמר יג בו פסח שני יום א יד בו לנ לעומר יום ה יח בו בחקות
 לא י ולה ל בהר כ בו במדבר לא י ולה ל בחקותי כו בו :
 יום ג ימיו ל נשא לא י ולה ל כמדבר ה בו שבועות יום א ז בו :
 בהעלותך לא י ולה ל נשא יב בו שלח לא י ולה ל בהעלותך יט בו :
 קרח לא י ולה ל שלח כו בו :
 ד ה ימיו כט חקת לא י ולה ל קרח ג בו בלק לא י ולה ל חקת יו בו :
 פינחס לא י ולה ל בלק יו בו צום תמא נדחה ליום א ית בו מטות לא י
 ולה ל פינחס כד בו :
 יום ו ימיו ל מסעי לא י ולה ל מטות ומסעי ב בו דברים ט בו צום
 השעה כאכ נדחה ליום א י בו טו כאכ יום ו ואתחנן יו בו עקב כנ בו :
 זא ימיו כט ראה בו כיום שופטים ו בו תצא יד בו תבא כא בו
 נצבים כה בו :
 יא הש"ג

תשרי
 חשוון
 כסליו
 טבת
 שבט
 אדר
 אדר
 ניסן
 אייר
 סיון
 תמוז
 אב
 אלול

רמא לח

יא השיג מעוברת ימיה שפ"ה ושבתותיה נ"ה וזה סדרה:

והוא ר"ה יום הויום וימיו האזינוג בו צום גדליה נדחה ליום א ד בו
צום כפור יום זי בו סוכות יום ה טו בו ערבה יום ד כא בו ש"ע יום
ה כב בו שמחה תורה וואת הברכה יום ו כג בו שבת בראשית כד בו:
ו ז ימיו נח בו ביום לך לך ח בו וירא טו בו חיי שרה כב בו
תולדות יצחק כט בו:

א ב ימיו לויצא ו בו וישלח יג בו וישב כו בו חנוכה יום ה כה בו
מקץ כו בו:

ג ד ימיו כט ויגשד בו צום טבת יום ו י בו ויחי יא בו שמות יה בו
ואר"ה כה בו:

הסה ימיו לבא נ בו בשלח י בו ראש השנה לאילנות יום ה טו בו
יתרו יז בו משפטים כד בו:

ראשון וז ימיו לתומה בו ביום תצוה ה בו פורים קטן יום ו יר בו
חשא טו בו ויקהל כב בו פקודי שבת שקלים כט בו:

שני א ב ימיו כט וקרא ו בו צו שבת זכור יג בו צום אמתר סוקרם ליום
היא בו פורים יום א יד בו שמיני שבת פרה כ בו תזריע שבת החדש
כז בו:

יום ג ימיו למצורע ה בו אחריות יכ בו פסה יום ג טו בו קדושים
כו בו:

ד ה ימיו כט אמור נ בו כהרי בו פסה שני יום ד יר בו בהקותי יז בו
לג לעומר יום א יח בו במדבר כד בו:

יום ו ימיו לנשא בו שבועות יום ד ו בו בהעלותך טו בו שלח יז בו
קרח כז בו:

ז א ימיו כט חקת בו ביום נלקו בו פינחס יד בו צום תמוז יום ג יז בו
מטות נא בו מסעי כח בו:

יום ב ימיו לדברים בו צום תשעה באב יום ג בו ואתחנן יג בו ט"ו
באב יום ב עקב כ בו דאה כז בו:

ג ד ימיו כט שופטים ד בו תצא יא בו תבא יח בו נצבים וילך
כה בו:

תשרי

חשוון

כסליו

טבת

שבט

אדר

אדר

ניסן

אייר

סיון

תמוז

אב

אלול

יב החיא מעוברת ימיה שפ"ג ושבתותיה נ"ה וזה סדרה:

והוא ראש השנה יום ה ויום ו ימיו האזינוג בו צום גדליה נדחה ליום
א ד בו צום כפור יום זי בו סוכות יום ה טו בו ערבה יום ד כא בו ש"ע
יום ה כב בו שמחה תורה וואת הברכה יום ו כג בו שבת בראשית כד בו:
ו ז ימיו כט נח בו ביום לך לך ח בו וירא טו בו חיי שרה כב בו
תולדות יצחק כט בו:

יום א ימיו כט ויצא ו בו וישלח יד בו וישב יא בו חנוכה יום ה
כה בו מקץ כה בו:

תשרי

חשוון

כסליו

לא א י ז טבת

לוח

יום כ ימיו כט ויגשו בו צום טבת יום די בו ויהי יג בו שמות כ בו וארא כ בו :	טבת
יום ג ימיו ל בא ה בו בשלה יב בו ראש השנה לאילנות יום ג טו בו יתרו יט בו משפטים כו בו :	שבט
ראשון ד ה ימיו ל תרומה ג בו תצוה יבו פורים קטן ד יד בו תשא יבו ויקהל כד בו :	אדר
שני ו ז ימיו כט פקודי שבת שקלים בו ביום ויקרא שבת זכור ה בו צום אסתר יום ה יג בו פורים יום ו יד בו צו טו בו שמיני שבת פרה ככ בו תוריע שבת ההדש כט בו :	אדר
יום א ימיו ל מצורע ז בו אחרי מות יד בו פסח יום א טו בו קדושים כח בו :	ניסן
כג ימיו כט אמורה בו כהרי יב בו פסח שני יום כ יד בו לג' לעומר יום ויהי בו בחקיתי יט בו כסדר כו בו :	אייר
יום דימיו ל נשא ד בו שבועות יום כ ו בו בהעלותך יא בו שלח יח בו קרח כה בו :	סיון
הו ימיו כט חקת בו בלקט בו פינחס יו בו צום תמוז יום א ייבו מטות כד בו :	תמוז
יום ז ימיו ל מסעי בו ביום דברים ה בו צום השעה כאב יום א ואתחנן טו בו ט' באב בו ביום עקב ככ בו ראה כט בו :	אב
א ב ימיו כט שופטים ו בו הצא יג בו תנאכ בו נצבים כו בו :	אלול

יג זש"ה מעוברת ימיה שפ"ה ושבתותיה נ"ה וזה סדרה :

והוא ראש השנה יום ז יום א ימיו ל צום גדליה יום כג בו הוא אונו ח בו צום כפור יום כ יבו סוכות יום ז טו בו ערבה יום ו כא בו שמיני עצרת יום ז ככ בו שמחה תורה וזאת הברכה יום א כג בו שבת בראשית כט בו :	תשרי
א ב ימיו ל נחו בו לך לך יג בו וירא כ בו חיי שרה כו בו :	חשוון
ג ד ימיו ל תולדות יצחק ד בו ויצא יא בו וישלח יח בו חנוכה יום ז כה בו וישב בו ביום :	כסליו
הו ימיו כט מקץ בו ויגש ט בו צום טבת יום א יבו ויהיו יוג שמות כג בו :	טבת
יום ז ימיו ל וארא בו ביום בא ה בו בשלה טו בו ראש השנה לאילנות בו ביום יתרו ככ בו משפטים כט בו :	שבט
ראשון א ב ימיו ל תרומה ג בו תצוה יג בו פורים קטן יום א יד בו תשא כ בו ויקהל שבת שקלים כז בו :	אדר
שני ג ד ימיו כט פקודי ד בו ויקרא שבת זכור יא בו צום אסתר יום ב יג בו פורים יום ג יד בו צו שבת פרה יח בו שמיני שבת החדש כה בו :	אדר

ניסן

יום ה ימחל תוריענכו מצורעיבו פסח יום הטובו אחרימורת
 כדכו :
 ו ימחכט קדושים בו ביום אמור ה בו פסח שני יום ו יד בו
 בהר טובו לנ' לעומר יום ניה בו בהקותי ככו במדכר כט בו :
 יום א ימחל שבועית יום וזכו נשא לא' יזכו בהעלותך לא' יולה ל'
 נשא ידכו שלח לא' יולה ל' בהעלותך ככו קרח לא' יולה ל' שלח
 ככו :
 ב נ ימחכט חקת לא' יולה ל' קרח ה בו בלק לא' יולה ל' חקת ובלק
 יככו צום תמוז יום היונו פינחס יטכו מצות ומסעי ככו :
 יום ד ימחל דברים ד בו צום תשעה באב יום ה ואתחנן יאבו
 ט' ז באב יום ד עקביה כו ראה ככו :
 הו ימחכט שופטים כ בו חמא ט בו חבא יובו נצבים וילך
 ככו :

ניסן
 אייר
 סיון
 תמוז
 אב
 אלול

יד זח'ג מעוברת ימיה שפ'נ ושבתותיה ב' וזה סדרה :

והוא ראשה השנה יום ז ויום א ימחל צום גדליה יום ב בו האזינו ח
 כפד יום ט בו סוכות יום ז טו בו ערבה יום ו כא בו שמיני עצרת
 יום ז ככו שמחה תורה וזאת הברכה יום א ככו שבת כראשית כט בו
 אב ימחכט נחובו לך לך יגבו וירא ככו חיי שורה
 ככו :
 יום ג ימחכט תולדות יצחק ה בו וצאי ככו וישלח יט בו הטובה
 יום ו כה בו ושבע ככו :
 יום ד ימחכט מקנ' דכו צום טבת יום ו יכבו זגשיא בו זחיה
 בו שמות כה בו :
 יום ה ימחל ואראנו באי בו ראש השנה לאילנות יום ה טו בו
 בשלח יז בו יתרו ככו :
 ראשון וז ימחל משפטים בו ביום תרומה ח ב פורים קטן חס ז יד בו
 תצה טו בו תשא ככו ויקהל שבת שקלים כט בו :
 שני אב ימחכט פקודיו בו ויקרא שבת זכור יגבו צום אסתר
 מוקדם ליזם היא ככו פורים יום א יד בו צו שבת פרה ככו שמי
 שנת החדש ככו :
 יום ג ימחל תוריעה בו מצורעיבו פסח יום ג טו בו אחרימורת
 ככו :
 ד ה ימחכט קדושים נכו אמודי בו פסח שני יום ד יד בו בהר
 בו לנ' לעומר יום א יזכו בהקותי ככו :
 יום ו ימחל במדכר ככו שבועות יום ד וזכו נשא ט בו בהעלותך
 יזכו שלח ככו :

תשרי
 חשוון
 כסליו
 טבת
 שבט
 אדר
 אדר
 ניסן
 אייר
 סיון

לא ב 2 ז תמוז

לח

זא ימיו כט קרה בו כיום חקת זכנו בלק יד בו צום חמו ויום ג' בו
 פינחס בא בו מטות ומסעי כח בו :
 יום ב ימיו ל דבריו ובו צום תשעה באב יום ג' ואתחנן יג בו
 ט' ובאב יום ב עקב בו ראה בו :
 ג' ימיו כט שופטים ד בו הצא יא בו תבא יח בו נצבים וילך
 כה בו :

תמח

אב

אלול

הנו	פ תקמב	גכה	פ תקטו	גכה	פ התפח
כחה	מ תקמג	זשה	מ תקיו	זשה	פ חפט
זשג	פ תקמד	זשג	פ תקיו	זחא	פ הצ
הנו	פ תקמה	החא	מ תקיח	גכו	מ הצא
כחה	מ תקמו	גכה	פ תקיט	כשה	פ הצב
זשג	פ תקמז	זשג	פ תקך	זשג	פ הצג
השג	מ תקמח	החא	מ תקכא	החא	מ הצד
הנו	פ תקמט	גכה	פ תקכב	גכה	פ הצה
בחג	פ תקנ	זשג	פ תקכג	זשג	פ הצו
השג	מ תקנא	השג	מ תקכד	השג	מ הצו
הנו	פ תקנב	הנו	פ תקכה	הכו	פ תצח
כשה	פ תקנג	בחג	פ תקכו	כחה	מ הצט
זחג	מ תקנד	השג	מ תקכז	זשג	פ תק
הנו	פ תקנה	הכו	פ תקכח	הכו	פ תקא
כשו	מ תקנו	כשו	מ תקכט	כחה	מ תקב
בחג	פ תקנז	בחג	פ תקל	זשג	פ תקג
השא	פ תקנח	הכו	פ תקלא	הכו	פ תקד
גכו	מ תקנט	כשו	מ תקלב	כשו	מ תקה
כשה	פ תקס	כשה	פ תקלג	בחג	פ תקו
זחא	פ תקסא	זחא	פ תקלד	השא	פ תקז
גכו	מ תקסב	גכו	מ תקלה	גכו	מ תקח
כשה	פ תקסג	כשה	פ תקלו	כשה	פ תקט
זשג	פ תקסד	זחג	מ תקלז	זחג	מ תקי
החא	מ תקסה	השא	פ תקלח	הכו	פ תקיא
גכה	פ תקסו	גכה	פ תקלט	כשה	פ תקיב
זשה	מ תקסז	זשה	מ תקס	זשה	מ תקיג
		זשג	פ תקסא	זחא	פ תקיד

לות

לוח הימים

אשר בהם מתחילין לומר ברוך עלינו בעמידה כח"ל
 לשמונים שנים ואומרים אותו עד הפסח:

כ	בו	תקז	יום*	כא	בכסליו	התפת	יום
ב	בטבת	תקח	יום	א	בטבת	תפט	יום*
יב	בכסליו	תקט	יום	יב	בכסליו	תצ	יום*
כג	בו	תקי	יום	כג	בו	תצא	יום
ה	בו	תקיא	יום	ה	בו	תצב	יום
יז	בו	תקיב	יום*	טז	בו	תצג	יום
כח	בו	תקיג	יום	כה	בו	תצד	יום
ח	בו	תקי	יום	ח	בו	תצה	יום
יט	בו	תקטו	יום	יט	בו	תצו	יום
א	בטבת	תקיו	יום	כט	בו	תצז	יום
יב	בכסליו	תקיז	יום*	י	בו	תצח	יום
כא	בו	תקיא	יום*	כא	בו	תצט	יום
ג	בו	תקיש	יום	ג	בו	תק	יום*
יד	בו	תקך	יום	יד	בו	תקא	יום*
כה	בו	תקכא	יום	כה	בו	תקב	יום
ז	בו	תקכב	יום	ז	בו	תקג	יום
יז	בו	תקכג	יום	יז	בו	תקד	יום
כח	בו	תקכד	יום	כא	בו	תקה	יום
ט	בו	תקכה	יום	ט	בו	תקו	יום

תקכו

לוח הימים

ה בכסליו	תקמו יוסא	כבו	תקכו יוסג
כבו	תקמח יוסג	א בטבת	תקכו יוסד
ד בו	תקמט יוסד	יג בכסליו	תקכח יוסו
ז בו	תקן יוסה	כג בו	תקכט יוסז*
כה בו	תקנא יוסו	ה בו	תקל יוסא
ח בו	תקנב יוסא	יבו	תקלא יוסב
יח בו	תקנג יוסב	כז בו	תקלב יוסד
יו בו	תקנד יוסג	ז בו	תקלג יוסה
יא בו	תקנה יוסד	יט בו	תקלד יוסו
כד בו	תקנו יוסו*	לבו	תקלה יוסז*
ג בו	תקנו יוסז	יז בו	תקלו יוסא
יד בו	תקנח יוסא	כב בו	תקלז יוסג
כה בו	תקנט יוסב	ג בו	תקלח יוסד
ז בו	תקס יוסד	יד בו	תקלט יוסה
יז בו	תקסא יוסה	כד בו	תקמ יוסז*
כט בו	תקסב יוסו	ה בו	תקמא יוסא
ט בו	תקסג יוסז*	יז בו	תקמב יוסב
כו בו	תקסד יוסב	כט בו	תקמג יוסד
ב בטבת	תקסה יוסג	ט בו	תקמד יוסה
יג בכסליו	תקסו יוסד	ו בו	תקמה יוסו
כבו	תקסז יוסה	א בטבת	תקמו יוסז*

מניין הבחור שלמה יהודה ליאון שימפלו יצ"ו

Tabla de Guia.

De las horas en que se toma Sabbath en esta ciudad de Amsterdam, e alas mismas se reza Minha y harbit Cotidano.

Dias	Dias	Horas
De 22 de Henero	hasta 10 Febrero	alas 4-
De 10 de Febrero	hasta 1 Março	alas 4 $\frac{1}{2}$
De 1 de Março	hasta 15 dicho	alas 5-
De 15 de Março	hasta 1 Abril	alas 5 $\frac{1}{2}$
De 1 de Abril	hasta 15 dicho	alas 6-
De 15 de Abril	hasta 1 Mayo	alas 6 $\frac{1}{2}$
De 1 de Mayo	hasta 1 Agosto	alas 7-
De 1 de Agosto	hasta 22 dicho	alas 6 $\frac{1}{2}$
De 22 de Agosto	hasta 10 Setiembre	alas 6-
De 10 de Setiembre	hasta 1 Octubre	alas 5 $\frac{1}{2}$
De 1 de Octubre	hasta 15 dicho	alas 5-
De 15 de Octubre	hasta 1 Noviembre	alas 4 $\frac{1}{2}$
De 1 de Noviembre	hasta 22 dicho	alas 4-
De 22 de Noviembre	hasta 22 Henero	alas 3 $\frac{1}{2}$

Tabla de Guia.

De las horas en que se deve tener dicha la Semah de la mañana

Dias	Dias	Horas
De 22 de Henero	hasta 22 Febrero	alas 9-
De 22 de Febrero	hasta 22 Março	alas 8 $\frac{1}{2}$
De 22 de Março	hasta 22 Abril	alas 8-
De 22 de Abril	hasta 22 Agosto	alas 7 $\frac{1}{2}$
De 22 de Agosto	hasta 22 Setiembre	alas 8-
De 22 de Setiembre	hasta 22 Octubre	alas 8 $\frac{1}{2}$
De 22 de Octubre	hasta 22 Noviembre	alas 9-
De 22 de Noviembre	hasta 22 Henero	alas 9 $\frac{1}{2}$

Tabla

Tabla de Gafá.

De las Horas en que se Reza Thephila en
el discurso del Año en el K. K. de T. T.
de Amsterdam.

	Horas
de Kipur los dias ordinarios alas	6½
Los de Ley	7
Sabatot	7½
15 de Octubre los dias ordinarios	7
Los de Ley	7½
1º de Noviembre Sabatot	8
Minha de Sabath alas	2
22 dicho los dias ordinarios	7½
10 Febrero los dias ordinarios	7
1º de Marzo los dias de Ley	7
Sabatot	7½
Minha de Sabath	3
22 dicho los dias ordinarios	6½
Sabatot	7
22 de Abril los dias ordinarios	6
los de Ley	6½
1º Mayo Sabatot	6½
1º Setiembre Sabatot	7
1º Esujalta Kipur Selihot de la mañana	5

על ידי הזעזע הפועל כמלאכת הקודש באמונת הנאמ
 וספק בר משה סג' ל' ל סק' חמסדג הבנה:
 דירתו באמסטרדם

על ידי הפועל העוסק כמלאכת הקודש החזקתו ל' ל' לא' כהח
 אבי עזרי וזעליג יצ' ז' מק' ק' גד' ונ' : דירתו באמסטרדם :